

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 117 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. május 6.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
	I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	ÁLLÁSFOGLALÁSOK	
	Európai Parlament	
	ÜLÉSSZAK: 2008–2009	
	2009. március 24–26-i ülések	
	Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 236 E, 2009.10.1.	
	ELFOGADOTT SZÖVEGEK	
	2009. március 24., kedd	
2010/C 117 E/01	Az EU prioritásai az ENSZ Közgyűlésének 64. ülészakára Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a Tanácsnak az EU prioritásairól az ENSZ Közgyűlése 64. ülészakára vonatkozóan (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	Egy évvel Lisszabon után: az EU-Afrika partnerség működése Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása egy évvel Lisszabon után: az EU-Afrika partnerség működése (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	Az MFC-szerződések Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az MFC-szerződésekről (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Művészeti tanulmányok az Európai Unióban Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a művészeti tanulmányokról az Európai Unióban (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	A polgárokkal folytatott aktív párbeszéd Európáról Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a polgárokkal Európáról folytatott aktív párbeszédéről (2008/2224(INI))	27

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 117 E/06	Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008-as munkálatai Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008-as munkálatairól (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	A regionális politika bevált gyakorlatai és a strukturális alapok felhasználásának akadályai Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a regionális politika terén alkalmazott bevált gyakorlatokról és a strukturális alapok felhasználásának akadályairól (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	A kohéziós politika vidékfejlesztési intézkedéseket kiegészítő jellege és vidékfejlesztési intézkedésekkel történő összehangolása Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a kohéziós politika és a vidékfejlesztési politika egymást kiegészítő jellegéről és koordinálásáról (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	A női nemi szervi csonkítás elleni küzdelem az EU-ban Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a női nemi szervi csonkítás elleni küzdelemről az EU-ban (2008/2071(INI))	52
2010/C 117 E/10	Többnyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása: Többnyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	A területi kohéziót és a kohéziós politika jövőbeli reformját érintő vita állásáról szóló zöld könyv Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a területi kohéziót és a kohéziós politika jövőbeli reformját érintő vita állásáról szóló zöld könyvről (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	A kohéziós politika városi dimenziója Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az új programidőszak kohéziós politikájának városi dimenziójáról (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	A strukturális alapokra vonatkozó rendelet végrehajtása (2007–2013) Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a strukturális alapokról szóló rendelet végrehajtásáról (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	Európai kezdeményezés a mikrohitel fejlesztésére a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatása érdekében Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatása érdekében a mikrohitel fejlesztésére irányuló európai kezdeményezésről (2008/2122(INI))	85
	MELLÉKLET	89
	2009. március 25., szerda	
2010/C 117 E/15	A TKT/TAI módszer Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása a TKT/TAI módszerről, mint a költségvetési források elosztásának irányítási eszközéről (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	A 2007–2013-as pénzügyi keret féldős felülvizsgálata Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása a 2007–2013-as időszakra szóló pénzügyi keret féldős felülvizsgálatáról (2008/2055(INI))	95

2009. március 24., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az EU prioritásai az ENSZ Közgyűlésének 64. ülészakára

P6_TA(2009)0150

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a Tanácsnak az EU prioritásairól az ENSZ Közgyűlése 64. ülészakára vonatkozóan (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Alexander Graf által az ALDE képviselőcsoportja nevében a Tanácshoz intézett, ajánlásra irányuló javaslatra az Európai Unió prioritásairól az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 64. ülészakára vonatkozóan (B6-0034/2009),
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Tanácshoz intézett, 2008. július 9-i ajánlására az Európai Unió prioritásairól az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 63. ülészakára vonatkozóan ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 63. Közgyűlésére vonatkozó, a Tanács által 2008. június 16-án elfogadott uniós prioritásokra (9978/2008),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 63. Közgyűlésére (UNGA), különösen következő határozataira: „Az Egyesült Nemzetek és az Interparlamentáris Unió” ⁽²⁾, „A nukleáris fegyverek használatának tilalmáról szóló egyezmény” ⁽³⁾, „Az Átfogó Atomcsend-szerződés” ⁽⁴⁾, „A bakteriológiai (biológiai) és toxin-fegyverek kifejlesztésének, gyártásának és raktározásának megtiltásáról és e fegyverek megsemmisítéséről szóló egyezmény” ⁽⁵⁾, „A halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratórium” ⁽⁶⁾, „Az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelme a terrorizmus elleni fellépés során” ⁽⁷⁾, „Az emberi jogok helyzete a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban” ⁽⁸⁾, „Az emberi jogok helyzete az Iráni Iszlám Köztársaságban” ⁽⁹⁾, „A fejlesztés finanszírozásáról szóló dohai nyilatkozat: a monterreyi konszenzus

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0339.⁽²⁾ A/RES/63/24.⁽³⁾ A/RES/63/75.⁽⁴⁾ A/RES/63/87.⁽⁵⁾ A/RES/63/88.⁽⁶⁾ A/RES/63/168.⁽⁷⁾ A/RES/63/185.⁽⁸⁾ A/RES/63/190.⁽⁹⁾ A/RES/63/191.

2009. március 24., kedd

végrehajtásának felülvizsgálatára irányuló, a fejlesztésfinanszírozásról szóló nemzetközi nyomon követési konferencia eredményeiről szóló dokumentum”⁽¹⁾, „Az emberi jogok helyzete Mianmarban”⁽²⁾, „Fejlesztéssel kapcsolatos tevékenységek”⁽³⁾, „A Politikai Ügyek Osztályának megerősítése”⁽⁴⁾, „A 2008–2009-es kétéves időszakra vonatkozó programköltségvetés”⁽⁵⁾, és „A 2010–2011-es kétéves időszakra vonatkozóan javasolt programköltségvetés áttekintése”⁽⁶⁾,

- tekintettel „az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának fejlődése, beleértve az EU szerepét” című, 2009. január 14-i állásfoglalására⁽⁷⁾,
 - tekintettel a konfliktus utáni helyzetekben a béke megszilárdulásának és az állam építésének kilátásairól szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására⁽⁸⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére és 90. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0132/2009),
- A. mivel az ENSZ-tagállamokat négy év elteltével emlékeztetni kellene az Egyesült Nemzetek 2005. évi csúcstalálkozójának eredményeiről szóló, 2005. szeptember 16-án New Yorkban elfogadott dokumentumban kitűzött nagyra törő célok elérésére tett kötelezettségvállalásukra,
- B. mivel csak egy globális, hatékony és befogadó többoldalú rendszer képes kezelni a nemzetek, a társadalmak és a polgárok előtt álló sokrétű és összefonódó kihívásokat és fenyegetéseket, például a békét és a stabilitást, az emberek biztonságát fenyegető veszélyeket, a szegénységet, az éghajlatváltozást és az energiabiztonság kihívásait, valamint a globális gazdasági és pénzügyi válság következtében előálló problémákat,
- C. mivel az ENSZ Közgyűlés 63. ülészsaka fontos határozatokat hozott a reformprogrammal kapcsolatos számos kérdéssel, többek között a humán erőforrás-gazdálkodás, az igazságszolgáltatás javítása, a Politikai Ügyek Osztályának részleges megerősítése, valamint a Biztonsági Tanács reformjával kapcsolatos kormányközi tárgyalások elindítása terén,
- D. mivel a Harmadik Bizottság javaslatára az ENSZ Közgyűlés egy sor fontos határozatot fogadott el számos emberi jogi, szociális és humanitárius kérdéssel kapcsolatban, beleértve három országgal kapcsolatos határozatot, valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának fakultatív jegyzőkönyvét,
- E. mivel a „Delivering as One” („Lépünk fel egyként!”) kezdeményezésnek és a két segítő partner munkájának köszönhetően a gyakorlatban érzékelhető előrehaladás következett be az ENSZ szervezeti koherenciájával kapcsolatos egész rendszerre kiterjedő reformok némelyikének folytatása terén; mivel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 63. ülészsaka által kijelölt területeken meg kell szilárdítani az elért eredményeket és további előrelépést kell elérni,
- F. mivel az olyan szervek, mint például az ENSZ Biztonsági Tanácsa és az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa (ECOSOC) reformjának meghiúsulása azzal a következménnyel járhat, hogy informális csoportosulások, például a G8-ak vagy a G20-ak kísérletet tennének arra, hogy helyettesítsék a globális intézményi hátteret,
- G. mivel az Európai Uniónak elő kell mozdítania a szilárd meggyőződése szerinti egyetemes értékeket, és egyúttal erőfeszítéseket kell tennie az álláspontok polarizálódásának elkerülése érdekében,
- H. mivel, másrészt, az Egyesült Nemzetek Főtitkársága és az EU-intézmények közötti együttműködés soha nem volt ilyen szoros, és tükrözi a két szervezet közös értékeit, céljait és érdekeit,

⁽¹⁾ A/RES/63/239.

⁽²⁾ A/RES/63/245.

⁽³⁾ A/RES/63/260.

⁽⁴⁾ A/RES/63/261.

⁽⁵⁾ A/RES/63/264 A-C.

⁽⁶⁾ A/RES/63/266.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0021.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0639.

2009. március 24., kedd

- I. mivel tovább kell erősíteni az ENSZ operatív képességét a béke és a biztonsági intézkedések terén, és tekintettel az EU és az ENSZ együttműködésének jelentőségére a békefenntartás tekintetében, ami az általános béke és biztonság egyik sarokkövét alkotja,
 - J. mivel az ENSZ békefenntartók közötti halálos áldozatok száma egyre növekszik, és mivel minden lehetséges intézkedést meg kell tenni a békefenntartók védelme érdekében,
 - K. mivel az EU és az USA stratégiai partnerek, és közös érdekük, hogy együtt nézzenek szembe az új globális viszonyokból fakadó új fenyegetésekkel és kihívásokkal, a nemzetközi jog alapján és a sokoldalú intézmények, különösen az ENSZ közreműködésével; mivel az Amerikai Egyesült Államok által az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez delegált új állandó képviselő, Susan Rice, nyilatkozata az ENSZ-ben való konstruktív részvételre irányuló, megújult kötelezettségvállalásra utal,
 - L. mivel az Európai Unió 2008. szeptember 19-én, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tett nyilatkozatában jelezte, hogy a durbani nyilatkozat felülvizsgálatáról szóló konferencia záródokumentumának következő négy eleme elfogadhatatlan (az ún. EU-s határvonalak): (1) a világ egyetlen régiójának kiválasztása; (2) a 2001-es durbani nyilatkozat újbóli megnyitása a „vallás becsmérése” megtiltásának beillesztésével, amelynek célja a szólásszabadság korlátozása és az iszlám istenkáromlás-ellenes törvényeinek részét képező cenzúra bevezetése; (3) az áldozatok prioritási listájának felállítása; és (4) a párbeszéd politikai jellegűvé tétele, illetve polarizálása,
 - M. mivel az egyre mélyülő globális recesszió miatt a fejlődő országok évtizedekre visszaeshetnek a fejlődésben az árupiaci árak csökkenése, a befektetések alábbhagyása, a pénzügyi bizonytalanság és a pénzártalások mérséklődése következtében, és mivel a segélyezésre irányuló EU-kötelezettségvállalás értéke évente közel 12 milliárd dollárral fog csökkenni, mivel az a tagállamok GDP-jének százalékában van kifejezve,
1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:

Az EU ENSZ-en belüli képviselete

- a) az Egyesült Nemzetek rendszerén belül valódi közvetítőként lépjen fel a tagállamok különböző csoportjainak érdekei és értékei között annak érdekében, hogy előmozdítsa az ENSZ három, egymással szorosan összefüggő pillére – azaz a béke és biztonság, a gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint az emberi jogok – tekintetében a kölcsönös megértést és nagyobb kohéziót;
- b) a Bizottsággal közösen biztosítsa, hogy a többoldalú menetrenddel kapcsolatos kérdéseket rendszeresen tárgyalják azon kétoldalú párbeszédnek során, amelyeket az EU és az EU-tagállamok tartanak más országokkal és regionális csoportokkal;
- c) az új amerikai közigazgatással közösen vesse alá tüzetes tanulmányozásnak, hogyan lehet mindkét fél együttműködését megerősíteni, támogatva az ENSZ-en belüli közös prioritásaikat;

Béke és biztonság

- d) mozdítsa elő a főtitkár, Ban Ki-moon, által a védelmi felelősség elvének végrehajtásával kapcsolatban kezdeményezett vitát, hogy az ENSZ rendszerének ezen alapja tekintetében megerősített konszenzus és gyakorlatiasabb megközelítés jöjjön létre, ugyanakkor megakadályozzák a hatályának szűkítésére irányuló törekvéseket;
- e) biztosítsa, hogy a védelmi felelősség megelőző jellegét megfelelően kihangsúlyozzák a fent említett vita során, valamint hogy kellő figyelmet fordítsanak arra, hogy a rászoruló és instabil országok segítséget kapjanak az e felelősség vállalásához szükséges kapacitás kiépítéséhez, különösen összpontosítva a regionális szereplőkre, akik ingatag helyzetekben a párbeszéd leghatékonyabb résztvevői;

2009. március 24., kedd

- f) biztosítsa, hogy a védelmi felelősség elvét alkalmazzák olyan válsághelyzetekben, ahol az érintett állam nem képes megvédeni polgárait a népiirtással, a háborús bűncselekményekkel, etnikai tisztogatásokkal és az emberiség ellen elkövetett bűncselekményekkel szemben;
- g) bátorítsa az Afrikai Uniót válságkezelői kapacitásainak továbbfejlesztésére, és hívja fel mind az EU, mind az ENSZ részéről fellépő szereplőket, hogy támogassák ezeket az erőfeszítéseket, és mélyítsék el az együttműködést az Afrikai Unióval az afrikai béke és a biztonság helyreállítása terén;
- h) ösztönözze az EU tagállamait a szükséges erőfeszítések megtételére annak érdekében, hogy a nemzetközi terrorizmusról szóló globális egyezmény megkötésére irányuló tárgyalások mihamarabb lezárulhassanak;

Emberi jogok

- i) az ENSZ Közgyűlésén megvitatott és elfogadott valamennyi határozatban egyértelműen támogassa a nemzetközi humanitárius jog elveit, és egyhangúlag ítélje el annak mindennemű megsértését, különösen az ENSZ-hez tartozó és más humanitárius munkavállalók biztonsága tekintetében;
- j) vegye fel a kapcsolatot más regionális csoportokkal annak érdekében, hogy mozdítsák elő a szexuális irányultságról és a nemi identitásról szóló, EU által támogatott és 66 ENSZ-tagállam által jóváhagyott nyilatkozatban foglalt elvek fokozottabb ismertségét és megértését;
- k) szólítsa fel az ENSZ Főtitkárát, hogy az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán számoljon be arról, hogy a tagállamok hogyan tartják be a fiatalok halálbüntetésének tilalmát, és jelentésébe foglalja bele a jelenleg halálra ítélt, valamint az elmúlt 5 évben kivégzett fiatalok számára vonatkozó tájékoztatást;
- l) az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2011. évi felülvizsgálata előtt kezdeményezzen vitát, amelynek kiemelt témája a Harmadik Bizottság – az ENSZ Közgyűlés egyetemes tagsággal rendelkező kormányközi szerve – és a korlátozott összetételű, gyakorlatiasabb mandátummal bíró Emberi Jogi Tanács közötti kiegészítő jelleg;
- m) kéri a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra részvételüket a durbani nyilatkozat és cselekvési program végrehajtásának felülvizsgálatáról szóló, 2009. áprilisában Genfben sorra kerülő konferencián, amennyiben a konferenciáig megtartott sorozatos tárgyalások megerősítik, hogy a záródokumentum 2009. február 20-i tervezetében szereplő négy kiemelt határvonal mindegyikét áthágták;
- n) elsősorban hatékony jelentéstételi eljárás bevezetése és az Európai Közösségek Bírósága ítélkezési gyakorlatával összhangban független bírósági felülvizsgálat létrehozása révén mozdítsa elő és támogassa az annak biztosítására irányuló erőfeszítéseket, hogy az Egyesült Nemzetek terrorizmussal kapcsolatos szankciórendszerét átlátható és igazságos eljárások szabályozzák;
- o) ösztönözze a Biztonsági Tanácsot és annak Terrorizmus Elleni Bizottságát, hogy működjenek együtt az ENSZ illetékes emberi jogi szerveivel annak érdekében, hogy folyamatosan ellenőrizzék az emberi jogokra és a menekültekre vonatkozó, valamint a humanitárius nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését;
- p) ragaszkodjon ahhoz, hogy az ENSZ tagországai ratifikálják a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát, kezdve a Biztonsági Tanácsot alkotó országokkal, és az NBB 2009. évi felülvizsgálati konferenciájára tekintettel tevékenyen támogassa azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja megállapodásra jutni az agresszió büntetésének eddig még nem rendezett fogalom meghatározásáról, valamint azokról a feltételekről, amelyek szerint a Bíróság a Római Statútum 5. cikke (2) bekezdésében meghatározott joghatóságát gyakorolhatja;

Az ENSZ reformja

- q) támogassa a „Delivering as One” („Lépünk fel egyként!”) reform végrehajtása terén országos szinten elért előrehaladást, valamint az ENSZ-ügynökségek és -programok irányító szervei által alkalmazott – a gyakorlatban a szorosabb együttműködést és koordinációt eddig akadályozó – különböző eljárási gyakorlatok közötti egységesség megvalósítására irányuló jelenlegi folyamatot;

2009. március 24., kedd

- r) fejlessze az európai uniós – többek között az adományozók közötti – koordinációt az ENSZ-ügynökségekkel, -alapokkal és -programokkal való kapcsolatok terén irányítótestületi és országos szinten, többek között az ENSZ által irányított, több adományozót magában foglaló alapokban való részvétel révén, valamint az ENSZ-ügynökségekre és -programokra is terjessze ki az ENSZ Titkárságával folytatott, már jól működő párbeszédet;

Környezetvédelem

- s) ösztönözzön vitát az ENSZ éghajlatváltozásról szóló keretegyezményének részes feleinek közelgő 2009. decemberi koppenhágai konferenciájával (COP15) kapcsolatban annak érdekében, hogy a 2012 utáni időszakra vonatkozó, új nemzetközi éghajlat-változási megállapodás elfogadása tekintetében konszenzus és támogató erő jöjjön létre; ezzel összefüggésben gyűjtsön támogatást a fejlődő országoknak szóló pénzügyi és technológiai csomaghoz annak érdekében, hogy elősegítse egy új, kötelező erejű megállapodás általuk történő jóváhagyását;
- t) támogassa, hogy a következő ENSZ Közgyűlése fogadjon el egy koherensebb struktúrát a globális környezetvédelmi irányítás vonatkozásában, ahogy azt a miniszteri szintű, globális környezetvédelmi fórum javasolta, egy olyan irányítási rendszert, amely alkalmas az előttünk álló hatalmas kihívásokkal való szembenézésre;

Globális kormányzás

- u) vállaljon vezető szerepet a globális kormányzásról, többek között a gazdasági és pénzügyi irányításról szóló jelenlegi vitában a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank mandátumainak megerősítése és gyakorlataik fejlesztése, ugyanakkor az ECOSOC megújítása céljából;
- v) használja fel az ENSZ Közgyűlés eljárási szabályzata alapján a Biztonsági Tanács reformjáról a közeljövőben folytatandó kormányközi tárgyalásokat arra, hogy azokra a kérdésekre helyezze a hangsúlyt, amelyekben nincs nézetkülönbség, és kézzelfogható előrehaladást érjen el a Tanács más ENSZ-szervekhez viszonyított hatáskörének tisztázása, a Tanács képviseleti jellegének és legitimitásának javítása érdekében új állandó és nem állandó tagok – esetleg ideiglenes alapon – történő felvétele, valamint a Biztonsági Tanács munkamódszereinek felülvizsgálata területén;
- w) hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak továbbra is az a hosszú távú célja, hogy külön helyet kapjon a Biztonsági Tanácsban;

Atomsorompó és leszerelés

- x) segítsen megteremteni az atomsorompó-szerződés részes feleinek a szerződés felülvizsgálatáról szóló 2010. évi konferenciája sikerének feltételeit, többek között az atomfegyverekre vonatkozó javasolt mintaegyezmény támogatása és népszerűsítése révén; érjen el konszenzust a hasadóanyagok alkalmazásáról szóló tervezett szerződés tekintetében; törekedjen arra, hogy a leszerelésről szóló konferencia fogadjon el tartalmas munkaprogramot e szerv működőképessé tétele érdekében; több- és kétoldalú szinten is működjön együtt az ENSZ-tagállamokkal az átfogó atomcsend-szerződés megerősítésének újraindítása érdekében; és végül ösztönözzön további erőfeszítéseket a fegyverkereskedelmi szerződés megkötésére irányuló tárgyalások megindítása érdekében;

Igazgatási reform

- y) teljes mértékben használja ki az ENSZ-en belüli pénzügyi tőkeáttételi hatást annak biztosítása érdekében, hogy a 2010–2011-es időszakra vonatkozó költségvetés megfelelőbben kezelje a szervezet sürgető operatív szükségleteit, valamint hogy az ENSZ főtitkára nagyobb mérlegelési jogkörrel rendelkezzen a humán erőforrásoknak az említett szükségletekkel összhangban és az ENSZ illetékes szervei, különösen a Biztonsági Tanács és a Közgyűlés által hozott, működést érintő határozatok figyelembevételével történő elosztása terén;
- z) az Egyesült Nemzetek költségeinek elosztásához használt hozzájárulási mértékek felülvizsgálatáról szóló tárgyalások összefüggésében hozzon létre egyértelmű kapcsolatot a különböző ENSZ-szerveken belüli megfelelőbb képviselet és a pénzügyi teher igazságosabb elosztása között;

2009. március 24., kedd

- aa) dolgozzon ki szorosabban koordinált európai uniós személyzeti politikát az ENSZ-en belül a munkaerő-felvételi eljárások átláthatóságának és hatékonyságának javítása érdekében, valamint azért, hogy a munkaerő-felvételi feltételek továbbra is elég vonzóak legyenek az uniós polgárok számára;

Millenniumi fejlesztési célok (MFC)

- ab) játsszon világviszonylatban vezető szerepet az MFC-kkel kapcsolatos fogadalmak teljesítésére irányuló nemzetközi erőfeszítések ösztönzése terén, tekintettel arra, hogy egyre világosabban látszik, milyen mérhetetlenül messze áll a világ az MFC-kkel kapcsolatban tett ígéretei megtartásától;
- ac) támogassa az MFC-k megvalósításának hiányosságaival foglalkozó munkacsoportnak a segélyekkel, a kereskedelemmel, az adóssághelyettesítéssel és az alapvető gyógyszerekhez és technológiákhoz való hozzáféréssel kapcsolatos globális kötelezettségvállalások nyomán követésére irányuló kezdeményezését;
- ad) szólítson fel a világot sújtó pénzügyi és gazdasági válsággal és annak a fejlődésre gyakorolt hatásával foglalkozó magas szintű ENSZ-konferencia megszervezésére, amelyről a fejlesztésfinanszírozásról 2008-ban tartott dohai konferencián megegyezés született;
- ae) folytasson vitát a Business Call to Action elnevezésű kezdeményezésről és a millenniumi fejlesztési célok finanszírozására és támogatására irányuló kötelezettségvállalásokról, beleértve azt, hogy miként lehetne ezt a vállalati szektor elszámoltathatóságának növelésével párosítani;
- af) mindezen kezdeményezéseken túl álljon ki a támogatások hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatban megfogalmazott elvek és az accrai cselekvési program támogatása mellett a segélyek minőségének és célba juttatásának javítása érdekében;
- ag) használja ki az ENSZ Közgyűlés 64. ülészakát arra, hogy jelentést készítsen a millenniumi fejlesztési célokról szóló uniós cselekvési programban kitűzött célok elérése terén elért eredményekről;
- ah) továbbá felkéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentést az MFC-kre vonatkozó szerződések végrehajtása terén tett előrehaladásról, és hogy ösztönözze a többi adományozót, hogy támogatásuk nagy részét hosszú lejáratra, kiszámítható módon költségvetési támogatásként nyújtsák;

Záró ajánlások

- ai) sürgesse az EU-tagállamokat, hogy tartsák be a tényleges multilateralizmus iránti kötelezettségvállalásukat valamennyi ENSZ-egyezmény és -szerződés szisztematikus és gyors megerősítésének biztosítása révén;
- aj) támogassa az ENSZ Közgyűlés által hozott, „Az Egyesült Nemzetek és az Interparlamentáris Unió” című, fent említett határozatba foglalt azon döntést, hogy az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakának ideiglenes programjába illesszenek be egy külön napirendi pontot az Egyesült Nemzetek Szervezete, a nemzeti parlamentek és az Interparlamentáris Unió közötti együttműködésről azzal a feltétellel, hogy a napirendi pont címe magában foglalja a „regionális parlamenti közgyűlésekre” való hivatkozást is, és mozdítson elő vitát arról, hogy a parlamenti képviselők, nemzeti parlamentek és regionális parlamenti közgyűlések miként játszhatnak aktívabb szerepet az ENSZ-ben;

*

* *

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, valamint tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

2009. március 24., kedd

Egy évvel Lisszabon után: az EU-Afrika partnerség működése

P6_TA(2009)0151

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása egy évvel Lisszabon után: az EU–Afrika partnerség működése (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afrika–EU közös stratégiára (a továbbiakban: a közös stratégia) és az Afrika–EU stratégiai partnerség végrehajtására irányuló első cselekvési tervre (2008–2010), amelyet 2007. december 8-án és 9-én Lisszabonban tartott találkozójuk alkalmával az EU és az afrikai országok állam- és kormányfői fogadtak el,
- tekintettel a Bizottság „Egy évvel Lisszabon után: az Afrika–EU-partnerség működése” című közleményére (COM(2008)0617),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa ülésének 2008. november 10-i „Egy évvel Lisszabon után: az Afrika–EU-partnerség működése” című következtetéseire,
- tekintettel az Afrika–EU közös stratégia és annak első cselekvési terve (2008–2010) végrehajtása terén elért eredményekről szóló közös jelentésre, amelyet az Afrika–EU miniszteri trojka 2008. november 21-én Addisz-Abebában (Etiópia) elfogadott,
- tekintettel a Pánafrikai Parlamentnek az Európai Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős ad hoc bizottsága és az Európai Parlamentnek a Pánafrikai Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős ad hoc küldöttsége által az Afrikai Unió (AU) és az EU hivatalban lévő elnöksége, az Európai Bizottság és az AU Bizottság számára írt 2008. december 17-i feljegyzésre, amelyben a Pánafrikai Parlamentnek és az Európai Parlamentnek a közös stratégia végrehajtásában és ellenőrzésében betöltött szerepéről van szó,
- tekintettel az EU–Afrika-kapcsolatok aktuális állásáról szóló 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégiáról szóló, 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának (AKCS) tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodás ⁽³⁾ (Cotonoui Megállapodás) módosításáról szóló, 2005. június 25-én Luxembourgban aláírt megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 177–181. cikkeire,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 633. o.

⁽²⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 475. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽⁵⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a szegénység felszámolásának továbbra is a közös stratégia egyik legalapvetőbb célját kell képeznie,
- B. mivel Afrika lakosságának fele még mindig szegénységben él, és mivel Afrika az egyetlen kontinens, amelyik nem tesz előrelépéseket a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) elérésében, különösen a szegénység csökkentése, a gyermekhalandóság, az anyák egészsége, valamint a HIV/AIDS és a malária elleni küzdelem tekintetében,
- C. mivel a közös stratégia célja, hogy a „fejlesztésen túl”, „Afrikán túl” és az „intézményeken túl” terjedjen és így a korábbinál szélesebb körben lefedje az afrikai és globális kérdéseket, mint az energia, az éghajlatváltozás és a biztonság, valamint bevonja a nem intézményi szereplők szélesebb rétegét,
- D. mivel a tavalyi évben elkészült a közös stratégia intézményi felépítményének és innovatív munkavégzési módszereinek java, de a gyakorlatban csak csekély tényleges előrehaladást sikerült elérni,
- E. mivel annak ellenére, hogy a közös stratégia kifejezett elismerést tartalmaz, amelynek értelmében a Pánafrikai Parlament és az Európai Parlament alapvető szerepe az előrehaladás felülvizsgálata és a partnerség politikai iránymutatásának meghatározása, a parlamentek eddig még nem tudtak részt venni semmilyen szervezett vagy tartalmas formában a közös stratégia kialakításában, átalakításában és nyomon követésében,
- F. mivel főleg afrikai részről a civil társadalom és a helyi hatóságok még alig vettek részt a közös stratégia végrehajtásában,
- G. mivel a közös stratégia végrehajtásához csak nagyon kevés új finanszírozás vált hozzáférhetővé, és a finanszírozás érintett forrásai már a közös stratégia elfogadása előtt teljes mértékben át voltak irányítva,
- H. mivel az Európai Fejlesztési Alap (EFA) EU költségvetésébe való, a Parlament által ismételt szorgalmazott beépítése lehetővé tenné a fejlesztési kiadások politikai következetességének és parlamentáris felügyeletének javítását,
- I. mivel Afrika részesedése a globális kereskedelemből csökken, és Afrika így kikerül a globalizáció nyújtotta lehetőségek köréből,
- J. mivel a tőke kimenekítése, különösen pedig az illegális tőkekimenekítés miatt az afrikai gazdaságok minden évben többmilliárd euró összegű veszteséget szenvednek el, az „agyelszívás” pedig megfosztja a kontinentet intellektuális kapacitásainak javától, amely alapvető lenne jövőbeni fejlődéséhez,
- K. mivel az elmúlt évtized során Afrikában az élelmiszer-előállítás és élelmiszerbiztonság elvesztette politikai prioritását és beruházások híján volt, aminek katasztrofális következményei lehetnek, ahogy arra a legutóbbi élelmiszerár-válság is rávilágított,
- L. mivel Afrika alulreprezentált a nemzetközi szervezetekben és multilaterális fórumokon, amelyek a kontinens jövőjét érintő ügyek közül sokról döntenek,
- M. mivel a régóta fennálló EU–Afrika-kapcsolat új jelentőséget nyer a nem hagyományos adományozók felbukkanásával, akiknek az Afrikára vonatkozó napirendjei és prioritásai új kockázatokat és kihívásokat hordoznak,
- N. mivel fontos szinergiákra törekedni és az átfedéseket elkerülni a közös stratégia intézményei és a meglévő kapcsolatok, mint a Cotonoui Megállapodás, az euro-mediterrán stratégia és a Dél-Afrika–EU stratégiai partnerség felépítményei között,
- O. mivel a Cotonoui Megállapodás 2009. évi felülvizsgálata törekedni fog az AKCS-országok AU-hoz fűződő jövőbeni kapcsolatának tisztázására,
- P. mivel a tudatosság a közös stratégia célkitűzéseit és fellépéseit illetően kétségbeejtően alacsony, és mivel – főleg Afrikában – az általános tudatosság az Afrika–EU stratégiai partnerségről és a partnerséghez való ragaszkodás közvetlenül függ attól, mennyire képes a közös stratégia azonnali és érzékelhető eredményeket szolgáltatni az afrikai nép életszínvonalának javítására,

2009. március 24., kedd

Q. mivel a partnerségnek figyelembe kellene vennie, hogy noha az „egyenlő felek közötti partnerség” azt jelenti, hogy az EU és az AU egyenlők a vitában és a politika meghatározásában való részvétel szempontjából, mégis foglalkozni kell azzal a kéréssel, hogy a két kontinens és intézményeik még mindig messze nem egyenlők az intézményi fejlettség, a döntési kapacitás és az erőforrások szempontjából,

Az EU–Afrika-felépítmény létrehozása

1. üdvözlöi, hogy egy évvel a közös stratégia elfogadását követően a végrehajtásához szükséges intézményi felépítvány főbb elemei létrejöttek és működésbe léptek a megvalósítandó célokat és határidőket tartalmazó cselekvési terv alapján, és hogy némi előrelépés történt a közös stratégia végrehajtása és tematikus partnerségi terén; sajnálkozik ugyanakkor amiatt, hogy a végrehajtás első évének végére egyes partnerségek még mindig a munkavégzési módszerek meghatározásának folyamatánál tartanak, és még nem állapítottak meg megvalósítandó célokat, határidőket és költségvetési felosztásokat;

2. üdvözlöi, hogy az EU és az AU a közös Afrika–EU-stratégia aláírását követő első évben gyakrabban ült össze, mint azelőtt valaha;

3. felhívja az EU és az AU bizottságait, valamint az EU és AU tagállamait, hogy prioritásként kezelve teljesítsék ki ezt az intézményi felépítványt, fejlesztve annak parlamenti, civil társadalmi és helyi hatósági elemeit, amelyeknek előrevinniük és támogatniuk kell a folyamatot, nyitottá és demokratikusan legitimé téve azt, illetve gazdát találva számára;

4. üdvözlöi az uniós végrehajtási csapatok érdekelt tagállamok részvételével történő létrehozását, nemcsak azért, mert a közös stratégia finanszírozása jelentős mértékben a tagállami hozzájárulásoktól függ, hanem azért is, mert a tagállamok közvetlen bevonása hozzá fog járulni a cselekvési tervben meghatározott intézkedések fokozott tudatosságához, folytonosságához és fenntarthatóságához;

5. sürgeti a közös stratégia intézményeit, hogy teljes mértékben összpontosítsanak a szükséges megvalósítandó célokra, tekintve, hogy az első cselekvési terv csak kevesebb, mint három évet fed le (2008–2010);

A parlamentek szerepe

6. megismétli az EU és az AU bizottságaihoz intézett azon kérését, hogy tegyenek aktív lépéseket annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament részt vegyen a közös stratégia végrehajtásában, nyomon követésében és annak politikai irányzatát meghatározásában, összhangban a közös stratégia intézményi felépítványának fő elemeivel;

7. hangsúlyozza az Európai Parlament és az afrikai parlamentek parlamentközi szerveinek – különösen az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés és az Euromed Közös Parlamenti Közgyűlés – szerepét a béke és biztonság, a felelősségteljes kormányzás és a demokrácia előmozdításában, valamint abban, hogy hatékony platformmá váljanak az együttműködés és a közös érdekű ügyek kezelése terén;

8. tudomásul veszi, hogy a 11. Afrika–EU miniszteri trojka ülése jóváhagyta az Afrika–EU közös stratégia és első cselekvési terve végrehajtása terén elért eredményekről szóló első éves jelentést, amelyhez a Bizottság fent említett közleménye képezi az EU hozzájárulását;

9. sajnálja azonban, hogy a jelentés az Európai Parlamenttel és a Pánafrikai Parlamenttel való konzultáció, illetve hivatalos közreműködésük nélkül készült;

10. azt javasolja, hogy a Pánafrikai Parlament és az Európai Parlament módszeresen vegyenek részt és szólaljanak fel az EU–Afrika-csúcstalálkozókra, hogy ismertessék parlamentjeiknek a cselekvési terv végrehajtására vonatkozó következtetéseit és a közös stratégia jövőbeni irányaira vonatkozó javaslatait;

2009. március 24., kedd

11. kéri, hogy közvetlenül a tavaszi miniszteri trojka előtt a miniszteri trojka tagjai tartsanak eszmecsere-t az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament illetékes szerveinek képviselőivel, amelynek során a parlamentek előterjeszthetik javaslataikat és ajánlásaikat a legújabb éves közös jelentéssel kapcsolatosan; javasolja, hogy a parlamentek javaslataival és ajánlásaival kapcsolatos parlamenti megbeszélést vegyék fel a miniszteri trojka ülésének napirendjére; reméli, hogy a rákövetkező éves közös jelentés, amelyet a legközelebbi őszi miniszteri trojkán fognak elfogadni, kitér arra, hogy mennyiben vették figyelembe ezeket javaslatokat és ajánlásokat; kéri, hogy a parlamenti képviselők találkozzanak a trojka minisztereivel a miniszteri trojka őszi ülésének keretében;

12. úgy véli, hogy a Pánafrikai Parlamentnek és Európai Parlamentnek megfelelő szinten részt kellene venniük mind a közös szakértői csoportokban, mind az AU–EU munkacsoportban;

13. üdvözli, hogy az Európai Bizottság a 9. EFA keretében egy 55 millió eurós támogatási programot hozott létre az AU-intézmények kapacitásának megerősítésére; ismételten hangsúlyozza, hogy e költségvetési tétel egy részét a Pánafrikai Parlament adminisztratív és működési kapacitásának megerősítésére kell elkülöníteni, és felhívja a Bizottságot, hogy a Pánafrikai Parlamenttel szorosan konzultálva és az Európai Parlamenttel együttműködésben készítse el az e költségvetések felhasználására vonatkozó cselekvési terveket;

14. ajánlja, hogy a költségvetés Pánafrikai Parlament részére elkülönített részét közvetlenül a Pánafrikai Parlament kezelje, miután felépítette az ehhez szükséges adminisztratív kapacitást és teljesítette az EK pénzügyi rendeletében ⁽¹⁾ (különösen annak 56. cikkében) meghatározott követelményeket annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bizottság közvetett, centralizált igazgatással hajtsa végre a költségvetést;

15. felkéri az EU- és AU-bizottságokat, hogy egyszerűsítsék az eljárásokat a közvetlen és hatékony parlamenti közti párbeszéd biztosítása érdekében, hogy elkerüljék az elfogadhatatlan késlekedést, kellőképpen figyelembe véve a bizottságok eljárási sajátosságait;

16. ismételten szorgalmazza az EFA költségvetésbe való beillesztését, és eközben arra kéri a Bizottságot, hogy a költségvetési folyamat minden szakaszában folyamatosan tájékoztassa az Európai Parlamentet és a Pánafrikai Parlamentet;

A civil társadalom és a nem állami szereplők

17. úgy véli, annak érdekében, hogy a közös stratégia valóban széles körű és emberközpontú partnerséggé váljon, abba hatékonyan be kell vonni a civil társadalmat és a helyi hatóságokat, és meg kell könnyíteni ezek hatékony részvételét végrehajtó szerveinek munkájában;

18. sajnálkozik amiatt, hogy a cselekvési tervben ugyan az áll, hogy az egyes EU–Afrika-partnerségek nyitottak egy sor intézkedésre, mégis túlnyomórészt állami intézkedéseket említene; hangsúlyozza, hogy tovább kell mélyíteni és pontosítani a parlamentek és nem állami szereplők – mint például civil társadalmi szervezetek, helyi hatóságok és egyéb nem állami szereplők – folyamathoz való hozzájárulásait és abban való részvételét;

19. üdvözli az AU Gazdasági, Szociális és Kulturális Tanácsát (ECOSOCC) mint az afrikai kormányok és a civil társadalom közötti partnerség felépítésének közegét; aggódik azonban, amiért az afrikai civil társadalom csak alacsony szinten vesz részt a közös stratégia végrehajtásában, és különösen afrikai részről azonnali erőfeszítésekre szólít fel – szoros együttműködésben az érdekelt felekkel – az Afrikát képviselő nem állami szereplők azonosítására, feltérképezésére és hatékony bevonására irányuló eljárások kialakítása érdekében;

20. felhívja az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő kapacitásépítő eszközöket az afrikai civil társadalmi szervezetek számára, amelyek kifejezetten a közös stratégia végrehajtásában való szerepvállalási képességük növelésére irányulnak;

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.)

2009. március 24., kedd

Partnerségek

21. megjegyzi, hogy a közös stratégiának olyan kérdésekkel is kell foglalkoznia, amelyek – bár hivatalosan más intézményi felépítményhez tartoznak – jelentős hatással vannak Afrika jövőjére és nagyban alakítják a két földrész kapcsolatát, mint a gazdasági partnerségi megállapodások (EPA-k) és az EPA-k regionális csoportosulásai és Afrika más, meglévő regionális csoportosulásai (többek között a regionális gazdasági közösségek) közötti kapcsolatok, a Cotonoui Megállapodás második felülvizsgálata, az euro-mediterrán stratégia, a Dél-Afrika–EU stratégiai partnerség, Afrika kapcsolata új globális szereplőkkel, például Kínával és Braziliával;

22. úgy véli, hogy fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődésre csak olyan országokban kerülhet sor, amelyek szavatolják a békét, a demokráciát és az emberi jogokat;

23. felkéri az Európai Bizottságot, a Tanácsot és az afrikai felet, hogy biztosítsa a koherenciát ezen új stratégia és olyan más európai politikák között, amelyek hátrányosan érinthetik az EU és Afrika közötti új stratégiai partnerség előmozdítását, különös tekintettel a kereskedelmi, környezetvédelmi, migrációs és agrárpolitikára; hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika közötti politikai párbeszédnek ki kell terjednie ezekre a kérdésekre;

24. hangsúlyozza, hogy a szegénység elleni hatékony küzdelem érdekében – amelynek továbbra is a közös stratégia középpontjában kell állnia – az EU–Afrika stratégiai partnerségnek támogató szerepet kell játszania a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés ösztönzésében, a külföldi befektetések bátorításában, a méltányos nemzetközi kereskedelem előmozdításában, és hozzá kell járulnia olyan körülmények kialakításához, amelyek mellett az afrikai országok fokozatosan megtalálják helyüket a világgazdaságban;

Béke és biztonság

25. üdvözli a békére és biztonságra vonatkozó partnerség előrehaladását; tudomásul veszi az Afrikában és máshol meglévő válsághelyzetekről az AU és az EU között folytatott politikai párbeszédet; hangsúlyozza, hogy ezeknek a párbeszédnek a békével és biztonsággal kapcsolatos kérdések széles skáláját kell felölelniük, a konfliktusmegelőzéstől és konfliktusmegoldástól egészen a konfliktus utáni újjáépítésig és béketeremtésig, beleértve a védelmezés felelősségére vonatkozó elv végrehajtásáról folytatott mélyreható párbeszédet is;

26. felhív, hogy a béke és a biztonság afrikai struktúrájának végrehajtása elsődrendű célkitűzésként szerepeljen; újra hangsúlyozza, hogy az EFA nem megfelelő finanszírozási forrása az afrikai békefenntartási mechanizmus jövőbeli feltöltésének; azon a véleményen van, hogy az EFA kiadásainak összhangban kell állniuk a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (OECD/DAC) által a hivatalos fejlesztési támogatásra meghatározott kritériumokkal; megismétli felhívását az afrikai békefenntartási mechanizmus finanszírozásának végleges megoldását illetően;

27. üdvözli a kiemelkedő személyiségekből álló AU–ENSZ-bizottság Ban Ki-Moon ENSZ-főtitkár általi, 2008. szeptemberi létrehozását, amelynek célja annak meghatározása, hogy a nemzetközi közösség milyen módon támogathatja az ENSZ-mandátum keretében létrehozott AU békefenntartási műveleteket;

Kormányzás és emberi jogok

28. rámutat, hogy a kormányzás fogalma nemcsak a korrupció elleni harcot foglalja magában, hanem tükrözi azt is, milyen jól működik egy társadalom a rend és a törvények fenntartásával, az emberi jogok tiszteletben tartásával és aktív előmozdításával, a korrupció elleni küzdelemmel, a jólét kialakításával, átlátható és igazságos elosztásával, valamint az alapvető egészségügyi és szociális szolgáltatások biztosításával; hangsúlyozza, hogy a külső szereplőknek nem kizárólag kívülről felállított kritériumok alapján kell értékelniük a kormányzást, hanem kölcsönösen megállapított és megosztott értékek és szabályok szerint;

29. hangsúlyozza a fenntartható demokrácia fontosságát, amely magában foglalja a felelősségteljes kormányzást és a demokratikus választásokat, amelyekhez hozzá kell tartoznia a parlamentáris kapacitásépítés, a civil társadalom és a helyi hatóságok politikai párbeszédbe való bevonása támogatásának;

30. hangsúlyozza, hogy a kormányzást mindkét oldalon javítani kell: ez nemcsak Afrikában prioritás, hanem európai részről is, aminek javítania kell a kormányzást és az elszámoltathatóságot a segélyekre vonatkozó elkötelezettségek és az adományozók jobb összehangolása tekintetében, abból a célból, hogy jobban figyelembe vegyék a segélyek szempontjából úgymond „árva” országokat; hangsúlyozza, hogy ezen a téren fontos szerep juthat a nemzeti és kontinentális parlamenteknek, a nem állami szereplőknek és a helyi hatóságoknak;

2009. március 24., kedd

31. felszólít arra, hogy nagyobb mértékben támogassák a már létező afrikai kezdeményezéseket, mint például az afrikai szakértői értékelési mechanizmust (APRM) – amely az afrikai országok eddigi legkomolyabb erőfeszítése a kormányzás javítás érdekében a kontinensen –, valamint az AU által elindított különböző eszközöket, amelyeknek köszönhetően az afrikaiak jobban magukénak fogják érezni a folyamatot;

32. súlyos aggályának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság által az egyes AKCS-országok tekintetében kidolgozott „kormányzási profilokat”, amelyek a 10. EFA keretében biztosított további 2 700 millió EUR forrás vonatkozásában vezérelni fogják a fejlesztési támogatás programozását, bármiféle részvételi elem nélkül készítették el; megállapítja, hogy a kedvezményezett országok további forrásokra való jogosultságát olyan kritériumok alapján bírálták el, amelyek közül mindössze egy kapcsolódik közvetlenül a millenniumi fejlesztési célokhoz; kétségbeesésének ad hangot amiatt, hogy az Európai Bizottság „profiljai” az APRM-folyamat kiüresítésének kockázatát hordozzák; felkéri az Európai Bizottságot, hogy konzultáljon az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal, és tájékoztassa őket e finanszírozás nyomán követéséről és végrehajtásáról, hogy megbizonyosodjon arról, hogy ezeket kormányzati kezdeményezésekhez rendelik, az AU kormányzati programjának és az APRM-folyamatnak a támogatására;

33. felhív, hogy a kormányzással és az emberi jogokkal kapcsolatos partnerség keretében folytatott párbeszéd foglalkozzanak az emberi jogok megsértésének büntetlenségével, és hogy ebben az összefüggésben vegyék figyelembe a nemzeti és nemzetközi törvénykezés legjobb gyakorlatait, többek között a Sierra Leonában és Ruandában felállított nemzetközi büntetőbíróság munkáját;

Kereskedelem, gazdasági fejlődés és regionális integráció

34. úgy véli, a kereskedelemmel és a regionális integrációval kapcsolatos partnerséget illetően, hogy megfelelő körülmények között a növekvő kereskedelem lényeges hajtóereje a gazdasági növekedésnek, feltéve, hogy a kereskedelmi politikák összhangban vannak a fejlesztési célkitűzésekkel; ezért üdvözlí e partnerség céljait, azaz az afrikai regionális integráció támogatását és a kontinens kereskedelmi kapacitásainak erősítését;

35. reméli, hogy gyorsan lezárul a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) dohai fejlesztési fordulója, de kitarat emellett, hogy ennek alapvetően „fejlesztési fordulónak” kell lennie, amely az afrikai nemzetek világ-gazdaságba való beilleszkedését segíti, hatékonyan csökkenti a kereskedelmet torzító mezőgazdasági támogatásokat, és eltörli a mezőgazdasági exporttámogatásokat;

36. úgy véli, hogy az EU-nak segítenie kellene az afrikai államokat annak biztosításában, hogy mezőgazdaságuk önálló legyen, és elő kellene mozdítania az alapvető szolgáltatásokat és a veszélyeztetett helyi iparágakat;

37. hangsúlyozza, hogy az afrikai államokkal aláírt végső KPM-ek elsősorban és leginkább a fejlődés eszközei kell, hogy legyenek, amelyek figyelembe veszik a kedvezményezettek eltérő kapacitását és fejlettségi szintjét;

38. kiemeli, hogy az KPM-eknek előmozdítaniuk, nem pedig aláásniuk kell az afrikai regionális integrációt; támogatja az AU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megerősítse a regionális gazdasági közösségeket a földrész regionális integrációjának alapvető építőköveként;

39. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok tiszteletben tartják kötelezettségvállalásukat, miszerint 2010-ig évente legalább 2 000 millió eurót utalnak át a „segély a kereskedelemért” keretében, amelynek legnagyobb részese Afrika kell, hogy legyen; szorgalmazza a „segély a kereskedelemért” forrásai részesedésének kellő időben történő meghatározását és biztosítását; hangsúlyozza, hogy ezeknek a forrásoknak pótlólagos forrásokat kell képezniük, és nem lehetnek az EFA-források pusztá átcímkezései;

40. felhívja a partnerséget, hogy kezelje a „segély a kereskedelemért” fellépéshez kapcsolódó célkitűzéseket szélesebb körűen, ideértve az infrastruktúrák fejlesztését, a vállalkozásfejlesztés és a jobb szabályozás előmozdítását, amely egyszerűbb és felhasználóbarát származási szabályokat foglal magában;

41. felhívja a partnerséget arra is, hogy foglalkozzon olyan gazdasági aspektusokkal, amelyek nem szükségszerűen kapcsolódnak a kereskedelemhez, de jelentős hatással bírnak Afrika gazdaságára, például olyan lépések megtételének fontossága, amelyek a tiltott tőkemenekülés felszámolására, illetve az adóparadicsomok nemzetközi szabályozásának előmozdítására irányulnak;

42. szorgalmazza, hogy a közös stratégia ismerje el és támogassa a migránsok és diaszpórák által a származási országaik fejlődésében betöltött szerepét, megkönnyítve az ezen országban eszközölt befektetéseiket, és csökkentve az átutalások költségét;

2009. március 24., kedd

Kulcsfontosságú fejlesztési kérdések

43. hangsúlyozza az MFC-kkel kapcsolatos partnerséget illetően, hogy még több és jobb segélyezéssel is nehéz lesz ezeket a célkitűzéseket elérni, ezért sürgeti az EU-tagállamokat, hogy tartsák fenn kötelezettségvállalásukat, amelyet nemrég a fejlesztések finanszírozásáról szóló dohai konferencián és a támogatás-hatékonyságról szóló magas szintű accrai fórumon megismételtek, különösen segítségnyújtásuk mértéke, a politikai koherencia, a tulajdonjog, az átláthatóság és az adományozók közötti munkamegosztás tekintetében;

44. megjegyzi, hogy az alapvető egészségügyi szolgáltatások, valamint az alap- és középfokú oktatás biztosítása kulcsfontosságú az MFC-k elérése szempontjából; ebből következően ösztönzi az afrikai országokat, hogy kezeljék ezeket a területeket a szegénység visszaszorítására irányuló stratégiájuk egyik fő prioritásaként; felhívja a partnerséget e fejlődés előmozdítására, figyelemmel az Európai Bizottság kötelezettségvállalására, miszerint a Közösség segélyezési költségvetésének legalább 20 %-át ezekre a szektorokra fordítja; felhívja a Bizottságot, hogy terjessze ki ezt a kötelezettségvállalást az EFA-ra; emlékeztet arra, hogy minden ez irányú erőfeszítésnek ki kell terjednie a fogyatékkal élőkre; ezzel összefüggésben üdvözlözi a közös szakértői csoport első ülésének eredményeit, és felhívja az érdekelt feleket annak biztosítására, hogy az előttünk álló évben előrehaladást érjenek el;

45. felhívja az Európai Bizottságot, hogy sürgősen hozzon intézkedést kötelezettségvállalási teljesítése érdekében az egészségügy területén az Európai Számvevőszék 2009. januári, „Az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatások a szubszaharai Afrika országaiban” című jelentésének következtetéseit és ajánlásait illetően; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növeljék az Európai Bizottság részéről a szubszaharai Afrika egészségügyi szektorának nyújtott támogatást az EFA tizedik félidős felülvizsgálata alatt, támogatva ezzel az egészségügyi millenniumi fejlesztési célok iránti elkötelezettségét;

46. arra biztatja az EU és az AU tagállamait, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget az afrikai élelmiszer-biztonságnak és élelmiszer-szuverenitásnak, és támogassák az afrikai mezőgazdaság termelékenységének és versenyképességének növelését célzó intézkedéseket, különösen a helyi piacokra történő élelmiszer-termelést és a városok körüli „zöld övezetek” előmozdítását;

47. felhívja a tagállamokat, hogy a közös stratégián belül és azon túl vitáikban foglalkozzanak a természeti erőforrások kiaknázásából származó vagyon méltányos elosztásának kérdésével; kitart amellett, hogy a természeti erőforrásokból származó nemzeti jövedelmeket kiemelt célként méltányosabban a lakosság alapvető szükségleteinek kielégítésére kell fordítani, különösen az egészségügy, az oktatás, a természeti erőforrások megőrzése és a környezet területén, segítve ezzel a millenniumi fejlesztési célok elérését;

48. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Afrika közelmúltbeli rekordmértékű növekedését a globális gazdasági lassulás megfordíthatja, és hangsúlyozza, hogy a kontinens évtizedekkel visszaeshet a zuhanó termékek, alacsonyabb mértékű befektetési áramlások, a pénzügyi instabilitás és a hazautalások csökkenő mennyisége miatt;

A stratégiához kapcsolódó más aspektusok

49. emlékeztet az éghajlatváltozás vonatkozásában, hogy elsősorban a fejlett országok felelősek az éghajlatváltozásért, míg annak negatív hatásai leginkább a fejlődő országokat sújtják; hangsúlyozza ezért, hogy új támogatásokra van szükség, elkerülendő azt, hogy az afrikai országoknak aránytalanul magas árat kelljen fizetniük a hatásokhoz való alkalmazkodásért és azok mérsékléséért; támogatja továbbá az éghajlatváltozásra vonatkozó közös EU–Afrika-nyilatkozatot, amelyet 2008 decemberében, az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményében részes felek poznani konferenciáján terjesztettek elő;

50. a migrációval és a foglalkoztatással kapcsolatos partnerség keretében tisztességes és megvalósítható megoldást szorgalmaz az agyelszívás problémájának megoldására, amely különösen az egészségügyi ágazatban a képzett munkaerők nagy számától foszt meg számos afrikai nemzetet;

51. szorgalmazza, hogy az új uniós „kék kártya” rendszere gátolja meg a szakképzett munkavállalók elszívását a fejlődő országokból azokban az ágazatokban, amelyekben ezek az országok munkaerőhiánnyal küzdenek, különösen az egészségügy és az oktatás területén;

52. felhívja az Európai Bizottságot, hogy használja fel az EU–Afrika-partnerséget arra, hogy segítsen az afrikai országoknak a szellemi tulajdon kereskedelemmel összefüggő kérdéseiről szóló egyezményről (TRIPS) és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozatban meghatározott rugalmasságok alkalmazásában annak érdekében, hogy könnyebben hozzá lehessen férni Afrikában a megfizethető alapvető gyógyszerekhez;

2009. március 24., kedd

53. mindkét felet arra ösztönzi a tudományos és technológiai partnerséget illetően, hogy a technológiai fejlesztés és technológiaátadás felgyorsításával – különös tekintettel a távközlésre és az internetre – törekedjenek a digitális megosztottság áthidalására;

54. elvárja, hogy a közös stratégia tegyen konkrét lépéseket az afrikai nők, gyermekek és fogyatékkal élők lehetőségeinek javítása érdekében, mivel ezek a csoportok a fejlődő országokban különösen súlyos nehézségekkel néznek szemben;

55. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a közös stratégia túllépjen Afrikán és hogy az EU és Afrika között nagyobb együttműködéshez vezessen a nemzetközi szervezeteken belül, a kereskedelemmel, emberi jogokkal vagy éghajlatváltozással foglalkozó többoldalú tárgyalások keretében, az EU-nak és Afrikának a nemzetközi intézmények, mint például a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a Világkereskedelmi Szervezet demokratikusabbá és reprezentatívabbá tételén kell dolgoznia, biztosítva azt, hogy Afrika végre méretének és státuszának megfelelő befolyással rendelkezzen;

56. ismételten felhívja az uniós intézményeket, hogy hozzanak létre egyedi pénzügyi eszközt a közös stratégia végrehajtásához, amely az összes meglévő finanszírozási forrást világos, kiszámítható és programozható módon központosítja; megkérdőjelezi, hogy a közös stratégia milyen mértékben lesz képes fennkölt törekvéseinek elérésére és valódi értéktöbblet felkínálására további új finanszírozás vagy akár a meglévő források átprogramozása nélkül;

57. felhívja az uniós és az afrikai kormányokat, hogy hatékonyabban és módszeresebben közvetítsék a közös stratégia intézkedéseit és eredményeit az emberek felé, és törekedjenek a médiavisszhang növelésére;

Távlatok

58. a 2007. december 8–9-i lisszaboni EU–Afrika-csúcstalálkozó tapasztalatait követően várakozással tekint az Európai Parlamentnek és a Pánafrikai Parlamentnek, valamint a civil társadalmi szervezeteknek és a helyi hatóságoknak a 2010-ben tartandó harmadik Afrika–EU-csúcstalálkozó előkészítésében való jelentőségteljes közreműködésére és a csúcstalálkozón való aktív részvételére;

59. felhívja az EU és az AU Bizottságát és elnökségeit, hogy egyezzenek meg a fent körvonalazott javaslatokban, amelyek célja a parlamentáris részvétel növelése a közös stratégia végrehajtásában és nyomon követésében;

60. biztosítani kívánja, hogy az Európai Parlament minden szerve között létrejöjjön a közös stratégia végrehajtásának és nyomon követésének támogatásához szükséges koordináció és szinergia; megismétli ennek kapcsán azon szándékát, hogy a Pánafrikai Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős ad hoc küldöttsége teljes jogú parlamentközi küldöttségé alakuljon;

*

* * *

61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az EU Gazdasági és Szociális Bizottságának, az Afrikai Unió Gazdasági, Szociális és Kulturális Tanácsának, az Afrikai Unió Bizottságának, az Afrikai Unió Végrehajtó Tanácsának, a Pánafrikai Parlamentnek, az AKCS Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2009. március 24., kedd

Az MFC-szerződések

P6_TA(2009)0152

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az MFC-szerződésekről (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 18-i millenniumi nyilatkozatára, amelyben a nemzetközi közösség vállalta a millenniumi fejlesztési célok (MFC) teljesítését annak érdekében, hogy 2015-ig a világon a szegények száma a felére csökkenjen, és amely nyilatkozatot az ENSZ több konferenciáján is megerősített, például a fejlesztés finanszírozásáról szóló Monterrey-i Konferencián,
- tekintettel az Európai Tanács 2002. március 15-16-i barcelonai ülésén a tagállamok által vállalt kötelezettségekre,
- tekintettel a „Millenniumi fejlesztési célok felé felúton” című 2007. június 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács, a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által 2005. december 20-án az Európai Unió fejlesztési politikájáról aláírt, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság 2005. évi „MFC-csomagjára”,
- tekintettel a Bizottság „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében tett előrelépések felgyorsítása - A fejlesztés finanszírozása és a támogatás hatékonysága” című közleményére (COM(2005)0133),
- tekintettel a Bizottság „Európa megtartja ígéreteit a fejlesztés-finanszírozás terén” című éves jelentésére (COM(2007)0164),
- tekintettel a Bizottság „EU-segély: Többet, gyorsabban, eredményesebben” című közleményére (COM(2006)0087),
- tekintettel 2008. szeptember 23-i állásfoglalására a 2002-es fejlesztési finanszírozásról szóló Monterrey-i Konferencia nyomon követéséről ⁽³⁾,
- tekintettel a monterrey-i konszenzus végrehajtásának felülvizsgálata érdekében a fejlesztési finanszírozásról szóló nemzetközi konferencia (Doha, Qatar, 2008. november 29. - december 2.) eredményeire és záróokmányára ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fejlesztési támogatás hatékonyságáról szóló Párizsi Nyilatkozatról szóló 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az MFC-szerződés: hosszabb távú és kiszámíthatóbb költségvetési támogatásra irányuló megközelítés” című, 2007. június 19-i bizottsági dokumentumra,
- tekintettel az új, Afrika-EU stratégiai partnerségre,

⁽¹⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 232. o.

⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽³⁾ Ezen a napon elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1., 2008. december 9.

⁽⁵⁾ Ezen a napon elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0237.

2009. március 24., kedd

- tekintettel az Európai Unió és Afrika közötti kapcsolatok állapotáról szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a támogatás hatékonyságáról szóló 2005. március 2-i Párizsi Nyilatkozatra, valamint az e nyilatkozat nyomán követéséről 2008. szeptember 2. és 4. között megrendezett accrai magas szintű fórum következtetéseire,
- tekintettel 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽²⁾ a támogatás hatékonyságáról és a korrupcióról a fejlődő országokban,
- tekintettel az MFC-kről szóló 2008. szeptember 25-i magas szintű ENSZ-találkozó előkészületeinek keretében elfogadott, 2008. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽³⁾ a gyermekágyi halálról,
- tekintettel a „The Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support” című bizottsági dokumentumra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2000. június 23-i Cotonou-i Megállapodás rendelkezéseire, és különösen a 2005-ben felülvizsgált 58. cikkére, amely felsorolja a finanszírozásra jogosult intézményeket,
- tekintettel az OECD „A támogatás összehangolása a hatékonyság növelése céljából” című dokumentumában ⁽⁵⁾ foglalt, a költségvetési támogatásra vonatkozó bevált gyakorlatokra irányuló tanácsaira,
- tekintettel a Számvevőszék 2/2005. számú, az EFA-ból az AKCS-országoknak nyújtott költségvetési támogatásokról, illetve a közpénzkezelési reform területének a Bizottság általi kezeléséről szóló, a Bizottság válaszaival kísért különjelentésére ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Számvevőszék „Az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatások a szubszaharai Afrika országaiban” című, a Bizottság válaszaival kísért, 10/2008. számú különjelentésére,
- tekintettel „Az általános költségvetési támogatás értékelése – Összefoglaló jelentés” című 2006. májusban megjelent jelentésre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokkal összefüggő, fejlesztésre szánt új pénzügyi eszközökről szóló 2006. február 16-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a fogyatékkal élők jogairól szóló, 2006. december 13-i ENSZ-egyezményre, amelyet az Európai közösség és tagállamai is aláírtak,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 633. o.

⁽²⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 316. o.

⁽³⁾ Ezen a napon elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Kiadta a Bizottság, AIDCO - DEV - RĚLEX, angol nyelven, 2007. január.

⁽⁵⁾ DAC referencia dokumentum, 2. kötet, 2006.

⁽⁶⁾ HL C 249., 2005.10.7., 1. o.

⁽⁷⁾ IDD and Associates, 2006. május.

⁽⁸⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 396. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel az Európai Unió 2000-ben csatlakozott a millenniumi fejlesztési nyilatkozathoz, és így a nemzetközi közösséggel együtt vállalta, hogy 2015-re a felére csökkenti a rendkívül nagy szegénységet a világban, erőfeszítéseit a nyolc MFC-re összpontosítva,
- B. mivel az újabb becslések szerint még mindig 1,4 milliárd ember él az 1,25 dolláros szegénységi küszöb alatt, ami a fejlődő világ népességének közel egynegyedét teszi ki,
- C. mivel a Bizottság 2007-ben új kötelezettségeket vállalt, és az Unió tagállamai jelentősen hozzájárultak az e célkitűzések megvalósítása során bekövetkezett késedelem áthidalásához,
- D. mivel az egészségügyi ellátáshoz és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzájutás hiánya több millió ember halálát okozza, és fenntartja a szegénység körforgását, miközben az ezen ellátásokhoz és az alapszintű oktatáshoz való hozzájutás emberi jog, melynek tiszteletben tartását és megvalósulását a kormányoknak kell biztosítani,
- E. mivel az MFC-szerződésekben lehetőség van többek között egy olyan eszköz létrehozására, amely a világszintű élelmiszerválságnak a fejlődő országokban, és elsősorban az agrárszektorban jelentkező kihívásaira kíván választ adni,
- F. mivel a mindezidáig tett számos erőfeszítés ellenére a legtöbb fejlődő ország nem rendelkezik megfelelő forrásokkal az egészségügy és az oktatás terén előttük álló kihívások leküzdéséhez, és mivel ennél fogva a külső támogatás feltétlenül szükségesnek bizonyul,
- G. mivel az Európai Parlamentet kérték, hogy adja meg az Európai Fejlesztési Alapra (EFA) vonatkozó mentesítést,
- H. mivel a Bizottság jelentős mértékben növelni kívánja a költségvetési támogatás felhasználását a tizedik EFA keretében, támogatása hatékonyságának javítása, valamint a kitűzött célok elérése érdekében,
- I. mivel a fejlődő országokban az oktatók és az egészségügyi dolgozók munkakörülményei jelenleg nyomorúságosak, mivel közel kétmillió oktatóra, és több mint négymillió egészségügyi dolgozóra van szükség az MFC-k eléréséhez, továbbá az MFC-szerződések keretében nyújtott költségvetési támogatás megfelelő szintje lehetővé tenné az ilyen dolgozók alkalmazását és képzését,
- J. mivel az egészségügyi dolgozók és az oktatók körében a folyamatos munkaerőhiányt súlyosbította a gazdag országok által szervezett agyelszívás,
- K. mivel az Unió tovább kívánja növelni kiadásait a költségvetési támogatások terén, mindenekelőtt az egészségügyre és az oktatásra fordított ágazati költségvetési támogatások jelentős mértékű növelésével, különösen az afrikai országokban,
- L. mivel az MFC-szerződések konkrét elérendő célokat tűznek ki az MFC-k tekintetében az egészségügy és az alapszintű oktatás terén, de egy MFC-szerződés más prioritást élvező ágazatokat is megcélozhat,
- M. mivel a Parlament fejlesztési támogatásra vonatkozó hivatalos álláspontja szerint, amint azt az új, a millenniumi fejlesztési célokkal összefüggő, fejlesztésre szánt pénzügyi eszközökről szóló 2006. február 16-i állásfoglalásában kifejezte, „a mennyiség növelésének együtt kell járnia a minőség javulásával, vagyis a segélyek hatékonyságát növelni kell a „3 K” - koordináció, komplementaritás és koherencia - által, valamint a segélyek tranzakciós költségeinek csökkentése, a segélymechanizmus kiszámíthatóságának és fenntarthatóságának javítása, a segélyek kiosztási sebességének növelése, a segélyek további felszabadítása, a nem fenntartható adóssági terhekkel kapcsolatos megoldások kifejlesztése, a jó kormányzás előmozdítása, a korrupció elleni harc és a segélyek befogadónak fogadási kapacitása növelése által”,
- N. mivel a tervezhető és hosszú távú támogatás áramlása közvetlenül és hatékonyan hozzájárulhat a millenniumi fejlesztési célokban meghatározott, a szegénység leküzdésére irányuló stratégiák konkrét megvalósításához,

2009. március 24., kedd

- O. mivel annak ellenére, hogy az Unió tagállamai kötelezettséget vállaltak Monterrey-ben (2002), Gleneagles-ben (2005), Párizsban (2005), továbbá Accrában (2008) a fejlesztési támogatások mennyiségének és minőségének növelésére, sok uniós tagállam még mindig nem ad meg minden vállalat támogatást, és amikor megadják, akkor annak egy része nem megfelelő,
- P. mivel úgy tűnik, hogy az esetek 30 %-ában a Bizottság által nyújtott költségvetési támogatás szétosztása a Bizottság nehézkes igazgatási eljárásai miatt késik,
- Q. mivel a költségvetési támogatás nem előrelátható, ami elsősorban abból ered, hogy az odaítélés legtöbb feltétele éves jellegű, és mivel a tervezhetőség hiánya esetenként arra kényszeríti a kedvezményezett országokat, hogy már azelőtt elköltse a támogatást, hogy azt ténylegesen megkapták volna, anélkül, hogy biztosan tudnák, hogy azt megkapják-e,
- R. mivel az európai fejlesztési támogatás tervezhetőségének hiánya azon kedvezményezett országokat is érinti, amelyekben bizonyos fokú jogbiztonság és stabil szabályozási környezet van jelen,
- S. mivel a Bizottság az elsőszámú, fejlesztési támogatást nyújtó multilaterális adományozó intézmény, mivel a költségvetési támogatást nyújtó adományozók között élen jár, és mivel egyre többször folya-modik ilyen típusú támogatáshoz, amely az elmúlt években nyújtott támogatások egyötödét teszi ki,
- T. mivel bár a költségvetési támogatás már olyan eszköz, amely lehetővé teszi az uniós támogatás javítását, előnyére válna, ha tervezhetőbb volna, és hosszabb távra ítélnék oda,
- U. mivel a Bizottság által jelenleg nyújtott költségvetési támogatást három éves időszakra, egyes ügynökségekkel egy évre programozzák,
- V. mivel az MFC-szerződésre irányuló javaslatnak nincsen költségvetési vonzata, és mivel az MFC-szerződés nem egy új eszköz, hanem a meglévő eszközök megvalósításának egy módja,
- W. mivel az MFC-szerződésekről szóló bizottsági dokumentum jogállása a jelenlegi állapot szerint nem egyértelmű,
- X. mivel a Bizottság jelenlegi megítélése szerint elérkezett az idő, hogy megvalósuljon az MFC tekintetében a kézzel fogható eredményekhez kötődő szerződés koncepciója, az egyes támogatók hagyományos feltételeinek éves ellenőrzése helyett,
- Y. mivel a szerződés fogalma nagyobb kiszámíthatóságot nyújtó pénzügyi kötelezettséggel jár a támogató ország részéről, amelyért cserébe a kedvezményezett ország fokozottabban betartja az elérendő konkrét célok terén vállalt kötelezettségeit,
- Z. mivel a Bizottság tervbe vette az MFC-szerződések 6 éves időszakra, vagyis a tizedik EFA végéig szóló első sorozatát,
- AA. mivel a Bizottság azon javaslata, hogy 6 évre szóló szerződéseket kössenek, túlmutat a többi, támogatást nyújtó világszintű szervezet jelenlegi tendenciáján,
- AB. mivel a Bizottság felhívást intézett a tagállamokhoz az MFC-szerződések közös finanszírozására az EFA-ba önkéntes alapon befizetett kiegészítő hozzájárulások révén,
- AC. mivel a Cotonou-i Megállapodásban megállapított feltételek alapján kidolgozott általános költségvetési támogatás eszköze szerinti MFC-szerződések nem igényelnek semmilyen változtatást a folyamatban lévő programokra vonatkozó döntések és az általános költségvetési támogatás végrehajtásának eltérő szabályai tekintetében, mivel az MFC-szerződések nem járnak új pénzügyi eszköz létrehozásával, és ezért továbbra is a Cotonou-i Megállapodás költségvetési támogatásra vonatkozó rendelkezésein alapulnak, és mivel az MFC szerződések továbbra is összeegyeztethetők az általános költségvetési támogatás tekintetében nemrégben végleges formába öntött belső iránymutatásokkal,

2009. március 24., kedd

- AD. mivel az MFC-szerződésre való alkalmassági feltételek között szerepel a Cotonou-i Megállapodás emberi jogokról, demokratikus elvekről és jogállamról szóló 9. cikkének tiszteletben tartása,
- AE. mivel a hatékony költségvetési támogatás segítségével várhatóan finanszírozni lehet majd az egészségügyi és oktatási ágazatokban a jobb minőségű közszolgáltatásokhoz való hozzáférés javítására irányuló saját stratégiákat és konkrét programokat,
- AF. mivel a Bizottság nem tartotta be azt a vállalt kötelezettségét, hogy módszeresen bevonja a parlamenti képviselőket és a civil szervezetek képviselőit a fejlődő országok kormányaival folytatott párbeszédbe, és mivel széles körben vallott álláspont, hogy a hatékonyság érdekében a fejlesztést teljes egészében a fejlődő országok kormányainak, valamint parlamentjeinek és civil szervezeteinek kellene kézben tartaniuk,
- AG. mivel a Bizottság feltételei szerint azok az országok jogosultak támogatásra, amelyek makrogazdasági és költségvetés-irányítási szinten kielégítő eredményeket mutattak fel a költségvetési támogatás megvalósítása terén, és mivel a Bizottság e tekintetben különbözik a többi költségvetési támogatást nyújtó szervezettől, például az IMF-től és a Világbanktól, amelyek számos olyan feltételhez kötik támogatásukat, amelyek ellentétben állnak a kedvezményezett ország általi kisajátítás elvével,
- AH. mivel számos olyan ország, amelynek sürgősen nagyobb és hatékonyabb támogatásra van szüksége az MFC-k felé vezető fejlődés felgyorsításához, nem tesz eleget a Bizottság által az MFC-szerződés megkötéséhez jelenleg meghatározott feltételeknek,
- AI. mivel az MFC-szerződések jelenlegi formájukban csupán az AKCS-országokat célozzák meg,
- AJ. mivel a Bizottság által nyújtott költségvetési támogatásból nagymértékben hiányzik az átláthatóság, és a szegény országok tulajdonlása, valamint mivel a finanszírozási megállapodásokat csak ritkán hozzák nyilvánosságra,
- AK. mivel a fejlesztési támogatás alapelve az, hogy azoknak kell támogatást nyújtani, akiknek arra a legnagyobb szükségük van, és ott, ahol a leghatékonyabb módon használható fel,
- AL. mivel például Burkina Faso esetében senki nem tudott a helyszínen az MFC-szerződésre vonatkozó, Burkina Faso és a Bizottság között folyamatban lévő tárgyalásokról, és mivel jelenleg semmilyen információ nem áll rendelkezésre erre vonatkozóan a Bizottság Burkina Fasó-i küldöttségének honlapján,
- AM. mivel a fejlesztésre irányuló európai konszenzus keretében az Unió vállalta az eredményeken és a teljesítménymutatók használatán alapuló megközelítés elfogadását,
- AN. mivel a Bizottságnak továbbra is a férfiak és a nők közötti egyenlőség és a nők jogainak előmozdítása terén elért eredményekhez kell kötnie a kedvezményezett országoknak nyújtott költségvetési támogatását,
- AO. mivel a költségvetési támogatásokról a Bizottság már kötött megállapodást Burkina Fasóval (2005-2008), Etiópiával (2003-2006), Ghánával (2007-2009), Kenyával (2004-2006), Madagaszkárral (2005-2007), Malawival (2006-2008), Malival (2003-2007), Mozambikkal (2006-2008), Tanzániával (2006-2008), Ugandával (2005-2007) és Zambiával (2007-2008),
- AP. mivel világszerte mintegy 650 millió a fogyatékkal élők száma, és mivel 80 %-uk a fejlődő országokban él, és egyötödük rendkívüli szegénységben él; mivel ők alkotják a kirekesztettek és szegények egyik legnagyobb csoportját, többszörös megkülönböztetés áldozatai, és ritkán jutnak hozzá az oktatáshoz és az alapvető egészségügyi ellátáshoz,

2009. március 24., kedd

- AQ. mivel a nemekkel kapcsolatos kötelezettségek keretében, és különösen a fent említett, fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény 32. cikke értelmében az egyezményt aláíró felek fejlesztési együttműködések keretében kötelesek figyelembe venni a fogyatékoság kérdését,
- AR. mivel az MFC-k nem érhetőek el 2015-re a fogyatékkal élők bevonásának és részvételének kellő mértékű figyelembe vétele nélkül,
- AS. mivel 2008. november 22-én jelentést adtak ki az EU-Afrika Partnerség megvalósításáról, és különösen mivel e jelentés 37. bekezdése rámutat arra, hogy nagy mértékben hiányoznak a fogyatékkal élőket segítő fellépések az MFC-k elérését célzó erőfeszítésekből,

Millenniumi célok – Fejlesztési együttműködés

1. ismételten kijelenti, hogy a fejlesztési támogatásnak a szükségleteken és a teljesítményen kellene alapulnia, és a fejlesztési támogatásra irányuló politikát a kedvezményezett országokkal partnerségben kellene kialakítani;
2. ismételten kijelenti, hogy a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez a támogató országoknak be kell tartaniuk valamennyi kötelezettségüket, és javítaniuk kell az általuk nyújtott támogatás minőségét;
3. hangsúlyozza, hogy új mechanizmusok kialakítására van szükség a támogatás kiszámíthatóbbá tétele és volatilitásának csökkentése érdekében;
4. emlékeztet rá, hogy az Abudzsai Nyilatkozat célkitűzése a nemzeti költségvetésből az egészségügyre szánt részt 15 %-ban, az oktatásra irányuló világméretű kampány pedig a nemzeti költségvetésből az oktatásra szánt részt 20 %-ban állapította meg;

Prioritást élvező ágazatok

5. kéri a Bizottságot, hogy az egészségügyi és az oktatási ágazatokban támogatását továbbra is kösse az ezen ágazatokban, különösen az egészségügyi alapellátásban és az alapfokú oktatásban elért eredményekhez; kéri továbbá, hogy pontosítsa, milyen fontosságot tulajdonít az ezen ágazatokban regisztrált teljesítményeknek a mutatók átfogóbb skálájához képest, és hogyan kívánja értékelni az e területeken elért eredményeket;

A támogatás hatékonysága – Stabilitás és előreláthatóság

6. kéri a Bizottságot, hogy MFC-szerződések bevezetése révén, illetve az e szerződésekből eredő elvek több országra való kiterjesztésével és az ágazati költségvetési támogatással javítsa a költségvetési támogatás előreláthatóságát;
7. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy jelentősen csökkenteni kell a túlságosan nehézkes adminisztratív eljárásaiból eredő, fölöslegesen hosszú határidőket;
8. kéri a fejlődő országok kormányait, hogy növeljék 15 %-ra a nemzeti költségvetésből az egészségügyre fordított kiadásait az Abudzsai Nyilatkozat ajánlásainak megfelelően, és növeljék 20 %-ra a nemzeti költségvetésből az oktatásra fordított kiadásait, amint azt a világméretű oktatási kampány megköveteli;

Költségvetési támogatás

9. kéri a Bizottságot, hogy költségvetési támogatás formájában biztosítsa a kiadások magasabb szintjét, és hogy a költségvetési támogatás jelentős emelése elsősorban az AKCS-országok szociális szektorára, valamint a többi régióban az ágazati költségvetési támogatás növelésére irányuljon;

2009. március 24., kedd

MFC-szerződések

10. érdeklődéssel nyugtázza, hogy a Bizottság MFC-szerződésekre irányuló javaslata a támogatható országok számára egy minimális garantált támogatási szintet (a teljes kötelezettségvállalás 70 %-a) biztosít;
11. ugyanakkor csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy az MFC-szerződésekről szóló dokumentum nem határoz meg semmilyen ütemtervet e szerződések teljesítésére, melyeket főként a tizedik EFA hatéves futamidejére terveztek, és ezért kéri a Bizottságot, hogy készítsen pontos ütemtervet;
12. megjegyzi, hogy az MFC-szerződés fő célja a támogatás hatékonyságának javítása, és az MFC-k megvalósítása irányába mutató fejlődés felgyorsítása azon országokban, amelyeknek erre a legnagyobb szükségük van;
13. kéri a Bizottságot, hogy fogadjon el egy közleményt, amelyben hivatalos formát ad az MFC-szerződésre irányuló kezdeményezésnek, ez utóbbit kiterjesztve azokra a nem AKCS-országokra is, amelyek eleget tesznek a támogathatósági feltételeknek;

Parlamentek és civil társadalom – Részvétel – Átláthatóság

14. kéri a Bizottságot és a kedvezményezett országokat, hogy biztosítsák parlamentjeiknek és civil társadalmuknak, ideértve a fogyatékkal élők szervezeteit is, a költségvetési támogatásról folytatott párbeszéd valamennyi szakaszába való bevonását, ideértve az MFC-szerződésekben lefektetett program kidolgozását, végrehajtását és értékelését;
15. hangsúlyozza, hogy ahelyett, hogy a kedvezményezetteknek szigorú feltételeket szabnak, az adományozóknak inkább a kedvezményezett országokban a jó kormányzás, a demokrácia és a stabilitás elősegítésén kellene fáradozniuk, az ezen országokkal folytatott partnerségben megállapított átlátható feltételek segítségével;
16. megítélése szerint az átláthatóság érdekében a támogatás változó részének elosztására vonatkozó feltételeknek az eredményeken kellene alapulniuk, amennyiben ez az adományozókat és a kedvezményezetteket az elköltött pénz tényleges hatásának elemzésére ösztönzi, és növeli a közforrások felhasználásának átláthatóságát;
17. kéri a Bizottságot, hogy időszakosan vizsgálja felül e programok eredményeit, és ossza meg ezeket az eredményeket a Parlamenttel;
18. javasolja, hogy a Bizottság munkálkodjon az adományozók és a kedvezményezettek közötti párbeszéd fokozásán, mindenekelőtt a tényleges szükségletek, valamint azon területek meghatározása végett, ahol a támogatás szükségesnek bizonyul;
19. kéri, hogy az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlése játsszon aktívabb szerepet a prioritások meghatározásában, az MFC-szerződésekre irányuló tárgyalásokban, valamint a folyamat összes többi szakaszában;

Kiválasztási feltételek – Kreativitás és rugalmasság

20. kéri a Bizottságot, hogy költségvetési támogatását kösse a jó kormányzás és az átláthatóság, valamint az emberi jogok, különösen a legszegényebbek és marginális helyzetűek, úgymint a fogyatékkal élők, a kisebbségek, a nők és a gyermekek jogainak védelme és tiszteletben tartása terén elért eredményekhez, és örködjön afelett, hogy a költségvetési támogatást ne az MFC-szerződésben meghatározottaktól eltérő ágazatokra költse;
21. ismételtlen megerősíti, hogy a nemzeti indikatív programokat az érintett országok parlamentjeivel, a Közös Parlamenti Közgyűléssel és a civil társadalommal együttműködve kellene létrehozni;
22. megjegyzi, hogy az MFC-szerződésekre irányuló javaslat nem említi, melyek lesznek az e szerződések által első körben megcélzott országok; valamint megjegyzi, hogy az MFC-szerződések jelenlegi formájukban csupán az AKCS-országokat célozzák meg;

2009. március 24., kedd

23. sajnálja, hogy az Unió fejlődő országoknak szánt költségvetési támogatásra irányuló politikája egyre inkább az IMF által az uniós támogatás elnyeréshez megszabott feltételeknek van alárendelve; megítélése szerint egyébként e feltételek kikötése nem áll összhangban a kedvezményezett országok politikájával, ami az utóbbiak részvételére irányuló elvet illeti;
24. hangsúlyozza, hogy más költségvetési támogatási megközelítések kidolgozása szükséges azon országok számára, amelyek nem jogosultak MFC-szerződésekre, különös tekintettel a sebezhető helyzetben lévő országokra; és hangsúlyozza, hogy a legsebezhetőbb helyzetű országok nyilvánvalóan képtelenek teljesíteni a jelenlegi alkalmassági feltételeket;
25. javasolja, hogy az MFC-szerződések álljanak a fejlesztési együttműködési eszköz által lefedett országok rendelkezésére is;
26. kéri a Bizottságot, hogy világosan fejtse ki, hogyan tervezi a javasolt MFC-szerződéseknek a támogatáselosztás más eszközeivel történő kombinálását;
27. figyelmeztet az MFC-szerződések válogatás nélküli és túlzott mértékű alkalmazásának veszélyére, melyeket a támogatás szétszórásának egyetlen ténylegesen hatékony eszközeként tekinthetnek, ezért arra buzdítja a Bizottságot, hogy az egyes helyzeteknek leginkább megfelelő támogatáselosztási mechanizmusokat válassza;
28. kéri a Bizottságot, hogy fokozza a kedvezményezett országok parlamentjeinek bevonását a költségvetési folyamatokba, növelje a kedvezményezett országok civil társadalmainak és parlamentjeinek részvételi képességét a nemzeti politikák kidolgozásában, több pénzügyi támogatást nyújtva részükre, és ragaszkodva e részvételhez a kedvezményezett országokkal folytatott politikai párbeszéd során, valamint azokra a közfinanszírozási mutatókra összpontosítva, amelyek célja a kormányok állampolgárokkal szembeni felelősségének fokozása;

Értékelés - Teljesítménymutatók

29. kéri a Bizottságot, hogy a partnerországokkal együttműködve az egyes MFC-szerződésekre irányuló javaslatokhoz társítson megfelelő teljesítménymutatókat az adott szerződések végrehajtása terén elért eredmények értékelése céljából, e mutatóknak pedig a fogyatékkal élő felnőttek és gyermekek bevonását is mérniük kell;

A nemek közötti egyenlőség dimenziója

30. felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy továbbra is mindenképpen a nemek egyenlőségének és a nők jogainak előmozdítása terén elért eredményekhez kell kötnie a kedvezményezett országoknak nyújtott költségvetési támogatását, és kéri, hogy az MFC-szerződésekben erősítsék meg az e kérdéskörre vonatkozó teljesítménymutatókat, és azokat terjesszék ki más területekre is, például a nők és a fogyatékkal élők jogaira; kéri továbbá, hogy erősítse meg a költségvetési támogatásokhoz kapcsolódó, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó teljesítménymutatókat, kiterjesztve azokat más területekre is, például a fogyatékos személyek jogaira és a nők jogaira, különös tekintettel valamennyi nő szexuális és reprodukzív egészséggel kapcsolatos információhoz, valamint általános ellátáshoz való hozzáféréseinek előmozdítására, a családtervezési módszerekhez való jobb hozzáférésre és e módszerek fokozottabb használatára, illetve az oktatás és a nők emancipációjának folyamatos előmozdítására, valamint a megkülönböztetés ellen a nemek közötti egyenlőség érdekében folytatott küzdelemre;

*

* * *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az AKCS Tanácsnak, valamint a tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 24., kedd

Művészeti tanulmányok az Európai Unióban

P6_TA(2009)0153

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a művészeti tanulmányokról az Európai Unióban (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 149. és 151. cikkére,
 - tekintettel az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i 2006/962/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a kreativitás és innováció európai évéről (2009) szóló, 2008. december 16-i 1350/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a kulturális és kreatív iparágaknak a lisszaboni célkitűzések megvalósításához való hozzájárulásáról szóló 2007. május 24–25-i és 2008. május 21–22-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a Tanács és a Bizottság 2008. évi közös időközi jelentése az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról – „Az egész életen át tartó tanulás megvalósítása a tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében” ⁽³⁾,
 - tekintettel a művészek társadalmi megítéléséről szóló 2007. június 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az európai kulturális programról a globalizálódó világban tárgyú 2008. április 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a kulturális iparágakról Európában tárgyú 2008. április 10-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló 2005. október 20-i UNESCO-egyezményben foglalt ajánlásokra;
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A6-0093/2009),
- A. mivel az „egyedül a sokféleségben” jelmondatának megfelelően szükséges, hogy az Európai Unió megismerje közös történelmét, és ezt az európai művészet által teheti, lényegéből eredő egyetemeségének köszönhetően;
- B. mivel az iskoláknak ismét a kultúrához való hozzáférés demokratizálásának fő helyévé kellene válniuk;
- C. mivel a művészeti és a kulturális oktatás és a részüket képező, képeken alapuló oktatás a tagállamok oktatási rendszerének jelentős eleme;

⁽¹⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽²⁾ HL L 348., 2008.12.24., 115. o.

⁽³⁾ HL C 86., 2008.4.5., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 125. E, 2008.5.22., 223. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0124.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0123.

2009. március 24., kedd

- D. mivel a művészeti és kulturális oktatás a gyermekek és a fiatalok oktatásának lényeges eleme azáltal, hogy hozzájárul a szabad akarat, az érzékenység és a mások iránti nyitottság fejlesztéséhez; mivel ez kulcsfontosságú kérdés az egyenlő esélyeket illetően és a kultúrához való hozzáférés tényleges demokratizálásának előfeltétele;
- E. mivel annak érdekében, hogy megfeleljen a kultúrához való hozzáférés demokratizálását jelentő kívánásnak, szükséges a művészi tudatosság fokozása minden szinten és minden korban, a csoportos és amatőr művészeti tevékenységek jelentőségének felismerése és a művészeti oktatáshoz való hozzáférés támogatása;
- F. mivel sajnálatos módon a tagállamok túl gyakran gazdasági követelmények miatt kényszerítve érzik magukat arra, hogy átfogó oktatási politikájukban csökkentsék a művészeteknek biztosított teret;
- G. mivel a művészetek területén a művészeti oktatás képezi a szakmai képzés alapját, fejleszti a kreativitást és elősegíti e téren a testi és a szellemi fejlődést, hozzájárul az oktatás, a kultúra és a művészetek közötti szorosabb és gyümölcsözőbb kapcsolatok kialakulásához;
- H. mivel a művészeti és formatervezési iskolák és oktatási központok segítik az Európai Unióról a világban kialakult képet megerősítő filozófiák kialakítását, új művészeti stílusok és mozgalmak létrehozását és különböző kulturális világok feltárulását;
- I. mivel a képzés rendkívül fontos a művészeti és kreatív ágazatok szakembereinek sikeressége szempontjából;
- J. mivel egy pálya befutása vagy egy szakma gyakorlása céljából folytatott művészeti tanulmányokhoz, a tehetségen kívül, elengedhetetlen, hogy a tanulók rendelkezzenek egy, kizárólag a rendszeres, multidiszciplináris képzés útján megszerezhető, szilárd kulturális alappal; mivel ez az általa képviselt általános kultúrának, kutatási módszereknek, a vállalkozói készségeknek és az üzleti ismereteknek, valamint a kortárs művészetek szempontjából jelentős tevékenységekben való jártasságnak megfelelő mértékben megkönnyíti a munkaerő-piaci beilleszkedést;
- K. mivel az Európai Unióban tevékenykedő kreatív, kulturális és művészeti társaságok és iparágak által képviselt gazdasági és munkahelyteremtő potenciál nagymértékben befolyásolja a művészeti ágazat fejlődését;
- L. mivel a technológiai forradalom következtében megnőtt mind az országokon belüli, mind az országok közötti verseny, és mivel ennek következtében a szellemi kapacitás és a kreativitás kimagasló helyet foglalnak el a lisszaboni stratégia keretében;
- M. mivel a társadalminkban végbemenő gyors és állandó változások nagyobb munkaerő-piaci alkalmazkodóképességet, rugalmasságot, kreativitást, innovációt és kommunikációt igényelnek az egyének részéről; mivel a tagállamok oktatási és képzési rendszereinek – a fent említett „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram céljaival is összhangban – elő kell mozdítaniuk az említett képességeket;
- N. mivel figyelembe kell venni, hogy a tagállamokban működő művészetoktatási modellek jelentős eltéréseket mutatnak;
- O. mivel a globalizáció és a polgárok nagyobb mobilitása, valamint az Európai Unió egymást követő bővítései következtében a kultúra és a kulturális sokszínűség oktatása az identitás megőrzésének, valamint a kultúrák és a vallások közötti megértés előmozdításának fontos tényezőjévé vált; mivel a kultúrák közötti párbeszéd évének a kultúra iránti érzékenység felkeltésére és a kultúra előmozdítására irányuló céljait meg kell őrizni 2008 után is,
1. úgy véli, hogy a művészeti oktatásnak jelen kell lennie az iskolai oktatás valamennyi szintjén, a kultúrához való hozzáférés demokratizálódásának előmozdítása érdekében;

2009. március 24., kedd

2. hangsúlyozza a folytatódó képzés fontosságát az iskolai tananyagban és a szakképzésben, illetve az egész életen át tartó tanulási programokban egyaránt, a kreativitás egész életen át tartó tanulás folyamatának részeként minden korban történő elősegítésére és fejlesztésére;
3. emlékeztet arra, hogy a művészeti és a kulturális oktatás egyik célja a polgári oktatáshoz való hozzájárulás, melynek egyik szerepe a gondolkodásra való képességünk fokozása és a személyes fejlődéshez intellektuális, érzelmi és fizikai értelemben történő hozzájárulás;
4. a 2009-es kreativitás és innováció európai éve keretében elismeri a művészetek szerepét a társadalmi és gazdasági innovációhoz való jelentős hozzájárulás terén;
5. felhívja a Tanács és a tagállamok figyelmét az európai kultúra és sokszínűsége által integrációs tényezőként betöltött szerepére és az európai szintű művészeti és kulturális oktatás jelentőségére, a regionális kulturális értékek hagyományőrzését is beleértve;
6. hangsúlyozza, hogy napról-napra nő azoknak a művészeti tanulmányokat folytató diákoknak a száma, akik a sajátjuktól eltérő tagállamban szeretnének tanulni, és ezért a művészeti oktatásra vonatkozó politikáik európai uniós szintű összehangolására, a legjobb gyakorlatok egymás közötti megosztására, és az ágazaton belül mind a diákok, mind a tanárok mobilitásának fokozására buzdítja a tagállamokat;
7. javasolja a művészeti szektorban a szakemberek mobilitásának elősegítését a képesítések elismerésére irányított nagyobb figyelem révén; ezt a képző intézményeknek az európai képesítési keretrendszerhez való csatlakozásának ösztönzésével kell elérni, hogy az ágazaton belül a kompetenciák és képesítések európai szinten összehasonlíthatóak legyenek;
8. sürgeti a Bizottságot ezzel összefüggésben, hogy működjön együtt a tagállamokkal a művészeti és a kreatív tevékenységek iránt elkötelezett európai mobilitási keretrendszerének létrehozása érdekében, különös tekintettel a fiatal művészek és a művészeti tanulmányokat folytató diákok mobilitására;
9. úgy véli – annak egyidejű elismerése mellett, hogy ez a tagállamokra tartozó kérdés –, hogy felmerül a művészeti oktatással kapcsolatos politikáknak az EU szintjén történő összehangolásának szükségessége, különösen az alábbiak tekintetében:
 - a különböző „közönségek” felé irányuló művészeti oktatások jellegének, tartalmának és időtartamának leírása,
 - a művészeti oktatás, a kreativitás és az innováció közötti kapcsolat,
 - a művészeti oktatásra vonatkozó politikák hatékonysága társadalmi–gazdasági hatásuk szemszögéből,
 - egyensúly teremtése az elméleti tanulmányok és a gyakorlati bevezetés között, a művészeti oktatás nem absztrakt jellegének biztosítása céljából,
 - a művészeti oktatás módszereinek és stratégiáinak alkalmazása és fejlesztése az információs társadalom követelményeinek megfelelően,
 - hagyományos szakoktatók mellett az új médiák szakoktatóinak és „művészmérnökeinek” képzése;
10. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy
 - ismerjék el annak fontosságát, hogy a lisszaboni stratégiának megfelelően a művészeti oktatás és a kreativitás elősegítése a tudáson alapuló gazdasági környezetben valósuljon meg,

2009. március 24., kedd

- határozzák meg a művészeti oktatásnak, mint jelentős pedagógiai eszköznek a szerepét a kultúra értékelésében a globalizált és multikulturális világban,
 - hozzanak létre közös stratégiákat a művészeti oktatási politikák előmozdítása és e tárgykörre szakosodott tanárok képzése vonatkozásában,
 - ismerjék el a művészek fontos szerepét a társadalomban és azt, hogy meg kell határozni azokat az egyedi készségeket, amelyekkel az oktatási folyamatban részt vevő művészeti oktatásnak kell rendelkeznie,
 - bátorítsák – a kulturális koordináció nyílt módszere keretében nemrégén létrehozott oktatási és kulturális munkacsoportban – a nemzeti képviselőket a szaktanárok képzésének és a művészetek szerepének megvitatására különböző oktatási összefüggésekben (formális, informális és nem formális) és minden oktatási szinten (a bölcsődei oktatástól a felsőbb szintű művészeti oktatásban zajló szakmai képzésig és azon túl),
 - bátorítsák a kulturális ipar nyílt koordináció módszerével foglalkozó munkacsoportjaiban a nemzeti képviselőket a szakmai képzésnek, illetve a művészek, vezetők, tanárok, facilitátorok és a kulturális ágazat más szakemberei folyamatos szakmai fejlesztésének központi témaként történő megvitatására,
 - kérjék fel a civil társadalom megfelelő érdekeltjeit e területen meglévő tudásuk és szakértelmük megosztására, tekintettel a nyílt koordinációban zajló folyamatra,
 - javítsák a művészeti ágazatban dolgozó szakemberek szakmai képzésének elérhetőségét a felsőfokú művészeti oktatásnak a Bolognai Nyilatkozatban felvázolt mindhárom szinten (egyetemi alapidiploma, mesterképzés és doktori képzés) való elismerése által, ezáltal előmozdítva a művészek EU-n belüli mobilitását,
 - hozzanak különleges intézkedéseket a többéves kulturális program összefüggésében a művészeti oktatás előmozdítására,
 - ismerjék el a csoportos és az amatőr művészeti tevékenységek jelentőségét;
11. ragaszkodik ahhoz, hogy a művészettörténeti oktatásnak képezzék részét a művészekkel való találkozások és a kulturális helyek meglátogatásai, a diákokban a kíváncsiság felébresztése és reakció kiváltása céljából;
12. hangsúlyozza, hogy a művészeti dimenzióknak az iskolai tantervekbe történő felvételekor fontos a kommunikációs és az információs technológiák és az internet által biztosított eszközök megfelelő, az oktatás új, a modern időknek megfelelő csatornáiként történő alkalmazása;
13. hangsúlyozza e tekintetben az ilyen vállalkozások jelentős hozzájárulását, úgy mint az Europeana, az európai digitális könyvtár szerepét;
14. javasolja egy művészeti és kulturális oktatással foglalkozó európai portál közös kifejlesztését, valamint a művészeti oktatás beillesztését a tagállamok iskolai tanterveibe a nemzetközileg különösen nagyra értékelt európai kulturális modell fejlesztése és támogatása érdekében;
15. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a művészeti oktatásnak az iskolai tantervekbe történő beillesztésének eredményeit; javasolja különösen a Bizottságnak, hogy mozdítsa elő a szükséges tanulmányok elvégzését annak érdekében, hogy megbízható információ álljon rendelkezésre az említett oktatásnak az Európai Unióban tanulók képzettségi és készségekkel kapcsolatos szintjére gyakorolt hatásáról;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 24., kedd

A polgárokkal folytatott aktív párbeszéd Európáról

P6_TA(2009)0154

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a polgárokkal Európáról folytatott aktív párbeszédéről (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című, 2008. október 22-én aláírt közös nyilatkozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Vitassuk meg Európát! – a D-terv (demokrácia, párbeszéd és vita) tapasztalatainak továbbviteléről” című 2008. április 2-i közleményére (COM(2008)0158),
- tekintettel a Bizottság „Európáról szóló kommunikáció az audiovizuális médián keresztül” című 2008. április 24-i közleményére (SEC(2008)0506),
- tekintettel a Bizottság az „Európáról szóló internetes kommunikáció – A polgárok bevonása” című 2007. december 21-i közleményére (SEC(2007)1742),
- tekintettel a Bizottság „Javaslat intézményközi megállapodásra – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című 2007. október 3-i közleményére (COM(2007)0569),
- tekintettel a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárságot támogató az „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló 2006. december 12-i 1904/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Fehér könyv az európai kommunikációs politikáról” című 2006. február 1-i közleményére (COM(2006)0035),
- tekintettel a Bizottság 2005. október 13-i, a „Bizottság hozzájárulása az elméleti útkeresési szakasz munkájához, és azon túl: D-terv a Demokrácia, Dialógus és Diskusszió érdekében” című közleményére (COM(2005)0494),
- tekintettel az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyvre vonatkozó 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió információs és kommunikációs stratégiájának végrehajtásáról szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére, illetve az Alkotmányügyi Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság és a Petíciós Bizottság véleményére (A6-0107/2009),

⁽¹⁾ HL C 13., 2009.1.20., 3. o.

⁽²⁾ HL L 378., 2006.12.27., 32. o.

⁽³⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 369. o.

⁽⁴⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 403. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a demokratikus és átlátható Európai Unió a polgárok és az intézmények – mint az Európai Parlament – közötti fokozott párbeszéd, valamint az Európáról folytatott európai, nemzeti és helyi szintű, folyamatos vita során alakul ki,
- B. mivel az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés tervezetének Franciaország és Hollandia általi elutasítását követően az ír nép 53,4 %-a ellenezte népszavazáson a Lisszaboni Szerződés ratifikálását, és mivel az Európai Unió politikáit és a szerződéseket kevésbé értő emberek nagyobb valószínűséggel ellenzik azokat,
- C. mivel az Eurobarometer 69 felmérésből az derült ki, hogy az uniós polgárok 52 %-a jó dolognak tartja országa európai uniós tagságát, ennek ellenkezőjét pedig mindössze 14 % gondolja,
- D. mivel az Európai Uniónak, a politikáinak és a működésének, valamint a szerződések által biztosított jogoknak az ismerete alapozza meg az európai polgárok európai intézményekbe vetett bizalmának helyreállítását,
- E. mivel 2004-ben első alkalommal külön kommunikációs stratégiáért felelős biztost jelöltek ki, ugyanakkor akkor még nem fogadtak el kommunikációs politikát, mert arra a szerződések nem tartalmaznak megfelelő jogalapot,

Közüvélemény

1. emlékeztet arra, hogy a közvélemény-kutatások alapján minél kevésbé iskolázott és jómódú egy uniós polgár, annál valószínűbb, hogy ellenzi az európai integrációt, ez pedig azt jelzi, hogy minden korábbi erőfeszítés ellenére, az európai eszme elsősorban az európai társadalom művelt, tehető rétegéhez jut el; az uniós projekt elveinek és értékeinek megvalósítása szempontjából elengedhetetlennek tekinti az Európai Unió és polgárai közötti aktív párbeszédet, de elismeri, hogy a kommunikáció eddig nem volt nagyon sikeres;
2. sajnálja, hogy a Bizottság erőfeszítései és jó ötletei ellenére az uniós polgárok európai ügyekben való tájékozottságának, valamint érdeklődésének növelése terén elért sikerek igen korlátozottak voltak, amelyet sajnálatos módon az ír népszavazás is bizonyított;
3. hangsúlyozza a célzott tartalmú, összetartó kommunikációs kapcsolatok létrehozásának fontosságát az EU és a jellegzetes tulajdonságokkal rendelkező régiók és az EU és bizonyos társadalmi csoportok között egyaránt;
4. megállapítja, hogy legújabb felmérések szerint az európaiak nagy többsége támogatja, hogy az Európai Unió külpolitikai kérdésekben egységességet mutasson; kiemeli, hogy az uniós polgárok kérésére egy ilyen értelmű nyilatkozatot foglaltak bele a „D-terv” polgárok által megvalósított hat projektjének 2007. december 9-én tartott záró konferenciáján résztvevők nyílt levelébe/ajánlásába; kiemeli, hogy a nyílt levélben ismertett 27 ajánlásban többek között azt kérik az Uniótól, hogy hatékonyabban lépjen fel a szociálpolitika és a társadalmi kohézió terén, különösen a bérkülönbségek felszámolása, a nők és férfiak közti egyenlőség előmozdítása, továbbá általánosabban véve a gyakran elhanyagolt egyenjogúsági kérdésekre való különös odafigyelés érdekében; véleménye szerint ezért azt is fontos megnézni, hogy a tettek mit közölnek és fontos továbbá összehasonlítani, hogy ez mennyiben tér el attól az üzenettől, amelyet az EU a polgárok felé közvetíteni kíván;
5. emlékeztet arra, hogy az Európai Unióról szóló legutóbbi népszavazások alkalmával a nők többsége nemmel szavazott: 56 % Franciaországban (az Eurobarometer 171. sz. gyorsjelentése), 63 % Hollandiában (id. 172. sz.) és 56 % Írországban (id. 245. sz.); mivel e nemleges szavazatok oka többek között az, hogy az európai intézmények nem vettek részt jelentősebb mértékben a közvetlenül a nőket érintő, a férfiak és nők közötti tartós egyenlőtlenségek által megkívánt olyan politikákban, mint például amelyek a szakmai- és magánélet összeegyeztetésével vagy az eltartott személyek gondozásával foglalkoznak;

2009. március 24., kedd

Alkotmányos és intézményközi aspektusok

6. hangsúlyozza, hogy be kell fejezni a Lisszaboni Szerződés ratifikálási folyamatát, ami még inkább növelné az EU átláthatóságát és még inkább bevonná a polgárokat a döntéshozatali folyamatokba; e tekintetben emlékeztet azokra az új lehetőségekre, amelyeket a Lisszaboni Szerződés biztosítana a részvételi demokrácia terén, különös tekintettel a polgári kezdeményezésre;

7. hangsúlyozza, hogy az összes uniós intézmény és tagállam összehangolt erőfeszítéseire és közös fellépésére van szükség az uniós polgárokkal az európai ügyekről folytatott kommunikációhoz; örömmel fogadja és tudomásul veszi a fent említett 2008. október 22-i közös nyilatkozatot, amely az uniós kommunikáció javítása érdekében világos célokat tűz ki az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a tagállamok elé; úgy véli, hogy mindez nagyobb ívű is lehetne, mivel a Parlament intézményközi megállapodást sürgetett az intézmények közötti kommunikációs politikáról;

8. úgy véli, hogy az uniós intézményeknek további párbeszédet kell kezdeményezniük Európáról, és azonnal gyakorlatba kell ültetniük a fent említett közös nyilatkozatban, a Bizottság 2006. február 1-i közleményében és a Bizottság 2007. október 3-i munkadokumentumában leszögezett elveket;

9. osztja a Bizottság nézetét, mely szerint a részvételi demokrácia hasznos módon kiegészítheti a képviselői demokráciát; hangsúlyozza azonban, hogy a részvételi demokrácia nem csupán a polgárok meghallgatását jelenti, hanem azt is, hogy valódi lehetőséget kapjanak az európai politika befolyásolására; rámutat, hogy e célok elérése érdekében az intézményeknek sokkal nyitottabbakká kell válniuk, és a megfelelő megközelítéseket kell alkalmazniuk ahhoz, hogy lehetővé tegyék a polgárok és szervezetek számára a hatékony részvételt az uniós ügyekről folytatott vita minden szakaszában; megjegyzi továbbá, hogy az intézmények által létrehozott dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést a lehető legszélesebb körben kell megadni, mivel ez nélkülözhetetlen a befolyás érvényesítéséhez;

10. hangsúlyozza a konzultációs folyamat jelentőségét és értékét, mivel hatékony eszközként szolgál a polgárok általi történő felhatalmazására, hogy így közvetlenül hozzájárulhatnak az uniós szintű politikai folyamathoz; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen további lépéseket a jövőbeli uniós konzultációkkal kapcsolatos tudatosság felkeltésére a médian, valamint más megfelelő nemzeti, regionális és helyi szintű fórumokon keresztül, hogy szélesítse azon érdekelt felek körét, akiknek véleményét az uniós jogszabályokról folytatott konzultációk során meghallgatják, és szélesebb körben hozza nyilvánosságra az uniós politikákról és kezdeményezésekről szóló internetes konzultációkat, biztosítandó, hogy minden érintett, különösen a kis- és középvállalkozások és helyi civil szervezetek részt vehessenek a vitában; hangsúlyozza a civil társadalom képviselőinek, például a – transznacionális szinttől a helyi szintig – fogyasztók és szakemberek különböző szintű hálózatainak fontosságát, amelyek platformot kínálnak az EU politikáiról folytatott tájékozott eszmecseréhez, hozzájárulva ezzel az uniós jogszabályok minőségének javításához; elismeri a jogszabályok végrehajtása és érvényesítése során felmerülő problémákat, és ösztönzi a fogyasztókat és a vállalkozásokat jogaik gyakorlására és arra, hogy beszámoljanak az uniós intézményeknek a létező problémákról;

11. úgy véli, hogy az EU intézményeinek és a tagállamoknak össze kell hangolniuk kommunikációs erőfeszítéseiket, és partnerségre kell lépniük a civil társadalommal a lehetséges szinergiák kiaknázása érdekében; hangsúlyozza, hogy az intézmények között koordinációra van szükség, és a Bizottság és a Parlament televíziós csatornái között is összeköttetést kell teremteni; felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa az együttműködést és az összehangoltságot a tagállamokban található képviselői és a Parlament tájékoztatási irodái között; felszólítja a Bizottságot és a Parlament tagállami képviselőit, hogy javítsák az együttműködést a polgárokkal folytatandó konzultáció, az EU-val kapcsolatos információk, ismeretek és elképzelések megosztása során, valamint biztosítsanak lehetőséget a szavazók részére, hogy találkozhassanak a különböző országokban megválasztott európai parlamenti képviselőkkel és uniós tisztviselőkkel;

12. üdvözlözi, hogy a Bizottság támogatja a Parlament és az európai politikai pártok szerepét, és felismeri, hogy át kell hidalni a nemzeti és európai politika közötti szakadékot, különösen az európai választási kampányok idején;

13. felhívja a három legfőbb intézményt a parlamenti viták kiegészítéseként közös nyílt viták megrendezésére, amelyek során a fogyasztókra és mindennapjaikra vonatkozó témák kerülhetnek napirendre, ezáltal erősítve a fogyasztók belső piacba és fogyasztóvédelemben vetett bizalmát; hangsúlyozza, hogy az európai parlamenti csoportosulások teljes mértékben betöltik a polgárok tájékoztatására irányuló, a politika világa és a civil társadalom közötti kapcsolat tényleges eszközeként meglévő szerepüket;

2009. március 24., kedd

14. megelégedéssel nyugtázza, hogy a Bizottság a Parlament által előterjesztett ötletek közül számosat figyelembe vett, például a mind európai, mind nemzeti szintű polgári fórum, a civil szervezetek számára biztosítandó fontosabb szerep vagy az új média innovatívabb felhasználásának ötletét;

Helyi szintű kommunikáció

15. felhívja a Bizottságot, hogy terjessze ki a párbeszédet minden szintre azért, hogy üzenetét a különféle célcsoportoknak megfelelően igazítsa ki, ez utóbbiak társadalmi háttérétől függően; ezért javasolja az Európai Unió és polgári közötti párbeszéd fellendítését ugyanazon információknak az egyéni csoportok igényeihez igazított, mindenki számára történő nyújtása révén, valamint a tájékozott polgárokkal folytatott vita, illetve ez utóbbiak egymást közti vitájának előmozdítása révén; úgy véli, hogy az EU intézményeinek magukévé kell tenniük a D-terv égisze alatt szervezett helyi vitákon levont következtetéseket, és új jogalkotási döntések meghozásakor figyelembe kell venniük a polgároknak az Unióval szembeni elvárásait;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy indítsanak hatékony EU kommunikációs kampányokat minden, azaz országos, regionális és helyi szinten; felszólítja a Bizottságot, hogy terjessze az ilyen kampányok során legjobban bevált gyakorlatokat, és javasolja egy állandó, az EU-intézmények és a polgárok közötti interaktív kommunikációs rendszer létrehozását gyakori, helyi és regionális szintű európai uniós kommunikációs kampányokkal, a regionális média segítségével és a civil társadalom, a nem kormányzati szervek, a kereskedelmi kamarák, a szakszervezetek és a szakmai szervezetek aktív részvételével;

17. hangsúlyozza, hogy az EU kohéziós politikája az európai integráció és a társadalmi szolidaritás alapja; ezért úgy véli, hogy a polgárokat tájékoztatni kell az EU-politikák terén tett erőfeszítésekről és e politikák mindennapi életre gyakorolt hatásairól, kiemelve az EU szerepét e téren és a közös európai projekt előnyeit; azt kívánja, hogy a helyi hatóságok jobban teljesítsék az Európai Uniótól érkező támogatásokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségeiket; azt is hangsúlyozza, hogy a megválasztott helyi és regionális képviselők kötelezettségvállalása lényeges a tájékoztatás biztosítása és a képzés fejlesztése számára; e tekintetben üdvözlöi a megválasztott helyi és regionális képviselők Erasmusának létrehozását;

18. hangsúlyozza, hogy a partnereknek a strukturális alapokról szóló általános rendelet (2007–2013) 11. cikke értelmében a működési programok előkészítésébe és végrehajtásába történő bevonása jelentősen hozzájárul az EU kohéziós politikájának népszerűsítéséhez és a polgárokhoz való közeledésének; hangsúlyozza, hogy ezen partnereknek egyedülálló lehetőségük van arra, hogy első kézből ismerjék meg a polgárokat elsődlegesen foglalkoztató témákat; felszólítja tehát a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a partnerség elve mind nemzeti, regionális és helyi szinten helyes kerül végrehajtásra; kiemeli annak jelentőségét, hogy a nemzeti és regionális hatóságok kihasználják az Európai Szociális Alap nyújtotta pénzügyi lehetőségeket, annak érdekében, hogy fejlesszék e partnerek képességeit, különös tekintettel a képzésre; megállapítja, hogy a strukturális alapok jelentős szerepet játszottak a határokon átnyúló együttműködés elősegítésében a közösségi projekteken és programokon keresztül, ami ösztönözte az aktív polgárság és a részvételi demokrácia fejlődését; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az ilyen projekteket és programokat, valamint működjön azokkal partnerségben;

19. hangsúlyozza – a közelgő európai választások tekintetében – a polgárok, különösen a fiatal polgárok, azaz az első szavazók helyi és regionális szintű tájékoztatásának szükségességét; hangsúlyozza – általánosabb összefüggésben – az EP-képviselőknek a megválasztott helyi és regionális képviselőkkel együttműködésben történő bevonását a régiók polgáraival folytatott konzultációs folyamatba, mivel ők jelentik a közvéleményt az EU-ban; támogatja a Régiók Bizottsága erőfeszítéseit a regionális szintű konzultáció megerősítése és a regionális hálózatok és a kulcsfontosságú helyi és regionális szereplők e folyamatba történő bevonása tekintetében, a helyi szintű vita előmozdítása érdekében, figyelembe véve a véleményüket és az érdekeiket;

20. hangsúlyozza, hogy az európai parlamenti képviselőknek közelebről részt kell venniük az Európai Unió polgáraival való párbeszédben, és hogy meg kell változtatni a Parlament munkaszervezését annak érdekében, hogy a képviselőknek a polgárokkal való párbeszédre a lehető legközelebbi, helyi szinten nyíljék lehetőségük; azt kívánja, hogy a politikai pártok kampányaival párhuzamosan az európai képviselőket is vonják be szorosan az európai választási kampányba;

2009. március 24., kedd

21. kéri a Bizottságot, hogy indítson helyi, kisebb méretű kommunikációs kampányokat a helyi szereplők bevonásával, támogassa azokat a tevékenységeket, amelyek a polgárokat tájékozottabbá teszik a bevándorlók származási országával kapcsolatban, és a bevándorlókat is lássa el több információval az uniós állampolgárként őket megillető jogokról és kötelezettségekről, ami e kommunikációs célok elérésének leghatékonyabb és legértelmesebb módja, valamint hogy folytassa a kultúrák közötti párbeszéd 2008-as évének keretében tett erőfeszítéseit;

Oktatás, média és IKT, aktív polgárság

22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai politika és történelem tantárgyait bevezessék valamennyi tagállam iskolai tantervébe az európai értékek erősítése érdekében, valamint hogy az egyetemi programokon belül létrehozzák az európai tanulmányok szakot; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsanak pénzügyi támogatást ezen projektek népszerűsítéséhez; felszólítja a tagállamokat, hogy szorgalmazzanak egy olyan iskolai tanfolyamot az európai integráció történetéről és az Unió működéséről, amely megeremtené a közös európai ismeretek alapját;

23. hangsúlyozza az állampolgári ismeretek átadásának az aktív polgárság hajtóerejeként betöltött különleges szerepét; megjegyzi, hogy támogatni kell az állampolgári ismeretek átadásának olyan aktív modelljét, amely biztosítja a fiatalok számára annak lehetőségét, hogy közvetlenül vegyenek részt a közéletben politikai képviselőkkel nemzeti szinten, helyi szinten és európai szinten is, civil szervezetek képviselőivel és polgári kezdeményezésekkel; azt javasolja, hogy a Bizottság támogasson olyan kísérleti projekteket, amelyek előmozdítják az állampolgári ismeretek átadásának ilyen modelljét a tagállamokban;

24. javasolja, hogy az Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig és Comenius programokat hatékonyabban és szélesebb körű kommunikáció révén népszerűsítsék, és úgy szervezzék meg, hogy ezek minél több polgár részvételét ösztönözzék, a kevésbé jómódú polgárok is könnyebben és nagyobb számban részt vehessenek és megkönnyítsék az EU-n belüli mobilitásukat; felhívja a figyelmet arra, hogy ezek a programok különösen a fiatalok körében nagyon népszerűek, és jelentős mértékben hozzájárulnak az európai integráció sikeréhez;

25. üdvözlözi a Bizottság fent említett 2007. december 21-i közleményét, amely világos célkitűzésekkel próbálja elérni, hogy az „Europa” internetes oldal szolgálatközpontú 2.0-ás weblappá váljék; sürgeti a Bizottságot, hogy már 2009-re fejezze be az új honlap teljes kiépítését; úgy véli, hogy az új internetes oldalnak fórumot kell biztosítania a polgárok számára, hogy megosszák véleményüket, és részt vegyenek az internetes közvélemény-kutatásokban, amelyeken valamennyi civil szervezet, közintézmény és magánszemély megoszthatja az Unió kommunikációs projektjei kapcsán szerzett tapasztalatait; felszólítja a Bizottságot, hogy gyűjtse össze és ezen a honlapon tegye közzé a D-terv keretében finanszírozott tevékenységek kedvezményezettjeinek tapasztalatait;

26. örömmel fogadja az EU Tube ötletét, minthogy 1,7 millió nézőjével ez egy egyedi eszköz az internetezőknél az uniós politikákról való tájékoztatására; azt is kéri a Bizottságtól, hogy dolgozzon ki iránymutatót a hatékony internetes kampányokra vonatkozóan, és ezt ossza meg a többi uniós intézménnyel is;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy a szélesebb körű közönség elérése érdekében az Európában műholdak útján rendelkezésre álló audiovizuális anyagot jobban használja ki azáltal, hogy kapcsolatokat épít ki helyi tévécsatornákkal és közösségi sajtószervekkel, amelyek érdekeltek az ilyen sajtóanyagok sugárzásában;

28. úgy véli, hogy a „Europe Direct” hálózat nagyon fontos eszköz a polgárok kérdéseinek levélben vagy ingyenesen hívható telefonvonalon történő megválaszolására, és ezt az eszközt még inkább népszerűsíteni kell;

29. úgy véli, hogy a fogyasztóvédelem és a belső piaci politika területei kiemelkedő fontosságúak Európa polgárok és vállalkozások felé történő kommunikálásában; felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a belső piac által nemzeti, regionális és helyi szinten nyújtott előnyök kommunikálásában; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a legújabb elektronikus technológiai eszközök felhasználásával segítsék elő és fokozzák a fogyasztók, a vállalkozások és az intézmények közötti hatékony párbeszédre vonatkozó kommunikációt és tájékoztatást, és járuljanak hozzá ez elektronikus kereskedelem fejlesztéséhez;

2009. március 24., kedd

30. felkéri a Bizottságot, hogy fokozza koordinációs erőfeszítéseit a fogyasztóknak jogaikra és kötelezettségeikre vonatkozó oktatása és tájékoztatása terén a területre fordított pénzügyi és humánerőforrások növelésével; felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék az európai fogyasztóvédelmi központok hálózata számára előirányzott pénzügyi és humánerőforrásokat a figyelemfelkeltő tevékenységek és az uniós fogyasztóvédelmi jog alkalmazásának biztosítása érdekében; és sürgeti a tagállamokat, hogy a globális pénzügyi válság és a fogyasztók növekvő eladósodottságának fényében tegyenek erőfeszítéseket a fogyasztók pénzügyi ismereteinek bővítésére különös tekintettel jogaikra és kötelezettségeikre, valamint a megtakarításokkal és hitelekkel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeikre;

31. felszólítja a tagállamokat, hogy rendeljenek több emberi és pénzügyi erőforrást a SOLVIT hálózathoz, amely lehetővé teszi a közösségi jogszabályok nem megfelelő alkalmazásából vagy alkalmazásának hiányából eredő problémák ingyenes megoldását; felkéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az egységes piacról nyújtott tájékoztatással és tanácsadással foglalkozó különböző szolgáltatások racionalizálását; támogatja ezért az egységes piac kérdéseivel foglalkozó segítségnyújtási szolgálatokkal kapcsolatos integrált megközelítésnek a Bizottság „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című 2007. november 20-i közleményében (COM(2007)0724) foglalt koncepciót egy egységes hozzáférést weboldal létrehozásával; tudomásul veszi a Bizottságnak az igazgatási teher csökkentésére és a jobb szabályozásra irányuló erőfeszítéseit; különösen az Európában a foglalkoztatás jelentős forrásait jelentő kis- és középvállalkozások támogatása érdekében javítások megtételére szólít fel;

32. megállapítja, hogy az önkéntesség európai éve ideális alkalom lenne az EU intézményei számára, hogy kapcsolatba lépjenek a polgárokkal; rámutat, hogy EU-szerte több mint 100 millió önkéntes van; felszólítja a Bizottságot, hogy egy erre irányuló, megfelelő jogalkotási javaslat lehető leghamarabbi benyújtásával készítse elő a talajt arra, hogy 2011-et az önkéntesség európai évének nyilvánítsák;

33. hangsúlyozza, hogy fontos meghallgatni a polgároknak Európáról mint globális szereplőről alkotott véleményét, különös figyelmet fordítva arra, hogy e kérdésben az Európai Parlament egyre kiemelkedőbb szerepet tölt be; ezért arra buzdít, hogy az európai parlamenti képviselők és a Tanács tagjai vegyenek részt a Bizottság tagjainak a D-teret keretében tett látogatásaiban, mivel ők fontos szerepet játszanak abban, hogy a különböző tagállamokban a nemzeti parlamentek, a civil társadalom, a vállalkozások és a szakszervezetek vezetői, valamint a regionális és a helyi hatóságok bekapcsolódjanak a vitákba;

34. örömet fejez ki amiatt, hogy a nagyvilág egyre nagyobb érdeklődést mutat az európai projekt iránt, és hogy az EU és polgárai is egyre inkább tudatára ébrednek azoknak az előnyöknek, amelyek a nemzetek feletti tapasztalatok más országokkal és régiókkal, különösen az EU szomszédaival való megosztásával jár; ezért kéri a Bizottságot, hogy harmadik országokban létrehozott delegációikon keresztül teremtsék meg annak a módját, ahogyan ezen országok polgárait elérhetik és tájékoztathatják az Európai Unióban rejlő lehetőségekről, pl. a médián és a kultúra egyéb formáin, az oktatáson, a nyelvoktatási és mobilitási vagy olyan csereprogramokon keresztül, mint az Erasmus Mundus;

35. megjegyzi, hogy annak fényében, hogy a harmadik országok állampolgárainak száma nő az EU-ban, illetve különös tekintettel a multikulturális társadalmak létrejöttére – amelyhez ők is hozzájárultak –, nagyobb erőfeszítéseket kellene tenni az Unióba bevándorlók integrációjának biztosítása érdekében azáltal, hogy pontosabban tájékoztatják őket arról, hogy az uniós polgárság mivel jár, például a kormányzati (helyi, regionális és nemzeti) és nem kormányzati (például munkaadók, civil társadalom, bevándorlók egyesületei, a média és a bevándorlókat támogató nem kormányzati szervezetek) szereplők különböző szintjei közötti partnerségek megerősítésével; úgy véli, hogy a sikeres integráció elő fogja mozdítani a tolerancián, a párbeszédre és az egyenlőségen alapuló multikulturális európai tudat továbbfejlődését;

36. felkéri a Bizottságot, hogy támogassa az olyan programokat és kampányokat (mint a „Világ nő szemmel”), amelyek úgy ösztönzik a nők társadalmi, politikai és kulturális tevékenységét, hogy közben tekintettel vannak a nők által a generációk közötti párbeszédre, a társadalom fennmaradásában és jólétében betöltött szerepre; felhív ezért a fiatal lányok és nők megfelelőbb tájékoztatására az európai polgár fogalmára és az ehhez kapcsolódó jogokra vonatkozóan, különösen a szociálisan és földrajzilag elszigetelt területeken; kiemeli, hogy e tájékoztató kampányok célja a politikai életben és a döntéshozatalban a nők magasabb arányú részvétele; kiemeli, hogy ahhoz, hogy a nők ugyanolyan feltételekkel férhessenek hozzá

2009. március 24., kedd

a párbeszédben való részvételt elősegítő eszközökhöz, támogatni kell a nemek közötti digitális szakadék megszüntetésére irányuló intézkedéseket; elismerését fejezi ki a Bizottságnak a képviselői által a D-terv keretében társfinanszírozott projektek kiválasztásáért, amelyek számos női szervezetet és számos nőt érintő projektet foglalnak magukba; hangsúlyozza, hogy a polgárok – mind a nők, mind pedig a férfiak – részvételét támogatni kell az olyan területeken, mint a nemi alapú erőszak vagy az emberkereskedelem, amely problémák megoldásába elengedhetetlen a társadalom bevonása; elismeri a nők probléma- és konfliktus megoldó adottságait, és sürgeti a Bizottságot, hogy növelje a nők részvételét a családi élettel, a gyermekfelügyelettel, az oktatással stb. foglalkozó munkacsoportokban;

*

* *

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Európai Közösségek Bíróságának, a Számvevőszéknek, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008-as munkálatai

P6_TA(2009)0155

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008-as munkálatairól (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), valamint az Európai Közösség és tagállamai által 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra ⁽¹⁾ (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés (KPK) 2003. április 3-án elfogadott ⁽²⁾ és legutóbb 2008. november 28-án Port Moresbyben (Pápua–Új-Guinea) módosított ⁽³⁾ szabályzatára,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 2006. december 18-i, 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a KPK által a fejlesztést elősegítő gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM) szóló, 2007. november 22-én elfogadott Kigali (Ruanda) Nyilatkozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a KPK által a pénzügyi és élelmezési világválságról 2008. november 28-án Port Moresbyben elfogadott nyilatkozatra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a KPK által 2008-ben elfogadott állásfoglalásokra:
 - a strukturális alkalmazkodási programok társadalmi és környezeti következményeiről ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ HL C 231., 2003.9.26., 68. o.

⁽³⁾ AKCS-EU/100.291/08/végl.

⁽⁴⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

⁽⁵⁾ HL C 58., 2008.3.1., 44. o.

⁽⁶⁾ HL C 61., 2009.3.16., 42. o.

⁽⁷⁾ HL C 271., 2008.10.25., 20. o.

2009. március 24., kedd

- az európai regionális integráció folyamatának az AKCS-országokkal kapcsolatos tanulságairól ⁽¹⁾,
 - az AKCS-országokban az élelmezésbiztonsági kérdésekről, valamint az AKCS–EU együttműködés szerepéről ⁽²⁾,
 - a kenyai helyzetről ⁽³⁾,
 - a civilek védelméről az ENSZ és a regionális szervezetek békefenntartó műveletei keretében ⁽⁴⁾,
 - a támogatás hatékonyságáról és a közpénzekből történő fejlesztéstámogatás meghatározásáról ⁽⁵⁾,
 - a gyermekmunka társadalmi következményeiről és a gyermekmunka elleni küzdelem stratégiáiról ⁽⁶⁾,
 - a Mauritániában kialakult helyzetről ⁽⁷⁾,
 - a Zimbabweban kialakult helyzetről ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a KPK által 2008. április 29-én elfogadott Windhoek (Namíbia) Közleményre ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a KPK által 2008. december 1-jén elfogadott Port Vilai (Vanuatu) Közleményre ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel a KPK Elnöksége által az EU francia elnökségéről 2008. november 25-én elfogadott nyilatkozatra ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos 2007. december 18-i európai konszenzusra ⁽¹²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0081/2009),
- A. mivel egyes régiókkal, illetve AKCS-országokkal 2008-ban gazdasági partnerségi megállapodást írtak alá, valamint a KPK-n belül 2008. márciusban Ljubljanában (Szlovénia) és 2008. novemberben Port Moresbyben megvitatták a gazdasági partnerségi megállapodásokról folyó tárgyalások előrehaladását,
- B. mivel elfogadták a fent említett 1905/2006/EK rendeletet, amely az AKCS-országokban is alkalmazandó tematikus programokat, valamint a cukorra vonatkozó jegyzőkönyvet aláíró AKCS-országok számára kísérő intézkedésekre irányuló programot irányoz elő,
- C. mivel a fejlesztésért és a humanitárius segélyekért felelős biztos a KPK 2007. júniusban Wiesbadenben tartott ülésén kötelezettséget vállalt arra, hogy az AKCS-országokkal kapcsolatos nemzeti és regionális stratégiai dokumentumokat (2008-2013 közötti időszak) a parlamentek demokratikus vizsgálatára bocsátják, és üdvözölve e kötelezettségvállalás teljesítését,

⁽¹⁾ HL C 271., 2008.10.25., 27. o.

⁽²⁾ HL C 271., 2008.10.25., 32. o.

⁽³⁾ HL C 271., 2008.10.25., 37. o.

⁽⁴⁾ HL C 61., 2009.3.16., 19. o.

⁽⁵⁾ HL C 61., 2009.3.16., 26. o.

⁽⁶⁾ HL C 61., 2009.3.16., 31. o.

⁽⁷⁾ HL C 61., 2009.3.16., 37. o.

⁽⁸⁾ HL C 61., 2009.3.16., 40. o.

⁽⁹⁾ KPK 100.288.

⁽¹⁰⁾ KPK 100.452.

⁽¹¹⁾ KPK 100.448.

⁽¹²⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által elfogadott együttes nyilatkozat „a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus” (HL C 25., 2008.1.30., 1. o.).

2009. március 24., kedd

- D. mivel a Cotonoui Megállapodás 2010-re tervezett újabb felülvizsgálata jelentős alkalom a KPK regionális dimenziójának továbbfejlesztésére és az AKCS-régiók szintjén a parlamenti ellenőrzés fejlesztésére, sőt a KPK intézményi szerepének és tevékenységeinek erősítésére is,
- E. mivel 2008-ban a KPK két regionális ülése Namíbiában és Vanuaton jelentős sikerekkel zárult, és a fent említett Windhoeki, valamint a Port Vilai Közlemény elfogadását eredményezte,
- F. mivel a zimbabwei helyzet a 2008. júliusban megtartott választások ellenére 2008 folyamán tovább romlott, ugyanakkor üdvözölve azt, hogy a KPK Port Moresbyben tartott 16. ülésén megállapodás született egy Zimbabwéről szóló állásfoglalás elfogadásáról,
- G. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaságban (KDK) a konfliktus továbbra is fennáll és az emberi jogokat sorozatosan és súlyosan megsértik, és tekintettel a hatékony humanitárius segítség és a nemzetközi közösség fokozott elkötelezettségének szükségességére,
- H. figyelembe véve a Pánafrikai Parlament (PAP) munkáját, valamint az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament közötti kapcsolatok hivatalossá tételét, továbbá az Európai Parlament elnöke által 2008. október 28-án a PAP tizedik ülésén tartott beszédben megfogalmazott, a következő parlamenti ciklusra szólóan parlamentközi küldöttség felállítására irányuló szándékot,
- I. mivel a KPK Port Moresbyben tartott 16. ülésére és a fejlesztési támogatások finanszírozásáról szóló dohai nemzetközi konferenciára csaknem egy időben került sor, és ez sajnálatos módon választás elé állított számos európai parlamenti képviselőt,
- J. mivel az EU (2008. január és június közötti) szlovén elnöksége és Pápua-Új-Guinea kormánya kiválóan segítette a KPK Ljubljánban és Port Moresbyben tartott fentebb említett üléseit,
- K. mivel a KPK Elnöksége 2008-ban tanulmányutakat szervezett az alábbi helyszíneken:
- Seychelles-szigetek,
 - Suriname, Saint Vincent és Sainte Lucie,
1. üdvözli, hogy a KPK 2008-ban továbbra is keretet biztosított az Európai Unió és az AKCS-országok közötti gazdasági partnerségi megállapodások tárgyalásáról szóló nyílt, demokratikus és elmélyített párbeszédhez,
2. hangsúlyozza a KPK által a tárgyalások több elemével kapcsolatban megfogalmazott mind a formát, mind pedig a tartalmat illető aggodalmakat; emlékeztet arra, hogy a vita folytatódik a Cariforum („Caribbean Forum of States”, karibi országok fóruma) országaival kötött gazdasági partnerségi megállapodás és más régiók bizonyos országaival kötött ideiglenes megállapodások elfogadását követően is;
3. üdvözli az új kereskedelmi biztos által a Bizottság elnökének nyilatkozataival összhangban több AKCS-ország és régió azon kérésére adott pozitív választ, hogy a vitás kérdéseket újra vizsgálják meg;
4. hangsúlyozza a parlamenti ellenőrzés szükségességét mind a tárgyalások, mind pedig a GPM-ok végrehajtásának ideje alatt; sajnálja, hogy a KPK szerepére fenyegetést jelent egy új testület, nevezetesen a parlamenti bizottság tervezett felállítása a gazdasági partnerségi megállapodások keretében anélkül, hogy világos lenne e testület és a KPK közötti kapcsolat; kéri a parlamenti bizottságot, hogy a KPK részeként működve akadályozza meg a költséges és bonyolult ülések számának növekedését, kihasználva a KPK regionális ülésrendszerét, valamint kéri, hogy aknázza ki a KPK tapasztalatát, és segítse elő az összes GPM-régió közötti szinergiát; hangsúlyozza, hogy kívánatos lenne e bizottság rugalmas működése, és hasznos lenne, ha képes lenne a GPM-ok bizottságon belüli vizsgálatába bevont európai parlamenti képviselők szakértelmét mind a kereskedelmi, mind pedig a fejlesztési területeken befogadni;

2009. március 24., kedd

5. különösen hangsúlyozza az AKCS-országok parlamentjeinek, a nem állami szereplőknek és a helyi hatóságoknak az alapvető fontosságú szerepét a GPM-ok nyomon követésében és kezelésében, valamint kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a felek bevonását a döntéshozatali folyamatba, amihez az AKCS-országok és az Unió által elfogadott, részvételi megközelítésen alapuló, egyértelmű tárgyalási menetrend szükséges;
6. hangsúlyozza, hogy a KPK-t nyugtalanítják a jelenlegi pénzügyi válság következményei, és üdvözlí a globális pénzügyi és élelmiszer-válságról a KPK által Port Moresbyben elfogadott fenti nyilatkozatot; felkéri a KPK-t, hogy rendszeresen vitassa meg e kérdéseket;
7. meglelégedéssel nyugtázza, hogy a KPK Kigaliban tartott ülésén a fejlesztésért és a humanitárius segélyekért felelős biztos kötelezettséget vállalt arra, hogy az AKCS-országokkal kapcsolatos nemzeti és regionális stratégiai dokumentumokat (2008–2013 közötti időszak) a parlamentek demokratikus vizsgálá-tára bocsátják, és üdvözlí, hogy néhány AKCS-ország parlamentje már belefogott e dokumentumok elem-zésébe;
8. ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy a parlamenteket szorosán be kell vonni a demokratikus folya-matba és a nemzeti fejlesztési stratégiákba; hangsúlyozza, hogy szerepük alapvetően fontos a fejlesztési politikák megvalósításában, nyomon követésében és ellenőrzésében;
9. kéri az AKCS-országok parlamentjeit, hogy követeljék meg kormányaiktól és a Bizottságtól az Unió és saját országaik közötti együttműködésre (2008–2013 közötti időszak) vonatkozó nemzeti és regionális stratégiai dokumentumok előkészítési és végrehajtási folyamatába való bevonásukat;
10. felhívja a Bizottságot, hogy az AKCS-országok parlamentjei számára biztosítsa az összes rendelkezésre álló információt és nyújtson segítséget e demokratikus ellenőrzési munkában, elsősorban a képességek fejlesztésével;
11. támogatja az Európai Fejlesztési Alap (EFA) uniós költségvetésbe való integrálását a fejlesztési együtt-működési politika koherenciájának, átláthatóságának és hatékonyságának fokozása, valamint demokratikus ellenőrzésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az EFA uniós költségvetésbe történő integrálása megfelelő választ jelent az egymást követő EFA-k végrehajtási és ratifikálási nehézségeire is;
12. kéri a parlamenteket, hogy gyakoroljanak széleskörű parlamenti ellenőrzést az EFA felett; hangsú-lyozza, hogy a KPK különleges helyet foglal el e vitában, és kéri a KPK, valamint az AKCS-országok parlamentjeinek aktív részvételét, különösen a Cotonoui Megállapodás 2010-re tervezett felülvizsgálata során; kitart amellett, hogy a KPK-t be kell vonni e felülvizsgálat teljes tárgyalási folyamatába;
13. meglelégedéssel nyugtázza, hogy a KPK egyre inkább parlamenti, vagyis politikai jelleget ölt, azt, hogy fokozódik a képviselők elkötelezettsége és egyre magasabb a viták színvonala, ami döntően hozzájárul az AKCS-EU partnerséghez;
14. megítélése szerint a KPK fentebb említett, a kenyai és a zimbabwei helyzetről szóló állásfoglalásai fontos példák e megerősített párbeszédre;
15. kéri a KPK-t, hogy továbbra is vizsgálja a szudáni, valamint különösen a darfúri helyzetet elsősorban úgy, hogy értékeli az Unió és az AKCS-országok álláspontját a Nemzetközi Büntetőbíróság elfogatóparancsai tekintetében;
16. kéri a KPK-t, hogy továbbra is vizsgálja a somáliai helyzetet, amely a somáliai életét veszélyezteti, a régió biztonságát fenyegeti és a bűnözés, a szélsőségek és a kalóztevékenységek egyre gyakoribb előfor-dulása miatt globális instabilitás forrása;
17. kéri a KPK-t, hogy folytassa a vitát a Zimbabwéban kialakult aggasztó helyzetről, ahol a 2008. júliusban megtartott választások nem vezettek a demokrácia helyreállításához, és ahol a gazdasági helyzet valódi fenyegetést jelent több millió polgár egészségére és életére, valamint az egész régió stabilitására nézve;

2009. március 24., kedd

18. kéri, hogy a KPK továbbra is támogassa a nemzetközi közösség figyelmének felhívására irányuló erőfeszítéseket a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részét sújtó konfliktus kapcsán, mozdítsa elő a válság tárgyalások útján való politikai megoldását, és támogasson minden olyan fellépést, amely egy tárgyalások útján történő rendezés keretében felmerülhet;
19. kéri a KPK-t, hogy folytassa és mélyítse el a párbeszédet a Pánafrikai Parlamenttel és a regionális szervezetek parlamentjeivel, mivel a regionális integráció fontos az AKCS-országok békéje és fejlődése szempontjából;
20. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a KPK-val nem konzultáltak kellő mértékben a közös EU-Afrika stratégia kidolgozása során, és azt reméli, hogy a KPK aktív részvételt vállalhat a stratégia végrehajtásában;
21. üdvözli, hogy 2008-tól sor került a regionális ülésekre, amelyeket a Cotonoui Megállapodás és a KPK szabályzata is előír; megítélése szerint ezek az ülések a regionális kérdésekről szóló valódi eszmecsere adnak lehetőséget, ideértve a konfliktusok megelőzését és kezelését is, az európai politikák pedig elősegítik a regionális kohézió megerősödését; hangsúlyozza, hogy ezeket az üléseket a gazdasági együttműködési megállapodások tárgyalása, megkötése és végrehajtása szempontjából igen alkalmas időpontban rendezik meg, és prioritást kell kapniuk; gratulál a szervezőknek a Namíbiában és Vanuaton megrendezett két igen sikeres ülésen végzett munkához, és támogatja a következő ülések 2009-ben a karibi térségben és Nyugat-Afrikában történő megrendezését;
22. ösztönzi a KPK-t, hogy erősítse meg politikai bizottsága szerepét, hogy az a konfliktusok megelőzésének és megoldásának valódi fórumává váljon az AKCS-EU partnerség keretében, valamint szorgalmazza, hogy e célból tegye általánossá az egyes országok válsághelyzeteiről szóló vitákat; üdvözli az AKCS-országokban a polgári lakosság békefenntartó műveletek keretében történő védelme terén elvégzett munkát és a kormányzás fejlesztésére irányuló szándékot;
23. továbbá üdvözli a KPK politikai bizottsága által 2008. márciusban Ljubljanában elfogadott jelentését az európai regionális integrációs folyamat AKCS-országokra vonatkozó tapasztalatairól, amely hangsúlyozza az integráció kulcsfontosságú előnyeit, ideértve a békét és a biztonságot, a fegyveres konfliktusokba torkolló potenciális konfliktusok megelőzését, a gazdasági fellendülést, a jólétet, a demokráciát és az emberi jogok tiszteletben tartását;
24. meglepedéssel nyugtázza a KPK gazdasági fejlesztéssel, pénzügyekkel és kereskedelemmel foglalkozó bizottsága által kifejezett, az AKCS-régiókkal kapcsolatos regionális stratégiai dokumentumok elemzésére irányuló szándékot;
25. hangsúlyozza a KPK szociális és környezetvédelmi bizottságának szerepét a gyermekmunka területén, valamint az AKCS-országokban élő fiatalok szociális helyzetének elemzésére irányuló szándékát;
26. üdvözli továbbá a szociális és környezetvédelmi bizottság Ljubljanában elfogadott jelentését a strukturális kiigazító programok szociális és környezeti hatásairól, amely amellet foglal állást, hogy a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) támogatásait gazdaságpolitikai feltételekhez kötő gyakorlat katasztrofális társadalmi és környezeti hatással van az AKCS-országokra, és azt országspecifikus, a szegénység visszaszorítására összpontosító támogatási politikával kellene felváltani;
27. kéri a KPK-t hogy, követelje meg a Cotonoui Megállapodás 2009-ben kezdődő felülvizsgálatának folyamatába való széleskörű bevonását annak érdekében, hogy biztosított legyen a KPK fokozottabb szerepe és tevékenysége a jövőben;
28. meglepedéssel nyugtázza a növekvő számú nem állami szereplő KPK ülésein való részvételét, amely a pénzügyi és élelmezési világválságról 2008. novemberben Port Moresbyben elfogadott fent említett nyilatkozathoz vezető vita során, valamint a gazdasági és szociális partnerek által a KPK 2008. márciusban tartott ljubljanoi ülésén benyújtott gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló jelentésben is megmutatkozott;
29. az az óhaja, hogy a KPK tevékenységeiről szóló éves jelentésen túl az AKCS-országok titkársága és az Európai Parlament közösen gondolja át a KPK működési feltételeit, különös tekintettel a testületenkénti szavazásra, a képviselőkkel szembeni egyenlő bánásmódra, valamint a választásokat vizsgáló és megfigyelő közös küldöttségekre;
30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS Tanácsának, a KPK Elnökségének, valamint Szlovénia és Pápua-Új-Guinea kormányának és parlamentjének.

2009. március 24., kedd

A regionális politika bevált gyakorlatai és a strukturális alapok felhasználásának akadályai

P6_TA(2009)0156

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a regionális politika terén alkalmazott bevált gyakorlatokról és a strukturális alapok felhasználásának akadályairól (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az URBAN elnevezésű kezdeményezés részeként folyó UBACT programra, amely 200-nál is több európai uniós város bevonásával ösztönzi és fejleszti a helyes gyakorlatokat, valamint a tapasztalatcserét,
- tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,
- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23-i és 24-i lisszaboni ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az „Ötödik helyzetjelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról – Növekedésben a régiók, növekedésben Európa” című 2008. június 19-i bizottsági közleményre (COM(2008)0371),
- tekintettel a „Zöld könyv a területi kohézióról: Előnyt kovácsolni a területi sokféleségből” című 2008. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2008)0616),
- tekintettel a „Régiók a gazdasági változásért” című, 2006. november 8-i bizottsági közleményre (COM(2006)0675),
- tekintettel a Strukturális és Kohéziós Politikák Tematikus Osztály „A helyes gyakorlatok a regionális politika területén és a strukturális alapok felhasználásának akadályai” című tanulmányára,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottsága által szervezett 2008. július 17-i nyilvános meghallgatásra,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o

⁽³⁾ HL L 210., 2006.7.31., 1. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a kohéziós politika a legjelentősebb politikai területek közé tartozik az Európai Unióban – nem csupán a költségvetését illetően, hanem mindenekelőtt amiatt is, mert a kohéziós politika az európai integráció egyik fontos pillére, valamint a fejlesztési hiányok és aránytalanságok csökkentésével és az uniós polgárok életének javításával az Európai Unió társadalmi, gazdasági és területi kohéziója és az összesen 268 régió fejlődése tekintetében fennálló jelentősége miatt is,
- B. mivel az Európai Unió régiói nagyon hasonló kihívásokkal néznek szembe, azok hatásai azonban régióról régióra jelentős mértékben változnak, tekintve jellegükből (például a szigeti vagy hegyvidéki régiók esetén) és népességükből adódó sajátosságait, ilyen kihívásokat jelent: a globalizáció és az ahhoz kapcsolódó felgyorsult gazdasági szerkezetátalakítás, a kereskedelmi kapcsolatok megnyitása, a technológiai forradalom következményei, az éghajlatváltozás, a tudásalapú gazdaság fejlődése, a demográfiai változás, az elnéptelenedés és a bevándorlás növekedése,
- C. mivel a legjobb eredményeket – mint a tudásbázis növelését és a verseny élénkítését – gyakran az állami szektor, az üzleti vállalkozások, az oktatási ágazat és a helyi érdekel felek közötti együttműködése révén megvalósuló projektek segítségével érik el,
- D. mivel a kohéziós politika nem képes minden eszközt felhasználni a kihívások leküzdése érdekében, miközben a támogatások lehetséges kérelmezői olyan jelentős akadályokkal szembesülnek az Európai Unió strukturális forrásainak felhasználását illetően, mint például:
- a túlzott bürokrácia,
 - a túlságosan kiterjedt és nehezen érthető szabályozási keret, amelyek bizonyos esetben csak az interneten érhetőek el, kizárva ezzel számos lehetséges kedvezményezett az e forrásokhoz való hozzáférésből,
 - egyes tagállamok gyakran változtatják a jogosultsági feltételeket és az előírt dokumentációt,
 - az átláthatatlan döntéshozatali folyamatok és a társfinanszírozási rendszerek, valamint a késedelmes fizetések,
 - a tagállamok lassú és nehézkes központilag irányított igazgatása, valamint a szabályok olyan módon történő alkalmazása, hogy az fokozza a már meglévő bürokráciát és hiányos információszolgáltatást eredményez,
 - a nem megfelelő decentralizált igazgatási kapacitás és a tagállamokban a regionális igazgatás egymástól eltérő modelljei, amelyek megakadályozzák az összehasonlítható adatok előállítását és a bevált gyakorlatok cseréjét,
 - a régiók közötti koordináció érdekében történő intézkedések elégtelen volta,
 - a nemzeti, regionális és helyi hatóságok között működő együttműködési rendszer hiánya,
- E. mivel a kohéziós politika területén tapasztalható számos hiányosság ezekre a fennálló akadályokra vezethető vissza,
- F. mivel a strukturális politika végrehajtásának késedelmei részben az eljárások túlzott merevségének tudhatóak be, ebből következően meg kell fontolni e szabályok egyszerűsítését és a felelősség és a hatáskörök egyértelmű megosztását az EU, a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok között,
1. hangsúlyozza, hogy bár figyelembe kell venni a bevált gyakorlatoknak a szélesebb nyilvánosság körében történő terjesztését a hatékonyabb kommunikáció és a kedvezőbb költség-haszon arány vonatkozásában, az ilyen gyakorlati megoldásoknak az EU regionális politikájába való beépítésére irányuló kísérleteknek elsősorban az irányító hatóságokra kellene irányulniuk, a közös problémák megoldásainak rendelkezésre bocsátásával és a hatékonyabb és célzottabb beavatkozások kiválasztásával iránymutatást adva számukra a strukturális forrásokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok kialakításában annak érdekében, hogy az információ- és tapasztalatcsere hozzájáruljon a projektek minőségének jelentős javulásához,

2009. március 24., kedd

2. rámutat a strukturális alap projektjeinek és programjainak végrehajtását szabályozó eljárások egyszerűsítésének szükségességére, különösen az irányítási és ellenőrzési rendszerek vonatkozásában; ezért üdvözli e tekintetben a jelenlegi pénzügyi válságra válaszlépésként a Strukturális Alapok csomagjára vonatkozó szabályozás egyszerűsítését célzó felülvizsgálatot; érdeklődéssel várja ezen területen az elkövetkező néhány hónapban bejelentendő bizottsági javaslatokat;

Az akadályok elhárítása

3. felszólítja a Bizottságot, hogy az említett akadályok elhárítása céljából tegye meg többek között az alábbiakat:

- hozzon létre hosszú távra egy értékelési skálát az Európai Unió strukturális alapjaiból társfinanszírozott projektek tekintetében,
- az innovatív projekteket ne az egyéb projektekre vonatkozó értékelési skála alapján értékelje, hanem dolgozzon ki olyan egyedi – azaz az innovatív projektekre szabott – értékelési skálát, amely lényegét tekintve magasabb hibaszázalékot tesz lehetővé,
- a jelenlegi tízről évről csökkentse három évre a projektdokumentumok – a Bizottság általi ellenőrzés céljából történő – megőrzésére vonatkozó maximális időtartamot,
- dolgozzon ki sajátos politikai intézkedéseket és új minőségi mutatókat a sajátos földrajzi jellemezőkkel rendelkező – mint például hegyvidéki, gyéren lakott, legkülső, határ menti és szigeti – régiók számára, továbbá az Európai Unió területi kohéziójának előmozdítása céljából ennek megfelelően alakítsa át a politikai beavatkozások területi léptékét,
- egyszerűsítse az ellenőrzési rendszert és törekedjen egy egységes ellenőrzési rendszer bevezetésére,
- alakítson ki szabványokat a közbeszerzési szerződések terén az egyszerűsítés és a harmonizáció céljából,
- a tagállamokkal együttesen koordinálja a költségek elszámolhatóságára vonatkozó szabályokat,
- a kedvezményezettek számára nagyobb mértékben biztosítsa az előlegfizetést,
- javítsa a kohéziós politika, valamint a KAP II. keretein belül (mezőgazdasági területek fejlesztése) megvalósított és társfinanszírozott intézkedések koordinációját,
- tegye a technikai támogatási programokat rugalmasabbá,
- vezessen be olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik a hálózati együttműködést elő és megkönnyítik a csoportos projektirányítást,
- könnyítsen a projektek által generált adminisztratív terheken és azokat igazítsa a projekt méretéhez,
- egyszerűsítse, pontosítsa és gyorsítsa fel a projektgyakorlatokat, tegye azokat továbbá nagyobb mértékben eredményorientálttá,
- aktívan ösztönözze a tagállamokat arra, hogy hozzanak létre a nemzeti, regionális és helyi szintek között működő, hatékony együttműködési és felelősségmegosztási rendszert,
- az ügyintézési idő csökkentése érdekében a nemzeti kormányokkal való szorosabb együttműködés révén könnyítse meg a forrásokhoz való hozzáférést,
- készítsen menetrendet az akadályok lebontása érdekében megtenni tervezett aktív lépésekről és a pénzeszközök hozzáférhetőségének javításáról;

4. azt javasolja ezen túlmenően, hogy a Bizottság menjen még tovább, és fejlesszen ki összehangolt, általánosan hozzáférhető megközelítést a bevált gyakorlatok régiók közötti cseréjére vonatkozóan azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a kohéziós politikában érintett felek számára, hogy felhasználhassák mások tapasztalatait;

2009. március 24., kedd

5. kifejezetten rámutat arra, hogy a bevált gyakorlatok azonosítása nem jelenthet újabb adminisztratív terhet a pályázók és a projektek támogatói számára;
6. kéri, hogy a strukturális alapok terén a bürokrácia szintjét tartsák a minimumon, és a tagállamok ne emeljék azt feleslegesen egyéni feltételek bevezetésével;
7. hangsúlyozza, hogy támogatja azt a gyakorlatot, amelynek célja, hogy minden tagállam évente készítsen nemzeti megbízhatósági nyilatkozatot a megosztott igazgatáshoz tartozó közösségi alapok tekintetében, és kéri e gyakorlat általánossá tételét;

A bevált gyakorlatok meghatározásának általános és egyedi kritériumai

8. méltányolja a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés keretében rögzített megközelítést, miszerint egyrészt a bevált gyakorlatokat évente a „REGIO STARS” kitüntetéssel értékeljék és megismertessék a nyilvánossággal, másrészt pedig önálló honlapot hozzanak létre a bevált gyakorlatoknak; felhívja a figyelmet arra, hogy egy internetes oldal önmagában korlátozott hatékonyságú;
9. kifogásolja a Bizottság által a bevált gyakorlatok meghatározásához használt objektív alapok átláthatóságának hiányát;
10. tekintettel a „bevált gyakorlatok”, valamint a gyakran párhuzamosan használt „helyes gyakorlatok” vagy „sikertörténetek” kifejezések sokrétű alkalmazására, felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy világos és a kohéziós politikára szabott kritériumlistát, amelynek segítségével a bevált gyakorlatok megkülönböztethetők az egyéb projektektől;
11. javasolja a Bizottságnak, hogy a bevált gyakorlatok azonosításakor vegye figyelembe az alábbiakat:
 - a projekt minősége,
 - a partnerség elvének garantálása,
 - az adott intézkedés fenntarthatósága,
 - az esélyegyenlőséghez általában, valamint a férfiak és nők esélyegyenlőségéhez való pozitív hozzájárulás,
 - a projekt innovatív jellege,
 - az EU ágazati és területi politikái közötti integrált szemlélet,
 - a források felhasználásának hatékonysága,
 - a projekt időtartama annak végrehajtásáig,
 - a projekt időben történő és terv szerinti szigorú végrehajtása,
 - jelentős ösztönző erő a régió vagy az EU egésze számára,
 - foglalkoztatásra gyakorolt hatás,
 - a kis- és középvállalkozások számára biztosított lehetőségek,
 - a régiók közötti kapcsolatépítés és területi együttműködés megkönnyítése,
 - a projekt átültethetősége, azaz az Európai Unió más régióiban való megvalósíthatósága,
 - az Európai Unió politikáinak keretein belül hozzáadott értéket képviselő tevékenységek,
 - a projekt pozitív hatásai a polgárokra, a régiókra és a tagállamokra, valamint a társadalom egészére nézve;

2009. március 24., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a súrlódások, a nem kívánt hatások és a szubjektív ítéletek elkerülése érdekében a bevált gyakorlatok meghatározásához javasolt kritériumoknak egyértelműen mérhetőnek és megbízhatónak kell lenniük, mivel ezek az ezen kritériumokon alapuló teljes projektértékelési eljárást alááshatják; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy határozza meg ezeket a kritériumokat és alkalmazásuk módját;

13. több uniós régió számos projektjének elemzése alapján további tényezőket javasol a bevált gyakorlatok minősítésére a kohéziós politika azon területein, amelyek mind az egyes régiók, mind pedig az egész EU továbbfejlesztése szempontjából különösen jelentősek, és amelyek végrehajtás több fajta szemlélet jellemez;

14. javasolja, hogy a „kutatás és fejlesztés/innováció” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- minőségi szempontból jelentős beruházás a tudomány és a kutatás területén,
- a gazdaság, a tudomány és a kutatóintézetek közötti kapcsolat, különös hangsúlyt fektetve a kkv-k megerősítésére, nem utolsósorban a területi fejlesztés kiegyenlítésének eszközeként,
- a tudományos intézmények és a kutatóintézetek közötti kapcsolat,
- jövőorientált technológiák tovább- és/vagy kifejlesztése és/vagy azok gyakorlati alkalmazása,
- a hagyományos ágazatokban új technológiák hasznosítása,
- az üzleti életben való alkalmazás,
- megoldások az EU kulcságazataiban, mint például a környezetvédelem és az energia;

15. javasolja, hogy a „környezetvédelem, éghajlatvédelem, fenntartható energiapolitika” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- a különösen veszélyeztetett területek sajátosságait figyelembe vevő védőintézkedések (szenzibilitás), különös tekintettel a vizekre,
- a szűkös nyersanyagok védelme és hatékony felhasználása,
- a nyersanyagok felelősségteljesebb felhasználása,
- az energiaszegénységet kezelő intézkedések,
- az energiahatékonyság jelentős mértékű növelése,
- az energiafogyasztás jelentős mértékű csökkentése,
- a megújuló energiaforrások arányának növelése,
- a széndioxid-kibocsátás csökkentését célzó intézkedések,
- szűkös vagy veszélyeztetett nyersanyagok megőrzésére irányuló módszerek és/vagy eljárások;

2009. március 24., kedd

16. javasolja, hogy a „minőségi munkahelyek teremtése” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- munkakörülmények javítása,
- a kiváló minőségű munkahelyek számának növelése,
- jövőorientált, fenntartható munkahelyek teremtése,
- mindkét nem számára egyenlő munkaerő-piaci hozzáférés biztosítása,
- termelékenység növelése,
- versenyképesség növelése,
- „helytől független” munkahelyek teremtése – például az e-gazdaság területén,
- a munkaerő nagyobb fokú szakosodását célzó intézkedések,
- korszerű információs és kommunikációs eszközök alkalmazása;
- a családi élet és a munka összeegyeztetése,
- intézkedések a társadalom legsérülékenyebb csoportjai számára (például a fiatalok, a nők, a fogyatékkal élők, a bevándorlók, a hosszabb távon munkanélküliek, a 45 év feletti személyek és formális oktatásban nem részesült emberek),
- a közlekedési, hírközlési, oktatási és egészségügyi szolgáltatások jobb hozzáférhetősége és rendelkezésre állása;

17. javasolja, hogy az „egész életen át tartó tanulás” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- az oktatási körülmények minőségének javítása és az oktatási kínálat mennyiségi növelése, különös tekintettel a lakosság különösen hátrányos vagy veszélyeztetett csoportjainak lehetőségeire (például a fiatalok, a nők, a fogyatékkal élők, a bevándorlók, a hosszabb távon munkanélküliek, a 45 év feletti személyek, az iskolázatlan személyek),
- az oktatás, képzés és a munkavégzés szoros összefonódása,
- a képzés területén a követelményeknek minőségileg és mennyiségileg megfelelő projektek,
- korszerű technológiák és eljárások bevezetése és alkalmazása,
- a képzési hajlandóság megteremtése és megőrzése,
- a továbbképzéseken való részvétel növelése,
- élethosszig tartó nyelvi képzés;

2009. március 24., kedd

18. javasolja, hogy az „integrált településfejlesztés” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:
- a tömegközlekedésre, a gyalogos-, kerékpáros- és autóforgalomra vonatkozó hosszú távú integrált politika, figyelemmel a különféle közlekedési módok közötti hatékony integrációra, mind a közösségi, mind az egyéni közlekedés tekintetében,
 - hatékony forgalomirányítás,
 - a városok környezetbarát fejlesztésének támogatása;
 - a vállalkozói beruházások növelése, a foglalkoztatás élénkítése és megőrzése – különös hangsúlyt fektetve a fiatalok foglalkoztatására és a vállalkozásokra –, valamint a társadalmi élet előmozdítása,
 - az olyan szomszédos területek helyreállítása és integrálása, amelyek hanyatlóban vannak vagy ahol az ipari tevékenységet megszüntették,
 - az életminőség javítása a városi területeken; például a közszolgáltatások elérhetősége és rendelkezésre állása,
 - zöldterületek és pihenőövezetek kialakítása, valamint hatékonyabb víz és energiafelhasználás – különösen az lakásépítési ágazatban,
 - létesítmények fogyatékkal élők számára,
 - olyan tevékenységek népszerűsítése, amelyek célja a népesség – különösen a fiatalok – saját városukhoz kötése,
 - a lakókörnyezet figyelembe vétele: a városi, külvárosi és a közel falusi környezeté,
 - a túlzott mértékű területhasználat csökkentése a parlagon hagyott területek átalakítása és a városok terjeszkedésének elkerülése,
 - a csökkent mobilitású személyek számára a városi lét és közlekedés kényelmének jobb hozzáférhetősége,
 - a városi és vidéki területek közötti párbeszéd fokozása,
 - integrált megközelítés alkalmazása;
19. a „demográfiai fejlődés” területén a következő tényezőket javasolja:
- a szolgáltatásokhoz való általános hozzáférés,
 - a szakképzett munkaerőre kifejtett nagyobb vonzerőt célzó intézkedések,
 - a legsérülékenyebb csoportok bevonásának fokozása jobb oktatás és képzés által,
 - a rugalmas munkaidőre vonatkozó intézkedések,
 - a dolgozó szülők életének a családi élet és a munka összeegyeztetése révén történő megkönnyítését célzó intézkedések,
 - a migránsok zökkenőmentes beilleszkedését elősegítő intézkedések,
 - a fogyatékkal élők és nyugdíjasok különös igényei,
 - a népesség szintjének fenntartásához való hozzájárulás (az elnéptelenedő területeken),

2009. március 24., kedd

20. a „határokon átnyúló együttműködés” területén a következő tényezőket javasolja:
- a határokon átnyúló kapcsolatok erősítése (minőségi és mennyiségi szempontból),
 - tartós hálózatok, illetve hosszú távú együttműködések létrehozása,
 - a különböző rendszerek és eljárások összehangolása,
 - új partnerek bevonása,
 - pénzügyi függetlenség megteremtése,
 - tartós, határokon átnyúló tudásátvitel- és csere,
 - a lehetőségek közös kiaknázása a partnerrégiókban,
 - infrastrukturális kapcsolatok a partnerrégiók között;
21. javasolja, hogy a „köz- és magánszféra közötti partnerségek” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:
- a projekt megvalósításának minőségi javítása a hatékonyság és a jövedelmezőség szempontjából,
 - a projekt megvalósításának gyorsítása,
 - átlátható kockázatelosztási mechanizmus,
 - jobb projektirányítás,
 - a helyi és regionális hatóságok és a köz- és magánszféra közötti partnerségek érdekelt feleinek fokozott részvétele,
 - a közigazgatási szervekre és vállalkozásokra vonatkozó, egyértelmű és átlátható magatartási szabályok;
22. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a legjobb gyakorlatok előmozdításának szükségességét a pénzügyi csomagok terén, nevezetesen a köz- és a magánszféra partnerségére vonatkozó, valamint az Európai Befektetési Bank és az Európai Befektetési Alap támogatását élvező csomagokat illetően;
23. tudatában van annak, hogy egy projekt tekintetében rendkívül nehéz minden fenti kritériumot együttesen teljesíteni; ezért kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza ezeket a kritériumokat, készítsen róluk prioritási sorrendet tartalmazó listát, és határozza meg azokat, amelyek fokozott prioritással rendelkeznek, annak érdekében, hogy megkönnyítse a jelentősebb projektek bevált gyakorlatok közé történő való kiválasztását, hangsúlyozza, hogy a bevált gyakorlatokra vonatkozóan közösen megállapított kritériumokat nyílt és átlátható módon kell felhasználni, ami lehetővé fogja tenni a bevált gyakorlatok hatékonyabb irányítását, jóváhagyását és összehasonlítását, és megelőzi a hasonló fogalmakkal való összetévesztést;
24. tekintettel a „bevált gyakorlatok” a „helyes gyakorlatok” és a „sikertörténetek” kifejezések jövőbeni alkalmazására, felszólítja a Bizottságot, hogy e tényezők alapján az említett elnevezéseknek megfelelően egyértelmű és átlátható osztályozást, illetve besorolást dolgozzon ki a projektek minősítésére;

2009. március 24., kedd

A bevált gyakorlatok cseréje

25. kéri az Európai Bizottságot, hogy a régiók hálózatán keresztül szervezze meg és hangolja össze a bevált gyakorlatok cseréjét, és hozzon létre egy olyan nyilvános weboldalt, amely ennek érdekében az EU összes nyelvén tartalmazza a legfontosabb információkat;

26. javasolja a Bizottságnak, hogy ebből a célból a jelenlegi igazgatási rendszer keretében a Regionális Politikai Főigazgatóságon belül hozzon létre egy megfelelő irodát, amelynek feladata, hogy a régiók hálózatával együttműködve megszervezze a bevált gyakorlatok értékelését, összegyűjtését és cseréjét, valamint, hogy állandó kapcsolattartóként a keresleti és a kínálati oldalnak egyaránt a rendelkezésére álljon a bevált gyakorlatok kohéziós politika területén történő hosszú távú, folyamatos, megbízható és sikeres cseréje érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a helyes gyakorlatok e kultúráját minden igazgatóságán belül terjessze;

27. e keretek között javasolja, hogy az értékelő mechanizmusok tanulmányozzák és vegyék figyelembe mindazokat a kipróbált és megbízható módszereket, amelyeket már alkalmaztak; úgy véli, hogy különös hangsúlyt kell fektetni a regionális hatóságok és a különleges ügynökségek hálózatával való együttműködésre, ugyanis ezek a kulcsforrások az értékelendő bevált gyakorlatoknak;

28. rámutat arra, hogy míg az Európai Unió a finanszírozást és a helyes gyakorlatokat biztosítja, a nemzeti, regionális és helyi tisztségviselők feladata ezek hasznosítása; ezzel összefüggésben üdvözli a helyi és regionális választott képviselőknek szóló Erasmus programot;

29. javasolja, hogy a Bizottság a tagállamok és a régiók közötti bevált gyakorlatok cseréje érdekében alkalmazza a Régiók Bizottságának rendelkezésre álló eszközeit, különösen a lisszaboni folyamatot nyomon követő platformot, valamint a szubszidiaritásfigyelő hálózatot, abból a célból, hogy azonosítsák és együttesen határozzák meg a célkitűzéseket, ezt követően pedig tervezzék meg a fellépéseket, végezetül pedig kezdjék meg a kohéziós politika eredményeinek összehasonlító kiértékelését;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A kohéziós politika vidékfejlesztési intézkedéseket kiegészítő jellege és vidékfejlesztési intézkedésekkel történő összehangolása

P6_TA(2009)0157

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a kohéziós politika és a vidékfejlesztési politika egymást kiegészítő jellegéről és koordinálásáról (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, különösen annak 9. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.07.31., 25. o.

2009. március 24., kedd

- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló, 2006. február 20-i 2006/144/EK tanácsi határozatra ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió területfejlesztési menetrendjére és a végrehajtására irányuló első cselekvési programra,
 - tekintettel a területi kohézióról szóló, 2008. október 6-i Zöld könyv a területi kohézióról – előnyt kovácsolni a területi sokféleségből (COM(2008)0616),
 - tekintettel az Európai Területi Tervezési Hálózat (ESPON) „Területi fejlődések – területi forgatókönyvek Európában” című tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0042/2009),
- A. mivel a vidéki terület fogalmát a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet határozta meg, és e meghatározás olyan sajátosságokat foglal magában, mint az alacsony népsűrűség és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya, és mivel ezt a fogalommeghatározást a Bizottság e térségek fejlesztési céljainak azonosításához és körvonalazásához alkalmazza;
- B. mivel ez egyes tagállamok vidéki területei között jelentős eltérések figyelhetők meg, és mivel, míg néhány régióban és tagállamban a vidéki területek demográfiai és gazdasági növekedésnek indultak, addig számos más területről az ott élők városi területekre költöznek vagy átképzéseken vesznek részt, ami súlyos gondokat okoz a vidéki területek számára;
- C. mivel a vidéki területek az EU területének 80 %-át teszik ki;
- D. mivel a velük határos városi területekhez hasonló gazdasági struktúrával jellemezhető, köztes vidéki területek szükségletei különböznek a túlnyomóan vidéki területekétől, a peremterületekétől vagy az elszigetelt térségekétől;
- E. mivel az Unió egyik célja, hogy ösztönözze a gazdasági és társadalmi haladást és a magas szintű foglalkoztatottságot, valamint kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődést valósítson meg;
- F. mivel az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziója megerősíthető a gazdasági fejlődés, a vidéki, illetve városi övezetekben található munkalehetőségek előmozdítása és a közszolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása révén;
- G. mivel a strukturális politika 2007 és 2013 közötti időszakra előirányzott reformja megváltoztatta az alapok szerkezetét és az e politika keretei közötti támogatások elosztási elveit, továbbá a közös agrárpolitikához kapcsolt (KAP) és a kohéziós politikáról leválasztott, új Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) létrehozásához vezetett;
- H. mivel a LEADER programok a múltban már megmutatták, hogy a vidékfejlesztés sikeresen elősegíthető a regionális politika eszközeivel;

⁽¹⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

2009. március 24., kedd

- I. mivel az EMVA sikere szempontjából alapvető fontosságú az EMVA, illetve a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységek kölcsönös kiegészítő jellegének biztosítása, és következképpen a különböző alapokból, nevezetesen az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA), a Kohéziós Alapból és az Európai Szociális Alapból (ESZA) származó támogatásokat megfelelően össze kell hangolni és biztosítani kell egymást kiegészítő jellegüket;
- J. mivel az EMVA létrehozása, a vidékfejlesztési finanszírozás kohéziós politikáról történő leválasztása és a regionális fejlesztés szélesebb perspektívája nem jelentheti bizonyos (például környezetvédelmi, közlekedési vagy oktatási) célkitűzések megduplázását vagy teljes elhagyását;
- K. mivel a támogatások Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és EMVA közötti folyamatos átcsoportosítása tervezési bizonytalansághoz vezet mind a mezőgazdasági termelők, mind a vidékfejlesztési projektek támogatói számára;
- L. mivel a költségvetési korlátozások miatt fennáll a kockázata annak, hogy az ERFA keretében rendelkezésre álló támogatások nagyrészt a jelentősebb városi központokban vagy a legdinamikusabb régiókban kerülnek felhasználásra a gazdasági versenyképesség megerősítésére, miközben az EMVA forrásai elsősorban a továbbra is a vidéki területek motorja szerepét betöltő mezőgazdaság versenyképességének javítását, valamint a nem mezőgazdasági tevékenységek, illetve a vidéki kkv-k fejlesztésének támogatását célozzák, aminek eredményeképpen szorosabb együttműködésre van szükség annak biztosításához, hogy ezekből egy terület se maradjon ki;
- M. mivel a kkv-k, különösen a mikrovállalkozások és a kézműves vállalkozások kulcsszerepet játszanak a vidéki társadalmi és gazdasági aktivitás megőrzésében és a stabilitás biztosításában;
- N. mivel a vidékfejlesztési politika célkitűzései nem szükségszerűen ellentétesek a lisszaboni célokkal, feltéve, hogy ez a fejlesztés a relatív versenyképességi mechanizmuson (jobb költséghatékonyság) alapul, különösen a helyi élelmiszer-feldolgozás, valamint a kkv-k, illetve olyan infrastruktúrák és szolgáltatások fejlesztése terén, mint amilyen az idegenforgalom, az oktatás és a környezetvédelem;
- O. mivel a mezőgazdasági politika és a vidékfejlesztési politika közötti természetes és egymást kiegészítő kapcsolatot el kell ismerni,
 1. úgy ítéli meg, hogy a vidéki és városi területek megkülönböztetésére alkalmazott hagyományos kritériumok (alacsonyabb népsűrűség, urbanizáció foka) nem mindig nyújtanak „teljes képet”; ezért úgy véli, hogy meg kell fontolni további feltételek bevonását, és felkéri a Bizottságot, hogy készítsen e területre vonatkozó elemzést és tegeyen konkrét javaslatokat;
 2. úgy véli, hogy tekintettel a tagállamok vidéki területei közötti jelentős különbségekre, és mivel e térségek az Európai Unió területének csaknem 80 %-át teszik ki, szükség van az e területek fenntartható fejlődését célzó, megfelelő és integrált megközelítés elfogadására és végrehajtására a meglévő egyenlőtlenségek csökkentése és a vidéki és városi területek gazdasági dinamikájának előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a kapcsolódó tevékenységek számára megfelelő finanszírozást kel biztosítani;
 3. e tekintetben emlékeztet arra, hogy elvben az Unió egészében – ideértve a vidéki és távoli területeket is – azonos fejlesztési lehetőségeket kell biztosítani a leginkább hátrányos helyzetű területek további területalapú elkülönülésének megakadályozására;
 4. hangsúlyozza, hogy a vidéki területek nagy részén a fejlesztési lehetőségeket a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés nehézségei, a munkahelyek hiánya és az életkor-piramis korlátozzák, különösen a fiatalok és a nők számára;
 5. rámutat arra, hogy egyes területeken a mezőgazdasági termelés bizonyos formáinak nincs alternatívája, ezért azokat környezetvédelmi és regionális politikai okokból mindenáron fenn kell tartani, különösen az elsivatagosodás által veszélyeztetett távoli és hegyvidéki területeken;

2009. március 24., kedd

6. emlékeztet arra, hogy a 2001. június 15–16-án ülésező göteborgi Európai Tanács kiterjesztette a lisszaboni célkitűzéseket a fenntarthatóság és a kohézió fogalmára is, és hogy a vidékfejlesztési politika célja a fenntartható kisüzemi mezőgazdaság, a nem mezőgazdasági vidéki tevékenységek megőrzése, a helyi fejlesztési potenciál érvényesítése, a környezetvédelem, a kiegyensúlyozott regionális tervezés, valamint a kis- és középvállalatok fejlesztése;
7. meggyőződése, hogy tekintettel a hosszú távú és fenntartható vidékfejlesztési stratégiára, a vidékfejlesztési politika megfelelő végrehajtásához figyelembe kell venni a régiók természeti erőforrásait és egyéb sajátosságait – köztük vidéki örökség védelmét, továbbfejlesztését és kezelését –, valamint a városi területekkel való kapcsolatok és együttműködések fejlesztését;
8. hangsúlyozza továbbá az alternatív gazdasági tevékenységű térségek és az e térségekből származó, a lakosság szakmai tevékenységeinek sokszínűségét elősegítő lehetőségek felmérésének fontosságát;
9. úgy véli, hogy a vidékkel kapcsolatban a jövőben felmerülő kérdések olyan kiegyensúlyozott fejlesztési politikát tesznek szükségessé, amely az összes társadalmi és gazdasági szereplőre kiterjed, a termelő és szolgáltató kis- és mikrovállalkozásokat is beleértve az integrált helyi fejlesztésben játszott szerepük okán;
10. úgy véli, hogy az új tagállamok esetében a vidékfejlesztési politikának a mezőgazdaság hatékonyságának növelésére, valamint a vidék és a városok közötti gazdasági fejlettségi szakadék felszámolására kell irányulnia, többek között a nem gazdálkodási jellegű tevékenységek támogatásával; ez a célkitűzés a strukturális alapok felhasználásával is elérhető;
11. üdvözli a 2003 novemberében Salzburgban rendezett második európai vidékfejlesztési konferencián meghirdetett törekvéseket, de sajnálja, hogy a közös agrárpolitika (KAP) második pillére szerinti finanszírozás legutóbbi pénzügyi tervben szereplő, jelentős mértékű csökkentése nyomán felmerül a finanszírozás hatástalanságának és a gazdálkodók és a vidéki lakosok közötti megosztottságnak a kockázata;
12. rámutat arra, hogy koherens, hosszú távú vidékfejlesztési stratégiára van szükség a rendelkezésre álló források leghatékonyabb és leghatásosabb felhasználása érdekében;
13. kéri a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy a Bizottsággal folytatott együttműködésük, illetve az illetékes hatóságokkal és a civil társadalmat képviselő szervezetekkel kialakított partnerség keretében nemzeti és regionális szinten dolgozzanak ki átlátható, hosszú távú és fenntartható vidékfejlesztési stratégiát, a vidékfejlesztést érintő prioritások és célkitűzések egyértelmű meghatározása, és a különböző forrásokból igénybe vehető támogatások keretében nyújtott segélyek felhasználásának, koordinációjának és kiegészítő jellegének biztosítása érdekében;
14. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy biztosítsák a kkv-kat, mikrovállalkozásokat és a kézműves vállalkozásokat képviselő szervezetek közvetlen részvételét abból a célból, hogy prioritásaik meghatározhatóak legyenek a vállalkozások szükségleteinek és várakozásainak való lehető legjobb megfelelés érdekében;
15. elismeri, hogy a vidékfejlesztési politika kiemelten fontos szerepet játszik a vidéki területek sajátos problémáinak azonosításában és kezelésében, valamint úgy ítéli meg, hogy az KAP második pillére keretében létrehozott EMVA célja egy olyan rugalmas, stratégiai, tematikus és integrált megközelítés kialakítása, amely választ ad az EU vidéki területein felmerülő különböző helyzetekre és problémákra, továbbá a finanszírozási eljárások egyszerűsítése és az e területeket célzó támogatások biztosítása;
16. emlékeztet arra, hogy a tagállamokat felszólították, hogy a jelenlegi programozási időszakra két stratégiai dokumentumot készítsenek el: a vidékfejlesztési nemzeti stratégiai tervet (EMVA) és a regionális politikával kapcsolatos nemzeti stratégiai referenciakeretet (strukturális alapok); emlékeztet arra, hogy a tagállamokat felkérték a szinergiák kiaknázására és a különböző alapok közötti operatív koordinációs mechanizmusok létrehozására; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor, hogy ebben a folyamatban a hangsúlyt főként a különböző alapok és programok elhatárolására helyezték az együttműködések megteremtése helyett;

2009. március 24., kedd

17. úgy véli, hogy a vidékfejlesztési politika hatékonysága csak akkor biztosítható, ha a kettős finanszírozás és a hiányosságok elkerülése érdekében az EMVA értelmében végrehajtott intézkedések és a vidékfejlesztési politika kiegészítik egymás és összehangoltan működnek; aggodalommal veszi tudomásul, hogy a jelenlegi programozási időszakban az egyes tagállamokban nem megfelelő a fellépések koordinációja; ezért felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a kohéziós politika és a KAP által társfinanszírozott intézkedések megtervezésének és végrehajtásának hatékonyabb koordinációját biztosító reformokra; felismeri, hogy a KAP és az uniós strukturális alapok 2013 utáni reformja lehetőséget biztosít a vidékfejlesztés, illetve a mezőgazdasági és kohéziós politika közötti kapcsolat újraértékelésére;

18. tudomásul veszi, hogy a vidékfejlesztési politika elsődleges célja, hogy megtartsa a vidék lakosságát és biztosítsa számukra a megfelelő életszínvonalat;

19. úgy véli, hogy nagyon alaposan ellenőrizni kell a vidékfejlesztésnek és a kohéziós politikának az EMVA létrehozásával megvalósuló szétválasztására irányuló megközelítést a vidéki területek fejlődésére gyakorolt valódi hatások kiértékelése érdekében; megjegyzi, hogy az új rendszert 2007-ben vezették be, ezért még túl korai lenne a közösségi politika jövőjével kapcsolatban bármilyen következtetést levonni;

20. hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztési politika prioritásai közé tartozik olyan intézkedések kidolgozása, amelyek nem eredményezik a vidéki lakosság mezőgazdaságtól való elfordulását, illetve amelyek elősegítik többek között a versenyképes gazdaságok támogatását, a biotermékek, valamint kiváló minőségű hagyományos élelmiszerek és italok előállítását;

21. érdeklődéssel veszi tudomásul, hogy a KAP második pillérének (vidékfejlesztési politika) 3. és 4. tengelye (LEADER) – amely az EMVA-hoz kapcsolódó összkidadások 15 %-át képezi – olyan nem mezőgazdasági tevékenységekre vonatkoznak, amelyek főként a vidéki gazdaságok diverzifikációjára összpontosítanak; úgy véli, hogy figyelembe véve az e tengelyek keretében finanszírozott intervenciók jellegét – amelyek hasonlóságot mutatnak a strukturális alapok által finanszírozott egyes tevékenységekkel – fennáll a politikák átfedésének kockázata;

22. mindazonáltal hangsúlyozza annak szükségességét, hogy elsősorban a mezőgazdaságban dolgozó lakosság kilátásait vegyék figyelembe, és a vidékfejlesztési politika támogatási intézkedéseinek továbbra is főként rájuk kellene irányulniuk;

23. hangsúlyozza a fiatal mezőgazdasági termelők - fejlesztési és egyéb tevékenységekre (pl vidéki turizmus) irányuló ösztönzők biztosításával való - támogatásának fontosságát annak érdekében, hogy földjeiken maradjanak, még akkor is, ha nem kizárólag mezőgazdasági termeléssel foglalkoznak, valamint a vidéki kkv-k megerősítését;

24. úgy ítéli meg, hogy a vidékfejlesztési politika legfontosabb célkitűzései csak e politika megfelelő, a vidéki övezetek esetében kitűzött prioritásokkal összhangban felhasznált finanszírozása révén valósíthatók meg, és hogy a moduláció keretében gyűjtött pénzeszközöket mindig vissza kellene juttatni az aktív mezőgazdasági termelő közösségeknek;

25. úgy véli, hogy a strukturális politika és a vidékfejlesztési intézkedések koordinációja lehetővé teszi a nagyobb hozzáadott európai értékkel bíró projektek megvalósítását; ebben – például infrastruktúrális vagy környezetvédelmi intézkedések révén – a vidéki övezetek hosszú távú fejlesztésének lehetőségét látja;

26. kéri a Bizottságot, hogy közöljön pontos adatokat és előrejelzéseket az EMVA és a strukturális alapok vidéki területeken történő felhasználásáról, és vizsgálja meg, hogy a rendelkezésre álló források hatékonyabb felhasználása tekintetében az EMVA és a strukturális alapok milyen szinergiákat hozhatnak létre;

27. felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy a regionális politikai programok hozzájárulhatnak-e ahhoz, hogy mezőgazdasági termelők biztos jövedelemhez jussanak például környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi tevékenységek folytatása révén;

28. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika szempontjából a legfőbb problémát a fenntartható fejlődés, az egy főre eső jövedelem szintje, a megközelíthetőség, a közjavakhoz és közszolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint a vidék elnéptelenedése jelenti, és ezek javításának leghatékonyabb eszköze – más intézkedések mellett – a vidéki közösségek gazdasági tevékenységeihez nyújtott támogatás;

2009. március 24., kedd

29. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós politikákban rendszeresen vegyék figyelembe a vidéket, és nyújtsanak megfelelő támogatást a humántőke fejlesztését célzó projekteknek, különösen a vidéki mezőgazdasági és nem mezőgazdasági vállalkozóknak nyújtott képzési lehetőségek révén, kiemelt hangsúlyt helyezve a fiatal nőkre, a foglalkoztatás és a munkahelyteremtés előmozdítása céljával;

30. hangsúlyozza, hogy a természeti és mezőgazdasági tájkép megőrzése, az ökoturizmus, a megújuló energia előállítása és felhasználása, illetve a helyi kezdeményezések, mint a helyi élelmiszer-minőségi beszerzési rendszerek és a helyi termelői piacok tekintetében a vidéki területek fejlesztése nagyobb figyelmet és támogatást igényel;

31. hangsúlyozza, hogy a kkv-k fontos szerepet játszanak a vidékfejlesztésben, és jelentősen elősegítik a regionális és helyi szintű konvergenciát; kéri a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a hangsúlyt helyezték a versenyképesség megerősítésére azáltal, hogy más termelőágazatokat is támogatnak, valamint a vidéki területeken ösztönözzék a vállalkozó kedvet, többek között az adminisztratív, jogi és tervezési akadályok elhárítása, a megfelelő informatikai infrastruktúra biztosítása, illetve az új vállalkozói tevékenységek elindításának fokozott ösztönzése révén, valamint e területek gazdasági diverzifikációjának előmozdítása során nyújtsanak nagyobb támogatást a nem mezőgazdasági tevékenységek számára;

32. újból felhívja a Tanács, a Bizottság, a tagállamok és a helyi hatóságok figyelmét a több milliárdnyi vidéki kisvállalkozás megjósolt eltűnéséből eredő hatalmas problémára, amely jelentős hatást fog gyakorolni a foglalkoztatásra és ebből kifolyólag a vidéki területek stabilitására; szorgalmazza, hogy a gazdasági és szociális partnerekkel szoros együttműködésben minden szinten hozzák meg az összes szükséges intézkedést;

33. elismeri, hogy a vidékfejlesztési politika végrehajtásával kapcsolatos nehézségek az ágazati politikák és a területi kohéziós politika, valamint ezek gazdasági és szociális dimenziói közötti kölcsönhatásokból, továbbá a feladatelosztási és a tagállamok szakpolitikáinak összehangolását célzó rendszerek sokféleségéből erednek, e tekintetben újból hangsúlyozza, hogy szinergiákat kell létrehozni az EMVA és a strukturális és kohéziós alapok között, továbbá felkéri a Bizottságot, hogy segítse a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat abban, hogy megfelelően megértsék e pénzügyi eszközök által kínált lehetőségeket; felkéri a tagállamokat az irányító hatóságok közötti párbeszéd biztosítására annak érdekében, hogy a különböző forrásokból származó támogatások között szinergiák jöhessenek létre és javuljon a hatékonyság;

34. úgy ítéli meg, hogy a vidékfejlesztés finanszírozásának reformja előtt a Bizottságnak részletesen értékelni kellene a vidéki területekre hatást gyakorló valamennyi ágazati politikát, különösen a KAP-ot és a regionális politikát a kohéziós politika keretében, valamint meg kellene határozni a vidékfejlesztési politika egészére vonatkozó helyes gyakorlatokat;

35. felkéri a Tanácsot, hogy nem hivatalos találkozóra hívja össze a mezőgazdasági és vidékfejlesztési minisztereket, hogy megvitassák a kohéziós politika és a vidékfejlesztési intézkedések összehangolásának legjobb eszközeit, illetve, hogy erre az ülésre hívja meg az EU tanácsadó testületeit (a Régiók Bizottságát és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot), valamint a regionális és helyi hatóságok képviselőit is;

36. kéri, hogy a Bizottság a KAP állapotfelmérésének részeként 2011-ig hozzon létre magas szintű munkacsoportot, amely javaslatokat tesz a vidéki gazdaság és a vidéki területeken élők jövőjének biztosítására 2013 után;

37. felszólítja a Bizottságot, hogy a vidéki területek fejlesztési igényeinek leginkább megfelelő tevékenységekre vonatkozó prioritások meghatározása céljából minden szinten vezesse be vagy erősítse meg a hiteles kormányzást vagy a partneri együttműködéseket az összes szereplő bevonásával, beleértve a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat, valamint a gazdasági és társadalmi partnereket;

38. megjegyzi, hogy a vidékfejlesztési folyamatot össze kell hangolni az elővárosi övezetek érdekeivel, valamint szorosan a városfejlesztés előmozdításával együtt kell koordinálni, hangsúlyozza továbbá, hogy a vidék- és városfejlesztési politikák közötti szinergiák se nem elégségesek, se nem hatékonyak;

2009. március 24., kedd

39. elismeri a vidéki közösségben rejlő lehetőséget, hogy a környezetbarát tevékenységekbe való bekapcsolódásukon, illetve az alternatív energiaforrások, mint a bioüzemanyagok fejlesztésén keresztül pozitívan járuljanak hozzá a környezetvédelemhez, különös tekintettel a KAP felülvizsgálatához kapcsolódó vidékfejlesztési politikában felvázolt négy új kihívásra, mint a biodiverzitás és a megújuló energiaforrások;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A női nemi szervi csonkítás elleni küzdelem az EU-ban

P6_TA(2009)0161

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a női nemi szervi csonkítás elleni küzdelemről az EU-ban (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 2., 3. és 5. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 1966-ban elfogadott polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 2., 3. és 26. cikkére,
- tekintettel az 1979-ben elfogadott, a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW) 5. cikkének a) pontjára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés által 1989. november 20-án elfogadott gyermekjogi egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésére, 19. cikkének (1) bekezdésére, 24. cikkének (3) bekezdésére, valamint 34. és 39. cikkére,
- tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1989-es egyezményére,
- tekintettel a gyermekek jogairól és jólétéről szóló afrikai chartára (1990),
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásával foglalkozó ENSZ-bizottság 1992-ben elfogadott 19. ajánlásának 1. cikkére, 2. cikkének f) pontjára, 5. cikkére, 10. cikkének c) pontjára, valamint 12. és 16. cikkére,
- tekintettel az 1993. júniusi bécsi Emberi Jogi Világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1993 decemberében elfogadott nyilatkozatra a nők elleni erőszakról, amely az első olyan nemzetközi emberi jogi okmány, amely kizárólag a nők elleni erőszakkal foglalkozik,
- tekintettel a népesedésről és a fejlesztésről szóló kairói ENSZ-konferencián 1994. szeptember 13-án elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,

2009. március 24., kedd

- tekintettel a nőkről szóló pekingi világkonferencián 1995. szeptember 15-én elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel 1995. június 15-i állásfoglalására az ENSZ 4., nőkről szóló világkonferenciájáról ⁽¹⁾, melynek témája az egyenlőségért folytatott küzdelem, a fejlődés és a béke volt,
- tekintettel a nők jogainak megsértéséről szóló 1997. március 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény fakultatív jegyzőkönyvére, melyet az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 1999. március 12-én fogadott el,
- tekintettel az Európa Tanács nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó bizottságának a női nemi szervek megcsonkításáról szóló 1999. április 12-i állásfoglalására,
- tekintettel 1999. április 16-i álláspontjára az Európai Parlament és a Tanács gyermekekkel, serdülőkkel és nőkkel szembeni erőszak elleni közösségi cselekvési tervről (DAPHNE program) (2000–2004) szóló határozatára irányuló módosított javaslatról ⁽³⁾,
- tekintettel a pekingi cselekvési platformról szóló 2000. május 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés „Nők 2000: Nemek közötti egyenlőséggel, fejlődéssel és békével a huszonegyedik századért” címmel, 2000. június 5–9-én tartott rendkívüli ülésének eredményeiről szóló 2000. június 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2000. június 23-án aláírt AKCS–EU partnerségi megállapodásra (Cotonou-i Megállapodás) és a hozzá csatolt pénzügyi jegyzőkönyvre,
- tekintettel az alapjogi charta Tanács, Európai Parlament és Bizottság általi közös kihirdetésére a 2000. december 7-i nizzai Európai Tanács alkalmával,
- tekintettel 2000. december 14-i határozatára, miszerint a női nemi szervek megcsonkítását felveszi a 2001-es költségvetés DAPHNE-program finanszírozására szánt B5-802. cikkének hatálya alá,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a női nemi szervek megcsonkításáról szóló, 2001. május 22-i 1247(2001) állásfoglalására,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által a női nemi szervek megcsonkításáról 2001. május 3-án elfogadott jelentésre,
- tekintettel a női nemi szervek megcsonkításáról szóló 2001. szeptember 20-i korábbi állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 2003. április 22-i 2003/28. sz. határozatára, amely február 6-át a női nemi szervek megcsonkításával szembeni „zéró tolerancia” nemzetközi napjának nyilvánította,
- tekintettel a 2003-as Népek Jogainak Afrikai Chartájához fűzött, a nők jogaira vonatkozó – Maputói Jegyzőkönyv néven is ismert – 2005. november 25-én hatályba lépett kiegészítő jegyzőkönyv 2., 5., 6. és 19 cikkére,

⁽¹⁾ HL C 166., 1995.7.3., 92. o.

⁽²⁾ HL C 115., 1997.4.14., 172. o.

⁽³⁾ HL C 219., 1999.7.30., 497. o.

⁽⁴⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

⁽⁵⁾ HL C 67., 2001.3.1., 289. o.

⁽⁶⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 126. o.

2009. március 24., kedd

- tekintettel Cristiana Muscardini képviselő asszony 2007. március 27-án benyújtott 298/2007. számú petíciójára,
 - tekintettel az Európai Unió gyermekjogi stratégiájáról szóló 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EU-Szerződés emberi jogok tiszteletben tartásáról szóló 6. és 7. cikkére (alapelvek), valamint az EK-Szerződés 12. és 13. cikkére (megkülönböztetés-mentesség),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0054/2009),
- A. mivel a WHO adatai szerint világszerte 100 és 140 millió közötti nő és leány nemi szerveit csonkították meg, és a WHO és az ENSZ Népesedési Alapja adatai szerint évente mintegy 2–3 millió nő van kitéve e testi épséget súlyosan károsító gyakorlat veszélyének,
- B. mivel évente közel 180 000 Európába emigrált nőnek csonkítják meg nemi szervét vagy van kitéve e veszélynek,
- C. mivel a WHO szerint a női nemi szervek megcsonkítása legalább 28 afrikai és néhány ázsiai országban, valamint a Közel-Keleten elterjedt gyakorlatnak számít,
- D. mivel a nők ellen elkövetett erőszakos cselekmények – ideértve a női nemi szervek megcsonkítását – olyan társadalmi szerkezetekből erednek, amelyek a nemek közötti, valamint a hatalmi, erő- és fennhatósági egyenlőségeken alapulnak, és ahol a család és a társadalom nyomása olyan alapvető jogok megsértéséhez vezet, mint például az emberi testi épség sérthetlenségének tisztelete,
- E. mivel a leányok nemi szerveinek megcsonkítása a leghatározottabban elítélendő és egyértelműen sérti a gyermekek és jogaik védelmét célzó nemzeti és nemzetközi jogot,
- F. mivel a WHO a női nemi szervek megcsonkításának négy fajtáját különbözteti meg, klitoridektómiától (a klitoris részleges vagy teljes eltávolítása) a kimetszésen át (a klitoris és a kisajkak eltávolítása) – amelyek a női nemi szervek megcsonkításának 85 %-át teszi ki – egészen a szélsőségesebb esetekig, azaz az infibulációig (a klitoris és a kisajkak teljes eltávolítása, valamint a nagyajak belső felületének kimetszése és a vulva összevarrása, csak egy kis nyílás meghagyásával) és a bemetszésig (a klitoris vagy az ajkak megszurkálása, kilyukasztása vagy bemetszése),
- G. mivel a női nemi szervek bármilyen megcsonkítása kimeríti a nők ellen elkövetett erőszak fogalmát, amely egyenértékű alapvető jogaik – különösen a testi épség sérthetlenségéhez, valamint a testi, szellemi, a nemi és reprodukzív egészséghez való joguk – megsértésével; mivel az ilyen erőszak semmilyen esetben sem indokolható a különböző jellegű kulturális hagyományok vagy beavatási szertartások tiszteletben tartásával,
- H. mivel Európában kb. 500 000 nőn végeztek el nemi csonkítást, és mivel ez elsősorban bevándorló, illetve menekült családokban szokásos gyakorlat, és a leányokat e célból akár haza is küldik a saját országukba,
- I. mivel a női nemi szervek megcsonkítása rövid és hosszú távon is súlyosan és visszafordíthatatlanul károsítja az annak kitétt nők és gyermekek testi és lelki egészségét, vagyis a személyük és testi épségük ellen intézett súlyos támadásnak minősül, sőt, egyes esetekben akár halálos kimenetelű is lehet, mivel a kezdetleges eszközök alkalmazása és a fertőtlenítést célzó óvintézkedések hiánya további káros hatásokhoz vezet, például fájdalommal járhat a szexuális érintkezés vagy a szülés, felléphet a nemi szervek visszafordíthatatlan károsodása, komplikációk (vérzés, sokkos állapot, fertőzés, AIDS-vírus átadása, tetanusz, jóindulatú tumorok) léphetnek fel, és a terhesség vagy szülés ideje alatt is súlyos komplikációk jelentkezhetnek,

(1) HL C 41. E, 2009.2.19., 24. o.

2009. március 24., kedd

- J. mivel a női nemi szervek megcsonkítása – amely sérti a nők és leányok számos nemzetközi egyezmény által szentesített jogait – a tagállamok büntetőjogi szabályozása értelmében tilos, és sérti az Európai Unió alapjogi chartájának elveit,
- K. mivel a Parlament 2008. január 16-i állásfoglalása is arra ösztönzi a tagállamokat, hogy egyedi rendelkezéseket fogadjanak el a női nemi szervek megcsonkítása vonatkozásában, amelyek értelmében eljárás kezdeményezhető azok ellen, akik gyermekeken ilyen beavatkozást végeznek,
- L. mivel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény megkívánja a részes államoktól, hogy megtegyenek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy megváltoztassák vagy eltöröljék azokat a normákat, szokásokat és gyakorlatokat, amelyek a nőkkel szemben megkülönböztetéshez vezetnek, továbbá hogy átalakítsák a nők és férfiak társadalmi és kulturális magatartási mintáit annak érdekében, hogy megszüntessék azokat az előítéleteket, szokásokra alapuló és más olyan gyakorlatokat, amelyek valamely nem vélt alsóbb- vagy felsőbbrendűségén vagy a nők és férfiak sztereotipizált szerepein alapulnak,
- M. mivel a gyermekek jogairól szóló, 1989-es egyezmény kimondja, hogy a részes államok tiszteletben tartják az egyezményben megállapított jogokat és biztosítják érvényesülésüket minden, joghatóságuk alá tartozó gyermek esetében, bármiféle megkülönböztetés és a gyermek nemére való tekintet nélkül, továbbá megtesznek minden lehetséges intézkedést, amely szükségesnek és hatékonynak bizonyul a gyermekek egészségét károsító hagyományos gyakorlatok megszüntetése érdekében,
- N. mivel az afrikai gyermekjogi és gyermekjóléti charta javasolja az aláíró országoknak, hogy számolják fel a gyermekek jólétére, méltóságára, valamint normális növekedésre és fejlődésre káros hatást gyakorló társadalmi és kulturális szokásokat,
- O. mivel az 1993 júniusában elfogadott bécsi nyilatkozat és cselekvési terv 18. bekezdése kinyilvánítja, hogy a nők és gyermekek emberi jogai az egyetemes emberi jogok elidegeníthetetlen, szerves és oszthatatlan részét képezik,
- P. mivel a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló 1993-as ENSZ nyilatkozat 2. cikke kifejezetten hivatkozik a női nemi szervek megcsonkítására és más, nőkre nézve káros, hagyományos gyakorlatokra,
- Q. mivel e nyilatkozat 4. cikke kimondja, hogy az államoknak el kell ítélniük a nők elleni erőszakot, és sem szokásokra, hagyományokra, sem pedig vallási meggyőződésre hivatkozva nem bújhatnak ki a felszámolására vonatkozó kötelezettség alól,
- R. mivel a Kairóban 1994-ben megrendezett, társadalomról és fejlődésről szóló nemzetközi konferencia cselekvési platformja felhívja a kormányokat, hogy számolják fel a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát, ahol az létezik, és támogassák az e gyakorlat felszámolásáért küzdő nem kormányzati szervezeteket és vallási intézményeket,
- S. mivel az ENSZ 4., Pekingben rendezett világkonferenciáján elfogadott cselekvési programban felkérték a kormányokat jogszabályaik szigorítására, intézményeik reformjára és a – többek között a női nemi szervek megcsonkításában megtestesülő – nők elleni hátrányos megkülönböztetés felszámolására irányuló normák és gyakorlatok támogatására,
- T. mivel az AKCS–EU társulási megállapodás (Cotonou-i Megállapodás) is ilyen egyetemes elveken alapul és a női nemi szervek megcsonkítása elleni rendelkezéseket tartalmaz (9. cikk a megállapodás alapvető elemeiről, és a 25. és 31. cikk a társadalmi fejlődésről és a nemekkel kapcsolatos kérdésekről),
- U. mivel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által 2001. május 3-án elfogadott jelentés felszólít a női nemi szervek megcsonkítása gyakorlatának tiltására és azt az emberi jogokról szóló európai egyezmény 3. cikke értelmében embertelen és megalázó bánásmódnak tekinti; mivel a jelentés fenntartja, hogy az alapvető jogok tisztelete és a kínzással felérő gyakorlatok tiltása elsőbbséget élvez a kultúrák és hagyományok védelmével szemben,

2009. március 24., kedd

- V. mivel a közös európai bevándorlási és menekültügyi politika keretében a Tanács és a Bizottság elismeri, hogy a női nemi szervek megcsonkítása sérti az emberi jogokat, mivel a szülők menedékjog iránti kérelmeiket egyre többször indokolják azzal, hogy származási országukban fenyegetésnek lennének kitéve, ha nem járulnának hozzá, hogy leánygyermekükön genitális csonkítást hajtsanak végre,
- W. mivel a szülők menedékjog iránti kérelmének jóváhagyása sajnálatos módon nem nyújt garanciát arra, hogy a gyermek megmenekült a női nemi csonkítás veszélyétől, mivel azt egyes esetekben azután hajtják végre, hogy a család letelepedett az EU valamely tagállamában,
- X. mivel a Ferrero-Waldner és Michel biztos által 2008. február 5-én tett nyilatkozat egyértelműen elítéli e gyakorlatokat és elfogadhatatlannak tartja őket mind az Európai Unióban, mind pedig harmadik országokban, valamint hangsúlyozza, hogy a nők jogainak megsértése semmilyen esetben nem indokolható a kulturális relativizmusra és a hagyományokra való hivatkozással,
- Y. mivel a nemzeti ifjúsági és családi központok és létesítmények egyben tanácsadást is tudnak nyújtani a családok számára annak érdekében, hogy megelőzhessék a nők nemi szerveinek megcsonkítását,
1. határozottan elítéli a női nemi szervek megcsonkítását mint az alapvető emberi jogok megsértését és a nők és lányok személye és testi épsége ellen intézett kegyetlen támadást, és ezért azt a társadalom tekintetében súlyos bűncselekménynek tekinti;
 2. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki átfogó stratégiát és cselekvési terveket az EU-ban gyakorolt női nemi csonkítás betiltása érdekében, és ennek keretében hozzanak létre olyan eszközöket – például törvények, közigazgatási rendelkezések, megelőző rendszerek, oktatási és szociális intézkedések formájában, és különösen széleskörű tájékoztatást nyújtva a veszélyeztetett csoportok számára rendelkezésre álló védelmi mechanizmusokról –, amelyek lehetővé teszik a tényleges és lehetséges áldozatok megfelelő védelmét;
 3. kitarthat emellett, hogy a szülők által a gyermekük nemi csonkításának visszautasítása miatt a származási országban átélt fenyegetettségre hivatkozva benyújtott menedékjog iránti valamennyi kérelmeket egyedi elbírálásnak kell alávetni, és biztosítani kell, hogy az ilyen kérelmekhez nyújtsanak be perdöntő bizonyítékokat, amelyek meghatározzák a kérelem minőségét, a menedékjogot kérők személyiségét és szavahihetőségét, továbbá megerősítik, hogy a kérelem mögött meghúzódó indokok valóságosak;
 4. kitarthat emellett, hogy a női nemi csonkítás veszélyének való kitétség okán az EU-ban menekültstátuszt kapó nőknek és leányoknak megelőző intézkedés gyanánt előírják, hogy rendszeresen jelenjenek meg orvosi vizsgálaton, amely védelmet nyújtana a számukra az EU területén esetlegesen később végrehajtott csonkítással szemben; úgy véli, hogy ez az intézkedés semmi esetre sem minősülne diszkriminációnak e nőkkel és leányokkal szemben, sokkal inkább tekinthető olyan intézkedésnek, amely a női nemi csonkítás EU területén való gyakorlásának felszámolására irányul;
 5. kéri, hogy ennek az átfogó stratégiának a keretében szervezzenek oktatási programokat, valamint nemzeti és nemzetközi szintű, tudatosságnövelő kampányokat;
 6. támogatja az Europol kezdeményezését az európai rendőri erők olyan találkozájának koordinálására, amely a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelem fokozásával, a bejelentések alacsony mértékével és a bizonyítékok és vallomások megszerzésének nehézségeivel kapcsolatos kérdések kezelésével, valamint a bűncselekmények elkövetői elleni hatékony fellépéssel foglalkozna; e célból felkéri a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, milyen további intézkedések hozhatók a vallomást tett áldozatok védelmére;
 7. megállapítja, hogy a fent említett Maputói Jegyzőkönyvben említett, a női nemi szervek csonkításához hasonló káros gyakorlatok felszámolását célzó intézkedések az alábbiakat foglalják magukban: a közvélemény tudatosságának növelése tájékoztatás, hivatalos és informális oktatás és kampányok révén, a női nemi csonkítás minden formájának jogszabályokkal és szankciókkal történő tiltása – beleértve a beavatkozás orvosi személyzet által történő végrehajtását –, az érintettek egészségügyi szolgáltatásokkal, jogi tanácsadással, pszichológiai kezeléssel való támogatása, és azon nők képzése és védelme, akik esetlegesen káros gyakorlat, erőszak, visszaélések vagy az intolerancia áldozatává válhatnak;

2009. március 24., kedd

8. felkéri a tagállamokat, hogy határozzák meg az egyes országokban a nemi szervek megcsonkítását elszenvedett és e veszélynek kitett nők számát, figyelembe véve, hogy több ország esetében még nincsenek rendelkezésre álló adatok, mint ahogy nincs harmonizált adatgyűjtési rendszer sem;
9. kéri, hogy hozzanak létre egy megfigyelési célú „európai egészségügyi jegyzőkönyvet”, illetve a jelenléggel kapcsolatos adatbankot, mivel ezek hasznosak lehetnek statisztikai szempontból, illetve az érintett bevándorló közösségeket célzó tájékoztatási kampányokhoz;
10. olyan tudományos adatok gyűjtésére kéri a tagállamokat, amelyek támogathatják az Egészségügyi Világszervezet arra irányuló erőfeszítéseit, hogy Európában és a többi földrészen felszámolják a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát;
11. felkéri a Bizottságot, hogy az érintett országokkal folytatott együttműködési tárgyalásokba és megállapodásokba foglaljon bele a női nemi csonkítás felszámolásáról szóló záradékot;
12. kéri, hogy gyűjtsék össze a különböző szinteken alkalmazott legjobban bevált gyakorlati megoldásokat, és elemezzék hatásukat – adott esetben felhasználva a DAPHNE III keretében finanszírozott projekteket és az azok során elért eredményeket –, valamint hogy terjesszék széles körben ezeket az adatokat, továbbá mindennek során használják fel a szakértők gyakorlati és elméleti tapasztalatait;
13. rámutat, hogy a nemzeti központok és intézmények alapvető szerepet játszanak az áldozatok azonosításában és a női nemi csonkítás gyakorlata elleni megelőző intézkedések terén;
14. kéri, hogy erősítsék meg a káros gyakorlatokat megelőzni kívánó, már működő európai hálózatokat, például azáltal, hogy képzéseket szerveznek nem kormányzati szervezetek, regionális nonprofit szervezetek, illetve az ágazatban dolgozók számára, valamint hogy támogassák egy ezzel kapcsolatos hálózat kiépítését;
15. nagyra értékeli azokat a jelentős eredményeket, amelyeket a számos nemzeti és nemzetközi nem kormányzati szervezet és kutatóintézet, a női nemi csonkítás európai megelőzésére létrehozott európai hálózat, valamint elkötelezett magánszemélyek értek el, amelyek és akik különböző tudatosító kampányokat végeznek, illetve a női nemi csonkítás gyakorlatának megelőzését és felszámolását célzó projekteket dolgoznak ki, köszönhetően – többek között – az egyes ENSZ-szervek és a DAPHNE program által biztosított forrásoknak; a női nemi csonkítás felszámolása, valamint az információ- és tapasztalatcsere sikere érdekében kétségkívül alapvető fontosságú a nem kormányzati szervezetek és a különböző nemzeti, regionális és nemzetközi szintű közösségeken alapuló szervezetek közötti hálózatok kialakítása;
16. rámutat, hogy a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló 2004/83/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 10. cikke kimondja, hogy bár a nemre vonatkozó szempontok figyelembe vehetők, ezek önmagukban nem jelentik a 10. cikk alkalmazhatóságát;
17. kéri, hogy az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete töltsön be vezető szerepet a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelemben, többéves és/vagy éves munkaprogramja keretében; úgy véli, hogy ezek az ügynökségek prioritást jelentő kutatást és/vagy tudosságot növelő tevékenységet tudnak végezni, ezáltal segítve a női nemi csonkítás jelenségének európai szinten való jobb megértését;
18. fontosnak tartja, hogy az érintett országokban vitafórumokat szervezzenek, hogy megreformálják a hagyományos jogi normákat, a női nemi szervek csonkítására vonatkozó információkat vegyék bele a leányok iskolai oktatásába és támogassák a csonkításon át nem esettek együttműködését az érintett országokban;
19. arra ösztönzi az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy az emberi jogok, a lelkiismeret szabadsága, valamint a személyi sérthetlenséghez és az egészséghez való jog érdekében működjenek együtt a meglévő jogszabályok harmonizálása terén vagy – amennyiben a meglévő jogszabályok nem bizonyulnak megfelelőnek – tegyenek javaslatot egyedi jogszabályokra e terén;

(1) HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

2009. március 24., kedd

20. felkéri a tagállamokat, hogy tartassák be a tagállamokkal a női nemi szervek megcsonkításáról szóló meglévő jogszabályait vagy illesszenek be ilyeneket a súlyos testi sértéseket szankcionáló jogszabályaik közé, arra az esetre, ha ezt a gyakorlatot ez Európai Unióban követnék el, ösztönözve a gyakorlat megelőzésére és az ellene való küzdelemre irányuló intézkedéseket az érintett szakemberek (szociális munkások, tanárok, rendőrök, egészségügyi szakemberek stb.) tudatosságának növelésével, amely lehetővé teszi számukra, hogy felismerjék a női nemi szervek megcsonkításának eseteit, továbbá hogy tegyenek meg mindent a 27 EU-tagállam hatályos jogszabályainak fokozottabb harmonizációja érdekében;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy az általános orvosok, kórházi orvosok és egészségügyi csoportok számára kötelezően írják elő a női nemi szervek csonkításának eseteiről az egészségügyi hatóságok és/vagy a rendőrség számára történő jelentéstételt;

22. felkéri a tagállamokat, hogy vagy fogadjanak el egyedi jogszabályokat a női nemi szervek megcsonkításáról, vagy jelenlegi jogszabályaikkal összhangban járjanak el minden olyan személy ellen, aki nemi csonkítást végez;

23. felkéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy lépjenek fel, ítélik el és szankcionálják ezeknek a gyakorlatoknak az alkalmazását egy olyan átfogó stratégia keretében, amely a bevándorló népesség tekintetében figyelembe veszi a jogi, egészségügyi, társadalmi és integrációs vonatkozásokat; kéri, hogy a női nemi szervek megcsonkítását mint bűncselekményt, illetve az ezt végző személyekre szabott megfelelő büntetéseket illesszék be a bevándorlásról szóló vonatkozó irányelvekbe olyan esetekre vonatkozóan, amikor ezt a gyakorlatot az Európai Unión belül végezték;

24. sürgeti egy olyan állandó harmonizációs technikai fórum létrehozását, amely kapcsolati csatornát biztosít egyrészt a tagállamok között, másrészt a tagállamok és az afrikai intézmények között; úgy véli, hogy e fórumoknak a téma szakembereiből és vezető európai és afrikai nőjogi szervezetek képviselőiből kell állniuk;

25. sürgeti a csikló átszúrása és minden alternatív megoldás – amelyek félúton vannak a női körülmetélés és az identitás meghatározását szolgáló hagyományok tisztelete között – kategorikus elutasítását, mivel azok igazolhatnák és elfogadottá tehetnék a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát az EU területén; megismétli, hogy maradéktalanul és határozottan elítéli a női nemi szervek megcsonkítását, mivel nincs olyan társadalmi, gazdasági, etnikai, egészséggel kapcsolatos vagy egyéb indok, amely azt igazolhatná;

26. sürgeti a női nemi szervek megcsonkításának felszámolását az azt magukban foglaló hagyományok szerint élő nőkre és családokra irányuló támogatási és integrációs politikák révén, annak érdekében, hogy – a jogszabályok, az emberi jogok, és a szexuális életre vonatkozó döntési szabadság tiszteletben tartása mellett – meg lehessen védeni a nőket a visszaélés és az erőszak minden formájától;

27. megerősíti, hogy az indokok, amelyekre az egyes közösségek hivatkoznak a nők és lányok egészségére káros hagyományos gyakorlatok megőrzése érdekében, nem igazolhatók;

28. felhívja a tagállamokat, hogy:

— tekintsék bűncselekménynek a női nemi szervek megcsonkításának minden formáját, tekintet nélkül arra, hogy az érintett nő ahhoz beleegyezését adta-e vagy sem, és büntessék meg azt, aki segítséget, tanácsot, támogatást nyújt, vagy arra buzdít egy személyt, hogy ilyen beavatkozást hajtson végre egy nő vagy leány testén,

— indítsanak büntetőeljárást, állítsanak bíróság elé és sújtsanak büntetéssel minden személyt, aki elköveti a női nemi szervek megcsonkításának bűntettét, még akkor is, ha az a befogadó ország határain kívül történt (büntett területenkívülisége);

— fogadjanak el olyan jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik a bírák és ügyészek számára megelőző és óvintézkedések alkalmazását, ha tudomást szereznek olyan esetről, ahol nők vagy lányok ki vannak téve a csonkítás veszélyének;

2009. március 24., kedd

29. kéri a tagállamokat, hogy állami programok és szociális szolgáltatások segítségével indítsanak szociális intézkedésekre vonatkozó olyan megelőző stratégiát a kiskorú nők védelmére, amely a bevándorlók családjait nem bélyegzi meg, és amely egyrészt oktatás, képzés és tudatosítás révén elejét veszi e gyakorlatoknak, másrészt segítséget nyújt az ilyen gyakorlat áldozatává vált nőknek azáltal, hogy pszichológiai és orvosi támogatást és lehetőség szerint ingyenes helyreállító műtétet biztosít számukra; felkéri továbbá a tagállamokat annak megfontolására, hogy egy kiskorú esetében a nemi szervek csonkításával való fenyegetettség vagy annak veszélye okot szolgáltatathasson az állami hatóságok beavatkozására, a gyermekek védelméről szóló előírásoknak megfelelően;

30. kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat és irányelveket az egészségügyben dolgozók, a tanárok és a szociális munkások számára azzal a céllal, hogy a szülőket tiszteletteljes módon – szükség esetén tolmács segítségével – tájékoztassák a női nemi szervek csonkításával járó hatalmas veszélyekre, illetve arra, hogy ez a gyakorlat a tagállamokban büntetendő cselekménynek minősül; azt kéri továbbá, hogy működjenek együtt a női nemi csonkítás vonatkozásában oktatást és ismeretterjesztést végző, a családokkal és a közösségekkel szoros kapcsolatot fenntartó hálózatokkal és nem kormányzati szervezetekkel és finanszírozzák tevékenységüket;

31. kéri a tagállamokat, hogy terjesszenek az írástudatlanok számára is érthető, pontos információkat, különösen a tagállamok konzulátusain keresztül, a vízumok kiállításakor; úgy véli, hogy a bevándorlási hivataloknak a befogadó országba való megérkezésük is tájékoztatást kell nyújtaniuk a törvényi tiltás okairól, hogy a családok megértsék, hogy a hagyományos eljárások tiltása semmi esetre sem a kultúrába való beavatkozást célozza, hanem a nők és leányok jogi védelmét szolgálja; úgy véli, hogy a családokat tájékoztatni kell arról, hogy ha a csonkításra fény derül, a büntetőjogi következmények börtönbüntetést is magukban foglalhatnak;

32. kéri, hogy javítsák a nők és leányok jogi helyzetét azokban az országokban, ahol gyakorolják a női nemi szervek megcsonkítását, annak érdekében, hogy erősítsék a nők önbizalmát, kezdeményezőképességét és egyéni felelősségvállalását;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Többnyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség

P6_TA(2009)0162

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása: Többnyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 149. és 151. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 22. cikkére,
- tekintettel a szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló, 2003. évi UNESCO Egyezményre,
- tekintettel a Bizottság „Többnyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség” című, 2008. szeptember 18-i közleményére (COM(2008)0566) és az azt kísérő bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444, SEC(2008)2445),
- tekintettel a Bizottság „Az európai nyelvi kompetenciamérés keretrendszere” című, 2007. április 13-i közleményére (COM(2007)0184),

2009. március 24., kedd

- tekintettel a Bizottság „Jelentés a nyelvtanulás és a nyelvi sokféleség ösztönzése című jelentési terv végrehajtásáról” című, 2007. november 15-i munkadokumentumára (COM(2007)0554), valamint az azt kísérő munkadokumentumra (SEC(2007)1222),
 - tekintettel „Az európai kulturális programról a globalizálódó világban” című, 2008. április 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a többnyelvűség ösztönzését szolgáló új keretstratégiáról szóló, 2006. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unióban a többnyelvűség és a nyelvtanulás előmozdítására vonatkozó intézkedésekről, az európai nyelvi kompetenciamutatóról szóló, 2006. április 27-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a bővítés és a kulturális sokszínűség kapcsán a regionális és kevésbé használt nyelvekről, az európai kisebbségi nyelvekről szóló, 2003. szeptember 4-i, a Bizottságnak szóló ajánlásokkal elfogadott állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a 2001-et a nyelvek európai évévé nyilvánító, 2000. július 17-i 1934/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a 2002. március 15–16-i barcelonai Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az Oktatási, Ifjúsági és Kulturális Tanács 2008. május 21-i és 22-i, különösen a többnyelvűségre vonatkozó következtetéseire,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által a kulturális sokféleségnek és a kultúrák közötti párbeszédnek az Unió és a tagállamok külkapcsolataiban való előmozdításáról elfogadott, 2008. november 20-i következtetéseire ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának a többnyelvűségről szóló, 2008. június 18–19-i véleményére ⁽⁷⁾, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság többnyelvűségről szóló, 2008. szeptember 18-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0092/2009),
- A. mivel a nyelvi és kulturális sokszínűség a média térnyerése, a növekvő mobilitás és migráció, valamint a globalizációs folyamatok előrehaladásának eredményeképpen jelentős hatással van az Európai Unió polgárainak mindennapjaira;
- B. mivel a különböző nyelvi kompetenciák elsajátítása minden uniós polgár számára rendkívüli fontossággal bír, hiszen lehetővé teszi, hogy teljességében élvezhessék az Unión belüli, illetve az Unió harmadik országokkal folytatott kapcsolatainak keretén belüli szabad mozgás gazdasági, szociális és kulturális előnyeit;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 207. o.

⁽³⁾ HL C 296.E, 2006.12.6., 271. o.

⁽⁴⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 374. o.

⁽⁵⁾ HL L 232., 2000.9.14., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 320., 2008.12.16., 10. o.

⁽⁷⁾ HL C 257., 2008.10.9., 30. o.

2009. március 24., kedd

- C. mivel a többnyelvűség jelentősége a tagállamok közötti kapcsolatokban, a multikulturális társadalmunkban való együttélés tekintetében és az Európai Unió közös politikáin belül is növekszik;
- D. mivel a többnyelvűség értékelésének olyan elfogadott eszközökön kell alapulnia, mint amilyen többek között a közös európai nyelvi referenciakeret;
- E. mivel több európai nyelv alapvető összekötő hídként szolgál a harmadik országokkal folytatott kapcsolatokban, valamint a világ legkülönbözőbb régióinak népei és nemzetei között;
- F. mivel az Alapjogi Charta 21. és 22. cikke a nyelvi sokféleséget állampolgári jogként ismeri el, és a többnyelvűségnek célul kell kitűznie a sokszínűség tiszteletének és a toleranciának ösztönzését is, a tagállamokon belüli különböző nyelvi közösségek közötti lehetséges – akár tetteges, akár passzív – konfliktusok elkerülése érdekében,
1. üdvözli a Bizottság többnyelvűségről szóló közleményének benyújtását, és a figyelmet, amelyet a Tanács a közleménynek szentelt;
 2. megerősíti a korábbiakban a többnyelvűség és a kulturális sokszínűség tekintetében képviselt álláspontjait;
 3. ragaszkodik az EU hivatalos nyelvei közötti egyenrangúság elismeréséhez a nyilvános tevékenység minden területén;
 4. úgy véli, hogy Európa nyelvi sokfélesége jelentős kulturális tőke, és nem tenne jót az Európai Uniónak, ha csak egyetlen fő nyelvre korlátozná magát;
 5. hangsúlyozza az EU intézményeinek kulcsfontosságú szerepét a nyelvi egyenrangúság elvének tiszteletben tartásában, egyrészt a tagállamok közötti kapcsolatokban és magukban az uniós intézményekben, másrészt az EU polgárai és a nemzeti hatóságok, illetve a közösségi és nemzetközi intézmények és szervezetek közötti kapcsolatokban;
 6. emlékeztet arra, hogy a többnyelvűség fontossága nem merül ki a szociális és gazdasági tényezőkben, és figyelembe kell venni a tudományos és kulturális alkotómunkát és ismeretátadást is, valamint a fordítás, akár az irodalmi, akár a szakfordítás fontosságát a polgárok élete és az Európai Unió hosszú távú fejlődése szempontjából; nem utolsó sorban pedig a nyelvek identitásformáló és identitáserősítő szerepét;
 7. hangsúlyozza, hogy a soknyelvűség horizontális ügy, amely nagy hatással van az európai polgárok életére; ezért felhívja a tagállamokat, hogy integrálják a többnyelvűséget az oktatástól eltérő olyan szakpolitikákba, mint az élethosszig tartó tanulás, a társadalmi integráció, a foglalkoztatás, a média és a kutatás;
 8. alapvető fontosságúnak tekinti a fordítást támogató speciális programok és többnyelvű terminológiai adatbázisok hálózatainak létrehozását;
 9. emlékeztet arra, hogy a többnyelvűség előmozdítása érdekében fel kell használni az információs és kommunikációs technológiákat, és hangsúlyozza a valamennyi nyelv betűinek megjelenítését lehetővé tevő megfelelő nemzetközi szabvány (ISO 10646) szerepét és alkalmazásának fontosságát az Európai Unió és a tagállamok közigazgatási rendszerében és a médiában;
 10. javasolja a fordítók és tolmácsok európai napjának létrehozását vagy e foglalkozások figyelembevételét és kidomborítását a minden év szeptember 26-án megünnepeelt Nyelvek Európai Napján;
 11. hangsúlyozza, hogy azon országokban vagy régiókban, ahol két vagy több hivatalos nyelv él együtt, létfontosságú a többnyelvűség megőrzése;

2009. március 24., kedd

12. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egynél több hivatalos nyelvvel rendelkező tagállamokban biztosítva legyen a nyelvek teljes körű, kölcsönös megértése, különösen az időskorúak tekintetében, valamint a jogrendszer, az egészségügy, a közigazgatás és a foglalkoztatás területén;
13. ösztönzi, hogy azon tisztviselők, akik munkájuk során más tagállamok polgáraival lépnek kapcsolatba, tanuljanak meg egy második európai uniós nyelvet;
14. úgy véli, hogy szükséges és helyénvaló a felnőttkori idegennyelv-nyelvtanulás lehetőségének megteremtése szakmai vagy az élethosszig tartó tanulási programokon keresztül, a személyes és szakmai fejlődés érdekében;
15. kiemeli, hogy az iskolákban döntő fontosságú különleges figyelmet fordítani és támogatást nyújtani azoknak a tanulóknak, akiket nem anyanyelvükön oktatnak, és melegen üdvözli a Bizottság javaslatát az anyanyelv és két idegen nyelv előmozdítására az oktatásban;
16. sajnálja, hogy a Bizottság eddig nem intézményesítette a nyelvi sokféleségről és nyelvtanulásról szóló többéves programot, vagy a nyelvi sokféleséggel és nyelvtanulással foglalkozó ügynökséget, ahogy azt az Európai Parlament a fent említett, 2003. szeptember 4-i nagy többséggel elfogadott állásfoglalásában is kérte;
17. fontosnak tartja továbbá a befogadó állam hivatalos nyelveinek teljes körű elsajátítását a bevándorlók és családtagjaik teljes körű beilleszkedésének érdekében, és hangsúlyozza, hogy a nemzeti kormányoknak hatékonyan támogatniuk kell a külön nyelvi kurzusokat, különösen a nők és az idősek számára; felhívja a tagállamokat, hogy járjanak el felelősségteljesen a bevándorlókkal szemben, megadva számukra a befogadó ország nyelvének és kultúrájának elsajátításához szükséges eszközöket, mindeközben lehetővé téve és bátorítva saját nyelvük megtartását;
18. emlékeztet arra, hogy ezen okokból kifolyólag nélkülözhetetlen a tanítás minőségének biztosítása, ideértve a megfelelő tanárképzést is;
19. hangsúlyozza, hogy megfelelő jelentőséget kell tulajdonítani az iskoláskor előtti nyelvtanulásnak és mindenekelőtt azon ország nemzeti nyelve tanulásának, ahol a gyermekek iskolába járnak;
20. úgy véli, hogy a gyermekeknek saját érdekükben képesnek kellene lenniük beszélni annak az országnak a nyelvét, amelyben élnek, annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljenek hátrányos helyzetbe tanulmányaik vagy azt követő képzésük során, és hogy egyenlő eséllyel vehessenek részt minden tevékenységben;
21. javasolja, hogy a tagállamok vizsgálják meg a tanári csereprogramok lehetőségét az oktatás különböző szintjein, abból a célból, hogy az iskolai tárgyakat különböző nyelveken oktathassák, és úgy véli, hogy ez a lehetőség jól kihasználható különösen a határ menti régiókban, és javítaná a munkaerő mobilitását és az állampolgárok nyelvtudását;
22. úgy véli, nélkülözhetetlen a nyelvtanárok és a hallgatók cseréjének és mobilitásának előmozdítása; hangsúlyozza, hogy a nyelvtanárok Európai Unión belüli mozgása biztosíthatja a lehető legtöbb szakember közvetlen kapcsolatát az általa tanított nyelv anyanyelvi környezetével;
23. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a tanárok szakmai mobilitását, valamint az iskolák és a különböző országok közötti együttműködést technológiailag és kulturálisan innovatív pedagógiai projektek megvalósítására;
24. bátorítja és támogatja az anyanyelvként használt kisebbségi, helyi és idegen nyelvek választható lehetőségként való bevezetését az iskolában és/vagy a közösség számára nyitva álló iskolán kívüli tevékenységek keretében;
25. felkéri a Tanácsot, hogy készítsen éves előrehaladási jelentést a többnyelvűségről a tagállami formális és informális oktatási rendszerekben, szakképzésben és felnőttoktatásban, különös figyelmet fordítva a nemzeti, regionális és kisebbségi nyelvek gyakorisága és a bevándorlás közötti kapcsolatra;

2009. március 24., kedd

26. megerősíti régóta tartó elkötelezettségét a nyelvtanulás, a soknyelvűség és az Európai Unió nyelvi sokfélesége – többek között a regionális és kisebbségi nyelvek – előmozdítása mellett, mivel ezek olyan kulturális értékek, amelyeket óvni és ápolni kell; úgy véli továbbá, hogy a többnyelvűség alapvető fontosságú a hatékony kommunikáció szempontjából, és az egyének közötti megértés megkönnyítésének, illetve ezáltal a sokféleség és a kisebbségek elfogadásának egyik eszközét jelenti;
27. ajánlja, hogy a középiskolai szinttől a tagállamok tanterve tartalmazza egy harmadik idegen nyelv tanulásának választható lehetőségét;
28. hangsúlyozza a környező országok nyelvi tanulásának fontosságát mint a kommunikáció megkönnyítésének és a kölcsönös megértés előmozdításának egyik módját az Európai Unióban, az Unió erősítése mellett;
29. javasolja a szomszédos országok és régiók nyelvi tanulásának támogatását, különösen a határ menti régiókban;
30. ismételten hangsúlyozza az újszerű nyelvpedagógiai módszerek és megközelítések előmozdításának és támogatásának fontosságát a nyelvtudás megszerzésének bátorítása, valamint a polgárok körében a nyelvtanulás tudatosítása és az erre való motiválás érdekében;
31. javasolja, hogy az oktatás minden szintjén, tekintet nélkül a földrajzi környezetre, legyenek képzett idegennyelv-tanárok;
32. javasolja az élő nyelvek tanárait tömörítő európai egyesületek és szövetségek meghallgatását az alkalmazni kívánt módszerek és programok vonatkozásában;
33. kiemeli az olvasásra való ösztönzésre és az irodalmi alkotás serkentésére irányuló politika fontosságát e célok elérésében;
34. üdvözi a Bizottságnak a tömegkommunikációs eszközök és az új technológiák révén történő nyelvtanulás előnyeiről szóló tájékoztató és figyelemfelhívó kampányok indítására irányuló terveit; sürgeti a Bizottságot, hogy vonja le a következtetéseket a bevándorlók gyermekeinek nyelvtanulásáról és a származási ország nyelvének és kultúrájának a befogadó tagállamban való tanításáról folytatott konzultációkból;
35. javasolja és ösztönzi az IKT-k mint nélkülözhetetlen eszközök alkalmazását a nyelvoktatásban;
36. megismétli, hogy számára politikai prioritás a nyelvtudás megszerzése más uniós nyelvek, köztük egy szomszédos ország nyelve és egy nemzetközi „lingua franca” tanulása révén; úgy véli, hogy ez kompetenciákat és képesítést ad az állampolgárok részére ahhoz, hogy részt vegyenek a demokratikus társadalomban az aktív polgárság, a foglalkoztathatóság és más kultúrák ismerete terén;
37. javasolja, hogy kielégítő mértékben biztosítsák a többnyelvűséget a médiában és az interneten hozzáférhető tartalmakban, és különösen az Europeana és más, az Európai Unióval kapcsolatos weboldalak és portálok nyelvi politikájában, amelynek teljes mértékben figyelembe kell vennie az európai többnyelvűséget, legalább az Európai Unió 23 hivatalos nyelve tekintetében;
38. megjegyzi, hogy a televíziós programok feliratozása elősegíti az uniós nyelvek elsajátítását és gyakorlását, valamint javítja az audiovizuális műsorok kulturális háttérének megértését;
39. ösztönzi az Európai Uniót, hogy külkapcsolataiban aknázza ki az európai nyelvekhez kapcsolódó előnyöket, és felszólít arra, hogy a többnyelvűség tőkét használják ki a világ többi részével folytatott kulturális gazdasági és társadalmi párbeszéd kialakításakor, erősítve az Európai Unió szerepét a nemzetközi szinten, növelve annak értékét, és részesítve e tőkéből a harmadik országokat az EU által követett fejlesztési politika szellemében;

2009. március 24., kedd

40. javasolja, hogy e kérdés alaposabb megvitatása érdekében, az ENSZ őshonos nyelvekkel foglalkozó nemzetközi szakértői bizottságának az őshonos ügyek állandó fóruma 2008 májusi, hetedik ülésén elfogadott ajánlások (a hetedik ülésről készült E/2008/43 jelentés) alapján a Tanács a civil társadalommal együttműködve szervezze meg az első nyelvi sokféleségről szóló európai konferenciát;
41. úgy véli, hogy elegendő támogatást kell biztosítani annak elősegítésére, hogy az élethosszig tartó tanulás jegyében minden állampolgár – életkorától függetlenül – társadalmi integrációjának, foglalkoztatásának és jólétének előmozdítása érdekében folyamatosan fejlessze nyelvtudását, azáltal, hogy hozzáférést biztosítanak számára a megfelelő nyelvtanuláshoz vagy a könnyebb kommunikációhoz szükséges egyéb lehetőségekhez, többek között a korai nyelvtanuláshoz;
42. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák azokat az intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a nyelvtanulást a hátrányos helyzetű személyek, a nemzeti kisebbségek tagjai és a bevándorlók számára, lehetővé téve a befogadó ország és/vagy régió nyelveinek (nyelveinek) elsajátítását társadalmi beilleszkedésük és a kirekesztésük elleni küzdelem érdekében; hangsúlyozza, hogy a bevándorlók számára fontos, hogy nyelvi készségeik fejlesztése során anyanyelvüket használhassák; ennek megfelelően sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék az anyanyelv használatát és az illető ország nemzeti nyelveinek (nyelveinek) elsajátítását egyaránt;
43. úgy véli, világszerte meg kell erősíteni az európai nyelvek nemzetközi terjesztéséhez nyújtott támogatást, hiszen ezek fontos hozzáadott értéket képviselnek az európai projektben, mivel alapvető fontossággal bírnak az Európai Unió és a harmadik országok között meglévő nyelvi, történelmi és kulturális kapcsolatokban, és mivel elősegítik a demokratikus értékek előmozdítását ezekben az országokban;
44. úgy véli, hogy támogatást kell nyújtani az európai vállalatoknak, különösen a kis- és középvállalkozásoknak a nyelvhasználat és a nyelvtanulás terén, ezáltal hozzásegítve őket ahhoz, hogy hozzáférhessenek a nemzetközi piacokhoz, és különösen a feltörekvő piacokhoz;
45. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak joguk van a lakóhelyük piacán árusított árukról az ottani hivatalos nyelven vagy nyelveken tájékoztatást kapni;
46. külön felhívja a figyelmet az eltérő kulturális háttérrel rendelkező egyének közötti kommunikációs szakadék, valamint a több- és egynyelvűek közötti társadalmi megosztottság lehetséges veszélyeire, felhívja a figyelmet, hogy a nyelvtudás hiánya sok tagállamban továbbra is komolyan akadályozza a nem az adott tagállamban honos munkavállalók társadalmi és munkaerő-piaci integrációját; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket az Európai Unióban jobb lehetőségekhez jutó több nyelvet beszélők és a számos lehetőségből kizárt egynyelvűek közötti különbségek csökkentésére;
47. úgy véli, hogy támogatást kell nyújtani a harmadik országok nyelveinek tanulásához, az EU-n belül is;
48. kéri, hogy a nyelvi kompetenciamutatók a lehető legrövidebb időn belül terjedjenek ki az EU összes hivatalos nyelvére, más, az Európai Unióban beszélt nyelvekre való kiterjesztésük sérelme nélkül;
49. úgy véli, hogy az adatgyűjtésnek tartalmaznia kell a négy nyelvi készséget – írott szöveg értése, hallott szöveg értése, beszéd-készség, íráskészség – mérő teszteket;
50. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a koordináció nyílt módszerének alkalmazásával fokozzák a tagállamok közötti együttműködést növelő erőfeszítéseiket a többnyelvűség területére vonatkozó tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjének elősegítésére, figyelembe véve például a többnyelvű vállalkozásokban rejlő gazdasági előnyöket;
51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 24., kedd

A területi kohéziót és a kohéziós politika jövőbeli reformját érintő vita állásáról szóló zöld könyv

P6_TA(2009)0163

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a területi kohéziót és a kohéziós politika jövőbeli reformját érintő vita állásáról szóló zöld könyvről (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság gazdasági és társadalmi kohézióról szóló, 2008. június 19-i „Növekedésben a régiók, növekedésben Európa” című ötödik helyzetjelentésére (COM(2008)0371) (ötödik helyzetjelentés),
- tekintettel a 2008. október 6-i, a Bizottság területi kohézióról szóló „Előnyt kovácsolni a területi sokféleségből” című zöld könyvére (COM (2008)0616) (zöld könyv),
- tekintettel a 2008. november 14-i, a „Régiók 2020-ban: – az EU régiói előtt álló jövőbeli kihívások értékelése” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2868) (Régiók 2020-ban – bizottsági jelentés),
- tekintettel az EK-Szerződés 158., 159. és 299. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Bizottság 2007. május 30-i, a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésére (COM(2007)0273),
- tekintettel az EU területfejlesztési menetrendjére – A különböző régiók versenyképesebb és fenntartható Európája felé (területfejlesztési menetrend) – és a fenntartható európai városokról szóló lipcsei chartára (Leipzig Charta), valamint a területfejlesztési menetrend végrehajtására vonatkozó első cselekvési programra,
- tekintettel a 2008. február 21-i, a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik állásfoglalására (a negyedik helyzetjelentésről szóló állásfoglalás) ⁽¹⁾, a területfejlesztési menetrend és „A térségfejlesztésre és a területi kohézióra irányuló európai cselekvési program felé” című lipcsei charta nyomán követéséről szóló állásfoglalására ⁽²⁾, valamint az irányításról és partnerségről szóló 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Területi Tervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) „Területi fejlődések – területi forgatókönyvek Európáért” című dokumentumról szóló jelentésére (az ESPON jelentés) és az Európai Parlament „Regionális eltérések és kohézió: stratégiák a jövőért” című dokumentumról szóló jelentésére,
- tekintettel a területi kohézióról és a kohéziós politika jövőjéről 2008. október 30–31-én Párizsban tartott konferencia következtetéseire,
- tekintettel a területi kohézió regionális fejlődésben játszott szerepéről szóló, 2005. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0083/2009),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0068.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ HL C 227E., 2006.9.21., 509. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a Lisszaboni Szerződést – amely a területi kohéziót a gazdasági és társadalmi kohézió mellett az Európai Unió alapvető célkitűzései között szentesíti – még nem ratifikálta valamennyi tagállam;
- B. mivel a területi kohéziót a kohéziós politika elindulása óta közvetve tartalmazta, illetve fejlődésének középpontjában állt; mivel a Lisszaboni Szerződés és a zöld könyv hozzájárult e fogalom láthatóbbá és egyértelműbbé tételéhez,
- C. mivel az EU kohéziós politikája továbbra is az európai integrációs folyamat alapvető pillére és az egyik legsikeresebb uniós politika, mely elősegíti az egyre sokszínűbb régiók közötti konvergenciát és ösztönzi a növekedést és a foglalkoztatást; mivel az EU kohéziós politikája az európai szolidaritás és méltányosság legláthatóbb, legkézzelfoghatóbb és leginkább számszerűsíthető kifejeződése, és mivel a területi kohézió az EU kohéziós politikájának szerves részeként ugyanezen alepelvekre épül,
- D. mivel a konvergencia tekintetében az Európai Unióban elért haladás ellenére a kohézióról szóló legutóbbi jelentések rámutatnak arra, hogy az EU-n belüli régiók közötti területi különbségek egyre mélyülnek, például az elérhetőség tekintetében, különösen a strukturálisan kedvezőtlen helyzetű régiók esetében, de a régiókon belüli szinten és az EU területeken belül is, ami területi szegregációhoz és az EU régióinak jóléti szintje közötti különbség elmélyüléséhez vezethet,
- E. mivel az EU kohéziós politika már sikeresen kialakított szinergiákat más EU szakpolitikák között azzal a céllal, hogy növelje e politikák helyi hatását és az európai polgárok számára nyújtott előnyeit, és mivel a kohéziós politika, a kutatás és az innováció közötti szinergiák létrehozása, illetve a lisszaboni stratégia és a határokon átnyúló szintű szinergiák is olyan kézzelfogható pozitív eredményeket hoztak, amelyeket meg kell szilárdítani és ki kell szélesíteni;

Az európai uniós kohéziós politika jövőjéről szóló vita állása

1. támogatja az európai uniós kohéziós politika jövőjéről szóló nyilvános konzultáció fő következtetéseit az ötödik helyzetjelentésben bemutatottak szerint; elégedett azzal, hogy a regionális politika területén a különböző érdekelt felek, különösen a helyi és regionális hatóságok nagy érdeklődést mutattak a vita iránt;
2. üdvözli azt a tényt, hogy e következtetések nagymértékben megegyeznek a negyedik helyzetjelentésről szóló állásfoglalásában kifejtett állásponttal; emlékeztet arra, hogy ez az állásfoglalás volt a Parlament első hozzájárulása a nyilvános vitához;
3. megjegyzi, hogy a negyedik helyzetjelentésről szóló állásfoglalásában kifejtett álláspont a következő javaslatokat tartalmazza: először, az újraállamosításra tett bárminemű kísérlet elutasítása, valamint az egységes és rugalmas EU politika melletti elkötelezettség, amelynek olyan közös kihívásokkal is foglalkoznia kell, mint a globalizáció, az éghajlatváltozás, a demográfiai változások (ideértve az öregedés, a migráció és az elnéptelenedés kérdését), a szegénység és az energiagazdálkodás; másodsor, hangot ad annak a határozott meggyőződésének is, hogy az Unió kohéziós politikájának az EU valamennyi régiójára ki kell terjednie, beleértve a különleges földrajzi jellemzőkkel rendelkező térségeket is, és mindenki számára hozzáadott értéket kell, hogy teremtsen; harmadszor azt, hogy szükség van az EU strukturális politikájára és fellépéseire fordított kiadások terén prioritások meghatározására, valamint a „forráselkülönítési” gyakorlat – bizonyos feltételekkel történő – támogatására; negyedszer pedig, hogy a szinergiákra és a különböző ágazati politikák közötti integrált megközelítésre van szükség, ha optimális eredményeket akarunk elérni a helyi növekedés és fejlődés vonatkozásában;
4. úgy véli, hogy a területi kohézió a gazdasági és társadalmi kohézió együttes megerősítésén keresztül központi fontosságú pillér az EU kohéziós politikája által kitűzött célok megvalósítása szempontjából; hangsúlyozza, hogy a területi kohézió hatékonyan hozzájárul mind a tagállamok és a régiók közötti, mind pedig az azokon belüli egyre mélyülő fejlődési különbségek kiegyenlítéséhez; ezért úgy véli, hogy az EU regionális politikája jövőbeli reformjának magában kell foglalnia a zöld könyvvel kapcsolatos vita következtetéseit;

2009. március 24., kedd

A területi kohézióról szóló zöld könyv értékelése

5. üdvözlö a területi kohézióról szóló zöld könyv elfogadását, mivel az az Európai Parlament régóta fennálló kérésére válaszol; teljes mértékben támogatja azt a döntést, hogy kezdjenek hozzá a – regionális politikáról szóló valamennyi vita középpontjában már régóta szereplő – „területi kohézió” elemzésének, annak ellenére, hogy a Lisszaboni Szerződést még nem ratifikálták;

6. úgy véli azonban, hogy a zöld könyv nem elég ambíciózus abban az értelemben, hogy nem szerepel benne a „területi kohézió” egyértelmű meghatározása és célkitűzése, és ezért nem segíti jelentősen elő az új fogalom megértését, amely révén az hatékonyan hozzájárulhatna a térségek közötti egyenlőtlenségek enyhítéséhez; továbbá sajnálja, hogy a zöld könyv nem szolgál magyarázattal arra vonatkozóan, hogy a területi kohézió milyen módon integrálódik a kohéziós politika fennálló keretébe, és hogy a kohéziós politika elveinek keretéből milyen módszertani eszközök és erőforrások válnak a politikai kohézióra vonatkozó beavatkozási mechanizmusok részeivé, és ezáltal hogyan válik működőképessé a következő programozási időszak során;

7. üdvözlö a zöld könyvben szereplő elemzést, amely olyan három kulcsfontosságú fogalmat határoz meg, amelyek központi fontossággal bírnak a kohéziós politika fejlődése szempontjából: koncentráció, kapcsolat és együttműködés; úgy véli, hogy ezek a fogalmak megoldást nyújthatnak néhány, az Európai Unió harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődését gátló olyan alapvető akadály leküzdésére, mint amilyen különösen egyes országos és regionális fővárosokban tapasztalható, a gazdasági tevékenység koncentrációjából eredő negatív hatások, a távolságból és az infrastrukturális hiányosságokból eredően a piacokhoz és a szolgáltatásokhoz való egyenlőtlen hozzáférés, valamint a tagállamok és a régiók közötti határokból következő elkülönülés;

8. úgy véli, hogy a zöld könyv nem veszi kellően figyelembe a területfejlesztési menetrendben és a lipcsei chartában rögzített kötelezettségvállalásokat, amelyek a területi kohézió stratégiai és operatív jelleget kölcsönöznek, különös tekintettel a többközpontúság elvére vagy az új városi-vidéki partnerségre; úgy véli, hogy e céloknak kulcsfontosságú szerepe kell, hogy legyen a területi kohézióról szóló vitában;

9. üdvözlö a területi kohézióról folyó nyilvános konzultáció zöld könyv szerinti elindítását; úgy véli, hogy bármilyen nyilvános konzultáció sikere közvetlen összefüggésben áll a különböző érdekelt felek és a civil társadalom lehető legszélesebb körben történő részvételével; felhívja az illetékes nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy az új fogalom fontosságának tudatosítása érdekében haladéktalanul terjesszék a vonatkozó információkat;

10. úgy véli, hogy valamennyi, erőteljes területi hatással bíró ágazati EU politika koordinálása központi fontossággal bír a kohéziós politika fejlődése, valamint a gazdasági és társadalmi kohézió megerősítése szempontjából; sajnálja ezért, hogy a zöld könyv vonatkozó elemzése ezen európai uniós politikák felsorolására szorítkozik és nem ad javaslatot arra vonatkozóan, hogyan lehet a közöttük meglévő szinergiákat javítani, illetve arra, hogy milyen módszerekkel mérjék e szakpolitikák területi kihatását;

11. Egyetért azzal a megközelítéssel, hogy a zöld könyvbe és a nyilvános vitába ne kerüljenek bele a területi kohézió lehetséges költségvetési és pénzügyi összefüggéseire irányuló hivatkozások; úgy véli, hogy egy ilyen elemzés még korai lenne mindaddig, amíg valamennyi érdekelt fél magát a fogalmat nem határozza meg egyértelműen, illetve azonos módon nem értelmezi; úgy véli azonban, hogy minden ezzel kapcsolatos eszmecsere elválaszthatatlan a jövőbeni uniós kohéziós politikával kapcsolatos átfogó tárgyalási és tervezési folyamatoktól; kéri, hogy a vita eredményei képezzék a következő pénzügyi terv alapját;

12. úgy véli, hogy egy erős és jól finanszírozott európai regionális politika megléte nélkülözhetetlen feltétel ahhoz, hogy szembe lehessen nézni a soron következő bővítésekkel járó és a kibővített Európai Unión belüli területi, gazdasági és társadalmi kohézió megvalósításához kapcsolódó nehézségekkel;

2009. március 24., kedd

A „területi kohézió” fogalmának elemzése

13. támogatja a zöld könyvben megjelenő álláspontot, mely szerint a területi kohézió célja – az esélyegyenlőség elve alapján – az Európai Unió egész területén a többközpontú fejlődés, valamint a különböző jellegzetességekkel és sajátosságokkal rendelkező területek kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődésének biztosítása, a sokszínűség megőrzése mellett; támogatja továbbá azt az álláspontot, hogy a területi kohézióknak biztosítani kell, hogy a polgárok a lehető legteljesebb mértékben kihasználhassák és fejleszthessék a régiójuk nyújtotta lehetőségeket és eszközöket; hangsúlyt fektet arra, hogy a területi kohézió horizontális fogalom, amely az Európai Unió egészének fejlődését előmozdítja; határozottan úgy véli, hogy a területi kohézió meg tudja gátolni az EU régiói között és az azokon belül fennálló különbségek további elmélyülését és az asszimetria kialakulását; kijelenti, hogy a területi kohézió szárazföldi és tengeri dimenzióval egyaránt rendelkezik;

14. véleménye szerint a területi kohézió egy olyan fogalom, amely tényleges hozzáadott értékkel egészítheti ki a gazdasági és társadalmi kohéziót és választ adhat az Unión belüli növekvő problémákra; hangsúlyozza, hogy a kohézió három (gazdasági, társadalmi és területi) alkotóelemének ki kell egészítenie és erősítenie kell egymást, megőrizve ugyanakkor saját külön céljait egy egységes, integrált fogalmon belül; úgy véli ezért, hogy az alkotóelemek között nem szabad fontossági sorrendet felállítani, illetve azokat egymással felcserélhetővé tenni; hangsúlyozza, hogy a területi kohézióknak illeszkednie kell a már meglévő keretekbe, és nem vezethet az uniós kohéziós politika ágazati szétforgácsolódásához;

15. üdvözli az ESPON jelentés által az európai terület 2030-ig tartó jövőbeni fejlődésének forgatókönyveiről végzett kutatás végkövetkeztetéseit, amely konkrét adatokkal szolgál az EU kialakításáról és a nemzeti politikákról szóló politikai vita támogatása tekintetében azért, hogy létrehozza a megfelelő eszközöket az olyan jelentős helyi vagy regionális hatásokkal járó új kihívások megoldása érdekében, mint a demográfiai változások, a városi koncentráció, a migrációs mozgások és az éghajlatváltozás, és optimális körülményeket hozzon létre a polgárok megfelelő életminőségének biztosítása érdekében;

16. hangsúlyozza, hogy a területi kohézió egyik fő célkitűzése annak biztosítása, hogy egy adott területen belül elért haladás és fejlődés az egész régió, illetve az európai uniós terület hasznára váljon; e tekintetben úgy véli, hogy a kiválósági központok, a kutató és innovációs klaszterek megoldásként szolgálhatnak a gazdasági siker, a tudományos felfedezések, a technológiai innováció és a munkahelyek biztosítására, és szorgalmazza e központok, az egyetemek, a gazdasági szervezetek és a vállalatok – beleértve a legkisebb vállalatokat is – közötti interakciók és ismeretátadás erősítését; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be egy értékelést a klasztereknek és a kiválósági központoknak a környező területekre gyakorolt hatásairól;

17. hangsúlyozza, hogy a területi kohézió fogalma magában foglalja a területeken belüli kohéziót is, és javasolja, hogy a fővárosokra nehezedő nyomás csökkentése és a másodlagos csomópontok kialakulásának elősegítése érdekében elsősorban részesüljenek a területek autentikus többközpontú fejlődését előmozdító szakpolitikák; megjegyzi, hogy ez a városi koncentráció többek között a zsúfoltság, szennyezettség, társadalmi kirekesztés, szegénység vagy a polgárok életminőségére is kiható ellenőrizetlen urbanizációs folyamatok leküzdésére is szolgálhat; úgy véli, hogy ebben az értelemben nem szabad megelégedni a vidéki területek támogatásáról és az ott található kis és közepes városok fontos szerepéről sem;

18. hangsúlyozza a belső piacnak a gazdasági, szociális és területi kohézióhoz történő létfontosságú hozzájárulását; hangsúlyozza a közszolgáltatások fontosságát a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés tekintetében, valamint az általános érdekű szolgáltatásokhoz, különösen a közoktatáshoz és egészségügyi szolgáltatásokhoz való társadalmilag és területileg méltányos hozzáférés szükségességét; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a „méltányos hozzáférés” biztosítása nem csupán a földrajzi távolságra, hanem a rendelkezésre állásra és a hozzáférhetőségre is vonatkozik, és úgy ítéli meg, hogy a szubszidiaritás elvére, valamint a közösségi versenyjogra való tekintettel a közszolgáltatások meghatározásának, megszervezésének, finanszírozásának és felügyeletének a nemzeti, regionális és helyi hatóságok hatáskörében kell maradnia; úgy véli azonban, hogy a szolgáltatásokhoz a polgárok számára biztosított tisztességes hozzáférésről való gondolkodást is bele kellene venni a területi kohézióról szóló vitába;

2009. március 24., kedd

19. megjegyzi, hogy a zöld könyv elismeri, hogy három, speciális földrajzi jellegzetességekkel bíró terület különleges fejlesztési kihívásokkal szembesül: a hegyvidéki régiók, a szigetek és a ritkán lakott régiók; nem csökkentve a területi kohézió jelentőségét az e területek problémáival való szembenézésben, azon az állásponton van, hogy a területi kohézió nem lehet olyan politika, amely kizárólag a földrajzi szempontból hátrányos régiók problémáival foglalkozik; úgy véli azonban, hogy az Unió egészének harmonikus fejlődéséhez történő hatékony hozzájárulásuk érdekében különös figyelmet igényel ezen régiók fejlesztése hátrányaik ellensúlyozása, valamint az értékeket és lehetőségeket teremtő regionális erőforrások átalakulásához;

20. azt is megjegyzi, hogy más régiók speciális politikai kihívásokkal szembesülnek a gazdasági és társadalmi fejlődés, az elérhetőség és a versenyképesség tekintetében; ilyen kihívások például az EK-Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók, a határvidéki régiók, a peremterületi régiók, a partvidéki régiók, valamint az elnéptelenedő régiók; úgy véli, hogy a távolság egyedi jellegzetességét is figyelembe kell venni mint olyan sajátos földrajzi jellegzetességet, amely az adott régiók esetében speciális politikák alkalmazását igényli; felhívja a figyelmet arra, hogy a kis szigeti tagállamok, Ciprus és Málta, szintén speciális kihívásokkal szembesülnek;

21. úgy véli, hogy a nemcsak az EU területére vonatkozó uniós regionális politika hatásaira kell korlátozódnia, hanem más, erőteljes területi hatással bíró ágazati EU politikák területi dimenziójával is foglalkoznia kell; a területi kohézió összefüggésében hangsúlyozza, hogy tényleges területi hatásaik koordinálása és maximalizálása érdekében fontos a különböző közösségi politikák közötti szinergiák javítása; megjegyzi azonban, hogy valamennyi EU politika mindig is autonóm marad, valamint azt, hogy ez a folyamat nem jár együtt az egyes politikák közötti alárendeléssel;

A területi kohézió jövőjével kapcsolatos ajánlások

22. várakozásai szerint a nyilvános konzultáció során kialakul a területi kohézió egyértelmű és kellőképpen rugalmas meghatározása, amelyet közösen fogad el, értelmez és amelyet oszt minden érdekelt, és amely képes lesz felölelni az EU területeinek valamennyi sajátosságát, valamint biztosítja az egyértelműséget és átláthatóságot; e tekintetben elfogadja a Tanács francia elnöksége által javasolt fogalom meghatározást; úgy véli azonban, hogy a területi kohézióknak minden szempontból eleget kell tennie a szubszidiaritás elvének; továbbá úgy véli, hogy a területi kohézió fogalmának jobb meghatározása és megértése érdekében az olyan fogalmak mint „terület”, „vidéki térség” és „hegyvidéki térség” közös meghatározására van szükség;

23. úgy véli, hogy néhány tényező a területi kohézió jövőbeni meghatározásának fontos eleme lehet, beleértve azt az elképzelést, miszerint a területi kohézió túlmutat a gazdasági és társadalmi kohézió, illetve annak horizontális jellege és az integrált megközelítés ösztönzi a területeken és a határokon átnyúló intézkedéseket; úgy véli, hogy a területi kohézió célja a tagállamok és a régiók közti egyenlőtlenségek csökkentése, valamint a különböző jellegzetességekkel és sajátosságokkal rendelkező földrajzi területek harmonikus és fenntartható fejlődésének biztosítása annak meghatározása révén, hogy hogyan lehet az Unió kohéziós és más ágazati politikáit a leginkább a régió igényeihez igazítani; hangsúlyozza, hogy a jövőbeni fogalom meghatározást világosan kell megfogalmazni abból a szempontból is, hogy a területi kohézióknak elsősorban a helyes kormányzásra kell összpontosítani, méltányos lehetőségeket biztosítva az uniós polgároknak az életkörülmények és az életminőség tekintetében;

24. határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy a jelen konzultációs folyamatot követően adjanak ki fehér könyvet a területi kohézióról; úgy ítéli meg, hogy a fehér könyv jelentős szerepet fog játszani a területi kohézió fogalmának, valamint a jelenlegi kohéziós politikára vonatkozó hozzáadott érték egyértelmű meghatározásában, illetve olyan konkrét rendelkezéseket és politikai fellépéseket fog javasolni, amelyek hozzájárulnak az egyre növekvő problémák megoldásához, és amelyeket bele kell foglalni a 2013-as időszakot követő, a strukturális alapról szóló jogszabálycsomagba; úgy véli, hogy a területi kohézió lehetséges költségvetési és pénzügyi kihatásairól szóló bevezető nyilatkozatot is bele kell foglalni a fehér könyvbe;

25. üdvözli a „Régiók 2020-ban” című bizottsági jelentést; felszólítja a Bizottságot, hogy kohéziós jelentésről szóló következő időközi jelentésben az e munkadokumentumból származó megállapításokat, különösen a gazdasági, társadalmi és területi kohézió meghatározására vonatkozóan, foglalja bele területi kohézióról szóló fehér könyvbe;

2009. március 24., kedd

26. úgy véli, hogy a területi kohéziót elemző zöld könyv alapjául szolgáló három fogalom – koncentráció, kapcsolat és együttműködés – további fejlesztésre szorul, és konkrét politikai alternatívaként kell megjelenítenie; sürgeti a Bizottságot, hogy szolgáljon magyarázattal arra vonatkozóan, hogy ezek a fogalmak hogyan kerülnek be a 2013-as időszakot követő jogalkotási keretbe;

27. felszólít az európai területi együttműködési célkitűzésnek a következő programozási időszak során történő jelentős megerősítésére; meggyőződése, hogy e célkitűzés hozzáadott értéket teremt az Európai Unió számára nem utolsósorban azért, mert a regionális és helyi hatóságokat közvetlenül bevonja a határokon átvéelő, transznacionális és régiók közötti együttműködési programok tervezésébe és megvalósításába; úgy véli azonban, hogy ez nem valósulhat meg a másik két célkitűzés kárára; e tekintetben hangsúlyozza a tengermedencék integrált fejlesztésének, valamint a határokon átvéelő dimenzióknak és az európai szomszédsági politika erre vonatkozó operatív programjainak jelentőségét, amely a jövőbeni uniós bővítések fényében különös jelentőséggel bír;

28. véleménye szerint a területi kohézióknak horizontális elvként kellene fejlődni, és minden EU politikát és fellépést elő kellene mozdítani; úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés elvének, valamint a környezetvédelemnek a fejlődése példaként szolgálhatna arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet a területi kohéziót valamennyi uniós politika jövőbeni fejlődésébe integrálni, minthogy a kohéziós szempontnak minden szakpolitika terén meg kell jelennie; úgy véli azonban, hogy a területi kohézió horizontális dimenziója nem korlátozódhat általános és elvont cselekvési tervre; felhívja az EU-t, hogy tegyen meg minden szükséges kezdeményezést annak érdekében, hogy kidolgozza a területi kohézióra vonatkozó jogalkotási és politikai javaslatokat;

29. emlékeztet arra, hogy fontos az uniós kohéziós politika végrehajtásának és értékelésének minden egyes szakaszába beépíteni a nemek közötti egyenlőséggel, az esélyegyenlőséggel, a fogyatékkal élők és az idősek különleges szükségleteivel kapcsolatos távlati szempontokat;

30. hangsúlyozza a területi kohézió tekintetében, hogy dolgozzanak ki további minőségi indikátorokat a megfelelő helyi politikák jobb kialakítása és végrehajtása érdekében, a különböző területi sajátosságok figyelembe vételével; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül készítse el a szükséges tanulmányokat, valamint határozza meg az új és megbízható mutatók kidolgozásának lehetőségeit, illetve annak módját, hogy hogyan lehet azokat a területi különbségek értékelésére szolgáló rendszerbe beépíteni;

31. megjegyzi, hogy a régiók 1. célkitűzés (konvergencia) keretében történő támogathatóságának megállapítása tekintetében a GDP az egyedüli feltétel, míg a regionális versenyképesség és foglalkoztathatóság célkitűzése alapján támogatható régiók esetében már más mutatókat alkalmaztak; hangsúlyozza azonban azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy az országok közötti konvergencia tagadhatatlan növekedése gyakran elrejtja a régiók közötti és a régiókon belüli különbségek növekvő számát, ezért kiemeli, hogy komolyan el kell gondolkodni azon, hogy helyes-e, hogy a strukturális alapokból származó pénzügyi támogatás tekintetében továbbra is a GDP legyen a fő támogathatósági feltétel;

32. úgy véli, hogy a NUTS II térségeken belül a régiókon belüli egyenlőtlenségek problémája jobban megfigyelhető a NUTS III szinten; felszólítja ezért a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a jövőben a NUTS II térségek eltérő fejlődési sajátosságaiból eredő egyensúlyteremtési problémák milyen mértékben orvosolhatók a támogatható területek NUTS III szintű meghatározásával; a területi kohézió vonatkozásában hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok határozzák meg, mely területi egység tartozik a megfelelő végrehajtási szinthez a strukturális alapok programjainak tervezése és végrehajtása folyamán; e célból javasolja az EU egész területére kiterjedő területi elemzés végrehajtását az egyes programozási időszakok kezdetén;

33. úgy véli, hogy az ágazati EU politikák területi hatásának jobb koordinálásához e hatásokat jobban meg kell érteni és fel kell mérni; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy e politikák területi hatáselemzését végezze el, és hogy a jelenleg is működő európai bizottsági hatásvizsgálati mechanizmus – mint például a stratégiai környezeti hatásvizsgálat – a területi szempontokra is terjedjen ki; felszólítja a Bizottságot, mutassa be, hogyan lehet e területi és ágazati politikák között szinergiákat létrehozni, valamint hogy készítse el a lisszaboni - göteborgi stratégia területi kohézióhoz való hozzájárulásának értékelését;

2009. március 24., kedd

34. megismétli azon régóta fennálló kérését, hogy hozzanak létre a sajátos földrajzi jellegzetességekkel bíró területekre vonatkozó átfogó európai uniós stratégiát, amely lehetővé teszi e területek számára a problémákra és kihívásokra való jobb válaszadást; úgy véli, hogy egy európai uniós stratégiának hangsúlyoznia kell a kohéziós politika területi dimenzióját, és azzal is foglalkoznia kell, hogy az EU politikákat hogyan alkalmazza e területek sajátos igényeire és eszközeire; hangsúlyozza, hogy egy ilyen stratégia végrehajtása e térségek gazdasági és társadalmi fejlődésének elengedhetetlen feltétele; úgy véli, hogy az erre vonatkozó uniós stratégia sikeres végrehajtása érdekében rendkívül fontos, hogy új mutatókat dolgozzanak ki a helyzet és a gyakorlati problémák pontosabb meghatározása céljából;

35. hangsúlyozza azonban, hogy további mutatók kidolgozása, valamint a területi értékelés nem vezethet az új politikák és a területi kohéziót támogató fellépések végrehajtása során további bürokráciához és késedelemhez; hangsúlyozza a területi kohézió integrációjából eredő közvetlen eredmények szükségességét a következő strukturális alapprogramokban;

36. emlékeztet a kis- és közép-, illetve a mikrovállalkozások, valamint a kisipari vállalkozások fontos szerepére különösen a gazdasági, társadalmi és területi kohézió terén, a növekedés és a foglalkoztatás terén nyújtott jelentős hozzájárulásuk révén; ezért kéri a Bizottságot, hogy végezzen külön elemzést a strukturális alapok és a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó európai regionális politikák hatásai és hatékonysága, valamint azon közigazgatási és pénzügyi nehézségek tekintetében, amelyekkel a kis- és középvállalkozások szembesülnek;

37. felhívja továbbá a Bizottságot, a tagállamokat és a régiókat, hogy hatékony politikát alkalmazzanak a vállalkozások innovációjának és versenyképességének támogatására, amely lehetővé teszi a vállalkozások és a közsféra, az iskolák és az egyetemek közti együttműködést, valamint biztosítja, hogy a kis- és középvállalkozásokat képviselő szervezetek közvetlenül részt vehessenek a területi politikák kialakításában;

38. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák az Európai Unió területfejlesztési napirendjének végrehajtására vonatkozó első cselekvési program 4. fejezetében megállapított célkitűzések elérésére tett erőfeszítéseiket a területi kohézióról és a fenntartható területrendezésről való tudás kialakításával, tervek készítésével és hatás-elemzéssel, valamint elismeri az ESPON-nak a folyamatban játszott központi szerepét;

39. rámutat, hogy az éghajlatváltozás jelentős következményekkel jár majd a területi kohézióra nézve; kéri, hogy a Bizottság végezzen további elemzéseket az éghajlatváltozás egyes régiókra gyakorolt negatív hatásáról, tekintettel arra, hogy a hatások eltérőek lesznek az Európai Unió különböző területein; úgy véli, hogy a területi kohézióknak figyelembe kell vennie az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseket és az Unió területein a fenntartható fejlődési modelleket kell ösztönöznie; megjegyzi azonban, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel más EU politikák keretében is foglalkozni kell;

40. érdeklődéssel jegyzi meg, hogy az ötödik helyzetjelentés első alkalommal használja az „átmeneti régiók” kifejezést, utalva azokra a régiókra, amelyek a „konvergencia célkitűzésben támogatott régiók” és a „versenyképesség és foglalkoztatás célkitűzésben támogatott régiók” között helyezkednek el; elismeri azt, hogy külön kell kezelni ezeket a régiókat, amelyek most a két célkitűzés között mint az egyikbe fokozatosan bekapcsolódó, ún. „phasing-in”, illetve a másikkól fokozatosan kikerülő, ún. „phasing-out” régiókként oszlanak meg; a területi kohézió keretében felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre átfogóbb rendszert azon régiók fokozatos átmenetének a támogatására, amelyek hamarosan átlépik a 75 %-os GDP-küszöböt annak érdekében, hogy egyértelműbbé tegye ezen régiók helyzetét és fejlődésükhöz nagyobb biztonságot garantáljon; úgy véli, hogy a kohéziós alap támogatásából kikerülő tagállamok számára átmeneti támogatási rendszer létrehozására van szükség;

41. úgy véli, hogy integrált megközelítéssel nagyobb lesz a siker esélye, ha mind a regionális és a helyi hatóságokat, mind pedig azon érdekelt feleket, köztük a gazdasági és szociális partnereket – akik egy adott terület igényeit és sajátosságait illetően átfogó képet tudnak adni, illetve megértik azokat – az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 11. cikke alapján már a kezdetektől bevonják minden egyes területfejlesztési stratégiájának felépítésébe és végrehajtásába; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan iránymutatásokat, amelyek segítik a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a lehető leghatékonyabban valósítsanak meg egy integrált megközelítést, és hatékony partnerségi együttműködések hozzanak létre az érintett területekre vonatkozó jövőbeni stratégiák fejlesztéséhez;

(1) HL L 210., 2006.7.31., 25.o.

2009. március 24., kedd

42. elismeri, hogy a területi kohézióknak elő kell mozdítania a kohéziós politika javulását; egyetért azzal a véleménnyel, hogy a különböző problémákhoz különböző területi szintekre van szükség, és ezért a valódi partnerségek valamennyi, a regionális és helyi fejlődésben érdekelt fél között történő létrehozása uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt a területi kohézió kialakításának előfeltétele, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést egy ilyen többszintű, területi kormányzás létrehozására; úgy véli, hogy a területi kohézióknak minden politika illetve intézkedés tekintetében be kell tudnia azonosítania a megfelelő területi szintet oly módon, ami a lehető legközelebb áll a polgárokhoz;

43. hangsúlyozza, hogy az EU politikák, de főképpen az EU kohéziós politikája beindították a kormányzás átalakulásának folyamatát: a gyakran központosított rendszertől a kormányzás többszintű, egyre integráltabb rendszer felé mozdult el; felhívja valamennyi érdekelt felet, az állami hatóságokat és a polgárokat egy multiszektorális, területi és felfelé irányuló integrált megközelítésen alapuló területi kormányzási rendszer kialakítására az adott területen a polgárok vagy felhasználók közös szükségleteire adandó következetes és hatékony válasz érdekében; e tekintetben emlékeztet arra, hogy az olyan EU kezdeményezések, mint a városi térségekre vonatkozó URBAN I és II, illetve a vidéki térségekre vonatkozó LEADER, bizonyították a módszer hatékonyságát;

44. emlékeztet arra, hogy a strukturális politika végrehajtásában mutatkozó nehézségek részben a túlságosan merev és bonyolult eljárásoknak tudhatók be, és következőképpen szükségessé válik ezen eljárások egyszerűsítése, illetve a felelőségeknek és a hatásköröknek az Európai Unió, a tagállamok és a regionális és helyi hatóságok közötti megosztásának világos meghatározása; úgy véli, hogy a területi kormányzás nagymértékben e világos szabályok kialakításán fog múlni; ismételten kéri a Bizottságot, hogy késedelem nélkül nyújtsa be erre vonatkozó konkrét javaslatait;

45. javasolja, hogy tekintettel a területi kohézióknak nem csak regionális, de egyéb ágazati EU politikák szempontjából is egyre növekvő jelentőségére, a területi kohéziót és a területfejlesztést a Tanácson belül oly sokáig irányító nem hivatalos struktúrák helyébe hivatalos miniszteri ülések lépjenek, amelyeket az Európai Unión belül a regionális politikáért felelős miniszterek hívnak össze; úgy véli, hogy egy ilyen intézményi előrelépés a Tanácson belül biztosítaná a jobb információáramlást, valamint a területi kohéziós politika gyors fejlődését;

46. sürgeti a tagállamokat, hogy már most kezdjenek válaszokat adni arra, hogy nemzeti programjaikban és politikáikban hogyan lehet jobban megszilárdítani és megvalósítani a területi kohézió elképzelését; e tekintetben úgy véli, hogy területrendezési tervükbe már most bele kell foglalni a többközpontú fejlődésre és városi és vidéki térségek közötti partnerségekre, valamint a Natura 2000-re vonatkozó alapelveket;

*

* *

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. március 24., kedd

A kohéziós politika városi dimenziója

P6_TA(2009)0164

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az új programidőszak kohéziós politikájának városi dimenziójáról (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,
- tekintettel a 2007. november 23-24-én Ponta Delgadában (Azori-szigetek) a területtervezésért és -fejlesztésért felelős miniszterek informális találkozásán az Európai Unió területi napirendje végrehajtására vonatkozóan elfogadott első cselekvési programra („első cselekvési program”),
- tekintettel az EU területi napirendjére - Egy versenyképesebb és fenntarthatóbb, sokféle régióból álló Európáért („Területi napirend”) és a fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Chartára („Lipcsei Charta”), amelyeket a területtervezésért és városfejlesztésért felelős miniszterek 2007. május 24–25-én Lipcsében tartott informális találkozásán fogadtak el,
- tekintettel a miniszterek 2005. december 6–7-én Bristolban tartott informális találkozásán a fenntartható közösségekről elfogadott „Bristol-i megállapodásra”,
- tekintettel a területi kohézióért felelős miniszterek 2004. november 29-én Rotterdamban tartott informális találkozásán elfogadott „városi vívmányokra”,
- tekintettel a 2003. november 20-án az Urbanisták Európai Tanácsa által Lisszabonban kihirdetett 2003-as Új Athéni Chartára és az európai városokkal kapcsolatos jövőbeli elképzelésekre,
- tekintettel a városi ügyekért felelős miniszterek 2000. november 3-án Lille-ben tartott informális találkozásán elfogadott „Lille-i cselekvési programra”,
- tekintettel a területrendezésért felelős miniszterek 1999. május 11-én Potsdamban tartott informális találkozásán elfogadott európai területfejlesztési perspektívára,
- tekintettel az 1994. május 27-én a dániai Aalborgban tartott, a fenntartható városokról és városi térségekről szóló európai konferencián jóváhagyott Fenntartható Európai Városok Chartájára,
- tekintettel a Bizottság 2008. október 6-i „Zöld könyv a területi kohézióról: a területi sokszínűség erővé váló átalakítása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0616),
- tekintettel a Bizottság 2008. június 19-i „Ötödik helyzetjelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról: Növekedésben a régiók, növekedésben Európa” című közleményére (COM(2008)0371),
- tekintettel a Bizottság 2008. május 14-i, „A kohéziós politikai stratégiákról és a 2007-2013. közötti programokról folytatott tárgyalások eredményei” című közleményére (COM(2008)0301),
- tekintettel a Bizottság 2007. május 30-i, a „Negyedik jelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról” című közleményére (COM(2007)0273),

2009. március 24., kedd

- tekintettel a 2007. május 24-én elfogadott, „A 2007-2013. időszakra vonatkozó közösségi politikák városi dimenziója” című iránymutatásra,
 - tekintettel a Bizottság 2007. májusi, a „Területi és városi dimenzió a nemzeti stratégiai hivatkozási keretekben és operatív programokban (2007-2013): első értékelés” című munkadokumentumára,
 - tekintettel a Bizottság 2006. július 13-i, a „Kohéziós politika és a városok: a városok hozzájárulása a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez a régiókban” című közleményére (COM(2006)0385),
 - tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság 2005. július 5-i, a „Kohéziós politika a növekedés és a foglalkoztatás támogatására: Közösségi stratégiai iránymutatások a 2007–2013 közötti időszakra” (COM(2005)0299),
 - tekintettel a Bizottság 2002. június 14-i, a „Strukturális alapok programozása 2000-2006: a városi kezdeményezés első értékelése” (COM(2002)0308) című közleményére,
 - tekintettel a Bizottság „Egy városi napirend felé az Európai Unióban” (COM(1997)0197) című, 1997. május 6-i közleményére,
 - tekintettel az Európai Területtervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) 2006 programra és az elfogadott ESPON 2013 programra,
 - tekintettel a városi kísérleti projektek (1989–1999), az URBAN I (1994–1999) és az URBAN II (2000–2006) közösségi kezdeményezések eredményeire,
 - tekintettel a 358 európai város 330 statisztikai mutatóját nyújtó városstatisztikai adatgyűjtés adatbázisából származó információkra,
 - tekintettel „A területrendezési menetrend és a Lipcsei Charta nyomán követése – Egy területfejlesztési és területi kohéziós európai cselekvési programja felé” című, 2008. február 21-i állásfoglalásra, ⁽²⁾,
 - tekintettel a lakhatásról és a regionális politikáról szóló, 2007. május 10-i állásfoglalásra ⁽³⁾,
 - tekintettel a bővítés összefüggésében a városi dimenzióról szóló, 2005. október 13-i állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0031/2009),
- A. mivel felismeri, hogy miközben a városi kérdések a nemzeti, regionális és helyi hatóságok felelősségi körébe tartoznak, a városi térségek kulcsszerepet játszanak a lisszaboni és a göteborgi stratégiák végrehajtásában, és vezető helyet töltenek be a kohéziós politikában, amelyért az EU intézményei viselik a felelősséget,

⁽¹⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 124. o.

⁽⁴⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 127. o.

2009. március 24., kedd

- B. mivel az EU a Lipcsei Chartában lefektetett céljai a városfejlesztési politika megvalósításának egységes megközelítésének biztosítása, kiváló minőségű városi terek létrehozása, a városi szolgáltatások, a közlekedési, energetikai és informatikai hálózatok modernizálása és az élethosszig tartó tanulás, az oktatás és az innováció ösztönzése érdekében, különösen a hátrányos helyzetű belvárosokban és területeken,
- C. oszttva azt a nézetet, hogy a Lipcsei Charta végrehajtása érdekében – amely a különböző európai városok igen változatos igényei teljesítésének alapvető feltétele – egyrészt egy rugalmas, átalakítható és dinamikus „ellenőrző lista” kidolgozási folyamata – amelyet a francia elnökség már elindított –, másrészt ezt követően egységes városfejlesztési tervek tagállamok részéről történő elkészítése nagyon hasznos lehet a különböző helyzetekre vonatkozó információszolgáltatás szempontjából és a pontosan meghatározott célokat követő kezdeményezések végrehajtásához,
- D. mivel különbséget kell tenni a városok és a városi térségek között,
- E. mivel az EU 492 millió lakosának 80 százaléka városokban él, lényeges eltérések vannak azonban a tagállamok között a lakosság városi, városkörnyéki és vidéki területeken való megoszlása tekintetében, ám mivel ugyanakkor az Unióra a policentrikus fejlődés, valamint a városi lakosság érdekeinek és szükségleteinek a strukturális alapok operációs programjaiban való csekély képviseltsége jellemző,
- F. mivel a városi térségekben keletkezik az EU GDP-jének 70-80 százaléka, és a városok az innováció központjaként és a regionális, nemzeti és EU-szintű fejlődés motorjaként azonosíthatók,
- G. ezzel szemben a városok felelnek a világ energiafogyasztásának több mint 75 %-áért, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 80 %-áért, amely az energia előállítása, a közlekedés, az ipar és a fűtés következtében termelődik,
- H. mivel a városiasodás folyamatát fokozza a fővárosokba és más nagyvárosokba irányuló belső migráció; az ebből eredő népességnövekedés hatalmas teher az egyre növekvő városok számára, hiszen megnövekedett igényeket kell kezelniük a hulladékkezelés, a lakáshelyzet, az oktatás és a foglalkoztatás terén; mivel a városiasodás folyamata, amely szakadatlanul bővül, jelentős hatással van a vidéki térségekre, ahol a humántőke-vesztés, azaz a munkavállalók, a fogyasztók és a diákok számának zuhanása súlyos problémákat okoznak,
- I. mivel az EU közelmúltban végbement példátlan bővítése a regionális különbségek rendkívüli mértékű növekedéséhez és nagyszámú hanyatló városi térség megjelenéséhez vezetett az EU-ban,
- J. mivel az EU városi térségei, a tagállamok eltérő politikai, intézményi és alkotmányos berendezkedése ellenére, olyan közös kihívásokkal és lehetőségekkel szembesülnek, amelyekkel szembe kell nézni, s ez a globális versenyben való helytállás érdekében a részletes statisztikai adatok, a kölcsönös együttműködés és a bevált gyakorlatok átvételének szükségességét hangsúlyozza,
- K. mivel az EU területfejlesztése a gazdasági szerkezetátalakítás, a munkaerőpiac erős fluktuációja, az elérhetetlen és zsúfolt tömegközlekedés, felhasználható területeknek a túlzott mértékű városiasodás miatt is korlátozott mennyisége, a hanyatló és elöregedő lakosság, a vidéki térségek és a kisebb városok kiürülése a nagy agglomerációk javára, a társadalmi kirekesztés, a magas és növekvő bűnözési ráta, egyes városi területek „gettósodása”, a háztartások alacsony jövedelme, a hátrányos területeken az életminőség romlása, a parkok és játszóterek elégtelen volta, a környezetszennyezés, a víz- és hulladékgazdálkodás és a maradványanyagok ellenőrzése, valamint a biztonságos energiaellátás és az energia hatékony felhasználásának szükségessége által támasztott kihívásokkal szembeül,
- L. mivel a valamennyi fontos érintettel együtt történő, a modern elektronikus technikákat alkalmazó összehangolt kormányzás és különösen az e-kormányzás minimálisra csökkentheti a meglévő problémákat, és elvezethet a városok terjeszkedésének együttműködésben történő egységes megközelítéséhez, figyelemmel a városkörnyéki és a vidéki területekkel határos részekre, összhangban a várostervezés korszerű módszereivel, mint például az intelligens növekedéssel, az új területrendezéssel és az intelligens városrendezéssel,

2009. március 24., kedd

- M. mivel a városfejlesztési tevékenységek különösen alkalmasak a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részvételére, különösen a szolgáltatási ágazatban, és a kohéziós politika egyre inkább a városok versenyelőnyének támogatására irányul,
- N. mivel a kkv-k, különösen a kis- és mikrovállalkozások, valamint a kézművesi és kereskedelmi tevékenységek a városközpontokban végzett tevékenység, valamint az egyes városrészek egyensúlya fenntartásának elengedhetetlen eszközei, s mivel a közlekedés, a kereskedelem, az ingatlanszabályozás és a lakásárak növekedése terén folytatott várospolitikák, vagy épp ellenkezőleg, a kiegyensúlyozott politika hiánya gyakran vezettek a gazdasági tevékenység megszűnéséhez és a személyi szolgáltatások megritkulásához,
- O. mivel tovább kell erősíteni a városi és a vidéki térségek közötti együttműködést, tekintve, hogy a városi területek arra hivatottak, hogy a területi kohézió és a kiegyensúlyozott regionális fejlődés érdekében fontos szerepet játszanak a városkörnyéki területek harmonikus és integrált fejlesztésében,
1. hangsúlyozza a fenntartható városfejlesztés és a városi térségek regionális fejlesztéshez való hozzájárulásának fontosságát, és felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen értékelje, mérje és tárgyalja meg az EU politikáinak a városi térségek gazdasági és társadalmi – különösen az oktatási és kulturális problémák vonatkozásában – az egészségügyi, közlekedési, környezeti és biztonsági helyzetre gyakorolt hatását, és ezekre állapítson meg teljesítménymércéket;
 2. sajnálatát fejezi ki, hogy a tagállamokat ösztönzik, de nem kötelezik arra, hogy a tervezés során stratégiai prioritásként illesszék bele a fenntartható városfejlesztést nemzeti stratégiai referenciakeretükbe és operatív programjaikba; ebből kifolyólag aggályait fejezi ki a miatt, hogy egyes tagállamok a kohéziós politika végrehajtása során nem kellően veszik figyelembe a városi dimenziót, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a regionális és a helyi hatóságokkal együttműködésben elemezzék és értékeljék az URBAN-kezdemenyezés főáramba való bevonásának hatását, és rendszeresen kísérik figyelemmel és vizsgálják az EU pénzeszközeinek városi térségekben történő felhasználását;
 3. felhívja a figyelmet a közösségi URBAN-kezdemenyezés pozitív tapasztalataira a partnerség, az integrált és alulról felfelé építkező megközelítés területén, mivel ezek nagymértékben hozzájárultak a támogatott projektek hatékonyságához és megfelelővé tételéhez; elvárja, hogy ezeket az eredményeket figyelembe vegyék a strukturális alapok által nyújtott segítség városi dimenziójával kapcsolatban, és hogy hasonló mechanizmusokat építsenek be a fenntartható városfejlesztés rendelkezésre álló finanszírozásába is annak érdekében, hogy a lehető legtöbb város részesülhessen annak előnyeiből;
 4. úgy véli, hogy nem volna helyénvaló, sőt problematikus lenne a „városi térségek” és tágabb értelemben a „városi” jelző közös meghatározását elfogadni, mivel nehéz egy kalap alá hozni a tagállamokban és a régiókban fennálló helyzetek sokféleségét, és úgy véli, hogy a városi térségek kötelező meghatározását és kijelölését a szubszidiaritás elvével összhangban és közös európai jellemzők alapján a tagállamokra kell bízni;
 5. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden olyan intézkedést, amellyel támogathatják a fő- és más nagyvárosaik által kifejlesztett erőfeszítéseket a városiasodás és a városi népesség növekedése következtében fellépő új kihívások – ilyen a hulladék-, a lakás-, a foglalkoztatási és az oktatási helyzet kezelése – leküzdése érdekében; általánosabb szinten úgy véli, hogy a demográfiai fluktuáció mind a városi, mind a vidéki területek számára kihívást jelent a munkaerőpiac, a munkanélkülivé vált munkavállalók képzése és átképzése, valamint a vidéki területek elnéptelenedése szempontjából;
 6. ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy – figyelembe véve, hogy a tagállamok eltérő alkotmányos mechanizmusai terén azok jellege folytán a különböző döntési szintek hatékonysága ellenére sem érvényesíthetők harmonizált módszerek – a tagállamoknak adott esetben akár nyilvános konzultációk útján meg kellene határozniuk az általuk elképzelt városi dimenziót, a belső harmonizáció megerősítése és a Bizottsággal való együttműködés kiterjesztése érdekében;

2009. március 24., kedd

7. kiemeli, hogy a tagállamok átruházhatják a fenntartható városfejlesztés megvalósítására irányuló intézkedések végrehajtását elősegítő, a strukturális alapokból befolyó támogatásokkal kapcsolatos igazgatás jogát a városokra; úgy véli, hogy a hatáskör-átruházás kétszeresen hozzáadott értéket képvisel; egyrészt a regionális és európai fejlődés szempontjából előnyösebb, ha a helyi elvárásoknak szigorúan megfelelően a városok viselik a felelőséget a tervezéstől a kivitelezésig, másrészt ez az egyik legfontosabb eszköz a helyi ügyekkel kapcsolatos igazgatási kapacitás növelése terén; sajnálkozását fejezi ki azonban, hogy a hatáskör-átruházás lehetőségét – esetleg az ERFA által finanszírozott operatív programokon belül a városi hatóságoknak nyújtott globális támogatások révén – ez idáig nem használták ki teljes mértékben, és meg van győződve arról, hogy a következő programozási időszak többszintű kormányzati megközelítésének összefüggésében a városi területeknek közbülső struktúráként egyértelmű szerepet kell előírni és ösztönözni, és azon a véleményen van, hogy a városi dimenziót és a regionális politikában a hatáskör-átruházást kötelezővé kell tenni; mindazonáltal el kell kerülni azt, hogy a hatáskör-átruházás a regionális politika széttagolódásához vezessen, ezért a hatáskör-átruházás mikéntjét körültekintően kell meghatározni;

8. hangsúlyozza a várostervezése egységes megközelítésének fontosságát; javasolja, hogy minden közpénzből finanszírozott városfejlesztési támogatást egységes városfejlesztési tervekre építsenek; felszólít átfogó megközelítés kötelező feltételévé tételére, amint ez lehetséges, de legkésőbb a következő programozási időszakban az egyik legfontosabb feltételként kell figyelembe venni a strukturális alapok forrásai és az Európai Beruházási Bank által nyújtott hitelek odaítélésénél; felhívja a Bizottságot, hogy készítse az egységes városfejlesztési tervekhez vonatkozóan javaslatokat és a jó gyakorlat példáit tartalmazó iránymutatásokat, és részesítse előnyben a bevált gyakorlatok megosztását a nemzeti, regionális és helyi hatóságok között;

9. felhívja a tagállamokat, hogy stratégiai referenciakereteiken belül és nemzeti operatív programjaikban biztosítsanak elsőbbséget a fenntartható városigazgatásra vonatkozó tervek megvalósítását célzó projektek finanszírozásának;

10. javasolja, hogy a fenntartható városigazgatási tervek az alábbi elemek legalább némelyikét tartalmazzák: a hulladékkezelési tervet, a zajtérképeket és cselekvési terveket, a helyi levegő- és környezetszennyezés elleni programokat, a népességnövekedési előrejelzéseket, az új városi térségek iránti igényeket, az üres telkek és elhagyott épületek hasznosítását és a hanyatló városrészek, illetve megszűnt iparú övezetek rehabilitációját, a közszolgáltatások rendelkezésre állásának és hozzáféréseinek feltételeit, a városszerkezetet és a zöldterületek arányát, a mozgássérültek életét megkönnyítő feltételeket, a kulturális, történelmi és természeti örökség hasznosítását, a becsült víz- és energiaszükségletet, a víz és az energia hatékony felhasználását, a tömegközlekedés rendelkezésre állását, a hatékony forgalomirányítást, a sérülékeny csoportok (bevándorlók, kisebbségek, alacsony végzettségűek, fogyatékkal élők, nők stb.) integrációját, elérhető árú és jó minőségű lakóhelyek rendelkezésre állását és a bűnözés elleni harcra vonatkozó terveket;

11. úgy véli, hogy az egységes városfejlesztési tervek készítése csak akkor hatékony, ha a fenntartható városfejlesztés számára elegendő erőforrás áll rendelkezésre, és következésképpen ajánlja, hogy a rendelkezésre álló erőforrásokat konkrét intézkedésekre összpontosítsák; javasolja a strukturális alapokból való ráfordítások minimális szintjének megállapítását, amelyet programozási időszakonként a városi térségek minden egyes lakójára fordítandó minimális összegben úgy kell meghatározni, hogy annak az összegnek az elkülönítése ne jelentsen irreális terhet a régiók számára;

12. megállapítja, hogy sürgős szükség van a vertikális és horizontális városi kormányzás adminisztratív kapacitásának megerősítésére, és felhívja a tagállamok figyelmét, hogy sürgős szükség van az integrált városfejlesztési politika megvalósítására (amely a polgárok mindennapi életéhez tartozó olyan alapvető kérdésekkel foglalkozik, mint a közlekedés, közszolgáltatások, életminőség, a helyi foglalkoztatási helyzet és kereskedelmi tevékenység, a biztonság stb.) egységes megközelítésének elfogadására, a partnerség elve alapján bevonva ebbe az erőfeszítésbe a nemzeti kormányokat, a regionális és a helyi hatóságokat és valamennyi köz-, illetve magánszférába tartozó más érintettet;

13. elismeri a városi hatóságok nehézségeit a gazdasági és szociális fejlesztés összehangolása során az Európai Szociális Alap (ESZA) általi finanszírozás, és a természeti infrastruktúrába való beruházások tervezése során az ERFA-finanszírozás területein; úgy véli, hogy felül kell vizsgálni az „egy program, egy alap” elvét, és hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak az ERFA- és ESZA-támogatásokhoz kötődő szinergiákat jobban ki kellene aknázniuk, továbbá meg kellene erősíteni az integrált finanszírozást; hosszú távon arra szólítja fel a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a két alap összevonásának lehetőségét, amennyiben ez a megoldás biztosítani tudja az eljárások egyszerűsítését;

2009. március 24., kedd

14. támogatja a rulírozó (feltöltődő) JESSICA elvének gondolatát, valamint annak a városi térségek gazdasági növekedésében elfoglalt lehetséges szerepét, és úgy véli, hogy a következő programozási időszakban a regionális politikát a jelenlegi kizárólag vissza nem térítendő támogatások helyett nagy részben az olyan előnyös hiteleket nyújtó pénzügyi mechanizmusokra kell építeni, mint a feltöltődő alapok;

15. tudomásul veszi a magánszektor városfejlesztésben betöltött potenciális szerepét és úgy véli, hogy módszeresen az állami és a magánszektor együttműködését kellene előirányozni és ösztönözni a városi területek nagyobb gazdasági és szociális problémáinak megoldására hivatott innovatív finanszírozási rendszerek és projektek létrehozásának érdekében, különösen az infrastruktúra- és lakásépítés tekintetében; hangsúlyozza, hogy ehhez a megközelítéshez világos és átlátható magatartási szabályokra van szükség a közintézmények tevékenységére vonatkozóan, mivel a szubszidiaritás elvével összhangban ők hozzák meg a stratégiai döntéseket a szolgáltatások biztosítása, a feltételek meghatározása és a folyamatos ellenőrzés terén;

16. hangsúlyozza a városi dimenzió végrehajtási és igazgatási vonatkozásait, és további erőfeszítéseket kér a kohéziós politika végrehajtási szabályai egyszerűsítésének, valamint a túlzott bürokráciának az alapok és egyes projektek irányítása és ellenőrzése tekintetében történő általános csökkentése érdekében;

17. megjegyzi, hogy a kohéziós politika mellett más közösségi politikák is biztosítanak pénzügyi támogatást a városi térségeknek, és így felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és tegyen javaslatot az érintett politikák jobb koordinálására, amelyek az egységes megközelítés gyakorlati végrehajtásának biztosítása érdekében és a kohéziós politika mindenkorai figyelembe vétele mellett összevonnák az EU valamennyi, a városi térségekre allokált erőforrását;

18. úgy véli, hogy a tagállamok helyi irányítási struktúrái továbbra sem alkalmasak a horizontális együttműködés elősegítésére, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy ösztönözze az ágazatközi igazgatási struktúra elvét;

19. kéri a fenntartható városfejlesztés területén a meglévő pénzügyi, humán- és szervezeti erőforrások hatékonyabb felhasználását a kis- és nagyvárosok által létrehozott hálózatok megeremtése és megerősítése érdekében, mivel ezek fontos szerepet játszanak a területi együttműködésben; ebben az értelemben kiemeli az egyedi sajátosságok (pl. történelmi erőforrások) fenntartásának, a modernizációnak (pl. innovációs pólusok), a gazdasági növekedésnek (pl. kkv-k) és a szezonális tevékenységeknek a támogatására képes infrastruktúrák szükségességét, és felhívja a Bizottságot, hogy a Régiók a gazdasági változásért kezdeményezés keretében erősítse meg a városi térségek pozícióját;

20. megjegyzi, hogy a regionális fejlesztési politika és a fenntartható területfejlesztési stratégia megfelelő végrehajtásához szükséges a városi, a városkörnyéki és vidéki területekre vonatkozó politikák egyensúlya, azaz a valódi regionális kohézió biztosítása, és megismétli, hogy a vidékfejlesztési politikának lényeges területi hatása van, és hogy nem megfelelő a városi és vidékfejlesztési politikák integrációja; hangsúlyozza az e politikák közötti tényleges szinergia szükségességét, amely a valós fejlesztési potenciálban és a vidéki területek vonzerejének és versenyképességének előmozdításában csúcsonodhat ki; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy éljenek a városok és a vidéki települések közötti partnerségek eszközével az általuk elérni kívánt kiegyensúlyozott területfejlesztés elérése érdekében;

21. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább és rendszeresen aktualizálja a városstatisztikai adatgyűjtést, és ugyanakkor valamennyi tagállam számára biztosítson információt a „város-vidék elválasztás” helyzetéről, hogy a helyzetről tiszta kép álljon rendelkezésre, és hogy meghatározhassák a kiegyensúlyozott város- és vidékfejlesztés érdekében szükséges konkrét igényeket;

22. ajánlja a Bizottságnak és a tagállamoknak városfejlesztéssel foglalkozó európai magas szintű csoport felállítását, továbbá a nyílt koordinációs módszer alkalmazását az uniós szintű városfejlesztési politikában;

23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 24., kedd

A strukturális alapokra vonatkozó rendelet végrehajtása (2007–2013)

P6_TA(2009)0165

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a strukturális alapokról szóló rendelet végrehajtásáról (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások eredményeiről szóló, 2008. május 14-i bizottsági közleményre (COM(2008)0301),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az ERFA-ra, az ESZA-ra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelet),
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾ (a kohézióra vonatkozó stratégiai iránymutatások),
- tekintettel a kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások (2007–2013) eredményeire (tagállami ismertető),
- tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésre (COM(2007)0273) (a negyedik kohéziós jelentés),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0803),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0838),
- tekintettel az Európai Szociális Alapra vonatkozó 1081/2006/EK rendeletnek az ESZA-ból támogatható költség típusok körének kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0813),
- tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0492.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a Bizottság a nemzeti stratégiai referenciakeretekről és az operatív programokról a tagállamokkal folytatott tárgyalások eredményei alapján közzétette a fent említett közleményt,
- B. mivel a Szerződés 158. cikke értelmében a Közösség – gazdasági és társadalmi kohéziójának erősítése érdekében – törekszik a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a hátrányos helyzetű régiók vagy szigetek, köztük a vidéki területek lemaradásának csökkentésére,
- C. mivel az Európai Unió két legutóbbi bővítése a Közösségben a regionális egyenlőtlenségek jelentős fokozódását eredményezte, amit megfelelően kell kezelni a harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében,
- D. mivel a legutóbbi kohéziós jelentésekben növekvő tendencia figyelhető meg az európai régiók között és a szubregionális szinten jelentkező területi egyenlőtlenségek vonatkozásában, amelyekre jellemzőek a bizonyos mértékű gettósodás megjelenését és egyes távoli, illetve főként mezőgazdasági térségek folyamatos hanyatlását előidéző jelenségek, például a területi szegregáció,
- E. mivel a 2007–2013-as időszakra szóló nemzeti stratégiai referenciakeretek és operatív programok elkészítése tekintetében a tagállamok számára irányadó keretként a Tanács 2006 októberében elfogadta a fent említett kohéziós stratégiai iránymutatásokat,
- F. mivel a kohéziós stratégiai iránymutatásokban megállapított három prioritási terület Európa és a régiói vonzóbbá tétele beruházási és munkavállalási szempontból, a tudás és az innováció növekedést célzó javítása, valamint több és jobb munkahelyek teremtése,
- G. mivel e prioritások operatív programokba való átültetésének lehetővé kellene tennie a régiók számára, hogy szembenézzenek a globalizáció, a strukturális és demográfiai változások, valamint az éghajlatváltozás kihívásaival, és erősítsék a fenntartható fejlődést,
- H. mivel jelentős eltérések mutatkoznak abban, hogy a tagállamok hogyan hajtották végre a fent említett prioritásokat operatív programjaikban, attól függően, hogy az egyes régiók melyik regionális fejlesztési célkitűzés (konvergencia vagy regionális versenyképesség és foglalkoztatás) alá tartoznak,
- I. mivel az ERFA-ról, az ESZA-ról és a Kohéziós Alapról szóló általános rendelet arra kötelezte az Európai Unióhoz 2004 május 1-je előtt csatlakozott tagállamokat, hogy a „konvergencia” célkitűzés tekintetében a kiadási főösszeg 60 %-át, a regionális versenyképességi és foglalkoztatási célkitűzés tekintetében pedig 75 %-át a lisszaboni stratégiával kapcsolatos prioritásokra különítsék el, továbbá azon tagállamoknak, amelyek 2004 május 1-jén vagy ezután csatlakoztak az Unióhoz, ugyanezen megközelítés elfogadását ajánlotta,
- J. mivel a fenntarthatóság, a hátrányos megkülönböztetés minden formájának megelőzése, a felelősségteljes kormányzás és a partnerségi elv alkalmazása – az erőteljes intézményi és igazgatási kapacitással együtt – létfontosságú a kohéziós politika sikeres végrehajtásához,
- K. mivel a kohéziós politikának elég erősnek és rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy fontos szerepet játszhasson a jelenlegi gazdasági világválság hatásainak ellensúlyozására irányuló uniós erőfeszítésekben,
1. elismeri valamennyi tagállam arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a kohéziós stratégiai iránymutatásokban megállapított – a lisszaboni menetrend célkitűzéseinek megfelelő – három prioritást beépítsék az operatív programjaikba;
 2. megállapítja, hogy számos tagállamban meglehetősen lassan indult meg az új programozási időszak, ami veszélyeztetheti a finanszírozás hatékony felhasználását; bizakodásának ad hangot ugyanakkor azzal kapcsolatban, hogy a tárgyalások és az operatív programok jóváhagyási folyamata során tett kötelezettségvállalásokat a régiók és az Európai Unió egészének érdekében tiszteletben tartják;

2009. március 24., kedd

A regionális egyenlőtlenségek csökkentése

3. tudomásul veszi a tagállamok arra irányuló eltökéltségét, hogy a földrajzi elhelyezkedésükből, valamint gazdasági és intézményi fejlettségükből fakadó sajátos területi szükségleteiket a régiókon belüli és régióközi egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló stratégiák létrehozása révén kezeljék; ezzel összefüggésben emlékeztet a különleges földrajzi tényezőkkel rendelkező régiók – hegyvidéki régiók, szigetek, legkülső régiók, távoli határvárosok, elnéptelenedési folyamatokkal küzdő és határmenti régiók – sajátos fejlődési kihívásaival való szembenézést célzó, tagállamok által javasolt intézkedésekre; ismételten hangsúlyozza, hogy a gazdasági és környezeti szempontból egyenletes fejlődés, valamint a regionális egyenlőtlenségek csökkentése továbbra is az EU regionális politikájának legfőbb célkitűzése;

4. sajnálja, hogy számos nemzeti stratégiában és operatív programban a fenntarthatóság, az esélyegyenlőség, a megkülönböztetésmentesség és a partnerség elvét nem kielégítően alkalmazzák és dokumentálják; kifogásolja, hogy a Bizottság az ilyen hiányosságokkal küzdő operatív programokat mégis engedélyezte, illetve nem ragaszkodott ahhoz, hogy a tagállamok vagy a régiók orvosolják ezt a problémát;

5. hangsúlyozza, hogy az eddigi tapasztalatok szerint az országok közötti konvergencia mögött rejtve maradhat a régiók közötti és az azokon belüli egyenlőtlenségek növekedésének ténye; megállapítja továbbá, hogy az említett egyenlőtlenségek különböző területeken, a foglalkoztatás, a termelékenység, a jövedelmek, a képzési szintek és az innovációs képesség terén jelentkezhetnek; kiemeli a kohézió területi dimenziójának jelentőségét a problémák megoldásában;

A lisszaboni menetrendet szolgáló kohéziós politika

6. értékeli a nemzeti hatóságok által annak biztosítására tett erőfeszítéseket, hogy a lisszaboni menetrend megvalósítására szánt kiadások átlagos elosztása a konvergencia-regiókban a rendelkezésre álló alapok 65 %-át, a regionális versenyképességi és foglalkoztatási régiókban pedig annak 82 %-át képezze, ami valójában több az eredetileg kértnél;

7. meggyőződése, hogy sokkal több beruházásra van szükség e téren; úgy véli, hogy – a strukturális alapok felülvizsgálata fényében – szigorúbb európai uniós iránymutatásokat és megnövelt pénzügyi forrásokat kell elkülöníteni e célok teljesítése érdekében, és különösen a strukturális finanszírozás legalább 5 %-át a meglévő otthonok energiahatékonyságának javítására kell költeni; e tekintetben felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a Versenyképességi Tanács 2008. október 9–10-i ülésének energiahatékonyságról szóló következtetéseit; kiemeli, hogy a megújuló energiák kulcsszerepet játszanak és jelentős fejlődési potenciállal bírnak az európai uniós régiókra nézve, mind a munkahelyteremtés, mint a fenntartható helyi fejlődés előmozdítása tekintetében;

8. támogatja a régiókat a lisszaboni célkitűzések operatív programjaik alapos és hatékony végrehajtásán keresztüli elérésére irányuló erőfeszítéseikben; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy szigorúan kövesse nyomon azok végrehajtását annak érdekében, hogy biztosítsák a célkitűzések gyakorlatba való átültetését, és tájékoztassák a Parlamentet a felmerült problémákról;

9. úgy véli, a transzeurópai energiahálózatokra elkülönített pénzügyi források nem elégségesek, miközben elengedhetlenül fontosak lennének a belső energiapiac létrehozása érdekében;

10. emlékeztet arra, hogy a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való jelentős hozzájárulásuk által a kis- és mikrovállalkozások és főleg a kisipari vállalkozások fontos szerepet játszanak a gazdasági, társadalmi és területi kohézióban; ezért az innováció minden formájának támogatására irányuló aktív politika alkalmazását sürgeti e vállalkozások tekintetében, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy teremtsen meg a vállalkozások, az állami szféra, az iskolák és egyetemek közötti kölcsönös együttműködés lehetőségeit regionális innovációs központok létrehozása érdekében, a Lisszaboni Stratégiával összhangban;

A globalizációra és a strukturális változásokra adott válasz

11. értékeli, hogy minden tagállam a kiutalt pénzeszközök jelentős részét a kutatás-fejlesztéssel és az innovációval kapcsolatos beruházásokra fordította, egy tudásalapú szolgáltató gazdaság kialakítása, a vállalkozások és a vállalkozássegítő szolgáltatások előmozdítása, valamint a társaságok és a munkavállalók új feltételekhez való alkalmazkodásban történő segítése révén; megállapítja, hogy az Európai Unió legtöbb konvergencia-regiója számára a közlekedési infrastruktúra általuk tapasztalt hiánya miatt továbbra is jelentős problémát jelent a hozzáférhetőség biztosítása;

2009. március 24., kedd

12. úgy véli, az iparpolitikát támogatni kell a strukturális alapok révén az EU és a tagállamok versenyképességének növelése érdekében; ezért támogatja, hogy a kohéziós politika prioritásnak tekintse az üzleti potenciál felszabadítását, különösen a kkv-k vonatkozásában;

Demográfiai változások és integrálabb munkaerőpiacok

13. elismerését fejezi ki a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseivel kapcsolatban, hogy előnyben részesítsék a munkaerő-piaci részvétel fokozására irányuló beruházásokat és biztosítsák az esélyegyenlőséget, ösztönözve ezáltal az ESZA és a 2007–2013. évre szóló PROGRESS kezdeményezés keretében támogatott intézkedéseket, amelyek célja a diszkrimináció felszámolásának segítése és a nők munkaerő-piaci helyzetének javítása; értékeli az ESZA által finanszírozott programokon belül a készségek javítására, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre irányuló tagállami intézkedéseket; hangsúlyozza a foglalkoztatás előmozdítása terén tett erőfeszítések folytatásának jelentőségét és szükségességét a növekvő gazdasági válság tekintetében, különös figyelmet fordítva a fogyatékkal élők és az idősek különleges szükségleteire a kohéziós politika végrehajtásának és értékelésének minden szakaszában;

14. támogatja a Bizottság által a kohéziós politikában végrehajtott „partnerség elvét”, és felhívja a Bizottságot, hogy vonja be a helyi és nemzeti nőszervezeteket az egyeztetésekbe és a végrehajtásba;

A fenntartható fejlődés, az éghajlatváltozás és az energia által támasztott kihívásokra adott válasz

15. úgy véli, hogy a környezetvédelemre, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az energiahatékonyság előmozdítására irányuló intézkedéseket minden operatív programba be kell építeni, továbbá értékeli az e kérdések oly módon történő kezelésére irányuló tagállami kötelezettségvállalásokat, hogy a teljes kohéziós politikai költségvetés megközelítőleg egyharmadát ezekre különítik el; úgy véli azonban, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az energiahatékonyság előmozdítására irányuló egyedi allokációk nem elégségesek a tényleges szükségletek kielégítésére;

16. úgy véli, hogy a versenyképességi pólusoknak a strukturális alapok felhasználásával történő kialakítása alapvető fontosságú, mivel jelentős potenciált jelentenek a jól fizetett munkahelyek megteremtésében és a növekedés fokozásában, ugyanakkor csökkentik a nagyvárosi agglomerációkra nehezedő nyomást; e tekintetben üdvözlő az URBAN program folytatását, és szükségesnek tartja a városi területek felélesztését és az elavuló városi infrastruktúrák helyreállítását;

17. hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok szabályai kimondják, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak az alapok végrehajtásának különböző szakaszaiban biztosítaniuk kell a nők és férfiak közötti esélyegyenlőséget és a nemi szempontok érvényesülését;

18. felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen tájékoztassák a polgárokat, a helyi hatóságokat, valamint a nem kormányzati és nőszervezeteket a 2007-től 2013-ig tartó programozási időszak keretében megvalósuló finanszírozási lehetőségekről, különösen a konkrét programokról való tájékoztatás, a strukturális alapokból való társfinanszírozásra való jogosultság, a társfinanszírozási szabályok és a visszatérítési szabályok tekintetében, valamint arra vonatkozóan, hogy hol található az ajánlattételi felhívások;

19. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a túlzott adminisztratív akadályok ne tartsák vissza a nem kormányzati szervezeteket a projektfinanszírozás kérelmezésétől, különösen azokat, amelyek a gazdasági szempontból hátrányos helyzetű, a bevándorló, a valamely etnikai kisebbséghez tartozó, a fogyatékkal élő, a gondoskodására bízott személyt ellátó, valamint az erőszak vagy kényszer áldozataivá vált nők támogatásával foglalkoznak;

20. megállapítja, hogy alapvető különbség van aközött, ahogy az EU-15, illetve az EU-12 tagállamok e területen elosztották a forrásokat a környezetvédelem területén, továbbá elismeri, hogy az új tagállamoknak jelentősen több forrást kell szánniuk az Európai Unió közösségi vívmányokban meghatározott, környezetvédelemmel, éghajlattal és biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseinek megvalósításához;

2009. március 24., kedd

21. hangsúlyozza az együttműködési kapacitás és a rendelkezésre álló források hatékony felhasználása összehangolásának fontosságát, minden lehetséges eszközt felhasználva, beleértve a bevált gyakorlatok cseréjét, a tájékoztató kampányokat, a közös cselekvéseket, az új technológiák cseréjét és partnerségek kialakítását, mivel ez a már meglévő együttműködési programok eredményes végrehajtását eredményezi, és különösen növeli az új tagállamok támogatásbefogadási képességét;

22. úgy véli, hogy a gazdasági válság idején a tagállamoknak ki kell aknázniuk a környezetvédelem és a munkahelyteremtés közötti szinergiák megteremtésének a kohézióra vonatkozó stratégiai iránymutató-sokban meghatározott fogalmát, és több forrást kell elkülöníteniük a környezetbarát gazdaságot, környezetbarát munkahelyeket és környezetbarát innovációt előmozdító projektek számára;

A többszintű kormányzás és a partnerség megerősítése

23. úgy véli, hogy a többszintű kormányzás és a partnerség elve az operatív programok legitimitásának, átláthatóságának és hatékonyságának kulcsfontosságú elemei a programozási szakasz és különösen a végrehajtási folyamat során; ezért üdvözli az összes tagállam által a saját intézményi keretükkel és hagyományokkal összhangban arra irányulóan tett erőfeszítéseket, hogy az ERFA-ról, az ESZA-ról és a Kohéziós Alapról szóló általános rendelet 11. cikkével összhangban a mostani időszakra szóló programjaikban megerősítsék a partnerség elvét; különösen a hatékony partnerségek kiépítésében kevés tapasztalattal rendelkező új tagállamoknak ajánlja, hogy következetesen erősítsék meg a partnerség és átláthatóság elvét az operatív programok végrehajtásakor;

24. felhívja a tagállamokat, hogy kerüljék el a túlzott késlekedést a lezárult projektek költségeinek visszatérítésében, megállapítva, hogy az ilyen gyakorlat által okozott fizetésképtelenség gyakran megakadályozza a kedvezményezetteket – amelyek főként helyi hatóságok és non-profit szervezetek – a tevékenységi körükbe tartozó további tevékenységek folytatásában;

25. kiemeli, hogy a strukturális politika végrehajtásában jelentkező késedelmek egyebek között az eljárások túlzott merevségére vezethetők vissza, és hogy emiatt szükségessé vált az eljárások egyszerűsítése és a felelőségek és hatáskörök világos megosztása az Európai Unió, a tagállamok és a regionális és helyi hatóságok között;

26. felhívja a tagállamokat, hogy már a nemzeti stratégiai referenciakeretek tervezési szakaszában szorosan működjenek együtt a regionális és helyi hatóságokkal annak érdekében, hogy biztosítsák a nemzeti stratégiák megfelelő végrehajtását, és teljességgel megfeleljenek a többszintű kormányzás mögött meghúzódó elgondolásoknak;

27. felhívja a figyelmet a magán és az állami szektor közötti, a köz- és magánszféra partnersége formájában történő együttműködés előmozdításának szükségességére, amelynek célja a befektetések hatásait erősítő számos kulcsfontosságú projekt kivitelezésének lehetővé tétele;

28. megállapítja, hogy szükség van a strukturális alapok által finanszírozott programok koordinálásának és a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódó kiegészítő jellegének értékelésére; rámutat, hogy a helyben szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a két program közötti szinergiákat nem használják ki kellő mértékben;

Az intézményi kapacitások kiépítése

29. értékeli a szakpolitikák hatékony végrehajtása és az uniós pénzeszközök kezelése tekintetében az intézményi és igazgatási kapacitás megerősítése fontosságának fokozott felismerését; szorgalmazza, hogy valamennyi konvergencia-régióban tegyenek jelentős erőfeszítéseket az intézményi kapacitás megerősítésére és az állami hatóságok szakmai hozzáértésének növelésére;

2009. március 24., kedd

30. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának a vidéki területekre is kell irányulnia, hiszen a területi kohéziót csak a város/vidék egyensúly javításával lehet elérni;

A sikeres politikák érvényesítése, a tudás növelése és a helyes gyakorlatok elterjesztése

31. különösen értékeli, hogy az új tagállamok beépítették a 2007–2013-as időszakra szóló operatív programokba az URBAN és az EQUAL közösségi kezdeményezések eredményeit; elismeri a tagállamok által a fenntartható városfejlesztésre vonatkozó integrált tervek életbe léptetésére tett erőfeszítéseket, mivel a városok adnak otthont a gazdasági növekedésért és munkahelyteremtésért felelős iparágaknak; úgy véli továbbá, hogy a fejlődés felgyorsítása és a magasabb növekedési arányok elérése érdekében ki kell aknázni az európai területi együttműködési programokban, valamint a Jessica, Jaspers, Jeremie és Jasmine eszközökben rejlő minden lehetőséget;

32. felhívja a tagállamokat, hogy a strukturális alap minden projektjével összefüggésben vegyék figyelembe azoknak a nőkre gyakorolt hatását, illetve a nemi szempontokat;

Következtetések

33. úgy véli, hogy nem mondható ki értékítélet a tagállamok azon döntését illetően, hogy hogyan valósítják meg a kohézióra vonatkozó stratégiai iránymutatásokban meghatározott keretfeltételeket a nemzeti stratégiai referenciakereteik és operatív programjaik kidolgozása során; értékeli, hogy minden tagállam – egyedi igényeikkel és korlátaikkal összhangban – jelentős erőfeszítéseket tett valamennyi szakaszban a kohéziós politikai prioritások elérésére;

34. úgy véli, hogy a források elosztásának átláthatósága, valamint a strukturális alapok esetleges kedvezményezettjei számára az információkhoz való hozzáférés megkönnyítését szolgáló adminisztrációs egyszerűsítés kulcsfontosságú előfeltételek a kohéziós politika átfogó céljainak eléréséhez;

35. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg az általuk annak biztosítása érdekében életbe léptetett eljárásokat, hogy a kohéziós politika végrehajtása tekintetében teljesen működőképes integrált megközelítést alkalmazzanak, ezáltal biztosítva, hogy megfelelően figyelembe veszik bármely adott operatív program összes aspektusát;

36. támogatja a Bizottságot annak biztosítására irányuló erőfeszítéseiben, hogy a tagállamok hatékony ellenőrzési rendszereket működtessenek annak érdekében, hogy hatékony és eredményes pénzügyi irányítást alkalmazzassanak a közösségi kiadások tekintetében;

37. megjegyzi, hogy a jelenlegi gazdasági világválság új helyzetet teremtett valamennyi tagállamban, ami szükségessé teszi a beruházási prioritások újraértékelését és esetleges kiigazítását; üdvözli a Bizottság fent említett javaslatait, amelyek célja a rendeletek annak érdekében történő módosítása, hogy azok e kivételes körülmények között megfeleljenek az Európai Unió szükségleteinek, valamint megismétli azon véleményét, hogy a kohéziós politika központi jelentőségű a gazdasági helyreálláshoz az Európai Unió egész területén; következképpen elutasít minden olyan kísérletet, amelynek célja a politika nemzeti hatáskörbe vonása;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 24., kedd

Európai kezdeményezés a mikrohitel fejlesztésére a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatása érdekében

P6_TA(2009)0166

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatása érdekében a mikrohitel fejlesztésére irányuló európai kezdeményezésről (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatását célzó mikrohitel fejlesztésére irányuló európai kezdeményezés” című 2007. december 20-i bizottsági közleményre (COM(2007)0708),
- tekintettel a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) szóló bizottsági fehér könyvről ⁽¹⁾ készült, 2007. július 11-i állásfoglalására és különösen annak 35. cikkére,
- tekintettel a Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlására ⁽²⁾ a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról,
- tekintettel a „Közös cselekvések a növekedésért és a foglalkoztatásért: a Közösségi lisszaboni programja” című 2005. július 20-i bizottsági közleményre (COM(2005)0330),
- tekintettel a „Kohéziós politika a növekedés és a foglalkoztatás támogatására: közösségi stratégiai iránymutatások a 2007–2013 közötti időszakra” című, 2005. július 5-i bizottsági közleményre (COM(2005)0299),
- tekintettel „A tagállamok és a régiók az EU kohéziós politikája segítségével valósítják meg a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégiát 2007 és 2013 között” című, 2007. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2007)0798),
- tekintettel „A 2008–2010-es lisszaboni közösségi programról szóló javaslat” című 2007. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2007)0804),
- tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” című 2008. június 25-i bizottsági közleményre (COM(2008)0394),
- tekintettel a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott szöveg) ⁽⁴⁾, valamint a Bizottság a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatoló-tőke-elemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról szóló 2008. október 1-jei európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2008)0602),

⁽¹⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.

⁽²⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

⁽³⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽⁴⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

2009. március 24., kedd

- tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2007. december 20-i 1535/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a mikrohitelről szóló 2008. május 8-i nyilatkozatára ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 192. cikkének második bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 39. és 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Jogi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0041/2009),
- A. mivel a Bizottság jelenlegi meghatározása szerint a mikrohitel 25 000 eurót meg nem haladó összegű hitel, és a 2003/361/EK ajánlás meghatározza, hogy a mikrovállalkozások olyan vállalkozások, amelyek maximum 10 főt foglalkoztatnak és éves forgalmuk vagy mérlegük nem haladja meg a 2 millió eurót; mivel ezek a meghatározások nem tűnnek helyénvalónak az összes nemzeti piacon és nem teszik lehetővé, hogy egyértelmű különbséget tegyenek a mikrovállalkozásoknak nyújtott mikrohitel és a mikrokölcsönök között, valamint a nem bankképes hitelfelvevőknek nyújtott mikrohitel és a bankképes mikrovállalkozásoknak nyújtott mikrohitel között;
- B. mivel a megfelelő finanszírozáshoz való bonyolult hozzáférést gyakran sorolják a vállalkozói kedv egyik nagy akadályozójának, és mivel jelentős kielégítetlen potenciális mikrohiteligény van az Európai Unióban;
- C. mivel a Bizottság nem teljesítette a Parlament 2007. július 11-i állásfoglalásában megfogalmazott arra vonatkozó kérést, hogy készítsen a mikrofinanszírozásról szóló cselekvési tervet, koordinálja a különböző politikai intézkedéseket, és optimális módon használja az Európai Unió és a harmadik országok legjobb gyakorlatait;
- D. mivel a Parlament 2008-ban sorozatban második éve szavazott meg pénzügyi támogatást a „kedvezőbb környezet elősegítése Európában a mikrohitel számára” elnevezésű kísérleti projekt folytonosságának biztosítására, és mivel ezt a támogatást hasznosítani lehetne a kezdőtőke céljaira szolgáló saját források biztosítására, bár a Bizottság fent említett 2007. december 20-i közleménye nem hivatkozik erre a támogatásra;

⁽¹⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁽²⁾ HL L 379., 2006.12.28., 5. o.

⁽³⁾ HL L 337., 2007.12.21., 35. o.

⁽⁴⁾ HL L 134., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0199.

2009. március 24., kedd

- E. mivel számos jellemző megkülönbözteti a mikrohitelt a hagyományos hiteltől, beleértve a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott hitelektől, és mivel a hagyományos hitelekért folyamodó vállalkozások igényeinek általában különböző pénzüzetek tesznek eleget, és mivel szem előtt kell tartani a szabályozás végső célját, hogy minden állampolgár részt vehessen a formális pénzügyi rendszerekben;
- F. mivel a mikrohitel magasabb működési költségeket von maga után, a kölcsön alacsony mértéke, az (elegendő) garancia hiánya és a magas kezelési költségek miatt;
- G. mivel a mikrohitelüzlet innovatív és szubjektív elemeket tartalmaz, mint például az alternatív garancia-feltételek, vagy a garancia-feltételek elhagyása, illetve a hagyományostól eltérő hitelképességi értékelési módszerek, és számos esetben nemcsak profitszerzési céllal ítélik oda, hanem összetartást elősegítő célja is van azáltal, hogy megpróbálja a hátrányos helyzetűeket (újból) beilleszteni a társadalomba;
- H. mivel a mikrohitel alapvetően kicsik, azonban általában a rövid lejáratú idejükből fakadó „újrahasznosítás” lehetősége miatt (visszafizetés után újabb ilyen kölcsön ítélt meg) megsokszorozódik hatásuk; mivel az arra vonatkozó célkitűzést szem előtt kell tartani, hogy a kedvezményezettek vissza-integrálódjanak a klasszikus banki rendszerekbe;
- I. mivel számos szolgáltató nyújthat mikrohitelt, vagy könnyítheti meg a finanszírozáshoz való hozzáférést, mint például informális pénzügyi szolgáltatók (személyek közötti engedélyezett hitelezés), a tagok tulajdonában álló szervezetek (pl. hitelszövetkezetek), nem kormányzati szervezetek, kölcsönös és segélyegyesületek, közösségi fejlesztési pénzügyi intézetek, garanciabankok és -alapok, megtakarítási, szövetkezeti és kereskedelmi bankok, és mivel e különböző szolgáltatók között az együttműködés eredményes lehet;
- J. mivel el kell ismerni az uniószerre működő pénzügyi szolgáltatók – például a tagok betétjeit mikrohitelre felhasználó, nem banki jellegű hitelszövetkezetek – egyedi szerkezetét, és az egyéni szerkezetnek nem szabad eleve kizárnia e szolgáltatókat a vonatkozó mikrohitel-finanszírozási programokból;
- K. mivel mivel a jelenlegi pénzügyi válság és ennek a gazdaság egészére való lehetséges kihatása megmutatja a komplex pénzügyi eszközök hátrányait, valamint annak szükségességét, hogy fontolóra vegyék, miként lehetne javítani a hatékonyságot és nyitva tartani a vállalkozásfinanszírozás összes lehetséges csatornáját a likviditási válság miatt bekövetkezett csökkent tőkehozzáférés esetén, különösen a gazdaságilag és szociálisan hátrányos helyzetben lévő régiókban, és ugyanakkor hangsúlyozza a helyi fejlődésre összpontosító, erős helyi kapcsolatrendszerrel rendelkező és az összes gazdasági szereplőnek teljes banki szolgáltatásokat nyújtó intézmények szerepét;
- L. mivel a vállalkozói kedvet ösztönözni kell;
- M. mivel mindent meg kell tenni a mikrovállalkozások szabályozási terheinek a legszükségesebbekre történő csökkentésére, és kéri a Bizottságot, hogy e szerint járjon el;
- N. mivel a kamatláb plafonja elriaszthatja a kölcsönadókat a mikrohitel nyújtásától, ha ilyen korlátozások megakadályozzák őket abban, hogy fedezni tudják a kölcsön költségeit;
- O. mivel a mikrohitel támogatásának elsődleges szerepet kell játszania a felülvizsgált lisszaboni stratégiában;
- P. mivel az esetek nem elhanyagolható részében az EU kohéziós politikája keretében a forrásokat kis családi vállalkozások létrehozása céljából igénybe venni szándékozó személyek nehézségekkel szembeüthetnek az előírt társfinanszírozás előteremtésakor;
- Q. mivel a hátrányos helyzetűeket – mint például a (régóta) munkanélküliek, a szociális ellátástól függők, a bevándorlók, az etnikai kisebbségek, mint például a romák, a nem hivatalos gazdaságban tevékenykedők, vagy a hátrányos vidéki területeken élők és a nők – kell a mikrohitelről szóló európai kezdeményezések középpontjába helyezni;

2009. március 24., kedd

- R. mivel a magánszereplők bevonását a lehetséges mértékben ugyan biztosítani kell, az állami szerepvállalás elengedhetetlen a mikrohitelüzletben;
 - S. mivel számos mikrohitel-támogatási elemet tartalmazó európai uniós kezdeményezés létezik, és egy ezeket egységes rendszerbe foglaló megfelelőbb és összehangoltabb megközelítésre hasznos lenne;
 - T. mivel alapvető a mikrovállalkozások alapítói számára a vállalkozási támogatáshoz (mint képzés, tanácsadás és kapacitásbővítés) való hozzáférés, és a képzést kötelezővé kellene tenni minden mikrohitel-felvevő számára; és mivel a fogyasztók pénzügyi ismereteinek javítását és a felelős hitelezést minden mikrofinanszírozási intézmény (MFI-k) politikájának fontos részévé kellene tenni;
 - U. mivel a mikrohitelek lehetséges kedvezményezettjeinek többek között a hitel-megállapodásra, a vállalkozás létrehozására, a követelésbehajtásra, a szellemi és az ipari tulajdonjogok megszerzésére és hasznosítására vonatkozóan megfelelő jogi tanácsadásban kell részesülniük, különösen ha az érintett mikro-vállalkozásnak szándékában áll, illetve lehetősége van az Európai Unió másik tagállamaiban is vállalkozást létrehozni;
 - V. mivel a potenciális kölcsönfelvevők hiteladataihoz történő hozzáférés megkönnyítené a mikrohitelek odaítélését;
 - W. mivel támogatni kell a mikrohitelekkel kapcsolatos kutatást és a legjobb gyakorlatok cseréjét pl.: a mikrohitelek odaítélésére, biztosítékaira és a velük járó kockázatok csökkentésére vonatkozó innovatív technikák terén, abban a mértékben és annak megfelelően, hogy milyen célcsoporttal működnek az ilyen megközelítések európai uniós szinten;
 - X. mivel meg kell vizsgálni a közvetítők szerepét a visszaélések megakadályozása, valamint a hitelezők elszámoltathatóságának megteremtését szolgáló alternatív módszerek (pl. az egyenrangú szereplők támogató csoportjai) megfontolása érdekében;
 - Y. mivel létre kell hozni a nem banki MFI-k európai uniós keretrendszerét, és a Bizottságnak olyan mechanizmust kell kidolgoznia a mikrohitelvezés támogatására, amely semleges marad az említett mikrohitel-szolgáltatók között;
 - Z. mivel nem szabadna kizárni az állandó lakcímmel vagy személyi azonosságot igazoló dokumentumokkal nem rendelkező személyeket a mikrohitel-szerzésből a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzésére irányuló jogszabályok következtében;
 - AA. mivel át kell alakítani az EK versenyszabályait, csökkentendő a mikrohitelek megadásának akadályait;
 - AB. mivel az EK közbeszerzésre vonatkozó szabályainak segítenie kell a mikrohitel-felvevőket,
1. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be a Parlamentnek az EK-szerződés 44. cikke, 47. cikke (2) bekezdése vagy 95. cikke alapján jogalkotási javaslatot vagy javaslatokat az alábbi ajánlásokban részletesen megfogalmazott kérdésekben;
 2. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják a szubszidiaritás elvét és a polgárok alapvető jogait;
 3. úgy véli, hogy adott esetben a kért javaslat vagy javaslatok pénzügyi kihatását az Európai Unió költségvetési kereteiből kell fedezni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a kapcsolódó részletes ajánlásokat a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 24., kedd

MELLÉKLET

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ: A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRÓL SZÓLÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

1. 1. ajánlás: a mikrohiteltek tudatosításáról

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogszabály(ok)nak a következők szabályozására kell irányulnia:

- a) A Bizottságnak gondoskodnia kell a mikrohitel fogalmának a pénzügyi intézményekről szóló megfelelő statisztikákba és jogszabályokba történő bevezetéséről. A mikrohitelről szóló statisztikáknak figyelembe kell venniük a tagállamok egy főre jutó GDP-jére vonatkozó adatokat, és különbséget kell tenniük az önálló vagy családi alapú, illetve a családon kívüli alkalmazottakat is foglalkoztató vállalkozások között, hogy lehetővé tegyék az előbbi pozitív megkülönböztetését.
- b) A Bizottságnak fel kell kérnie a tagállamokat, hogy szabványosítsák a mikrohiteltek statisztikai bemutatását, beleértve az adatok nem, életkor és etnikai származás szerinti bontásban történő gyűjtését és elemzését.
- c) A Bizottságnak közösségi stratégiát kell kidolgoznia az önfoglalkoztatás előmozdítására alternatívaként a keresetből történő megélhetésre, különösen a hátrányos helyzetű célcsoportok számára a munkanélküliségtől való megmenekülés lehetőségeként.
- d) A Bizottságnak fel kell kérnie a tagállamokat, hogy biztosítsanak adókedvezményeket a mikrohitel-üzletágban részt vevő magánszereplők számára.
- e) A Bizottságnak fel kell kérnie a tagállamokat, hogy korlátozzák a felső kamatláthatár alkalmazását a fogyasztói kölcsönökre; ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok olyan mechanizmusokat alkalmazhassanak, amelyek kizárják a kiemelkedően magas kamatokat.
- f) A Bizottságnak – a legutóbbi másodlagos jelzáloghitel-válság fényében – elemeznie kellene a közvetlen mikrohitel-formák előnyeit és hátrányait az értékpapírosított hiteleszközökkel szemben.
- g) A Bizottságnak kérnie kell a tagállamokat, hogy a felülvizsgált lisszaboni stratégia növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó integrált iránymutatásaival kapcsolatos nemzeti reformprogramjukról szóló éves jelentésükben különös tekintettel készítsenek elemzést és tájékoztatást a mikrohitelre vonatkozó erőfeszítéseik és eredményeik vonatkozásában. A Bizottságnak éves helyzetjelentésében külön ki kell térnie a mikrohitelre.

2. 2. ajánlás: az EU-finanszírozásról

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogszabály(ok)nak a következők szabályozására kell irányulnia:

- a) a Bizottság a következőkkel kapcsolatos projekteket (társ)finanszírozza, azzal a feltétellel, hogy az ilyen finanszírozás a hitelezéshez közvetlen hozzáféréssel nem rendelkező, a tagállamok által saját hatáskörükben általában hátrányos helyzetű célcsoportokként meghatározott személyek és vállalkozások, (mint például a romák, a bevándorlók, hátrányos helyzetű vidéki térségekben élő emberek, bizonytalan foglalkoztatási helyzetben lévők és nők) számára rendelkezésre álló mikrohiteltek előmozdítására irányul:
 - i. garanciák nemzeti vagy EU-garanciaalapok általi biztosítása a mikrohitelt nyújtók számára;
 - ii. kiegészítő szolgáltatásként üzleti támogatási szolgáltatások nyújtása a mikrohitel-felvevők számára, vagy a mikrohitel-szolgáltatók vagy harmadik felek részéről, amelynek rendszeresen értékelt célirányos képzést kell tartalmaznia a mikrohitel-felvevők számára, az ilyen képzés a Strukturális Alapokból való finanszírozásának lehetőségével;
 - iii. a legjobb gyakorlatokra irányuló kutatás, illetve azok cseréje a működési téren, pl.: alternatív garanciára vonatkozó követelmények, hagyományostól eltérő hitelképességi értékelési módszerek, kockázatmérő rendszerek és a közvetítők szerepe tekintetében;
 - iv. honlap létrehozása, ahol a mikrohiteltek potenciális igénybevevői bemutathatják projektjeiket az őket hitellel támogatni szándékozók számára; továbbá
 - v. a mikrohitelfelvevőkről pozitív és negatív hiteladatokat tartalmazó, az egész Unióra kiterjedő adatbázis létrehozása.

2009. március 24., kedd

- b) A megkettőzés elkerülése érdekében a Bizottságnak
- i. egyetlen koordinációs egységet kell kijelölnie, amely egybevonja az összes mikrohitelt érintő európai uniós finanszírozási tevékenységet, továbbá
 - ii. csak abban az esetben kell (társ)finanszírozni projekteket, ha a mikrohitelt a társadalombiztosítási jogosultságok, mint a munkanélküli-juttatások, jövedelemtámogatás visszatartásával kombinálják, az üzleti szolgáltatást nyújtó elemzése alapján, akinek figyelembe kell vennie az üzlet által elért eredményeket és a nemzeti életszínvonal-minimumot.

3. 3. ajánlás: a banki és nem banki mikrofinanszírozási intézetekre (MFI-k) vonatkozó összehangolt közösségi keretről

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogszabály(ok)nak a következők szabályozására kell irányulnia:

A Bizottságnak jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie a banki és nem banki mikrofinanszírozási intézetekre vonatkozó közösségi keret létrehozására. A nem banki MFI-kre vonatkozó keretnek az alábbiakat kell magában foglalnia:

- a) a mikrohitelt biztosítók egyértelmű meghatározása, előírva, hogy nem gyűjtenek betéteket, ezért a 2006/48/EK irányelv értelmében nem minősülnek pénzintézeteknek;
- b) kizárólag hitelezési tevékenység folytatására vonatkozó képesség;
- c). továbbkölcsonzési képesség; továbbá
- d) összehangolt, kockázatalapú szabályozás az engedélyezésről, bejegyzésről, jelentéstételről és prudenciális felügyeletről.

4. 4. ajánlás: a 2005/60/EK irányelvről

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogszabály(ok)nak a következők szabályozására kell irányulnia:

A Bizottságnak a 2005/60/EK irányelv felülvizsgálatakor az ügyfelekre vonatkozó, kellő gondossággal kapcsolatos előírások alóli különleges mentesség lehetővé tételével biztosítani kell, hogy az irányelvben foglalt rendelkezések nem képeznek akadályokat olyan személyek mikrohitelhez jutása előtt, akik nem rendelkeznek állandó lakcímmel vagy személyazonossági dokumentumokkal.

5. 5. ajánlás: az EK versenyszabályokról

Az Európai Parlament megítélése szerint az elfogadandó jogszabálynak a következők szabályozására kell irányulnia:

- a) A Bizottságnak a *de minimis* szabályok felülvizsgálatakor foglalkoznia kell az alábbiakkal:
 - i. a *de minimis* értékhatárai tagállamok közötti megkülönböztetése a mikrohitelt biztosítóknak nyújtott pénzügyi támogatás tekintetében;
 - ii. a mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozásnak nyújtott *de minimis* támogatás tekintetében fennálló megkülönböztetés eltörlése, amennyiben a támogatás mikrohitelhez kapcsolódik; továbbá
 - iii. az adminisztratív teher csökkentése, amennyiben a támogatás mikrohitelhez kapcsolódik;
- b) A Bizottságnak meg kell határoznia, hogy a mikrohitelt nyújtók, valamint adott esetben az ilyen intézeteknek nyújtott állami támogatások összhangban állnak-e a közösség versenyszabályaival.
- c) A Bizottságnak olyan szabályokat kell bevezetnie, amelyek a közbeszerzési eljárások során lehetővé teszik a mikrohitel-felvevők által biztosított áruk és szolgáltatások kedvezményes elbírálásban részesítését.

2009. március 25., szerda

A TKT/TAI módszer

P6_TA(2009)0173

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása a TKT/TAI módszerről, mint a költségvetési források elosztásának irányítási eszközéről (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0104/2009),

- A. mivel az uniós intézmények a 2000. évi reformról („Kinnock-reformok”) szóló fehér könyv nyomán elfogadták a tevékenységalapú irányítást (TAI), a tevékenységalapú költségvetés-tervezést (TKT) és a stratégiai tervezési és programozási ciklust (STP) a Bizottság, és általánosságban az uniós programok teljesítményorientáltabb irányítása felé történő elmozdulás részeként,
- B. mivel a két koncepció gyakorlati bevezetésére a Prodi-Bizottság idején és annak az éves STP-ciklusból és a forrásoldalon a megfelelő TAI-TKT ciklusból álló, 2000–2005-ös ötéves stratégiai céljai keretében került sor,
- C. mivel mindezek végső célja kétségtelenül annak biztosítása volt, hogy az adófizetőktől származó szűkös erőforrásokat a lehető legjobban használják fel az elfogadott politikai prioritások elérésére a szakpolitikák és a forráselosztási folyamat megfelelőbb összekapcsolása révén, ami annyit jelentett, hogy az uniós intézményeknek olyan mechanizmusokat kellett bevezetniük, amelyekkel ez bürokráciától mentesen és hatékonyan megvalósítható,
- D. mivel ugyanakkor a reformnak célja volt az eredményesebb irányítás és végrehajtás, a nagyobb cselekvési szabadság, valamint a személyes elszámoltathatóság és felelősség világosabb meghatározása is,
- E. mivel a költségvetési hatóság természetesen a szűkös erőforrások legjobb felhasználásának tulajdonította a legnagyobb jelentőséget, és most úgy véli, hogy elérkezett az idő az eddigi fejlemények számbavételére és új lendület adására egyes olyan további fejlesztéseknek, amelyek az uniós intézményeket jó minőségű teljesítményorientált rendszerekkel ruházhatják fel,
- F. mivel már jelentős kedvező fejlemények következtek be az e kérdésekkel kapcsolatos általános szemléletmód és beállítottság terén, ugyanakkor azonban még mindig nagymértékben továbbfejleszhető a meglévő erőforrások kezelése,

Általános rész

1. megítélése szerint a TAI-TKT végrehajtása sikeres volt, és jelentős szemléletváltozást eredményezett a Bizottságon belül, míg egyidejűleg segített a személyes felelősségek és elszámoltathatóság pontosításában és az irányítás hatékonyabbá, eredményközpontúbbá és átláthatóbbá tételében;
2. rámutat, hogy még mindig fennáll a Bizottság bürokratizálódásának valós veszélye a terhet jelentő szabályok és a megterhelő eljárások terjedése révén; ezért felszólít az eljárások és az irányítás további fejlesztésére a Bizottság minden szintjén;
3. megítélése szerint a Bizottság ötéves stratégiai céljainak – amelyek végső soron átfogó programozási tevékenységének politikai alapját alkotják – és azok éves politikai stratégiába való átültetésének jobban kell kapcsolódnuk a többéves pénzügyi kerethez annak érdekében, hogy a megfelelő forrásokkal koherens egységes stratégia kialakítása révén ésszerűbbé lehessen tenni ezek menetrendjét és elfogadását, ezért úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keretnek ötéves időszakra kell kiterjednie;

2009. március 25., szerda

4. véleménye szerint jelenleg az uniós programokat kiterjedten ellenőrzik az ellenőrzések és jogszerűség tekintetében, de sajnálatosan nem fordítanak ugyanekkora figyelmet a programok elfogadott időtartama során elért tényleges eredményekre; megítélése szerint a Bizottság átfogó éves teljesítményének értékelésekor – a mentesítési eljárást is beleértve – sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani az elért eredményekre;

Felelősségi körök

5. hangsúlyozza, hogy az uniós szakpolitikák eredményessége és a költségvetés megfelelő költség-haszon aránya érdekében kulcsfontosságú a felelősségi körök egyértelmű azonosítása és megosztása; hangsúlyozza, hogy a politikai felelősség a biztosokat terheli; hangsúlyozza azt is, hogy a Parlament felé teljes felelősséggel tartoznak a saját területükön és a Bizottság egészén belül az eredményes és hatékony irányítás végrehajtásáért; hangsúlyozza, hogy a siker kulcseleme a kölcsönös bizalom és nyíltság jegyében az intézmények között megalószuló jó kapcsolat;

6. rendkívül fontosnak tekinti, hogy – mivel a végrehajtás a végrehajtó hatalmi ág felelőssége – a Bizottság kellő pénzügyi és politikai mozgástérrel rendelkezzen, de igen egyértelműen be kell számolnia az elért eredményekről és a kiutalt pénzügyi és emberi erőforrások felhasználásáról; kevésbé tekinti fontosnak – a költségvetési hatóság szemszögéből – a célok elérésének pontos mikéntjét és a Bizottság belső munkamódszerét; ezért e tekintetben a szabadság megfelelő növelése mellett érvel; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a folyó TAI-STP ciklust annak biztosítása érdekében, hogy az e tekintetben egységes legyen, valamint terjessze elő a változtatásra vonatkozó megfelelő javaslatokat;

7. úgy véli, hogy a Bizottságnak világos mennyiségi és minőségi mutatókat kell bevezetnie a politikai és adminisztratív célok megvalósításának mérése céljából, és ezeket a mutatókat időben összehasonlíthatóvá kell tennie;

8. emlékeztet arra, hogy az irányítási és igazgatási felelősségnek a személyzeti szabályzat megfelelő rendelkezéseiben, valamint a költségvetési rendelet hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra vonatkozó elve révén meghatározott szintje terheli a Bizottság főigazgatóságainak főigazgatóit is (felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőket), a programok és szakpolitikák eredményes, hatékony és természetesen jogilag helytálló végrehajtása tekintetében;

9. megítélése szerint a legtöbb területen az egyértelmű – nem túlságosan sokszintű és nem is túl bürokratikus – felelősségi lánc kérdése még mindig oka lehet a Bizottságon belül az egyes kérdésekkel való azonosulás hiányának, és e tekintetben egyértelmű iránymutatásokat kíván a programok/költségvetés végrehajtásával kapcsolatban és abban a tekintetben, hogy a TAI és a TKT kérdése miként befolyásolja ezt a kérdést;

10. e tekintetben üdvözlöi az egyéni szereplők felelősségének pontosítását és a szervezetben belüli felelősség érzetének erősítését célzó további munkát; egyben úgy véli, hogy e tekintetben kulcsfontosságúnak bizonyulhat a TAI-TKT „a siker eszközeként” és nem adminisztratív teherként történő eredményes használata és integrálása; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa ezt a folyamatot, és terjessze be az ezt előrevívő megfelelő javaslatokat;

Visszajelzés

11. megítélése szerint az eredményeknek és a kiutalt forrásoknak az éves tevékenységi jelentésekben történő gyakorlati bemutatása és összesítése még mindig elmaradásban van az előkészítő szakaszban – azaz az éves politikai stratégiában, az éves irányítási tervekben és tevékenységi beszámolóikban – a célok és a kért források betervezéséhez szükséges adminisztratív feladatokra fordított időhöz képest; e tekintetben úgy ítéli meg, hogy további fejlődésre van szükség, hogy a Bizottság összes szolgálata pozitívan azonosuljon e folyamattal;

12. hangsúlyozza annak valós szükségességét, hogy a Parlament jobb, felhasználóbarát jelentéseket kapjon költségvetési, jogalkotási és ellenőrzési feladatai ellátásához; megítélése szerint az éves költségvetési eljárásban a Parlament és a Tanács rendelkezésére kell bocsátani a vonatkozó éves tevékenységi jelentéseknek és azoknak az eredményeket és költségeket is tartalmazó összefoglaló jelentéseinek rövidített változatát;

2009. március 25., szerda

13. megítélése szerint súlyos hiányosság, hogy eddig az éves politikai stratégia és az előzetes költségvetés-tervezetbe (EKT) bekerülő párhuzamos költségvetési információk új prioritásokat vezettek be anélkül, hogy „negatív prioritásokat” azonosítottak volna, és hogy ennek következtében az egész ciklus egyik prioritást a másik után veszi fel anélkül, hogy bármiféle politikai döntés születne arról, hogy az adófizetőktől rendelkezésre álló források korlátozott jellegére tekintettel egyes kérdéseket háttérbe kell szorítani annak érdekében, hogy utat engedhessünk a fontosabb prioritásoknak; hangsúlyozza, hogy ez egyértelműen ellentétes a reform alapelveivel; aggodalommal állapítja meg, hogy a többéves pénzügyi keret szigorú korlátai igen kis mozgásteret hagynak;

14. tudomásul veszi az előzetes költségvetés-tervezettel együtt közzétett éves irányítási tervek és tevékenységi jelentések közötti összhang javítását célzó, annak érdekében tett javaslatokat, hogy a stratégiai tervezési és programozási folyamat egyszerűsödjön, egyidejűleg fennmaradjon a célok és a mért „teljesítmény” közötti kapcsolat; meggyőződése, hogy az éves irányítási tervet meg kell reformálni, és kéri a Bizottságtól a gyors intézkedést;

15. ezért még mindig nincs meggyőződve arról, hogy a stratégiai tervezési és programozási, illetve a tevékenység-alapú irányítási folyamat kellően figyelembe veszi-e a tanulságokat és a korábbi eredményeket, valamint ezeknek az elkövetkező években a rendszerbe történő visszaiültetését; rámutat, hogy ezzel összefügg az is, hogy miként veszik figyelembe a Bizottság által készített számos tanulmányt és értékelést, illetve azok miként befolyásolják – igen helyesen – a forráselosztás folyamatát; azt javasolja ezért, hogy az értékelésekre vonatkozó szabályzatok egyértelműbben követeljék meg a programok felülvizsgálata és a költségvetési eljárás közötti kapcsolat meglétét; javasolja továbbá, hogy az éves tevékenységi jelentések tartalmazzanak külön fejezetet az e tekintetben szerzett tapasztalatokról;

16. úgy véli, hogy a stratégiai tervezési és programozási, illetve a tevékenység-alapú irányítási ciklusnak tartalmaznia kell egy, a kitűzött politikai célok eléréséhez kapcsolódó kockázatelemzést;

17. az uniós programok teljesítményének fokozását célzó gyakorlati javaslatként szükségesnek tekinti, hogy a jelenlegi irányítási és költségvetési ciklusokat megfelelőbben használják az új költségvetés elkészítésekor; technikai értelemben ez azt jelenti, hogy a jelenlegi eljárásban (2010. évi költségvetés) az éves tevékenységi jelentések és azoknak a célok teljesítésének vagy teljesítése elmaradásának mikéntjére vonatkozó eredményeket tartalmazó 2008-as összefoglalása időben rendelkezésre álljon, és nagyobb mértékben használják ezeket a 2009 során előterjesztett bizottsági javaslatokban; hangsúlyozza azon kívánságát, hogy a korábbi prioritások és célok előrehaladási módja „szisztematikus következményekhez” vezessen; bírálja, hogy évről-évre nem összpontosítanak eléggé arra, hogy mit értek el ezekkel kapcsolatban és miként kellene ennek tükröződnie a következő évek során;

18. üdvözli a tevékenységi jelentéseknek a kért források indokaként az előzetes költségvetési tervezettel benyújtott bizonyos javításait; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az információk időnként még mindig nem olyan minőségűek, ami például a költségvetés növelését motiválná, és sajnálja azt is, hogy a költségvetési hatóság eddig nem látta indokoltnak a jól teljesítő juttalmazását, és fordítva, a nem megfelelő eredményeket felmutató részlegek költségvetésének szinten tartását, sőt csökkentését;

A Bizottságon belül

19. megítélése szerint a hosszú távú célok és tervek, azaz a többéves pénzügyi keret és az ötéves stratégiai célok, illetve az éves politikai stratégia is több magyarázatot igényel, és jobban kapcsolódnuk kell az egyes főigazgatóságok és szolgálatok munkájához a személyzet motiválásának fontos részeként, hogy érezzék, hogy részesei és tevékeny résztvevői a szervezet egésze által kitűzött legfontosabb céloknak; ezért kéri a Bizottságot, hogy éves irányítási terveiben és éves tevékenységi jelentéseiben egyértelműbben kapcsolja össze a pozitív és negatív prioritásokat az általános többéves és stratégiai célokkal;

20. meggyőződése az is, hogy sajnálatos módon általában valójában meg sem kísérelik e stratégiai célok előrehaladásának értékelését; meggyőződése, hogy el lehetne végezni például a stratégiai célok végrehajtásának felidős értékelését, és minden egyes főigazgatóság részt vehetne e folyamatban a megtett intézkedéseknek, a felhasznált forrásoknak és annak az ismertetésével, hogy ezek miként járultak hozzá az átfogó célok teljesítéséhez; hangsúlyozza, hogy ennek gyakorlati megvalósítása érdekében stratégiai összefüggésekben a lehető legnagyobb mértékig meg kell határozni a teljesítmény méréséhez használt célokat és mutatókat;

21. hangsúlyozza, hogy ez a részvétel végső soron a források operatív szinten történő felelős kezelésének kulcsa is, és például egyben ösztönző tényező is az egységek számára ahhoz, hogy hatékony munkavégzési gyakorlatokat keressenek, lehetőség szerint megtakarítást érjenek el és együttműködjenek más részlegekkel stb.;

2009. március 25., szerda

22. megítélése szerint a TAI-t-TKT-t oly módon kell továbbfejleszteni, hogy javuljon az átláthatóság, és világossá váljon a Bizottságon belül a központi és decentralizált feladatkörök közötti felelősségmegosztás, és – ami fontos – egyértelmű iránymutatás legyen az adminisztratív támogatásra és a koordinációs feladatokra – a TAI-TKT ciklus támogatását is ideértve – szánt létszám és személyzeti kiadások/források vonatkozásában, hozzájárulva ezzel a centralizált és decentralizált megközelítés közötti megfelelő egyensúly megtalálásához;

Záró megjegyzések

23. kéri a Bizottságot, hogy jobban integrálja és egyszerűsítse a stratégiai tervezési és programozási, illetve a tevékenységalapú irányítási ciklust, hogy a szakpolitikák végrehajtásának tényleges eredményeit kellően figyelembe lehessen venni a humán és pénzügyi erőforrások elosztásakor; hangsúlyozza, hogy ennek az esetleges „negatív prioritások” azonosításával is együtt kell járnia;

24. úgy véli, nagyobb figyelmet kell szentelni az éves politikai stratégia oly módon történő átalakításának, hogy az szisztematikusan tekintetbe vegye az előző évek eredményeit, hozzájárulva ezzel a Bizottságra nehezedő adminisztratív terhek csökkentéséhez;

25. hangsúlyozza, hogy a kulcsfontosságú stratégiai tervezési és programozási, illetve tevékenységalapú irányítási dokumentumok – így a Bizottság éves tevékenységi és összefoglaló jelentései – tartalmát egyszerűbben és jobb formában kell bemutatni, hogy azok jobban megfeleljenek a költségvetési és mentesítésért felelős hatóság igényeinek;

26. ragaszkodik ahhoz, hogy ez az elmozdulás ne eredményezze az adminisztratív munkaterhek növekedését; ezért kéri a Bizottságot, hogy végezzen részletes elemzést a stratégiai tervezési és programozási, illetve a tevékenységalapú irányítási ciklus adminisztratív költségeiről, a lehetséges adminisztratív egyszerűsítések azonosítása, valamint humánerőforrás-elosztás megfelelésének szoros figyelemmel kísérése érdekében, különösen a programozási és költségvetés-készítési tevékenységek során;

27. kéri a Bizottságot, hogy következő átvilágítási jelentésében számoljon be a Parlamentnek az elemzések eredményeiről, valamint adjon tájékoztatást a 2010. évi költségvetés Parlament általi első olvasatát megelőzően a végrehajtott intézkedésekről, valamint az e jelentésben szereplő kérések terén elért előrehaladásról;

28. úgy véli, nagyobb hangsúlyt kell fektetni minőségi kritériumok bevezetésére, amelyekhez a teljesítménnyel kapcsolatos információknak igazodniuk kell;

29. kéri továbbá a Bizottságot, hogy folyamatosan tájékoztassa a Parlamentet a szervezeti hatékonyság és eredményesség értékelése és javítása érdekében tett intézkedésekről, különösen az adminisztratív támogatási és koordinációs funkcióknak a Bizottságon belüli központi és operatív szintek közötti megosztása tekintetében;

30. hangsúlyozza, hogy egyértelműbb kapcsolatnak kell fennállnia az éves tevékenységi jelentések, az éves politikai stratégia és a Bizottság költségvetés-tervezete között, valamint a programozási és költségvetés-készítési tevékenységek összehangolását többéves távlatban kell előmozdítani, a többéves pénzügyi keret, a Bizottság stratégiai terve és az éves politikai stratégia közötti megfelelőbb kapcsolódás révén;

31. megítélése szerint ezek a fejlesztések a TKT-TAI-t hatékony eszközzé tennék az eredményorientált költségvetés tekintetében, és támogatnák a Bizottságon belül a felelősség és elszámoltathatóság kultúráját;

32. úgy véli, hogy a Bizottsággal folytatott párbeszéd megerősítése érdekében a Parlamentnek felül kell vizsgálnia, hogy hogyan használja fel az SPP-TAI dokumentumokból származó, a teljesítményre vonatkozó információkat;

*

* * *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.

2009. március 25., szerda

A 2007–2013-as pénzügyi keret félidős felülvizsgálata

P6_TA(2009)0174

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása a 2007–2013-as időszakra szóló pénzügyi keret félidős felülvizgatójáról (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződésre, és különösen annak 268–280. cikkére,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződés jelenleg zajló ratifikálási folyamatára,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a kibővített Unió 2007 és 2013 közötti politikai kihívásairól és költségvetési eszközeiről szóló, 2005. június 8-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „A költségvetés reformja, változások Európában” című, 2008. november 3-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2739),
- tekintettel a Bizottság által megrendezett, „A költségvetés reformja, változások Európában” című, 2008. november 12-i konferencia eredményeire,
- tekintettel az Európai Unió 2008. évi általános költségvetési tervezetéről (valamennyi szakasz) szóló, 2007. december 13-i, ⁽³⁾ illetve a 2009. évi általános költségvetési tervezetéről (valamennyi szakasz) szóló, 2008. december 18-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak jövőjéről szóló, 2007. március 29-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásnak a többéves pénzügyi keret tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló módosított javaslatról szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra vonatkozó 2008. december 4-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésről szóló, 2008. február 21-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.⁽²⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 373. o.⁽³⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 454. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ HL C 27. E, 2008.1.31., 214. o.⁽⁶⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 263. o.⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0068.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a közös agrárpolitika állapotfelméréséről szóló, 2008. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2005. december 15–16-i, a 2007. június 21–22-i és a 2008. december 11–12-i Európai Tanács következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék által a Bizottság „A költségvetés reformja, változások Európában” című közleményére (SEC(2007)1188) adott válaszra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint a Mezőgazdasági Bizottság véleményére (A6–0110/2009),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság élénk tárgyalásokat követően megállapodott a költségvetési fegyelemtől és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) az Európai Parlament 2005. június 8-i tárgyalási álláspontja alapján, amely a politikai prioritások azonosítása érdekében a szükségletek mélyreható elemzésén, illetve a tagállamok által 2005-ben elért megállapodáson alapult,
- B. mivel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás meghatározza, hogy a Bizottság 2009 végéig jelentést készít az intézményközi megállapodás működéséről, és a Bizottságot felkérték egy teljes és széles körű felülvizsgálat elvégzésére, amely az uniós kiadások valamennyi szempontját, beleértve a közös agrárpolitikát is, továbbá valamennyi forrását magában foglalja, beleértve az Egyesült Királyságnak járó visszatérítést is, és amelyről 2008–2009-ben kell jelentést készítenie,
- C. mivel a Bizottság 2007 szeptemberében széles körű nyilvános konzultációt indított el, amelyre több mint 300 hozzászólás érkezett, és 2008. november 12-én házigazdája volt az „A költségvetés reformja, változások Európában” című konferenciának, amely a felülvizsgálati folyamat első lépését jelentette,
- D. mivel a Bizottság közleményt kíván előterjeszteni, amelyben körvonalazza azokat a fő irányokat, amelyek alapján legkésőbb 2009 őszén ki kell alakítani a következő pénzügyi keretet, továbbá kötelese jelentést benyújtani a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás működéséről (a folyamat második lépése), míg a következő többéves pénzügyi keretre és intézményközi megállapodásra irányuló javaslatokat a következő Bizottság fogja elkészíteni 2010 folyamán (harmadik lépés),
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés ratifikálásának folyamata még nem fejeződött be,
- F. mivel a Lisszaboni Szerződés pénzügyi rendelkezései meghatározzák, hogy a többéves pénzügyi keret jogilag kötelező érvényű státuszt kap az Európai Unió működéséről szóló szerződés keretében, és „legalább öt éves” időtartammal fog rendelkezni,
- G. mivel a Lisszaboni Szerződés rendelkezik az Európai Unió hatásköreinek bővítéséről, aminek a következményei számos új politikában tükröződhetnek, amelyekhez megfelelő jogalapok létrehozására és finanszírozásra lehet szükség,
- H. mivel az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a következő pénzügyi keret menetrendje lehetővé tegye a demokratikus legitimitást és a Bizottság és a Parlament mandátumainak lehető legnagyobb mértékű egyeztetését, figyelembe véve a jelenlegi többéves pénzügyi keret 2015/2016-ig történő lehetséges meghosszabbítását és kiigazítását,
- I. mivel az új Bizottság kijelölése és a vonatkozó meghallgatások alkalmat adhatnak az újonnan megválasztott Parlament számára arra, hogy politikai prioritásait és az e célból szükséges költségvetéseket illetően kikérdezze és értékelje az új biztosokat,

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0093.

2009. március 25., szerda

J. mivel a jelenlegi jogalkotási programok 2010–2011-ben esedékes félidős értékelésének fontos alapként kell szolgálnia a folyamatban lévő programok és a jövőbeni prioritások későbbiekben elvégzendő értékelésekor, és a félidős értékelést figyelembe kell venni a jelenlegi többéves pénzügyi keret 2015/2016 végéig történő lehetséges meghosszabbítása és kiigazítása keretében,

1. emlékeztet arra, hogy a Parlament intenzíven hozzájárult a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret és a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás létrehozásához, miközben ezzel párhuzamosan többéves programok óriási számban történő elindításával lehetővé tette a közösségi jogalkotás folytonosságát; úgy véli, hogy a Parlament jelentésében foglalt ajánlások többsége még érvényes, mivel azok az alulról felfelé építkező megközelítésen alapulnak, amely összekapcsolja a feladatokat és ígéreteket a szükséges költségvetési eszközökkel; ezzel összefüggésben az a véleménye, hogy tovább kellene adni a soron következő Parlamentnek a múltbeli tapasztalatokon alapuló egyes átfogó elveket és irányvonalakat;

Három lépésből álló megközelítés

2. üdvözli a Bizottság széles körű, nyílt konzultáció szervezésére irányuló kezdeményezését, amely új elképzeléseket és újonnan megjelenő tendenciákat kíván feltárni; emlékeztet azonban arra, hogy a Parlament az egyes intézmények által élvezett előjogok kötelékein belül jogosult arra, hogy a saját maga által tervezett konzultációk és meghallgatások alapján megvizsgáljon más megoldásokat és elképzeléseket;

3. úgy véli, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret (2007-2013) és a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás hatálybalépését követő két év során sikerült némi előrehaladást elérni az intézményközi megállapodás megkötéséről szóló 2006. májusi 17-i állásfoglalásában⁽¹⁾ a Parlament által kidolgozott három pillér tekintetében: a politikai prioritások és pénzügyi szükségletek jobb összehangolása, a költségvetés szerkezetének modernizálása, és az uniós költségvetés végrehajtásának minőségbeli javítása; megjegyzi azonban, hogy még van lehetőség olyan továbblépésekre, mint a korábban elfogadott megbízhatósági nyilatkozat (DAS) teljesítése, a szabályok egyszerűsítése, és a már biztosított, ám meglehetősen alacsony szinten végrehajtott eszközök felhasználásának javítása;

4. emlékeztet arra, hogy tudatában van annak, hogy számos hiányosság megoldatlan maradt a végleges megállapodásban, mint például a regionális és nemzeti irányítási nyilatkozatok bevezetése; hangsúlyozza, hogy további finanszírozás igénye merült fel az EU politikai prioritásai, nevezetesen a Galileo, az Európai Technológiai Intézet és az élelmiszereszköz tekintetében, és a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás meglévő eszközei használata révén sikerült megoldást találni; tudomásul veszi, hogy a Tanács egyedül nem volt képes végrehajtani az Európai Tanács megállapodását, amelynek célja az uniós költségvetésből 5 000 000 000 euró allokálása a gazdaságélénkítő és támogatási programra; úgy véli, hogy az elégséges és nagyra törő felülvizsgálat alapján további kiigazításokra lesz szükség a jelenlegi többéves pénzügyi tervben és intézményközi megállapodásban;

5. rámutat arra, hogy különbséget kell tenni bizonyos programok a jelenlegi többéves pénzügyi kereten belüli felülvizsgálata – amelynek alapja a jogalkotás 2010-2011-ben esedékes félidős értékelése –, a 4., és az 1a. címek nem kielégítő finanszírozásából eredő jelenlegi kihívások és az olyan új kihívások között, mint például az energia, az éghajlatváltozás, az állampolgárság, a szabadságjogok, a közbiztonság és az igazságügy, a határokon átnyúló szervezett bűnözés elleni küzdelem, a Közös Kül- és Biztonságpolitika (KKBP), a Lisszaboni Szerződésben meghatározott új hatáskörökkel összefüggő egyéb politikák, illetve az új többéves pénzügyi keret előkészítése; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi TPK meghosszabbítása még fontosabb előfeltétellé teszi a mélyreható félidős felülvizsgálatot;

6. hangsúlyozza, hogy egyrészt a jelenlegi környezet és a Lisszaboni Szerződés ratifikálásával kapcsolatos számos bizonytalanság, illetve másrészt a jelenlegi parlamenti ciklus vége, az európai választások kimenetele és az új Bizottság létrehozása a jelenlegi gazdasági környezetben nem fogja lehetővé lenni a mélyreható felülvizsgálatot célzó részletes álláspontok elfogadását az elkövetkező hónapokban; hangsúlyozza azonban, hogy a mélyreható felülvizsgálatot az új Parlamentnek és a Bizottságnak sürgős prioritásként kell kezelnie.

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 182. o.

2009. március 25., szerda

7. ezért az a véleménye, hogy a reális félidős felülvizsgálatnak három lépésben kell megvalósulnia:
- a) i. a hiányok és a maradékok rendezése az éves költségvetési eljárások keretében, ha lehetséges, nagyobb rugalmassággal, és ha szükséges, a saját források felső határa alatt megmaradt tartalék egy részének felhasználásával,
 - ii. a félidős értékelés elemzése,
 - b) i. a jelenlegi többéves pénzügyi keret lehetséges kiigazításának és 2015/2016-ig történő meghosszabbításának előkészítése a többéves pénzügyi keret öt éves rendszerére való zökkenőmentes áttérés érdekében, amely lehetővé teszi a Parlament és a Bizottság számára, hogy hivatali idejük alatt politikai felelősséget vállaljanak minden többéves pénzügyi keretért;
 - ii. lehetséges kiigazítások és a jelenlegi programok jogszabályban (2010–2011) meghatározott meghosszabbítása, a TPK Parlament által többször is kért meghosszabbításával összhangban,
 - c) a következő többéves pénzügyi terv előkészítése 2016/2017-ben; ez a szakasz a 2014-ben megválasztott Parlament feladata lesz;

Általános elvek

8. emlékeztet arra, hogy a saját források felső határa a kötelezettségvállalásokban az EU GNI-jének 1,31 %-át teszi ki, a kifizetésekben pedig az EU GNI-jének 1,24 %-át; arra is emlékeztet, hogy minden évben jelentős rés marad a pénzügyi keret által meghatározott felső határ alatt, mégpedig a kifizetésekben (2007-ben 8 300 000 000 EUR, 2008-ban 13 000 000 000 EUR, 2009-ben 7 800 000 000 EUR); emlékeztet továbbá arra, hogy óriási rés áll fenn a többéves pénzügyi keret felső határa és az EU saját forrásainak ⁽¹⁾ felső határa között (2010-ben 36 600 000 000 EUR, 2011-ben 44 200 000 000 EUR, 2012-ben 45 000 000 000 EUR, 2013-ban 50 600 000 000 EUR) ⁽²⁾;

9. megerősíti a fent említett 2007. március 29-i állásfoglalásában kifejtett álláspontját, amelyben hangsúlyozta, hogy „a bevételek reformja és a kiadások felülvizsgálata közötti politikai kapcsolat elkerülhetetlen és tökéletesen ésszerű”; úgy véli, hogy a két folyamatnak egymással párhuzamosan kell lezajlania ahhoz, hogy legkésőbb a 2016/2017-ben induló TPK-nál össze tudjanak olvadni az új uniós finanszírozási és kiadási rendszer kialakítására irányuló átfogó és integrált reformfolyamat keretében, ami egyúttal azt jelenti, hogy az előkészítő munkát a ratifikációval együtt ezt megelőzően el kell végezni; felhív egy olyan rendszer kialakításának megfontolására, amelyben a tagállamok előnyeinek és hátrányainak egyenlege összességében egy megfelelőbb szintet ér el;

10. úgy véli, hogy az EU-források általános nagyságrendjét nem érintheti a jelenlegi gazdasági világválság, még akkor sem, ha a tagállamok GNI-je a jövőben nem fog állandóan növekvő görbét követni; meggyőződése ezért, hogy az EU kiadásainak a világos európai hozzáadott értéket képviselő politikákra kellene összpontosulniuk, teljes mértékben összhangban a szubszidiaritás, az arányosság és a szolidaritás elvével; emlékeztet arra, hogy a válságban ezen hozzáadott érték elsősorban az európai népek közötti szolidaritás alapelve szempontjából mérhető;

11. hangsúlyozza, hogy a hatékony pénzgazdálkodásnak, valamint a politikai prioritásoknak és pénzügyi szükségleteknek megfelelő, jobb tagállami és bizottsági gazdálkodásnak az elkövetkező években is prioritást kell képeznie, valamint, hogy e célkitűzés elérésére a pozitív és negatív prioritások előzetes azonosításával kell törekedni, nem pedig saját magunk számára megszabott felső határokkal, úgy véli ezért, hogy a TPK számára nagyobb rugalmasságot kell biztosítani; hangsúlyozza, hogy az EU előtt álló kihívások (élelmiszer- és energiaválság, pénzügyi válság) ilyen nagyságrendben ritkán jelentkeznek a történelemben; úgy véli, hogy az e válságokra adott valóban európai válasz nemzetközi jogalkotói és költségvetési intézkedéseket tesz szükségessé;

⁽¹⁾ A Tanács 2000/597/EK, Euratom határozata (2000. szeptember 29.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 253., 2000.10.7., 42. o).

⁽²⁾ A saját források 1,24 %-os felső határa szemben a többéves pénzügyi keret felső határával az EU27 2009-re becsült GNI-je alapján.

2009. március 25., szerda

12. úgy véli, hogy mivel az Unió szakpolitikai prioritásai folyamatosan átalakulóban vannak a globalizáció, a demográfiai változások, a technológiai fejlődés, a biztos és változatos energiabeszerezési források biztosításának szükségessége és az éghajlatváltozás miatt, alapvető fontosságú, hogy az EU kiadásait átértékeljék és optimalizálják a legnagyobb hozzáadott értéket jelentő és leghatékonyabb uniós fellépés érdekében;

13. meggyőződése, hogy az Unió működési kapacitása szempontjából feltétlenül nagyobb rugalmasságra van szükség a fejezeteken belül és a fejezetek között, nem csak azért, hogy az EU képes legyen szembenézni az új kihívásaival, hanem az intézményeken belüli döntéshozatali folyamat megkönnyítése érdekében is; elvárja, hogy a Bizottság ebben az értelemben soron következő, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 1. nyilatkozatán alapuló javaslataiban megfelelő kezdeményezéseket indítson el;

14. emlékeztet arra, hogy az intézményközi megállapodás 21. pontja megállapítja, hogy „előre nem látható körülmények esetén a Bizottság a pénzügyi keret a saját források felső korlátjának érintetlenül hagyása mellett felülvizsgálható”; újra kritikával illeti a Tanács irracionális viselkedését, amely ismétetlen ellenzi e felülvizsgálati lehetőség alkalmazását;

15. megismétli, hogy konkrét és gyors javulást szeretne látni az uniós politikák és különösen a kohéziós politika tagállami és bizottsági végrehajtásának terén; határozottan elvárja, hogy a Bizottság és a Tanács által a tagállamok nevében 2008 novemberében tett közös kötelezettségvállalás egyszerűsíteni fogja az eljárásokat (különösen a „management control system” eljárásait) a kifizetések felgyorsítása érdekében, és hogy pozitív hatással lesz az elkövetkező költségvetésekben; kész arra, hogy politikai és igazgatási intézkedéseket hozzon, amennyiben a jelenlegi helyzet nem változik; javasolja az eljárások egyszerűsítésének kiemelt kezelését más területeken is, például a kutatás és az innováció, vagy a kvv-politika tekintetében;

16. megállapítja, hogy az uniós kiadások hatékony kezelésének kiemelt prioritást kell élveznie; megállapítja továbbá, hogy különösen fontos, hogy a pénzforrások elosztása objektív kritériumokon és teljesítésük folyamatos értékelésén alapuljon; úgy véli, hogy ezzel összefüggésben elő kell mozdítani a köz- és magánszféra közötti erős és hatékony partnerségeket;

17. sajnálja, hogy lassú előrehaladás tapasztalható az uniós költségvetés finanszírozási rendszerének a gazdasági válság eredményeképpen még sürgősebbé vált reformjára vonatkozó viták terén; különösen sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az üvegházhatású gázkibocsátási jogok kereskedelmi rendszere létrehozásának lehetőségét nem ragadták meg annak érdekében, hogy mélyreható politikai vitát indítsanak az uniós döntések által létrehozott új, közpénzekből finanszírozott források elosztásáról; sürgeti, hogy e vitát indítsák el a jelenlegi többéves pénzügyi keret pénzügyi féldős felülvizsgálata során;

18. tudomásul veszi, hogy a tagállamok az uniós célkitűzések jelentős részét figyelembe vették a nemzeti költségvetéseik során; ragaszkodik ahhoz, hogy az így mozgósított előirányzatokat rögzítsék és közétegyék az egyes tagállamokban az erőfeszítések mérésének megkönnyítésére és annak felmérésére, hogy mekkora összegeket kell előirányozni az uniós költségvetésben azokon a területeken, ahol a tagállami erőfeszítések ösztönzésre vagy kiegészítésre szorulnak;

Konkrét észrevételek

19. határozott szándéka, hogy megfelelő finanszírozást találjon azon új és további politikák számára, amelyek a Lisszaboni Szerződés esetleges hatálybalépéséből eredhetnek (úgy mint energia- és úrpolitika, az 1a. fejezet alá tartozó kutatás; a 3a. fejezet alá tartozó igazságügyi együttműködés; a 3b. fejezet alá tartozó ifjúság, sport, információs és kommunikációs politika, közegészségügy; a 4. fejezet alá tartozó humanitárius segély, Európai Külügyi Szolgálat);

20. emlékeztet arra, hogy az 1a., 3. és a 4. fejezet már a jelenlegi többéves pénzügyi keretben is alulfinanszírozott; hangsúlyozza, hogy a további politikák nem változtathatják meg a jelenlegi többéves pénzügyi keret fő kategóriái közötti egyensúlyt, és nem veszélyeztethetik a meglévő prioritásokat; azt is hangsúlyozza, hogy amennyiben egyes tagállamok továbbra is kitartanak az 1 %-os megközelítés mellett, nem lesz más költségvetési módja az új prioritások finanszírozásának, mint hogy az 1b. és a 2. fejezet két fő politikájától vonjunk el hozzájárulást; ami elfogadhatatlan a Tanács számára és egyáltalán nem elfogadható a Parlament számára;

2009. március 25., szerda

21. úgy véli, hogy az Unió energiabiztonság és éghajlatváltozás elleni küzdelem területén fennálló politikai törekvéseinek megvalósításához szükséges eszközökkel való ellátásának egy rövid távú felülvizsgálat részét kell képeznie, amely független a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésétől; kész megvizsgálni e célból egy külön alap létrehozásának lehetőségét; hangsúlyozza, hogy ezt a legkiemeltebben kell kezelni a következő TPK során, elsődlegesen az éghajlatváltozási politikák finanszírozási módjára vonatkozó globális megállapodás révén; hosszú távon fontolóra veszi egy új kategória létrehozását, amely összevonja az éghajlatváltozás elleni küzdelemben költségvetési szempontból érintett valamennyi politikát;
22. hangsúlyozza e tekintetben a politikák következetességének szükségességét, és rámutat az összes jelentős program, többek között a mezőgazdaság, a kohéziós programok, a közlekedési és energetikai hálózatok és egyéb fejlesztési programok éghajlatváltozás szempontjából történő ellenőrzésének szükségességére;
23. megismétli, hogy kész arra, hogy tárgyalásokat kezdjen a Tanáccsal az energetikai és hálózatépítési projektek (széles sáv) uniós helyreállítási terv keretében történő finanszírozásáról szóló bizottsági javaslatokról;
24. hangsúlyozza, hogy a gazdasági visszaesés jelenlegi összefüggéseit nem szabad felhasználni a késedelmek kifogásaként, hanem azzal ellenkezőleg lehetőségek kell tekinteni a zöld technológiákba történő beruházások növelésére;
25. kitart annak a célnak a követése mellett, miszerint 2010-re az EU GNI-jének 3 %-ára kell emelni a kutatási és innovációs kiadásokat; hangsúlyozza, hogy a tudományos kutatás, tudományos infrastruktúra, a technológiai fejlesztés és az innováció a Lisszaboni Stratégia alapvető elemei, és a növekedés, a munkahelyteremtés, a fenntartható fejlődés és az EU versenyképességének kulcsfontosságú tényezői;
26. hangsúlyozza az oktatásban, a kultúrában és a fiatalokra vonatkozó programokban rejlő lehetőséget a kulturális sokszínűség elősegítése tekintetében, valamint az ezekből adódó lehetőséget arra, hogy Európa közelebb kerüljön polgáraihoz, amellyel, hogy az oktatás szerepet játszik a lisszaboni célok megvalósításában és a szakmai ismereteknek a pénzügyi és gazdasági válságból és az éghajlatváltozásból eredő új kihívásokhoz és lehetőségekhez való igazításában;
27. emlékeztet arra, hogy a 4. fejezet – „Az EU mint globális partner” – krónikusan alulfinanszírozott; arra kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az alábbiak hosszú távú finanszírozására: a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása; a nemzetközi éghajlatváltozási megállapodásból eredő kötelezettségek, a fejlesztési segélyektől függetlenül; konfliktusmegelőzés, és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok előmozdítása; hiteles szomszédsági politika; KKBP/EBVP (a megfelelő mentesítési eljárások függvényében), az éves költségvetési eljárás során a Tanáccsal folytatott ismétlődő és véget nem érő tárgyalások elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy az új szükségleteket további forrásokkal kellene finanszírozni;
28. emlékeztet a tagállamok által 2005-ben vállalt kötelezettségre, amelynek célja annak elérése, hogy a hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) 2015-re elérje az EU GNI-jének 0,7 %-át; úgy véli, hogy az EU költségvetésének támogatása hasznos ösztönző lehet, amely segíthet a tagállamoknak e cél megvalósításában; ismételten utal az Európai Fejlesztési Alapnak az általános költségvetésbe való integrálására irányuló szándékára, annak érdekében, hogy növelje az átláthatóságot az EFA Parlament által nyomon követett és ellenőrzött döntéshozatali eljárásai tekintetében;
29. felkéri a 2009-ben megválasztott Parlamentet – az átláthatóság érdekében –, hogy építse be a rendszeres költségvetési struktúrába a jelenleg a költségvetésen kívül működtetett alapokat;
- *
- * *
30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. március 25., szerda

EK - Cariforum-államok gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0175

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről a Cariforum-államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i ⁽¹⁾, a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jei ⁽²⁾ határozatát követően a dohai forduló értékeléséről szóló 2005. május 12-i, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) hongkongi hatodik Miniszteri Konferencia előkészületeiről szóló 2005. december 1-jei ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló 2006. március 23-i ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló 2006. április 4-i ⁽⁵⁾, a kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i ⁽⁸⁾, a TRIPS-megállapodásról és a gyógyszerekhez való hozzáférésről szóló 2007. július 12-i ⁽⁹⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalásaira ⁽¹⁰⁾ valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Afrikai-, Karibi - és Csendesóceáni-országokkal (AKCS) és -régiókkal kötendő gazdasági partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalásra vonatkozó, a Bizottsághoz intézett javaslatáról szóló 2002. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2009. február 5-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel az egyrészről a Cariforum-államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodás aláírásáról szóló közös nyilatkozatra,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi és 2008. májusi következtetéseire,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.⁽⁹⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 591. o.⁽¹⁰⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0252.⁽¹²⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 305. o.⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0051.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
 - tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
 - tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
 - tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
 - tekintettel a kereskedelmet célzó támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely meghatározza a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-eket), mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat,
 - tekintettel a G8-ak által 2005. július 8-án elfogadott gleneagles-i közleményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az EU-nak az AKCS-országokkal meglévő kereskedelmi kapcsolata – amely az utóbbinak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – 2008. január 1-jétől nem felelt meg a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályainak,
- B. mivel a GPM-ek olyan, a WTO-val összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként mozdítva elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására irányuló általános erőfeszítéshez,
- C. mivel a GPM-eket egy olyan hosszú távú kapcsolat kialakítására kell használni, amelynek keretében a kereskedelem támogatja a fejlődést,
- D. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a kereskedelem-politika fontosabb lesz, mint korábban bármikor,
- E. mivel a megállapodásokban szereplő összetett és széleskörű kötelezettségvállalások országos és regionális hatásai igen lényegesek lehetnek,
- F. mivel a GPM elkerülhetetlenül megszabja a Cariforum és más kereskedelmi partnerek közötti jövőbeli megállapodások, valamint a térség által a tárgyalásokban képviselt álláspont hatályát és tartalmát,
- G. mivel minden egyes Cariforum-államnak megvan a saját liberalizációs menetrendje, amelyek bizonyos szinten egymást átfedik és idővel összeérnek, és így regionális menetrenddé fejlődnek; mivel a Karibi-közösség (Caricom) célja az egységes piac kialakítása 2015-re,
- H. mivel az áruimportokra kivetett nem tarifális korlátozások megszüntetésének teljes hatása sokkal nagyobb lehet, mint a tarifák megszüntetése,
- I. mivel a kiigazított kereskedelmi szabályokat a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtás megnövekedett támogatásának kell kísérnie,

2009. március 25., szerda

- J. mivel az EU stratégia célja, hogy a fejlődő országok azon kapacitását támogassa, hogy az új kereskedelmi lehetőségek előnyeit kihasználják,
- K. mivel a 139. cikk (2) bekezdésének utolsó mondata kimondja: „E megállapodás egyik rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely sérti a Felek és az aláíró Cariforum-államok azon képességét, hogy előmozdítsák a gyógyszerekhez való hozzáférést”,
- L. mivel a GPM tartalmaz egy, a fejlesztési együttműködésre vonatkozó nyilatkozatot, de jogilag kötelező érvényű finanszírozási kötelezettségvállalásokat nem,
1. hangsúlyozza, hogy a GPM-ek csak abban az esetben lehetnek kielégítőek, ha elérik az alábbi célokat: eszközöket adnak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világkereskedelemben való részvételüket, megerősítik a regionális fejlődés folyamatát, fellendítik az Európai Unió és az AKCS-országok közötti kereskedelmet és elősegítik az AKCS-országok gazdaságának diverzifikálását;
 2. emlékeztet arra, hogy a GPM-nek nemcsak szerkezetében és tartalmában, hanem végrehajtásának módjában és szellemében is támogatnia kell a Cariforum-államok fejlesztési célkitűzéseit, politikáit és prioritásait;
 3. hangsúlyozza, hogy a GPM-nek hozzá kell járulnia a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) eléréséhez;
 4. felhívja a Bizottságot arra, hogy tegye egyértelművé álláspontját a meglévő adóparadicsomok visszafogásának célkitűzéséről; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a CARIFORUM 14 aláíró országából nyolcan szerepelnek az OECD adóparadicsom-listáján, és hogy a CARIFORUM GPM (122. cikke) előírja valamennyi belföldi számára a folyószámla-liberalizációt, (a 123. cikk) a befektetők számára a tőkeszámla-liberalizációt, illetve (a 103. cikk B-6 pontja) a határokon átvitelő pénzügyi szolgáltatások szinte korlátlan tevékenységét, beleértve a „vagyonkezelői szolgáltatásokat” és a származékos termékek tőzsdén kívüli kereskedelmét;
 5. hangsúlyozza, hogy az EK-Cariforum GPM fő célja, hogy a fejlesztési célok, a szegénység mérséklése és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása által hozzájáruljon a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent a dohai fejlesztési menetrendről szóló tárgyalások újraindítása érdekében, és biztosítsa, hogy a kereskedelem-liberalizálási megállapodások továbbra is a szegény országok fejlődését mozgósítsák elő;
 7. meggyőződése, hogy az átfogó GPM-eknek a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell lenniük az AKCS-országok számára;
 8. rávilágít a régió belüli kereskedelem és a növekvő regionális kereskedelmi kapcsolatok szükségességének fontosságára annak érdekében, hogy a régióban biztosítani lehessen a fenntartható növekedést; hangsúlyozza a különféle regionális szervezetek közötti együttműködés és megegyezés fontosságát;
 9. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság tárgyalási mandátuma ellenére, amelyet a Tanács 2002. június 17-én hagyott jóvá, és amelyben az szerepel, hogy a régióközi kereskedelemben való, a WTO rendelkezései alapján történő mihamarabbi bevonásuk érdekében a tárgyalások során figyelembe kell venni a legkülső közösségi régiók érdekeit, és hogy ebben a tekintetben különösen a GPM-eken keresztül lehet az e régióból származó termékeket támogatni, a regionális tanácsok által a Bizottságnak adott tájékoztatás szerint a legkülső régiók érdekeit sok tekintetben nem vették kellő mértékben figyelembe, és ennek eredményeképpen a közeljövőben nem kerülhet sor a legkülső régiók bevitelére a régióközi kereskedelemben;
 10. ösztönzi a vámtarifák további csökkentését a kereskedelemben ma 15–25 százalékos részarányt képviselő fejlődő országok és regionális csoportok között, a dél-dél közötti kereskedelem, a gazdasági növekedés és a regionális integráció tovább fejlesztése érdekében;

2009. március 25., szerda

11. hangsúlyozza, hogy a valódi regionális piac létrehozása teremti meg a gazdasági partnerségi megállapodások sikeres végrehajtásának legfőbb alapját, és hogy a regionális integráció alapvető fontosságú az AKCS-országok társadalmi és gazdasági fejlődése szempontjából;
12. hangsúlyozza, hogy a megállapodás végrehajtása során megfelelő figyelmet kell fordítani a Cariforumban zajló integrációs folyamatokra, beleértve a felülvizsgált Chaguaramasi Szerződésben körvonalazott „Caricom egységes piac és gazdaság” (CSME) céljait és célkitűzéseit;
13. tudatában van, hogy azok a Cariforum-államok, amelyek a Caricom tagjai, kötelezettségvállalásokat tettek a CSME keretében még nem teljes mértékben rendezett, illetve nem teljes körűen végrehajtott tárgykörökben, beleértve a pénzügyi szolgáltatásokat, egyéb szolgáltatásokat, a befektetést, a versenyt, a közbeszerzést, az elektronikus kereskedelmet, a szellemi tulajdont, az áruk szabad mozgását és a környezetvédelmet; felszólít arra, hogy e rendelkezések végrehajtása során kellően vegyék figyelembe a CSME-t e tárgykörökben, az EK - Cariforum GPM 4. cikkének (3) bekezdése szerint;
14. sürgeti az érintett országokat, hogy az EK-val való együttműködés javítása érdekében adjanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást országuk gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről;
15. felhívja a Bizottságot, tegye egyértelművé a megnövelt kereskedelmi támogatási költségvetésben a felajánlott elsődleges forrásokból származó pénzeszközök tényleges elosztását az AKCS-régióban;
16. kitart amellett – a támogatás hatékonyságára vonatkozó párizsi elvekkel összhangban –, hogy a támogatás többek között legyen a kereslet által vezérelt, és ezért kéri az AKCS-t, hogy terjessze elő, milyen további, a GMP-hez kapcsolódó pénzeszközökre van szükség, különös tekintettel a szabályozási keretekre, a védintézkedésekre, a kereskedelem elősegítésére, a nemzetközi egészségügyi, növényegészségügyi, illetve a szellemi tulajdonra vonatkozó normák betartásának támogatására és a GMP nyomon követési mechanizmusának meghatározására;
17. emlékeztet a kereskedelmet célzó támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi 2 milliárd euróra (2 000 000 000) történő növelésére (1 milliárd EUR a Közösségtől, 1 milliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy a Cariforum-államok ebből megfelelő és méltányos részt kapjanak;
18. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé a pénzeszközök elosztását a régióban, és felhívja az EU-tagállamokat, hogy vázolják a 2008–2013. évi költségvetési kötelezettségvállalásokon túlmenő további finanszírozást;
19. felszólítja a kereskedelmet célzó támogatási források méltányos arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és az EU tagállamainak kell biztosítaniuk azt, hogy e pénzeszközök többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsomogolását jelentsék, valamint azt, hogy meg kell felelniük a Cariforum prioritásainak, és hogy kifizetésüknek a lehető legnagyobb mértékben a Regionális Fejlesztési Alapon keresztül kell történnie, időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekhez kapcsolódó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; ajánlja a Bizottságnak és a Cariforum-államoknak, hogy hatékonyan használják fel ezeket a pénzeszközöket a vámbevételek kiesésének kompenzálását segítő, valamint a versenyképesség és a fejlődés fokozása által támasztott igények kezelése érdekében;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé, mely pénzeszközök egészítik ki a 10. Európai Fejlesztési Alap szerinti finanszírozást; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi fejlesztési együttműködési rendelkezés – beleértve azok finanszírozását is – gyorsan, megfelelően és hatékonyan lépjen életbe;
21. megállapítja, hogy a Bahamák, Antigua és Barbados esetében a kereskedelem liberalizációja miatt jelentkező bevételvesztéséget erőteljesen előre ütemezték; elfogadja, hogy más Cariforum-államok esetében az EU kivitelének jelentős hányada vagy már mentes a kereskedelmi akadályoktól, vagy a liberalizáció nagyrészt a végrehajtási menetrend 10-15. évében megvalósul;
22. hangsúlyozza, hogy – amennyiben szükséges – a vám- és kontingensmentes piaci hozzáférés akkor vezethet az áruxport jelentős növekedéséhez, ha azt a származási szabályok jelentősebb változásai kísérik; üdvözli e tekintetben a Bizottság közelmúltban tett nyilatkozatát, amely szerint a származási szabályok a 10. cikk alapján aktualizálhatók, a halmozódás elvével összhangban;

2009. március 25., szerda

23. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést a Parlamentnek a Szabadalmi Együttműködési Szerződés alapján felmerülő szabadalmi alkalmazások és jogviták mennyiségéről; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson rendszeres jelentéseket a megállapodásban szereplő technológiaátadási kötelezettségvállalások végrehajtásáról; sürgeti a Bizottságot, hogy ne próbálja a CARIFORUM-államok fejlettségi szintjének nem megfelelő szellemi tulajdonjogi normákat harmonizálni; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy segítséget nyújtsanak a CARIFORUM-országoknak abban, hogy megfigyeljék a gyógyszeripari ágazatban a versenyellenes magatartást;
24. sürgeti az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy tegyék teljes mértékben világossá a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az AKCS-országok a lehető legnagyobb nyereséghez jussanak ezen erőforrások által;
25. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozó rendelkezéseket ne használják az általános gyógyszerek beszállítói által előidézett jogszerű verseny megghiúsítására, és/vagy annak megakadályozására, hogy a kormányzati felvásárló jogalanyok általános készleteket vásárolhassanak;
26. tiszteletben tartja a kétoldalú kereskedelmi védelmi intézkedésekről szóló fejezet szükségességét; felhívja mindkét felet, hogy kerülje az ilyen védintézkedések szükségtelen alkalmazását;
27. tudomásul veszi az átfogó GPM-ben a fejlesztési együttműködésről szóló fejezet felvételét, amely az árukereskedelemben megvalósuló együttműködésre, a kínálati oldal versenyképességére, a vállalkozások megerősítését célzó infrastruktúrára, a szolgáltatások kereskedelmére, a kereskedelemhez kapcsolódó kérdésekre, az intézményi kapacitások kiépítésére és a fiskális kiigazításokra vonatkozik; felhívja mindkét felet, hogy tartsa magát a megállapodás szerinti kötelezettségvállaláshoz és a versenyre, illetve a közbeszerzésekre vonatkozó tárgyalásokat csak akkor zárják le, ha a kellő kapacitások már kiépültek;
28. hangsúlyozza, hogy a GPM-megállapodásnak figyelembe kell vennie mindkét fél kis- és középvállalkozás sajátos érdekeit;
29. felszólít arra, hogy az Európai Unió alkalmazza a legnagyobb kedvezmény elvét az összes AKCS szubregionális csoport körében;
30. tudatában van annak, hogy a Cariforum és más szubregionális csoportok a legnagyobb kedvezményt szelektív módon alkalmazzák az Európai Unió tekintetében;
31. figyelemmel a GPM 5. cikkének a különleges és differenciált bánásmódra vonatkozó rendelkezéseire, és tekintettel a szegénység enyhítése céljának elérésére, a GPM megfelelő fejlesztési mutatóinak három kulcsfontosságú célt kell szolgálnia: idézze elő a GPM kötelezettségvállalásainak végrehajtását a Cariforum országaiban, illetve jogosítsa mentességre őket; járuljon hozzá a GPM végrehajtásának a fenntartható fejlődésre és a szegénység enyhítésére gyakorolt hatása nyomon követéséhez; járuljon hozzá az EK kötelezettségvállalásainak végrehajtása nyomon követéséhez, különös tekintettel a kifizetésekre és az ígért pénzügyi és technikai támogatás hatékony biztosítására;
32. rávilágít annak szükségességére, hogy az elvárt gazdasági és társadalmi eredmények méréséhez fejlődési mutatókat kell használni (ilyen például a szegénység enyhítése, a magasabb életszínvonal és a gazdaság nyitottsága) a GPM megvalósítása során;
33. megállapítja, hogy a mezőgazdasági támogatásokra fordított közkiadások szintje között nagy különbség mutatkozik;
34. megállapítja, hogy ez hátrányosan érinti az AKCS-országok gazdálkodóit, mivel csökkenti versenyképességüket belföldön és külföldön egyaránt, mert az EU-ban, illetve az Egyesült Államokban előállított termékekkel összehasonlítva reálértéken drágábban termelnek;
35. támogatja ezért a megállapodás szerinti vámsorok kizárását, amelyek a mezőgazdasági árukra, illetve néhány feldolgozott mezőgazdasági termékre összpontosítanak, feltéve, hogy azokat elsősorban ezen országokban az induló ipari üzemek vagy érzékeny termékek védelmének szükségességére alapozzák;

2009. március 25., szerda

36. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb részvételével és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett;
37. kéri a Bizottságot, hogy támogassa a Cariforum-államokon belül egy független nyomon követési mechanizmus létrehozását, amely számára biztosítja a szükséges forrásokat, hogy elvégezze az annak meghatározásához szükséges elemzést, hogy milyen mértékben éri el a GPM a célkitűzéseit;
38. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következtetése között; úgy véli, hogy ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel;
39. hangsúlyozza, hogy a Cariforum-államok parlamentjei és nem állami szereplői kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában; rámutat, hogy ennek érdekében részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az EU és a Cariforum-államok között;
40. kéri az Európai Tanácsot, hogy folytasson konzultációt az Európai Unió Karib-szigeteken (Martinique, Guadeloupe, Guyana) található legkülső régióinak regionális tanácsaival a Cariforum-államok és az Európai Unió tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás ratifikálását megelőzően;
41. üdvözlöi a fent említett megállapodás aláírásáról szóló együttes nyilatkozatot, valamint azt, hogy a megállapodás kötelező, átfogó felülvizsgálatát legkésőbb az aláírás időpontjától számított öt éven belül, majd azt követően ötévente elvégzik a megállapodás hatásának – beleértve a végrehajtás költségeit és következményeit is – meghatározása érdekében; rámutat, hogy a felek vállalták a megállapodás rendelkezéseinek módosítását és azok alkalmazásának megfelelő kiigazítását, amennyiben az szükséges; kéri, hogy a megállapodás bármilyen felülvizsgálatába a Parlamentet és a Cariforum-államok parlamentjeit is vonják be;
42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszteri Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

EK-Elefántcsontpart átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0176

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről Elefántcsontpart, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásról (Cotonoui Megállapodás),

2009. március 25., szerda

- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, mely meghatározza a millenniumi fejlesztési célokat (MFC) mint a szegénység felszámolásának a nemzetközi közösség által közösen összeállított kritériumait,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló, 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-i határozatát követő dohai forduló értékeléséről szóló 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a G8-ak által Gleneagles-ben elfogadott, 2005. július 8-i közleményre,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A kereskedelemről és a szegénységről: a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében” című, 2006. június 1-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a dohai fejlesztési menetrendről (DDA) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló, 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. május 23-i ⁽⁸⁾ és 2007. december 12-i ⁽⁹⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC) 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi és 2008. májusi és júniusi következtetéseire,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

2009. március 25., szerda

- tekintettel az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig terjedő időszakra történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Elefántcsontpart és az Európai Közösség és tagállamai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásra,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdéséhez kapcsolódó 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Uniónak az AKCS-országokkal 2007. december 31-éig fenntartott korábbi kereskedelmi kapcsolatára – amely az utóbbinak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – a WTO általános szabályaitól való eltérés vonatkozott,
- B. mivel a gazdasági partnerségi megállapodások olyan, a WTO szabályaival összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként segítve elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására és a jólét megerősítésére irányuló általános erőfeszítésekhez,
- C. mivel az „ideiglenes” gazdasági partnerségi megállapodások jellegüknél fogva a WTO szabályaival összeegyeztethető, jelentős kötelezettségvállalásokat magukban foglaló árukereskedelmi megállapodások, amelyek célja, hogy megakadályozzák az AKCS-országok Európai Unióval folytatott kereskedelmének torzulását, ezért őket átmeneti megoldásnak kell tekinteni, miközben a nyugat-afrikai régióval történő átfogó gazdasági partnerségi megállapodások megkötése érdekében folytatott tárgyalások folyamatban vannak,
- D. mivel az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban rögzített kereskedelmi szabályokhoz a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtás – így a kapacitásfejlesztés és a helyes igazgatás elősegítését célzó intézkedések – megnövelt támogatásának kellene kapcsolódnia,
- E. mivel Elefántcsontpart a Transparency International korrupciófigyelő indexében 2008-ban a 151. helyet foglalta el a 163-ból,
- F. mivel az EU kereskedelmet célzó támogatási stratégiája a fejlődő országok azon képességét hivatott támogatni, hogy az új kereskedelmi lehetőségek előnyeit kihasználják,
- G. mivel a gazdasági partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalások során néhány AKCS-ország – annak érdekében, hogy valamennyi exportőr a legnagyobb kedvezményben részesülő kereskedelmi partnert megillető bánásmódban részesüljön – kérte a legnagyobb kedvezmény záradékának beillesztését, amely rendes, megkülönböztetéstől mentes tarifát állapít meg az áruk behozatalára,
- H. mivel az EU és az AKCS-országok gazdasága közötti verseny korlátozott, ugyanis az európai uniós export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket az AKCS-országok nem termelnek, de szükségük van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából, mivel a mezőgazdasági termékek kereskedelme terén nem ez a helyzet, hiszen az uniós exporttámogatások jelentős akadályt jelentenek az AKCS-országok termelői számára a mezőgazdasági, állattenyésztési és tejipari ágazatban, rombolva és gyakran tönkretéve a helyi és regionális piacokat, ezért az EU-nak haladéktalanul meg kellene szüntetnie mindenfajta exporttámogatást,
- I. mivel az Európai Közösség és az AKCS-országok között tárgyalások folytak új, és rugalmasabb fejlesztett származási szabályok elfogadásáról, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintetbe vevő végrehajtás esetén jelentős előnyöket nyújthatnak az AKCS-országok számára,
1. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások csak abban az esetben tekinthetők kielégítőnek, ha elérik az alábbi három célkitűzést: támogatást nyújtanak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világgereszkedelemben való részvételüket és megerősítik a regionális fejlődés folyamatát;
 2. hangsúlyozza, hogy e megállapodás fő célja, hogy a kereskedelem és a fejlesztés, a szegénység mérséklése, valamint az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása által hozzájáruljon a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

3. emlékeztet arra, hogy miközben az ideiglenes megállapodás összeegyeztethető a WTO szabályaival, és a folyamat első lépésének tekinthető, az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás létrejötte nem automatikusan következik belőle;
4. rugalmas és pragmatikus megközelítést ajánl az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra vonatkozó jelenlegi tárgyalásokra; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy különösen vegye figyelembe Elefántcsontpartnak a megállapodás fejlesztési vonatkozásait illető kérését; e tekintetben üdvözli a GAERC 2008. májusi következtetéseit;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg Elefántcsontpart újratárgyalásra irányuló kérését az általa esetleg módosítani vagy visszavonni kívánt, vitatott ügyekkel kapcsolatos rendelkezésekről;
6. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a megállapodással összefüggő gazdasági fejleményeket; ezért támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra vonatkozó tárgyalások során a megállapodás valamennyi szempontját felülvizsgálja; hangsúlyozza, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak felülvizsgálati záradékot és hatáselemzést is tartalmaznia kell, amelyet három-öt évvel a megállapodás aláírása után kell elvégezni, a megállapodás gazdasági és szociális hatásának – beleértve a végrehajtás költségeit és következményeit is – meghatározása érdekében; kéri, hogy a megállapodás bármilyen felülvizsgálatába a Parlamentet is vonják be;
7. emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak összeegyeztethetőeknek kell lenniük a WTO-szabályokkal, amelyek nem írják elő vagy tiltják a szolgáltatásokra, a szellemi tulajdonjogok védelmére vagy az ún. „szingapúri kérdésekre” vonatkozó liberalizációs kötelezettségvállalásokat vagy szabályozási kötelezettségeket;
8. kéri, hogy az átmeneti GPM-ről az átfogó GPM-re való áttérés átmeneti időszakában hozzanak létre szabályozási keretet a szolgáltatásokra vonatkozólag; kéri, hogy ahol csak lehet, hozzanak intézkedéseket az egyetemes szolgáltatások, köztük az alapvető közszolgáltatások biztosítására; e tekintetben megerősíti a szolgáltatások kereskedelméről szóló, 2008. szeptember 4-i állásfoglalásban ⁽¹⁾ kifejtett nézeteket;
9. úgy véli, hogy bármely átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak a politikai párbeszédéről és az emberi jogok védelméről szóló szakaszt is magában kell foglalnia;
10. reményét fejezi ki, hogy Elefántcsontparton a lehető leghamarabb elszámoltatható és demokratikusan megválasztott kormány lesz hatalmon; ezért üdvözli a független választási bizottság (CEI) által elvégzett valamennyi előkészületet, de sürgeti a CEI-t, hogy hozzon nyilvánosságra új és realista választási menetrendet; úgy véli, hogy a Parlament által egy teljes EU-Elefántcsontpart partnerségi megállapodáshoz nyújtott támogatáshoz figyelembe kell venni, hogy voltak-e választások, és hogy demokratikusan megválasztott kormány van-e hatalmon; kéri, hogy a lehető leghamarabb kérjék ki véleményét;
11. elismerését fejezi ki a megállapodás aláíróinak a nyugat-afrikai régió belüli vámreform előmozdításának lehetővé tételéért, különösen Elefántcsontpartnak a nyugat-afrikai régió egyik legfejlettebb és legvirágzóbb gazdaságaként, valamint a kereskedelem és a gazdasági fejlesztés vezetőjeként betöltött szerepére való tekintettel;
12. üdvözli a nyugat-afrikai regionális csoportban a vámunió kidolgozását, különös tekintettel az Elefántcsontpart számára jelentkező előnyökre, amelyek a nyugat-afrikai régió szinkronizációja révén válnának elérhetővé nagyobb piacot, fokozottabb kereskedelmet és a méretgazdaságosság létrehozására irányuló nagyobb lehetőségeket teremtve;
13. emlékeztet arra, hogy a régió belüli kereskedelem Elefántcsontpart kereskedelmének csupán kis részét teszi ki, és hangsúlyozza a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) regionális csoportjának döntéseit megfelelően vegye figyelembe;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0407.

2009. március 25., szerda

14. hangsúlyozza, hogy a lehetséges jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodás Nyugat-Afrikával semmilyen körülmények között nem veszélyeztetheti az ezen országok közötti kohéziót, illetve nem gyengítheti azok regionális integrációját;

15. úgy véli, hogy a teljes körű GPM-nek egyszerűbb és tökéletesített származási szabályokkal kell ösztönöznie a feldolgozott termékek kivitelét, különösen az olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint a textilipar, a halászat és a mezőgazdaság;

16. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson Elefántcsontpartnak bővebb és megfelelő technikai és igazgatási segítséget, beleértve a magánszektor és a civil társadalmat, annak érdekében, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követően elősegítse az elefántcsontparti gazdaság alkalmazkodását;

17. emlékeztet a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi 2 kétmilliárd (2 000 000 000) euróra történő növelésére (1 milliárd EUR a Közösségtől, 1 milliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy Elefántcsontpart megfelelő és méltányos részt kapjon ebből; felszólít a kereskedelmet célzó támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsomogását kell jelenteniük, meg kell felelniük Elefántcsontpart prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekre vonatkozó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; az európai támogatás nyújtásának tárgyában a GPM ratifikálásához kapcsolódó bármifajta feltételeességet ellenez, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA forrásaihoz való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;

18. hangsúlyozza a természeti erőforrások átlátható kezelésének fontosságát, mivel azok a fejlődés kulcsai; sürgeti a végleges gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy tegyék teljes mértékben világossá ezt a mechanizmust, és tegyenek javaslatokat a legjobb gyakorlatokra, amelyek ahhoz szükségesek, hogy Elefántcsontpart a lehető legnagyobb nyereséghez jusson ezen erőforrások által; ezzel összefüggésben megerősíti 2007. március 13-i, a vállalatok társadalmi felelősségéről szóló állásfoglalásában⁽¹⁾ megfogalmazott nézeteket, és kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjék arról, hogy az AKCS-országokban termelési eszközökkel és az EU-ban székhellyel rendelkező nemzetközi vállalatok tiszteletben tartásuk az alapvető ILO-normákat, a társadalmi és környezetvédelmi egyezményeket és a nemzetközi megállapodásokat annak érdekében, hogy egyensúly jöjjön létre a gazdasági növekedés, valamint a szociális és környezetvédelmi körülmények javítása között;

19. felhívja az elefántcsontparti hatóságokat, hogy ezen ideiglenes megállapodás aláírására való tekintettel ösztönözzék és védjék a kis- és középvállalkozásokat; elismerését fejezi ki amiatt, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás 15 évet biztosít a kis- és középvállalkozások számára a változásokhoz való alkalmazkodáshoz;

20. úgy véli, hogy a régió humán erőforrás-fejlesztése elsődleges fontosságú a felülvizsgált kereskedelmi rendszer kihasználásának biztosítása végett, és támogatja olyan ösztönzők kialakítását, amelyek célja a képzett és tanult munkavállalók elefántcsontparti munkaerőként való megtartása és alkalmazása;

21. folyamatos támogatásáról biztosítja egy átfogó gazdasági partnerségi megállapodás megkötését az Európai Közösség és Elefántcsontpart között; úgy véli, hogy többek között a következő kulcsfontosságú kérdéseket kell megvitatni:

- i. szabályok a jelentős helyi új iparágak védelmére fejlesztési célokból;
- ii. a szellemi tulajdonjogról szóló tárgyalások kulcsterülete a nyugati technológiai termékeken kívül a biodiverzitásra és a hagyományos tudásra is vonatkozóan; ezenkívül a szellemi tulajdonjogról szóló tárgyalásoknak nem szabad átlépniük a WTO-szabályokat, és nem követelhetik meg a TRIPS+-kötelezettségeket a nyugat-afrikai WTO-tagoktól, sem azoktól, akik nem WTO-tagok;

iii. emberi jogi záradék;

⁽¹⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

2009. március 25., szerda

- iv. a biodiverzitás és a Guineai-öböl erdeinek védelméről szóló fejezet, amely így megerősítené a FLEGT-mechanizmust;
- v. a fejlesztési célú adók engedélyezése indokolt esetben;
- vi. az Elefántcsontpart szükségleteihez igazított mértékben az európai uniós vállalkozók előtt nyitott kormányzati beszerzések átláthatósága;
- vii. munkavállalási vízumok biztosítása az elefántcsontparti állampolgároknak legalább 24 hónapra, hogy „gondozóként” vagy hasonló szakmákban dolgozhassanak;
22. sajnálja, hogy a liberalizációból kizártak számos olyan terméket – például a cementet, a benzint és a személygépkocsikat –, amelyek alacsonyabb költségekkel járó importja alapvető fontosságú a helyi vállalkozók és az értéklánc felsőbb szintjein lévő új iparágak számára;
23. kitart amellett, hogy bármely átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak a helyes kormányzás, az átláthatóság és az emberi jogok tiszteletben tartásának alapvető normáira vonatkozó rendelkezéseket is magában kell foglalnia;
24. úgy véli, hogy amennyiben Elefántcsontparton elszámoltatható és demokratikusan megválasztott kormány van hatalmon, az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás előnyeit valamennyi állampolgár élvezheti; kifejezi reményét, hogy idővel ilyen kormány lesz hatalmon Elefántcsontparton;
25. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt az Nemzetközi Kereskedelmi bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; úgy véli, hogy ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;
26. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kellő időben tájékoztassa a Parlamentet az átmeneti tárgyalási folyamat ideje alatt;
27. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson olyan életképes alternatívákat, amelyek garantálják azon országok piacra jutását, amelyek nem kívánják elkötelezni magukat az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás mellett;
28. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy segítse elő részvételüket a folyamatban lévő tárgyalásokban; rámutat, hogy ennek érdekében a részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az EU és az AKCS-országok között;
29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszteri Tanácsnak és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.
-

2009. március 25., szerda

EK–Ghána átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0177

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Ghána és az Európai Közösség és tagállamai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi, 2008. májusi és 2008. novemberi következtetéseire,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285 E., 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szöveg, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-eket) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat határozza meg,
 - tekintettel a G8-ak által elfogadott, 2005. július 8-i gleneagles-i közleményre,
 - tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Uniónak az AKCS-országokkal 2007. december 31-ig fenntartott korábbi kereskedelmi kapcsolata – amely az utóbbinak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – nem felelt meg a WTO szabályainak,
- B. mivel a GPM-ek olyan, a WTO-val összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként mozdítva elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására irányuló általános erőfeszítéshez,
- C. mivel a WTO szabályok nem követelik meg, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal érintett országok liberalizációs kötelezettségvállalást tegyenek a szolgáltatásokra, a beruházásokra, a közbeszerzésekre, a szellemi tulajdonjogokra, a versenyre, a kereskedelem megkönnyítésére, az adatvédelemre, a tőke szabad mozgására vagy az adóügyi kormányzásra, és mivel ez ezen kérdésekkel kapcsolatos tárgyalásoknak csak akkor kell sorra kerülniük, ha erre mindkét fél hajlandó; mivel a gazdasági partnerségi megállapodások kinyilvánított, a fejlesztés növelésére és a szegénység csökkentésére irányuló célkitűzései nem kell, hogy fejlesztési értékelési rendszeren alapuló progresszív és megfelelően tervezett kereskedelmi liberalizációval essen egybe, amely szerepet játszhat a piaci diverzitás, a gazdasági növekedés és fejlődés elősegítésében,
- D. mivel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. május 26-27-i következtetései hangsúlyozták egy rugalmas megközelítés szükségességét, miközben biztosítják a megfelelő fejlődést, és felszólította a Bizottságot, hogy valamennyi WTO-kompatibilis rugalmasságot és aszimetriát használja fel az AKCS-országok és régiók fejlesztési eltérő szintjei és szükségletei figyelembe vételére,
- E. mivel a korábbi kereskedelmi preferenciarendszerek nem tudtak hozzájárulni ezen országok gazdasági helyzetének lényeges mértékű javításához,
- F. mivel az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodások olyan árukereskedelmi megállapodások, amelyek célja, hogy megakadályozza az AKCS-országok Unióval folytatott kereskedelmének torzulását, ezért őket átmeneti megoldásnak kell tekinteni, miközben a nyugat-afrikai régióval történő átfogó gazdasági megállapodások megkötése érdekében folytatott tárgyalások folyamatban vannak,
- G. mivel az áruimportokra kivetett nem tarifális korlátozások megszüntetésének átfogó hatása sokkal nagyobb lehet, mint a tarifák megszüntetése,
- H. mivel a Cotonoui megállapodás 37. cikkének (6) bekezdése szerint az AKCS-országoknak joguk van a gazdasági partnerségi megállapodásokhoz alternatívákat keresni,
- I. mivel az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodások teljes körű gazdasági partnerségi megállapodások felé vezető ugródeszkaként szolgálnak,
- J. mivel az Unió az AKCS-országok részére 100 százalékban kvóta- és vámmentes hozzáférést kínál az EU piacaihoz, a rizs és a cukor esetében átmeneti időszak biztosításával (2010-ig, illetve 2015-ig),
- K. mivel a kapacitási szintek a különböző AKCS-országok között, illetve az AKCS és az Unió között jelentősen eltérnek,

2009. március 25., szerda

- L. mivel az EU és az AKCS-országok gazdasága közötti verseny korlátozott, mivel az európai uniós export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket az AKCS-országok nem termelnek, de szükségük van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából,
- M. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a kereskedelem-politika fontosabb lesz, mint korábban bármikor, ezért teljes mértékben ki kell használni a nemzetközi kereskedelem nyújtotta lehetőségeket,
- N. mivel a gazdasági partnerségi megállapodások szövegeiben szerepel a legnagyobb kedvezmény záradék, amely rendes, megkülönböztetéstől mentes tarifát állapít meg az áruk behozatalára, annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi exportőr a legnagyobb kedvezményben részesülő exportőrt megillető bánásmód alá essen,
- O. mivel az Európai Közösség és az AKCS-országok között tárgyalások folytak új, tökéletesített származási szabályok elfogadásáról, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintve vevő végrehajtás esetén jelentős előnyöket nyújthatnak az AKCS-országok számára,
- P. mivel az EU kereskedelemösztönző támogatása a fejlődő országok azon kapacitásait hivatott támogatni, hogy az új kereskedelmi lehetőségek előnyeit kihasználják,
- Q. mivel a végleges GPM elkerülhetetlenül megszabja az AKCS-országok és más kereskedelmi partnerek közötti jövőbeli megállapodások, valamint a térség által a tárgyalásokban képviselt álláspont hatályát és tartalmát,
- R. mivel az Unió és a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) közötti kereskedelmi egyensúly a kereskedelmet illetően kiegyenlített a régiók között,
- S. mivel Ghána tagja a 15 államból álló ECOWAS-nak; mivel az egyes államok eltérnek egymástól a méret és a GDP tekintetében a régióban,
- T. mivel az ECOWAS-t alkotó 15 országból 12 a legkevésbé fejlett országok közé tartozik,
- U. mivel Ghána, az Elefántcsontpart és Nigéria nem tartozik a legkevésbé fejlett országok közé, mivel ezért a regionális ECOWAS-csoportba tartozó államok kormányzati forrásainak és teljesítményének egyenlőlen szintjéből politikai nehézségek adódhatnak, mivel tagjainak nagyobb része a legkevésbé fejlett országok közé tartozik,
1. megerősíti azon véleményét, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások megfelelő kialakításuk esetén lehetőséget kínálnak az AKCS–EU kereskedelmi kapcsolatok élénkítésére, előmozdítják az AKCS gazdasági diverzifikálását és a regionális integrációt,
 2. elismeri az egyrészt az Európai Közösség, másrészt az AKCS-országok között létrejött ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás megkötésének az exportőrök számára azáltal biztosított előnyeit, hogy az Európai Unióba irányuló export esetében a cotonoui egyezmény szerinti preferenciális tarifa 2007. december 31-i lejártát követően is fenntartotta a status quót, megőrizve és lényegesen bővítve Ghána számára az Unióba történő export lehetőségét, mind a teljes piacon, mind pedig a származási helyre vonatkozó jobb szabályozáson keresztül;
 3. üdvözli, hogy az Európai Közösség az AKCS és az Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából a legtöbb termék esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Unió piacához;
 4. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodás Ghánával semmilyen körülmények között nem veszélyeztetheti az ECOWAS kohézióját, illetve nem gyengítheti annak regionális integrációját;
 5. emlékeztet arra, hogy miközben az ideiglenes megállapodás összeegyeztethető a WTO szabályaival, és a folyamat első lépésének tekinthető, a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodások létrejötte nem automatikusan következik belőle;

2009. március 25., szerda

6. hangsúlyozza, hogy a WTO-szabályok értelmében nem kötelező, de nem is tilos megállapodást kötni a szolgáltatások és az úgynevezett szingapúri kérdések terén;
7. elismeri az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokon belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások részére annak érdekében, hogy a kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti az érintett államok hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kis- és középvállalkozások érdekeit egy átfogó gazdasági partnerségi megállapodás elérésére irányuló tárgyalásaik során;
8. sürgeti az AKCS-országokat, hogy mozdítsák elő a liberalizációs folyamatot, és ösztönzi e reformok árukereskedelmen túra történő kiterjesztését annak érdekében, hogy a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációját is fokozzák;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy ne gyakoroljon indokolatlan nyomást Ghánára annak érdekében, hogy az fogadjon el liberalizációs kötelezettségvállalásokat a közszolgáltatások és az úgynevezett „szingapúri témakörök” területén;
10. felhívja az Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet megkönnyítése érdekében;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tisztázza a kereskedelmet célzó támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belüli vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban;
12. emlékeztet a kereskedelmet célzó támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi kétmilliárd (2 000 000 000) euróra történő növelésére (egymilliárd EUR a Közösségtől, egymilliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy a Nyugat-afrikai régió megfelelő és méltányos részt kapjon ebből;
13. felszólít a kereskedelemösztönző támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsoportolását kell jelenteniük, meg kell felelniük Ghána prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekhez kapcsolódó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; az európai támogatás nyújtásának tárgyában a GPM-ekhez kapcsolódó bármifajta feltételelenséget ellenzi, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;
14. sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről az Európai Unióval folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;
15. hangsúlyozza a természeti erőforrások átlátható kezelésének fontosságát, mivel azok a fejlődés kulcsai; sürgeti a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy tegyék teljes mértékben világossá a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy Ghána a lehető legnagyobb nyereséghez jussanak ezen erőforrások által; ezzel összefüggésben megerősíti 2007. március 13-i, a vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség című állásfoglalását⁽¹⁾, és kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az AKCS-országokban termelési eszközökkel és az EU-ban székhellyel rendelkező nemzetközi vállalatok tiszteletben tartják a Nemzetközi Munkaiügyi Szervezet alapvető-standardjait, a társadalmi és környezetvédelmi egyezményeket, valamint a gazdasági növekedés és magasabb társadalmi és környezetvédelmi standardok közötti egyensúly megteremtését célzó nemzetközi megállapodásokat;
16. kiemeli a régió belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát;
17. továbbra is arra ösztönöz, hogy a „dél és dél közötti” kereskedelem, a gazdasági fejlődés és a regionális integráció további támogatása érdekében csökkentsék a fejlődő országok és a regionális csoportok közötti vámtarifákat, amely ma a kereskedelmi érték 15-25 %-át teszi ki;

(1) HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

2009. március 25., szerda

18. üdvözlöi a nyugat-afrikai csoportban a vámunió kidolgozását és a monetáris unió létrehozására tett törekvéseket, különös tekintettel a vállalatok számára jelentkező előnyökre, amelyek a nyugat-afrikai régió szinkronizációja révén válnának elérhetővé nagyobb piacot, fokozottabb kereskedelmet és a méretgazdaságosság létrehozására irányuló nagyobb lehetőségeket előidézve;

19. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb tulajdonlása és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett; hangsúlyozza, hogy a megállapodás átfogó felülvizsgálatát legkésőbb az aláírás időpontjától számított öt éven belül elvégzik a megállapodás gazdasági és szociális hatásának – beleértve a végrehajtás költségeit és következményeit is – meghatározása érdekében, valamint szükség esetén a megállapodás rendelkezéseinek módosításai és azok alkalmazásának kiigazításai érdekében;

20. kitart amellett, hogy – a segélyezés hatékonyságáról szóló párizsi elvekkel összhangban – a segélyeket többek között az igények mentén kell kialakítani, és ennélfogva felszólítja az AKCS-t, hogy pontosan határozza meg, hogy milyen célból szükséges további GPM-vonatkozású finanszírozás, tekintettel különösen a következőkre: szabályozási keretek, védintézkedések, a kereskedelem megkönnyítése, a nemzetközi egészségügyi és növény-egészségügyi és szellemi tulajdonjogi normák teljesítése, valamint a GPM nyomon követési mechanizmusának összetétele;

21. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent a dohai fejlesztési menetrenddel (DDA) kapcsolatos tárgyalások újraindulása, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló egyezményeket továbbra is előmozdítsák a fejlődést a szegény országokban;

22. meggyőződése, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokat a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell tekinteni az AKCS-országok számára;

23. tiszteletben tartja a kereskedelem védelméről szóló, kétoldalú biztosítékokkal ellátott fejezet szükségességét; felszólítja mindkét felet e biztosítékok indokolatlan alkalmazásának kerülésére; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelő, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk kritériumai teljesülnek;

24. tudomásul veszi a mezőgazdasági segélyekre és támogatásokra fordított közkiadások közötti hatalmas különbségeket, mivel az EU évente 55 milliárd eurót, az Egyesült Államok 55 milliárd dollárt költ évente erre a célra, míg Ghána az 1980-as évek óta nem nyújtott támogatást a mezőgazdasági termékek előállítására/termelők számára;

25. úgy véli, hogy annak ellenére, hogy a ghánai mezőgazdasági termékeknek preferenciális hozzáférése van az EU-s piachoz, a GPM nem képes a ghánai mezőgazdasági termékek fejlődését elérni, kivéve, ha a termelői kapacitást erősítik és modernizálják műszaki és pénzügyi beruházással;

26. megjegyzi, hogy ez oly módon érinti hátrányosan az AKCS-országok termelőit, hogy csökkenti versenyképességüket belföldön és külföldön egyaránt, mivel termékeik reálértéken költségesebbek a támogatott uniós és amerikai termékekhez képest;

27. támogatja ezért a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;

28. megjegyzi, hogy Ghána már részesült vámtarifaszám alóli mentességben a csirkehús és egyéb hústermékek, a paradicsom, a vöröshagyma, a cukor, a dohány és a sör vonatkozásában;

29. hangsúlyozza, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásoknak egyszerűbb és tökéletesített származási szabályokkal kell ösztönöznie a feldolgozott termékek kivitelét, különösen az olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint a mezőgazdaság;

2009. március 25., szerda

30. elismeri, hogy az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás már tartalmaz együttműködési fejezetet (2. cím), amely kiterjed a fejlesztési együttműködésre, a költségvetési kiigazításra, a kínálati oldali versenyképességre, a vállalkozásokat erősítő infrastruktúrára, amit maradéktalanul végre kell hajtani; hangsúlyozza, hogy a teljes regionális megállapodás keretében a lehető legsürgősebben be kell fejezni a szolgáltatásokkal, beruházásokkal és kereskedelemmel kapcsolatos szabályokról szóló fejezeteket; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségük értelmében csak a megfelelő kapacitás létrejöttét követően zárják le a versenyről és kormányzati beszerzésekről szóló tárgyalásokat;
31. hangsúlyozza, hogy minden teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásnak a jó kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznia kell;
32. hangsúlyozza, hogy a GPM-nek hozzá kell járulnia a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
33. felhívja a tárgyaló feleket, hogy a megállapodásba vegyenek fel kötelező szabályokat a befektetésekre, a versenyre és a közbeszerzésre vonatkozóan, amelyek fokozzák Ghána mint üzletkötési és befektetési célpont vonzerejét, és mivel ezen szabályokat általánosan alkalmazzák majd, mind a fogyasztók, mind a helyi közigazgatás javát fogják szolgálni;
34. megállapítja a nem állami szereplők és egyéb érdekelték hozzájárulásának fontosságát a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének (ECOWAS) régiójában, valamint a gazdasági partnerségi megállapodások hatáselemzésének jelentőségét, amely segíteni fog a gazdasági partnerségi megállapodások nyomon követése során szükséges valódi partnerség létrehozásában;
35. kéri a ratifikációs folyamat gyors lefolytatását annak érdekében, hogy a partnerországok számára indokolatlan késedelmek nélkül elérhetőek legyenek az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás előnyei;
36. rugalmas, testre szabott és pragmatikus megközelítést ajánl a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokra vonatkozó jelenlegi tárgyalásokhoz; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy különösen vegye figyelembe Ghánának a megállapodás fejlesztési vonatkozásait illető kérését; e tekintetben üdvözli a GAERC 2008. májusi következtetéseit;
37. bízta a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a tárgyalásokat; arra ösztönzi a feleket, hogy hozzanak meg minden intézkedést annak érdekében, hogy az AKCS-országok és az Európai Unió közötti teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokat a terveknek megfelelően 2009 vége előtt véglegesíteni lehessen;
38. hangsúlyozza, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásoknak tartalmaznia kellene egy felülvizsgálati záradékot és egy átfogó hatásvizsgálatot, amelyet a megállapodás aláírását követő 3–5 éven belül kell elvégezni; kéri, hogy az Európai Parlamentet és a ghánai Parlamentet vonják be a megállapodás bármifajta felülvizsgálatba;
39. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy garantálja azok részvételét a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az Unió és az AKCS-országok között;
40. fontosnak tartja, hogy a GPM-ek végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;
41. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlamentet teljes körűen tájékoztatni kell és be kell vonni az átmeneti tárgyalási folyamatba;
42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2009. március 25., szerda

Az EK és a Csendes-óceáni államok közötti ideiglenes partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0178

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről a csendes-óceáni államok, másrészről az Európai Közösség közötti ideiglenes partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, valamint a 2008. június 5-i álláspontja az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a csendes-óceáni államok és az Európai Közösség közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC) 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi és 2008. májusi következtetéseire,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285 E., 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szöveg, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-eket) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat határozza meg,
 - tekintettel a G8-ak által 2005. július 8-án elfogadott, gleneaglesi közleményre,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére, 103. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben,
- A. mivel az EU-nak az AKCS-országokkal meglévő kereskedelmi kapcsolata – amely az utóbbiaknak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – 2008. január 1-jétől nem felelt meg a WTO szabályainak,
- B. mivel a GPM-ek olyan, a WTO-val összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként mozdítva elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására irányuló általános erőfeszítéshez,
- C. mivel a gazdasági partnerségi megállapodásokat egy olyan hosszú távú kapcsolat kialakítására kell használni, amelynek keretében a kereskedelem támogatja a fejlődést,
- D. mivel az ideiglenes EPA-k olyan árukereskedelmi megállapodások, amelyek az AKCS-országok és az Európai Unió közötti kereskedelem megszakadásának megelőzésére irányulnak,
- E. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a kereskedelem-politika fontosabb lesz, mint korábban bármikor,
- F. mivel az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás középpontjában az árukereskedelem és a WTO-val való összeegyeztethetőség áll,
- G. mivel a WTO-szabályok nem kívánják meg a gazdasági partnerségi megállapodások részes államaitól, de nem is tiltják meg számukra, hogy a szolgáltatások területén liberalizációs kötelezettségeket vállaljanak,
- H. mivel a megállapodásokban szereplő kötelezettségvállalások országos és regionális hatásai igen jelentősek lehetnek,
- I. mivel idáig az AKCS-országok 14+1 (Kelet-Timor) tagból álló csendes-óceáni államai közül mindössze Pápua Új-Guinea és a Fidzsi-szigeteki Köztársaság parafálta az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodást,
- J. mivel az ideiglenes GPM valószínűleg befolyásolja Pápua Új-Guinea és a Fidzsi-szigeteki Köztársaság, valamint más kereskedelmi partnerek közötti jövőbeli megállapodások alkalmazási körét és tartalmát, illetve a régió tárgyalási helyzetét,
- K. mivel az Európai Unió és a csendes-óceáni országok gazdasága között korlátozott verseny van, mivel az európai uniós export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket a csendes-óceáni országok nem termelnek, de szükségük van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából,
- L. mivel a Fidzsi-szigeteken jelenleg katonai kormányzat van hatalmon, és végleges GPM kizárólag akkor jöhet létre, ha valamennyi érintett politikai csoport egyetértésével megállapodás születik a demokratikus választásokkal kapcsolatos ütemtervről,
- M. mivel a Tanács felszólított a demokrácia sürgős és teljes körű helyreállítására, valamint a polgári rend mielőbbi visszaállítására,

2009. március 25., szerda

- N. mivel az AKCS-országok csendes-óceáni regionális csoportosulása 14, meglehetősen szétszórta elhelyezkedő szigetállamból és Kelet-Timorból áll, teljes népessége pedig kevesebb, mint 8 millió fő; mivel más régiókkal összehasonlításban a csendes-óceáni államok jelentős mértékben eltérnek egymástól méretüket és jellemzőiket tekintve, hiszen a legnagyobb közülük (Pápua Új-Guinea) háromszoros nagyságú, mint a legkisebb (Niue);
- O. mivel az export jövőbeni növelése szempontjából a halászatban és a halászattal kapcsolatos tevékenységekben és iparágakban rejlenek a legnagyobb lehetőségek,
- P. mivel az új kereskedelmi szabályok mellé a kereskedelmi vonatkozású segítségnyújtás fokozottabb támogatásának kell társulnia,
- Q. mivel az EU kereskedelemösztönző támogatásra irányuló stratégiája a fejlődő országok azon kapacitásait hivatott támogatni, hogy az új kereskedelmi lehetőségek előnyeit kihasználják,
- R. mivel az Európai Unió és az AKCS-országok között tárgyalások folytak új, és rugalmasabbá fejlesztett származási szabályok elfogadásáról, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintve vevő végrehajtás esetén jelentős előnyökkel járhatnak,
- S. mivel az Európai Unió és a csendes-óceáni országok között jelenleg zajló, az ideiglenes követően a végleges gazdasági partnerségi megállapodás kidolgozását célzó tárgyalások menetrendje azon alapul, hogy a megállapodást 2009 végére aláírják,
1. hangsúlyozza, hogy ezek a megállapodások csak abban az esetben tekinthetők kielégítőnek, ha elérik az alábbi három célkitűzést: támogatást nyújtanak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világereskedelemben való részvételüket és megerősítik a regionális fejlődés folyamatát;
 2. hangsúlyozza, hogy e megállapodás fő célja, hogy a fejlesztési célok, a szegénység mérséklése, az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása által hozzájáruljon a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez, és további céljai: eszközök adása az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, világereskedelemben való részvételük elősegítése, a regionális fejlődés folyamatának megerősítése, az Európai Unió és az AKCS-országok közötti kereskedelem fellendítése és az AKCS-országok gazdasága diverzifikálásának előmozdítása;
 3. hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni országok gazdaságának megnyitásából fakadó lehetséges negatív következmények megelőzése érdekében az Európai Uniónak támogatást kell biztosítania, hogy kereskedelmi preferenciák, illetve a gazdasági és társadalmi fejlődés építése révén valódi előnyöket nyújtson;
 4. úgy véli, hogy a GPM-nek elő kell segítenie és fokoznia kell a kereskedelmet, a gazdasági növekedést, a regionális integrációt, a gazdasági diverzifikációt és a szegénység mérséklését;
 5. biztatja a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a tárgyalásokat; arra ösztönzi a feleket, hogy hozzanak meg minden intézkedést annak érdekében, hogy az AKCS-országok és az Európai Unió közötti átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a terveknek megfelelően 2009 vége előtt véglegesíteni lehessen;
 6. elismeri az EU és AKCS-partnerországai közötti, WTO-előírásoknak megfelelő megállapodások megkötésének fontosságát és előnyeit, mivel ilyen megállapodások nélkül jelentős zavarok jelentkeznének a mi kereskedelmi kapcsolatainkban és az ő fejlődésükben; ez megmutatkozott az Európai Unióba irányuló növekvő kereskedelemről adódó előnyökben, amelyeket a cottonoui megállapodás által biztosított preferenciális tarifák 2007. december 31-i lejártát követően az exportőrök élveznek;
 7. üdvözlözi, hogy az Európai Unió az AKCS- országok és az Európai Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából a legtöbb termék esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Európai Unió piacához;

2009. március 25., szerda

8. kiemeli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását mint ezen régió egészének fenntartható növekedése irányába tett szükséges lépést, és hangsúlyozza a folyamatos tárgyalások fontosságát egy átfogó megállapodás létrehozása érdekében, amely ösztönzi a kereskedelem, a beruházások és a regionális integráció fokozását;
9. üdvözli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokon belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részére annak érdekében, hogy a kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti az Csendes-óceániai államok hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kkv-k érdekeit az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásaik során;
10. sürgeti a Bizottságot, hogy ne gyakoroljon nyomást a csendes-óceáni államokra, hogy fogadják el a liberalizációs kötelezettségvállalásokat a szolgáltatások terén, és az úgynevezett „szingapúri kérdéseket”;
11. sürgeti az AKCS-országokat, hogy mozdítsák elő a liberalizációs folyamatot, és ösztönzi e reformok árukereskedelmen túlra történő kiterjesztését annak érdekében, hogy a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációját is fokozzák;
12. kéri szilárd szabályozási keret bevezetését a szolgáltatásokra vonatkozó tárgyalások esetében, garantálva az egyetemes szolgáltatásnyújtást és azt, hogy az alapvető közszolgáltatások feltétlenül kívül essenek a tárgyalások körén;
13. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet megkönnyítése érdekében;
14. sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről a Bizottsággal folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;
15. sürgeti az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az érintett országok a lehető legtöbb előnyhöz jussanak ezen erőforrások által;
16. kiemeli a régió belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát;
17. továbbra is arra ösztönöz, hogy a „dél és dél közötti” kereskedelem, a gazdasági fejlődés és a regionális integráció további támogatása érdekében csökkentsék a fejlődő országok és a regionális csoportok közötti vámtarifákat, amelyek ma a kereskedelmi érték 15–25 %-át teszik ki;
18. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy újrainduljanak a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások, és hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló megállapodások továbbra is előmozdítsák a szegény országok fejlődését;
19. meggyőződése, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell tekinteni az AKCS-országok számára;
20. tiszteletben tartja a kereskedelem védelméről szóló, kétoldalú biztosítékokkal ellátott fejezet szükségességét; felszólítja mindkét felet e biztosítékok indokolatlan alkalmazásának kerülésére; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatos tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelően, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk feltételei teljesülnek;
21. támogatja a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;

2009. március 25., szerda

22. kéri a ratifikációs folyamat gyors lefolytatását annak érdekében, hogy a partnerországok számára felesleges késedelem nélkül elérhetőek legyenek az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás előnyei;
23. emlékeztet arra, hogy miközben az ideiglenes megállapodást a folyamat első lépésének lehet tekinteni, jogi értelemben ez egy teljes mértékben független nemzetközi megállapodás, amelynek nem automatikus következménye az átfogó GPM létrejötte, vagy az, hogy az ideiglenes GPM eredeti aláírói az átfogó GPM-et is alá fogják írni;
24. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető legnagyobb rugalmasságot alkalmazza a folytatódó tárgyalásokon, amit a kérdéssel kapcsolatos 2008. májusi és novemberi GAERC következtetések is említenek;
25. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a csendes-óceáni államok azon kérését, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásban tárgyalják újra az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás azon vitás kérdéseit, amelyeket a csendes-óceáni államok módosítani vagy törölni kívánnak;
26. hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni térségből eddig csupán Pápua Új-Guinea és a Fidzsi-szigeteki Köztársaság írta alá a megállapodást, a regionális csoportosulás más tagjai pedig az aláírás ellen döntöttek, mivel az Európai Unióval folytatott árukereskedelmük kisebb mértékű;
27. hangsúlyozza, hogy a valódi regionális piac létrehozása teremti meg a gazdasági partnerségi megállapodások sikeres végrehajtásának legfőbb alapját, és hogy a regionális integráció alapvető fontosságú a csendes-óceáni államok társadalmi és gazdasági fejlődése szempontjából;
28. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell azt, hogy az ideiglenes GPM ne csökkentse a politika, valamint a közvélemény gazdasági integráció iránti érdeklődését a csendes-óceáni térségben;
29. hangsúlyozza ezért, hogy az ideiglenes GPM végrehajtása és az átfogó GPM megtárgyalása során megfelelő figyelmet kell fordítani csendes-óceáni térségben zajló integrációs folyamatokra;
30. rugalmas, aszimmetrikus és pragmatikus megközelítést ajánl az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra vonatkozó jelenlegi tárgyalásokhoz; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy különösen vegye figyelembe a csendes-óceáni térség államainak a megállapodás fejlesztési vonatkozásait illető kéréseit; e tekintetben üdvözlí a GAERC 2008. májusi következtetéseit;
31. rámutat, hogy a megállapodás hatással lehet a csendes-óceáni régió és legközelebbi és legnagyobb kereskedelmi partnerei (Ausztrália és Új-Zéland) közötti kapcsolatokra is, és el kell kerülni, hogy a jelenlegi megállapodás rendelkezései megakadályozzák az ezekkel az országokkal kötendő jövőbeli kereskedelmi megállapodásokat;
32. elismeri a fejlesztési együttműködésről szóló fejezet beillesztését az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásba, amely kiterjed az árukereskedelmi együttműködésre, a kínálati oldali versenyképességre, a vállalkozásokat erősítő infrastruktúrára, a szolgáltatások kereskedelmére, a kereskedelemhez kapcsolódó kérdésekre, az intézményi kapacitásfejlesztésre, valamint a költségvetési kiigazításokra; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségük értelmében csak a megfelelő kapacitás létrejöttét követően zárják le a versenyről és kormányzati beszerzésekről szóló tárgyalásokat;
33. emlékeztet arra, hogy a GPM-nek nemcsak szerkezetében és tartalmában, hanem végrehajtásának módjában és szellemében is támogatnia kell a csendes-óceáni államok fejlesztési célkitűzéseit, politikáit és prioritásait;
34. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásnak hozzá kell járulnia a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
35. elismeri, hogy az Európai Unió szelektív módon alkalmazza a legnagyobb kedvezmény elvét az összes AKCS szubregionális csoport körében;

2009. március 25., szerda

36. emlékeztet a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatás 2010-ig évi 2 milliárd euróra (EUR 2 000 000 000) történő növelésére (1 milliárd EUR a Közösségtől, 1 milliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy a csendes-óceáni régió megfelelő és méltányos részt kapjon ebből;

37. felszólít a kereskedelemösztönző támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az Európai Fejlesztési Alap szerinti finanszírozás átcsomagolását kell jelenteniük, meg kell felelniük Pápua Új-Guinea és a Fidzsi-szigeteki Köztársaság prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekhez kapcsolódó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásnak nemcsak szerkezetében és tartalmában, hanem végrehajtásának módjában és szellemében is támogatnia kell a csendes-óceáni államok fejlesztési célkitűzéseit, politikáit és prioritásait;

38. felszólítja a Bizottságot – tekintettel a Tanács által a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásaival (TRIPS) és a gyógyszerekhez való hozzáféréssel kapcsolatban, 2007. szeptemberében tett kötelezettségvállalásokra –, hogy az átfogó GPM keretében ne folytasson tárgyalásokat azokról a gyógyszerészettel kapcsolatos TRIPS-plusz rendelkezésekről, amelyek a közegészséget és a gyógyszerekhez való hozzáférést érintik, tartózkodjon a Szabadalmi Együttműködési Szerződés és a Szabadalmi Jogi Szerződés betartására vagy az azokban foglalt kötelezettségek elfogadására irányuló követelésektől, tartózkodjon a 2004/48/EK irányelv⁽¹⁾ feltételeinek alkalmazásától, és ne vezessen be olyan szabályokat az átfogó GPM-be, mint például a nem eredeti adatbázis-védelem;

39. kifejezi, hogy továbbra is támogatja az Európai Közösség és a csendes-óceáni térség közötti átfogó GPM megkötését, ideértve a kulcsfontosságúnak tekinthető szellemi tulajdonjogról szóló tárgyalásokat is, amelyek a nyugati technológiai termékeken kívül a biodiverzitást és a hagyományos tudást is magukban foglalják;

40. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb részvételével és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett;

41. fontosnak tartja, hogy a GPM-ek végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt az Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy a nyomon követésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;

42. hangsúlyozza az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők részvételét a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy segítse elő részvételüket a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében a részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az EU és az AKCS-országok között;

43. hangsúlyozza, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak felülvizsgálati záradékot és globális hatáselemzést is tartalmaznia kell, amelyet három-öt évvel a megállapodás aláírása után kell elvégezni, a megállapodás társadalmi és gazdasági hatásának – beleértve a végrehajtás költségeit és következményeit is – megállapítása érdekében; kéri, hogy az Európai Parlamentet és a csendes-óceáni államok parlamentjeit vonják be a megállapodás bármilyen felülvizsgálatba;

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszteri Tanácsnak és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről (HL L 157., 2004.4.30., 45. o.).

2009. március 25., szerda

Az EK és a SADC államai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0179

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) gazdasági partnerségi megállapodásban részt vevő államai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló, 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jei határozatát követő dohai forduló értékeléséről szóló 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A kereskedelemről és a szegénységről: a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében” című, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a dohai fejlesztési menetrendről (DDA) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló, 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) gazdasági partnerségi megállapodásban részt vevő államai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), valamint az Európai Közösség és tagállamai között 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szöveg, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC) 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi és 2008. májusi következtetéseire,
 - tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
 - tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
 - tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére, 103. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben,
- A. mivel az EU-nak az AKCS-országokkal meglévő kereskedelmi kapcsolata – amely az utóbbiaknak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – 2008. január 1-jétől nem felelt meg a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályainak,
- B. mivel a Gazdasági Partnerségi Megállapodások (GPM) olyan, a WTO-val összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként mozdítva elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására irányuló általános erőfeszítéshez,
- C. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a kereskedelem-politika fontosabb lesz, mint korábban bármikor,
- D. mivel a korábbi kereskedelmi preferenciarendszerek nem tudtak hozzájárulni ezen országok gazdasági helyzetének döntő mértékű javításához,
- E. mivel az „ideiglenes” gazdasági partnerségi megállapodások olyan árukereskedelmi megállapodások, amelyek az AKCS-országok és az Európai Közösség közötti kereskedelem megszakadásának megelőzésére irányulnak, és mivel ezek a megállapodások bizonyos számú vitás rendelkezést tartalmaznak,
- F. mivel az Európai Unió az AKCS-országok részére 100 %-ban kvóta- és vámmentes hozzáférést kínál az EU piacaihoz, a rizs és a cukor esetében átmeneti időszak biztosításával (2010-ig, illetve 2015-ig),
- G. mivel a kereskedelem megfelelően előkészített liberalizációja elősegítheti a piac sokszínűségét, a gazdasági növekedést és a fejlődést,
- H. mivel a gazdasági partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalások során néhány AKCS-ország – annak érdekében, hogy valamennyi kereskedelmi partner a legnagyobb kedvezményben részesülő kereskedelmi partnert megilletővel azonos bánásmód alá essen – kérte a legnagyobb kedvezmény záradékának felvételét, amely rendes, megkülönböztetéstől mentes tarifát állapít meg az áruk behozatalára,
- I. mivel az EU és az AKCS-országok gazdasága közötti verseny korlátozott, ugyanis az EU export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket az AKCS-országok nem termelnek, de szükségük van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából; mivel a mezőgazdasági termékek kereskedelme terén nem ez a helyzet, hiszen az uniós exporttámogatások jelentős akadályt jelentenek az AKCS-országok termelői számára a mezőgazdasági, állattenyésztési és tejipari ágazatban, rombolva és gyakran tönkretéve a helyi és regionális piacokat, ezért az EU-nak haladéktalanul meg kellene szüntetnie mindenfajta exporttámogatást,
- J. mivel az Európai Közösség és a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség között tárgyalások folytak új, és rugalmasabbá fejlesztett, főleg a textil- és ruhaipari, halászati és néhány mezőgazdasági termékre vonatkozó származási szabályok elfogadásáról, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintve vevő végrehajtás esetén jelentős előnyöket nyújthatnak a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség számára, és mivel hangsúlyozni kell, hogy amennyiben a gazdasági partnerségi megállapodások célja a regionális kumuláció és a befektetések támogatása, egyszerűbb és jobb származási szabályokra van szükség annak érdekében, hogy az AKCS-országok vállalkozásai fejleszthessék a feldolgozott termékek exportját és élhessenek a gazdasági partnerségi megállapodás kínálta új piaci lehetőségekkel,

2009. március 25., szerda

1. megerősíti álláspontját, mely szerint a gazdasági partnerségi megállapodásoknak illeszkedniük kell az AKCS-országok szükségleteihez, illetve hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokat úgy kell kialakítani, hogy azok élénkítsék az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatokat, támogassák az AKCS-országok fejlődését és gazdaságuk diverzifikálását, a regionális integrációt, a szegénység csökkentését, az alapvető emberi jogok védelmét, vagyis általánosságban a millenniumi fejlesztési célok elérését;
2. hangsúlyozza, hogy a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség régiója gazdaságainak megnyitásából fakadó esetleges negatív következmények megelőzése érdekében az Európai Uniónak támogatást kell biztosítania, hogy a kereskedelmi preferenciák, illetve a gazdasági és társadalmi fejlődés építése révén valódi előnyök szülessenek;
3. elismeri az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás exportőrök számára azáltal biztosított előnyeit, hogy az Európai Unióba irányuló export esetében a cotonoui megállapodás által biztosított preferenciális tarifák 2007. december 31-i lejártát követően is fenntartotta az addigi lehetőségeket, elkerülve a károkat, amelyeket az AKCS országok exportőrei abban az esetben szenvedtek volna el, ha tevékenységüket kevésbé kedvező kereskedelmi rendszerek keretében kellett volna folytatniuk;
4. üdvözli, hogy az Európai Közösség az AKCS-országok és az Európai Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából termékeik esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Európai Unió piacához;
5. üdvözli a GAERC 2008. májusi, júniusi és novemberi következtetéseit, amelyek hangsúlyozzák a meglévő regionális integrációs folyamatok támogatásának és a fejlődés előmozdításának szükségességét, és felszólítja a Tanácsot, hogy a tárgyalások folyamán mandátumának megfelelően járjon el; hangsúlyozza e tekintetben a Dél-afrikai Vámunió (SACU) felbomlása megakadályozásának fontosságát;
6. kiemeli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását mint a régiók, valamint e régiók összességének fenntartható növekedése irányába tett szükséges lépést, és hangsúlyozza a folyamatos tárgyalások fontosságát egy átfogó megállapodás létrehozása érdekében, amely ösztönzi a kereskedelem, a beruházások és a regionális integráció fokozását;
7. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának egyaránt az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet elősegítése érdekében;
8. úgy véli, hogy a jelenlegi ideiglenes megállapodások sem helyet, sem figyelmet nem szentelnek külön az élelmiszer-szuverenitás és az élelemhez való jog kérdésének, és nem részesítik előnyben azokat a mezőgazdasági és kereskedelmi politikai eszközöket, amelyek lehetővé teszik a piacsabályozást, valamint a fenntartható családi gazdálkodás védelmét; hangsúlyozza, hogy e kérdéseket a tárgyalások középpontjába kell helyezni annak biztosítása érdekében, hogy az EU kereskedelmi és egyéb politikái összhangban legyenek az élelmészeti önállóság és az élelmészhez való jog elveivel;
9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tisztázza a kereskedelmet célzó támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belüli vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban; emlékeztet a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi kétmilliárd euróra (EUR 2 000 000 000) történő növelésére (1 milliárd EUR a Közösétől, 1 milliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) megfelelő és méltányos részt kapjon ebből;
10. felszólít a kereskedelemösztönző támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az Európai Fejlesztési Alap (EFA) alapján történő finanszírozás átcsomogolását kell jelenteniük, meg kell felelniük Dél-afrikai Fejlesztési Közösség államai prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekhez kapcsolódó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; ellenzi az európai támogatás nyújtásával összefüggésben a GPM-ekhez kapcsolódó bármifajta feltételeességet, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;

2009. március 25., szerda

11. sürgeti a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy maradéktalanul vegyék figyelembe a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az AKCS-országok a lehető legnagyobb nyereséghez juthassanak ezen erőforrások által;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az AKCS-országokban termelési eszközökkel és az EU-ban székhellyel rendelkező nemzetközi vállalatok tartsák tiszteletben az alapvető ILO-szabványokat, a társadalmi és környezetvédelmi egyezményeket és a nemzetközi megállapodásokat annak érdekében, hogy egyensúly jöjjön létre a gazdasági növekedés, valamint a szociális és környezetvédelmi körülmények javítása között;
13. kiemeli a régió belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát; felszólítja a Bizottságot, hogy ne akadályozza a regionális dimenziót;
14. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy a nyomon követésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;
15. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent a dohai fejlesztési menetrenddel (DDA) kapcsolatos tárgyalások újraindulása, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló egyezmények továbbra is előmozdítsák a fejlődést a szegény országokban;
16. meg van győződve arról, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásoknak ki kell egészíteniük a DDA-ról szóló megállapodást, és nem helyettesíthetik azt;
17. tiszteletben tartja a kereskedelem védelméről szóló, kétoldalú biztosítékokkal ellátott fejezet szükségességét és fontosságát; felhívja mindkét felet, hogy tartózkodjanak a biztosítékok alkalmazásától; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatos tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő a biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelően, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk feltételei teljesülnek;
18. támogatja a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy tanúsítson rugalmasságot az Angolát, Namíbiát és Dél-Afrikát leginkább foglalkoztató olyan jelentős aggodalmak kezelése terén, mint amilyen a legnagyobb kedvezmény záradéka, valamint az exportra kivetett adók és a fiatal iparágak védelme;
20. arra ösztönzi a tárgyaló feleket, hogy a mindkét fél számára kielégítő regionális kereskedelmi partnerségi megállapodásról jelenleg folytatott tárgyalások során alkalmazzanak rugalmas, aszimmetrikus és pragmatikus megközelítést anélkül, hogy irreális határidőket tűznének ki és lehetővé téve, hogy a SADC-országok újratárgyalhassák a vitás kérdésekre vonatkozó, általuk módosítani kívánt vagy visszavont rendelkezéseket;
21. megelégedéssel veszi tudomásul a 2009 márciusában a namíbiai Swakopmundban folytatott technikai tárgyalásokon elért előrehaladást, és üdvözli, hogy a Bizottság elfogadta, hogy a vitás kérdéseket az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások aláírása előtt rendezzék; kéri, hogy a megoldatlan kérdéseket – mint például a legnagyobb kedvezményre vonatkozó záradék, a felek jogi meghatározása, valamint a fennmaradó mezőgazdasági piacra jutási kérdések – olyan módon kell megoldani, hogy a SADC-országok gazdasági partnerségi megállapodásban részt vevő csoportjának minden tagja aláírhatta az ideiglenes megállapodást;

2009. március 25., szerda

22. elismeri a fejlesztési együttműködésről szóló fejezet beillesztését az EU Dél-afrikai Fejlesztési Közösséggel kötött teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásába, amely kiterjed az árukereskedelmi együttműködésre, a kínálati oldali versenyképességre, a vállalkozásokat erősítő infrastruktúrára, a szolgáltatások kereskedelmére, a kereskedelemhez kapcsolódó kérdésekre, az intézményi kapacitásfejlesztésre, valamint az adóügyi kiigazításokra; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségük értelmében csak a megfelelő kapacitás létrejöttét követően zárják le a versenyről és kormányzati beszerzéseikről szóló tárgyalásokat; felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség államaival annak érdekében, hogy el lehessen érni a fejlesztési együttműködésről szóló fejezetben kitűzött célokat;
23. hangsúlyozza, hogy egy teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásnak a Cotonoui Megállapodás 11b., 96. és 97. cikke értelmében a hatékony kormányzás közösen elfogadott meghatározására, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra, valamint a legsebezhetőbb csoportokra, mint például a helyi gazdálkodókra és nőkre vonatkozó konkrét rendelkezéseket is tartalmaznia kell;
24. tudomásul veszi, hogy az EU és a SADC-országok közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás véglegessé alakításáról folyó tárgyalások ütemezése azon a feltételezésen alapul, hogy a megállapodást 2009 végéig megkötik; sürgeti a Bizottságot, hogy ne gyakoroljon indokolatlan nyomást a SADC-országokra annak érdekében, hogy azok fogadjanak el liberalizációs és szabályozási kötelezettségvállalásokat a szolgáltatások és az úgynevezett „szingapúri témakörök” területén;
25. szilárd szabályozási keret bevezetését kéri a szolgáltatásokra vonatkozó tárgyalások esetére, amely garantálja az egyetemes szolgáltatásnyújtást;
26. támogatja mindkét fél erőfeszítéseit annak biztosítására, hogy Dél-Afrika aktívan részt vegyen a tárgyalási folyamatban; elismeri, hogy Dél-Afrika bevonása kulcsfontosságú a gazdasági kohézió, a regionális integráció, valamint a régió és az Európai Unió közötti kereskedelmi és beruházási kapcsolatok további fejlődése szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa fenn és erősítse ezt a társulást a teljes körű és átfogó gazdasági partnerségi megállapodásról folytatott tárgyalások során;
27. megjegyzi, hogy az SADC-régió részt kíván venni egy új szabadkereskedelmi terület létrehozásában a Kelet-Afrikai Közösséggel (EAC) és a Kelet- és Dél-afrikai Közös Piacsal (COMESA); felhívja a Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel a fejleményeket a gazdasági partnerségi megállapodással való teljes összeegyeztethetőség biztosítása érdekében;
28. üdvözlöi egy olyan felülvizsgálati záradék felvételét az EU–SADC gazdasági partnerségi megállapodásba, amely szerint legkésőbb az aláírástól számított öt éven belül, azt követően pedig ötéves időszakonként el kell végezni a megállapodás átfogó felülvizsgálatát a megállapodás társadalmi-gazdasági hatásainak meghatározása érdekében, ideértve a kereskedelmi kötelezettségvállalások végrehajtásának költségeit és következményeit is; szükség esetén el kell végezni a megállapodás rendelkezéseinek módosítását és alkalmazásuk kiigazítását, a WTO-szabályok és -eljárások tiszteletben tartásával és azoknak megfelelően;
29. biztatja a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a teljes körű kereskedelmi partnerségi megállapodásról folytatott tárgyalásokat;
30. hangsúlyozza, hogy a Parlamentet teljes körűen tájékoztatni kell és be kell vonni az átmeneti tárgyalási folyamatba; kéri, hogy ez a Tanáccsal és a Bizottsággal folytatandó aktív, informális háromoldalú megbeszélés formájában valósuljon meg; felkéri a Tanácsot, hogy mielőbb forduljon ez ügyben az EP-hez;
31. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy garantálja azok részvételét a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az EU és az AKCS-országok között;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS-EU Miniszterek Tanácsának és az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2009. március 25., szerda

Az EK és a kelet- és dél-afrikai államok közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0180

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteit létrehozó átmeneti megállapodásról

(2010/C 117 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az egyrészről a Comore-szigetek, Madagaszkár, Mauritius, a Seychelle-szigetek, Zimbabwe és Zambia, másrészről az Európai Közösség közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi és 2008. májusi következtetéseire,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO miniszteri konferenciája negyedik ülésének 2001. november 14-én, Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatára,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, mely a szegénység felszámolására a nemzetközi közösség által közösen kialakított kritériumokként megállapítja a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket (MDG),
 - tekintettel a G8-ak által elfogadott, 2005. július 8-i gleneaglesi közleményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére, összefüggésben 103. cikkének (2) bekezdésével,
- A. mivel az Európai Uniónak az AKCS-országokkal 2007. december 31-éig fenntartott korábbi kereskedelmi kapcsolata – amely az utóbbiaknak nem kölcsönös alapon biztosított preferenciális hozzáférést az EU piacaihoz – nem felelt meg a WTO szabályainak,
- B. mivel a gazdasági partnerségi megállapodások olyan, a WTO szabályaival összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként segítve elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység és a betegségek felszámolására irányuló általános erőfeszítésekhez,
- C. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a méltányos és fejlesztésbarát kereskedelempolitika fontosabb lesz, mint korábban bármikor,
- D. mivel a kereskedelmi kedvezmények korábbi rendszerei nem tudtak hozzájárulni ezen országok gazdasági helyzetének lényeges mértékű javításához,
- E. mivel az „ideiglenes” gazdasági partnerségi megállapodások olyan árukereskedelmi megállapodások, amelyek az AKCS-országok és az Európai Unió közötti kereskedelem megszakadásának megelőzésére irányulnak,
- F. mivel az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások teljes mértékben önálló, a WTO szabályaival összeegyeztethető nemzetközi megállapodások, és a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodások irányába mutató folyamat első lépésének tekinthetők,
- G. mivel az Európai Unió az AKCS-országok részére a rizs (2010) és a cukor (2015) kivételével az első évtől kezdve 100 százalékban kvóta- és vámmentes hozzáférést kínál az EU piacaihoz,
- H. mivel a kapacitási szintek az AKCS-országok és az Európai Unió között jelentősen eltérnek,
- I. mivel korlátozott a verseny az EU és az AKCS-országok között, hiszen az EU kivitele jórészt olyan árukból áll, amelyeket az AKCS-országok nem állítanak elő, de amelyekre a közvetlen fogyasztáshoz vagy a belföldi ipar alapanyagaként szükségük van,
- J. mivel a kereskedelem megfelelően előkészített liberalizációja elősegítheti bizonyítottan elősegíti a piac sokszínűségét, a gazdasági növekedést és a fejlődést,
- K. mivel a gazdasági partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalások során néhány AKCS-ország kérte a legnagyobb kedvezmény záradékának felvételét, amely rendes, megkülönböztetéstől mentes tarifát állapít meg az áruk behozatalára, annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi exportőr a legnagyobb kedvezményben részesülő kereskedelmi exportőrt megillető bánásmód alá essen,
- L. mivel az AKCS-országokkal lezárultak a továbbfejlesztett származási szabályokról szóló tárgyalások, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintve vevő végrehajtás esetén jelentős előnyöket nyújthatnak az AKCS-országok számára,

2009. március 25., szerda

- M. mivel a továbbfejlesztett kereskedelmi szabályok mellé a kereskedelmi vonatkozású segítségnyújtás fokozottabb támogatásának kell társulnia,
- N. mivel az EU kereskedelemösztönző támogatás célja a fejlődő országok kapacitásainak támogatása annak érdekében, hogy kihasználhassák az új kereskedelmi lehetőségek előnyeit,
- O. mivel a GPM elkerülhetetlenül megszabja az AKCS-országok és más kereskedelmi partnerek között a jövőben létrejövő megállapodások, valamint a térség által a tárgyalásokon képviselt álláspont hatályát és tartalmát,
- P. mivel az AKCS-országok kelet- és dél-afrikai csoportja (KDA) olyan államokból áll, amelyek nagymértékben eltérnek egymástól a méret és a GDP tekintetében a régióban,
- Q. mivel a KDA kelet- és dél-afrikai csoportja 5 államból áll, összesen 33,5 millió lakossal, és az államok méreteikben és jellegükben eltérőek, a legnagyobb állam, Madagaszkár lakossága 250-szer akkora, mint a legkisebb államé, a Seychelle-szigeteké,
- R. mivel a KDA-régiót, amelyet a Kelet-Afrikai Közösség (KAK) csoportjára és a KDA csoportjára osztottak, akkor lehet egyesíteni, amikor e csoportok készek erre,
1. megerősíti azon véleményét, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások megfelelő kialakításuk esetén, és ha azokat hatékony, fejlesztésorientált politikák kísérik, lehetőséget kínálnak az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatok élénkítésére, előmozdítják az AKCS-országok gazdasági fejlesztését és diverzifikálását, valamint a regionális integrációt, és csökkentik a szegénységet az AKCS-országokban;
 2. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások csak abban az esetben tekinthetők kielégítőnek, ha elérik az alábbi három célkitűzést: támogatást nyújtanak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világkereskedelemben való részvételüket és megerősítik a regionális fejlődés folyamatát;
 3. hangsúlyozza, hogy e megállapodás egyik kulcsfontosságú célja, hogy a fejlesztési célok, a szegénység mérséklése és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása által hozzájáruljon a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez,
 4. elismeri az Unió és az érintett országok közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírásának exportőrök számára az által biztosított előnyeit, hogy az Unióba irányuló export esetében a cotonoui megállapodás által biztosított preferenciális tarifák 2007. december 31-i lejárta követően is fenntartotta a status quót, megőrizve és bővítve a KDA-országok exportlehetőségeit az EU felé, mind a teljes piaci szabályozáson, mind pedig a származási helyre vonatkozó jobb szabályozáson keresztül;
 5. elismeri az Unió és AKCS-partnerországai közötti, WTO-előírásoknak megfelelő megállapodások megkötésének fontosságát, mivel e megállapodások nélkül a köztük fennálló kereskedelmi kapcsolatainkban és az AKCS-országok fejlődésében jelentős zavarok jelentkeznének;
 6. üdvözli, hogy az Európai Közösség a KDA-országok és az Európai Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából termékeik esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Európai Unió piacához;
 7. kiemeli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását mint a régiók, valamint e régiók összességének fenntartható növekedése irányába tett szükséges lépést, és hangsúlyozza a folyamatos tárgyalások fontosságát egy teljes körű megállapodás létrehozása érdekében, amely ösztönzi a kereskedelem, a beruházások és a regionális integráció fokozását;

2009. március 25., szerda

8. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a KDA-régió, amennyiben úgy kívánja, újratárgyalhassa a vitás kérdésekre vonatkozó, általa módosítani vagy visszavonni kívánt rendelkezéseket;
9. üdvözli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokon belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részére annak érdekében, hogy a kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti az érintett államok hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kis- és középvállalkozások érdekeit a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodás elérésére irányuló tárgyalásaik során;
10. rámutat arra, hogy az EU és a KDA-államok gazdaságai között hatalmas egyensúlyhiány van, amelyet kizárólag szabadkereskedelmi politikákkal még részlegesen sem lehet áthidalni;
11. sürgeti az AKCS-országokat, hogy mozdítsák elő a liberalizációs folyamatot, és ösztönzi e reformok árukereskedelmen túlra történő kiterjesztését annak érdekében, hogy a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációját is fokozzák;
12. felhívja az Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának egyaránt annak érdekében, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet elősegítése és a gazdasági átmenet időszakában a veszélyeztetett csoportok (idősek, fogyatékkal élők, egyedülálló anyák) védelmét szolgáló intézkedések meghozatalának biztosítása érdekében;
13. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tisztázzák a kereskedelmet célzó támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belüli vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban;
14. felszólít a kereskedelmet célzó támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására;
15. emlékeztet a kereskedelmet célzó támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi 2 milliárd euróra (2 000 000 000) történő növelésére (1 milliárd EUR a Közösségtől, 1 milliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy a nyugat-afrikai régió megfelelő és méltányos részt kapjon ebből;
16. sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről az Unióval folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;
17. sürgeti a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy maradéktalanul vegyék figyelembe a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az AKCS-országok a lehető legnagyobb nyereséghez jussanak ezen erőforrások által, az esetleges pénzmosás elleni harcot is beleértve;
18. kiemeli a régióon belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát; szorgalmazza, hogy az EU és a kelet- és dél-afrikai régió országai közötti megállapodások ne legyenek ellentétben egymással, és ne akadályozzák a tágabb térség regionális integrációját;
19. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb tulajdonlása és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció – beleértve a civil társadalommal folytatott konzultációt is – mellett; hangsúlyozza, hogy legkésőbb az aláírás időpontjától számított öt éven belül el kell végezni a KDA-országokkal kötött ideiglenes gazdasági és partnerségi megállapodás átfogó felülvizsgálatát a megállapodás gazdasági és szociális hatásának – beleértve a végrehajtás költségeit és következményeit is – meghatározása érdekében, amely lehetővé teszi a megállapodás rendelkezéseinek módosítását és alkalmazásuk kiigazítását;

2009. március 25., szerda

20. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; úgy véli, hogy ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés munkájával; úgy véli, hogy a nyomon követésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;
21. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa a folyamatban lévő tárgyalásokba való bevonását, ami a részvételen alapuló megközelítés alapján, egyértelmű napirend kialakítását követeli meg az EU és az AKCS-országok közötti tárgyalásokon;
22. kitart amellett, hogy – a segélyezés hatékonyságáról szóló párizsi elvekkel összhangban – a segélyeket többek között az igények mentén kell kialakítani, és ennél fogva felszólítja az AKCS-t, hogy – adott esetben megfelelő EU-támogatás mellett – tegyen részletes, megalapozott javaslatokat arra vonatkozóan, hogy milyen módon és célból szükséges további GPM-vonatkozású finanszírozás, tekintettel különösen a következőkre: szabályozási keretek, védintézkedések, a kereskedelem megkönnyítése, a nemzetközi egészségügyi és növény-egészségügyi és szellemi tulajdonjogi normák teljesítése, valamint a GPM nyomon követési mechanizmusának összetétele;
23. folytatódó támogatását fejezi ki az Európai Közösség és a kelet- és dél-afrikai államok közötti átfogó gazdasági partnerségi megállapodás iránt, beleértve a szellemi tulajdonjogokról szóló tárgyalások kulcsfontosságú területét is, amely nem csak a nyugati technológiai termékekre, de a biológiai sokféleségre és a hagyományos tudásra is kiterjed;
24. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent a dohai fejlesztési menetrenddel (DDA) kapcsolatos tárgyalások újraindulása, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló egyezmények továbbra is előmozdítsák a fejlődést a szegény országokban;
25. meggyőződését fejezi ki, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásoknak ki kell egészíteniük a DDA-ról szóló megállapodást, és nem helyettesíthetik azt;
26. tiszteletben tartja a kereskedelem védelméről szóló, kétoldalú biztosítékokkal ellátott fejezet szükségességét és fontosságát; felhívja mindkét felet, hogy tartózkodjanak e biztosítékok indokolatlan alkalmazásától; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatos tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelően, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk feltételei teljesülnek;
27. úgy véli, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásnak egyszerűbb és tökéletesített származási szabályokkal kell ösztönöznie a feldolgozott termékek kivitelét, különösen az olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint a textilipar és a mezőgazdaság;
28. támogatja a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak, és emlékeztet az EU által a dohai fejlesztési forduló összefüggésében tett azon kötelezettségvállalására, hogy fokozatosan megszünteti az exporttámogatásokat;
29. megjegyzi, hogy az EU és a KDA-régió között jelenleg zajló, az ideiglenest követően a végleges gazdasági partnerségi megállapodás kidolgozását célzó, folyamatban lévő tárgyalások menetrendje azon alapul, hogy a megállapodást 2009 végére aláírják; sürgeti a Bizottságot, hogy ne gyakoroljon túlzottan ambiciózus nyomást a KDA-régióra a liberalizáció elfogadása érdekében, és e tekintetben vegye figyelembe a KDA-országok parlamentjeinek nézeteit;
30. úgy véli, hogy különbséget kell tenni a kereskedelmi és a közszolgáltatások között; hangsúlyozza az emberek alapvető igényeit kielégítő vagy a kulturális sokszínűség megőrzésében fontos szerepet játszó közszolgáltatások fenntartásának és a tárgyalásokból történő kizárásának szükségességét;

2009. március 25., szerda

31. tudomásul veszi a fejlesztési együttműködésről szóló fejezet beillesztését a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásba, amely kiterjed az árukereskedelmi együttműködésre, a kínálati oldali versenyképességre, az üzleti csereforgalom infrastruktúrájára, a szolgáltatások kereskedelmére, a kereskedelemhez kapcsolódó kérdésekre, az intézményi kapacitásfejlesztésre, valamint az adóügyi kiigazításokra; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségük értelmében a KDA-országok kapacitását figyelembe véve zárják le a versenyről és kormányzati beszerzésekről szóló tárgyalásokat;

32. hangsúlyozza, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásnak a Cotonoui Megállapodás 11b., 96. és 97. cikkének megfelelően a felelősségteljes kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznia kell;

33. arra bízta a Bizottságot, hogy a teljes regionális gazdasági partnerségi megállapodásokra irányuló tárgyalások keretében oly módon foglalkozzon az ún. „vítás kérdésekkel”, mint a megállapodás kereskedelmi tartalma, a legnagyobb kedvezmény záradék, az exportadók, a garanciák és a származási szabályok, hogy az az EU és polgárai érdekeit szolgálja, és támogatja a fenntartható fejlődést az EU-ban és az AKCS-országokban;

34. hangsúlyozza a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodások fontosságát a régiók közötti kapcsolatoknak az AKCS-országok és az Európai Közösség közötti kereskedelmi megállapodások harmonizációja révén történő támogatása tekintetében;

35. mély aggodalmát fejezi ki az emberi jogok és a demokrácia tekintetében fennálló jelenlegi zimbabwei helyzet miatt, valamint amiatt, hogy a gazdaság súlyos fenyegetést jelent az ott élő polgárok számára, és jelentősen megterheli az Unió és Zimbabwe közötti jelenlegi és jövőbeni együttműködést;

36. üdvözlöi a KDA-csoportban a vámunió kidolgozását és a monetáris unió létrehozására tett törekvéseket, különös tekintettel a vállalatok számára jelentkező előnyökre, amelyek a KDA-régió belüli szabályozás összehangolása révén válnának elérhetővé nagyobb piacot, fokozottabb kereskedelmet és a méretgazdaságosság létrehozására irányuló nagyobb lehetőségeket előidézve;

37. felhívja a tárgyaló feleket, hogy a megállapodásba vegyenek fel kötelező szabályokat a közbeszerzésre, a befektetésekre és a versenyre vonatkozóan, amelyek fokoznák a KDA-országok iránti üzletkötési és befektetési érdeklődést, mivel e szabályok a helyi fogyasztók és kormányok javát egyaránt szolgálják, mert a szabályok mindenkire vonatkozni fognak, és ezért elősegítik majd a vállalkozások és a befektetések vonzását;

38. szorgalmazza a ratifikációs folyamat gyors lefolytatását annak érdekében, hogy a partnerországok számára késedelem nélkül elérhetőek legyenek az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás előnyei;

39. arra bátorítja a feleket, hogy zárják le a KDA-országok és az Európai Közösség közötti teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásról szóló tárgyalásokat, amennyiben egy ilyen megállapodás kölcsönös előnyeit mindkét fél egyértelműen elismeri;

40. hangsúlyozza, hogy a Parlamentet teljes körűen tájékoztatni kell és be kell vonni az átmeneti tárgyalási folyamatba; kéri, hogy ez a Tanáccsal és a Bizottsággal folytatandó aktív, informális háromoldalú megbeszélés formájában valósuljon meg; felkéri a Tanácsot, hogy mielőbb forduljon ez ügyben a Parlamenthez;

41. elismeri a Chagos-szigetetről erőszakkal eltávolított és jelenleg Mauritiuson és a Seychelles-szigeteken nélkülözésben élő lakosság nehéz helyzetét, és úgy véli, hogy az Uniónak munkálkodnia kellene azon, hogy sikerüljön megoldást találni a chagosiak számára, hogy visszatérhessenek a jogosan szülőföldjüknek tekintett szigeteikre;

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2009. március 25., szerda

Az EK és a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0181

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészt az Európai közösség és tagállamai, másrészt a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteit létrehozó megállapodás megkötéséről

(2010/C 117 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló, 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jei határozatát követően a dohai forduló értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a WTO 6., Hongkongban rendezendő miniszteri konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-k) fejlesztési hatásáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, kereskedelemről és a szegénységről: kereskedelem-politikák tervezése a kereskedelemnek szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a TRIPS-megállapodásról és a gyógyszerekhez való hozzáférésről szóló, 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾, valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS), másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (cotonoui megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2006. áprilisi, 2006. októberi, 2007. májusi, 2007. októberi, 2007. novemberi és 2008. májusi következtetéseire,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT) és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának negyedik ülésén, 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának hatodik ülésén, 2005. december 18-án Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 591. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-eket) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat határozza meg,
 - tekintettel a G8-ak által elfogadott, 2005. július 8-i gleneaglesi közleményre,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére, 103. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben,
- A. mivel a gazdasági partnerségi megállapodások olyan, a WTO szabályaival összeegyeztethető megállapodások, amelyek célja a regionális integráció támogatása és az AKCS-gazdaságok világgazdaságba történő fokozatos integrálásának előmozdítása, ekként segítve elő fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésüket, és hozzájárulva az AKCS-országokban a szegénység felszámolására irányuló általános erőfeszítésekhez;
- B. mivel a WTO-szabályok nem kívánják meg a gazdasági partnerségi megállapodások részes államaitól, hogy a szolgáltatások területén liberalizációs kötelezettségeket vállaljanak;
- C. mivel a gazdasági partnerségi megállapodásokat egy olyan hosszú távú kapcsolat kialakítására kell használni, amelynek keretében a kereskedelem támogatja a fejlődést;
- D. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt jelenti, hogy a fejlődő világ számára a kereskedelem-politika fontosabb lesz, mint korábban bármikor;
- E. mivel az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás középpontjában az árukereskedelem és a WTO-val való összeegyeztethetőség áll;
- F. mivel az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás jelentős hatással bír a Kelet-afrikai Közösség államai, valamint kelet- és dél-afrikai kereskedelmi partnerei gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődésének és politikáinak jövőbeli alakulására;
- G. mivel a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai 2005-ben vámuniót vezettek be, és 2010-re a közös piac, 2012-re a monetáris unió és a kelet-afrikai államok politikai föderációjának kialakítására törekcsenek;
- H. mivel az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás valószínűleg befolyásolhatja a Kelet-afrikai Közösség államai és más kereskedelmi partnerek közötti jövőbeli megállapodások hatályát és tartalmát, valamint a térség által a tárgyalások során képviselt álláspontot;
- I. mivel korlátozott a verseny az EU és az AKCS-országok között, hiszen az EU kivitele nagyrészt olyan árukból áll, amelyeket az AKCS-országok nem állítanak elő, de amelyek gyakorta a közvetlen fogyasztáshoz vagy a belföldi ipar alapanyagaként szükségesek; mivel a mezőgazdasági termékek kereskedelme terén nem ez a helyzet, hiszen az uniós exporttámogatások jelentős akadályt jelentenek az AKCS-országok termelői számára a mezőgazdasági, állattenyésztési és tejipari ágazatban, rombolva és gyakran tönkretéve a helyi és regionális piacokat, ezért az EU-nak haladéktalanul meg kellene szüntetnie mindenfajta exporttámogatást;
- J. mivel a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai jelezték az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban foglalt számos kérdés újratárgyalására irányuló igényüket;
- K. mivel a liberalizációra vonatkozó ütemtervek egyike sem kötelezi az országokat a pozitív tarifák megszüntetésére 2015-ig; mivel a Kelet-afrikai Közösség partnerállamainak 24 év áll rendelkezésre az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás liberalizációs folyamatának végrehajtására;
- L. mivel a kereskedelmi kötelezettségvállalások mellé a kereskedelmi vonatkozású segítségnyújtás fokozottabb támogatásának kell társulnia;

2009. március 25., szerda

- M. mivel az uniós kereskedelem-ösztönző támogatási stratégiája a fejlődő országok azon kapacitásait hivatott támogatni, hogy az új kereskedelmi lehetőségeket kihasználják, valamint a kiigazítási költségek és a kereskedelem liberalizációjával járó esetleges negatív hatásokat kompenzálják;
- N. mivel egy esetleges végleges gazdasági partnerségi megállapodás nem korlátozhatja a Kelet-afrikai Közösség államainak a gyógyszerekhez való hozzáférés elősegítésére irányuló képességét,
1. úgy véli, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásnak hozzá kell járulnia az AKCS-országok és az Európai Unió közötti kereskedelem élénkítéséhez, a fokozott gazdasági növekedéshez, a regionális integrációhoz, a gazdasági diverzifikációhoz, továbbá a szegénység mérsékléséhez és a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához; ezért olyan, rugalmas végrehajtást szorgalmaz, amely teljes mértékben figyelembe veszi a Kelet-afrikai Közösség partnerállamainak kapacitásbeli korlátait;
 2. hangsúlyozza, hogy ezek a megállapodások csak abban az esetben tekinthetők kielégítőnek, ha elérik az alábbi három célkitűzést: támogatást nyújtanak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világkereskedelemben való részvételüket és megerősítik a regionális fejlődés folyamatát; hangsúlyozza, hogy a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai gazdaságának megnyitásából fakadó negatív következmények megelőzése érdekében az Európai Uniónak támogatást kell biztosítania, hogy a kereskedelmi preferenciák, illetve a gazdasági és társadalmi fejlődés építése révén valódi előnyök szülessenek;
 3. megerősíti azon álláspontját, miszerint a megfelelően kialakított gazdasági partnerségi megállapodások lehetőséget kínálnak az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatok élénkítésére, előmozdítják az AKCS gazdasági diverzifikálását és a regionális integrációt, és csökkentik a szegénységet az AKCS-országokban;
 4. bízta a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a tárgyalásokat; arra ösztönzi a feleket, hogy hozzanak meg minden intézkedést annak érdekében, hogy az AKCS-országok és az Európai Unió közötti átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a terveknek megfelelően 2009 vége előtt véglegesíteni lehessen;
 5. elismeri az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás exportőrök számára azáltal biztosított előnyeit, hogy az Európai Unióba irányuló export esetében a cotonoui megállapodás által biztosított preferenciális tarifák 2007. december 31-i lejártát követően is szélesítette a lehetőségeket, elkerülve a károkat, amelyeket az AKCS országok exportőrei abban az esetben szenvedtek volna el, ha tevékenységüket kevésbé kedvező kereskedelmi rendszerek keretében kellett volna folytatniuk;
 6. üdvözli, hogy az Európai Unió az AKCS országok számára a legtöbb termék esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Európai Unió piacához;
 7. hangsúlyozza, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás olyan árukereskedelmi megállapodás, amely a Kelet-afrikai Közösség partnerállamaiból az Európai Unióba irányuló kereskedelem megőrzésére és lényeges bővítésére irányul, a teljes piachoz való hozzáférése és a származási helyre vonatkozó jobb szabályozáson keresztül;
 8. kiemeli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását mint ezen régió egészének fenntartható növekedése irányába tett szükséges lépést, és hangsúlyozza a folyamatos tárgyalások fontosságát egy átfogó megállapodás létrehozása érdekében, amely ösztönzi a kereskedelem, a beruházások és a regionális integráció fokozását;
 9. emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak összeegyeztethetőeknek kell lenniük a WTO-szabályokkal, amelyek nem írják elő vagy tiltják a szolgáltatásokra, a szellemi tulajdonjogok védelmére vagy az ún. szingapúri kérdésekre vonatkozó liberalizációs kötelezettségvállalásokat vagy szabályozási kötelezettségeket;
 10. kéri, hogy az ideiglenes GPM-ről a teljes körű GPM-re való áttérés átmeneti időszakában hozzák létre a szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási keretet; kéri, hogy ahol csak lehet hozzanak intézkedéseket az egyetemes szolgáltatások, köztük az alapvető közszolgáltatások biztosítására; e tekintetben megerősíti a szolgáltatások kereskedelméről szóló, 2008. szeptember 4-i állásfoglalásban ⁽¹⁾ kifejtett nézeteket;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0407.

2009. március 25., szerda

11. hangsúlyozza, hogy a valódi regionális piac létrehozása teremti meg az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások sikeres végrehajtásának legfőbb alapját, és hogy a regionális integráció alapvető fontosságú a Kelet-afrikai Közösség partnerállamainak társadalmi és gazdasági fejlődése szempontjából;
12. kéri, hogy az Európai Unió és a kelet- és dél-afrikai régió országai közötti megállapodások ne legyenek ellentétben egymással és ne akadályozzák a tágabb térség regionális integrációját;
13. tudomásul veszi az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodáson belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részére annak érdekében, hogy kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti a Kelet-afrikai Közösség partnerállamainak hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kkv-k érdekeit az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásaik során;
14. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet elősegítése érdekében;
15. támogatja ezért a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;
16. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a kereskedelemösztönző támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belül vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban;
17. sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről a Bizottsággal folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;
18. elismeri a fejlesztési együttműködésről szóló fejezet beillesztését az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásba, amely kiterjed az árukereskedelmi együttműködésre, a kínálati oldali versenyképességre, a vállalkozásokat erősítő infrastruktúrára, a szolgáltatások kereskedelmére, a kereskedelemhez kapcsolódó kérdésekre, az intézményi kapacitásfejlesztésre, valamint az adóügyi kiigazításokra; felhívja mindkét felet arra, hogy vállalt kötelezettségükkel értelmében, csak a megfelelő kapacitás létrejöttét követően zárják le a versenyügyi és kormányzati beszerzési tárgyalásokat;
19. emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásnak nemcsak szerkezetében és tartalmában, hanem végrehajtásának módjában és szellemében is támogatnia kell a Kelet-afrikai Közösség partnerállamainak fejlesztési célkitűzéseit, politikáit és prioritásait;
20. emlékeztet a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007 októberében történt elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatás 2010-ig évi kétmilliárd euróra (2 000 000 000) történő növelésére (1 milliárd EUR a Közösségtől, 1 milliárd EUR a tagállamoktól); ragaszkodik ahhoz, hogy a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai megfelelő és méltányos részt kapjanak ebből;
21. felszólít a kereskedelemösztönző támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsoportolását kell jelenteniük, meg kell felelniük a Kelet-Afrikai Közösség prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekhez kapcsolódó végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; ellenzi az európai támogatás nyújtásával összefüggésben a GPM-ekhez kapcsolódó bármifajta feltételességet, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;
22. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a pénzeszközök régióban történő elosztását; felhívja a tagállamokat, hogy a 2008–2013-as költségvetési kötelezettségvállalásokon túl körvonalazzanak további forrásokat;

2009. március 25., szerda

23. felszólítja a Bizottságot – tekintettel a Tanács által a szellemi tulajdon kereskedelmi vonatkozásaival (TRIP) és a gyógyszerekhez való hozzáféréssel kapcsolatban, 2007. szeptemberében tett kötelezettségvállalásokra –, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodás keretében ne folytasson tárgyalásokat azokról a gyógyszerészettel kapcsolatos TRIPS-plusz rendelkezésekről, amelyek a közegészséget és a gyógyszerekhez való hozzáférést érintik, tartózkodjon a Szabadalmi Együtműködési Szerződés és a Szabadalmi Jogi Szerződés betartására vagy az azokban foglalt kötelezettségek elfogadására irányuló követelésektől, tartózkodjon a 2004/48/EK irányelv szellemi tulajdonjogokra vonatkozó feltételeinek alkalmazásától, és ne vezessen be olyan szabályokat a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásba, mint például a nem eredeti adatbázis-védelem;
24. sürgeti a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy maradéktalanul vegyék figyelembe a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az AKCS-országok a lehető legnagyobb nyereséghez jussanak ezen erőforrások által;
25. hangsúlyozza, hogy minden átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak tartalmaznia kell a felelőségteljes kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket;
26. kiemeli a régión belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát;
27. továbbra is arra ösztönöz, hogy a „dél és dél közötti” kereskedelem, a gazdasági fejlődés és a regionális integráció további támogatása érdekében csökkentsék a fejlődő országok és a regionális csoportok közötti vámtarifákat, amelyek ma a kereskedelmi érték 15–25 %-át teszik ki;
28. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy újrainduljanak a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások, és hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló megállapodások továbbra is előmozdítsák a szegény országok fejlődését;
29. meggyőződése, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell tekinteni az AKCS-országok számára;
30. tiszteletben tartja a kereskedelem védelméről szóló, kétoldalú biztosítékokkal ellátott fejezet szükségességét; felszólítja mindkét felet e biztosítékok indokolatlan alkalmazásának kerülésére; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatos tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelően, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk feltételei teljesülnek;
31. kéri a ratifikációs folyamat gyors lefolytatását annak érdekében, hogy a partnerországok számára felesleges késedelem nélkül elérhetőek legyenek az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás előnyei;
32. emlékeztet rá, hogy miközben az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás a folyamat első lépésének tekinthető, jogi értelemben teljesen független nemzetközi megállapodás, amely nem vezet szükségszerűen a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodáshoz;
33. hangsúlyozza, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás Parlament általi esetleges jóváhagyása nem határozza meg előre a Parlament álláspontját a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodás tekintetében, mivel a megállapodás megkötésének folyamata két különböző nemzetközi megállapodást érint;
34. emlékeztet arra, hogy a Kelet-afrikai Közösség az egyetlen régió, amelynek összes tagja csatlakozott az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodáshoz és azonos liberalizációs ütemtervet készített el; felhívja a figyelmet arra, hogy szükség van a liberalizációs ütemtervek rendszeres értékelésére, illetve felülvizsgálatára, amennyiben megvalósításuk túl nagy terhet jelentene;
35. rámutat arra, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás valószínűleg befolyásolja majd a régió és legközelebbi kereskedelmi partnerei közötti kapcsolatokat, és biztosítani kell, hogy a jelenlegi megállapodás rendelkezései elősegítsék a jövőbeli kereskedelmi megállapodások létrejöttét;
36. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Kelet-afrikai Közösség azon kérését, hogy a teljes körű gazdasági partnerségi megállapodásban tárgyalják újra az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás azon vitás kérdéseit, amelyeket a Kelet-afrikai Közösség módosítani vagy törölni kíván;

2009. március 25., szerda

37. sürgeti az AKCS-országokat, hogy mozdítsák elő a liberalizációs folyamatot, és ösztönzi e reformok kereskedelmen és árukon túlrá történő kiterjesztését, valamint a szolgáltatások kereskedelme liberalizációjának fokozását;
38. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásnak hozzá kell járulnia a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
39. megjegyzi, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalások során néhány AKCS-ország – annak érdekében, hogy valamennyi kereskedelmi partner a legnagyobb kedvezményben részesülő kereskedelmi partnert megillető bánásmód alá essen – kérte a legnagyobb kedvezmény záradékának felvételét, amely rendes, megkülönböztetéstől mentes tarifát állapít meg az áruk behozatalára;
40. üdvözli, hogy az Európai Unió és az AKCS-országok közötti tárgyalások során új, tökéletesített és rugalmasabb származási szabályokat fogadtak el, amelyek megfelelő, az országok korlátozott kapacitási szintjét tekintetbe vevő végrehajtás esetén jelentős előnyöket biztosíthatnak az AKCS-országok számára;
41. hangsúlyozza, hogy a bányászati vagy faipari termékek exportja nem veszélyeztetheti az afrikai kontinensen meghatározó szerepet betöltő, érzékeny ökoszisztémákat, és hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai által biztosított környezetvédelmi szolgáltatások jutalmazására irányuló mechanizmusokat is kellene tartalmazniuk;
42. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, biztosítva az egyensúlyt a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következtetése között; ennek a parlamenti bizottságnak rugalmas módon kellene működnie és munkáját aktívan össze kellene hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;
43. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy garantálja azok részvételét a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében a részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani az EU és az AKCS-országok között;
44. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb részvételével és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett;
45. üdvözli a felülvizsgálati záradék felvételét az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásba, amely szerint legkésőbb az aláírástól számított öt éven belül, azt követően pedig ötéves időszakokként el kell végezni a megállapodás átfogó felülvizsgálatát, a kereskedelmi kötelezettségvállalások végrehajtása költségeinek és következményeinek elemzésével együtt; szükség esetén el kell végezni a megállapodás rendelkezéseinek módosítását és alkalmazásuk kiigazítását, a WTO-eljárások tiszteletben tartásával és azoknak megfelelően;
46. felhívja a Tanácsot, hogy amennyiben hozzájárulási eljárásban kell döntést hozni, folytasson konzultációt a Parlamenttel a nemzetközi szerződések – így a gazdasági partnerségi megállapodások – ideiglenes alkalmazásáról szóló határozat meghozatala előtt, tekintettel arra a lehetőségre, hogy a Parlament elutasíthatja a nemzetközi megállapodást, aminek következményeképpen véget kell vetni az ideiglenes alkalmazásnak;
47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2009. március 25., szerda

Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0182

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-i g történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Európai Közösség és tagállamai, valamint Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külügyek Tanácsa által 2006 áprilisában, 2006 októberében, 2007 májusában, 2007 októberében, 2007 novemberében és 2008 májusában elfogadott következtetésekre,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának 2001. november 14-én Dohában tartott negyedik ülésén, illetve 2005. december 18-án Hongkongban tartott hatodik ülésén elfogadott miniszteri nyilatkozatokra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2007. október 15-én elfogadott, a kereskedelemösztönző támogatást célzó közös stratégiára,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-eket) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat határozza meg,
 - tekintettel a hivatalos fejlesztéstámogatás terén tett közösségi kötelezettségvállalásokra, amelyek szerepelnek az ENSZ által 2002. március 22-én, a fejlesztés finanszírozásáról szóló nemzetközi értekezleten elfogadott Monterreyi megállapodásban, a G8-ak által 2005. július 8-án elfogadott gleneaglesi közleményben, a Tanács és a tagállamok kormányainak a gazdasági partnerségi megállapodásokról tartott Tanácsban ülésező képviselői által 2008. május 27-én Addisz-Abeában elfogadott következtetésekből, valamint az ENSZ által a 2008. december 2-án, a Monterrey-i konszenzus végrehajtásának felülvizsgálatát célzó fejlesztési finanszírozásáról tartott második nemzetközi értekezleten elfogadott dohai nyilatkozatban,
 - tekintettel a 2008. szeptember 4-én Akkrában tartott, a segélyezés hatékonyságával foglalkozó harmadik magas szintű fórumon részt vevő államok által elfogadott accrai cselekvési programra,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2007 vége előtt nem sikerült valamennyi közép-afrikai országgal közös regionális megállapodást kötni, ezért az Európai Közösség és Kamerun 2007. december 17-én parafálta az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodást; mivel ezt a megállapodást 2009. január 15-én, Yaoundéban aláírták,
- B. mivel ennek a megállapodásnak – mint minden gazdasági partnerségi megállapodásnak – az elsődleges célja szükségszerűen a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés biztosítása, a szegénység felszámolása, a regionális integráció támogatása és az AKCS-országok gazdaságainak jobb beilleszkedése a világ-gazdaságba,
- C. mivel a Bizottság továbbra is párhuzamos megállapodásra irányuló tárgyalásokat folytat Közép-Afrika valamennyi államával,
- D. mivel figyelembe kell venni azt, hogy Közép-Afrika nyolc állama mind gazdasági, mind szociális tekintetben egymástól rendkívül eltérő arculatot mutat, ugyanis közülük hat nem rendelkezik tengerparttal, öt pedig a legkevésbé fejlett országok csoportjába tartozik, és a „fegyvereken kívül mindent” rendszer keretében szabad bejutása van az európai piacokra,
- E. mivel ezen országoknak az európai kivitel előtt történő megnyitásával párhuzamosan fejlesztési támogatást és alapvető technikai segítséget kell nyújtani,
- F. mivel a Bizottság és a tagállamok 2007 októberében kötelezettséget vállaltak, hogy kereskedelmi segély jogcímén további 1 milliárd (1 000 000 000 EUR) eurót juttatnak a fejlődő országoknak kereskedelmi képességük javítása érdekében, függetlenül attól, hogy aláírták-e a kereskedelmi partnerségi megállapodásokat, és mivel ennek megfelelően a közép-afrikai régióknak tisztességes és méltányos részt kell kapnia ezen összegből,
- G. mivel az EU és Kamerun gazdasága között még csak korlátozott verseny van, mivel az európai uniós export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket Kamerun nem termel, de szüksége van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából; mivel a mezőgazdasági termékek kereskedelme terén nem ez a helyzet, hiszen az uniós exporttámogatások jelentős akadályt jelentenek az AKCS-országok termelői számára a mezőgazdasági, állattenyésztési és tejipari ágazatban, rombolva és gyakran tönkretéve a helyi és regionális piacokat, ezért az EU-nak haladéktalanul meg kellene szüntetnie mindenfajta exporttámogatást; mivel az átmeneti GPM aláírását követően a Kamerunba irányuló uniós export lehetséges megnövekedésének nem szabad gátat szabnia a helyi termelésnek és az új iparágak fejlődésének, tekintve, hogy a GPM-eknek hozzá kell járulniuk az AKCS-országok gazdaságának diverzifikálásához,

2009. március 25., szerda

1. hangsúlyozza, hogy ezek a megállapodások csak abban az esetben tekinthetők kielégítőnek, ha elérik az alábbi célokat: eszközöket adnak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világkereskedelemben való részvételüket, megerősítik a regionális fejlődés folyamatát, fellendítik az Európai Unió és az AKCS-országok közötti kereskedelmet és elősegítik az AKCS-országok gazdaságának diverzifikálását;
2. hangsúlyozza különösen e megállapodások elsődleges céljait: a fejlődés, a szegénység csökkentése és hozzájárulás a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához;
3. úgy ítéli meg, hogy e célok eléréséhez célzott védelmet kell nyújtani az AKCS-országok számára a GPM-ek megvalósításából adódó bizonyos lehetséges negatív következmények ellen, olyan támogatást nyújtva számukra, amely lehetővé teszi, hogy tényleges hasznot húzzanak a kereskedelmi preferenciákból, továbbá figyelemmel kísérve gazdasági és szociális fejlődésüket; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak fokozott és megfelelő támogatást a gazdaságok átmeneti GPM-ek parafálását követő átalakulásának elősegítésére;
4. biztatja a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a tárgyalásokat; arra ösztönzi a feleket, hogy hozzanak meg minden intézkedést annak érdekében, hogy az AKCS-országok és az Európai Unió közötti átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a terveknek megfelelően 2009 vége előtt véglegesíteni lehessen;
5. elismeri, hogy a WTO-szabályoknak való megfelelés érdekében 2007. december 31-i g létre kellett jönnie a megállapodásnak; megjegyzi azonban, hogy a Bizottság nyomást gyakorolt az átfogó GPM-ek ezen határidő előtt történő megkötése érdekében, miközben a megállapodás árukra való korlátozása elegendő lett volna az Európai Közösség WTO felé fennálló kötelezettségeinek teljesítéséhez;
6. úgy ítéli meg, hogy a kereskedelmi forgalom igényelt, 80 %-os arányú liberalizálása a GATT XXIV. cikkének olyan értelmezése, amely nem veszi figyelembe, hogy az Unió a világ legszegényebbjei közé tartozó országokkal tárgyal, amelyek között eltérések vannak a fejlettségi szint és az érzékeny ágazatok tekintetében;
7. elismeri az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás exportőrök számára azáltal biztosított előnyeit, hogy kiszélesítette az Európai Unióba irányuló exportlehetőségeket a cotonoui preferenciális tarifa 2007. december 31-i lejártát követően, ezáltal elkerülve a károkat, amelyeket az AKCS országok exportőrei abban az esetben szenvedtek volna el, ha tevékenységüket kevésbé kedvező kereskedelmi rendszerek keretében kellett volna folytatniuk;
8. üdvözli, hogy az Európai Unió az AKCS- országok és az Európai Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából a legtöbb termék esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Európai Unió piacához;
9. hangsúlyozza, hogy a megállapodás megerősítése esetén jelentős erőfeszítésekre és nagymértékű EU-s támogatásra és technikai segítségnyújtásra lenne szükség a kameruni gazdaság megfelelő szintre emeléséhez;
10. úgy véli, hogy annak ellenére, hogy a kameruni mezőgazdasági termékeknek preferenciális hozzáférése van az európai piachoz, a GPM nem képes a kameruni mezőgazdasági termékek fejlődését elérni, kivéve, ha a termelői kapacitást erősítik és modernizálják műszaki és pénzügyi beruházással;
11. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági segélyekre fordított közkiadások mértéke közötti jelentős különbség az EU és az AKCS-gazdaságok viszonylatában oly módon érinti hátrányosan az AKCS-országok termelőit, hogy csökkenteni versenyképességüket belföldön és külföldön egyaránt, mivel termékeik reálértéken költségesebbek;
12. támogatja ezért a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;

2009. március 25., szerda

13. úgy véli, hogy Kamerun, valamint a térség élelmezésbiztonságának garantálása érdekében hosszú távú támogatásra irányuló politikát kell kialakítani a helyi mezőgazdaság számára, ideértve olyan kereskedelem-politikai eszközöket is, amelyek lehetővé teszik a piacszabályozást és a fenntartható családi mezőgazdaság megóvását; úgy véli, hogy az állami beavatkozás lehetőségét e téren nem szabad korlátozni; hangsúlyozza, hogy e kérdéseket a tárgyalások középpontjába kell helyezni annak érdekében, hogy az élelmezési önállóság és az élelmezéshez való jog tekintetében biztosítható legyen az EU kereskedelmi és egyéb politikáinak összhangja;

14. sürgeti az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az érintett országok a lehető legtöbb előnyhöz jussanak ezen erőforrások által;

15. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a kereskedelemösztönző támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belül vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban;

16. felszólít a kereskedelmet célzó támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsomagolását kell jelenteniük, meg kell felelniük a közép-afrikai régió prioritásainak, valamint hogy a kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekkel kapcsolatos végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; ellenzi az EU-s támogatás nyújtásával összefüggésben a GPM-ek aláírásához kapcsolódó bármifajta feltételeességet, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;

17. úgy véli, hogy az EU támogatások lekötésére és kifizetésére vonatkozó menetrendet a nemzeti és regionális indikatív programokban szereplő megállapodásnak megfelelően tiszteletben kell tartani, mivel e támogatásokra alapvető szükség van az AKCS-országokban folyó liberalizációs folyamat kiegészítése érdekében;

18. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament több ízben kérte az EFA beépítését az Unió költségvetésébe; elítéli, hogy az EFA a gazdasági partnerségi megállapodás regionális alapjának elsődleges finanszírozási forrásaként került felhasználásra, miközben további finanszírozások vártak magukra; rámutat arra, hogy a nemzeti indikatív program és a regionális indikatív program alapján a Kamerunnak kiutalt összegek nem elegendők ahhoz, hogy a gazdasági partnerségi megállapodás aláírásához szükséges szintre hozzák a kameruni gazdaságot;

19. hangsúlyozza, hogy az EU finanszírozásnak elő kell segítenie az AKCS-országok gazdaságának megfelelő szintre emelését, és kompenzálnia kell a vámbevétel-veszteségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb jelezze, milyen módszereket alkalmaz a GPM-ek nettó költségvetési következményeinek kiszámítására;

20. kitart amellett – a támogatás hatékonyságára vonatkozó, a párizsi nyilatkozatban foglalt elvekkel összhangban –, hogy a támogatás legyen többek között a kereslet által vezérelt, és ezért kéri az AKCS-t, hogy terjessze elő, milyen további, a GMP-hez kapcsolódó pénzeszközökre van szükség, különös tekintettel a szabályozási keretekre, a védintézkedésekre, a kereskedelem elősegítésére, a nemzetközi egészségügyi, növény-egészségügyi, illetve a szellemi tulajdonra vonatkozó normák betartásának támogatására és a GMP nyomon követési mechanizmusának meghatározására;

21. sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről a Bizottsággal folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;

22. kiemeli a régió belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát;

23. továbbra is arra ösztönöz, hogy a „dél és dél közötti” kereskedelem, a gazdasági fejlődés és a regionális integráció további támogatása érdekében csökkentsék a fejlődő országok és a regionális csoportok közötti vámtarifákat, amelyek ma a kereskedelmi érték 15–25 %-át teszik ki;

2009. március 25., szerda

24. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodás Közép-Afrikával semmilyen körülmények között nem veszélyeztetheti a kohéziót, illetve nem gyengítheti ezen országok regionális integrációját;
25. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy újrainduljanak a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások, és hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló megállapodások továbbra is előmozdítsák a szegény országok fejlődését;
26. meggyőződése, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell tekinteni az AKCS-országok számára;
27. úgy véli, hogy a dohai forduló eredményét és a banánnal kapcsolatban a WTO-ban folyó vita lezárását körülvevő bizonytalanságok miatt az Európai Uniónak különös figyelmet kell fordítania a banán-szektor jövőjének megőrzésére Kamerunban és Közép-Afrikában, és kiemelt intézkedéseket kell hoznia e téren;
28. üdvözli a megállapodásban szereplő védintézkedéseket, azonban hangsúlyozza, hogy a végrehajtásukra előirányzott eszközök bonyolultak, ami csökkenti a megvalósításuk esélyeit; felhívja mindkét felet, hogy tartózkodjanak e biztosítékok indokolatlan alkalmazásától; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatos tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelően, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk feltételei teljesülnek;
29. hangsúlyozza, hogy a nemzeti parlamenteknek, az Európai Parlamentnek és a civil társadalomnak a gazdasági partnerségi megállapodások hatásairól átfogó értékelést kell készíteniük, annak megvalósítását követően; kéri, hogy a liberalizálásra vonatkozó ütemtervet szükség esetén felül lehessen vizsgálni;
30. kéri, hogy támogassák a magas hozzáadott értéket képviselő feldolgozott termékek előállítását és exportját, különösen a származási szabályok egyszerűsítésével és rugalmasabbá tételével, amelyeknek figyelembe kell venniük az EU és az AKCS-országok között, valamint az AKCS-országok között az ipari fejlettség tekintetében jelentkező különbségeket;
31. üdvözli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokon belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részére annak érdekében, hogy a kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti az államok hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kkv-k érdekeit az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásaik során;
32. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet elősegítése érdekében;
33. hangsúlyozza, hogy a regionális GPM nem lehet csupán a Kamerunnal létrejött ideiglenes megállapodás átültetése; hangsúlyozza, hogy Kamerun nem képviseli reprezentatív módon a régió nyolc országának sokféleségét, melyeknek nem azonosak a prioritásaik, valamint a liberalizációs menetrenddel, átültetési időszakokkal és érzékeny termékek listájával kapcsolatos szükségleteik; kéri, hogy a regionális GPM biztosítson kellő rugalmasságot az ilyen egyedi tulajdonságok figyelembe vétele érdekében;
34. úgy véli, hogy a közép-afrikai régió jelenlegi ajánlata – kereskedelme 71 %-ának liberalizálása 20 év alatt, ötéves felkészülési időszakkal – nem WTO-kompatibilis, mivel a WTO 80 %-os liberalizációt irányoz elő 15 év alatt;
35. rugalmas, aszimmetrikus és pragmatikus megközelítést ajánl az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra vonatkozó jelenlegi tárgyalásokhoz; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy különösen vegye figyelembe az érintett közép-afrikai régióknak a megállapodás fejlesztési vonatkozásait illető kéréseit; e tekintetben üdvözli a GAERC 2008. májusi következtetéseit;

2009. március 25., szerda

36. felhívja a Bizottságot, hogy feltétel nélkül és rugalmas módon válaszoljon az AKCS-országok azon kéréseire, hogy vizsgálják felül az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokban szereplő vitás kérdéseket, beleértve „a kereskedelem lényegében valamennyi formájának” meghatározását; a legnagyobb kedvezmény záradékát; az exportra kivetett adók megszüntetésére vonatkozó kötelezettségeket, a felfüggesztési záradékot valamint a kétoldalú és különleges biztosítékokat;

37. felhívja a Bizottságot, hogy abban az esetben, ha azon közép-afrikai országok, amelyek nem tartoznak a legkevésbé fejlett országok közé, nem kívánják aláírni a GPM-et, vizsgáljon meg minden alternatív lehetőséget annak érdekében, hogy ezen országok számára új, a WTO szabályainak megfelelő kereskedelmi keretet biztosítsanak;

38. emlékeztet arra, hogy a GMP-knek összeegyeztethetőeknek kell lenniük a WTO-szabályokkal, amelyek nem írják elő vagy tiltják a szolgáltatásokra vagy az ún. szingapúri kérdésekre vonatkozó liberalizációs kötelezettségvállalásokat;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy a GPM-ekbe ne illesszen be a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket, melyek akadályt jelentenének a létfontosságú gyógyszerekhez való hozzáférésben; felszólítja az Európai Uniót, hogy a GPM kereteit úgy használja fel, hogy azzal segítse az AKCS-országokat a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló Dohai Nyilatkozat által biztosított rugalmasság alkalmazásában;

40. hangsúlyozza, hogy a GPM-ekben meg kell erősíteni a millenniumi fejlesztési célok elérését, valamint az alapvető szociális és emberi jogok előmozdítását és elmélyítését célzó, fejlesztéssel kapcsolatos fejezeteket;

41. hangsúlyozza, hogy minden átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak tartalmaznia kell a felelősségteljes kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket;

42. hangsúlyozza, hogy a Parlamentet rendszeresen tájékoztatni kell, és tevékenyen be kell vonni a gazdasági partnerségi megállapodásokra vonatkozó tárgyalások folyamatába; kiemeli ezzel kapcsolatban a Parlament felügyelet és korai figyelmeztetés terén betöltött szerepét, valamint a parlamenti képviselők azon hajlandóságát, hogy mélyrehatóbb párbeszédet kezdeményezzenek az európai intézmények, valamint az AKCS-országok és a civil társadalom képviselői között;

43. javasolja, hogy mielőtt az Európai Parlament hozzájárulását adná, menetrendje vegye figyelembe – némi rugalmasság megőrzése mellett – az AKCS-országok parlamentjeinek a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalások eredményéről alkotott véleményét;

44. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb részvételével és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett;

45. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy garantálja azok részvételét a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani a további tárgyalások vonatkozásában az AKCS-országok és az Európai Unió között;

46. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, megfelelő egyensúlyt biztosítva a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; úgy véli, hogy e parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2009. március 25., szerda

Az EBB és az EBRD 2007. évi jelentése

P6_TA(2009)0185

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank 2007-es éves jelentéséről (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2007. évi éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) 2007. évi éves jelentésére,
- tekintettel az EK-Szerződés 9., 266. és 267. cikkére, valamint az EBB alapokmányának 11. jegyzőkönyvére,
- tekintettel az EBRD-t létrehozó, 1990. május 29-i megállapodásra,
- tekintettel az EK-Szerződés az Európai Bíróság szerepéről szóló 230. és 232. cikkére,
- tekintettel az EK-Szerződés a Számvevőszék szerepéről szóló 248. cikkére,
- tekintettel a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló, 2006. december 19-i 2006/1016/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2006/1016/EK határozat jogalapjáról szóló 2008. november 6-i bírósági ítéletre ⁽²⁾,
- tekintettel a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló 2006/1016/EK határozat értelmében a közép-ázsiai országok jogosultságáról szóló, 2008. november 4-i 2008/847/EK tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Közösség további, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank tőkéjének megduplázásáról szóló határozat eredményeképpen szükséges részvényjegyzéséről szóló, 1997. február 17-i 97/135/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az EBRD tőkeforrásainak 2006. évi felülvizsgálatára a 2006–2010 közötti időszak tekintetében,
- tekintettel az Európai Közösségek 2007. évi hitelfelvételi és hitelnyújtási tevékenységéről szóló, a Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági jelentésre (COM(2008)0590),
- tekintettel az EBB 2006. évi éves jelentésére vonatkozó 2008. április 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 414., 2006.12.30., 95. o.

⁽²⁾ C-155/07. sz., Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa ügy, az EBHT-ban még nem jelent meg.

⁽³⁾ HL L 301., 2008.11.12., 13. o.

⁽⁴⁾ HL L 52., 1997.2.22., 15. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0132.

2009. március 25., szerda

- tekintettel az EBB 2005. évi éves jelentésére vonatkozó 2007. február 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) tevékenységeiről szóló, 2003. január 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének „Az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank: az átalakulóban levő országokban a változást elősegítő kulcsfontosságú partner” című, 2008. június 24-i állásfoglalására,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui megállapodás) ⁽³⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság, „Az európai konszenzus” című közös nyilatkozatára az Európai Unió fejlesztési politikájáról ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Nyugat-balkáni beruházási keret: a térségre irányuló, meglévő pénzügyi eszközök koherenciájának megerősítése a növekedés és a stabilitás támogatása érdekében” című, 2008. május 14-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Szomszédosági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 2006/1638/EK rendelet módosításáról szóló rendeletre irányuló, 2008. május 21-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0308),
- tekintettel az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) az EBB átvizsgálására való jogosultságának kérdéséről 2003. július 10-én hozott bírósági ítéletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Számvevőszék, az EBB és a Bizottság között az EK-Szerződés 248. cikkének (3) bekezdése alapján létrejött, a Számvevőszék által gyakorolt ellenőrzés módozatainak tekintetében kötött és 2007 júliusában megújított háromoldalú megállapodásra,
- tekintettel a Bizottság, az EBB és az EBRD között a Kelet-Európában és a Dél-Kaukázusban, Oroszországban, valamint Közép-Ázsiában folyó együttműködés tekintetében 2006. december 15-én aláírt egyetértési megállapodásra,
- tekintettel az Európai Bizottság és az Európai Beruházási Bank közötti, 2008. május 27-én aláírt egyetértési megállapodásra, melynek célja az Európai Unió külső hitelezési politikái összehangolásának megerősítése,
- tekintettel az EBB, a Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok közötti, az Európai köz- és magánszféra partnerségi (PPP) Szakértői Központban való részvétellel kapcsolatos, 2008. szeptember 16-án aláírt megállapodásra,
- tekintettel az EBB 2008–2010. évi, az igazgatótanács által 2007. november 20-án jóváhagyott ügyviteli tervre,
- tekintettel az EBB által a 2008. évi környezetvédelmi és szociális elvekről és szabványokról szóló nyilatkozatáról folytatott nyilvános konzultációkra,

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 544. o.

⁽²⁾ HL C 38. E, 2004.2.12., 313. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁴⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽⁵⁾ A C-15/00. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Beruházási Bank ügy (EBHT 2003., I-7281. o.).

2009. március 25., szerda

- tekintettel az EBRD igazgatótanácsa által 2008. május 12-én jóváhagyott környezetvédelmi és szociális politikára,
 - tekintettel az EBRD igazgatótanácsa által 2006. július 11-én jóváhagyott energiaügyi politikára,
 - tekintettel az EBB igazgatótanácsa által 2006. január 31-én jóváhagyott energiapolitikai felülvizsgálatra,
 - tekintettel az EBB kormányzótanácsa által 2007. június 5-én megerősített, „Az EBB uniós energiapolitikához való fokozottabb hozzájárulása” című beruházási banki tájékoztató feljegyzésre,
 - tekintettel az Európai Tanács 2008. december 11–12-i brüsszeli ülésének a gazdasági és pénzügyi kérdésekre vonatkozó elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az EBB „A kkv-vel folytatott konzultáció 2007/2008-ban, megállapítások és következtetések” című 2008. májusi jelentésére, és az EBB-csoport európai kkv-knek nyújtott támogatása azt követő modernizálására és megerősítésére,
 - tekintettel az EBB környezetvédelmi és szociális elvekről és szabványokról szóló 2008. március 18-i nyilatkozatára
 - tekintettel az ECOFIN-Tanácsnak az EBB kkv-k támogatásában játszott szerepéről szóló, 2008 október 7-i és 2008. december 2-i európai tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a Bizottság „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret” című 2008. október 29-i közleményére (COM(2008)0706),
 - tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló, 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A6-0135/2009),
- A. mivel az EBB-t a Római Szerződés hozta létre 1957-ben és mivel részvényesei, a tagállamok 165 milliárd euró tőkét jegyeznek,
- B. mivel az EBB a Közösség külpolitikáit támogató, 1963 óta a Közösségen kívül is tevékenykedik,
- C. mivel az EBRD-t 1991-ben hozták létre és részvényesei a világ 61 „harmadik” országa, az Európai Közösség és az EBB, melyek összesen 20 milliárd eurónyi tőkét jegyeznek,
- D. mivel a tagállamok, az Európai Közösség és az EBB az EBRD részvényeinek összesen 63 %-át jegyzik,
- E. mivel az EBB alapokmányban lefektetett célkitűzése, hogy a tőkepiac igénybevételével és saját forrásai felhasználásával a Közösség érdekében hozzájáruljon a belső piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez,

2009. március 25., szerda

- F. mivel a jelenlegi nyugtalan pénzügyi helyzetben, amikor rendkívül nagy hiány mutatkozik a likviditás és a vállalati hitelek tekintetében egyaránt, az EBB-nek jelentős szerepet kell játszania az európai és a tagállami gazdasági fellendülésre irányuló tervekben,
- G. mivel az EBRD alapokmányban lefektetett célkitűzése, hogy a gazdasági fejlődéshez és az újjáépítéshez hozzájárulva elősegítse az átmenetet a nyílt, piacorientált gazdaságba, valamint támogassa a magán- és vállalkozói kezdeményezéseket azon közép- és kelet-európai országokban, amelyek elkötelezték magukat a többpárti demokrácia, a pluralizmus és a piacgazdaság elve mellett, és azokat alkalmazzák is,
- H. mivel az EBB, mint a nemzetközi tőkepiacokon a legjobb minősítésű Aaa kötvények kibocsátója szerepét hangsúlyozni és fokozni kell,
- I. mivel az EBRD-t létrehozó megállapodás 11. cikke értelmében a banknak beruházásai több mint 60 %-át a magánszektorban kell teljesítenie,
- J. mivel az EBRD-t létrehozó megállapodás előírja, hogy a kormányzótanács legalább ötévente felülvizsgálja az EBRD alaptőkéjét, és a következő felülvizsgálatot 2010-re tervezik,
- K. mivel 2008. október 1-jével felállítottak egy kilenc bölcsből álló irányítóbizottságot, hogy felügyelje és irányítsa az EBB külső hitelezési megbízatásának félidős felülvizsgálatát, amint azt a 2006/1016/EK határozat előírja,
- L. mivel erre a félidős értékelésre a Parlamenttel szorosan együttműködve, a 2006/1016/EK határozat alapján kell sort keríteni,
- M. mivel az EBB külső hitelezési megbízatásáról szóló 2006/1016/EK határozat 25,8 milliárd euró értékű összhitelt irányoz elő, amely a 2007 és 2013 közötti időszakban az alábbi, régiók szerinti bontásban áll rendelkezésre: csatlakozás előtt álló országok, beleértve Horvátországot és Törökországot: 8,7 milliárd euró; mediterrán országok: 8,7 milliárd euró; Kelet-Európa, Dél-Kaukázus és az Orosz Föderáció: 3,7 milliárd euró; Latin-Amerika: 2,8 milliárd euró; Ázsia: 1 milliárd euró; és a Dél-afrikai Köztársaság: 0,9 milliárd euró,
- N. mivel az uniós politikai célkitűzések támogatására az EBB által 2007-ben nyújtott kölcsönök összege összesen 47,8 milliárd euró volt, amelyből 41,4 milliárd eurót az Európai Unión belül és az EFTA-országokban nyújtottak, 6,4 milliárd eurót pedig partnerországokban és csatlakozó országokban,
- O. mivel az EBB 2007. évi EU-n kívüli hitelezési tevékenységének földrajzi régiónkénti megoszlása az alábbi volt: Ázsia és Latin-Amerika: 925 millió euró, Kelet-Európa, Dél-Kaukázus és Oroszország: 230 millió euró, földközi-tengeri partnerországok: 1 438 milliárd euró, csatlakozás előtt álló országok: 2 870 milliárd euró, AKCS-országok: 756 millió euró és Dél-Afrika: 113 millió euró,
- P. mivel az EBRD éves üzleti forgalma 2007-ben 5,6 milliárd euró volt, ami 353 projektet foglalt magában 29 országban Közép-Európában és a balti államokban ⁽¹⁾, Délkelet-Európában ⁽²⁾, a FÁK nyugati államaiban és a Kaukázusban ⁽³⁾, Oroszországban és Közép-Azsiában ⁽⁴⁾,
- Q. mivel az EBRD oroszországi beruházásai 2007-ben 2,3 milliárd euróra növekedtek (a teljes oroszországi portfólió 5,7 milliárd eurót tesz ki), illetve e beruházások 83 projektre terjednek ki, és a bank éves kötelezettségvállalásainak 42 %-át teszik ki (szemben a 2006-os 38 %-kal),
- R. mivel az EBRD tőkebefektetései 2007-ben a 2006-os 1 milliárd euróról 1,7 milliárd euróra emelkedtek, és a bank éves üzleti forgalmának sajáttőke része a 2006-os 20 %-ról 30 %-ra emelkedett 2007-ben,

⁽¹⁾ Horvátország, Cseh Köztársaság, Észtország, Magyarország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Szlovákia és Szlovénia.

⁽²⁾ Albánia, Bosznia és Hercegovina, Bulgária, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Montenegró, Románia és Szerbia.

⁽³⁾ Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova és Ukrajna.

⁽⁴⁾ Kazahsztán, Kirgiz Köztársaság, Mongólia, Tádzsikisztán, Türkmenisztán és Üzbegisztán.

2009. március 25., szerda

- S. mivel az EBRD kormányzótanácsa 2008. október 28-án úgy határozott, hogy Törökország is részesülhet EBRD-beruházásokban és mivel a bank 450 millió eurónyi beruházást tervez 2010 végéig,
- T. mivel az EBB 1965 óta finanszíroz törökországi projekteket és eddig mintegy 10 milliárd eurót fektetett be Törökország gazdaságának valamennyi kulcsfontosságú ágazatában,
- U. mivel a Cotonoui Megállapodás értelmében az EBB a saját forrásokból való hitelnyújtás mellett az Európai Fejlesztési Alap által biztosított forrásokból finanszírozott kockázattőke-befektetési eszközön keresztül AKCS-országbeli tevékenységeket is finanszíroz,
- V. mivel az EBB finanszírozási stratégiájának hozzá kell járulnia a demokrácia és a jogállamiság javítására és megszilárdítására vonatkozó általános célhoz, valamint azon nemzetközi környezetvédelmi megállapodások betartásához, amelyeknek a Közösség vagy annak tagállamai részes felei,
- W. mivel a Bizottság, a tagállamok, az európai szomszédságpolitika partnerországai, az IFI és az európai regionális és kétoldalú pénzügyi intézmények jelenleg a Szomszédsági beruházási keret (NIF) keretében működnek együtt, hogy az európai szomszédságpolitika teljes területén kiegészítő finanszírozást biztosítsanak elsősorban az energia-, a közlekedési és a környezetvédelmi ágazatban az infrastrukturális beruházások számára,
- X. mivel az EBB-csoport hitelek, valamint kockázati tőke és hitelgaranciák révén továbbra is aktívan támogatja a kvv-eket, a két utóbbi tevékenységet pedig az Európai Beruházási Alapon keresztül végzi,

Az EBB céljai és tevékenységei

1. üdvözli az EBB 2007. évi éves jelentését, egyrészt az Európai Unión belüli finanszírozási tevékenységei tekintetében – amely hat politikai prioritásra összpontosít: gazdasági és társadalmi kohézió; az Innováció 2010 kezdeményezés végrehajtása; a tranzeurópai közlekedési és hozzáférési hálózatok fejlesztése; a kis- és középvállalkozások támogatása; a környezet védelme és javítása, valamint a fenntartható, versenyképes és biztonságos energiaellátás –, másrészt az Európai Unión kívüli külső megbízatása teljesítésének tekintetében;
2. üdvözli az EBB azon célját, amely szerint többek között az éghajlatváltozás okozta kihívást is kezelni kívánja az Európai Unión belüli tevékenységek EBB által történő finanszírozása során; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy folytatni kell a környezetbarát finanszírozási kritériumok kidolgozását az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló európai uniós stratégiai célokkal összhangban; sürgeti az EBB-t, hogy energetikai költségeit az energiahatékonyságra, a megújuló energiaforrásokra, és az e két területen végzett kutatásra és fejlesztésre összpontosítsa; ezenkívül felhívja az EBB-t, hogy hozzon létre és tegyen közzé egy olyan módszertant, amely a finanszírozott projektek éghajlatra gyakorolt hatását méri fel, valamint az értékelési kritériumokat, amelyek lehetővé teszik az EBB számára, hogy az éghajlatra gyakorolt negatív hatásuk miatt elutasíthasson projekteket;
3. megállapítja, hogy az EBB az egyetlen olyan pénzügyi intézmény, amely a Szerződésen alapul, és hogy műveleteinek többsége tagállamokban folytatott projektekre összpontosul, de egyre fontosabb szerepet kell játszania harmadik országokban is a 2006/1016/EK határozatban előírtaknak megfelelően;
4. megjegyzi, hogy harmadik országbeli tevékenységei során az EBB mindeddig végrehajtotta a Tanács által kitűzött politikai célkitűzéseket; úgy véli, hogy az EBB hitelezési tevékenységének összhangban kell lennie – illetékességi területein – az egyes országok között, a különféle uniós szereplők és eszközök megközelítésének egyszerűsége tekintetében, rugalmasnak kell lennie azt illetően, hogy az Unió miként reagál az egyes országokban meglehetősen eltérő feltételekre, koherensnek kell lennie a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez vezető úttal, és mind a nyilvánosság, mind pedig a Parlament előtt elszámoltathatónak kell lennie a felhasznált uniós alapok haszna és hatékonysága érdekében;
5. ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy a tömegközlekedéssel kapcsolatos beruházások fontos részét képezik az európai gazdaságélénkítési tervnek; ezzel összefüggésben ismét hangot ad meggyőződésének, hogy az EBB-nek megvan a képessége arra, hogy az európai közlekedés környezetvédelmi szempontú átalakításában lényeges szerepet játsszon; ezért sürgeti az EBB-t, hogy jelentős mértékben növelje a támogatást a vasúti közlekedés, a városi tömegközlekedés és az intermodális szállítás és irányítás tekintetében;

2009. március 25., szerda

6. úgy véli, hogy az EBB tevékenységének tükröznie kell az Európai Unió által az ENSZ keretében vállalt kötelezettségeket és célokat is (például a Kiotói Jegyzőkönyvet); ezért felhívja az EBB-t, hogy évente készítsen jelentést az Európai Parlament részére az EU és az ENSZ céljainak a fejlődő országokban végzett műveletei során történő megvalósításáról;
7. elégedetten veszi tudomásul, hogy az EBB az utóbbi években szisztematikusan nyomon követi a Parlament ajánlásait; ajánlja, hogy ezt a nyomon követést tegyék elérhetővé a nyilvánosság számára az EBB éves jelentése keretében;
8. sürgeti az EBB-t, hogy jobban kövesse nyomon és tegye átláthatóvá a kkv-kat támogató globális hitelei jellegét és végső rendeltetési helyét;
9. az EBB felügyelete kapcsán
 - a) emlékeztet arra, hogy az EBB – melynek feladatkörét politikai tekintetben meghatározták – nem képezi hagyományos prudenciális felügyelet tárgyát; úgy ítéli meg, hogy az EBB munkamódszereinek felügyelete ennek ellenére szükséges;
 - b) javasolja az EBB ellenőrző bizottsága (Audit Committee) megerősítését, oly módon, hogy a bizottság három tagja és három pótagja két taggal egészüljön ki, akik a nemzeti felügyeleti hatóságnál dolgoznak;
 - c) üdvözli az EBB és a luxembourgi nemzeti felügyeleti hatóság közötti technikai együttműködést, de kéri az együttműködés fokozását;
 - d) kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az EBB pénzügyi tevékenységeire irányuló felügyelet szélesebb körű átgondolásának lehetőségét, úgy, hogy e felügyeletet a jövőben egy európai prudenciális felügyeleti rendszer láthatná el az EBB pénzügyi helyzetének áttekintése és annak biztosítása érdekében, hogy a bank eredményeit pontosan mérjék és a szakma által megkövetelt helyes magatartás szabályait betartsák;
10. üdvözli az EBB energetikai, közlekedési és vízügyi ágazatra vonatkozó, 2007-ben készített ágazati operatív politikáinak kidolgozását és közzétételét, és elismeri, hogy ez egy fontos lépés a bank hitelezési műveleteinek fokozottabb átláthatósága felé;
11. üdvözli, hogy az EBB tájékoztatáspolitikájának felülvizsgálata figyelembe veszi az Aarhus-rendelet⁽¹⁾ megfelelő rendelkezéseit; üdvözli az EBB 2007-es működését értékelő áttekintő jelentés közzétételét és ösztönzi az EBB-t, hogy fejlessze tovább a működését értékelő osztály tevékenységeit;
12. üdvözli az EBB környezetvédelmi és szociális előírásokról és elvekről szóló nyilatkozatának felülvizsgálatát; úgy véli, hogy az EBB-nek elegendő forrást kell juttatnia a felülvizsgált nyilatkozat végrehajtására, és hogy a működésére vonatkozóan jelentést kell készítenie;
13. hangsúlyozza, hogy az EBB-nek zéró tolerancia politikát kellene folytatnia a csalás és a korrupció ellen, és e tekintetben üdvözli a bank csalásellenes politikájának és a korrupció, a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmre irányuló politikájának felülvizsgálatát; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy e politikák látszólag nagyrészt passzívak maradnak; megismétli az EBB-hez intézett felhívását, hogy e politikái végrehajtásába vonja be a következő célokra irányuló intézkedéseket:
 - a) adminisztratív kizáró mechanizmus az EBB vagy más multilaterális fejlesztési bankok által korrupcióban bűnösnek talált vállalatok esetében,

⁽¹⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhus-i Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

2009. március 25., szerda

b) a visszaélések bejelentőit védő politika, továbbá

c) a vizsgálati feladatkör megerősítése, és e feladatkör megelőző és felfedő szerepének fokozása;

14. üdvözli az ad hoc etikai bizottság (amely főleg a munkaviszony megszűnése utáni kérdésekkel foglalkozik) és a megfelelőért felelős független tisztviselői poszt kialakítását; ugyanakkor kéri, hogy tájékoztassák az utóbbi státuszáról és gyakorlati munkájáról;

15. üdvözli, hogy az EBB 2007 októberében Washingtonban aláírta a feltörekvő piacok vállalkozásainak irányításával kapcsolatos nyilatkozatot; megjegyzi, hogy ezt a nyilatkozatot a fejlesztési finanszírozással foglalkozó intézmények is aláírták, és hogy e nyilatkozat a fejlődő országok fenntartható fejlődése érdekében folytatott tevékenységeik középpontjába a vállalatirányítást állítja;

16. elégedettségének ad hangot, hogy az EBB Igazgatási Bizottsága jóváhagyta az EBB panaszkezelési irányelveit; megismétli arra irányuló felhívását, hogy az EBB vizsgálja felül belső panaszkezelési mechanizmusát, és hozzon létre az összes EBB által finanszírozott műveletre kiterjesztett, új jogorvoslati mechanizmusra vonatkozó iránymutatásokat;

17. tudomásul veszi a külső ellenőrzés kedvező véleményét és az ellenőrzési bizottság éves jelentésének következtetéseit; megismétli felhívását a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság fényében, hogy ugyanolyan prudenciális szabályokat alkalmazzanak az EBB-re, mint a hitelintézetekre, és a bankot valódi prudenciális ellenőrzésnek vessék alá;

Az EBRD céljai és tevékenységei

18. üdvözli az EBRD 2007. évi éves jelentését, nevezetesen azt a tényt, hogy az EBRD beruházási tevékenységei során az átmenet korai vagy középső szakaszában lévő országokra koncentrált, és üdvözli az előrelépést a „fenntartható energia” kezdeményezés projektjeinek finanszírozása terén, amelyek közül elsőbbséget kell biztosítani az EU érdekeit szolgáló projektek számára;

19. megjegyzi, hogy az EBRD elsősorban harmadik országokban tevékenykedik, de számos művelet továbbra is fontos szerepet tölt be a tagállamok esetében;

20. megjegyzi továbbá, hogy az EBRD szerepének nemzetközi és regionális háttere jelentősen megváltozott az 1991-es helyzethez képest, és hogy az EBRD megbízatását ebben az új környezetben kell teljesíteni, mivel az EBRD a piaci körülményekre reagálva tevékenységét egyre délebbre és keletebbre helyezi át;

21. elismeri továbbá, hogy a működési környezet egyre nagyobb kihívást jelent, mivel az üzleti légkör romlik, mivel egyre kevesebb megfelelő helyi tapasztalat áll rendelkezésre, és egyre gyakoribbak az integritással kapcsolatos aggodalmak;

22. úgy ítéli meg, hogy az EBRD-nek meg kell erősítenie a technikai segítségnyújtási és konzultációs tevékenységeit a felelősségteljes kormányzás szabványainak népszerűsítése, és az EU-val szomszédos országokban a helyi szintű projektek megfelelő irányításának biztosítása érdekében;

23. üdvözli az EBRD által a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése bevezetésének terén 2008-ban elért haladást; sürgeti mindkét bankot, hogy intézményi struktúráikban és külső politikáikban fokozzák a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését;

Együttműködés az EBB, az EBRD és egyéb nemzetközi, regionális és nemzeti pénzügyintézetek között

24. megjegyzi, hogy az EBB és az EBRD egyre több esetben finanszíroz tevékenységeket ugyanazon EU-n kívüli földrajzi régiókban, például Kelet-Európában, a Dél-Kaukázusban, Oroszországban, a Nyugat-Balkánon, és a közeljövőben Törökországban is;

2009. március 25., szerda

25. rámutat, hogy azon régiókban, ahol az EBB és az EBRD közösen tevékenykedik, együttműködésüknek jelenleg három különböző típusa létezik: Kelet-Európa esetében ez egy egyetértési memorandumot jelent, amelynek értelmében az EBRD játssza a vezető szerepet, és a közös befektetés általános szabályként érvényes; a Nyugat-Balkán kapcsán elmozdulás figyelhető meg a versenytől vagy párhuzamos működéstől az eszközök összevonása révén megvalósuló együttműködés felé; nemrégiben pedig – mint a Törökországgal való együttműködések esetében – egy olyan megállapodás jött létre, amelynek alapja az egyéni és a közös hatáskörök meghatározása és a vezető szerep eseti alapon történő megállapítása;

26. megjegyzi, hogy a két bank célkitűzései, szakterülete és működési módja eltérő, és nem különíthetők el élesen egymástól az állami és a magánszektornak nyújtott hitelezési műveletek; rámutat, hogy egyre több olyan közös terület van, ahol mindkét bank fejleszti szakértelmét, például a kkv-k, az energiával és az éghajlatváltozással kapcsolatos, valamint a PPP projektek finanszírozása; e tekintetben kiemeli a megerősített együttműködés szükségességét;

27. úgy véli, hogy azokban az országokban, ahol az EBB és az EBRD közösen tevékenykedik, a két banknak a versenyzés helyett egymást kiegészítve kellene működni az adott bank komparatív előnyeire alapozva, és el kellene kerülniük a költségek megkétszereződését az ügyfelek számára;

28. ezért javasolja, hogy az EBB és az EBRD közötti strukturáltabb együttműködés érdekében azokban az országokban, ahol közösen tevékenykednek:

- a) mindkét bank javítsa a funkcionális munkamegosztást a szakterületekre és erősségeikre összpontosítás érdekében folytatott további szakosodás útján;
- b) az EBB szakosodjon jobban a nagy magán- és állami infrastruktúrák és projektek finanszírozására, beleértve a PPP-beruházásokat és az uniós vállalkozások külföldi közvetlen befektetéseit is, ugyanakkor az EBRD a vállalatirányítási standardok előmozdítása érdekében szakosodjon a kisebb méretű beruházásokra, az intézményfejlesztésre, a privatizációra, a kereskedelem megkönnyítésére, a pénzügyi piacokra és a közvetlen tőkebefektetésekre;
- c) határozzanak meg projekt típusokat, ágazatokat és termékeket, amelyek mindkét bank érdeklődésére számot tarthatnak, amelyek esetében erősíteni lehet a közös ismereteken és erőforrásokon alapuló együttműködést, például a kkv-k finanszírozását; és amelyek esetében növelni lehet az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében tett beruházásokat, pl. a megújuló energiaforrásokból nyert energia támogatása és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése; a közös területeken pragmatikus és eseti alapú megközelítést alkalmazzanak, minden egyes közösen finanszírozott projekt esetében egy adott vezető intézménnyel, elkerülve a dupla munkavégzést, illetve feltételezve az eljárások kölcsönös elismerését; ebben az összefüggésben a támogatott projektek – például az éghajlatváltozás elleni küzdelem vagy a szociális jogok biztosítása – esetében vegyék figyelembe az uniós előírásokat, függetlenül attól, hogy az EBB vagy az EBRD a vezető intézmény;
- d) mindkét intézmény hajtson végre egyértelmű együttműködési mechanizmusokat mind vertikális, mind horizontális szinten;
- e) mindkét bank részvényesei, az érintett felek és a támogatott országok ügyének előmozdítása érdekében készítsen konkrét javaslatot a szorosabb együttműködésre, amely a közös standardokra vonatkozó elképzeléseket is tartalmaz;
- f) mindkét bank rendszeresen tegyen jelentést az együttműködésről a Bizottságnak;
- g) a Bizottság évente készítsen jelentést a Parlament és a Tanács számára az EBB és az EBRD pénzügyi műveleteinek hatásáról és hatékonyságáról, valamint az EU külpolitikai célkitűzéseinek megvalósulásához való hozzájárulásáról, továbbá együttműködésükről egymással, illetve más pénzügyi intézményekkel; továbbá
- h) a Parlament évente szervezzen meghallgatást a két bank elnöke, valamint a gazdasági és monetáris ügyekért felelős biztos részvételével;

2009. március 25., szerda

29. javasolja, hogy az EBB részvényesei hosszabb távon fontolják meg a bank EBRD-ben meglévő tulajdonrészének növelését, például tőkeemelés keretében vagy, ha az EBRD egyik részvényese tulajdonrészének eladását tervezi, annak megvásárlása révén; úgy véli, hogy funkcionális és földrajzi szempontból egyaránt, ez jobban szolgálhatja hosszabb távon a két bank specializációját és politikáinak összehangolását;

30. úgy véli, hogy meg kell előzni az Európai Unió külső segítségnyújtási eszközeinek bármilyen átfedését; az átfedések és a megkettőződés elkerülése, valamint az egységes szemléletmód és az uniós fellépés nagyobb láthatóságának biztosítása révén megvalósuló hatékony finanszírozás érdekében az együttműködés fokozására szólít fel az Unión belüli regionális és nemzeti fejlesztési intézményekkel és ügynökségekkel; ennek érdekében támogatja az eljárások kölcsönös delegálását és elismerését;

31. emlékeztet „Az európai konszenzus” című nyilatkozatban meghatározott megállapodás fontosságára, melynek értelmében meg kell erősíteni az EBB és más pénzügyi intézmények által támogatott programok, valamint a Közösség által finanszírozott programok közötti szinergiákat annak biztosítása érdekében, hogy e programok a lehető legnagyobb hatást fejték ki a támogatott országokban; hangsúlyozza, hogy ennek során fokozottan figyelembe kell venni a kedvezményezettek érdekeit;

32. elismeri, hogy annak érdekében, hogy az Európai Uniótól távol eső régiókban nagyobb hatást érjenek el, valamint a finanszírozási tevékenységek nem kívánt átfedéseinek és megkettőzéseinek elkerülése céljából az EBB-nek és az EBRD-nek együtt kell működniük más nemzetközi és regionális pénzügyi intézményekkel, például a Világbankkal, az Ázsiai Fejlesztési Bankkal és az Afrikai Fejlesztési Bankkal; ugyanakkor úgy véli, hogy az EBB-nek vezető szerepet kell játszania az EU környezetvédelmi, szociális és fejlesztési célkitűzéseinek a multinacionális fejlesztési bankok és intézmények körében történő népszerűsítésében;

33. megjegyzi, hogy a multinacionális fejlesztési bankok és intézmények pozitív hatást gyakorolnak a fejlődő világra; úgy véli, hogy hatásuk további elemzésre szorul, és további tevékenységeket is fontolóra kell venni az Európai Fejlesztési Alap (EFA) céljainak és műveleteinek összefüggésében; javasolja, hogy a földtulajdon finanszírozása – a környezetvédelmi és szociális célkitűzésekkel kapcsolatos feltételek teljesülése mellett – szerepeljen az EBB külső megbízatása alá tartozó, támogatható beruházási költségek között, hiszen az alapvető fontosságú az endogén fejlődéshez, különösen az afrikai országokban.

A globális pénzügyi zavar és hatása az EBB-re és az EBRD-ra

34. hangsúlyozza az európai gazdaságélénkítési tervben az EBB-nek biztosított fontos szerepet, különösen a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott, valamint a megújuló energiaforrásokra és a tiszta közlekedésre biztosított fokozott finanszírozás tekintetében; üdvözli a határozatot, amely szerint az EBB 30 %-kal (15 milliárd euró) növeli kihelyezett hitelei mennyiségét 2009-ben és 2010-ben, továbbá azt a határozatot, miszerint a lisszaboni stratégiával összhangban az EBB jegyzett tőkéjét 67 milliárd euróval 232 milliárd euróra növelik; sürgeti azonban a tagállamokat, hogy növeljék tovább az EBB tőkéjét annak biztosítása érdekében, hogy hitelkapacitása kielégítse azon iparágak és vállalkozások féldős pénzügyi igényeit, ahol a „zöld” és fenntartható munkahelyek támogatásra szorulnak, hangsúlyozza, hogy ezeket a további forrásokat hosszú távú eredmények elérésére kell fordítani; úgy véli, hogy a hatáskör növekedése szükségessé teszi a megfelelő emberi és pénzügyi erőforrások meglétét, valamint a fokozott átláthatóság és az elszámoltathatóság biztosítását az EBB tevékenységének tekintetében;

35. ösztönzi a kkv-k finanszírozása tekintetében a kereskedelmi bankok és az EBB között meglévő kockázatmegosztási rendszerek erősítését; felszólít azonban az EBB-kölcsönök kereskedelmi bankok által történő felhasználásának figyelemmel követésére, valamint a kereskedelmi bankok és az EBB közti magatartási kódex kialakítására e tekintetben; megjegyzi továbbá, hogy frissíteni kell az EBB közvetítő bankjainak listáját;

36. úgy véli, hogy az EBB-nek és a Bizottságnak fel kell gyorsítania a projektek végrehajtását a válság által leginkább sújtott tagállamokban és ágazatokban; ezzel kapcsolatban fontosnak véli a strukturális támogatások elosztásának felgyorsítása érdekében az olyan technikai segítségnyújtási programokban rejlő szakértelem mobilizálását, mint a Jaspers, a Jeremie, a Jessica vagy a Jasmine;

2009. március 25., szerda

37. megjegyzi, hogy az Európai Unió arra kérte az EBB-t, hogy a pénzügyi válságra adott válaszként gyorsítsa fel a PPP-projektek támogatását; sürgeti az EBB-t és az EBRD-t, hogy csak akkor hajtsanak végre ilyen projekteket, ha azok megfizethetők és valódi haszonnal járnak; e tekintetben úgy ítéli meg, hogy fejleszteni kell az információk közzétételére, valamint az ár-érték arány és a megfizethetőség értékelésére vonatkozó gyakorlatokat;

38. felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben aknázzák ki az EBB programjai és eszközei által kínált kockázati tőke eszközökben, globális hitelekben és mikrohitel eszközökben rejlő lehetőségeket;

39. megjegyzi, hogy az EBB hitelfelvételi és hitelnyújtási tevékenysége az Európai Unión belül és kívül egyaránt fokozatosan növekedett, és uniós szinten ma a hitelfelvételi és a hitelnyújtási tevékenység legfőbb eszközét jelenti; megjegyzi továbbá, hogy az EBB által kibocsátott kötvények iránt nagy kereslet mutatkozott, beleértve Ázsiát is; ezért felhívja az EBB-t és annak kormányzóit, hogy a közpolitika által orientált bankként a hosszú távú célkitűzések támogatása és a gazdasági lassulás Európai Unión belüli és a szomszédos országokban való mérséklése érdekében az EBB maximalizálja a hitelfelvételi potenciált kötvények, különösen az euró által dominált kötvények világpiacon történő kibocsátásával;

40. felszólítja a Bizottságot és az EBB-t, hogy vizsgálják meg közösen a reálgazdaságban tapasztalható hitelszűke új innovatív pénzügyi eszközök segítségével történő orvoslásának lehetőségeit;

41. üdvözlí az EBRD határozatát, amely szerint 2009-ben mintegy 20 százalékkal, hozzávetőleg 7 milliárd euróra növelik a bank éves üzleti forgalmát a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság enyhítése érdekében, és megjegyzi, hogy a 2009-es 1 milliárd EUR többletkiadás felét Közép- és Kelet-Európa számára irányozták elő;

42. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi hitelszűke idején a két bank szerepére nagy figyelem irányul mind az Európai Unión belül, mind azon kívül; felhívja mindkét bankot, hogy a harmadik országokkal szemben fennálló kötelezettségvállalásaikat még a gazdaságilag nehéz időkben is teljesítsék;

43. javasolja, hogy a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatásának alapos elemzését követően az EBB-t kérjék fel az új tagállamok támogatásának fokozására; továbbá rámutat a magánszféra ezen gazdaságok stabilizálásába való bevonásának fontosságára; üdvözlí az EBRD új tagállamokban végzett fokozott tevékenységét és az EBRD, az EBB, az Európai Beruházási Alap és a Világbank csoport részvételével a közép- és kelet-európai reálgazdaságoknak nyújtott hitelek és azok bankrendszereinek támogatására a nemzetközi pénzintézetek között nemrégiben létrejött közös cselekvési tervet, amelynek célja a közép- és kelet-európai bankrendszer és reálgazdaság támogatása; javasolja azonban, hogy kellő időben vizsgálják felül az „átalakulóban levő országok” fogalmát és mérjék fel, hogy milyen ütemben halad az EBRD Európai Unión belüli tevékenységének megszüntetése;

44. elégedetten jegyzi meg, hogy a pénzügyi válság csak korlátozottan éreztetni hatását az EBB és az EBRD esetében, annak ellenére, hogy az EBRD a tőkepiacok hanyatlása miatt 2008-ban – az évtized során először – veszteséget könyvelt el;

Az Európai Bíróság döntéseinek hatása az EBB külső megbízásaira

45. üdvözlí a Bíróság a 2006/1016/EK határozat jogalapjáról szóló, 2008. november 6-i ítéletét;

46. javasolja, hogy a bírósági határozatot követően a Parlament, a Tanács és a Bizottság sürgősen jusson megegyezésre annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament előjogait teljes mértékben tiszteletben tartásák, és az EBB külső pénzügyi műveleteinek folytonosságát fenntartsák; ezért hangsúlyozza, hogy ez a sürgős megegyezés csupán átmeneti megoldás, amely pontosan a 2010-es féldős értékelés időpontjáig él;

2009. március 25., szerda

47. úgy véli, hogy kulcsfontosságú egy új határozat elfogadása a 2006/1016/EK határozat helyett a bíróság ítéletével összhangban, és hogy az együttműködési megállapodások és az EBB külső hitelezési gyakorlatának jelenleg folyó, 2010-re lezárandó féldíós felülvizsgálata lehetővé teszi az Unió célkitűzései és az ezek megvalósítása érdekében a EBB rendelkezésére bocsátott eszközök lényegi megvitatását, mely vitában a Parlament társjogalkotóként teljes jogon vesz majd részt; felkéri a Bizottságot, hogy a féldíós felülvizsgálatot követően az EBB külső hitelezési megbízatásáról szóló határozatra irányuló új javaslat elkészítése során teljes mértékben vegye figyelembe az ezen jelentésben megfogalmazott ajánlásokat;

48. javasolja ezért, hogy az irányítóbizottság 2010 elejére fejezze be a féldíós felülvizsgálatot, és felhívja a bizottság elnökét, hogy azt követően sürgősen tegyen jelentést következtetéseiről a Parlamentnek és a Tanácsnak; várja az irányítóbizottság következtetéseit, és kéri a bizottságot, hogy vegye figyelembe a jelen állásfoglalásban és a Parlament korábbi állásfoglalásaiban megfogalmazott ajánlásokat; kéri, hogy az irányítóbizottság rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet a munka előmeneteléről;

*

* *

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Befektetési Banknak, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banknak és tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az autóipar jövője

P6_TA(2009)0186

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az autóipar jövőjéről

(2010/C 117 E/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a „Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért - A lisszaboni stratégia új kezdete” című, Barroso elnök úr által az Európai Tanács tavaszi ülészakájához intézett 2005. februári 2-i közleményre (COM(2005)0024),
- tekintettel a CARS 21 magas szintű munkacsoport 2005. december 12-i végső jelentésének következtetéseire, illetve a CARS 21 féldíós felülvizsgálatára irányuló magas szintű konferencia 2008. október 29-i következtetéseire,
- tekintettel a „CARS 21: versenyképes gépjármű-szabályozási rendszer” című, 2008. január 15-i állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. október 15–16-i ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret” című 2008. október 29-i közleményére (COM(2008)0706),

(1) HL C 41. E, 2009.2.19., 1. o.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a Bizottság „Az európai gazdasági fellendülés terve” című 2008. november 26-i közleményére (COM(2008)0800),
 - tekintettel a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátását csökkentő összehangolt megközelítés részeként az új személygépjárművek emissziós teljesítményére vonatkozó szabványokat megállapító európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására irányuló, 2008. december 17-én első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács és a Bizottság 2009. február 4-i, a pénzügyi válság gépjárműiparra gyakorolt hatásáról szóló nyilatkozataira,
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2009. március 5–6-i ülésének a gépjárműiparról szóló következtetéseire,
 - tekintettel a Bizottság „Intézkedések az európai autóipar válságának kezelésére” című, 2009. február 25-i közleményére (COM(2009)0104),
 - tekintettel az európai iparügyi miniszterek és Günter Verheugen, a Bizottság alelnökének az autóipar helyzetéről szóló 2009. január 16-i, brüsszeli találkozásának következtetéseire,
 - tekintettel a 2009. január 29-én az Európai Gépkocsigyártók Szövetségének a 2008-as autóeladások témájában megjelentetett statisztikáira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Európa kivételes és mély pénzügyi és gazdasági válsággal néz szembe, és mivel a munkanélküliségi ráta igen magas, ezek veszítik el munkájukat az összes érintett ipari ágazatban,
- B. mivel az európai pénzügyi piac jelenleg nem megfelelően működik, különös tekintettel a hitelezési tevékenységekre,
- C. mivel a gazdaság egészében a foglalkoztatáshoz, az innovációhoz és a versenyképességhez hozzájáruló európai gazdasági kulcságazatnak minősülő európai gépjárműipart és beszállítói láncát különösen érinti a jelenlegi válság,
- D. mivel a gépjárműipart az Európai Unión belül strukturális többletkapacitás jellemzi, és mivel 2009-ben a gépjárművek iránti kereslet, és ennek következtében a gépjárműgyártás további jelentős zuhanása várható, ami elkerülhetetlenül fokozza az Európai Unión belül a foglalkoztatásra és a beruházásra nehezedő nyomást,
- E. mivel az európai gépjárműipari ágazat a legnagyobb kutatási és fejlesztési (K+F) magánbefektető az Európai Unióban, és az európai személy- és kereskedelmi gépjárművek gyártóinak a szabályozási és piaci követelmények miatt magas szinten kell tartaniuk a beruházásokat, különös tekintettel az alacsony kibocsátású gépkocsiállományra való áttérés biztosítása érdekében,
- F. mivel a megújuló energiáról és az éghajlatváltozásról szóló, 2008. decemberében elfogadott jogalkotási csomag alapvető szerepet játszik a gépjárműiparban energia-megtakarítás céljából indított zöld beruházások ösztönzésében,
- G. mivel az európai gépjárműipar közvetve vagy közvetlenül 12 millió alkalmazottat foglalkoztat, amely az Európai Unió munkaerő-állományának 6 %-át teszi ki, és jelenleg több millió ilyen munkahely van veszélyben, amelyek közül sok magasan képzett munkaerőt igénylő álláshely, amelyet nem szabad elveszíteni,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0614.

2009. március 25., szerda

- H. mivel a zöldebb technológiák gépjárműiparban való alkalmazásában jelentős lehetőség rejlik a munkahelyteremtés tekintetében,
- I. mivel az európai gépjárműipar a más iparágakra és ágazatokra való áttételeződése miatt kulcsfontosságú az EU gazdasága, különösen több százezer kis- és középvállalkozás (kkv) számára,
- J. mivel néhány tagállam a gépjárműipart támogató nemzeti intézkedések meghozatalába kezdett,
- K. mivel a válság kezelése elsősorban az iparág feladata,
- L. mivel a Bizottság jelenleg is tárgyalásokat folytat a kereskedelem további liberalizációjáról a dohai forduló és a Dél-Koreával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás keretében,
1. elismeri, hogy a gépjárműipar jelentős nyomás alatt áll a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság következtében, amit elsősorban a gépjárműkereslet jelentős csökkenése jelez, de egyúttal a túlzott termelési kapacitás, a hitelfinanszírozási nehézségek és a válság előtt már meglévő strukturális problémák is;
 2. hangsúlyozza, hogy a válság egész Európát érinti, ezért felhívja a figyelmet az európai gépjárműiparra irányuló, a tagállamok közötti következetes és összehangolt kezdeményezések fontosságára, és valódi európai cselekvési keret kidolgozását kéri, amely konkrét lépéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogyan hozhatják meg a szükséges döntő fontosságú intézkedéseket uniós és tagállami szinten;
 3. egyre nagyobb aggodalommal veszi tudomásul, hogy a tagállamok által nemzeti szinten elfogadott rövid távú intézkedések hozzájárulhatnak az egységes piacon kialakult verseny megzavarásához, hosszú távon kárt okozva a versenyképességnek, és felhívja ezért a tagállamokat annak biztosítására, hogy az intézkedések következetesek, hatékonyak és összehangoltak legyenek;
 4. ebben az összefüggésben üdvözli az európai gazdasági fellendülési terv részeként az állami támogatások értékelésére létrehozott ideiglenes keretet;
 5. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a General Motors európai leányvállalatának és beszállítóinak nehézségeire az érintett tagállamok erőfeszítéseinek összehangolásával – többek között a 2009. március 13-i miniszteri találkozó megszervezésével és a szellemi tulajdonjogok kérdéseire vonatkozó méltányos és igazságos megoldás keresésével – hatékony politikai választ adjon;
 6. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel, egyszerűsítsék és jelentősen növeljék meg az autóiparnak nyújtott pénzügyi támogatás mértékét, nevezetesen az Európai Beruházási Bankon (EBB) keresztül, valamint az alacsony kamatú hitelek tekintetében állami garanciák nyújtásával; szorgalmazza, hogy a Tanács és a Bizottság kérje a hitelkérelmekkel kapcsolatos adminisztratív eljárás egyszerűsítését; úgy véli, hogy a pénzügyi támogatás, különösen hitelek révén elősegíti az új gépjárművek iránti kereslet ösztönzését, a gazdasági növekedés, a környezet és a közúti biztonság érdekében;
 7. ragaszkodik ahhoz, hogy az EBB fordítson megfelelő figyelmet az autóiparban tevékenykedő kkv-kra a hitelekhez való hozzáférésük további biztosítása érdekében, és sürgeti a tagállamokat, hogy növeljék az EBB hitelezési kapacitását, hogy az megfeleljen az autóipar középtávú pénzügyi szükségleteinek;
 8. ragaszkodik ahhoz, hogy a pénzügyi vagy adózási intézkedések, beleértve a használt autók beszámítását, támogassák és gyorsítsák fel az ágazat szükséges műszaki átalakítását, különösen a motorok energiatartóssága és a károsanyag-kibocsátások csökkentése terén teljes összhangban a nemrég elfogadott jogszabályokkal;

2009. március 25., szerda

9. megerősíti, hogy az uniós és nemzeti szintű politikáknak egyaránt hozzá kell járulniuk a szerkezetátalakítási és átállási szakasz kezeléséhez, amely a gépjárműiparra és annak beszállítói iparára a rendkívül versenyképes üzleti környezet miatt vár, és felszólítja ezért az ágazatot, hogy társadalmilag felelősen, a szakszervezetekkel szorosan együttműködve dolgozzák ki a következetes stratégiát és hajtsák végre az ilyen kiigazításokat;
10. hangsúlyozza, hogy a szakszervezeteket teljes mértékben be kell vonni a jelenleg zajló tárgyalásokba, és kéri a Bizottságot, hogy a jelenlegi válság közepette az iparág érdekében támogassa a valódi európai szociális párbeszédet;
11. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a munkahelyek támogatása céljából rendelkezésre álló európai alapok, úgy mint a kohéziós alap, a strukturális alapok, a szociális alap és a globalizációs alap lehető legjobb felhasználását, összhangban valamennyi lisszaboni cél kiegyensúlyozott végrehajtásával, továbbá hogy könnyítse meg, javítsa és gyorsítsa fel az ilyen alapokhoz való hozzáférést; úgy véli, hogy ezeknek az alapoknak hozzá kell járulniuk a munkavállalók számára idejekorán létrehozott képzési és átképzési programokhoz, ahol és amikor munkaidő-csökkentésekre kerül sor;
12. megerősíti, hogy a gépjárműiparnak folyamatos K+F programokba való beruházásokra van szüksége, amelyek a fenntartható versenyképes keret elérése érdekében a legjobb megoldást nyújtják a minőség, a biztonság és a környezetvédelem tekintetében, illetve felhívja a Bizottságot, hogy ezzel összefüggésben könnyítse meg, fejlessze és gyorsítsa fel az olyan uniós K+F és innovációs támogatási eszközökhöz való hozzáférést, mint a kutatási és technológiafejlesztési hetedik keretprogram;
13. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat és ajánlásokat a gépjárműparkok megújítására vonatkozó összehangolt megközelítést ösztönző intézkedésekre, mint például a használt járművek beszámítása és más piaci ösztönzők, amelyek rövid távon jótékony hatást gyakorolnak az új gépjárművek fogyasztói keresletére, valamint célul tűz ki a gépjármű-lízingelés piacának élénkítését; felszólítja a Bizottságot, hogy a belső piac torzulásainak elkerülése érdekében kövesse nyomon az ezen a téren már végrehajtott nemzeti intézkedéseket;
14. megerősíti a harmadik országokkal és az Unió fő kereskedelmi partnereivel a gépjárműipari ágazat jövőjéről folytatott párbeszéd és a folyamatos tárgyalások szükségességét, és felhívja ezért a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az Unión kívüli országokban, különösen az Egyesült Államokban és Ázsiában bekövetkező fejleményeket annak érdekében, hogy az egyenlő feltételek nemzetközi szinten biztosíthatók legyenek, és ennek megfelelően a globális autópiacon tartózkodnak a protekcionizmustól és a diszkriminatív intézkedésektől;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás megkötése előtt biztosítsa az Európai Unió és Dél-Korea közötti kiegyensúlyozott és méltányos egyezséget;
16. üdvözli a CARS 21 folyamatot, amely európai szintű, hosszú távú iparpolitikát határoz meg; felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan hajtsa végre, ellenőrizze és vizsgálja felül ezt a hosszú távú stratégiai tervet az európai autóipar jövőbeni versenyképessége és a fenntartható foglalkoztatás biztosítása érdekében;
17. felhívja a Bizottságot, hogy maradéktalanul alkalmazza a jobb szabályozás elvét, és ezért összhangban a CARS 21 ajánlásaival részletesen értékelje a gépjárművekkel kapcsolatos jövőbeni közösségi jogszabályok hatásait, így biztosítva a gépjárműipar számára a jobbiztonságot és a tervezhetőséget;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 26., csütörtök

Fehér Könyv az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről

P6_TA(2009)0187

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló Fehér Könyvről (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetekről szóló, 2008. április 2-i fehér könyvére (COM(2008)0165) (Fehér Könyv),
 - tekintettel „Az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről” című zöld könyvről szóló 2007. április 25-i európai parlamenti állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „Közösségi fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013: - a fogyasztók pozíciójának erősítése, jólétük növelése, és hatékony védelmük” című, 2007. március 13-i bizottsági közleményre (COM(2007)0099),
 - tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾, a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendeletre ⁽³⁾ és a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a bírságok kartellügyekben való elengedéséről és csökkentéséről szóló bizottsági közleményre ⁽⁵⁾, valamint a 2008. június 30-i 622/2008/EK bizottsági rendeletre ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0123/2009),
- A. mivel a versenypolitika növeli az Európa Unió teljesítőképességét, és mérvadó módon hozzájárul a lisszaboni stratégia céljainak eléréséhez,
- B. mivel az Európai Közösségek Bírósága úgy határozott, hogy magánszemélyek és vállalkozások a Szerződés 81. cikke teljes érvényesülésének biztosítása céljából kártérítési eljárást indíthatnak az EK versenyjogi szabályainak megsértéséért,
- C. mivel a kártérítési perek csak egy elemét képezik a hatékony magánjogi végrehajtási rendszernek, és mivel alternatív vitarendezési mechanizmusok, amelyek megfelelő körülmények között a kollektív jogorvoslati mechanizmusok hatékony alternatívájának számítanak, igazságos és gyors peren kívüli egyezséget kínálnak, ezért ösztönözni kell őket,

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 653. o.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁽³⁾ HL L 123., 2004.4.27., 18. o.

⁽⁴⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 298., 2006.12.8., 17. o.

⁽⁶⁾ HL L 171., 2008.7.1., 3. o.

2009. március 26., csütörtök

- D. mivel a Fehér Könyvben tárgyalt kérdések a károsultak minden típusára, az EK-Szerződés 81. és 82. cikkének mindennemű megsértésére, és minden gazdasági ágazatra vonatkoznak,
- E. mivel minden, az EK versenyjogi szabályai megsértése esetén alkalmazandó kollektív kártérítési mechanizmus bevezetésére vonatkozó javaslat esetén az egyes tagállamokban már alkalmazott alternatív védelmi formákat ki kell egészíteni, nem pedig felváltani (lásd a példát statuáló keresetek és úgynevezett „teszt ügyek”),
- F. mivel a polgári peres kártérítési eljárásoknak a károsult által elszenvedett kár teljes kiegyenlítésére kell irányulniuk, és mivel tiszteletben kell tartani a szerződésen kívüli károkozás azon elveit, amelyek egyrészt tiltják a jogalap nélküli gazdagodást és a többszörös kártalanítást, másrészt a megtorló jellegű kártérítések elkerülésére irányulnak,
- G. mivel a versenyjognak a Bizottság és a tagállamok versenyjogi hatóságai általi végrehajtása a közjog hatálya alá tartozik, és mivel a nemzeti bíróságokon viszonylag ritkán kezdeményeztek polgári peres kártérítési eljárást, noha egyes tagállamok intézkedéseket hoztak, illetve fognak hozni a kártérítési igények magánszemélyek általi érvényesítésének megkönnyítése érdekében az európai versenyjogi szabályok megsértése esetén,
- H. mivel a polgári peres kártérítési eljárásoknak ki kell egészíteniük és támogatniuk kell a hatósági versenyjog végrehajtását, azonban nem helyettesíthetik azt, és ezért a versenyjogi jogsérelmek hatékonyabb üldözése érdekében növelni kell a versenyjogi hatóságok személyi és pénzügyi kapacitásait,
- I. mivel akárhogy is zajlik le egy vitarendezés, alapvetően fontos, hogy megfelelő eljárások és biztosítékok szavatolják azt, hogy az összes fél tisztességes elbánásban részesül, és hogy ugyanakkor nem élnek vissza ezzel a rendszerrel, mint ahogy arra más jogrendszerekben, különösen az Egyesült Államokban sor került,
- J. mivel a Bizottságnak figyelembe kell vennie a szubszidiaritás és az arányosság alapelveit minden olyan javaslat esetén, amely nem tartozik a Közösség kizárólagos hatáskörébe,
1. üdvözli a Fehér Könyvet, és hangsúlyozza, hogy az EK versenyjogi szabályok, és különösen ezek hatékony végrehajtása megköveteli, hogy a versenyjogi jogsérelmek sértettjei kártérítési igényekkel léphessenek fel az őket ért kár kiegyenlítésére;
 2. megállapítja, hogy a Bizottság eddig nem fejtette ki, hogy milyen jogalapra fogja helyezni az általa javasolt intézkedéseket, és további megfontolást igényel meghatározni a jogalapot a nemzeti kártérítési és eljárásjogba való javasolt beavatkozásokra;
 3. úgy véli, hogy a közösségi versenyjogi jogsérelmek károsultjainak nyújtott jogorvoslat útjában álló számos olyan akadály, mint a tömeges károk, illetve a kis értékű károk, egyoldalú tájékoztatások és egyéb problémák a kártérítési eljárások során nem csak az EK versenyjog terén, hanem más olyan területeken is felléphetnek, mint például a termékfelelősség és más fogyasztóvédelemmel kapcsolatos eljárásokban;
 4. emlékeztet arra, hogy azokat a fogyasztókat és kisvállalkozásokat, akik/amelyek elszórt és viszonylag kis összegű kárt szenvedtek, gyakran a peres eljárással járó költségek, késedelmek, bizonytalanságok, kockázatok és járulékos terhek tántorítanak el a polgári peres eljárás megindításától; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a kollektív jogorvoslat, amely lehetővé teszi az EK versenyjogi szabályok megsértése során károsult felek egyéni igényeinek összesítését, és növeli az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés lehetőségét, az elrettentés fontos eszköze; e tekintetben üdvözli a Bizottság azon javaslatát, miszerint létre kell hozni mechanizmusokat a kollektív jogorvoslati lehetőségek javítására, a túlzott mértékű preskedés kerülése mellett;

2009. március 26., csütörtök

5. utal arra, hogy a Bizottság Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatósága 2008 végén két tanulmány eredményeit fogja közzétenni a tagállamokban rendelkezésre álló kollektív jogérvényesítési eszközökről és a tagállamok eltérő jogalkotási gyakorlataiból esetlegesen eredő belső piaci akadályokról; rámutat arra is, hogy a Bizottság zöld könyvet tett közzé a Közösség lehetséges intézkedési lehetőségeiről a fogyasztóvédelmi jog területén, és bejelentette egy másik politikai dokumentum közzétételét 2009-ben; hangsúlyozza, hogy a közösségi szintű intézkedések nem eredményezhetik a nemzeti eljárásjogi jogszabályok önkényes és szükségtelen feldarabolását, és ezért hangsúlyozza, hogy gondosan meg kell vizsgálni a kártérítési eljárások lefolytatásának megkönnyítése érdekében, hogy horizontális vagy integrált megközelítést szükséges-e választani, és ha igen, mennyiben; felszólítja a Bizottságot, hogy kezdje meg a lehetséges jogalapok vizsgálatát, és hogyan kell eljárni horizontális vagy integrált módon, de nem feltétlenül egyetlen horizontális eszközzel, illetve hogy egyelőre ne terjesszen elő kollektív jogorvoslati mechanizmust a sértettek számára az EK versenyjogi szabályok megsértései esetén anélkül, hogy a Parlament számára lehetővé tenné, hogy az együttdöntési eljárás során részt vegyen egy ilyen mechanizmus elfogadásában;

6. megállapítja, hogy az EK versenyjogi jogsértésekkel kapcsolatos kártérítési eljárásokat más szerződésen kívüli követelésekhez hasonlóan lehetőség szerint következetesen kellene kezelni; az a véleménye, hogy egy horizontális vagy integrált megközelítés kiterjedhet azon eljárási szabályokra, amelyek a jog különböző területein közösek a kollektív jogorvoslati mechanizmusokra nézve; hangsúlyozza, hogy ez a megközelítés nem hátráltathatja és nem akadályozhatja meg az EK versenyjog teljes körű végrehajtásához szükségesnek ítélt javaslatok és intézkedések kidolgozását; tudomásul veszi ugyanakkor a versenyjogi polgári jogorvoslat előrehaladottabb elemzését, valamint a versenyjogi hivatalok és az Európai Versenyhivatalok Hálózatának fejlett keretét, és hogy legalább egyes esetekre nézve ez indokolja a külön úton történő előrehaladást, figyelemmel arra, hogy egyes előirányzott intézkedéseket kiterjeszthetnek a versenyjoggal nem érintett jogágakra is; úgy véli, hogy az ilyen ágazati intézkedéseket már lehetne javasolni az EK versenyjogi jogsértés károsultjai által tapasztalt különös bonyodalmak és nehézségek kapcsán;

7. megállapítja, hogy az alperesek számára lehetőség szerint egyszeri és végleges megállapodást kell elérni a bizonytalanság és a túlzott gazdasági kihatás elkerülése érdekében, mert az kedvezőtlen hatást gyakorolhat a munkavállalókra, a beszállítókra, az alvállalkozókra és más vértlen felekre; kéri a tömeges kártérítési igények esetében egy olyan peren kívüli vitarendezési eljárás értékelését és lehetséges bevezetését, amely vagy a felek peres eljárást megelőző kezdeményezésére, vagy az ügyben eljáró bíróság elrendelő végzésére indul meg; úgy véli, hogy egy ilyen vitarendezési eljárás célja a vita bíróságon kívüli rendezése kell legyen egy olyan megállapodás elérése révén, amelyet a bíróság jóváhagy, és amely a vitarendezési eljárásban részt vett minden károsulttra nézve kötelező lehet; hangsúlyozza, hogy ez a eljárás nem vonhatja maga után sem az eljárás indokolatlan elhúzódását, sem a kártérítési igények méltánytalan rendezését; felszólítja a Bizottságot, hogy keresse a nagyobb biztonság elérésének lehetséges módjait, beleértve annak értékelését is, hogy minden további kárigénylő elviekben ne részesülhessen több előnyben, mint amit az ilyen vitarendezési eljárás eredménye biztosít;

8. úgy véli, hogy a közvetlen és közvetett vevőknek elszigetelt vagy származékos kártérítési igényük elbírálhatósága érdekében lehetőséget kell adni az egyéni, reprezentatív vagy csoportos keresetre, amelyet egy „próbaper” keretében is meg lehetne indítani, azonban az azonos tárgyban ugyanazon fél általi többszöri keresetindítás elkerülése érdekében egy ilyen keresettípus kiválasztása kizárja, hogy a fél ezzel párhuzamosan vagy ezt követően egy másik eljárásban részt vegyen; úgy véli, hogy amennyiben a különböző felek külön keresetet indítanak, kísérletet kell tenni ezek összevonására, vagy arra, hogy a pereket egymást követően bonyolítsák le;

9. úgy véli, hogy a tagállamokban a reprezentatív keresetek esetében a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló, 1998. május 19-i 98/27/EK európai parlament és tanács irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének megfelelően általános keresetindítási jogot kell biztosítani az olyan állami szervezeteknek, mint az ombudsman, vagy olyan szakosított szervezeteknek, mint a fogyasztóvédelmi szervezetek és hogy az eseti felhatalmazás elsősorban olyan szervezetek tekintetében merül fel, amelyek vállalkozások kártérítési igényeit érvényesítik;

(1) HL L 166., 1998.6.11., 51. o.

2009. március 26., csütörtök

10. kéri, hogy csak egyértelműen körülhatárolt emberek csoportja számára legyen lehetséges a kollektív keresetekben való részvétel, és hogy ezen csoport tagjainak meghatározása a választható kollektív keresetek esetében, az előre kijelölt vagy ad hoc alapon engedélyezett feljogosított szervek által indított reprezentatív keresetek esetében történő meghatározásnak egy világosan meghatározott időtartamon belül kell megtörténnie szükségtelen késedelem nélkül, a későbbi dátumot meghatározó jelenlegi jogszabályok betartása mellett; hangsúlyozza, hogy csak a ténylegesen felmerült veszteségeket kell pótolni; megjegyzi, hogy a sikeres kereset esetén a kért kártérítést ki kell fizetni az azonosított személyi körnek vagy kijelölt képviselőjüknek, és hogy a feljogosított szervek részére csak azon költségeket szabad megtéríteni, amelyek náluk a jogérvényesítés során merültek fel, és sem közvetlenül, sem közvetve nem lehet kártérítés kedvezményezettje;

11. hangsúlyozza, hogy egy sikeres elszigetelt kereset esetén nincs kizárva az EK versenyjogi jogsértés azt követő hatósági üldözése; arra ösztönzi a vállalkozásokat, hogy a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban adjanak kártérítést jogellenes magatartásuk áldozatainak, és ösztönzi a versenyhatóságokat, hogy a vállalkozásra kiszabandó bírság meghatározása során vegyék figyelembe az ilyen kártérítéseket, oly módon, hogy ez ne befolyásolja az áldozatnak az elszenvedett kár teljes megtérítésére vonatkozó jogát, és figyelemmel arra, hogy a bírságok visszatartásra irányuló célját fenn kell tartani; kifejezetten felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy építse bele ezen bírságolási elveket az 1/2003/EK rendeletbe, fejlessze tovább és határozza meg pontosabban őket az általános jogi elveknek való megfelelés érdekében;

12. úgy ítéli meg, hogy első lépésként az eljárást megelőzően fel kell mérni a kollektív kereset megalapozottságát, aminek egy előzetes szakaszt kell képeznie, és hangsúlyozza, hogy a kollektív jogorvoslat során pertársaságban pert indító fél nem kerülhet kedvezőbb vagy kedvezőtlenebb helyzetbe az egyedül pereskedővel szemben; követeli, hogy a kollektív jogérvényesítő mechanizmusok keretében annak az alapelvnek kell érvényesülnie, miszerint annak a félnek kell a vádat bizonyítania, amelyik a keresetet megindítja, amennyiben a mindenkorin nemzeti jog nem ír elő bizonyítási könnyítéseket;

13. arra hív fel, hogy a Bizottság a hatósági vizsgálatot követően legyen köteles teljes körű hozzáférést biztosítani az EK versenyjogi jogsértések sértettjeinek a kártérítési eljárás megindításához szükséges információkhoz, és hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 255. cikke és az 1049/2001/EK rendelet meghatározza az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogát, amely intézmények csak a rendeletben és különösen annak 4. cikkében megállapított körülmények között utasíthatják el a hozzáférést; úgy véli ezért, hogy a Bizottságnak az 1049/2001/EK rendeletet ennek megfelelően kell értelmeznie, illetve ehhez módosítást javasolnia; hangsúlyozza, hogy amikor a hatóságok hozzáférést biztosítanak dokumentumokhoz, akkor különös figyelmet kell fordítani az alperes vagy harmadik személyek üzleti és vállalati titkainak védelmére;

14. azon a véleményen van, hogy a tagállami bíróságokat kötnie kell egy másik tagállam nemzeti versenyhatósága által hozott határozatnak, amennyiben az adott határozatot az Európai Versenyhivatalok Hálózatának (EVH) valamely tagja fogadta el a Szerződés 81. és 82. cikkének ugyanazon intézkedési okra történő alkalmazása során; megjegyzi, hogy a képzési és csereprogramoknak a határozatok konvergenciájához kell vezetniük annak érdekében, hogy a nemzeti versenyhatóságok határozatainak elfogadása váljon normává;

15. hangsúlyozza, hogy a kártérítési igény előfeltétele alapvetően a vétkes magatartás, és hogy ezért a EK versenyjogi jogsértést legalábbis hanyagságból kell elkövetni, kivéve, ha a nemzeti jog szerint a vétkességre nézve vélelem vagy megdönthető vélelem áll fenn az EK versenyjogi szabályok megsértése esetén, biztosítva a versenyjog következetes és koherens kikényszerítését;

16. üdvözli, hogy a kártalanítás a veszteségek kiegyenlítésére, valamint az elmaradt haszonra (a többletköltségekkel és kamatokkal együtt) irányul, és követeli ezen kárfogalom közösségi szinten történő rögzítését a kollektív jogorvoslati mechanizmusok vonatkozásában;

2009. március 26., csütörtök

17. üdvözlí a Bizottság kártérítés kiszámítására vonatkozó nem kötelező erejű orientációs keretre irányuló munkáját, amely haszonnal tartalmazhatja iránymutatást a számítások elvégzéséhez, és az alternatív vitarendezés lehetőség szerinti felhasználására szolgáló mechanizmusokra való alkalmazásához előírt információkra vonatkozóan;

18. megjegyzi, hogy érdemes kidolgozni az áthárítás közösségi szintű közös megközelítését, és jóváhagyja a kárátthárítás kifogásának elfogadhatóságát; hogy a kifogást alapvetően annak kell bizonyítania, aki azt előadja, aminek során a bíróságok eseti igazságszolgáltatás érdekében a kauzalitással és a beszámítható-képességgel kapcsolatos bevált nemzeti szabályokra támaszkodhatnak; javasolja, hogy iránymutatásokat kell javasolni arra nézve, hogy a közvetett fogyasztók, különösen az utolsó közvetett fogyasztók milyen mértékben hivatkozhatnak arra a megdönthető vélelemre, mely szerint a jogszabályok árnyéka következményeit teljes egészében a közvetett fogyasztókra hárították;

19. üdvözlí, hogy az elévülési határidőnek a tartós vagy folyamatosan megvalósított versenyjogi jogsértések esetén a jogsértés megszűnésétől vagy a jogsérelemről ésszerű módon elvárható tudomásszerzéstől kell kezdődnie, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont; hangsúlyozza, hogy az elévülési előírások a jogbiztonságot is szolgálják, és ezért öt éves abszolút elévülési határidőt kell megszabni abban az esetben, ha nem indítanak köz- vagy magánkeresetet; üdvözlí továbbá, hogy az elévülési határidő időtartama az egyéni kártérítési eljárások esetében a mindenkori tagállam joga szerint kell, hogy kialakuljon, és követeli, hogy ez a származékos kártérítési eljárásoknál is érvényesüljön; megjegyzi, hogy ez nem érinti az elévülési idő felfüggesztésével vagy megszakításával kapcsolatos tagállami jogszabályokat;

20. üdvözlí, hogy a tagállamoknak kell dönteniük saját költségviselési szabályaikról; úgy véli, hogy a tagállamoknak kell értékelniük, hogy biztosítják-e, hogy a peres eljárások során a felperes és az alperes közötti erőforrásbeli egyenlőtlenség ne tartson vissza senkit a jól megalapozott kártérítési keresetek megindításától és megjegyzi, hogy az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést is ki kell egyensúlyozni például a komolytalan, bosszúságot okozó vagy „zsaroló” keresetek formájában jelentkező visszaélés megakadályozására irányuló, határozott intézkedések révén;

21. utal arra, hogy a koronatanú program főként a kartellek felderítéséhez járul hozzá, és a polgári peres úton történő jogérvényesítést ezzel csak elősegíti, követeli továbbá a kritériumok kidolgozását a koronatanú program vonzerejének fenntartása érdekében; hangsúlyozza, hogy a koronatanú program fontossága ellenére a koronatanúnak a polgári jogi egyetemleges felelősség alóli teljes felmentését a rendszerrel ellentétes és az EK versenyjogi jogsértések egyes áldozatait megkárosító jellege miatt határozottan elutasítják;

22. felhívja a Bizottságot, hogy annak érdekében, hogy ne aláassa, hanem könnyítse meg a sértettek kártérítési keresetindításhoz fűződő jogát, prioritásként kerülje el a kartell és versenyjogi eljárások megszüntetését, és egyértelmű határozattal megfelelően zárja le mindegyiket, amely jelentőséggel bír;

23. kiemelten utal arra, hogy a Parlamentet az együttdöntési eljárás keretében a kollektív jogorvoslat területén minden jogalkotási tervezet során be kell vonni;

24. arra hív fel, hogy a jogalkotási javaslatokat független költség-haszon elemzés előzze meg;

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, illetve közösségi szinten a szociális partnereknek.

2009. március 26., csütörtök

Az EU és India közötti szabadkereskedelmi megállapodás

P6_TA(2009)0189

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása az EU és India közötti szabad kereskedelmi megállapodásról (2008/2135(INI))

(2010/C 117 E/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az India és az EU közötti stratégiai partnerségről szóló, 2005. szeptember 7-i közös intézkedési tervre, különösen annak a kereskedelem és a beruházások fejlesztéséről szóló részére, illetve felülvizsgált változatára,
- tekintettel a 4. EU–India üzleti csúcstalálkozón 2003. november 29-én kiadott közös nyilatkozatra, és különösen a kereskedelem és a beruházások bővítésére irányuló EU–India közös kezdeményezésre,
- tekintettel az India–EU kerekasztal 2005. szeptember 18–20-án Hyderabadban tartott 9. konferenciájának következtetéseire,
- tekintettel az EU–India magas szintű kereskedelmi csoport által a 2006. október 13-án Helsinkiben tartott 7. EU–India csúcstalálkozó számára készített jelentésre,
- tekintettel a 2008. szeptember 29-én Marseille-ben tartott 9. EU–India csúcstalálkozón kiadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a 2008. szeptember 30-án Párizsban tartott 9. EU–India üzleti csúcstalálkozón kiadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO) a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól (TRIPS), illetve a közegészségügyről szóló egyezményekre vonatkozó, 2005. november 29-én elfogadott határozatára,
- tekintettel a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékekkel kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Szabadalmak, Ipari Minták és Védjegyek Főellenőrének Hivatala és az Európai Szabadalmi Hivatal között 2006. november 29-én aláírt, kétoldali együttműködésről szóló együttműködési megállapodásra,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásaira és a Nemzetközi Munkügyi Szervezet (ILO) multinacionális vállalatokról és szociálpolitikájáról szóló háromoldali elvi nyilatkozatára,
- tekintettel a Bizottság „A növekedési és munkahely-teremtési partnerség megvalósítása: Európa mint kiválósági központ a vállalatok társadalmi felelőssége terén” című, 2006. március 22-i közleményére (COM (2006)0136),
- tekintettel az OECD 2008/2007. évi foglalkoztatási statisztikáira,
- tekintettel a Bizottság „A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” című, 2008. február 5-i közleményére (COM(2008)0055),

⁽¹⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 79. o.

2009. március 26., csütörtök

- tekintettel „A következő lépés a stratégiai partnerség felé” című, 2004. évi USA–India egyezményre, valamint a George W. Bush elnök 2006. március 2-i indiai hivatalos látogatása során tárgyalt, a polgári célú nukleáris energiáról szóló megállapodásra,
- tekintettel a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a WTO 4. miniszteri konferenciáján 2001. november 14-én Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatra, és különösen annak a különleges és differenciált bánásmódról (SDT) szóló 44. bekezdésére,
- tekintettel a 2006. április 6-án Újdelhiben tartott EU–India energiaügyi csúcstalálkozóra,
- tekintettel a 2007. június 20-i 3. EU–India energiaügyi megbeszélésre,
- tekintettel 2005. szeptember 29-i állásfoglalására az EU és India közötti kapcsolatokról: stratégiai partnerség ⁽²⁾,
- tekintettel a Parlament Emberi Jogi Albizottsága által megrendelt, „Az emberi jogi és demokratikus záradékokról az EU nemzetközi megállapodásaiban” című tanulmányra ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság „Globális Európa: nemzetközi versenyképesség. Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című, 2006. október 4-i közleményére (COM(2006)0567),
- tekintettel a Bizottságnak a hamisított áruk az EU külső határain 2007-ben, vám eljárás keretében történt lefoglalásairól szóló, 2008. május 19-én közzétett jelentésére,
- tekintettel az EU és India közötti esetleges szabad kereskedelmi megállapodásról a sussexi regionális integrációelemző központ által készített minőségi elemzésre,
- tekintettel a Nemzetközi Jövőkutatói és Tájékoztatási Központ (CEPII) és a Földközi-tengeri Kezdeményezések és Kutatások Európai Központja (CIREM) által megrendelt, az EU és India között esetleges szabad kereskedelmi megállapodás gazdasági hatásairól szóló, 2007. március 15-i gazdasági elemzésre,
- tekintettel az ECORYS által készített, az Európai Unió és az Indiai Köztársaság közötti szabad kereskedelmi megállapodás kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatáról szóló közbelső jelentéstervezetre és a végleges vizsgálati jelentésre,
- tekintettel az EU és India közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a TRIPS-megállapodásról és a gyógyszerekhez való hozzáférésről szóló, 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban található emberi jogi és demokráciazáradékról szóló 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az indiai dalitok emberi jogi helyzetéről szóló, 2007. február 1-jei állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽²⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 589. o.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 400. o.

⁽⁵⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 591. o.

⁽⁶⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽⁷⁾ HL C 250. E, 2007.10.25., 87. o.

2009. március 26., csütörtök

- tekintettel a „Globális Európa – a versenyképesség külső szempontjai” című, 2007. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a szolgáltatások kereskedelméről szóló, 2008. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Kasmír India által igazgatott részén található feltételezett tömegsírokról szóló, 2008. július 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az EU–India csúcstalálkozó (Marseille, 2008. szeptember 29.) előkészületeiről szóló, 2008. szeptember 24-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Indiáról szóló stratégiai dokumentumra (2007–2013),
 - tekintettel az Európai Parlament (Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsága tagjaiból álló) küldöttségének 2008. novemberi újdelhi látogatására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság véleményeire (A6-0131/2009),
- A. mivel az Európai Uniónak továbbra is elsőbbséget kell adnia a WTO-n keresztül létrejövő, szabályokon alapuló multilaterális kereskedelmi rendszernek, amely a legjobb kilátásokat nyújtja a tisztességes és méltányos nemzetközi kereskedelem tekintetében azáltal, hogy megfelelő szabályokat állapít meg és biztosítja azok betartását,
- B. mivel a dohai fejlesztési napirend (DDA) sikeres és kiegyensúlyozott lezárása kulcsfontosságú az Európai Unió és India számára egyaránt, és egy ilyen megállapodás nem zárja ki a kétoldalú WTO+ megállapodásokat, amelyek kiegészíthetik a többoldalú szabályokat,
- C. mivel az Indiával fenntartott politikai kapcsolatok a 2004. évi stratégiai partnerségre, a 2005. szeptemberében az EU–India csúcstalálkozón elfogadott és a Marseille-ben tartott 9. EU–India csúcstalálkozón felülvizsgált, 2005. évi közös intézkedési tervre és az 1994. évi együttműködési megállapodásra épülnek; mivel a szabad kereskedelmi megállapodásnak az együttműködési megállapodás 24. cikkében már előírt együttműködésre kellene épülnie és azt kellene kiterjesztenie,
- D. mivel az Európai Unió India legnagyobb külföldi közvetlen tőkebefektetési (FDI) forrása, és 2007-ben 10,9 milliárd (10 900 000 000) eurót fektetett be; mivel az Európai Unió képviselte az Indiába 2007-ben beáramló összes külföldi közvetlen beruházás 65 %-át; továbbá mivel India külföldi közvetlen tőkebefektetései az Európai Unióban a 2006. évi 500 millió euróról 2007-re 9,5 milliárd euróra emelkedtek,
- E. mivel India az Európai Unió 17. legfontosabb kereskedelmi partnere volt 2000-ben és a 9. volt 2007-ben; mivel 2000 és 2006 között az EU Indiával folytatott árukereskedelme mintegy 80 %-kal nőtt,
- F. mivel India kereskedelmi és szabályozási környezete még mindig viszonylag korlátozó jellegű; mivel 2008-ban a Világbank (178 gazdaság közül) a 122. helyre rangsorolta Indiát az „üzleti környezet minősége” szempontjából,
- G. mivel az ENSZ fejlesztési programjának 2007/2008. évi humán fejlődési jelentése szerint India (177 ország közül) a 128. helyen áll a humán fejlődési index szerint, az indiai lakosság 35 %-a kevesebb mint napi 1 dollárból, 80 %-a kevesebb mint napi 2 dollárból él; mivel India a fejlődő országok számára – amelyek tekintetében az indexet kiszámolták – kidolgozott humán szegénységi index szerint a 108 fejlődő ország között a 62. helyen áll; és mivel Indiában az egyik leggyakoribb a gyermekmunka előfordulása,

⁽¹⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 128. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0455.

2009. március 26., csütörtök

- H. mivel az India államai közötti gazdasági egyensúlyhiány és ennél fogva a jólét és a nemzeti jövedelem kiegyensúlyozatlan eloszlása megalapozott kiegészítő gazdaságpolitikák elfogadását – beleértve az adóharmonizációt is –, valamint a kapacitásbővítő erőfeszítéseknek a legszegényebb államokra való összpontosítását teszi szükségessé, ami lehetővé teszi számukra e pénzeszközök felhasználását,
- I. mivel India az általános preferenciarendszer (GSP) legnagyobb egyedi kedvezményezettje; mivel az Európai Unió Indiából származó preferenciális importja 2007-ben elérte a 11,3 milliárd eurós értéket a 2006-os 9,7 milliárd euróhoz képest,
- J. mivel mindkét fél megerősíti elkötelezettségét a vámtarifa-csökkentés, valamint a letelepedés és a szolgáltatások további liberalizációja mellett,
- K. mivel a piacra jutáshoz átlátható és megfelelő szabályoknak és normáknak kell kapcsolódnia, amelyek biztosítják a kereskedelem liberalizációjának hasznosságát,
- L. mivel a piachoz való hozzáférést nem vámjellegű kereskedelmi korlátozások (NTB-k) akadályozzák, hanem például az egészségi és a biztonsági előírások vagy a műszaki korlátok, a mennyiségi korlátozások, a megfelelési eljárások, a kereskedelemvédelmi mechanizmusok, a vám eljárások, a belső adórendszer, valamint a nemzetközi normák és szabványok elfogadásának hiánya,
- M. mivel megfelelő módon még jobban figyelembe kell venni a szellemi tulajdonjogok – többek között a szabadalmak, védjegyek vagy kereskedelmi védjegyek, a szerzői jog és hasonló jogok, a földrajzi árujelzők (beleértve az eredetmegjelöléseket), az ipari minta és az integrált áramkörök topográfiája – elismerésével, alkalmas és hatékony védelmével, végrehajtásával és érvényesítésével kapcsolatos szempontokat,
- N. mivel India a tagállamok vámhatóságai által lefoglalt hamisított gyógyszerek egyik legfőbb forrása (a teljes mennyiség 30 %-át képviselve); mivel a szabványoknak nem megfelelő és hamisított gyógyszerek elősegítik a gyógyszerekkel szembeni rezisztencia kialakulását, továbbá fokozzák a megbetegedési és halálozási arányt,
- O. mivel az együttműködési megállapodás 1. cikkének (1) bekezdése rendelkezik az emberi jogok és demokratikus elvek tiszteletben tartásáról; mivel ez a megállapodás lényeges elemét képezi,
- P. mivel a 2008. évi globális éhezési index szerint India 88 nemzet közül (fejlődő országok és átmenet időszakában levő országok) a 66. helyen áll; mivel India éhezési indexének megállapításai szerint India egyik állama sem esik az „alacsony éhezési” vagy „méréselt éhezési” kategóriába; tizenkét állam sorolható a „riasztó” kategóriába; továbbá négy állam – Pundzsáb, Kerala, Harijána és Asszám – a „súlyos” kategóriába,
- Q. mivel a szabad kereskedelmi megállapodásnak a tisztességes munka – az ILO alapvető munkaügyi normáinak hatékony hazai végrehajtásán keresztül történő – előmozdításának támogatásához szükséges feltételként tartalmaznia kell a társadalmi és környezeti normákra és a fenntartható fejlődésre vonatkozó kötelezettségvállalásokat, továbbá a szociális és környezetvédelmi területeken a nemzetközileg elfogadott normák hatékony végrehajtását,
- R. mivel India nem írta alá az atomsorompó-egyezményt; mivel a nukleáris szállítók csoportja feloldotta az indiai nukleáris kereskedelemre vonatkozó embargót és az Egyesült Államok Kongresszusa jóváhagyta az Egyesült Államok és India közötti nukleáris együttműködési megállapodást,
- S. mivel a 9. EU–India csúcstalálkozón Marseille-ben aláírták a horizontális légi közlekedési megállapodást, India pedig a 11. helyen áll az EU és a harmadik országok közötti utasforgalmat tekintve; mivel az Európai Unió és India elfogadta a 2005. évi stratégiai partnerséget más területekre is kiterjesztő, felülvizsgált közös intézkedési tervet, és mivel Indiában létrejött az Európai Üzleti és Technológiai Központ,

2009. március 26., csütörtök

Általános kérdések

1. úgy véli, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásnak kiegyensúlyozottnak kell lennie és összhangban kell állnia a WTO szabályaival és a WTO keretében vállalt kötelezettségekkel; úgy ítéli meg, hogy a sikeres DDA az EU kereskedelmi prioritása, és hogy az Indiával folytatott szabadkereskedelmi megállapodási tárgyalásoknak ki kell egészíteniük a multilaterális szabályokat;
2. emlékeztet arra, hogy az EU–India stratégiai partnerség közös elvekre és megosztott értékekre épül, amint azt az 1994. évi EK–India együttműködési megállapodás és a 2005. évi közös intézkedési terv tükrözi; a versenyképességet ösztönző új szabad kereskedelmi megállapodásnak ki kell egészítenie az 1994. évi együttműködési megállapodást, amelyhez jogilag és intézményileg is kapcsolódnia kell;
3. üdvözli a 9. EU–India csúcstalálkozó kimenetelét és a felülvizsgált közös intézkedési tervet; arra ösztönzi a tárgyaló feleket, hogy továbbra is konzultáljanak a kulcsfontosságú érdekeltekkel; emlékeztet az Európai Uniónak és Indiának a szabad kereskedelmi megállapodásra vonatkozó tárgyalások felgyorsítására, valamint egy célratörő és kiegyensúlyozott, széles alapokon nyugvó kereskedelmi és befektetési megállapodás korai megkötésével kapcsolatos érdemi és tényleges előrehaladás megtételére irányuló ígéretére; csalódásának ad hangot a tárgyalások lassú üteme miatt; kéri mindkét felet, hogy 2010 végéig kössenek meg egy átfogó, ambiciózus és kiegyensúlyozott szabad kereskedelmi megállapodást;
4. ösztönzi India szövetségi és központi kormányait, hogy politikáikat és eljárásaikat hozzák összhangba és ezzel tegyék lehetővé a lehetséges előnyök maximalizálását;
5. a két gazdaság egymást kiegészítő jellege alapján, rámutat az EU és India közötti kereskedelem és a beruházások növekedésével kapcsolatos jövőbeli lehetőségekre, továbbá a szabad kereskedelmi megállapodásból eredő vállalkozási lehetőségekre; az EU és India közötti szabad kereskedelmi megállapodást összességében egy mindkét fél számára kedvező forgatókönyvnek tekinti, ugyanakkor ajánlja, hogy végezzék el a meglévő ágazati sajátosságok értékelését; továbbá hangsúlyozza, hogy a szabad kereskedelmi megállapodásnak biztosítania kell, hogy a fokozódó kétoldalú kereskedelem a lehető legtöbb ember számára előnyöket nyújtson, és hozzájáruljon ahhoz, hogy India elérje a millenniumi fejlesztési célokat, beleértve a környezet állapotának romlásának megakadályozását;
6. arra ösztönzi a feleket, hogy foglalkozzanak a szabad kereskedelmi megállapodás esetleges hátrányaival is, valamint azzal, hogy a humán fejlesztést és a nemek közötti egyenlőséget miként érintheti hátrányosan a piacok gyors megnyitása;
7. kéri a Bizottságot, hogy a szabad kereskedelmi megállapodás alapvető fontosságú részeként és a szokványos vitarendezési mechanizmusra is figyelemmel a megállapodásba foglaljon bele célratörő fejezetet a fenntartható fejlődésről;

Árukereskedelem

8. üdvözli a számos szabadkereskedelmi szimuláció eredményeit, amelyek azt mutatják, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás növelné a teljes behozatal és kivitel mennyiségét, mind az Európai Unió, mind pedig India tekintetében; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi átlagos növekedési ütemben a kétoldalú kereskedelem 2010-re várhatóan meghaladja a 70,7 milliárd eurót, és 2015-re a 160,6 milliárd eurót;
9. tudomásul veszi, hogy az India által alkalmazott átlagos vámtételek más ázsiai országokéihoz immár hasonló szintekre csökkentek, így az India által alkalmazott átlagos tarifa most 14,5 % a 4,1 %-os uniós átlaghoz képest;
10. fontosnak tartja, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás megerősíti a kereskedelem technikai akadályairól szóló, valamint az egészségügyi és növény-egészségügyi megállapodás rendelkezéseit; kéri a Bizottságot, hogy e tekintetben foglalkozzon a még rendezetlen ügyekkel, például az állatjólét kérdésével;
11. tudomásul veszi, hogy India aggódik az Európai Unióban a mikrobiológiai szabványok harmonizálásának hiánya, a REACH következményei, az Európai Unióba irányuló gyümölcsexporttal kapcsolatos költséges tanúsítványok és az EK-jelöléssel kapcsolatos költséges megfelelési eljárások miatt, és hangsúlyozza, hogy ezeket a kérdéseket a szabad kereskedelmi megállapodásban kell megoldani; kéri mindkét felet, biztosítsa, hogy a szabályozást és a nem vámjellegű akadályokat oly módon irányítják, hogy az ne gátolja az általános kereskedelmet; felhívja mind az Európai Uniót, mind pedig Indiát, hogy folytassanak szorosabb együttműködést különböző munkacsoportjaikban a műszaki szabályok és szabványok átláthatóbb keretének kidolgozása érdekében; ezenkívül felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson technikai segítséget annak érdekében, hogy támogassa az indiai termelőket az uniós normák – különösen a termelés egészségügyi, környezetvédelmi és társadalmi vetületei vonatkozásában történő – elérésére irányuló erőfeszítéseikben, ezáltal mindenki számára kedvező helyzeteket teremtve;

2009. március 26., csütörtök

12. elismeri, hogy India szabványosítási rendszere még kialakulóban van; kéri az Indiai szabványügyi hivatalt és a gyógyszer szabványokat ellenőrző központi szervezetet, hogy a vizsgálati és a tanúsítási eljárásoknak a nemzetközi szabványokkal összhangban történő fejlesztésével javítsa szabványkészítési tevékenysége színvonalát és átláthatóságát; aggódik az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések és előírások végrehajtása és nyomon követése miatt; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson megfelelő támogatást az indiai szabályozási szervezetek kapacitásának és képzett emberi erőforrásainak a megerősítéséhez;

13. hangsúlyozza, hogy a szabad kereskedelmi megállapodás kötelező érvényű államközi vitarendezési mechanizmust, a nem vámjellegű korlátozásokra vonatkozó közvetítésről szóló rendelkezéseket, dőmping-ellenes és kiegyenlítő vámintézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket, valamint egy, az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XX. és XXI. cikkére épülő általános kivételi záradékot is tartalmaz;

Szolgáltatások kereskedelme, letelepedés

14. elismeri, hogy az indiai gazdaság leggyorsabban növekedő ágazata a szolgáltatási szektor; tudomásul veszi, hogy Indiának kifejezetten érdeke a Szolgáltatások Kereskedelméről szóló Általános Egyezményben (GATS) található 1. és 4. módoszat liberalizációja; az Európai Unió a legtöbb szolgáltatás terén teljessé kívánja tenni a piaci hozzáférés liberalizációját és a nemzeti bánásmódot a 3. módoszatban;

15. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatások liberalizációja semmiképpen nem veszélyeztetheti a szolgáltatások, főleg a közszolgáltatások szabályozásához való jogot;

16. megjegyzi, hogy az Indiai Kereskedelmi és Iparkamarák Szövetsége szerint a szolgáltatások kétoldalú kereskedelme 2015-re várhatóan meghaladja a 246,8 milliárd eurót, amikor a szolgáltatásokról szóló szabad kereskedelmi megállapodást végrehajtják;

17. megállapítja, hogy a szolgáltatások kereskedelme az Európai Unió és India között viszonylag kiegyensúlyozatlan; az EU szolgáltatásainak 1,5 %-át exportálja Indiába, India pedig összes exportjának 9,2 %-át exportálja az Európai Unióba;

18. bátorítja Indiát, hogy dolgozzon ki megfelelő adatvédelmi jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik India számára, hogy elérje a megfelelő védelmi szinttel rendelkező ország státuszát, amely az uniós jogszabályok alapján és azokkal összhangban lehetővé teszi személyes adatok átvételét az Európai Unióból;

19. megállapítja, hogy India az ötödik legnagyobb távközlési szolgáltatási piac a világon, valamint hogy a távközlési piac kb. 25 %-kal nőtt évente az elmúlt 5 évben; a távközlésben üdvözlöi a külföldiek tulajdonszerzésére vonatkozó korlátozások enyhítését, ugyanakkor sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy belpolitikai akadályok még mindig fennállnak; ezért kéri a szolgáltatókra vonatkozó engedélyezési korlátozások enyhítését és a díjakkal és az összekapcsolási rendszerekkel kapcsolatos politikai bizonytalanság megszüntetését, valamint hangsúlyozza, hogy az ágazatot szabályozó régi jogszabályokat olyan új, előremutató jogszabályokkal kell felváltani, amelyek tartalmazzák a számítógépekre vonatkozó jogszabályokat és az új engedélyezést; úgy véli, hogy a távközlési és az informatikai ágazat az indiai gazdaság fő motorja, továbbá hogy Indiát távközlési eszközök gyártásával foglalkozó csomóponttá kell tenni, a távközlés-specifikus különleges gazdasági övezetek előmozdítása révén; hangsúlyozza, hogy a gyártási ágazatban óriási lehetőségek rejlenek;

20. a műholdágazat vonatkozásában felszólítja Indiát, hogy kezdjen párbeszédet az európai uniós társaságokkal és nyissa meg előttük piacát az alábbiak érdekében:

a) a nemzeti fejlesztési célok erőteljesebb támogatása, a közvetlen televíziós műsorszórás és a szélessávú szolgáltatások iránti, egyre növekvő hazai kereslet kielégítése, valamint

b) a műholdas mobilszolgáltatásokra vonatkozó biztonsági aggályok olyan új műszaki megoldásokkal történő megszüntetése, amelyek a nemzeti hatóságok számára több mint megfelelő ellenőrzést biztosítanak a műholdas mobilkommunikációk felett;

2009. március 26., csütörtök

21. üdvözlí India arra vonatkozó ígérétét, hogy lehetővé teszi külföldi jogi cégek működését Indiában, mivel ez a nyitás jelentős előnyökkel fog járni az indiai gazdaság és jogi szakma, valamint a nemzetközi jogi téren tapasztalatokkal rendelkező európai ügyvédi irodák és ügyfeleik számára; felhívja a Bizottságot, hogy az indiai hatóságokkal tárja fel a jogi szolgáltatásoknak a szabad kereskedelmi megállapodásban történő liberalizálásával kapcsolatos lehetőséget és annak alkalmazási körét;

22. megjegyzi, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás valamennyi célja nem érhető el a 4. módzatban való kötelezettségvállalások nélkül; hangsúlyozza, hogy a szakmai képzések nemzeti szintű és uniós szintű akkreditációjának, valamint mind az EU-ban, mind pedig Indiában a szakmai szolgáltatásokon belül a kölcsönös elismerésről és az engedélyezési követelményekről szóló megállapodásoknak óriási előnyei vannak, amelyekre könnyedén kiterjedhet a szabad kereskedelmi megállapodás hatálya; mindazonáltal alapos elemzést kér az egyes tagállamokkal kapcsolatosan;

23. ösztönzi Indiát, hogy fokozatosan liberalizálja a banki és biztosítási ágazatot;

24. arra ösztönzi Indiát, hogy biztosítsa, hogy a postáról szóló törvénytervezet ne csökkentse az expressz-szolgáltatók számára jelenleg rendelkezésre álló piaci hozzáférési lehetőségeket, és felkéri a Bizottságot, hogy törekedjen teljes körű kötelezettségvállalások elérésére India részéről az expressz-szolgáltatókkal, valamint az expressz árufuvarozókra vonatkozó repülőtéri önkiszolgálással kapcsolatban többek között azzal a céllal, hogy a jövőben biztosítsa a piaci hozzáférési lehetőségeket;

25. nyitottabb megközelítést kér Indiától a tagállamokból érkező polgárok, vállalkozók és politikusok számára a többszöri belépésre és minimum egyéves időtartamra szóló vízumok megadása tekintetében;

Befektetés

26. felhívja a Bizottságot, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásba építsen be egy fejezetet a befektetésekről, amely rendelkezhet a befektetők számára biztosított egyablakos tájékoztatási ügyintézési rendszerről;

27. üdvözlí az Európai Üzleti és Technológiai Központ Újdelhiben történt létrehozását, amelynek célja a vállalkozások közötti és a technológiai együttműködés fokozása India és a tagállamok között;

28. emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy a befektetés előnyös legyen, azt megfelelően megtervezett szabályoknak és szabályozásoknak kell kísérniük; ezzel összefüggésben megerősíti a vállalatok társadalmi felelősségéről (új partnerség) szóló, 2007. március 13-i állásfoglalását⁽¹⁾, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy álljon ki a transznacionális társaságok számára kialakított szabályoknak a szabad kereskedelmi egyezménybe való belefoglalásáért annak biztosítására, hogy a befektetők tiszteletben tartsák az ILO alapvető normáit, a szociális és környezetvédelmi megállapodásokat, valamint a nemzetközi megállapodásokat a gazdasági növekedés és a magasabb szociális és környezetvédelmi normák közötti egyensúly elérése érdekében;

29. emlékeztet arra, hogy míg a szabad kereskedelmi megállapodás befektetésekről szóló fejezeteit gyakran kísérik a tőkemozgások liberalizálására és a tőkével kapcsolatos ellenőrzésekről való lemondásra irányuló kötelezettségvállalások, az ilyen záradékokat rendkívül nagy körültekintéssel kell megközelíteni a tőkeellenőrzések pénzügyi válság hatásának csökkentése tekintetében – főként a fejlődő országok számára – meglévő jelentősége miatt; sürgeti az Európai Uniót, hogy nemzetközi fórumokon ösztönözze az Indiában alapított külföldi vállalkozások nagyobb vállalati felelősségvállalását, ugyanakkor sürgeti, hogy szülessen megállapodás az indiai kormánnyal arról, hogy létrehoznak egy, a munkavállalók jogait az indiai székhelyű hazai és külföldi vállalatoknál hatékonyan ellenőrző megfigyelő rendszert;

30. kéri a Bizottságot, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásba vegyen fel az azok fontos részét képező befektetésekről szóló fejezetet, amely így lehetővé teszi, hogy az egymás piacán végzett befektetési folyamat sokkal zökkenőmentesebbé váljon azáltal, hogy a közvetlen lehetőségek egyidejű feltárása mellett előmozdítja és védi a befektetési ügyleteket; javasolja, hogy egy ilyen befektetési megállapodás írja elő mindkét gazdaság befektetői számára az egyablakos tájékoztatás rendszerének létrehozását, amely ismerteti a befektetési szabályokban és gyakorlatokban rejlő különbségeket, továbbá amely valamennyi jogi vonatkozásról tájékoztatást nyújt;

⁽¹⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

2009. március 26., csütörtök

Közbeszerzés

31. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy India nem hajlandó belefoglalni a közbeszerzést a szabadkereskedelmi megállapodásba; kéri a Bizottságot, hogy tárgyaljon a hatékony és átlátható beszerzési rendszerekről; felszólítja Indiát, hogy átlátható és tisztességes eljárásokat alkalmazzon a közbeszerzési szerződések odaitélésére, és tegye hozzáférhetővé a közbeszerzéseket az európai vállalkozások számára;

Kereskedelem és verseny

32. támogatja az új indiai versenytörvény végrehajtását; úgy véli, hogy az Európai Uniónak a versenypolitikával kapcsolatos kötelezettségvállalások biztosítása érdekében a Szerződés 81. és 82. cikkét be kell építenie a szabad kereskedelmi megállapodásba;

Szellemi tulajdonjogok, ipari és kereskedelempolitika

33. üdvözli India határozott kötelezettségvállalását az erős szellemi tulajdonjogi rendszerre, valamint – közegészségügyi kötelezettségeinek teljesítése, különösen a gyógyszerekhez való hozzáférés érdekében – a TRIPS rugalmassági lehetőségek alkalmazására vonatkozóan; támogatja annak szigorú végrehajtását és érvényesítését; felszólítja a Bizottságot és az érintett indiai hatóságokat, hogy koordinálják fellépéseiket annak érdekében, hogy hatékonyan folytathassák a hamisítás és különösen a hamisított gyógyszerek elleni küzdelmet;

34. felhívja az Európai Uniót és Indiát annak biztosítására, hogy a szabad kereskedelmi megállapodás szerinti kötelezettségvállalások ne gátolják az alapvető gyógyszerekhez való hozzáférést, miközben India a kapacitásait a generikus gyógyszeripar helyett a kutatásalapú iparban fejleszti;

35. felhívja az Európai Uniót és Indiát, hogy a gyógyszerekhez való hozzáférés és az azokkal kapcsolatos innováció támogatása érdekében – különösen az elhanyagolt betegségek tekintetében – támogassanak olyan intézkedéseket és kezdeményezéseket, mint a díjalapok, a közös szabadalmi jogkezelő szervezetek és más alternatív mechanizmusok;

Kereskedelem és fenntartható fejlődés

36. elismeri, hogy egy fenntartható fejlődési fejezet minden szabadkereskedelmi megállapodás létfontosságú részét képezi, és arra a szabványos vitarendezési mechanizmusnak kell vonatkoznia;

37. felhívja az Európai Uniót és Indiát annak biztosítására, hogy nem ösztönzik a kereskedelmet és a külföldi közvetlen tőkeberuházásokat sem a környezetvédelmi normák, sem az alapvető munkaügyi, foglalkozás-egészségügyi és biztonsági jogszabályok és normák csökkentése árán, amellet, hogy e normák megfelelő ellenőrzését és megfigyelését lehetővé teszik;

38. kéri az ILO alapvető egyezményeinek ratifikációját és hatékony alkalmazását;

39. aggodalmát fejezi ki Indiában a gyermekmunka felhasználása miatt, amely nagyon gyakran nem biztonságos és egészségtelen feltételek mellett történik; kéri a Bizottságot, hogy a kérdéssel foglalkozzon a szabad kereskedelmi megállapodásra vonatkozóan folytatott tárgyalások során, továbbá kéri az indiai kormányt, hogy tegye meg a lehető legtöbb erőfeszítést az alapul szolgáló okok felszámolására e jelenség megszüntetése érdekében;

40. elismeri a gyermekmunkára vonatkozó, 2006-ban végrehajtott új indiai törvényt, amely megtiltja, hogy 14 év alatti gyermekek háztartási alkalmazottként vagy ételárúsító standokon dolgozzanak, ezenkívül felhívja az Európai Uniót, hogy továbbra is ösztönözze Indiát a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról szóló 182. számú, a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. számú, valamint a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról szóló 98. számú ILO-egyezmény ratifikálására, ami pozitív lépést jelentene a gyermekmunka végleges felszámolása irányában;

2009. március 26., csütörtök

41. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak nyomást kell gyakorolnia az indiai kormányra, hogy megoldást találjon az Indiában milliőkat – főként a dalit és az adivasi népcsoportokat (bennszülött törzsek és népek) – érintő kényszermunka problémájára; megállapítja, hogy az igazgatási és politikai akarat hiányában nem foglalkoznak megfelelően e kérdéssel;

42. sürgeti az Európai Uniót, hogy az Indiával kötendő szabad kereskedelmi megállapodásba foglaljon bele egy olyan rendelkezést, amely biztosítja, hogy a különleges gazdasági övezetet kihasználó uniós vállalatok nem mentesülhetnek az India által is ratifikált ILO-egyezményben meghatározott alapvető, illetve egyéb munkaügyi jogok betartása alól;

43. hangsúlyozza, hogy az emberi jogi és demokráciázáradékok a szabad kereskedelmi megállapodás alapvető elemét képezik; aggodalommal tölti el a vallási kisebbségeknek és az emberi jogok védelmezőinek folyamatos üldöztetése Indiában, valamint a jelenlegi emberi jogi és biztonsági helyzet az India által igazgatott Kasmírban;

44. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és Indiát annak biztosítására, hogy a szabad kereskedelmi megállapodás ne sértse az olyan hátrányos helyzetű csoportokat, mint a dalitok és az adivasik, valamint hogy a szabad kereskedelmi megállapodás potenciális előnyei a társadalom valamennyi tagja számára elérhetővé váljanak;

45. üdvözli az Európai Unió és India kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy együttműködnek a nukleáris energia polgári célú kutatásában; megállapítja, hogy India nem írta alá az atomsorompó-szerződést, és mentességet kapott a nukleáris szállítók csoportjától; felhívja Indiát az atomsorompó-szerződés aláírására;

Az Európai Parlament szerepe

46. elvárja, hogy a Tanács és a Bizottság az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján a szabad kereskedelmi megállapodást hozzájárulás céljából terjessze a Parlament elé;

47. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse meg Indiának egy, a közelgő választásokat követően hivatalba lépő indiai kormány révén megkötendő uniós szabadkereskedelmi megállapodás megtárgyalására irányuló elkötelezettségét;

Egyéb kérdések

48. tudomásul veszi az Indiában gyorsan emelkedő inflációt; elismeri, hogy ahhoz, hogy India versenyképes maradjon mint az Európai Unió egyre fontosabb kereskedelmi partnere, nagy infrastrukturális beruházásokra és az energiatermelési kapacitás lényeges növelésére lesz szükség; üdvözli a kormány tervét, mely szerint az elkövetkező öt évben 500 milliárd USD-t kívánnak e területre fordítani, és felhívja a magán- és közszféra szerveit, hogy maradéktalanul működjenek együtt ebben az óriási projektben;

49. üdvözli a Baramulla és Qazigund közötti új srinagari vasútvonal indiai miniszterelnök általi átadását, amely vasútvonal több ezer új munkahelyet biztosít a helyi lakosság számára; úgy véli, hogy az ehhez hasonló gazdasági kezdeményezések javítani fogják a kasmíri lakosság sikeresebb és békésebb jövőjére vonatkozó kilátásokat;

50. üdvözli, hogy India fejlődést mutat a fejlesztési segélyek adományozójaként és kedvezményezettjeként egyaránt;

51. értékeli a kutatás és fejlesztés terén folytatott együttműködés tekintetében – többek között az EU által finanszírozott keretprogram révén – elért előrehaladást; üdvözli, hogy az Erasmus Mundus program révén számos indiai diák tanul európai egyetemeken;

52. rámutat arra, hogy amennyiben az Európai Unió és India közötti gazdasági együttműködés alapját az Unió egyetemes értékeinek rendszere képezi, akkor az a más országokkal folytatott együttműködés mintájává válhat;

2009. március 26., csütörtök

53. üdvözli az EU és India közötti – különösen az oktatás, a diákcsere, a képzés és a kultúrák közötti párbeszéd területén folytatott – kulturális együttműködést szolgáló, 2007–2009-re vonatkozó külön fellépést;

54. aggodalmát fejezi ki a fogyasztási cikkek árának globális növekedése, valamint az ezáltal a legszegényebb népekre, köztük India legszegényebb népességére gyakorolt hatás miatt, ami veszélyezteti a tartós növekedést és fokozza a globális egyenlőtlenségeket; felhívja az Európai Uniót és Indiát, hogy hangoljanak össze egy átfogó stratégiát e probléma integrált módon történő megoldása érdekében;

55. üdvözli, hogy India jelentős előrelépéseket tett az egyetemes alapfokú oktatás megvalósítása, a szegénység felszámolásának előmozdítása és a biztonságos ivóvízhez való hozzáférés bővítése terén; megjegyzi azonban, hogy India még mindig messze van az egészséggel – például a csecsemőhalandósággal, az anyák egészségével, a gyermekek alultápláltságával, valamint a malária, a tuberkulózis és a HIV/AIDS visszaszorításával – kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok elérésétől; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a dalitok és az adivasik tapasztalják legkevésbé a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása tekintetében történő előrelépést, és továbbra is diszkriminációval szembesülnek a lakhatás, az oktatás, a foglalkoztatás, valamint az egészségügyi ellátáshoz és egyéb szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén;

56. megállapítja, hogy a tartós gazdasági növekedés ellenére továbbra is óriási egyenlőtlenségek tapasztalhatók, több mint 800 millió ember él naponta kevesebb mint 2 dollárból; különösen aggódik a népesség hátrányos helyzetben lévő része, különösen a nők, a gyermekek, a perifériára szorult csoportok és a hátrányos megkülönböztetés áldozatai, mint a dalitok és az adivasik, valamint a vidéki népesség helyzete miatt; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a szabad kereskedelmi megállapodás ne korlátozza az indiai kormányok a szegénység és az egyenlőtlenség kezeléséhez szükséges hatásköreit; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy működjenek együtt az indiai kormánnyal e csoportok helyzetének javítása érdekében, és vizsgálják meg a jövőbeli együttműködés lehetőségét, hogy miként járulhatnak hozzá a nemi és kaszt szerinti diszkrimináció megszüntetéséhez, tekintettel az indiai dalitok emberi jogi helyzetéről szóló, fent említett állásfoglalására;

57. hangsúlyozza, hogy a fokozódó indiai környezetrombolás elképzelhetetlen gazdasági, társadalmi és környezeti következményekkel jár, egyre növekvő problémát jelent, különösen a jelentős számú, szegénységben élő indiai népesség számára; ezért hangsúlyozza az EU és India további együttműködésének szükségességét ezen a területen;

58. elismerését fejezi ki a gazdasági növekedés India bizonyos régióira gyakorolt fejlesztési hatásával kapcsolatban, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a kutatásokat és fő módszereket, valamint az e hatások alapjául szolgáló nemzeti és alacsonyabb szintű politikákat annak érdekében, hogy könnyebbé váljon a régiókon átnyúló tanulás és a legjobb gyakorlatok átadása;

59. üdvözli, hogy India elkötelezte magát amellett, hogy az egészségügy területén növeli a közkiadások mértékét, és támogatja e tendenciát annak érdekében, hogy biztosítható legyen a hatékony egészségügyi szolgáltatásokhoz való megfelelő hozzáférés, kiváltképpen a vidéki területeken;

60. úgy véli, hogy az Európai Uniónak kiemelt figyelmet kell fordítania kis- és középvállalkozási ágazatra Indiában, és ezért az Európai Unió és India közötti valamennyi fejlesztési együttműködési programban a polgárok által javasolt, piacvezérelt helyi projektek finanszírozását elősegítő intézkedéseken keresztül a kis- és középvállalkozások megerősítését javasolja;

61. üdvözli, hogy India-szerte terjedőben van a mikrohitel, amely a helyi szintről kiinduló fejlődés előmozdításának hatékony eszközeként vált elismertté;

*

* *

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és India kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 26., csütörtök

A termelési láncban tevékenykedő alvállalkozók társadalmi felelősségvállalása

P6_TA(2009)0190

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása a termelési láncban tevékenykedő alvállalkozók társadalmi felelősségvállalásáról (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az EK-Szerződés 39., 49., 50. és 137. cikkére,
- tekintettel az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozás-csoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a harmadik országok az EU-ban illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2007)0249),
- tekintettel a munkavállalók kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv végrehajtásáról szóló 2006. október 26-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 2007. július 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló iránymutatásaira,
- tekintettel a multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú ILO-nyilatkozatra,
- tekintettel a globalizáció szociális dimenziójáról szóló, 2005. november 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség” című, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a be nem jelentett munkavégzés elleni határozottabb fellépésről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival” című zöld könyvről szóló 2007. július 11-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

⁽²⁾ HL L 80., 2002.3.23., 29. o.

⁽³⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 452. o.

⁽⁴⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 411. o.

⁽⁵⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 65. o.

⁽⁶⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

⁽⁷⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 401. o.

2009. március 26., csütörtök

- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának a C-60/03. számú *Wolff & Müller* ügyben hozott 2004. október 12-i ítéletére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért nevű szervezet által készített, „Az alvállalkozói folyamatokkal kapcsolatos felelősségi körök az európai építőiparban” című tanulmányra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A6-0065/2009),
- A. mivel az alvállalkozói tevékenység a gazdasági tevékenység szerves részének tekinthető,
- B. mivel az elmúlt évszázad utolsó negyedében tapasztalható, korábban sohasem látott mértékű gazdasági aktivitás jelentős szerepet játszott a foglalkoztatás szintjének növekedésében az Európai Unió legtöbb gazdaságában, és mivel ez a fejlődés a nagy- és kisvállalatok számára egyaránt előnyös volt és ösztönözte a vállalkozást,
- C. mivel a globalizáció és a vele járó megnövekedett verseny változásokat okoz a vállalatok szervezésében, beleértve a nem stratégiai fontosságú tevékenységek kiszervezését, a hálózatépítést és az alvállalkozók fokozott mértékű alkalmazását is,
- D. mivel ennek eredményeképp az anyavállalatok és leányvállalataik, valamint a fővállalkozók és alvállalkozók közötti kapcsolatok bonyolultsága megnehezíti a különböző struktúráknak, tevékenységeknek és politikáknak, valamint a termelési lánc különböző szereplői feladatainak és felelősségi körének egyértelmű áttekintését,
- E. mivel ezek a változások messzemenő következményekkel jártak a munkaügyi kapcsolatokra nézve, és esetenként megnehezítik a termelési lánc különböző elemei közötti kapcsolatokra alkalmazandó jogág egyértelmű meghatározását, és ennek következtében a munkaerő bérezését és elosztását már nem az iparág szabályozási kerete határozza meg,
- F. mivel korunkban a termelési folyamat számos iparágban meghosszabbodott és kiterjedt, széttörédezett termelési lánc, amely egyaránt alkot horizontális és vertikális logisztikai láncot, valamint gyakran kis cégekre vagy önfoglalkoztatókra „kiszervezett”, egyes szakmai folyamatokkal és feladatokkal bíró, gazdasági és termelési jellegű értéklánc formáját ölti, és mivel ennek hatása a mérlegben az, hogy a munkaerő közvetlen költségeit a „kereskedelmi szolgáltatási szerződéseken” alapuló alvállalkozói, szolgáltatási vagy beszállítói költségek váltják fel,
- G. mivel az alvállalkozókat gyakran kijátsszák egymás ellen, és mivel így a pályázati felhívás közéteveőjének és az alvállalkozónak a munkavállalói egyaránt nyomás alá kerülnek munkakörülményeik tekintetében,
- H. mivel a Parlament korábban rávilágított a nem valódi önfoglalkoztatókkal kapcsolatos problémákra, és mivel a probléma az alvállalkozók esetében szintén bizonyított,
- I. mivel a jogilag független cégekkel létesített alvállalkozás vagy kiszervezés nem eredményez függetlenséget, és az értéklánc alacsonyabb szintjén lévő társaságok – a csúcstechnológiás vagy más kifinomult tevékenységet ellátó szakosodott alvállalkozók kivételével – gyakran nincsenek abban a helyzetben, hogy a fővállalkozókkal szemben egyenrangú partnerként lépjenek fel,
- J. mivel az alvállalkozói tevékenység sok pozitív aspektusa és annak ellenére, hogy növeli a termelési kapacitást, bizonyos gazdasági és társadalmi egyensúlyhiányt okoz a munkavállalók körében, és a munkakörülmények rosszabbodása irányába mutató versenyt eredményezhet, ami aggodalomra ad okot,

⁽¹⁾ C-60/03. ügy, *Wolff & Müller* [2004] EBHT I-9553.

2009. március 26., csütörtök

- K. mivel alvállalkozói tevékenységet kizárólag munkaerő-közvetítéssel foglalkozó vállalatok vagy például ideiglenesmunkaerő-közvetítő ügynökségek is végezhetnek, amelyek esetenként úgynevezett „postaláda-vállalkozásokként” működő vállalatok, és mivel sok esetben csak egyetlen szerződést kötnek meg, vagy a dolgozókat csak erre a külön célra veszik fel; mivel ez rávilágít az építőipar és más ágazatok gyorsan változó természetére, ahol a munkavállalók helyzete gyakran bizonytalan,
- L. mivel határokon átnyúló kontextusban e bizonytalan helyzettel kapcsolatos problémák különös hangsúlyt kapnak, amikor például a munkavállalókat harmadik országba küldik ki,
- M. mivel az építőipar munkaügyi kapcsolatait újrafogalmazták, ugyanakkor csökkent a fővállalkozó közvetlen társadalmi felelősségvállalása, mivel a munkát alvállalkozók és munkaközvetítő ügynökségek alkalmazásával kiszervezik, az alvállalkozói lánc alacsonyabb szintjeinek szerves részévé téve az olcsó, gyakran képzetlen munkaerőt,
- N. mivel gyakorta bonyolult alvállalkozói láncolatai miatt bizonyos ágazatok, különösen az építőipar különösen kiszolgáltatottak a visszaélésekkel szemben,
- O. mivel az egyenlő munkáért egyenlő bér alapelveinek alkalmazását minden munkavállaló esetében biztosítani kell és be kell tartatni, tekintet nélkül azok jogállására és szerződéseik jellegére;
1. felhívja az állami hatóságokat és az összes érintett felet, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a munkavállalóknak a különböző, őket alkalmazó vállalkozásokkal fennálló munkaviszonyukat és munkakörülményeiket, valamint az alvállalkozói lánc szerződéses viszonyait szabályozó eszközökben (munkajogi jogszabályok, kollektív szerződések, magatartási kódexek) foglalt jogaikkal kapcsolatos tájékoztatásának javítására;
 2. felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a helyes gyakorlatokkal, a meglévő iránymutatásokkal és szabványokkal, valamint a társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó gyakorlatokkal kapcsolatos tájékoztatást a vállalkozások körében, legyen szó fő- vagy alvállalkozókról;
 3. megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy a Bizottság terjesszen elő javaslatot a tisztességes munkára vonatkozó menetrend alvállalkozóknál foglalkoztatott munkavállalók tekintetében történő alkalmazásáról, és különösen az alapvető munkajogi előírásoknak való megfelelés, a szociális jogok tiszteletben tartása, a munkavállalók képzése és az egyenlő bánásmód tekintetében;
 4. hangsúlyozza a termelési láncban az új technológiákat alkalmazó alvállalkozó cégek fontosságát a termelés és a munkahelyek minőségének javítása érdekében;
 5. felszólítja a nemzeti állami hatóságokat, hogy fogadjanak el, illetve fejlesszenek tovább olyan jogi rendelkezéseket, amelyek kizárják a közbeszerzésből a munkajogi szabályokat, a kollektív szerződéseket vagy a magatartási kódexeket megsértő vállalkozásokat;
 6. üdvözli az egyes multinacionális vállalkozások és a szakszervezeti szövetségek közötti megállapodás eredményeképpen létrejött transznacionális jogi keret elfogadását, amelynek célja a munkaügyi előírások védelme a multinacionális vállalkozásoknál, valamint a különböző országokban működő alvállalkozóknál és leányvállalataiknál, és amely definiálja a függő munkavállaló fogalmát, valamint szociális védelmet biztosít a munkavállalók számára a sajátos alkalmazási feltételektől függetlenül;
 7. tudomásul veszi a *Wolff & Müller* ügyben hozott ítéletet, amelyben az Európai Bíróság megállapította, hogy a német felelősségi rendszer nem sérti a közösségi jogszabályokat, hanem a külföldre kiküldött munkavállalók védelmét célozza;
 8. tudomásul veszi „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival” (COM(2006)0708) című bizottsági zöld könyvről szóló nyilvános konzultáció eredményét; ösztönzi e tekintetben a Bizottság szándékát, miszerint megteszi a szükséges lépéseket az alvállalkozói láncban részt vevő felek jogainak és kötelezettségeinek világossá tételére azt elkerülendő, hogy a munkavállalókat megfoszják hatékony jogérvényesítési képességüktől;

2009. március 26., csütörtök

9. üdvözlí, hogy nyolc tagállam (Ausztria, Belgium, Finnország, Franciaország, Németország, Olaszország, Hollandia és Spanyolország) nemzeti felelősségi rendszerek létrehozásával már reagált az alvállalkozókra mint munkáltatókra háruló felelősséggel kapcsolatos problémákra; bátorítja a többi tagállamot, hogy fontolják meg hasonló rendszerek bevezetését; rámutat azonban arra a tényre, hogy különösen nehéz e szabályok végrehajtása a határokon átnyúló alvállalkozói folyamatokban, ha a tagállamok különböző rendszereket működtetnek;
10. hangsúlyozza, hogy az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért nevű szervezet tanulmánya szerint a felelősség szűk körű meghatározása, így a lánc csak egy elemére történő korlátozása olyan ok, ami miatt az intézkedések nem hatékonyak;
11. kiemeli a kisvállalkozásokat érintő különleges kihívásokat; felhívja a politikai döntéshozókat, hogy dolgozzanak ki megfelelő tudatosságnövelő eszközöket ezen ágazatban;
12. emlékeztet valamennyi érintettet, hogy a munkavállalók kiküldéséről szóló, 2006. október 26-i állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy szabályozza az általános vagy fővállalkozások egyetemleges felelősségét a határ menti ingázók alvállalkozásban vagy kiszervezésben történő alkalmazásából eredő visszaélések kezelése érdekében, továbbá teremtsen átlátható és a versenyre épülő belső piacot minden vállalkozás számára;
13. megismétli üzenetét, felszólítva a Bizottságot, hogy hozzon létre olyan egyértelmű közösségi jogi eszközt, amely európai szinten vezeti be az egyetemleges felelősség elvét, ugyanakkor azonban tiszteletben tartja a tagállamok jogrendjeinek különbözőségét, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvét;
14. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen hatásvizsgálatot annak megállapítására, hogy hozzáadott értékkel bír-e és megvalósítható-e egy láncfelelősségre vonatkozó közösségi eszköz az alvállalkozási folyamatok átláthatóságának növelése és a közösségi és nemzeti jog jobb érvényesítésének biztosítása céljából; hangsúlyozza, hogy egy ilyen tanulmánynak ágazatokon átívelőnek kell lennie;
15. meggyőződése, hogy egy ilyen eszköz nem csak az alkalmazottak, hanem a tagállami hatóságok, munkáltatók, különösen pedig a kis- és középvállalkozások számára is hasznos lenne a szürkegazdaság elleni harcukban, mivel az egyértelmű és átlátható közösségi szabályok eltávolítanák a piacról a kétes szereplőket, ezáltal javítva az egységes piac működését;
16. megállapítja, hogy a munkavállalóknak a jogaikkal kapcsolatos tájékoztatására és az e jogok általuk történő gyakorlásának támogatására irányuló intézkedések létfontosságú hozzájárulást jelentenek a vállalati társadalmi felelősségvállalás erősítése szempontjából; felhívja a tagállamokat, hogy alapelvként biztosítsák a munkavállalók jogaikról való tájékoztatását; e tekintetben a szociális partnereket különösen felelősnek tekinti;
17. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a nemzeti igazgatási szervek, felügyeletek, kormányzati végrehajtási intézmények, valamint társadalombiztosítási és adóhatóságok közötti fokozottabb és jobb együttműködés előmozdítására irányuló erőfeszítéseit; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy vezessenek be szigorúbb felügyeleti eljárásokat, valamint hogy támogassák a nemzeti munkaügyi felügyeletek közötti kapcsolatok szorosabbá tételét, lehetővé téve ezzel a fokozott együttműködést és tevékenységeik összehangolását; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a munkaügyi felügyeletek számára minőségi előírásokat és készítsen megvalósíthatósági tanulmányt a közösségi munkaügyi felügyeletek hálózatának létrehozására irányuló intézkedések lehetőségéről;
18. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a vállalatokat arra, hogy minden ésszerű és jóhiszeműen elvárható erőfeszítést tegyenek meg a munkajogi jogszabályok megsértéseinek az alvállalkozók részéről történő felszámolására, például tanúsítási rendszerek és magartatási kódexek révén, ide értve a hatóságok felé történő jelentéstételt és az illegális gyakorlatot folytató alvállalkozóval való szerződésbontást is, a jogsértésért való egyetemleges felelősségre vonhatóság elkerülése érdekében;
19. felhívja az ágazat mindkét oldalát, hogy járjanak elől az együttműködésen alapuló alvállalkozás előmozdításában egyrészt a különleges egyedi feladatok elvégzése, másrészt az alvállalkozások elszaporodásának korlátozása érdekében, és üdvözlí az olyan keretmegállapodások kidolgozását, amelyek a szükséges szabályozást kiegészítve meghatározzák a láncban belüli társadalmi felelősségvállalást;

2009. március 26., csütörtök

20. figyelmeztet, hogy a magatartási kódexekben, illetve a munkajogi szabályokban, az állami hatóságok által elfogadott magatartási kódexekben, szabványokban és iránymutatásokban, valamint az érvényben lévő kollektív szerződésekben megfogalmazott rendelkezések ütközhetnek, átfedésben lehetnek egymással, illetve ismételtetnek egymást; ezért hangsúlyozza, hogy a vállalkozásoknak elsősorban a nemzetek feletti szervezetek (OECD, ILO) szintjén, valamint a nemzeti és ágazati szinten megfogalmazott magatartási kódexekhez, szabványokhoz és iránymutatásokhoz kell tartaniuk magukat;
21. emlékezteti az összes érintettet, különösen pedig a munkáltatókat, hogy tájékoztatási és konzultációs kötelezettségük van a munkavállalók felé, valamint biztosítaniuk kell megfelelő részvételüket a döntéshozatalban, amely kötelezettségeket a közösségi és nemzeti jogi eszközök róják rájuk;
22. javasolja, hogy a termelési lánc alvállalkozásainak munkavállalói részére nemzeti szinten jogszabályban legyen biztosítva a családi élet munkával való összeegyeztethetősége, és hogy a szülési és szülői szabadságról szóló irányelveket hatékonyan hajtsák végre;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a munkavállalók kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv betartását, szükség esetén beleértve a jogsértési eljárások megindítását is; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket a kiküldött munkavállalók információkhoz való hozzáféréseinek javítására, a tagállamok közötti koordináció és igazgatási együttműködés megerősítésére, beleértve a tagállamokban működő kapcsolati irodák szerepének tisztázását, valamint a 96/71/EK irányelv hatékony végrehajtását akadályozó, határokon átnyúló problémák megoldására;
24. hangsúlyozza, hogy az alvállalkozás lehetséges negatív szociális következményei elleni küzdelem erősíthető a munkáltatói szervezetek és a szakszervezetek közötti párbeszéd javításával;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az európai élelmiszerárak

P6_TA(2009)0191

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása az európai élelmiszerárakról (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 33. cikkére,
- tekintettel az „Élelmiszerárak Európában” című, 2008. december 9-i bizottsági közleményre (COM(2008)0821),
- tekintettel a termelési költségek és a fogyasztók által fizetett árak közötti különbségekről szóló, 2007. október 20-i tanulmányára,
- tekintettel a Bizottság „Az európai élelmiszeripar versenyképessége. Gazdasági és jogi értékelés” című, 2006. november 28-i tanulmányára,
- tekintettel „Az emelkedő élelmiszerárak jelentette kihívás kezelése – Irányvonalak az uniós fellépés számára” című, 2008. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2008)0321),

2009. március 26., csütörtök

- tekintettel az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról szóló, 2008. február 19-i írásbeli nyilatkozatára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A nagyáruházi szektor – Tendenciák és a termelőkre és fogyasztókra gyakorolt hatások” című, 2005. április 7-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság „Zöld könyv az EK versenypolitikájában alkalmazott vertikális korlátozásokról”, című 1997. január 22-i zöld könyvére (COM(1996)0721),
 - tekintettel az emelkedő élelmiszer- és takarmányárakról szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a közös agrárpolitika folyamatban lévő állapotfelmérésére (KAP),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0094/2009),
- A. mivel az Európai Unió és a világ a közelmúltban az élelmiszerárak nagyfokú ingadozását tapasztalta, amely részben jelentős élelmiszerár-emelkedéssel járt, és amelynek a mezőgazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem egyértelmű: míg egyesek hasznot húztak az árak emelkedéséből, addig mások –többnyire az állattenyésztői és az élelmiszer-feldolgozói oldalról – jóval magasabb költségekkel kénytelenek számolni,
- B. mivel a nyersanyagokkal – mint a műtrágyákkal és a növényvédő szerekkel – kapcsolatos áremelkedések következtében jelentősen megnöttek a mezőgazdasági termelési költségek, és annak ellenére, hogy a termelői árak meredeken estek, ez nem jár együtt az említett termelési költségek ugyanilyen mértékű csökkenésével,
- C. mivel a mezőgazdasági termékek árának csökkenése nem jár együtt a termelési költségek csökkenésével, így a mezőgazdasági termelők tarthatatlan pénzügyi helyzetbe kerülnek, és jövedelmezőség híján sokan felhagynak a termeléssel,
- D. mivel egyes tagállamokban megállapítást nyert, hogy a nagy gyártók ugyanazon termékekre igen eltérő árakat határoztak meg,
- E. mivel a fogyasztói és a termelői árak között uniószerre jelentős különbségek figyelhetők meg, ami néhány esetben nem magyarázható a termékek feldolgozásához, forgalmazásához és értékesítéséhez kapcsolódó költségekkel,
- F. mivel az árak és alakulásuk elemzésénél a teljes ellátási láncot figyelembe kell venni; mivel az élelmiszer-ágazat széttagolt, az ellátási lánc pedig igen sokrétű, és számos közvetítő kereskedőt foglal magában,
- G. mivel az elmúlt évek során néhány nagy feldolgozó vállalat növelte piaci részesedését,
- H. mivel az élelmiszer-ellátási lánc versenyszerkezete az elmúlt években jelentős átalakuláson ment át, és növekedett az élelmiszergyártók, illetve a nagy- és kiskereskedők közötti koncentráció szintje,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ HL C 255., 2005.10.14., 44. o.

⁽³⁾ HL C 263 E., 2008.10.16., 621. o.

2009. március 26., csütörtök

- I. mivel az uniószerter tapasztalt tények arra engednek következtetni, hogy egyes nagy áruházak vásárlóerejüket a beszállítóknak fizetett árak fenntarthatatlan szintre történő lenyomására és tisztességtelen feltételek kiszabására használják fel; mivel a nagy élelmiszer-áruházak egész Európában egyre inkább a mezőgazdasági termelők és egyéb beszállítók uniós fogyasztókhöz való eljuttását ellenőrző „kapuőrökké” válnak,
- J. mivel a fogyasztói árak az Európai Unióban átlagosan ötszörösét teszik ki a mezőgazdasági termelő által kapott áraknak; mivel az uniós mezőgazdasági termelők ötven évvel ezelőtt az élelmiszerek kiskereskedelmi árának megközelítőleg felét kapták kézhez, amely arány – az élelmiszerek feldolgozottsági fokának határozott növekedésével együtt járva – napjainkra drámai mértékben lecsökkent,
- K. mivel bár a KAP finanszírozása az évek során hozzájárult az alacsonyabb fogyasztói árak biztosításához az Európai Unióban, az is megfigyelhető, hogy a mezőgazdasági ágazatban bekövetkezett árcsökkenés ellenére a fogyasztói árak továbbra is magasak, illetve továbbra sem csökkennek,
- L. mivel a nagyfokú önellátás biztosítása az EU-ban stratégiaileg kívánatos; mivel ezzel összefüggésben törekedni kell az élelmiszerellátásunkat biztosító Európai Unió elsődleges termelők helyzetének megerősítésére,
- M. mivel a mezőgazdasági termelők és az ellátási lánc többi szereplője között a tárgyalási erő tekintetében meglévő egyensúlyhiány tartósan erős nyomást eredményezett a mezőgazdasági termelők árrésére,
1. úgy véli, hogy a EK-Szerződéssel összhangban EU közérdek a termelői és fogyasztói árak megfelelő szinten tartása és a tisztességes verseny biztosítása, különösen olyan stratégiai árucikkek tekintetében, mint a mezőgazdasági és az élelmiszeripari termékek;
 2. úgy véli, hogy miközben a fogyasztók a versenynek köszönhetően versenyképes áron juthatnak élelmiszerekhez, a mezőgazdasági termelők számára is biztosítani kell a stabil jövedelmet, amely fedezni az előállítási költségeket és a termelők munkájáért járó méltányos javadalmazást, többek között a jó minőségű élelmiszerekkel való ellátás biztonságának szavatolása érdekében;
 3. úgy véli, hogy egy sor tényező befolyásolja az ártranszmissziós mechanizmust, valamint a termelői és a fogyasztói árak közötti különbséget; ilyen tényezők lehetnek például az ellátási láncban résztvevő gazdasági szereplők, köztük a gyártók, a nagykereskedők és a kiskereskedők értékesítési magatartása, a nem mezőgazdasági költségek aránya (pl. energia és munkaerő), a jogi és szabályozási keret, a termék romlandó jellege, a termék feldolgozási, értékesítési és kezelési szintje vagy a fogyasztók vásárlási preferenciái;
 4. úgy véli, hogy az ártranszmissziós mechanizmust, valamint a termelői és a fogyasztói árak közötti különbséget leginkább befolyásoló tényezők között meghatározó szerepet játszik a teljes élelmiszer-ellátási láncra kiterjedő fokozódó koncentráció, a termékek feldolgozottsági foka, az egyéb külső költségtényezőkkel kapcsolatos áremelkedések, továbbá a mezőgazdasági árakkal kapcsolatos spekuláció; ezért ismételt megerősíti a piacsabályozó intézkedések jelentőségét, amelyekre soha nem volt annyira szükség, mint a jelenlegi helyzetben;
 5. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az élelmiszerárak emelkedésében fontos szerepet játszik a kereslet és kínálat alakulása, valamint az élelmiszer-ellátási lánc működési hiányosságai; hangsúlyozza azonban, hogy ehhez a pénzpiaci spekuláció is jelentősen hozzájárult, mivel az torzulásokhoz vezetett az árképzési mechanizmusban;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy a termelési és az elosztási láncban érvényesített haszonkulcsok mértékének felmérése céljából minél hamarabb készíttessen tanulmányt, ahogyan azt a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság korábbi javaslata alapján a költségvetési eljárás során a 2009. évi költségvetési tervben meghatározták; úgy véli, hogy ez lenne a láncon belüli átláthatóság elősegítésének irányába tett első lépés;
 7. sajnálatát fejezi ki a mezőgazdasági piac vonatkozásában alkalmazott EU közösségi intervenciók intézkedések fokozatos megszüntetése miatt, hiszen ez jelentősen hozzájárul az erős áringadozásokhoz; úgy véli, hogy a stabilabb termelői bevételek és a megfizethető fogyasztói árak biztosítása érdekében új piacsabályozási intézkedéseket kell bevezetni;

2009. március 26., csütörtök

8. úgy véli, hogy a mezőgazdasági ágazat és az agrár-élelmiszeripari piac stabilitásának biztosítása és az elfogadható árakkal működő, fenntartható EU mezőgazdasági termelés fenntartása érdekében a KAP keretében olyan piacsabályozási intézkedésekre van szükség, amelyekkel az eladási árak és a termelési tényezők tekintetében egyaránt elkerülhető az állandó ingadozás;

9. úgy véli, hogy bár teljesen ésszerű a Bizottság részéről, hogy a termelékenység tekintetében összehasonlíttja az Európai Uniót és az USA-t, ez azonban mégsem szolgálhat kizárólagos alapként az uniós élelmiszerágazat (főleg a mezőgazdasági termelés és a feldolgozóipar) termelékenysége látszólagos mértékének meghatározásában; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazata jelentős mértékben különbözik az Egyesült Államokétól a fajták és a területek, illetve az uralkodó feltételek és az érvényes szabályok tekintetében egyaránt;

10. úgy véli, hogy ösztönözni kell az elsődleges mezőgazdasági ágazat versenyképességének és innovációs erejének erősítését, mivel ez az elsődleges termelők számára lehetővé teszi gazdálkodásuk diverzifikálását, valamint csökkenti a termelési és az elosztási lánc többi tagjától való függőséget;

11. úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelés kínálatának termelői szerveződések, szövetkezetek vagy hasonló szervezetek útján történő koncentrációja lehetővé tenné, hogy e kínálat élelmiszerláncban betöltött súlyát újra meghatározzák, miáltal a mezőgazdasági termelők tárgyalóereje erősödne, termékeik nagyobb hozzáadott értékkel rendelkeznének, az értékesítési csatornák pedig közelebb kerülnének a fogyasztókhoz;

Élelmiszerpiaci hiányosságok

12. rámutat arra, hogy az agrár-élelmiszeripari ágazatban különösen jövedelmező a nagy piaci erő, egyrészt a mezőgazdasági kínálat árának rugalmatlansága, másrészt pedig a fogyasztói kereslet miatt;

13. aggódik az olyan értékesítési gyakorlatok miatt, mint például az árucikkek előállítási költségük alatti áron történő eladása, minél több vásárló áruházba csalogatása érdekében; támogatja az élelmiszerek előállítási költségük alatti áron történő eladásának betiltását, és támogatja azon tagállamokat, amelyek már be is vezettek ilyen intézkedéseket; több EU fellépést szeretne az agresszív árképzés, valamint az olyan egyéb versenyellenes gyakorlatok, mint például a termékcsatolás és a piaci erőfölénnyel való visszaélés bármely más formája ellen;

14. úgy véli, hogy a költségeknél alacsonyabb árakat – ami már önmagában sem jövedelmező a vállalatok számára – csak a nagy (diverzifikált) vállalatok képesek fenntartani rövidebb ideig, és azt is csak a piaci versenytársak kiszorításának céljával; véleménye szerint ez a gyakorlat hosszú távon sem a fogyasztó, sem a piac egésze számára nem előnyös;

15. továbbá aggódik olyan esetek miatt, amelyekben a kereskedelem kihasználja piaci erejét; ezek közé tartozik például a belistázási díj, a polcpénz, a kilistázással fenyegetés, a már eladott árukra vonatkozó visszamenőleges árendemény, a kereskedelmi reklámköltségekhez való jogtalan hozzájárulás vagy a kizárólagos beszerzési megállapodásokhoz való ragaszkodás;

16. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban az értékesítés vásárlói és eladói oldala egyaránt koncentrált, ami súlyosbítja a piac torzulását;

17. hangsúlyozza, hogy a KAP reformja és különösen a szétválasztás tükrében a mezőgazdasági termelők arra vonatkozó döntését, hogy mit termeljenek, a piaci jelzések fogják leginkább befolyásolni, amelyeket nem torzíthat a kiskereskedelem túlzott koncentrációja; hiszi, hogy az EU élelmiszer-behozatalának növekedése valószínűleg csökkenteni fogja a mezőgazdasági árakat;

18. felhívja a figyelmet arra, hogy a kereskedők a haszonkulcs növelése érdekében hasznot húzhatnak olyan címkékből, mint például a méltányos kereskedelemről származó terméket jelölő címkék; ezért kéri, hogy e gyakorlatok korlátozása, valamint e címkék használatának ellenőrzése érdekében a méltányos kereskedelem támogatására és fejlesztésére dolgozzanak ki Európai Unió szintű stratégiát;

2009. március 26., csütörtök

19. elismeri, hogy az élelmiszerellátási lánc különböző szintjein jelentkező piaci koncentráció rövid távon az élelmiszerek alacsonyabb árszínvonalához vezethet, közép- és hosszú távon azonban ügyelni kell arra, hogy ez ne károsítsa a szabad versenyt, és ezáltal ne szoruljanak ki a kistermelők a piacról, valamint ne csökkenjen a fogyasztók rendelkezésére álló választék;

20. felhívja a figyelmet arra, hogy az élelmiszer-ágazatban számos kkv rendkívül kiszolgáltatott helyzetben van, különösen akkor, ha nagymértékben függ egyetlen nagyvállalattól; megjegyzi, hogy az élelmiszerellátási láncban részt vevő nagyvállalatok gyakran negatív árversenyt alkalmaznak számos beszerző között, és a kisebb vállalatoknak életben maradásuk érdekében csökkenteniük kell költségeiket és árásüket, ami a gyakorlatban a mezőgazdasági termelőknek fizetett árak csökkentésével, a kkv-k által elérhető piacok és elosztási csatornák csökkenésével, kevesebb alkalmazottal és a fogyasztóknak szánt termékek alacsonyabb minőségével jár együtt;

21. aggodalmát fejezi ki az élelmiszerekkel kapcsolatos pénzpiaci spekuláció növekedése miatt; felhívja a Bizottságot, hogy kezdjen vizsgálatokat e kérdésben; várakozással tekint az élelmiszeripar versenyképességével foglalkozó magas szintű csoport következtetései elé, és bátorítja e csoportot arra, hogy javasoljon hatékony intézkedéseket a piaci kiegyensúlyozatlanságok orvoslására;

22. fenntartásainak ad hangot a Bizottság azon következtetésével kapcsolatban, hogy a pénzpiaci spekulációk nem játszottak jelentős szerepet az árképzési folyamatban; úgy véli, hogy a Bizottságnak kezdeményezéseket kell tennie az alapvető mezőgazdasági termékek határidős piacainak fokozottabb felügyeletére;

23. úgy véli, hogy a Bizottság jelenleg egyoldalúan értelmezi a rendelkezésre álló adatokat, mivel nem veszi figyelembe a spekulatív befektetések határidős piacokra gyakorolt lehetséges hatásait, köztük az alábbiakat:

- a végső fogyasztók (termelők és fogyasztók) által fizetendő árak emelkedése, ami az árak alakulásával kapcsolatos indokolatlan várakozásokból ered,
- visszatartó és további bizonytalansági tényezők kialakulása a mezőgazdasági termékekre támaszkodó újonnan alapított és a kis termelő vállalkozások vonatkozásában, ami valószínűleg ahhoz vezet, hogy a piacra jutás, valamint bizonyos piacokon a verseny erősödése tekintetében akadályok keletkeznek,
- a mezőgazdasági termékek eladásából származó felesleg közvetítők és spekulánsok javát szolgáló és a mezőgazdasági termelők/gyártók rovására történő méltánytalan (társadalmi és földrajzi) újraelosztása;

24. hangsúlyozza, a Bizottság értékelésével ellentétben még nagyobb szükség van a határidős piacokra vonatkozó új szabályozás mérlegelésére, mivel már megmutatkoznak annak jelei, hogy a spekuláció már problémákat okoz az alapvető élelmiszerek árait, illetve ennek folytán a piacokat és az ezekre támaszkodó termelő vállalkozásokat tekintve;

25. úgy véli, hogy a Bizottság az elmúlt öt évben jobb versenyjogi rendelkezések bevezetése és a meglévő szabályok végrehajtása révén egyaránt javított a kartellek felügyeletén; úgy gondolja, hogy az engedékenységi kérelmek, a vitarendezési eljárások, az igazságügyi informatika és egyéb hasonló intézkedések fontos hozzájárulást nyújtottak; mindemellett úgy véli, további előrelépésre van még szükség ezek tartalmát és tagállami végrehajtását illetően;

26. felhívja az európai versenypolitikai biztos figyelmét a Parlament által elfogadott, az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról szóló fent említett nyilatkozatra; csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottságnál nem talált meghallgatásra ez a felhívás; ezzel összefüggésben szorgalmazza a kiskereskedelemben megfigyelhető piaci koncentráció és kartellképződés vizsgálatát, valamint szabálytalanságok esetén büntetések kiszabását kéri;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy éves jelentéseiben vizsgálja meg a termelői és fogyasztói árak közötti szakadékot, a tagállamokban alkalmazott árak közötti különbségeket, illetve a különböző mezőgazdasági termékek árai közötti különbségeket;

2009. március 26., csütörtök

28. megállapítja, hogy a nagyvállalatok egyértelmű és jól ismert gazdasági előnyökkel rendelkeznek (méret- és választékgazdaságosság), ami lehető teszi a költségek és ezáltal az árak csökkentését; hangsúlyozza azonban, hogy az élelmiszerellátási lánc javítását szolgáló intézkedéseknek elő kell mozdítaniuk az ezen előnyök mezőgazdasági ágazat általi kihasználását célzó hatékony rendszerek (például klaszterek, hálózatok, szakmai szervezetek) létrehozását annak érdekében, hogy csökkenteni lehessen a lánc későbbi szakaszaiban tevékenykedő vállalatok haszonrésére nehezedő nyomást;

29. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az élelmiszerellátási láncban versenyproblémákat okozó főbb gyakorlatokról készült felmérésben az „Élelmiszerárak Európában” című, fent említett bizottsági közlemény nem foglalkozik a kiskereskedelemben és bizonyos mértékig a nagykereskedelemben megfigyelhető, piaci erőfölénnyel való visszaéléssel; úgy véli, hogy a nagy piaci részesedéssel rendelkező vállalatok versenyellenes gyakorlata, mint például a kizárólagossági megállapodások vagy az árukapcsolási kötelezettség jelentős mértékben visszaveti az egészséges versenyt az élelmiszerellátási láncban;

Az Európai Unió szerepe

Reagálás a piaci kiegyensúlyozatlanságokra

30. támogatja a Bizottság elhatározását, hogy létrehozza az ártendenciák és a ráfordítás költségeinek az egész ellátási láncban való kimutatására képes hatékony EU piacfigyelő rendszert; úgy véli, hogy egy ilyen rendszernek biztosítania kell az átláthatóságot, és lehetővé kell tennie a hasonló termékek határokon átnyúló összehasonlítását; úgy véli, hogy ezt a rendszert az Eurostattal és a nemzeti statisztikai hatóságokkal szoros együttműködésben kell kialakítani, és az európai fogyasztói központok hálózatával (ECC) kapcsolatot tartva kell működtetni; utal arra az alapelvre, miszerint a pótlólagos költségeknek és terheknek ésszerű határokon belül kell maradniuk;

31. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre közösségi jogi keretet, amely egyéb intézkedések mellett kiterjed a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ átfogó felülvizsgálatára, és amely elősegíti az élelmiszerellátási lánc különböző szereplői közötti kiegyensúlyozott kapcsolatokat, megakadályozva a tisztességtelen gyakorlatokat és előmozdítva a kereskedelmi haszonkulcs igazságosabb elosztását;

32. felszólítja a nemzeti és EU szintű versenyhatóságokat a fogyasztói árak Európai Unió-szerte való megvizsgálására és értékelésére a versenyszabályok tiszteletben tartásának biztosítása és az értékláncot alkotó különböző szereplők felelősségének meghatározása érdekében; hangsúlyozza, hogy az árak lefelé való elmozdulásának rövid távon a fogyasztóknál kell érvényesülnie, míg az árak felfelé való elmozdulásának gyorsabban kell a termelőknél érvényesülnie;

33. megállapítja, hogy az árképzési struktúrák nagyobb átláthatóságát olyan uniós adatbázis kialakítása révén lehet elérni, amely a polgárok számára könnyen elérhető, és információt nyújt az egész Európai Unióból származó termékek és termelési eszközök árára, valamint az energiával, bérekkel, bérleti díjakkal, illetékekkel és adókkal kapcsolatos költségekre vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot egy ilyen számítógépes rendszer megtervezésére, meglévő nemzeti minták – például a francia „observatoires des prix” (árfigyelő) – alapján; továbbá szükségesnek véli a mezőgazdasági termékeket, ráfordítást és élelmiszerárakat megfigyelő nemzetközi központ kialakítását az ENSZ Élelmészeti és Mezőgazdasági Világszervezetével (FAO) együttműködésben, az erre vonatkozó adatok jobb nemzetközi szintű nyomon követése érdekében;

34. felszólítja a termelési és az elosztási lánc különböző szereplőit, hogy a mezőgazdasági termékek árai átláthatóságának előmozdítása érdekében egymással együttműködve dolgozzák ki a legjobb gyakorlatokat, illetve az eredménytáblákat;

35. kéri a tagállami hatóságokat és az Európai Bizottságot, hogy folytassanak részletes kutatást és bocsásanak rendelkezésre elemzést a mezőgazdasági termelőknek fizetett ár és a végső fogyasztói ár közötti ártranszmisszió és árrés vonatkozásában, valamint tegyenek közzé elemzést a nagy élelmiszer-áruházak elhelyezkedéséről, számáról és forgalmáról, továbbá azok egyedi szállítási költségeiről és energiafogyasztásáról; felszólítja a tagállami hatóságokat és a Bizottságot, hogy vizsgálják meg, még mindig megfelelő-e a kiskereskedelmi piaci tendenciák tekintetében a domináns piaci helyzet létrehozására vonatkozó kritériumok; felszólít egy, az élelmiszerellátó láncot figyelő, a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködő bizottsági munkacsoport újbóli felállítására;

⁽¹⁾ HL L 200., 2000.8.8., 35. o.

2009. március 26., csütörtök

36. megállapítja, hogy a termelői és fogyasztói árak közötti különbség egyik oka az élelmiszerellátási láncban tapasztalt egyensúlyhiány, és hogy ennek ellenére az Európai Unió nem rendelkezik megfelelő intézkedésekkel a termelői szervezetek szövetkezetek vagy más szervezetek formájában történő támogatására a kínálati koncentráció növelésének ösztönzése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy mind a KAP, mind az egyéb EU politikák keretén belül hozzon intézkedéseket az említett szervezetek támogatása céljából, mert ennek eredményeként javul a piac szervezettsége és nő a termelők tárgyalóereje az élelmiszerellátási lánc többi szereplőjével szemben;

37. javasolja, hogy a közösségi jogszabályok alapján az élelmiszerellátási lánc valamennyi szakaszában a verseny ellenőrzése tekintetében széles körű feladatokat ellátó nemzeti versenyhatóságok a Bizottság közreműködésével, a nyitott koordinációs módszer alkalmazásával erősítsék meg együttműködésüket a termelési költségek és a kereskedelem figyelemmel kísérése terén, a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében;

38. úgy véli, hogy mivel a kiskereskedelmet elsősorban a nemzeti jogi, gazdasági, politikai és kulturális adottságok határozzák meg, az Európai Versenyhatóságok Hálózatának (EVH) keretében biztosítani kell az információk fokozottabb cseréjét, valamint lehetőség szerint össze kell hangolni a tagállamok intézkedéseit a EU szinten tevékenykedő vállalatok versenyellenes gyakorlatának vizsgálata tekintetében;

39. szorgalmazza, hogy a lisszaboni stratégia keretében támogassák azokat a nemzeti terveket, amelyek a kiskereskedelmi ágazatban alkalmazott olyan indokolatlan nemzeti szabályozási beavatkozások csökkentésére vagy visszavonására irányulnak, amelyek a fogyasztók kárára korlátozzák a versenyt és az élelmiszerellátási lánc zavartalan működését;

40. úgy véli, hogy mind nemzeti, mind EU szinten alkalmazni kell az engedékenységi programokat, hogy az illetékes versenyhatóságok gyakrabban tudomást szerezhessenek az élelmiszerellátási láncolatban előforduló versenyellenes gyakorlatokról;

41. rámutat, hogy a közösségi versenyszabályok mellett a kiskereskedelem működését szabályozó sok más uniós szintű intézkedés is létezik, amelyek többek között magukban foglalják a belső piacra vonatkozó közösségi szabályokat és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos közösségi jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy ezeket az intézkedéseket össze kell hangolni és uniós szinten központilag kell koordinálni annak érdekében, hogy a fogyasztói árak tekintetében a lehető legjobb eredményeket lehessen elérni;

42. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi élelmiszerválságra nemzetközi szinten is választ kell adni; felszólít egy, a FAO köré szervezett nemzetközi hálózat kiépítésére a kielégítő mennyiségű globális élelmiszertartalékok biztosítása érdekében;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy kössön meg egy olyan Világkereskedelmi Szervezet megállapodást, amely elegendő mozgásteret biztosít a mezőgazdasági ágazat számára ahhoz, hogy továbbra is versenyképes maradjon a fejlődő országokkal szemben; úgy véli, hogy az EU termelési szabványok megőrzésének és betartásának biztosítása érdekében kiemelkedő fontosságú, hogy ennek során a nem kereskedelmi vonatkozásokra is kitérjenek;

44. szorgalmazza, hogy bizonyos alapvető élelmiszerek tekintetében – a kőolajtermékekhez hasonlóan – uniós szinten dolgozzanak ki válság-előkészületi és tárolási terveket;

45. felszólít a mezőgazdasági árukkal zajló pénzügyi spekuláció ellen fellépő mechanizmusok és az azokon alapuló pénzügyi eszközök bevezetésére; támogatja a Bizottság annak megvizsgálására irányuló szándékát, hogy milyen intézkedéseket lehetne hozni a mezőgazdasági árupiacra jellemző áringadozások csökkentése érdekében;

46. felszólít a kisebb mezőgazdasági termelők közötti együttműködést támogató intézkedésekre, a nagyobb termelőkkel, feldolgozókkal és kereskedőkkel szembeni versenyképességük javítása érdekében; úgy véli, hogy az Európai Uniónak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell különböző kereskedelmi formák meglétét, valamint óvakodniuk kell az élelmiszerpiac további koncentrációhoz vezető teljes liberalizációjától; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen zöld könyvet a termelői szervezetek megerősítéséről, a teljes ellátási láncot szem előtt tartó hatékony megközelítésről és a nagyobb kiskereskedelmi láncok piaci erejéről;

2009. március 26., csütörtök

47. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozottabban ellenőrizze az élelmiszer-behozatalt, különösen az EU higiéniai és környezetvédelmi előírások betartása tekintetében, annak érdekében, hogy az uniós fogyasztókat az importtermékekkel ne tegyék ki nagyobb kockázatoknak;

48. szükségesnek tartja a mezőgazdasági kínálat nagyobb koncentrációjának a különböző társulási jogi formák támogatásán keresztül előmozdítását az élelmiszerláncon belüli erőviszonyok kiegyensúlyozása, a mezőgazdasági termelők által előállított termékek hozzáadott értékének növelése és a többi kereskedelmi szereplővel szembeni tárgyaló erejük erősítése céljából;

49. felszólít egy európai élelmiszertermelési tanácsadó szolgálat újbóli felállítására, amely a mezőgazdasági termelőknek és a termelői szervezeteknek ad tanácsot a termékek forgalmazásáról, a kiskereskedelmi piacról és konkrét termékek előállításának lehetőségeiről;

50. felszólít egy, a fogyasztókat és mezőgazdasági termelőket szolgáló telefonos ügyelet létrehozására, ahol bejelenthetik a visszaélések eseteit, és ahol az egész Unióból származó információk állnak rendelkezésre összehasonlítható termékekről és árakról; úgy véli, hogy ezt az ügyeletet az ECC-k keretében kellene létrehozni és működtetni;

51. üdvözli a fogyasztói piaci eredménytábla bevezetését, amely a belső piac jobb ellenőrzésének és a fogyasztók jobb tájékoztatásának eszköze;

52. aggodalmának ad hangot a közvetítők végső fogyasztói árra gyakorolt befolyása miatt; felszólítja a Bizottságot, hogy kezdeményezze egy, az ellátási láncra vonatkozó elemzés elkészítését, amely az árképzési láncon belüli egyes szereplők szerepének jobb megértését szolgálja;

A termelők közelítése a fogyasztókhoz

53. szorgalmazza a közelmúltban elfogadott iskolagyümölcs-programhoz hasonló politikák bevezetését, amelyek elősegítik a szélesebb körű és közvetlenebb kapcsolat kialakulását a termelők és a fogyasztók között, mivel ezáltal jelentősebb szerep biztosítható a termelők számára a piacon, és egyúttal jobb és szélesebb választék nyújtható a fogyasztóknak; ilyen politika például a termékek termelők általi közvetlen értékesítésére irányuló lehetőségek megteremtése és támogatása;

54. felszólítja a Bizottságot, hogy az adminisztratív terhek és egyéb korlátozások megszüntetése útján tegyen lépéseket a termelői szervezetek, például a szövetkezetek egyesülésének és együttműködésének megkönnyítésére annak érdekében, hogy a termelői szervezetek nagyobb méretük révén képesek legyenek alkalmazkodni a globalizált piac ellátási feltételeihez;

55. úgy véli, hogy a rendszeren belül a bizalom kialakításához a legfontosabb a fogyasztók szélesebb körű és jobb tájékoztatása, és minden erőfeszítést meg kell tenni a fogyasztók ismereteinek bővítése, valamint pontos tájékoztatásuk és semleges információkkal való ellátásuk érdekében;

56. szorgalmazza, hogy a fogyasztók tájékoztatása során különös hangsúlyt fektessenek az uniós termelőknek a közösségi környezetvédelmi, élelmiszerbiztonsági és állatjóléti szabályok betartására irányuló erőfeszítéseire;

57. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóvédelmi politika nem csak az árakra, hanem az élelmiszerek választékára és minőségére is kiterjed; ezért javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, hogy az élelmiszerellátási láncban és különösen a kiskereskedelmi ágazatban milyen feltételek esetén figyelhető meg a termékek minőségének és választékának romlása;

58. megállapítja, hogy a helyi kiskereskedelmi boltok hozzáadott értéket jelentenek, mivel jelentősen hozzájárulnak a termelők és a fogyasztók közötti szakadék áthidalásához, továbbá a vidéki térségekben munkalehetőségek teremtése és a meglévő társadalmi kapcsolatok erősítése révén javítják az életminőséget is;

2009. március 26., csütörtök

59. úgy véli, hogy az új technológiák és az internet használatát széleskörűen támogatni kell; hangsúlyozza, hogy az új technológiák segítségével több információt lehet biztosítani a különböző termékváltozatok helyéről, áráról és jellemzőiről; úgy véli, így jobban kielégíthető a piaci réseknél jelentkező kereslet, és nagyobb választékot lehet kínálni a fogyasztóknak; támogatja, hogy az EU vidékfejlesztési, versenyképességi és kohéziós alapokat használják fel a termelők korszerű technológián és interneten keresztül történő piacra jutásának megkönnyítésére;

60. szorgalmazza olyan intézkedések meghozatalát, amelyek nagyobb lendületet adnak a „helyi élelmiszerek” koncepciójának, és különösen szorgalmazza az olyan intézkedéseket, amelyek célja az értékesítés ösztönzése és a fogyasztóknak az érintett termékek jellegzetességeiről és fogyasztásuk egészségre és gazdaságra gyakorolt jótékony hatásáról való tájékoztatása, valamint amelyek támogatják a hagyományos piacokat és kereskedési formákat, amelyek révén a termelők közvetlenül találkoznak a fogyasztókkal;

61. kéri, hogy az Európai Unió és a tagállamok fokozottabban támogassák a biogazdaságokat; továbbá szorgalmazza, hogy a fogyasztók az ilyen jellegű mezőgazdasági termelésre irányuló ambiciózus pénzügyi ösztönző politika révén elfogadható árú, kiváló minőségű termékekhez juthassanak hozzá;

62. sürgeti a termelők közötti együttműködés megerősítését a termelői szervezetek hagyományos formáját követve vagy a mezőgazdasági termelők értékesítési műveletei terén bevezetendő új együttműködési formák kialakításával;

63. kéri a mezőgazdasági termékek közötti differenciálás nagyobb támogatását a minőség függvényében különböző áraknak helyet hagyó értékesítési koncepció keretében;

64. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az élelmiszergyártóknak az erős márkanevből vagy a termékek megkülönböztetéséből eredő, a kiskereskedőket hátrányos helyzetbe hozó tárgyalási erejét a Bizottság fent említett, „Élelmiszerek Európában” című közleménye aránytalanul negatívan értékeli az olyan sokkal fontosabb tényezőkhöz viszonyítva, mint például a nem kielégítő verseny vagy az oligopolisztikus/monopolisztikus gyakorlatok; úgy véli, hogy egy erős márkanev megteremtése vagy a termékek megkülönböztetése megengedett gyakorlatok, és csupán az ezekből adódó helyzettel való visszaélés minősül tisztességtelen gyakorlatnak;

65. szorgalmazza a mezőgazdasági termékeket megkülönböztető származási és földrajzi jelzések, valamint más tanúsítványok védelmére irányuló EU politikák megerősítését és racionalizálását; e tekintetben üdvözlöi „A mezőgazdasági termékek minőségéről: termékszabványok, gazdálkodással kapcsolatos követelmények és minőségi rendszerek” című, 2008. október 15-i zöld könyv (COM(2008)0641) megjelenése által indított vitát;

66. úgy véli, szükség van az európai mezőgazdasági termékeken feltüntetendő különleges címke lehetőségének meglévő mintákon alapuló, alaposabb feltárására; véleménye szerint e címkének garantálnia kellene az EU termelési szabványok betartását, így például a termelési és elosztási lánc minden pontján a piaci szereplőkkel szembeni méltányos bánásmódot; úgy véli, hogy ez a címke arra ösztönözné a fogyasztókat, hogy EU termékeket fogyasszanak, ezáltal támogatva az uniós termelőket;

67. felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze a közösségi környezetvédelmi előírások betartásából fakadó termelői költségeket, továbbá azt, hogy ezek az előírások mennyire térnek el a különböző tagállamokban, figyelembe véve, hogy ezek az előírások szigorúbbak, mint az importált termékekre vonatkozóak;

*

* * *

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. március 26., csütörtök

A kiterjedt spanyolországi urbanizáció hatása az európai polgárok egyéni jogaira, a környezetre és az uniós jog alkalmazására, a beérkezett petíciók alapján

P6_TA(2009)0192

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása a Spanyolországban zajló kiterjedt urbanizáció által az európai polgárok egyéni jogaira, a környezetre és az EU jogának alkalmazására gyakorolt hatásról, a beérkezett petíciók alapján (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az állásfoglalás tárgykörében kapott petíciókra, nevezetesen a 0609/03 sz. petícióra,
 - tekintettel az EK-Szerződés 194. cikkében foglalt, petícióhoz való jogra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 192. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0082/2009),
- A. mivel a petíciós folyamat Európa polgárai és lakói számára módot ad arra, hogy sérelmeikre nem bírósági úton nyerjenek jogorvoslatot, amennyiben a sérelmek az Európai Unió tevékenységi területeiből eredő kérdéseket érintenek,
- B. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „az Unió a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvein alapul, amely alapelvek közösek a tagállamokban”,
- C. mivel az EU-Szerződés 6. cikkének (2) bekezdése szerint az Unió kötelezi magát az alapvető jogok tiszteletben tartására, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja,
- D. mivel, ha az emberi jogokról szóló európai egyezményt (ECHR) aláíró ország bármely polgára vagy lakosa emberi jogainak megsértését vélelmezi – miután az ECHR 35. cikke szerinti valamennyi belső jogorvoslati eszközt kimerített –, az Emberi Jogok Európai Bíróságához kell kérelemmel fordulnia,
- E. mivel az EU-Szerződés 7. cikke rendelkezik azokról az eljárásokról, amelyekkel az Unió reagálhat a 6. cikk (1) bekezdésében említett alapelvek megsértésére és megoldást kereshet,
- F. mivel az EU-Szerződés 7. cikke a Parlament számára is jogot biztosít arra, hogy indokolással ellátott javaslatot nyújtson be a Tanácsnak annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy valamely tagállam részéről fennáll-e az Unió alapjait képező értékek súlyos megsértésének egyértelmű veszélye,
- G. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikke garantálja a magán- és a családi élet védelmét, a polgárok otthonának védelmét is beleértve, és mivel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikke ugyanezeket a jogokat biztosítja, és egyértelművé teszi, hogy „e jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges”; mivel a Parlament, a Tanács és a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy a Chartát valamennyi tevékenysége során tiszteletben tartja,

2009. március 26., csütörtök

- H. mivel a tulajdonhoz való jogot az európai polgárok egyik alapvető jogaként ismeri el az Alapjogi Charta 17. cikke, amely úgy rendelkezik, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja”, hogy „tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik”, valamint hogy „a tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni”,
- I. mivel az EK-Szerződés 18. cikke előírja, hogy „az e szerződésben és a végrehajtására hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz”,
- J. mivel a 295. cikk értelmében az EK-Szerződés nem sértheti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet; mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően ez a rendelkezés pusztán elismeri a tagállamoknak a tulajdoni rendre irányadó szabályok meghatározásával kapcsolatos hatáskörét; és mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata megerősítette, hogy e tekintetben a tagállamok hatáskörét mindig a közösségi jog alapvető elveivel összefüggésben kell alkalmazni, amilyen például az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása (lásd a C-119/75. sz. *Terrapin kontra Terranova* ügyben hozott 1976. június 22-i ítéletet [1976] EBHT 1039),
- K. mivel azonban a Bíróság következetesen fenntartotta, hogy miközben a tulajdonjog részét képezi a közösségi jog általános elveinek, az nem abszolút jog, és azt társadalmi funkciójával összefüggésben kell szemlélni, és mivel következőképpen e jog gyakorlása korlátozható, amennyiben e korlátozások ténylegesen megfelelnek a Közösség által követett általános érdekű célkitűzéseknek, és nem képeznek aránytalan vagy nem elfogadható beavatkozást, amely csorbítja a garantált jogok érdemi tartalmát (a 2002. december 10-i C-491/01. sz. *British American Tobacco (Investments)* és *Imperial Tobacco* ügy, [2002] EBHT I11453),
- L. mivel az ítélkezési gyakorlat ellenére a Bíróság következetesen fenntartotta, hogy amennyiben a nemzeti rendelkezések a közösségi jog alkalmazási körén kívül esnek, a Közösségnek nincs joghatósága értékelni e rendelkezések összeegyeztethetőségét az alapvető jogokkal, amelyek tiszteletben tartását a Bíróság biztosítja (lásd például a C-328/04. sz. *Vajnai*-ügyben 2005. október 6-án hozott végzés (12) és (13) bekezdését, [2005] I-8577.),
- M. mivel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikke első bekezdése kimondja, hogy „minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához”, hogy „senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik”; mivel e cikk második bekezdése kimondja, hogy „Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák”; mivel az említett jegyzőkönyv ratifikálásakor Spanyolország fenntartással élt az 1. cikk tekintetében a Spanyol Alkotmány 33. cikkének fényében, amely a következőket rögzíti: „A magántulajdonhoz és az örökléshez való jogot el kell ismerni. 2. A törvénnyel összhangban e jogok társadalmi funkciója határozza meg tartalmuk korlátait. 3. Senkit sem foszthatnak meg tulajdonától vagy jogaitól, kivéve a törvénynek megfelelően a közszolgáltatások vagy társadalmi érdek alapos indoka alapján és megfelelő ellentételezéssel”,
- N. mivel a Parlament úgy véli, hogy a jogszerűen szerzett magántulajdonról megfelelő eljárás és ellentételezés nélkül való lemondásra irányuló kötelezettség, és emellett a nem igényelt és gyakran szükségtelen infrastrukturális fejlesztések önkényes költségeinek megfizetésére vonatkozó kötelezettség az egyének alapvető jogainak megsértését jelenti az emberi jogok és alapvető szabadságok európai egyezménye és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmében (lásd például az *Aka kontra Törökország* ügyet ⁽¹⁾),

(1) Az 1998. szeptember 23-i ítélet; lásd még a Parlament 2007. június 21-i állásfoglalását az andalúziai, valenciai és madridi régiókban a Petíciós Bizottság nevében tett tényfeltáró látogatás eredményeiről (HL C 146. E, 2008.6.12., 340. o.).

2009. március 26., csütörtök

- O. mivel a spanyol hatóságok iránymutatásokat adtak ki a part menti övezetekről szóló, 1989. évi törvény alkalmazásáról, amelyet évekig figyelmen kívül hagytak, és ezalatt jelentős környezeti károkat okoztak Spanyolország part menti területein; mivel még a jelenlegi iránymutatások sem írnak elő egyértelmű végrehajtási intézkedéseket, amelyeket az érintett helyi és regionális hatóságoknak be kell tartaniuk, és mivel a beérkezett számos új petíció tanúbizonyságot ad az iránymutatások visszamenőleges tartalmáról, valamint a magánszemélyek jogszerűen megszerzett tulajdonának, az ilyen tulajdonhoz való joguknak és jogaik öröklés útján való átruházhatóságának önkényes lerombolásáról és eltörléséről,
- P. mivel – tekintettel a demarkációs vonalak jelenlegi fekvésére – az érintettek körében megerősödött az a benyomás, hogy azt – például a Formentera-szigeten – önkényesen határozták meg a külföldi tulajdonosok terhére,
- Q. mivel a part menti övezetekről szóló törvény aránytalan hatást gyakorol az ingatlantulajdonos magánszemélyekre, akiknek jogait teljes mértékben tiszteletben kell tartani, ugyanakkor nem elégséges a part menti rombolás tényleges elkövetőivel szemben, akik sok esetben felelősek voltak a túlzott városfejlesztésért a part menti övezetekben, beleértve az üdülőhelyeket is, és akik okkal tudhatták, hogy mindig is a szóban forgó törvénnyel ellentétesen jártak el,
- R. mivel a jelenlegi parlamenti időszak során a Petíciós Bizottság a hozzá érkezett petíciók nagy számára válaszul alapos vizsgálatokat folytatott és háromszor tett jelentést az EU-polgárok jogszerűen szerzett tulajdonához való törvényes jogainak megsértése mértékéről Spanyolországban, és részletesen bemutatta a fenntartható fejlődés, a környezetvédelem, a vízminőség és vízellátás aláaknázásával, az urbanizációs szerződésekhöz kapcsolódó közbeszerzési eljárásokkal és az urbanizációs eljárások terén sok spanyolországi helyi és regionális hatóság részéről tapasztalt elégtelen ellenőrzéssel kapcsolatos aggályait⁽¹⁾, amelyek jelenleg bírósági eljárások tárgyát képezik mind Spanyolországban, mind az Európai Közösségek Bírósága előtt,
- S. mivel sok olyan ügyre van példa, amelyben valamennyi kormányzati szint – a központi kormány, az autonómiák kormányai és a helyi önkormányzatok – felelős annak a fenntarthatatlan fejlődési modellnek a bevezetéséért, amely igen súlyos környezeti, és ezen kívül gazdasági és társadalmi következményekkel járt,
- T. mivel az Európai Parlamenthez számos petíció érkezett egyének és EU-polgárokat képviselő szervezetek részéről, amelyek kifogásokat fogalmaznak meg várostervezés különböző vetületeire vonatkozóan, és mivel megállapítható, hogy a városfejlesztéssel kapcsolatosan felvetett számos kérdés esetében nem áll fenn a közösségi jog megsértése – lásd az EK tagjaihoz intézett közleményeket –, ezeket az érintett tagállamban rendelkezésre álló jogorvoslatok kimerítésével kell rendezni,
- U. mivel egyre több bizonyíték utal arra, hogy a spanyolországi igazságügyi hatóságok elkezdtek reagálni a sok part menti területen zajló túlzott urbanizációból eredő kihívásra, különösen az olyan korrupciós helyi tisztviselőkkel kapcsolatos nyomozások és a velük szembeni vádemelések révén, akik tetteikkel elősegítették az EU-polgárok számára hátrányos, példátlan és szabályozatlan városi fejlesztéseket, és ezáltal visszavonhatatlanul károsították Spanyolország sok régiójának biológiai sokféleségét és környezeti integritását; mivel a Parlament viszont azt vette észre – ilyen vádakra válaszul –, hogy az eljárások továbbra is felháborítóan lassúak, és a meghozott ítéleteket sok esetben nem lehet úgy végrehajtani, hogy ezzel elégtételt adjanak az ilyen visszaélések áldozatainak, és ezért számos érintett nem spanyol uniós polgár körében megerősödött az a benyomás, hogy a spanyol igazságszolgáltatás nem tesz semmit és/vagy részrehajló, mivel azonban köztudott, hogy a fellebbezés útja a nemzeti szinten rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után az Emberi Jogok Európai Bíróságához vezet,

⁽¹⁾ Lásd a fent említett 2007. június 21-i állásfoglalást és a 2005. december 13-i állásfoglalást a LRAU-ként (Ley Reguladora de la Actividad Urbanística – a fejlesztési tevékenységekről szóló törvény) ismertté vált valenciai városrendezési törvénnyel való állítólagos visszaélésekről, és annak európai állampolgárokra gyakorolt hatásáról (609/2003., 732/2003., 985/2002., 1112/2002., 107/2004. és más számú petíciók) (HL C 286. E, 2006.11.23., 225. o.).

2009. március 26., csütörtök

- V. mivel az ilyen széles körű tevékenység, amely az alkalmatlan és időnként indokolatlan, sok esetben az európai jogi aktusok céljaival ellentétes jogszabályok révén a felelőtlen helyi hatóságok támogatását élvezzi, sokat ártott a Spanyolországról kialakított képnek és az ország európai gazdasági és politikai érdekeinek, úgy mint a spanyol autonóm régiókban hatályos várostervezési és környezetvédelmi jogszabályok egyes városfejlesztési tevékenységek során való helytelen alkalmazása, valamint épp az ilyen visszaélés következtében jelentkező jelentős korrupciós esetek,
- W. mivel a regionális ombudsmanok – igen nehéz körülmények között – rendszeresen felléptek az EU-polgárok érdekeinek védelmében a városfejlesztési visszaélésekkel kapcsolatos ügyekben, jóllehet esetenként erőfeszítéseiket néhány autonóm közösségben a regionális kormányzatok nem méltányolták,
- X. mivel a spanyol alkotmány 33. cikke hivatkozik az egyének tulajdonhoz való jogára, és mivel az említett cikket eltérően értelmezik, konkrétan a tulajdon társadalmi felhasználásra való rendelkezésre bocsátása tekintetében, szemben az egyének jogszerűen szerzett lakás- és ingatlan tulajdonhoz való jogaival, mivel a valenciai régió városrendezési törvényeinek alkalmazásával kapcsolatosan nem hoztak döntést,
- Y. mivel a spanyol alkotmány 47. cikke kimondja, hogy minden spanyol állampolgárnak joga van a tisztességes és megfelelő lakhatásra, és a hatóságokra bízta azt a feladatot, hogy előmozdítsák az e jog érvényesítéséhez szükséges feltételeket és megállapítsák a vonatkozó szabályokat, valamint hogy tekintettel a spekuláció megelőzésére irányuló általános érdekekkel összhangban szabályozzák a földhasználatot,
- Z. mivel Spanyolország nemzeti kormányának kötelessége alkalmazni az EK-Szerződést, megvédeni az európai jogot és területén biztosítani annak teljes körű alkalmazását, tekintet nélkül a politikai hatóságok belső szerveződésére, amint azt a Spanyol Királyság alkotmánya megállapítja,
- AA. mivel a Bizottság, az EK-Szerződés 226. cikkével ráruházott hatásköröknek megfelelően, a Bíróság előtt indított eljárást Spanyolország ellen egy olyan ügyben, amely a Spanyolországban történt túlzott városfejlesztési visszaélésekkel kapcsolatos, és amely közvetlenül érinti a közbeszerzésről szóló irányelvnek ⁽¹⁾ a valenciai hatóságok általi végrehajtását,
- AB. mivel a Bizottság a Petíciós Bizottság kérésére vizsgálatot indított több mint 250 olyan városfejlesztési projekt ügyében, amelyekről az illetékes vízügyi hatóságok és folyószabályozási hatóságok negatív véleményt adtak, és így fennállhat, hogy a projektek megsértik a vízügyi keretirányelvet ⁽²⁾, nevezetesen Andalúziában, Castilla-la-Manchában, Murciában és Valenciában,
- AC. mivel e városfejlesztési projektek közül sok elkülönül az összefüggő városi térségektől, ami miatt nagy ráfordításokra van szükség az alapvető szolgáltatások, például a villamos energia, a vízellátás és a közúti infrastruktúra terén; mivel az ezekben a projektekbe való beruházás gyakran uniós finanszírozást is magában foglal,
- AD. mivel a spanyolországi városfejlesztési problémák sok, dokumentált esetében a Bizottság nem lépett fel a kellő határozottsággal, ami nemcsak a környezetvédelmi jog elővigyázatossági elvének érvényesítésére vonatkozik, hanem az illetékes helyi vagy regionális hatóságok jogilag kötelező erejű aktusainak felületes értelmezésére is, amilyen például egy integrált városfejlesztési terv „ideiglenes jóváhagyása” valamely helyi hatóság részéről,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. március 31-i 2004/18/EK irányelve az építési beruházásról, az árubeszerzésről és a szolgáltatásnyújtásról irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról (HL L 134., 2004.4.30., 114. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

2009. március 26., csütörtök

- AE. mivel a stratégiai környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelvnek ⁽¹⁾ – amelynek 3. cikkében kifejezetten szerepel az idegenforgalom és a területrendezés – a célja az, hogy gondoskodjon a környezet magas szintű védelméről és hozzájáruljon a környezetvédelmi szempontok bevonásához a tervek és programok előkészítésébe és elfogadásába, a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében; és mivel a vízügy keretirányelv megköveteli a tagállamoktól, hogy akadályozzák meg vizeik állapotának további romlását és mozdítsák elő édesvízi készleteik fenntartható felhasználását,
- AF. mivel a Petíciós Bizottság egymást követő tényfeltáró látogatásai azt mutatták, hogy úgy tűnik, hogy néhány helyi és regionális hatóság (nemcsak a parti régiókban) félreértelmezi ezeket a célokat, amikor nagyarányú városfejlesztési programokat terjeszt elő vagy fogad el; mivel a petíciókban kifogásolt városfejlesztési tervek többsége vidéki földterületek beépíthető területté való átminősítésével kapcsolatos – ami jelentős gazdasági haszonnal jár a városfejlesztési ügynökök és a fejlesztők számára; és mivel sok esetben védett területekről, illetve a sérülékeny biológiai sokféleségük miatt védelemre szoruló területekről van szó, amelyeket a listáról levéve átminősítenek, vagy amelyek nem is szerepeltek a védett területek listáján, pontosan azért, hogy lehetővé tegyék az érintett terület urbanizációját,
- AG. mivel ilyen szempontok vegyülnek abba a visszaélésbe, amelyet EU-polgárok ezrei tapasztalnak, akik a városfejlesztési ügynökök terveit következében nemcsak jogszerűen szerzett tulajdonukat veszítették el, de még a tulajdonjogaikat közvetlenül érintő, kéretlen, gyakran szükségtelen és illetéktelen infrastrukturális projektek önkényes költségeit is kénytelenek voltak megfizetni, ami végső soron sok család számára pénzügyi és érzelmi téren egyaránt katasztrofális következményekkel járt,
- AH. mivel sok ezer európai polgár különböző körülmények között, helyi ügyvédek, várostervezők és építészek útján jóhiszeműen vásárolt tulajdont Spanyolországban, hogy utóbb azzal kelljen szembe-sülnie, hogy a lelkiismeretlen helyi hatóságok részéről városfejlesztési visszaéléseknek estek áldozatul, és ennek következtében tulajdonukat a lerombolás fenyegeti, mivel otthonukról kiderült, hogy illegálisan épült, és ezért értéktelen és eladhatatlan,
- AI. mivel a tagállamokban – például az Egyesült Királyságban – az ingatlanügynökök és a spanyolországi ingatlanpiaccal kapcsolatban álló más szolgáltatók továbbra is értékesítenek az új városfejlesztésekben található ingatlanokat még akkor is, amikor szükségszerűen tudatában vannak annak, hogy igenis előfordulhat, hogy a szóban forgó projektet nem fejezik be vagy nem építik meg,
- AJ. mivel Spanyolország természetes földközi-tengeri szigetvilága és partvidéke az elmúlt évtizedben súlyos pusztítást szenvedett el, mivel a cement és a beton úgy átitatta ezeket a régiókat, hogy ez nemcsak a sérülékeny partvidéki környezetet érintette – amelynek jelentős része a természetes élőhelyekről szóló irányelv ⁽²⁾, illetve a Natura 2000-ről és a vadon élő madarakról szóló irányelv ⁽³⁾ szerint névleges védelmet élvez, mint a Cabo de Gata-i (Almeria) és murciai városfejlesztések –, hanem sok helyen a társadalmi és kulturális tevékenységet is, ami kulturális identitásuk és örökségük, valamint környezeti integritásuk szempontjából tragikus, jövőhatéltlen veszteséget okozott, és mindennek az oka bizonyos helyi hatóságok és az építőipar egyes szereplőinek kapzsisága és spekulatív viselkedése volt, akiknek az e téren folytatott tevékenységükből tekintélyes nyereségre sikerült szert tenniük, amelynek legnagyobb részét exportálták ⁽⁴⁾,
- AK. mivel ez a növekedési modell elpusztítja a helyi értékeket és a túlzott városfejlesztést részesíti előnyben, tönkreteszi a minőségi idegenforgalmat és így negatív következményei vannak az idegenforgalmi ágazat vonatkozásában is,
- AL. mivel a szóban forgó modell a végletekig kihasználja a kulturális javakat, és a régészeti lelőhelyek és a kulturális szempontból értékes épületek és helyek, valamint ezek természetes és tájképi környezetének elpusztításával lerombolja Spanyolország kulturális sokszínűsége tekintetében alapvető értékeit és megkülönböztető identitásjegyeit is,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. június 27-i 2001/42/EK irányelve bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1979. április 2-i 79/409/EGK irányelve a vadon élő madarak védelméről (HL L 103., 1979.4.25., 1. o.).

⁽⁴⁾ Felhívjuk a figyelmet a Bank of Spain, a Greenpeace és a Transparency International közelmúltbeli jelentéseire.

2009. március 26., csütörtök

AM. mivel az építőipar, miután a gyors gazdasági növekedés éveiben tekintélyes profitra tett szert, a pénzügyi piacok – részben a spekulatív lakásépítési vállalkozások által kiváltott – jelenlegi összeomlásának elsőik között esett áldozatul, és mivel ez nemcsak magukat az immár csőd előtt álló vállalatokat érinti, hanem az építőiparban dolgozó munkavállalók tízezreit is, akiknek most a munkanélküliséggel kell szembenéznük az eddig folytatott fenntarthatatlan városfejlesztési politikák miatt, amelyeknek most már ők is az áldozatai,

1. felszólítja Spanyolország és az érintett régiók kormányát, hogy végezzenek alapos felülvizsgálatot és dolgozzák át az összes, az egyéni ingatlantulajdonosok jogait a kiterjedt urbanizáció következtében érintő jogszabályt, hogy véget vessenek az EK-Szerződésben, az Alapjogi Chartában, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben és a vonatkozó EU-irányelvekben, valamint más, az EU-val kötött egyezményekben foglalt jogok és köteleességek megsértésének;

2. felkéri a spanyol hatóságokat, hogy szüntessék meg a spekulációt ösztönző összes jogi formát, például a városfejlesztési ügynök intézményét;

3. úgy véli, hogy az illetékes regionális hatóságoknak fel kell függeszteniük és felül kell vizsgálniuk minden olyan új urbanizációs tervet, amely nem tartja tiszteletben a környezetvédelmi fenntarthatóság és a társadalmi felelősség szigorú kritériumait, és amely nem garantálja a jogszerűen szerzett tulajdon jogos birtoklásának tiszteletben tartását, továbbá le kell állítaniuk és vissza kell vonniuk minden olyan meglévő fejlesztést, ahol az EU jogában megállapított kritériumokat – konkrétan az urbanizációs szerződések odaítélését, valamint a vízre és a környezetre vonatkozó rendelkezések betartását illetően – nem tartották tiszteletben, illetve nem alkalmazták;

4. felkéri a spanyol hatóságokat annak biztosítására, hogy a polgárt a jogszerűen megvásárolt magáningatlanának átadására kötelező közigazgatási jogi aktusnak ne lehessen jogalapja olyan törvény, amelyet a kérdéses ingatlan megépítésének időpontja után fogadtak el, mivel ez sértené a közigazgatási jogi aktusok visszaható hatályának tilalmát rögzítő elvet, ami a közösségi jog általános elve (lásd az Európai Bíróság által a 234/83. sz. Gesamthochschule Duisburg ügyben 1985. január 29-én hozott ítéletet, EBHT 327), és korlátozná azokat a garanciákat, amelyek biztosítják a polgárok számára a jogbiztonságot, a bizalmat és az uniós jog keretében biztosítandó védelemmel kapcsolatos elvárást;

5. felszólítja a spanyol hatóságokat, hogy a nyilvánosság tájékoztatását és részvételét szolgáló, hatékony mechanizmusok elősegítése révén fejlesszék ki az átláthatóság kultúráját az állampolgároknak a földterület kezelésére vonatkozóan nyújtott tájékoztatás tekintetében;

6. sürgeti a spanyol kormányt, hogy tartson nyilvános vitát az összes közigazgatási testület részvételével, amelynek keretében egy a spanyolországi várostervezéssel foglalkozó munkabizottság létrehozása révén részletes tanulmányt készítenek, és amelynek alapján jogalkotási intézkedések hozhatók a spekuláció és a fenntarthatatlan fejlődés ellen;

7. szorgalmazza, hogy az illetékes nemzeti és regionális hatóságok hozzanak létre működő bírósági és közigazgatási mechanizmusokat a regionális ombudsmanok bevonásával, akiket felhatalmaznának arra, hogy módot adjanak a jogorvoslat és az ellentételezés felgyorsítására a városfejlesztési visszaélések áldozatai számára, akik a meglévő jogszabályok alkalmazása következtében szenvedtek kárt;

8. felkéri az építési és városfejlesztési ágazatban érdekelt pénzügyi és kereskedelmi szervezeteket, hogy működjenek együtt a politikai hatóságokkal a megoldáskeresésben a jelentős mértékű urbanizációból eredő problémákat illetően, amelyek számos európai polgárt érintenek, akik úgy döntöttek, hogy az EU-Szerződés rendelkezéseit kihasználva élnek azzal a 44. cikk szerinti jogukkal, hogy a származási országuktól eltérő tagállamban telepedjenek le;

9. sürgeti az illetékes nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy garantálják azon európai polgárok ügyeinek igazságos rendezését, akik a hiányos tervezés, valamint az intézmények és az építőipari vállalkozások közötti rossz koordináció miatt érintettek abban, hogy nem készül el a házuk;

2009. március 26., csütörtök

10. rámutat arra, hogy a sértett feleknek – amennyiben a spanyol bíróságokon nem kapnak kielégítő megoldást – az Emberi Jogok Európai Bíróságánál kell fellebbezniük, mivel a tulajdonhoz való alapvető jog állítólagos megsértése nem tartozik a Bíróság hatáskörébe;
11. felszólítja az EU intézményeit, hogy amennyiben a spanyol hatóságok kérik, adjanak tanácsot és támogatást, hogy biztosítsák számukra az ahhoz szükséges eszközöket, hogy a kiterjedt urbanizáció által a polgárok életére gyakorolt katasztrofális hatást kellően rövid, ugyanakkor ésszerű időn belül, hatékonyan le tudják küzdeni;
12. egyidejűleg felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a közösségi jog alkalmazásának és az ebben az állásfoglalásban szereplő irányelvekben megállapított céloknak a szigorú tiszteletben tartását, annak érdekében, hogy betartásukat biztosítani lehessen;
13. mély aggodalmának és megdöbbenésének ad hangot amiatt, hogy a spanyolországi jogi és igazságügyi hatóságok nehézségekbe ütköztek a kiterjedt urbanizáció által az emberek életére gyakorolt hatás kezelése során, amint azt a Parlamenthez és a kérdésért felelős bizottsághoz érkezett több ezer előterjesztés bebizonyította;
14. riasztónak tartja, hogy a petíciók benyújtóinak körében láthatóan széles körű a bizalomvesztés a spanyol igazságügyi rendszerrel mint a jogorvoslat és az igazságszolgáltatás hatékony eszközével szemben;
15. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy nem ültették át helyesen a pénzmosásról szóló irányelveket ⁽¹⁾ – ez jelenleg a Szerződés megsértése miatti eljárás tárgya –, ami korlátozza az átláthatóságot és a pénzügyi tőke illegális áramlása elleni jogi fellépést, ideértve bizonyos nagy városfejlesztési projektekkel kapcsolatos befektetéseket is;
16. úgy véli, hogy azoknak a személyeknek, akik jóhiszeműen ingatlant vásároltak Spanyolországban, amely ügyletet később illegálisnak nyilvánítottak, jogot kell biztosítani a megfelelő ellentételezésre a spanyol bíróságokon keresztül;
17. úgy véli, hogy ha azok a magánszemélyek, akik a konkrét ügylet valószínű jogszerűtlensége tudatában vásároltak ingatlant Spanyolországban, kötelezhetők a kockázatvállalásuk költségének viselésére, akkor ennek analóg módon még inkább alkalmazandónak kell lennie az adott terület szakembereire; úgy véli ezért, hogy azok a fejlesztők, akik olyan szerződéseket kötöttek, amelyek jogszerűtlenségének tudatában kellett lenniük, nem lehetnek jogosultak ellentételezésre az amiatt feladott tervekért, hogy azok nem felelnek meg a nemzeti és európai jognak, és nem keletkezhet automatikus jogosultságuk sem az önkormányzatok számára már teljesített kifizetések visszatérítésére, amennyiben ezeket a megkötött szerződések valószínű jogszerűtlenségének tudatában teljesítették;
18. mindazonáltal úgy véli, hogy az urbanizációhoz kapcsolódó problémák közül sok a meglévő jogszabályokban foglalt egyéni tulajdonjoggal kapcsolatban az egyértelműség, a pontosság és a bizonyosság hiányából, valamint a környezetvédelmi jog helyes és következetes alkalmazásának hiányából eredeztethető, és hogy ez, a bírósági folyamat bizonyos fokú hanyagságával párosulva nemcsak hozzájárult a problémához, de a korrupció olyan járványos formáját is előidézte, amelynek elsődleges áldozata ismét az európai polgár, ugyanakkor a spanyol államnak is tekintélyes veszteségeket okozott;
19. támogatja a Valenciai Közösség ombudsmanja (Síndica de Greuges), a polgárok alapvető jogainak védelmét szolgáló, tiszteletreméltó intézmény következtetéseit, amelyben kijelentették, miszerint a tulajdonosok jogai sérülhettek, vagy azért, mert a városfejlesztő aláértékeli azokat, vagy azért, mert viselnie kell a fejlesztő által egyoldalúan kiszabott, néha túlzottan magas városfejlesztési költségeket;

⁽¹⁾ A pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.); A Bizottság 2006/70/EK irányelve (2006. augusztus 1.) a politikai közszereplők fogalmát, valamint az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási eljárások és az alkalmi vagy nagyon korlátozott alapon folytatott pénzügyi tevékenység alapján nyújtott mentesség technikai követelményeit illetően a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó végrehajtási intézkedések megállapításáról (HL L 214., 2006.8.4., 29.o.).

2009. március 26., csütörtök

20. úgy véli, hogy a tájékoztatáshoz való hozzáférést és a polgárok részvételét a városfejlesztési folyamatban kezdettől fogva biztosítani kell és a környezetre vonatkozóan világos, egyszerű és érthető információval kell ellátni a polgárokat;

21. hasonlóképpen, úgy véli, sem a hatályos városfejlesztési jogszabályok, sem az illetékes hatóságok nem foglalkoznak a „közérdek” meghatározásával, pedig a környezeti szempontból fenntarthatatlan projektek jóváhagyásakor éppen erre a koncepcióra hivatkoznak még akkor is, ha esetenként a környezeti hatásvizsgálat és az érintett Vízügyi Szövetség jelentései egyértelműen negatívak;

22. elismeri és támogatja a spanyol hatóságok erőfeszítéseit, amelyek a part menti környezet védelmére és adott esetben a part menti környezet helyreállítására irányulnak olyan módon, hogy lehetővé váljon a biológiai sokféleség és a honos állat- és növényfajok megújulása; és ebben az adott összefüggésben felhívja őket, hogy sürgősen vizsgálják felül és szükség esetén dolgozzák át a part menti övezetekről szóló törvényt annak érdekében, hogy védelmezzék a törvényes háztulajdonosok és azok jogait, akik kis telkekkel rendelkeznek a part menti övezetekben, amelyek nem gyakorolnak hátrányos hatást a part menti környezetre; hangsúlyozza, hogy ez a védelem nem illeti meg azokat a fejlesztéseket, amelyeket spekulatív vállalkozási célra hoztak létre, és amelyek nem tartják tiszteletben az EU alkalmazandó környezetvédelmi irányelveit; vállalja, hogy az illetékes spanyol hatóságoktól kapott válaszok fényében felülvizsgálja az ebben a tárgyban benyújtott petíciókat;

23. aggodalmának ad hangot az andalúziai Marbella önkormányzatának városfejlesztési helyzete miatt, ahol több tízezer illegálisan felépített otthon – ami feltehetően ellentétes az EU környezetvédelmi és állami részvételtől szóló, vízpolitikai és közbeszerzési jogszabályaival – legalizálni fognak egy új általános várostervezés keretében, ami a jobbiztonság, valamint a házvásárlókat, az ingatlantulajdonosokat és általában a polgárokat megillető biztosítékok hiányához vezet;

24. tisztelettel adózik a regionális ombudsmanoknak („síndics de greuges”) és személyzetüknek és teljes mértékben támogatja tevékenységüket, valamint a kitarjabb államügyészeknek („fiscales”), akik a közelmúltban rendkívül sokat tettek azért, hogy az érintett intézmények újból alkalmazzák az ezen ügyekkel kapcsolatos helyes eljárásokat;

25. ugyancsak méltatja a petíciókat benyújtó személyek, a szövetségeik és a spanyol és nem spanyol állampolgárok tízezreit összefogó helyi közösségi társulások tevékenységét, akik felhívták a Parlament figyelmét ezekre a kérdésekre, és akik kulcsfontosságú szerepet tölthettek be szomszédjaik és az ebben az összetett problémában érintett személyek alapvető jogainak védelmezésében;

26. emlékeztet arra, hogy a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv⁽¹⁾ és a stratégiai környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv⁽²⁾ kötelezővé tette a nyilvánossággal való konzultációt a tervek létrehozásának és kidolgozásának szakaszában, azaz nem azt követően, hogy a terveket a helyi hatóságok ténylegesen elfogadták – amint a Petíciós Bizottság figyelmébe ajánlott esetekben oly sokszor történt; ugyanezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a meglévő tervek érdemi módosításakor szintén tiszteletben kell tartani ezt az eljárást, és a terveknek ugyancsak aktuálisnak kell lenniük, és nem lehetnek statisztikailag pontatlanok vagy elavultak;

27. emlékeztet továbbá arra, hogy az 1083/2006/EK rendelet 91. cikke⁽³⁾ felhatalmazza a Bizottságot a strukturális támogatás kifizetésének megszakítására, a 92. cikk pedig az adott tagállamnak vagy régióknak szóló támogatás felfüggesztésére és a támogatásban részesülő projektekkal kapcsolatos korrekciók elvégzésére, amely projektekről ezt követően megállapítják, hogy nem tettek teljes mértékben eleget az EU vonatkozó jogalkotási aktusainak alkalmazása tekintetében irányadó szabályoknak;

⁽¹⁾ A Tanács 1985. június 27-i 85/337/EGK irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 175., 1985.7.5., 40. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. június 27-i 2001/42/EK irányelve a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2006. július 11-i 1083/2006/EK rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 210., 2006.7.31., 25. o.).

2009. március 26., csütörtök

28. emlékeztet arra is, hogy költségvetési hatóságként a Parlament úgy is határozhat, hogy a támogatást a tartalékban maradt kohéziós politikákra teszi félre, ha ezt szükségesnek érzi ahhoz, hogy egy tagállamot rávegyen azon szabályok és alapelvek súlyos megsértésének beszüntetésére, amelyeket vagy a Szerződés alapján, vagy az EU-jog alkalmazása következtében köteles tiszteletben tartani, mindaddig, amíg a probléma meg nem oldódik;
29. megismétli a korábbi állásfoglalásokban szereplő következtetéseket, megkérdőjelezve a városfejlesztési ügynökök kinevezésének módszereit és az egyes helyi hatóságok által a városfejlesztők és az ingatlanfejlesztők részére gyakran biztosított túlzott hatásköröket, azon közösségek és polgárok kárára, akik az adott területen lakással rendelkeznek;
30. ismételten felszólítja a helyi hatóságokat, hogy konzultáljanak a polgáraikkal és – szükség esetén – vonják be őket a városfejlesztési projektekbe a tisztességes, átlátható és fenntartható városfejlesztés ösztönzése céljából, a helyi közösségek, és nem csupán az ingatlanfejlesztők, ingatlanügynökök és egyéb érdekszövetkezetek érdekében;
31. felszólítja a városfejlesztés terén illetékes hatóságokat, hogy tértivevényes értesítések küldése útján terjesszék ki a városfejlesztéssel kapcsolatosan a tulajdonosokkal folytatott konzultációs eljárásokat minden olyan esetben, amikor változás történik ingatlanjaik minősítésében, valamint hogy javasolják az önkormányzatoknak, hogy közvetlen és személyes idézést küldjenek a tulajdonosoknak a területrendezési és átminősítési tervek elleni fellebbezési eljárások során;
32. nyomatékosan elítéli azt a törvénytelen gyakorlatot, miszerint egyes ingatlanfejlesztők ravasz kifogásokkal aláássák az uniós polgárok jogos tulajdonjogát azáltal, hogy beavatkoznak az ingatlan-nyilvántartási és telekkönyvi értesítési rendszerbe, és felhívja az érintett helyi hatóságokat, hogy vezessenek be megfelelő jogi biztosítékokat az ilyen gyakorlatok leküzdésére;
33. megerősíti, hogy amennyiben tulajdon elvesztése miatt kártérítést kell fizetni, ennek megfelelő összegűnek kell lennie, a törvénnyel és a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatával összhangban;
34. emlékeztet arra, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv⁽¹⁾ kötelezi valamennyi tagállamot, hogy biztosítson megfelelő jogorvoslati eszközöket azon fogyasztók számára, akik ilyen gyakorlatok áldozatai lettek, és biztosítsák a megfelelő szankciók életbe léptetését ezekkel a gyakorlatokkal szemben;
35. ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy indítson tájékoztatási kampányt a saját tagállamuktól eltérő tagállamban ingatlant vásárló uniós polgárok számára;
36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a Spanyol Királyság kormányának és parlamentjének és az autonóm regionális kormányoknak és parlamenteknek, Spanyolország nemzeti és regionális ombudsmanjainak és a petíciókat benyújtó személyeknek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

2009. március 26., csütörtök

A transzatlanti kapcsolatok állása az amerikai választásokat követően

P6_TA(2009)0193

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása transzatlanti kapcsolatokról az amerikai választásokat követően (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a transzatlanti kapcsolatokról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok transzatlanti partnerségi megállapodás ⁽¹⁾ keretén belüli javításáról, valamint az EU és az Egyesült Államok közötti transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló 2006. június 1-jei két állásfoglalására ⁽²⁾, a transzatlanti kapcsolatokról szóló 2007. április 25-i ⁽³⁾, valamint az EU–USA csúcstalálkozóról szóló legutóbbi, 2008. június 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az EU és az Egyesült Államok kapcsolatairól szóló, 1990-ben kiadott transzatlanti nyilatkozatra és az 1995-ös új transzatlanti menetrendre (NTA),
 - tekintettel a 2008. június 10-én, Brdóban megrendezett EU–USA csúcstalálkozó eredményére,
 - tekintettel az EU Általános Ügyek Tanácsának 2009. január 8-i nem hivatalos ülésén a transzatlanti együttműködés cseh elnökség alatti elsőbbségi területeivel (gazdasági és pénzügyi együttműködés, energiabiztonság, az éghajlatváltozással foglalkozó ENSZ-konferenciák előkészítése, valamint a Közel-Kelettel, Afganisztánnal és Iránnal folytatott párbeszéd fokozása) kapcsolatban elfogadott következtetésekre,
 - tekintettel a transzatlanti jogalkotók 2008 májusában, Ljubljánában tartott 64. párbeszédének, valamint a transzatlanti jogalkotók (TLD) 2008 decemberében, Miami-ban tartott 65. TLD párbeszédének közös nyilatkozataira,
 - tekintettel a 2008. december 11–12-i Európai Tanács következtetéseire,
 - tekintettel az Észak-atlanti Tanács 2008. április 3-i, Bukarestben tartott csúcstalálkozója eredményeképpen kiadott nyilatkozatra,
 - tekintettel az EU-nak többek között a Közel-Kelettel, Afganisztánnal, Iránnal és Irakkal kapcsolatos megközelítéséről, valamint az ENSZ-ről és a millenniumi fejlesztési célokról és az energiabiztonságról szóló parlamenti állásfoglalásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0114/2009),
- A. mivel az új amerikai elnök beiktatásával új korszak kezdődik az Egyesült Államok történetében, ami nagy várakozással tölti el az egész világot, és ami valószínűleg új lökést fog adni a transzatlanti partnerségnek,
- B. mivel az Európai Unió egyre fontosabb szereplővé válik a világban, és amint a Lisszaboni Szerződés és az abban foglalt külpolitikai eszközök hatályba lépnek, az EU komolyabb és következetesebb szerepet fog tudni betölteni a nemzetközi szintén,

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 226. o.

⁽²⁾ HL C 298., E, 2006.12.8., 235. o.

⁽³⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 670. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0256.

2009. március 26., csütörtök

- C. mivel felmérések szerint a legtöbb európai támogatja, hogy az EU markánsabb szerepet töltsön be a világban; mivel az európaiak és az amerikaiak többsége úgy érzi, hogy az EU-nak és az USA-nak partnerként kell fellépniük a nemzetközi fenyegetésekkel szemben,
- D. mivel sok európai a nemzetközi ügyek terén együttműködő hozzáállást, valamint az EU–USA közötti, a kölcsönös tiszteleten és a partnerek korlátainak és prioritásainak kölcsönös megértésén alapuló kapcsolatok megerősítését várja el az új amerikai kormányzattól,
- E. mivel a transzatlanti partnerség továbbra is az Unió külpolitikájának sarokköve kell, hogy legyen,
- F. mivel a transzatlanti partnerség olyan közös alapértékeken nyugszik, mint a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság és a multilateralizmus, valamint olyan közös célokon, mint a nyitott és integrált gazdaságok és a fenntartható fejlődés; mivel ez az alap az elmúlt években tapasztalt néhány nézeteltérés ellenére továbbra is szilárd,
- G. mivel az EU és az USA kulcsfontosságú szerepet tölt be a világpolitikában és a világgazdaságban, és közös felelősségük a béke, az emberi jogok és a stabilitás tiszteletben tartásának előmozdítása, valamint az olyan különböző globális veszélyekkel és kihívásokkal szembeni küzdelem terén, mint az egyre mélyülő pénzügyi válság, a szegénység felszámolása, egyéb millenniumi fejlesztési célok teljesítése, az éghajlatváltozás, az energiabiztonság, a terrorizmus és az atomfegyverek elterjedése,
- H. mivel egy mindinkább globális, összetett és változó világban mindkét partner – mind az EU, mind pedig az USA – érdeke az, hogy a nemzetközi környezetet a nemzetközi jogszabályokra, a többoldalú intézményekre, különösen az ENSZ rendszerére alapozva együttesen formálják, valamint az, hogy a közös fenyegetésekkel és kihívásokkal együttesen szálljanak szembe, illetve hogy felkérjenek más partnereket is az ezen erőfeszítésekben való együttműködésre,
- I. mivel szükség van új szereplők bevonására a világrendért viselt felelősség körébe, hiszen, ahogyan azt 2008 júliusában az akkor még elnökjelölt Barack Obama mondta Berlinben: „bármilyen hatalmas is legyen, semelyik nemzet sem” tud egyedül megküzdeni a globális kihívásokkal,
- J. tekintettel a partnerek közötti kapcsolat fontosságára és a nemzetközi rendért viselt felelősségükre, valamint tekintettel a mindkettejüket és a világot érintő változásokra, szükséges, hogy az EU-USA partnerségük szilárd és korszerű alapokon, például egy új partnerségi megállapodáson nyugodjék,
- K. mivel a transzatlanti partnerség és a NATO elengedhetetlenek a kollektív biztonság szempontjából,
- L. mivel a Transzatlanti Gazdasági Tanács (TEC) munkáját egy valódi, integrált transzatlanti piac célját szem előtt tartva kell folytatni; mivel a jelenlegi válságban közös vezetésre van szükség a nemzetközi gazdasági intézmények tényleges reformjának megvalósításához,
- M. mivel a világ bruttó hazai össztermékének (GDP) több mint felét az EU és az USA bruttó hazai összterméke teszi ki; mivel e két partner között áll fenn a világ legnagyobb kétoldalú kereskedelmi és befektetési partnersége, és a Bizottság szerint az EU-ban és az Egyesült Államokban mintegy 14 millió munkahely függ a transzatlanti kereskedelmi és beruházási kapcsolatokról,

Kétoldalú intézményi kérdések

1. gratulál Barack Obamának az Amerikai Egyesült Államok elnökévé való megválasztásához; emlékeztet a transzatlanti partnerséggel kapcsolatban a 2008 júliusában Berlinben mondott beszédében tett határozott kötelezettségvállalására, amely beszédben kijelentette, hogy „Európa Amerika legjobb partnere”, és hozzátette, hogy eljött az összefogás ideje a XXI. század kihívásaival való szembenézéshez; ismételten meghívja Obama elnököt, hogy első hivatalos európai útja alkalmával mondjon beszédet az Európai Parlament plenáris ülésén;

2009. március 26., csütörtök

2. felhívja a Tanácsot, az EU tagállamait és a Bizottságot, hogy fokozzák az új amerikai kormányzattal kapcsolatos uniós politika összehangolását és következetességét;
3. meg van győződve arról, hogy az EU és az USA közötti kapcsolat a legfontosabb stratégiai partnerség az EU számára; úgy véli, hogy az EU és az USA összehangolt fellépése a globális kihívásoknak a nemzetközi jog tiszteletben tartása és a multilateralizmus megerősítése melletti kezelése alapvető jelentőséggel bírhat a nemzetközi közösség számára; sürgeti a Tanács cseh elnökségét és a Bizottságot, hogy az új amerikai kormánnyal együtt dolgozza ki a rövid és hosszú távú célokra vonatkozó közös napirendet mind a kétoldalú, mind a globális és regionális kérdések és konfliktusok tekintetében;
4. szívélyesen üdvözlöi a 2009. április 5-én, Prágában tartandó, közelgő csúcstalálkozót Obama elnök és az EU 27 tagállamának állam- és kormányfői között, és reméli, hogy a találkozó erőteljes ösztönzést jelent majd a transzatlanti kapcsolatok megerősítése és a közös napirend kialakítása érdekében;
5. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi lendületet a transzatlanti kapcsolatok keretének javítására és megújítására is fel kell használni; ragaszkodik ahhoz, hogy a partnerséghez szilárdabb és korszerűbb alapot biztosító új transzatlanti partnerségi megállapodás váltsa fel a hatályos 1995-ös új transzatlanti menetrendet;
6. célszerűnek látja, hogy az új megállapodásról szóló tárgyalás a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően kezdődjön meg, annak érdekében, hogy 2012 előtt befejeződhessen;
7. meggyőződése, hogy a TEC-nek – mint a gazdasági integráció és a szabályozási együttműködés erősítéséért felelős szervnek – be kell kerülnie az új megállapodásba; üdvözlöi, hogy az érdekeltek széles köre, köztük az üzleti élet képviselői látják el tanáccsal a TEC-et, és kéri, hogy az Atlanti-óceán mindkét partján hasonló szerepet szánjanak a szakszervezeti mozgalmak képviselőinek;
8. javasolja, hogy a partnerség stratégiai irányvonalának és lendületének biztosítása érdekében évente két alkalommal EU–USA csúcstalálkozókra kerüljön sor, és hogy azok továbbra is kellőképpen felügyeljék a korábban meghatározott célok végrehajtását;
9. azon a véleményen van, hogy az új megállapodásnak létre kell hoznia a kül- és biztonságpolitika terén egy, a rendszeres és magas szintű konzultációért és koordinációért felelős szervet; javasolja, hogy e testület elnöke uniós részről a főképviseelő/a Bizottság alelnöke, amerikai részről pedig a külügyminiszter legyen, valamint azt, hogy e testület az informális kapcsolatok sérelme nélkül legalább háromhavonta ülésezzen; javasolja, hogy e mechanizmus a Transzatlanti Politikai Tanács (TPC) elnevezést kapja;
10. megerősíti, hogy az új megállapodásnak a jelenlegi TLD párbeszédét transzatlanti közgyűléssé kell fejlesztenie, amely a parlamenti párbeszédnek, a célok meghatározásának, a megállapodás végrehajtása közös ellenőrzésének, valamint az Európai Parlament és az USA kongresszusa által a közös érdekű kérdésekben végzett munka összehangolásának – többek között a két fél bizottságai és előadói szoros együttműködésének – fórumaként szolgál; úgy véli, hogy ennek a közgyűlésnek évente kétszer kellene plenáris ülést tartania, és azonos számú taggal kell rendelkeznie mind az Európai Parlament, mind az USA kongresszusának két háza részéről; azon a véleményen van, hogy a közgyűlés munkacsoportokat hozhatna létre a plenáris ülések előkészítésére; ismételten hangsúlyozza, hogy létre kell hozni e közgyűlésen belül egy kölcsönös jogalkotási korai előrejelző rendszert; úgy véli, hogy egy irányítóbizottságnak kellene felelnie az Európai Parlament és az USA kongresszusának jogalkotási bizottságai és előadói közötti együttműködés erősítéséért azokon a területeken, amelyek lényegesek a transzatlanti piac további integrációja és különösen a TEC munkája szempontjából;
11. úgy véli, hogy a TEC-nek és a TPC-nek folyamatosan tájékoztatnia kellene a transzatlanti közgyűlést az általuk végzett tevékenységekről, illetve a közgyűlésnek jogosultnak kellene lennie arra, hogy meghallgatásokat tartson e tanácsok képviselőivel, valamint hogy javaslatokat tehessen mindkét tanácsnak, illetve az EU–USA csúcstalálkozóknak; kéri, hogy a TEC-en belül a parlamenti képviselők szerepének megerősítése mellett a közgyűlés mindkét elnöke kapjon meghívást mindkét tanács üléseinek, valamint az EU–USA csúcstalálkozóknak a nyitóüléseire;

2009. március 26., csütörtök

12. felkéri az USA kongresszusát, hogy – az Európai Parlamenttel szoros együttműködésben – vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy Brüsszelben létrehozzák az USA kongresszusának összekötő hivatalát;
13. felkéri a Parlament főtitkárát, hogy nagyon sürgősen folytassa az egy tisztviselő összekötő tisztviselőként Washingtonba való kiküldéséről szóló, 2006. december 11-i elnökségi határozat végrehajtását;
14. hangsúlyozza egy közös személyzeti csereprogram előnyeit, és felkéri a Parlament főtitkárát, hogy az USA képviselőházának és szenátusának tisztviselőivel együtt vizsgálja meg egy személyzeti csereprogramról szóló közös memorandum lehetőségét, hasonlóan ahhoz, ami a Parlament és az ENSZ titkársága között jött létre;
15. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti partnerséget a felek civil társadalmainak erős támogatása és szorosabb együttműködése kell, hogy kísérje; ragaszkodik ahhoz, hogy bővíteni kell a mindkét fél diákjai, egyetemi oktatói és a civil társadalom egyéb szereplői részvételével zajló csereprogramokat annak biztosítása érdekében, hogy a jelen és a jövő nemzedékei kölcsönösen megértsék egymást és továbbra is elkötelezettek maradjanak a partnerség iránt; úgy véli, hogy e kezdeményezés számára az EU 2010-es költségvetéséből, valamint a megfelelő amerikai intézmények költségvetéséből háttértámogatást kell nyújtani hatékony fejlődésének biztosítása érdekében;
16. melegen üdvözli az amerikai székhelyű szervezetek növekvő brüsszeli jelenlétét és különösen azoknak az Európai Unió, annak intézményei és egy megerősített EU–USA partnerség irányában tett kötelezettségvállalásait; hangsúlyozza, hogy az európai szervezeteknek hasonló kötelezettségvállalásokat kell tenniük Washington DC-ben való működésükkel kapcsolatban annak érdekében, hogy növeljék az EU, illetve a transzatlanti és globális kérdésekkel kapcsolatos európai távlati célok láthatóságát az amerikai politikai közösségen belül; tudatában van annak, hogy az európai intézmények gyakran képtelenek az amerikai kollégáikkal összehangolni a rendelkezésre álló forrásokat; ezért azt javasolja, hogy bocsássanak rendelkezésre pénzeszközöket és biztosítsanak elsőbbséget az európai szervezetek által szervezett olyan projektek számára, amelyek célja az európai kérdések és távlati célok iránti tudatosság és megértés fokozása az Egyesült Államokban;
17. felhívja az EU-t és az USA-t, hogy erősítsék kulturális együttműködésüket, és továbbra is támogassák és mozdítsák elő a kulturális csereprogramokból származó kölcsönös előnyöket;
18. hangsúlyozza az űrprogram tekintetében folytatott – különösen az ESA (Európai Űrügynökség) és a NASA közötti – szorosabb együttműködés fontosságát;

Globális kihívások

19. sürgeti mindkét felet a hatékony multilateralizmusban való részvételre, amelybe az új szereplőket a világrend, a nemzetközi jogszabályok betartása és a közös problémák iránti együttes felelősség szellemében vonják be; ragaszkodik ahhoz, hogy a globális struktúrán belül az EU és az USA fokozza az ENSZ reformprogramjának – többek között az ENSZ Biztonsági Tanácsa és más multilaterális fórumok reformjának – teljesítése érdekében tett erőfeszítéseit;
20. felhívja mindkét felet az emberi jogok tiszteletben tartásának mint politikájuk egyik fő elemének előmozdítására a világban; hangsúlyozza, hogy szükség van az intenzív koordinációra a megelőző és a válságdiplomáciában, illetve a járványokra és a humanitárius szükséghelyzetekre összehangolt és hatékony módon való reagálás során; felszólítja az új amerikai kormányt, hogy ratifikálja a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát, illetve csatlakozzon ahhoz; megismétli a halálbüntetés eltörlésére vonatkozó felhívását;
21. felhívja mindkét partnert, hogy jelentősen járuljon hozzá a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához, különösképp Afrikában, mivel e célok nem kerülhetnek veszélybe a gazdasági válság miatt, valamint hogy ezen a téren vizsgálják meg az összehangolt fellépés lehetőségeit; felszólítja mindkét felet, hogy teljesítsék azon kötelezettségvállalásukat, miszerint GDP-jük 0,7 %-át a fejlesztési együttműködésekre fordítják;
22. felhívja mindkét felet, hogy közösen vállaljanak vezető szerepet a 2008. november 15-i washingtoni konferencián elindított, a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság megoldására és a nemzetközi pénzügyi rendszer, a Világbank és az IMF reformjára irányuló többoldalú erőfeszítések terén, bevonva a feltörekvő hatalmakat, valamint ellenállva a protekcionizmusnak és előmozdítva a WTO dohai fordulójának sikeres lezárását;

2009. március 26., csütörtök

23. üdvözlö az új amerikai elnöknek az éghajlatváltozás elleni küzdelem iránti határozott elkötelezettségét; sürgeti az EU-t és az USA-t, hogy a 2009-ben Koppenhágában tartandó konferencián vállaljanak vezető szerepet, és kössenek a 2012 utáni időszakra vonatkozó ambiciózus megállapodást, amely az üvegházhatást okozó gázt kibocsátó valamennyi nagyobb országot bevonja, és közép- és hosszú távú kötelező érvényű célokra kötelezi őket;

24. az EU és az USA közötti szorosabb együttműködésre hív fel az energiapolitika területén; sürgeti, hogy az energiatermelő országokhoz való hozzáállás hatékony összehangolása, valamint az ellátás, az energiaforrások és a szállítás diverzifikáltságának megerősítése élvezzen prioritást; szorosabb tudományos és technológiai együttműködést javasol az energiapolitika és az energiahatékonyság területén;

25. felhívja a figyelmet a Nemzeti Hírszerzési Tanács (NIC) „Globális tendenciák 2025: átalakult világ” című jelentésére, és tekintve az uniós intézményeken belüli, politikai témákkal kapcsolatos hosszú távú stratégiai gondolkodás iránti igényt, sürgeti a cseh (2009. januártól júniusig) és a svéd (2009. júliustól decemberig) elnökséget, hogy törekedjenek a hosszú távú tendenciáknak az EU szempontjából történő beazonosítása érdekében a NIC által alkalmazott elemzési rendszerhez hasonló rendszer létrehozására, szorosan együttműködve az Európai Unió Biztonságpolitikai Intézetével; meggyőződése, hogy ez a lépés hosszú távon megkönnyíti a transzatlanti partnerség előtt álló főbb stratégiai kérdésekről folytatott párbeszédet;

Regionális kérdések

26. hangsúlyozza, hogy létfontosságú a közel-keleti konfliktus békés és igazságos rendezése, és üdvözlö, hogy ez lesz az egyik legsürgetőbb prioritása az új amerikai kormánynak; kéri az amerikai kormányt, hogy szorosan működjön együtt az EU-val és vegyen részt a Kwartettben; üdvözlö, hogy George Mitchell volt szenátor személyében ilyen hamar kinevezték az USA közel-keleti különmegbízottját; hangsúlyozza, hogy mindkét partnernek törekednie kell az útiterv és az annapolisi konferencia eredményein alapuló tárgyalások intenzívebbé tételére, amelyeknek egy két államot magában foglaló megoldás a célja; mindkét partnert sürgeti, hogy a Gázai övezetben a jelenlegi törekeny tűzszünet megszilárdításának elősegítése érdekében szorosan működjön együtt, bevonva a regionális szereplőket és hozzájárulva egyidejűleg az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1860. sz. (S/RES/1860(2009)) 2009. január 8-i határozatában megállapított célok eléréséhez, amilyen például a gázai lakosság számára azonnali humanitárius segély nyújtása, a tiltott fegyver- és lőszer-kereskedelem megakadályozásának biztosítása és a gázai blokádnak feloldása; felhívja a transzatlanti partnereket, hogy támogassák a Palesztinán belüli kibékülés megteremtésére irányuló erőfeszítéseket, és rámutat a palesztinok életkörülményei javításának fontosságára mind Ciszjordániában, mind a Gázai övezetben, beleértve a Gázai övezet helyreállítását is;

27. sürgeti az EU-t és az USA-t, hogy – a régióban betöltött gazdasági és „puha” hatalmukra támaszkodva – működjön együtt azon stratégiák megújításában, amelyek a Közel-Keleten az emberi jogok tiszteletben tartásának és a demokráciának a megerősítésére irányuló erőfeszítések fokozását célozzák;

28. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti közösség értékei, biztonsága és hitelessége forog kockán Afganisztánban; sürgeti az EU-t, az USA-t, a NATO-t és az ENSZ-t, hogy a szomszédos államokkal szorosan együttműködve valamennyi régió biztonságának növelése, az afgán kormányzati és helyi intézmények megszilárdítása, illetve a nemzetépítés és jólét elősegítése érdekében terjesszenek elő egy új, közös stratégiai koncepciót, amely átfogóan integrálja a nemzetközi kötelezettségvállalás összetevőit; úgy véli, hogy a végső célnak a biztonság és stabilitás iránti felelősség afgán hatóságok számára történő fokozatos átadásának kell lennie; emlékeztet az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1833 (S/RES/1833(2008)) számú 2008. szeptember 22-i határozatára, amely valamennyi afgán felet és csoportosulást arra ösztönzi, hogy konstruktívan vegyenek részt a politikai párbeszédben és tartózkodjanak az erőszaktól;

29. felhívja az EU-t és az USA-t, hogy Pakisztánnal kapcsolatban dolgozzanak ki közös stratégiát, amelynek célja a demokratikus intézmények, a jogállamiság, valamint az ország terrorizmus elleni küzdőképességének megszilárdítása, miközben szorgalmazzák, hogy Pakisztán vegye ki a részét a régió stabilitása – többek között az afgán határ biztonsága és a pakisztáni határ menti tartományok és törzsi területek teljes kormányzati ellenőrzése – iránti felelősség vállalásából; üdvözlö Richard Holbrooke pakisztáni-afganisztáni különmegbízottként való kinevezését;

2009. március 26., csütörtök

30. hangsúlyozza, hogy az iráni atomprogram veszélyezteti az atomsorompó-rendszert, valamint a régió és a világ stabilitását; üdvözli Obama elnök bejelentését, amely szerint fontolóra kell venni a közvetlen kapcsolatfelvételt Iránnal és támogatja mindkét fél közös célját, melynek értelmében olyan tárgyalásos megoldást kell találni Iránnal, amely a párbeszéd és a szankciók kettős stratégiájának eredményeképp jön létre, együttműködve a Biztonsági Tanács és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség más tagjaival; úgy véli, hogy a partnerek Iránnal kapcsolatos bármely kezdeményezését a bizalom és átláthatóság szellemében szorosan egyeztetniük kell; felhívja a transzatlanti partnereket, hogy mielőbb határozzanak meg egy közös koncepciót Iránnal kapcsolatban, anélkül, hogy megvárják, amíg a kérdéssel sürgősen foglalkozni kell;

31. üdvözli az USA és Irak közötti megállapodást az amerikai haderők iraki jelenlétére vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az EU továbbra is hajlandó segíteni Irak újjáépítését, főként a jogállamiság, az emberi jogok tiszteletben tartása és az állami intézmények megerősítése, valamint Irak gazdasági fejlődéséhez és a világgazdaságba való újbóli integrálódásához nyújtott támogatás terén; felhívja a partnereket, hogy összehangolt erőfeszítések révén továbbra is működjenek együtt az iraki kormánnyal és az ENSZ-szel a stabilitás javítása, a nemzeti megbékélés és az Irak egységéhez és függetlenségéhez való hozzájárulás érdekében;

32. sürgeti mindkét partnert, hogy Oroszországgal kapcsolatos politikájukat szorosabban hangolják össze; tudatában annak, hogy Oroszország olyan fontos szomszédos ország, amely az EU-val kölcsönös függőségi viszonyban áll, és amely fontos szerepet tölt be mind regionális, mind globális szinten, hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Oroszországgal konstruktív együttműködés alakuljon ki a mindkét felet érintő kihívások, veszélyek és lehetőségek tekintetében, beleértve a biztonsági kérdéseket, a leszerelést és a fegyverek terjedésének megakadályozását, tiszteletben tartva a demokratikus alapelveket, az emberi jogi normákat és a nemzetközi jogot; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a transzatlanti partnerek és Oroszország közötti kölcsönös bizalom erősítésének, valamint a NATO–Oroszország Tanácson belüli együttműködés fokozásának szükségességét; felhívja mindkét transzatlanti partnert, hogy szorosan hangolják össze az európai biztonsági struktúra bármilyen reformjával kapcsolatos megközelítésüket, illetve ragaszkodjanak az EBESZ elveihez és tartsák fenn a NATO összhangját; úgy véli, hogy az Oroszországgal és más EU-n kívüli EBESZ-tagországokkal folytatott párbeszéd során foglalkozni kell e struktúra változásaival, amely struktúra magában foglal olyan nemzetközi megállapodásokat is, mint például az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződés;

33. üdvözli az USA alelnöke, Joe Biden által a Münchenben tartott európai biztonsági konferencián tett legutóbbi nyilatkozatokat, melyek szerint az USA folytatni fogja a konzultációkat NATO-szövetségeseivel és Oroszországgal az USA rakétavédelmi rendszerével kapcsolatban, illetve az új kormány meg fogja vizsgálni a rendszer költségeit és hatékonyságát; tudomásul veszi Oroszország arra vonatkozó jelzéseit, hogy felfüggeszteni a rövid hatótávolságú Iskander-rakéták kalinyingrádi állomásoztatására irányuló terveket;

34. felhívja az EU-t és az USA-t, hogy dolgozzanak ki közös stratégiát az európai szomszédsági politika által érintett hat kelet-európai ország (Moldova, Ukrajna, Grúzia, Örményország, Azerbajdzsán és Fehéroroszország) tekintetében annak érdekében, hogy valódi és tartós eredményeket érjenek el az új keleti partnerség és a fekete-tengeri szinergia megvalósításában;

35. sürgeti mindkét partnert, hogy a demokrácia megszilárdításának, az emberi jogok tiszteletben tartásának, a felelősségteljes kormányzás, a szegénység elleni küzdelem, a társadalmi kohézió, a piacgazdaság, a jogállamiság – többek között a szervezett bűnözés és a kábítószer-kereskedelem elleni harc – megerősítésének, a regionális integráció támogatásának, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos együttműködésnek az előmozdítására irányuló erőfeszítéseik összehangolásával részesítsék kiemelt figyelemben Latin-Amerikát és különösen annak regionális szervezeteit;

36. javasolja továbbá a többi nagyobb geopolitikai szereplővel – például Kínával, Indiával és Japánnal –, és az Afrika szubszaharai térségében tapasztalható válságokkal és problémákkal kapcsolatos közös megközelítés előmozdítását;

Védelmi, fegyverzetellenőrzési és biztonsági kérdések

37. hangsúlyozza a NATO mint a transzatlanti biztonság sarokkövének fontosságát; üdvözli az Európai Tanács 2008 decemberében hozott határozatát, mely szerint erősíteni kell az EU és a NATO közötti stratégiai partnerséget, valamint felhívja mindkét felet, hogy gyorsítsák fel a két szervezet közötti együttműködés javítása érdekében egy EU–NATO magas szintű csoport létrehozását; javasolja, hogy folytassanak eszmecserét az euroatlanti biztonsági stratégia értékeiről, amellyel meghatározhatók lennének a közös biztonsági kérdések és érdekek;

2009. március 26., csütörtök

38. hangsúlyozza az európai biztonsági és védelmi politika növekvő fontosságát, valamint Európa polgári védelmi és katonai képességeinek további fejlesztése iránti igényt; üdvözlí, hogy a NATO 2008 áprilisában Bukarestben tartott csúcstalálkozóján elismerték a fokozott európai védelmi képességnek a transzatlanti biztonság megerősítésében játszott értékes szerepét;

39. felhívja az EU-t és az USA-t, hogy fogadjanak el közös stratégiát valamennyi nemzetközi fórumon, főként az ENSZ-ben, a tömegpusztító és a hagyományos fegyverek leszerelésével kapcsolatban; sürgeti az új amerikai kormányzatot, hogy a fegyverzetellenőrzés és leszerelés terén állítsa helyre kapcsolatait Oroszországgal a két ország kétoldalú megállapodásainak kiterjesztésével; hangsúlyozza, hogy az atomsorompó-szerződés felülvizsgálatával foglalkozó 2010-es konferenciáig a folyamat biztosítása érdekében szorosabb együttműködésre van szükség, és üdvözlí az új amerikai elnöknek az átfogó atomcsend szerződés ratifikálása iránti elkötelezettségét;

40. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megerősítsék a transzatlanti együttműködést a terrorizmus elleni harc területén a nemzetközi jog és az emberi jogok teljes mértékű tiszteletben tartásával, valamint azt, hogy támogatni kell az ENSZ-nek e fenyegetés elleni harcban betöltött szerepét; rámutat a szoros együttműködés fontosságára azokban az esetekben, amikor túsok élete forog kockán;

41. üdvözlí Barack Obama elnöknek a guantánamói fogolytábor bezárására vonatkozó döntését, valamint a törvényes kihallgatásokkal és a CIA-börtönökkel kapcsolatos egyéb végrehajtási utasításokat, és szorgalmazza, hogy az amerikai kormány zárja be az összes olyan fogolytábor az Egyesült Államokon kívül, amelyek nem felelnek meg a nemzetközi jognak, és határozottan vessen véget a rendkívüli kiadatás gyakorlatának; felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben az USA kormánya arra kéri őket, működjenek együtt eseti alapon abban, hogy megoldást találjanak néhány Guantánamóban fogva tartott embernek az EU-ban való befogadására, tiszteletben tartva a lojális együttműködés köteleességét, amely szerint konzultálnak egymással az EU egészének közbiztonságára gyakorolt lehetséges hatások tekintetében;

42. hangsúlyozza az EU és az USA közötti kölcsönös kiadatásról és jogsegélynyújtásról szóló megállapodások gyors hatálybalépését, és sürgeti, hogy azok a tagállamok, amelyek még nem ratifikálták e megállapodásokat, minél előbb tegyék ezt meg; hangsúlyozza, hogy ezen megállapodások hatékony végrehajtásához az emberi jogi kötelezettségek, a védelemhez és a méltányos tárgyaláshoz való jog, a nemzeti és a nemzetközi jog valamennyi fél általi teljes mértékű tiszteletben tartásán alapuló, magas fokú kölcsönös bizalomra van szükség;

43. hangsúlyozza, hogy az adat- és információmegosztás értékes eszköznek bizonyul a terrorizmus és a nemzetközi bűnözés elleni küzdelemben, ám hangsúlyozza, hogy mindennek megfelelő jogi keretben kell történnie, amely biztosítja a polgári szabadságjogok – többek között a magánélethez való jog – védelmét, valamint azt, hogy a 2008-as EU–USA csúcstalálkozón kötött megállapodások szerint ennek kötelező erejű, nemzetközi egyezményen kell alapulnia;

44. üdvözlí, hogy a vízummentességi program a közelmúltban újabb hét uniós tagállamra lett kiterjesztve; sürgeti azonban az USA-t, hogy törölje el a vízumkötelezettséget a többi öt tagállam esetében is, és hogy valamennyi uniós polgár részesüljön egyenlő bánásmódban a teljes viszonzosság alapján; kéri a Bizottságot, hogy az új amerikai kormánnyal ezt prioritásként kezelje;

45. úgy véli, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése transzatlanti övezetének fokozatos kiépítése érdekében szükség van a bel- és igazságügy területén az EU és az USA közötti szoros együttműködésre is;

Gazdasági és kereskedelmi kérdések

46. sürgeti a partnereket, hogy használják ki a TEC teljes potenciálját a gazdasági integráció előtt álló akadályok leküzdése és egy egységes transzatlanti piac 2015-ig történő kialakítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy az Európai Parlament által a 2007-es költségvetése keretében engedélyezett és finanszírozott tanulmány alapján dolgozzon ki részletes menetrendet a meglévő akadályok felszámolására az említett határidő teljesítésével;

47. hangsúlyozza a TEC-nek a két partner közötti makrogazdasági együttműködés keretként való alkalmazásának jelentőségét, illetve ösztönzi az illetékes pénzügyeseket, hogy erősítsék meg együttműködésüket;

2009. március 26., csütörtök

48. üdvözlí a transzatlanti gazdasági integráció előmozdítása terén az elmúlt hónapokban elért eredményeket; úgy véli különösen, hogy a befektetések, a számviteli szabályok, a szabályozási kérdések, az importtermékek biztonsága és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok megerősítése területén a fokozott együttműködés már jelentős előrelépést eredményezett, ezért azt folytatni kell;

49. úgy véli ugyanakkor, hogy a transzatlanti gazdasági együttműködést elszámoltathatóbbá, átláthatóbbá és kiszámíthatóbbá kell tenni; a főbb érdekelteknek a lehető legkorábban meg kell állapodniuk az ülések időpontjairól, a napirendekről, az ütemtervekről és az elért haladásról szóló jelentésekről, majd azokat egy honlapon közzé kell tenni;

50. úgy véli, hogy nemzetközi fórumokon az Egyesült Államok és az Európai Unió nagy lehetőségekkel rendelkezik közös álláspontok és kezdeményezések kialakítására, figyelemmel a számos közös kereskedelmi érdekre, például a nyersanyagokhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférésre, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok érvényesítésére és a szabadalmak globális harmonizációjára; emlékeztet arra, hogy e lehetőségek jobb kihasználása mindkét fél érdekében áll;

51. aggódott az Egyesült Államok kereskedelmet akadályozó ösztönzőcsomagra irányuló új törvényjavaslata miatt, amelyet azonban módosítottak annak érdekében, hogy megfeleljen a WTO-szabályoknak, és hangsúlyozza annak rendkívüli fontosságát, hogy a jelenlegi válságra közös válasz születessen, ne pedig az EU és az USA elszigetelődéshez vezető intézkedéseket fogadjanak el;

52. támogatja a pénzügyi piacok fokozatos integrációját a jelenlegi szabályozási keretek kölcsönös elismerésén és bizonyos fokú közelítésén, valamint lehetőség szerint eseti mentességek megállapításán keresztül; emlékeztet arra, hogy a sikeres integráció alapelvei a piacokhoz való szabad hozzáférés, a nemzetközi szabványoknak megfelelő szabályozás, e szabályozás egységes alkalmazása, valamint a piaci érdekeltekkel folyó állandó párbeszéd; felhívja az EU és az USA hatóságait, hogy tartózkodjanak a belső beruházások korlátozásától, valamint előzetes egyeztetés és megállapodás nélküli, területen kívüli hatályú jogszabályok meghozatalától;

53. támogatja a befektetéseket és a transzatlanti pénzügyi szolgáltatások nyújtását hátráltató korlátok eltörlését, és helyesli az EU és az USA piaci integrációjának javítását annak érdekében, hogy jobban tudjanak versenyezni a feltörekvő piacokkal, feltéve, hogy létrejön egy olyan kielégítő prudenciális szabályozási keret, amely megakadályozza, hogy az Atlanti-óceán egyik felén kialakult válság áterjedjen az óceán túlsó felére;

54. rámutat arra, hogy a pénzügyi szolgáltatások piacának a szabályozási keret és felügyeleti normák párhuzamos felülvizsgálata nélküli integrációja csökkentené a hatóságok eredményes ellenőrzési lehetőségeit; ezért támogatja olyan szabályozás elfogadását, amely garantálja a versenyt, biztosítja a termékek, a pénzügyi intézetek és piacok fokozott átláthatóságát és hatékony felügyeletét, valamint közös kockázatkezelési modelleket alakít ki, a 2008. novemberi G20-csúcstalálkozó megállapodásaival összhangban;

55. elismeri, hogy az USA felügyeleti szervei előrelépést értek el a Basel II megállapodások végrehajtása terén a nagy bankok vonatkozásában, ugyanakkor kifogásolja, hogy az eltérések továbbra is orvoslásra várnak, mivel további terheket rónak az európai bankok Egyesült Államokban működő leányvállalataira gyengítve azok versenyképességét, továbbá megjegyzi, hogy még mindig maradtak sürgősen tisztázandó kérdések (a pénzügyi holdingok és a kis bankok tekintetében); ezért bátorítja az Egyesült Államok kongresszusát, hogy vegye fontolóra egy egységesebb felügyeleti rendszer kialakítását a bank- és biztosítási ágazatban az EU és az USA közötti koordináció megkönnyítése érdekében;

56. felszólít a felügyeleti szervek szorosabb együttműködésére a határokon átnyúló pénzügyi intézetek tevékenységének felügyelete, valamint a nem együttműködő és nem átlátható igazságszolgáltatással rendelkező területeken székhellyel rendelkező intézmények tevékenységének megakadályozása érdekében, továbbá felszólít az adóparadicsomok felszámolására;

2009. március 26., csütörtök

57. sürgeti az EU és az USA hatóságait, hogy szabályozzák a hitelminősítő intézeteket közösen vallott alapelvek és módszerek alapján a hitelminősítések iránti bizalom helyreállítása és szilárd alapokra helyezése érdekében; rámutat ugyanakkor, hogy az EU-nak saját szabályozási keret kiépítésére van szüksége, mivel az USA Értékpapír- és Tőzsdebizottsága szabványainak az európai piacon működő egyesült államokbeli ügynökségekre történő területen kívüli alkalmazása nem lenne elfogadható;

58. oszítja a Bizottság véleményét a tekintetben, hogy a hitelnyújtó intézeteket kötelezni kellene a kibocsátott hitel egy részének visszatartására annak érdekében, hogy részt vállaljanak az átruházott kockázatból; felszólít e kérdésnek a transzatlanti párbeszéd során történő megvitatására az egyenlő feltételek nemzetközi szinten történő megőrzése, valamint a világ pénzügyi piacain a rendszerben rejlő kockázatok csökkentése érdekében; úgy véli, hogy magatartási kódexet kellene elfogadni az állami befektetési alapok számára;

59. felhívja az új kongresszust, hogy módosítsa az amerikai szabályozást, amely az USA-ba érkező összes konténer átvilágítását írja elő, valamint sürgeti a kongresszust, hogy szorosan működjön együtt az EU-val a tényleges kockázaton alapuló többlépcsős megközelítés alkalmazásának biztosítása érdekében; megjegyzi, hogy a biztonságos kereskedelem különösen fontos az egyre integráltabb világgazdaságban; úgy véli azonban, hogy ez az erélytelen intézkedés új, potenciális kereskedelmi akadályt képez, amely jelentős költségeket ró a gazdasági szereplőkre, és semmilyen haszonnal sem jár az ellátási lánc biztonságát illetően;

60. reméli, hogy a TEC aktívan részt tud venni a konténerek 100 %-ának átvilágításával kapcsolatos brüsszeli és washingtoni szemináriumok megszervezésében az EU és az USA jogalkotói közötti jobb megértés előmozdítása és e probléma korai és kölcsönösen elfogadható megoldásának elősegítése érdekében;

61. javasolja, hogy a TEC következő ülésén vitassák meg, hogy célszerű-e több technikai kérdést a TEC hatáskörébe vonni, illetve hogy az EU és az USA között szélesebb körű együttműködésre van-e szükség a kibocsátáskorlátozási és -kereskedelmi rendszer működőképességének eléréséhez; javasolja, hogy az energia-intenzív iparágakra vonatkozó, meglévő közös nemzetközi referenciaértékeket fejlesszék tovább vagy illeszkézzék bele a TEC folyamatába;

*

* *

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Amerikai Egyesült Államok elnökének és kongresszusának.

A biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítése

P6_TA(2009)0194

Az Európai Parlament 2009. március 26-i ajánlása a Tanácshoz, a biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítéséről (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Stavros Lambridinis által a PSE képviselőcsoportja nevében a Tanácshoz intézett ajánlásra irányuló javaslatra a biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítéséről (B6-0302/2008),

— tekintettel a Polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezményre, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) és az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak a személyes adatok védelmére, a véleménynyilvánítás szabadságára, a magánélet és a családi élet tiszteletben tartására, valamint a szabadsághoz és biztonsághoz való jogra vonatkozó rendelkezéseire,

2009. március 26., csütörtök

- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,⁽¹⁾ a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatra,⁽²⁾ a közzétett információk további felhasználásáról szóló, 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,⁽³⁾ az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló 2007. november 13-i bizottsági javaslatra (COM(2007)0698), a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,⁽⁴⁾ valamint az Európai Közösségek Bíróságának a C-301/06 Írország kontra Parlament és Tanács ügyben 2009. február 10-én hozott döntéséről,
 - tekintettel az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2005. február 24-i 2005/222/IB tanácsi kerethatározatra,⁽⁵⁾ a nem készpénzes fizetőeszközökkel összefüggő csalás és hamisítás elleni küzdelemről szóló, 2001. május 28-i 2001/413/IB tanácsi kerethatározatra,⁽⁶⁾ a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB kerethatározat módosításáról szóló, 2008. november 28-i 2008/919/IB tanácsi kerethatározatra,⁽⁷⁾ a 2007. május 22-i, „A számítógépes bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó általános politika felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0267), valamint a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus feltárására irányuló jelenlegi kezdeményezésekre (például a „Figyeld a netet!” projektre),
 - tekintettel az Európa Tanács, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) keretében folyó, mind a bűnözés és az internetes bűnözés elleni küzdelemmel, mind pedig az alapvető jogok és szabadságjogok internetre is kiterjedő védelmével kapcsolatos munkára⁽⁸⁾,
 - tekintettel az európai bíróságok és a nemzeti alkotmánybíróságok e területen hozott közelmúltbeli ítéleteire, különösen a német szövetségi alkotmánybíróság azon ítéletére, amely a bizalmas információk védelméhez és az információs technológiai rendszerek sértetlenségéhez való jogot külön jogként ismeri el⁽⁹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére és 94. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A6-0103/2009)),
- A. mivel az internet fejlődése bizonyítja, hogy a demokratikus kezdeményezések előmozdításának nélkülözhetetlen eszközévé, valamint a politikai vita új fórumává (pl. e-kampányok, e-szavazás), a véleménynyilvánítás szabadságának (pl. blogok) és az üzleti tevékenység fejlesztésének világszerte kulcsfontosságú eszközévé válik, emellett pedig a digitális műveltség előmozdításának és az ismeretterjesztésnek az eszköze (e-tanulás), mivel az internet emellett például egyre több lehetőséget kínál kortól függetlenül minden személy számára a világ más részein élő személyekkel történő kommunikációra, és ilyen módon kitágította annak lehetőségét, hogy az emberek más kultúrákkal ismerkedjenek, és így bővítsék más népekkel és kultúrákkal kapcsolatos ismereteiket; mivel az internet emellett az egyének számára a hírforrások sokféleségét is bővítette, mivel immár a világ különböző részeiből származó híráramokból képesek tájékozódni,

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

⁽³⁾ HL L 345., 2003.12.31., 90. o.

⁽⁴⁾ HL L 105., 2006.4.13., 54. o.

⁽⁵⁾ HL L 69., 2005.3.16., 67. o.

⁽⁶⁾ HL L 149., 2001.6.2., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 330., 2008.12.9., 21. o.

⁽⁸⁾ Pl: Az Európa Tanács számítógépes bűnözésről szóló, 2001. november 23-i egyezménye; Az Európa Tanács az egyéneknek a személyes adatok gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i egyezménye.

⁽⁹⁾ BVerfG, 1 BvR 370/07, 2008. február 27.

2009. március 26., csütörtök

- B. mivel a kormányok és a közérdekű szervezetek és intézmények megfelelő szabályozási keretet kell, hogy biztosítsanak, emellett pedig megfelelő technikai eszközöket ahhoz, hogy a polgárok aktívan és hatékonyan részt vehessenek az igazgatási folyamatokban az e-kormányzattal kapcsolatos alkalmazásokon keresztül,
- C. mivel az internet teljes értelmet ad az Európai Unió Alapjogi Chartája 11. cikkében rögzített, a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó meghatározásnak, különösen az „országhatárookra tekintet nélküli” dimenziója miatt,
- D. mivel az átláthatóságot, a magánélet tiszteletben tartását és az érintettek közötti bizalmat nélkülözhetetlen elemeknek kell tekinteni ahhoz, hogy az internet tekintetében fenntartható biztonsági elképzelést alakíthassunk ki,
- E. mivel az interneten a szólásszabadság és a magánélet egyszerre megerősíthető és lehet kitéve a magán- és az állami szféra részéről behatolásoknak és korlátozásoknak,
- F. mivel az általa biztosított szabadság révén az internetet erőszakos, például szándékosan terrortámadásokra felbujtó üzenetek, továbbá különösen gyűlöletalapú bűncselekményekre felbujtó weboldalak platformjaul is felhasználják, és mivel az általánosabban értelmezett számítógépes bűnözés veszélyei világszerte fokozódtak, egyéneket (többek között gyermekeket) és hálózatokat egyaránt veszélyeztetve,
- G. mivel e bűncselekmények ellen hatékonyan és határozottan fel kell lépni, az internet alapvetően szabad és nyitott jellegének módosítása nélkül,
- H. mivel egy demokratikus társadalomban a kormány, valamint a számukra szolgáltatásokat nyújtó magántársaságok tevékenységének és meggyőződésének napról napra való figyelemmel kísérése és megítélése a polgárok joga; mivel a technológiailag fejlett megfigyelési technikák, amelyek alkalmazásának korlátait illetően időnként nincsenek meg a megfelelő jogi garanciák, fokozott mértékben veszélyeztetik ezen elv érvényesülését,
- I. mivel az egyéneknek joguk van ahhoz, hogy az interneten éljenek a szólásszabadság jogával (pl. felhasználók által generált tartalom, blogok, szociális hálózatépítés), és mivel az internetes keresőprogramok és szolgáltatók jelentősen megkönnyítették az egyének számára, hogy például más magánszemélyekről információhoz jussanak; mivel azonban vannak helyzetek, amikor az egyének ki akarják törölni az ilyen adatbázisokban szereplő információkat; mivel ezért a vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyének kitörölthessék a személyes vonatkozású adatokat az adatbázisokból,
- J. mivel a technológiai előrelépések egyre nagyobb mértékben lehetővé teszik a polgárok internetes tevékenységeinek titkos és az egyén számára gyakorlatilag észrevehetetlen megfigyelését; mivel a megfigyelési technológiák pusztán létezése nem indokolhatja automatikusan alkalmazásukat, mivel azonban a polgárok alapvető jogainak védelméhez fűződő felsőbbrendű érdekek kellene megszabnia azokat a korlátokat és pontos körülményeket, amelyek között a közhatóságok vagy társaságok ezen technológiákat alkalmazhatják; mivel az internetes bűnözés és egyes személyek és szervezetek által az internet polgárok jogainak megsértésére történő felhasználásakor a nyílt demokratikus társadalmat érő fenyegetések elleni küzdelem nem jelentheti azt, hogy a tagállamok jogot formálnak valamennyi, területükön bonyolódó internetes adatforgalom elfogására és nyomon követésére, legyen szó saját polgáraikról vagy külföldről érkező adatokról; mivel a bűnözés elleni küzdelemnek arányosnak kell lennie a bűncselekmény jellegével,
- K. mivel a személyazonosság ellopása és az ezzel való csalás olyan, egyre fokozódó probléma, amelyet a hatóságok, az egyes polgárok és vállalatok még csak most kezdenek felismerni, és ennek kapcsán jelentős biztonsági aggályok merülnek fel az internet sokféle célból történő, egyre intenzívebb használatának összefüggésében, ideértve a kereskedelmet és a bizalmas információk megosztását is,
- L. mivel nem szabad elfelejteni, hogy amikor olyan jogokról van szó, mint a véleménynyilvánítás szabadsága vagy a magánélet tiszteletben tartása, ezen jogok gyakorlását a közhatóságok akkor korlátozhatják, ha az a joggal összeegyeztethető, szükséges, arányos és megfelelő egy demokratikus társadalomban,

2009. március 26., csütörtök

- M. mivel az interneten jelentős hatalom- és tudásbeli különbség van egyrészt a vállalati és kormányzati szervezetek, másfelől pedig az egyéni felhasználók között; mivel ezért vitát kell kezdeni a „beleegyezés” szükséges korlátozásáról, mind abból a szempontból, hogy a vállalatok és kormányok milyen adatok megadására kérhetik a felhasználót, mind pedig azt illetően, hogy az egyének számára milyen mértékig írható elő magánéletük és más alapvető jogaik feladása ahhoz, hogy bizonyos internetes szolgáltatásokban vagy más kiváltságokban részesüljenek,
- N. mivel az internet globális, nyitott és részvételen alapuló jellegénél fogva általában véve szabadságot élvez, ez nem zárja ki annak szükségességét, hogy (nemzeti és nemzetközi szinten, a köz- és magánszférában egyaránt) mérleljük, miként tarthatók tiszteletben és védhetők meg az internetfelhasználók alapvető szabadságjogai, illetve biztonságuk,
- O. mivel az internetes világban érintett alapvető jogok magukban foglalják többek között a következőket: a magánélet tiszteletben tartása (ideértve a személyes digitális lábnyom végleges törléséhez való jogot is), adatvédelem, a véleménynyilvánítás szabadsága, szólás- és gyülekezési szabadság, sajtószabadság, politikai véleménynyilvánítás és részvétel, megkülönböztetésmentesség és oktatás; mivel az ilyen jogok tartalmának, alkalmazási területüket és hatókörüket is ideértve, az ilyen jogok által biztosított védelem mértékének, illetve az ilyen jogokkal való visszaélés tilalmának a tagállami alkotmányokban, a nemzetközi emberi jogi szerződésekben – ideértve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményt –, a közösségi jog általános elveiben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában és/vagy más vonatkozó nemzeti, nemzetközi és közösségi jogi szabályokban garantált emberi és alapjogok védelmére vonatkozó szabályok hatálya alá kell tartoznia, azok adott alkalmazási területén,
- P. mivel valamennyi érintett és az interneten aktív szereplő felelősséget kell, hogy vállaljon, és részese kell, hogy legyen olyan fórumoknak, ahol az internettel kapcsolatos sürgős és fontos kérdéseket beszélnek meg a közös megoldások megtalálása és előmozdítása érdekében,
- Q. mivel a digitális írástudatlanság a 21. század újfajta írástudatlansága lesz; mivel az internethez való hozzáférés valamennyi polgár számára való biztosítása ezért ugyanolyan, mint az iskolához való hozzáférés biztosítása valamennyi polgár számára, és mivel e hozzáférést kormányok vagy magántársaságok nem tagadhatják meg büntetés gyanánt; mivel ezzel a hozzáféréssel nem szabad illegális tevékenységek folytatása során visszaélni; mivel fontos az olyan új kérdések kezelése, mint a hálózatsemlegesség, az együttműködhetőség, valamennyi internetes csomópont globális elérhetősége, valamint a nyílt formátumok és nyílt szabványok,
- R. mivel az internet nemzetközi, multikulturális és különösen többnyelvű jellegét még nem támogatják teljes mértékben a világháló technikai infrastruktúrái és protokolljai,
- S. mivel fontos, hogy az internetre vonatkozó törvénnyel („Internet Bill of Rights”) kapcsolatos jelenleg is zajló folyamat során figyelembe vegyenek valamennyi, a területet érintő vonatkozó kutatást és vállalkozást, beleértve a témában nemrég készült uniós tanulmányokat ⁽¹⁾,
- T. mivel a gazdasági tevékenység fontos az internet további dinamikus fejlődéséhez, ugyanakkor viszont gazdasági hatékonyságát tisztességes verseny, továbbá a szellemi tulajdonjogok védelme útján kell megóvni, szükséges, arányos és megfelelő mértékben,
- U. mivel fenn kell tartani a megfelelő egyensúlyt a közszféra információinak – a kreatív és kulturális kísérletek és csere számára eddig soha nem látott lehetőségeket nyújtó – további felhasználása és a szellemi tulajdonjogok védelme között,

⁽¹⁾ Egy nemrég elkészült tanulmány („A biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítése - a számítógépes bűnözés elleni harcra irányuló uniós politika”) többek között felveti egy nem kötelező érvényű internetes törvény („Internet Bill of Rights”) elfogadásának lehetőségét.

2009. március 26., csütörtök

- V. mivel az információs és kommunikációs technológiai (IKT) szektorban tevékenykedő vállalatok világszerte egyre növekvő kormányzati nyomással szembesülnek a nemzeti jogszabályok és szakpolitikák olyan módon történő betartását illetően, amely ellentétben állhat a véleménynyilvánítás szabadságához és a magánélethez való, nemzetközileg elismert emberi jogokkal; mivel történtek pozitív lépések, többek között egy több érdekelt felet tömörítő, vállalatokból, nem kormányzati szervezetekből (ideértve az emberi jogi és a sajtószabadságot képviselő csoportokat is), befektetőkből és tudósokból álló csoport együttműködő megközelítést alakított ki, amelynek célja az IKT-szektorban a véleménynyilvánítás és a magánélet szabadságának védelme és fejlesztése, és létrehozta a globális hálózati kezdeményezést (GNI) ⁽¹⁾,
- W. mivel az EU és polgárai számára nagyon fontosak a szigorú adatvédelmi szabályok, és az adatvédelemről szóló 95/46/EK irányelv ⁽²⁾ preambulumbekzdése egyértelműen megállapítja, hogy a technológia (vagyis az adatfeldolgozási rendszerek) „célja az ember szolgálata”, és annak tiszteletben kell tartania a személyek „alapvető jogait és szabadságait, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogukat, és hozzá kell járulniuk a gazdasági és társadalmi fejlődéshez, a kereskedelem fejlődéséhez, valamint az egyének jólétéhez”,
1. a következő ajánlásokat címezi a Tanácshoz:

Korlátlan és biztonságos internet-hozzáférés mindenkinek

- a) vegyen részt az arra irányuló erőfeszítésekben, hogy az internet fontos eszközzé váljék a felhasználók szerepének megerősítése tekintetében, olyan környezetben, amely lehetővé teszi az alulról felfelé történő építkezés elvének és az e-demokráciának a kialakulását, szavatolva ugyanakkor, hogy számottevő biztosíték álljon rendelkezésre, miután e területen az ellenőrzés és a cenzúra új formái alakulhatnak ki; a felhasználók által az interneten élvezett szabadságnak és a magánélet védelmének valósnak kell lennie, nem pedig pusztán látszólagosnak;
- b) ismerje el, hogy az internet rendkívüli alkalmat nyújthat az aktív polgárság fejlesztésére, és hogy e tekintetben a hálózatokhoz és tartalmakhoz való hozzáférés az egyik legfontosabb tényező; ajánlja e kérdés további kidolgozását azon feltételezésből kiindulva, hogy az információs társadalomban való részvétel mindenki joga, és hogy az intézmények és az érdekelték minden szinten általános felelősséget viselnek a fejlődés elősegítésében, ami a digitális írástudatlanság és a digitális korszak demokráciájából való kirekesztés mint két fő probléma leküzdésére irányul ⁽²⁾;
- c) sürgesse a tagállamokat, hogy reagáljanak a társadalom egyre növekvő információtudatosságára, és találják meg a módját annak, hogy a döntéshozatal átláthatóbbá váljon, azáltal, hogy nagyobb hozzáférést biztosítanak a polgároknak a kormányok által tárolt információkhoz, annak érdekében, hogy a polgárok kihasználhassák az adott információ előnyeit; ugyanezen elveket alkalmazza a saját információi tekintetében;
- d) a többi fontos szereplővel együtt biztosítsa, hogy a biztonságot, a véleménynyilvánítás szabadságát és a magánélet védelmének kérdését, valamint az internet nyitottságát ne egymással versengő célokként közelítsék meg, hanem párhuzamosan, a sürgető kérdésekre megfelelő választ adó átfogó elképzelés részeként;
- e) biztosítsa, hogy a kiskorúaknak az ENSZ gyermekjogi egyezményében előírtak és az uniós jogban foglaltak szerint a károsodás elleni védelemhez való törvényes joga teljes mértékben be legyen tartva minden vonatkozó intézkedésben, eszközben vagy határozatban, amely az internetes biztonság és szabadság megerősítésével kapcsolatos;

Határozott elkötelezettség a számítógépes bűnözés elleni küzdelem iránt

- f) hívja fel a Tanács elnökségét és a Bizottságot arra, hogy a számítógépes bűnözés elleni küzdelem érdekében vegyenek fontolóra és dolgozzanak ki átfogó stratégiát, többek között az Európa Tanács internetes bűnözésről szóló egyezményének megfelelően, beleértve a személyazonosság ellopása és az ezzel való csalás kérdésének uniós szintű kezelését, egyrészt az internetszolgáltatókkal, másrészt a felhasználói szervezetekkel, továbbá az IT-bűnözéssel foglalkozó rendőri hatóságokkal együttműködve, és tegyenek javaslatot arra, hogy hogyan alakítsanak ki tudatosító kampányokat és akadályozzák meg az ilyen bűncselekményeket, ugyanakkor biztosítva, hogy az internethasználat biztonságos és mindenki számára ingyenes legyen; szorgalmazza egy EU-s helpdesk létrehozását a személyazonosság ellopása és az ezzel való csalás áldozatainak segítésére;

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ Az Európa Tanács 2008. szeptember 17-i, „Internet - kritikus erőforrás mindenki számára” című dokumentuma hangsúlyozza, hogy „az internettel kapcsolatban a méltányosság és a részvétel biztosítása és előmozdítása jelentős lépés az általában vett társadalmi méltányosság és részvétel fejlődése irányába”.

2009. március 26., csütörtök

- g) ösztönözze a magán- és a közszféra szereplői közötti, e téren szükséges együttműködésről, valamint a bűnüldözési együttműködés fokozásáról való gondolkodást, a rendészeti és igazságügyi hatóságok megfelelő képzésével együtt, beleértve az alapvető jogok védelmével kapcsolatos képzést; ismerje el a megosztott felelősség szükségességét, illetve a társszabályozás és önszabályozás előnyeit, mivel ezek hatékony alternatívák vagy kiegészítő eszközök lehetnek a hagyományos jogszabályok tekintetében;
- h) biztosítsa, hogy a „Figyeld a netet!” projekt keretében megkezdett munka és azok az új kezdeményezések, amelyek célja a számítógépes bűnözéssel kapcsolatos információk terjesztésének javítása, ideértve a nemzeti riasztási platformok és egy európai riasztási platform létrehozását is az internetes bűncselekmények bejelentésére (az Europol részéről internetes bűnözéssel foglalkozó európai platform létrehozása) szükségesek, arányosak és megfelelőek legyenek, és ezekhez minden szükséges biztosíték társuljon;
- i) sürgeti a tagállamokat, hogy az internetet használó gyermekek védelme érdekében aktualizálják jogszabályaikat és tegyék büntethetővé a „grooming”-ot (a gyermekek szexuális célból az interneten keresztül történő megkeresése), mint ahogy azt az Európa Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolás és szexuális visszaélés elleni védelméről szóló 2007. október 25-i egyezménye is meghatározza;
- j) az uniós jognak megfelelően ösztönözze a gyermekek védelmét és szülei oktatását szolgáló, az új e-veszélyekkel kapcsolatos programokat, és készítsen hatásvizsgálatot az eddig működő programok hatékonyságáról; ennek során vegye figyelembe különösen az online játékokat, amelyek elsősorban a gyermekeket és a fiatalokat veszik célba;
- k) ösztönözzön valamennyi uniós számítógépgyártót arra, hogy előzetesen telepítsenek a gépekre könnyen aktiválható gyermekvédelmi szoftvereket;
- l) fogadja el a szellemi tulajdonjogok érvényesítését biztosító büntetőjogi intézkedésekről szóló irányelvet, a jelenlegi, arra irányuló innovációs kutatás fényében elvégzett értékelést követően, hogy az milyen mértékben szükséges és arányos, és egyszersmind ugyanazon céltól vezérelve tiltsa meg minden felhasználó internetes tevékenységeinek szisztematikus ellenőrzését és megfigyelését, és biztosítsa, hogy a büntetések arányosak legyenek az elkövetett jogsértésekkel; ezzel összefüggésben tartsa tiszteletben a véleménynyilvánítás és az egyéni felhasználók egyesülésének szabadságát, és lépjen fel a szellemi tulajdonjogok számítógépes megsértésének ösztönzése ellen, beleértve a hozzáférésnek a szellemi tulajdonjogok birtokosai által bevezetett, esetenként túlzott korlátozásait is;
- m) biztosítsa, hogy a vitatható politikai nézetek interneten való kifejtése ne járjon büntetőjogi felelősségre vonással;
- n) biztosítsa, hogy semmilyen törvény vagy gyakorlat ne korlátozza vagy tegye büntethetővé az újságírók és a média jogát az információ híradási célból történő összegyűjtésére és terjesztésére;

Az alapvető szabadságjogok interneten való teljes körű védelmének és fokozott előmozdításának folyamatos figyelemmel kísérése

- o) vegye fontolóra, hogy a „digitális identitás” egyre nagyobb mértékben válik „énünk” elválaszthatatlan részévé, ezért fontos, hogy megfelelően és hatékonyan megvédjük a magán- és a közszféra szereplőtől – ilyen módon az egyén „digitális identitásához” szervesen kapcsolódó adatokat meg kell határozni és védeni kell, és annak valamennyi elemét elidegeníthetetlen személyes, nem gazdasági és nem értékesíthető jognak kell tekinteni; vegye megfelelően figyelembe a névtelenséget, az álnevek használatát és az információáramok ellenőrzését a magánélethez való jog vonatkozásában, és azt, hogy a felhasználók számára biztosítani kell a magánélet hatékony védelméhez szükséges eszközöket, illetve az ezekről történő tájékoztatást, például a különféle rendelkezésre álló, magánélet védelmét javító technológia (Privacy Enhancing Technologies, PET) felhasználásával;

2009. március 26., csütörtök

- p) biztosítsa, hogy azok a tagállamok, amelyek területükön belül adatforgalom elfogásával és nyomon követésével foglalkoznak, legyen szó saját polgáraikra vonatkozó vagy külföldről érkező adatokról, a törvény által támasztott szigorú feltételek és biztosítékok mellett tegyék ezt; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy – amennyiben a nemzeti jog előír távnyomozást –, azokat a hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságok által kiadott érvényes kutatási parancs alapján hajtsák végre; megállapítja, hogy a távnyomozások végrehajtására vonatkozó, a közvetlen kutatásokhoz képest egyszerűsített eljárások elfogadhatatlanok, mivel sértik a jogállamiságot és a magánélethez való jogot;
- q) ismerje el az internetes felügyelet és ellenőrzés egyes olyan formáinak veszélyességét, amelyek az egyének összes „digitális” lépésének nyomon követését is szolgálják a felhasználó profiljának létrehozása és „pontozás” céljából; tegye egyértelművé, hogy e technikákat minden esetben szükségességük és arányosságuk alapján kell értékelni, az általuk elérni kívánt célokra való tekintettel; hangsúlyozza, hogy nagyobb tudatosságra és a felhasználók e-tevékenységeikre vonatkozó – beleértve személyes adataik megosztását (pl. a közösségépítő hálózatok esetében) –, tájékoztatáson alapuló egyetértésére van szükség;
- r) sürgesse a tagállamokat, hogy azonosítsanak be minden olyan szervezetet, amely internetes megfigyelést alkalmaz, és készítsenek a nyilvánosság számára elérhető éves jelentést az internetes megfigyelésről, biztosítva a jogszerűséget, arányosságot és átláthatóságot;
- s) vizsgálja meg és állapítsa meg a felhasználóktól akár kormányok, akár magántársaságok által kérhető és megkövetelhető, a magánéletük egy részéről való lemondást érintő „hozzájárulás” korlátait, mivel nyilvánvaló egyensúlyhiány áll fenn az egyéni felhasználók és ezen intézmények tárgyalóereje és ismeretei között;
- t) szigorúan korlátozza, határozza meg és szabályozza azon eseteket, amelyekben egy magántulajdonú internetes társaságot adatok kormányzati hatóságoknak való átadására lehet felszólítani, és biztosítsa, hogy az említett adatok kormányok által történő felhasználására a legszigorúbb adatvédelmi normák vonatkozzanak; dolgozzon ki hatékony ellenőrzést és értékelést ezen eljárás tekintetében;
- u) hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az internetfelhasználók megerősíthessék arra irányuló jogukat, hogy az internetes weboldalakon vagy harmadik felek adathordozóin tárolt személyes adataikat véglegesen törölthessék; biztosítsa, hogy a felhasználók erre vonatkozó döntését az internetszolgáltatók, az e-kereskedők és információs társadalmi szolgáltatók tiszteletben tartják; biztosítsa, hogy a tagállamok rendelkeznek az állampolgárok saját személyes adataikhoz való hozzáférési jogának hatékony érvényesítéséről, beleértve szükség esetén az ilyen adatok törlését vagy weboldalokról való eltávolítását;
- v) ítélje el az internetes honlapokon kereshető tartalmak kormányok általi cenzúrázását, különösen, ha e korlátozások gátat szabhatnak a politikai véleménynyilvánításnak;
- w) hívja fel a tagállamokat annak biztosítására, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát a köz- vagy a magánszféra nem korlátozhatja önkényesen, valamint hogy kerüljenek minden olyan jogalkotási vagy igazgatási intézkedésre, amely bármilyen módon gátat szabhat a szólásszabadságnak;
- x) emlékezzen arra, hogy a személyes adatok harmadik országok részére történő átadásának összhangban kell állnia többek között a 95/46/EK irányelvben és a 2008/977/IB kerethatározatban megfogalmazott rendelkezésekkel;
- y) hívja fel a figyelmet arra, hogy a „tárgyak internetének” fejlesztésekor és a rádiófrekvenciás azonosítórendszerek (RFID) használatakor nem szabad megkerülni az adatok és a polgárok jogainak védelmét;
- z) hívja fel a tagállamokat, hogy alkalmazzák helyesen a személyes adatokról szóló 95/46/EK irányelvet az internet vonatkozásában; emlékeztesse a tagállamokat, hogy a személyes adatok feldolgozására alkalmazott technológiától függetlenül ezt az irányelvet – és különösen annak 8. cikkét – kell alkalmazni, és hogy az irányelv rendelkezéseinek értelmében a tagállamoknak jogsértés esetén biztosítaniuk kell a bírósági jogorvoslathoz való jogot és a kártérítést (22., 23. és 24. cikk);

2009. március 26., csütörtök

- aa) ösztönözze az internetre vonatkozó törvény („Internet Bill of Rights”) alapelveinek az internettel kapcsolatos eszközök és alkalmazások kutatási és fejlesztési folyamatába történő beillesztését, illetve a „beépített magánélet-védelem” elvének érvényesítését, amelynek értelmében a magánélet- és adatvédelmi előírásokat a lehető leghamarabb be kell építeni az új technológiai fejlesztések életciklusába, biztosítva a polgárok számára a felhasználóbarát környezetet;
- ab) támogassa és kérje az európai adatvédelmi biztos és a 29. cikk szerinti munkacsoport aktív bevonását a potenciálisan adatvédelmi vonatkozású internetes tevékenységekkel kapcsolatos európai jogszabályok kidolgozásába;

Nemzetközi vállalkozások

- ac) serkentse az internet valamennyi szereplőjét, hogy vegyen részt az internetre vonatkozó törvény („Internet Bill of Rights”) kialakításának folyamatában, amely alapját a meglévő alapvető jogok képezik, és amely azok érvényesülését és az új elvek elismerését mozdítja elő; e tekintetben az „Internet Bill of Rights” kapcsán létrejött dinamikus koalíciónak vezető szerepet kell játszania;
- ad) biztosítsa, hogy ezzel összefüggésben vegyenek fontolóra egy sok érdekeltet sok szinten tömörítő, folyamatorientált kezdeményezést, valamint a globális és helyi kezdeményezések elegyét, azzal a céllal, hogy pontosan meghatározzák és védjék az internetfelhasználók jogait, és ezáltal biztosítsák a folyamat jogszerűségét, elszámoltathatóságát és elfogadhatóságát;
- ae) ismerje el, hogy az internet globális és nyitott jellege miatt globális adatvédelmi, biztonsági és szólásszabadsággal kapcsolatos normák szükségesek; ebben az összefüggésben hívja fel a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vállaljanak kezdeményező szerepet az ilyen normák létrehozásában; üdvözölje az adatvédelmi és a magánélet védelmével foglalkozó biztosok Strasbourgban, 2008. október 15–17-én megtartott 30. nemzetközi konferenciáján elfogadott állásfoglalást, amely annak a sürgető szükségességéről szól, hogy egy határok nélküli világban meg kell óvni a magánéletet, és közös javaslatot kell kidolgozni a személyes adatok védelmére vonatkozó nemzetközi normák vonatkozásában; sürgessen minden EU-s érintettet (az állami és a magánszférából egyaránt), hogy vegyenek részt e vizsgálódásban;
- af) hangsúlyozza annak szükségességét, hogy valós internetes e-agorát hozzanak létre, ahol az uniós polgárok interaktívabb vitát folytathatnak a döntéshozókkal és más intézményi érintettekkel;
- ag) ösztönözze az EU tevékeny részvételét az internet globális és helyi szempontjaival foglalkozó nemzetközi fórumokon, például az internetes kormányzás fórumán (Internet Governance Forum, IGF);
- ah) valamennyi jelentős uniós szereplővel egyetemben vegyen részt egy európai IGF létrehozásában, amely összesítené a nemzeti IGF-ek által gyűjtött tapasztalatokat, regionális pólusként működne, és hatékonyabban közvetítené az európai szintű ügyeket, véleményeket és aggodalmakat az elkövetkező IGF-eken;

*

* *

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

2009. március 26., csütörtök

A hajóbontás javítására irányuló EU stratégia

P6_TA(2009)0195

Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása a hajóbontás gyakorlatának javítására irányuló EU-stratégiáról

(2010/C 117 E/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a hajóbontás gyakorlatáról szóló, 2007. május 22-i zöld könyvére (COM(2007)0269),
 - tekintettel a hajóbontás gyakorlatának javításáról szóló zöld könyvről szóló, 2008. május 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak a hajóbontás gyakorlatának javítására irányuló EU-stratégiáról szóló, 2008. november 19-i közleményére (COM(2008)0767),
 - tekintettel az EK-Szerződés 2. és 6. cikkére, amelyek értelmében a környezetvédelmi előírásokat integrálni kell a közösségi politika különféle területeibe a gazdasági tevékenységek környezeti szempontból fenntartható fejlesztése érdekében,
 - tekintettel az EK-Szerződés 175. cikkére,
 - tekintettel a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának és ártalmatlanításának ellenőrzéséről szóló egyezményre (Bázei Egyezmény), amit az ENSZ 1989. március 22-én a veszélyes hulladékok nemzetközi szállítását szabályozó keretként fogadott el,
 - tekintettel a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (hulladékszállítási rendelet) ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2009. májusi diplomáciai konferenciára, amelyet a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet tart a hajók biztonságos és környezetkímélő újrahaznosításáról szóló egyezmény (a hajók újrahaznosításáról szóló egyezmény) kapcsán,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel komoly aggodalmak merülnek fel annak kapcsán, hogy sürgős uniós szintű szabályozási lépések nélkül tovább súlyosbodnak a dél-ázsiai hajóbontási körülmények, amelyek a környezetre nézve pusztító hatásúak, az ott alkalmazott emberek szempontjából pedig lealacsonyítóak,
- B. mivel – miután az Európai Tanács támogatta – a Bázei Egyezmény elismeri, hogy hajók is hulladékká válhatnak; mivel azonban ugyanez a tárgy más nemzetközi szabályok értelmében továbbra is hajónak tekinthető, ugyanis jelenleg a tulajdonosok többsége nem tájékoztatja a hatóságokat a hajó lebontására irányuló szándékáról; mivel így a tulajdonosoknak is gondoskodniuk kell arról, hogy továbbítsák a tájékoztatást a hajók lebontására irányuló szándékról, illetve a hajóikon található veszélyes anyagokról,
- C. mivel a hulladékszállításról szóló rendeletet továbbra is módszeresen figyelmen kívül hagyják, és mivel elismert tény, hogy a szívességi lobogó szerinti államok felelőssége és szerepe jelentős akadályt jelent a veszélyes hulladékok illegális exportja elleni küzdelem tekintetében,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ HL L 190, 2006.7.12., 1. o.

2009. március 26., csütörtök

- D. mivel az egyhéjazatú olajszállító tartályhajók forgalomból való globális kivonását követően leszerelt hajók, illetve a részben a recesszió miatt forgalomból kivont öreg hajók nagy száma – amennyiben az EU nem tesz azonnali és konkrét lépéseket – a normáknak nem megfelelő dél-ázsiai létesítmények ellenőrizetlen terjedéséhez vezet, sőt a jelenség továbbterjedhet az afrikai régió országaira is,
- E. mivel globális szinten elítélték az úgynevezett „partra vetést”, vagyis a hajóbontás azon módszerét, amikor a hajókat az apálykor szárazra kerülő partszakaszra futtatják, hiszen ez a módszer nem képes biztosítani sem a munkások biztonságát, sem a tengeri környezet megfelelő védelmét a hajókból származó szennyezésekkel szemben,
1. hangsúlyozza, hogy a Parlament fent említett állásfoglalása, valamint az abban kifejtett álláspont ma is érvényes, illetve aláhúzza, hogy ezt az álláspontot a hajók újrahaznosításáról szóló, 2009 májusában elfogadandó egyezménynek a lehető legnagyobb mértékben tükröznie kell;
 2. hangsúlyozza, hogy az újrahaznosítást is a hajók élettartamának részeként kell felfogni, az újrahaznosítási kötelezettséget is figyelembe véve a hajók megépítésére és felszerelésére irányuló tervezési szakaszban is;
 3. kiemeli, hogy az élettartamuk végére érő hajókat veszélyes hulladéknak kell tekinteni, mivel sokféle veszélyes anyagokat tartalmaznak, és ezért e hajóknak a Bázeli Egyezmény hatálya alá kell tartozniuk;
 4. üdvözli a hajóbontás gyakorlatának javítására irányuló EU-stratégiát; hangsúlyozza azonban, hogy a Bizottságnak gyorsan túl kell lépnie a megvalósíthatósági tanulmányok szakaszán, és teljes mértékben el kell köteleznie magát a hulladékszállítási rendelet hatékony végrehajtását szavatoló fellépés mellett; ezzel összefüggésben szigorúbb ellenőrzést és nyomon követést kér a nemzeti kikötői hatóságoktól, valamint felkéri a Bizottságot, hogy készítsen iránymutatásokat e kérdéskörrel kapcsolatosan;
 5. hangsúlyozza, hogy nincs vesztegetnivaló idő, és konkrét, az IMO sajnálatosan erőtlen lépéseit meghaladó, EU-szintű szabályozási fellépésre szólít fel;
 6. az élettartamuk végére érő hajók „partra vetésének” kimondott tilalmát kéri, és úgy véli, hogy az EU keretében a dél-ázsiai országoknak nyújtott minden műszaki támogatásnak célul kell kitűznie az említett, teljességgel fenntarthatatlan és teljes mértékben elfogadhatatlan hajóbontási módszer felszámolását;
 7. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tárgyalások során olyan hatálybalépési feltételekre törekedjenek, amelyek biztosítják a hajók újrahaznosításáról szóló egyezmény gyors alkalmazhatóságát;
 8. felkéri a tagállamokat, hogy az IMO-szintű megállapodás megszületése után a lehető leghamarabb írják alá és ratifikálják a hajók újrahaznosításáról szóló egyezményt;
 9. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a hajótulajdonosokat, hogy késedelem nélkül alkalmazzák a hajók újrahaznosításáról szóló egyezmény főbb elemeit annak érdekében, hogy az elkövetkező hónapokban és években lebontásra küldött hajókat valóban biztonságos és környezetkímélő módon szereljék szét;
 10. hangsúlyozza, hogy a 2009 májusában Hongkongban elfogadandó, a hajók újrahaznosításáról szóló egyezményt értékelni kell majd abból a szempontból, hogy a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának és ártalmatlanításának ellenőrzéséről szóló, az európai hulladékszállítási rendeletbe integrált Bázeli Egyezménnyel azonos ellenőrzési szintet biztosít-e;
 11. támogatja a Bizottság azon javaslatait, amelyek a hajóbontó létesítmények független tanúsítására és ellenőrzésére irányulnak; úgy véli, hogy sürgősen szükség van ilyen intézkedésekre, és hangsúlyozza, hogy a hajóiparnak juttatott bármiféle közösségi támogatást attól kell függővé tenni, hogy a kedvezményezett tanúsított hajóbontó létesítményeket használják-e; üdvözli e tekintetben az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség által kidolgozott normákat, amelyek a helyes irányba tett lépések, ám további fejlődést remél a közeljövőben;

2009. március 26., csütörtök

12. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon konkrét intézkedéseket, például a biztonságos és tiszta újrahasonosító létesítmények címkézésére irányuló rendszert annak érdekében, hogy elő lehessen mozdítani a tudás- és technológiatranszfert, ezáltal hozzásegítve a dél-ázsiai hajóbontó létesítményeket a nemzetközi biztonsági és környezetvédelmi szabványok, és különösen a hajók újrahasonosításáról szóló egyezmény által előírandó szabványok betartásához; úgy véli, hogy a hajóbontásban érintett országokat célzó fejlesztési támogatásokra irányuló EU-politika szélesebb keretében is figyelembe kell venni ezt a célkitűzést;

13. határozottan ösztönzi az EU és a hajóbontásban érintett dél-ázsiai országok kormányai közötti párbeszédet a hajóbontó létesítmények munkakörülményei vonatkozásában, ideértve a gyermekmunka kérdését is;

14. kéri egy, a hajógyártó ipar kötelező jellegű hozzájárulásán alapuló és a termelő felelősségét kimondó elvnek megfelelő finanszírozási mechanizmus kialakítását;

15. kéri a Bizottságot, hogy világosan mondja ki a szennyezés tulajdonosa felett joghatósággal rendelkező állam felelősségét;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Törökország, Banglades, Kína, Pakisztán és Indiai kormányának, illetve az IMO-nak.

2009. március 24., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Közösség és Nepál közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás *

P6_TA(2009)0146

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és Nepál kormánya közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2008)0041),
 - tekintettel az EK-Szerződés 80. cikkének (2) bekezdésére és 300. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első mondatára,
 - tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0041/2009),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére, 83. cikke (7) bekezdésére és 43. cikke (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0071/2009),
1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Nepál kormányának.

2009. március 24., kedd

Kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok (kodifikált változat) *I**

P6_TA(2009)0147

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok egyes alkatrészeiről és jellemzőiről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Együttdöntési eljárás – kodifikáció)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0690),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0414/2008),

— tekintettel a jogalkotási szövegek hivatalos kodifikációjának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,

— tekintettel eljárási szabályzat 80. és 51. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0130/2009),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított formában;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2009. március 24., kedd

A vámmentességek közösségi rendszere (kodifikált szöveg) *

P6_TA(2009)0148

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))

(2010/C 117 E/37)

(Konzultációs eljárás – kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0842),
 - tekintettel az EK-Szerződés 26., 37. és 308. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlammal (C6-0019/2009),
 - tekintettel a jogalkotási szövegek hivatalos kodifikációjának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0129/2009),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított formában;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2009. március 24., kedd

Az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtés *

P6_TA(2009)0149

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló 2533/98/EK szülő tanácsi rendelet módosítására irányuló rendeletre vonatkozó ajánlásról (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank a Tanácshoz intézett ajánlására (13411/2008) ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 107. cikkének (6) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0351/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0119/2009),
1. jóváhagyja az Európai Központi Bank ajánlását, annak módosított formájában;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja az Európai Központi Bank ajánlását;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és az Európai Központi Banknak.

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló ajánlás – módosító jogszabály
7 a preambulumbekendés (új)

(7a) Az átláthatóság növelése érdekében a pénzügyi ágazati intézményektől a KBER által összegyűjtött statisztikai adatokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, ugyanakkor biztosítani kell az adatok magas szintű védelmét.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló ajánlás – módosító jogszabály
7 b preambulumbekendés (új)

(7b) Az európai statisztika fejlesztése, előállítása és terjesztése tekintetében figyelembe kell venni a legjobb gyakorlatokat és a vonatkozó nemzetközi ajánlásokat.

⁽¹⁾ HL C 251., 2008.10.3., 1. o.

2009. március 24., kedd

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 3**Rendeletre irányuló ajánlás – módosító jogszabály
8 preambulumbekkezdés**

(8) Fontos továbbá a KBER és az Európai Statisztika Rendszer (ESR) közötti szoros együttműködés biztosítása, nevezetesen a bizalmas adatok két rendszer közötti, statisztikai célú kicserélésének támogatása a Szerződés 285. cikke és az Alapokmány 5. cikke tükrében.

(8) Fontos továbbá **a statisztikai adatok gyűjtésével kapcsolatos párhuzamos munkavégzés elkerülése érdekében** a KBER és az Európai Statisztika Rendszer (ESR) közötti szoros együttműködés biztosítása, nevezetesen a bizalmas adatok két rendszer közötti, statisztikai célú kicserélésének támogatása a Szerződés 285. cikke és az Alapokmány 5. cikke tükrében.

Módosítás 4**Rendeletre irányuló ajánlás – módosító jogszabály****1 cikk – 2 a pont (új)**

2533/98/EK rendelet - 2a. cikk (új)

2a. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:**„2a. cikk****Az ESR-rel való együttműködés**

Az adatszolgáltatási teher mérséklése, a párhuzamos munkavégzés elkerülése és az európai statisztikák előállításához szükséges koherens megközelítés biztosítása céljából a KBER és az ESR szorosan együttműködik a 3. cikkben megállapított statisztikai elvek betartása mellett.”

Módosítás 5**Rendeletre irányuló ajánlás – módosító jogszabály****1 cikk – 4 pont – g pont**

2533/98/EK rendelet - 8 cikk – 11-13 bekezdés

g) A szöveg a következő (11)–(13) bekezdéssel egészül ki: törölve

„(11) Az e rendelet hatálya alá nem tartozó bizalmas statisztikai információk kicserélésére vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül sor kerülhet a bizalmas statisztikai információknak az azokat összegyűjtő KBER-tag és valamely ESR-hatóság közötti kicserélésére, amennyiben ez a továbbítás szükséges az európai statisztikák eredményes fejlesztéséhez, elkészítéséhez vagy terjesztéséhez, illetve azok minőségének javításához, az ESR és a KBER hatáskörén belül. Az első továbbítást követő minden továbbításhoz az információt összegyűjtő KBER-tag kifejezett hozzájárulása szükséges.

(12) Ha valamely ESR-hatóság és egy KBER-tag között sor kerül bizalmas adatok kicserélésére, ezeket az adatokat kizárólag statisztikai célokra lehet használni, és azok kizárólag a munkakörüik szerint statisztikai tevékenységet végző alkalmazottak számára lehetnek hozzáférhetőek.

2009. március 24., kedd

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(13) A .../.../EK rendelet 19. cikkében említett védintézkedések valamennyi olyan bizalmas adatra vonatkoznak, amelyeket valamely ESR-hatóság és KBER-tag között a fenti (11) és (12) bekezdésnek, valamint a .../.../EK rendelet 20. cikke (1a) bekezdésének megfelelően továbbítottak. Az EKB éves titoktartási jelentést tesz közzé a statisztikai adatok bizalmas jellegének garantálására elfogadott intézkedésekről.”;

Módosítás 6

Rendeletre irányuló ajánlás – módosító jogszabály

1 cikk – 4 a pont (új)

2533/98/EK rendelet - 8 a cikk (új)

4a. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Együttműködés az ESR és a KBER között

(1) Az e rendelet hatálya alá nem tartozó bizalmas statisztikai információk kicserélésére vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül sor kerülhet a bizalmas statisztikai információknak az azokat összegyűjtő KBER-tag és valamely ESR-hatóság közötti kicserélésére, amennyiben ez a továbbítás szükséges az európai statisztikák – ideértve az euróövezetre vonatkozó statisztikákat is – eredményes fejlesztéséhez, elkészítéséhez vagy terjesztéséhez, illetve azok minőségének javításához, az ESR és a KBER hatáskörén belül.

Az első továbbítást követő minden továbbításhoz az információt összegyűjtő KBER-tag kifejezett hozzájárulása szükséges.

(2) Ha valamely ESR-hatóság és egy KBER-tag között sor kerül bizalmas adatok kicserélésére, ezeket az adatokat kizárólag statisztikai célokra lehet használni, és azok kizárólag a munkakörüik szerint statisztikai tevékenységet végző alkalmazottak számára lehetnek hozzáférhetőek.

(3) Az európai statisztikákról szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 20. cikkében említett védelmi szabályok és intézkedések valamennyi olyan bizalmas adatra vonatkoznak, amelyeket valamely ESR-hatóság és KBER-tag között e cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint a .../2009/EK rendelet 21. cikke (2) bekezdésének megfelelően továbbítottak. Az EKB éves jelentést tesz közzé a statisztikai adatok bizalmas jellegének garantálására elfogadott intézkedésekről.

(*) HL L ...”.

2009. március 24., kedd

Kozmetikai termékek (átdolgozás) *I**

P6_TA(2009)0158

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a kozmetikai termékekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Együttdöntési eljárás: átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0049),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0053/2008),
 - tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 80a. cikkének (3) bekezdése alapján a Jogi Bizottság által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak küldött 2008. november 21-i levélre,
 - tekintettel eljárási szabályzat 80a. és 51. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0484/2008),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő szövegek változatlanul hagyott rendelkezéseinek tekintetében a javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak alábbi, módosított formájában, és annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján módosított formájában;
2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
3. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2009. március 24., kedd

P6_TC1-COD(2008)0035

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 24-én került elfogadásra a kozmetikai termékekről szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal, .../.../EK rendelet).

MELLÉKLET

Bizottsági nyilatkozatok

A Bizottság tudomásul veszi a tagállamoknak az irányelvek rendeletekké történő átdolgozása kapcsán felmerült aggályait.

A Bizottság úgy véli, hogy amennyiben valamely irányelv meglévő rendelkezései kellően egyértelműek, pontosak és részletesek, átdolgozás útján egy rendelet közvetlenül alkalmazandó rendelkezéseivé alakíthatók. Ez leginkább akkor igaz, ha az érintett rendelkezések technikai jellegűek, és már valamennyi tagállamban maradéktalanul átültették őket a nemzeti jogba.

A Bizottság – figyelembe véve az eddig kifejtett különböző véleményeket – elfogadja, hogy a kozmetikai termékekről szóló rendelet konkrét esetét a későbbiekben nem használják precedensként az intézményközi megállapodás ezen pontjának értelmezéséhez.

A Bizottság elkötelezi magát amellett, hogy még a rendelet hatálybalépését megelőzően tisztázza a kozmetikai termékek internetes értékesítésével kapcsolatos helyzetet.

A Bizottságot – az Európai Parlamenthez hasonlóan – aggasztja az a tény, hogy a kozmetikai ágazatot is érintheti a hamisítás veszélye, ami növelheti az emberi egészséget fenyegető kockázatokat. Ezért a Bizottság lépéseket fog tenni az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés fokozására a hamisítás elleni harc érdekében.

A Bizottság magyarázó feljegyzést dolgoz ki az átmeneti intézkedésekről és a rendelet hatálybalépésének időpontjáról (elsősorban a 7., 8., 10. és 12a. cikkek tekintetében).

A nanoanyagok definíciójával kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy a nanoanyagok közös meghatározása még kidolgozás alatt áll. A Bizottság ennélfogva megerősíti, hogy a jövőbeli közösségi jogszabályokban figyelembe kell venni a közös meghatározás alakulását, és megjegyzi, hogy a javaslaton belüli komitológiai eljárások ugyancsak lehetővé teszik a meghatározás frissítését a javaslatban.

2009. március 24., kedd

A biocid termékek forgalomba hozatala *I**

P6_TA(2009)0159

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK irányelvnek egyes határidők meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0618),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0346/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A6-0076/2009),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0188

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 24-én került elfogadásra a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK irányelvnek egyes határidők meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 2009/107/EK irányelv).

2009. március 24., kedd

A dohánygyártmányokra kivetett jövedéki adók szerkezete és adókulcsai *

P6_TA(2009)0160

Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a dohánygyártmányokra kivetett jövedéki adók szerkezete és adókulcsai tekintetében a 92/79/EGK, a 92/80/EGK és a 95/59/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0459),

— tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0311/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0121/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály 2 preambulumbekkezdés

(2) A belső piac megfelelő működésének biztosítása, s ezzel egyidejűleg az EK-Szerződés 152. cikkében előírt magas szintű egészségvédelem érdekében, szem előtt tartva, hogy a Közösség részes fele az Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményének, a szóban forgó tárgyban változtatásokat kell végrehajtani. A módosítások során figyelembe kell venni a különböző dohánytermékek adott helyzetét.

(2) A belső piac megfelelő működésének biztosítása, s ezzel egyidejűleg az EK-Szerződés 152. cikkében előírt magas szintű egészségvédelem érdekében, szem előtt tartva, hogy a Közösség részes fele az Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményének, a szóban forgó tárgyban változtatásokat kell végrehajtani. A módosítások során, **adott esetben**, figyelembe kell venni **dohányzási tilalmat** és a különböző dohánytermékek adott helyzetét, **és e módosításoknak illeszkedniük kell a dohányárak reklámozásának tilalmához és az oktató kampányokhoz. Figyelembe kellene venni továbbá a harmadik országokból származó csempészet és szervezett bűnözés elleni küzdelmet és a schengeni térség létrehozását és bővítését.**

2009. március 24., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 2

**Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
3 preambulumbekkezdés**

(3) A cigaretták tekintetében egyszerűsíteni kell az intézkedéseket a feldolgozók számára semleges versenyfeltételek kialakítása, a dohánypiacok szétszabdaltságának csökkentése és az egészségvédelmi célkitűzések elérése érdekében. E célból a legkeresettebb árkategória fogalmát ki kell iktatni, **az árhoz kapcsolódó minimumadó alapját a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárnak kell képeznie, a pénzben kifejezett minimális tételes adónak pedig az összes cigarettára kell vonatkoznia. Hasonló okokból kell a súlyozott kiskereskedelmi átlagárát alapul venni a tételes jövedéki adóknak a teljes adóterhen belüli jelentőségének felméréséhez.**

(3) A cigaretták tekintetében egyszerűsíteni kell az intézkedéseket a feldolgozók számára semleges versenyfeltételek kialakítása, a dohánypiacok szétszabdaltságának csökkentése, **a tagállamok, az uniós dohánytermelők és a dohányipar közötti egyenlő bánásmód biztosítása**, az egészségvédelmi célkitűzések elérése, **továbbá az euróövezet bővítése és az árkonvergencia fényében a makrogazdasági célok – például alacsony infláció – megvalósítása** érdekében. E célból a legkeresettebb árkategória fogalmát ki kell iktatni; **2012. január 1-ig valamennyi tagállamban minden dohánytermék esetében a minimális jövedékiadó-előírásokat már csak a dohányegységekre kivetett, tételes összetevőként kellene kifejezni.** A súlyozott kiskereskedelmi átlagárát **csak a tételes jövedéki adók** teljes adóterhen belüli jelentőségének felméréséhez **lehet alapul venni. Azon tagállamoknak, amelyekben a dohánytermékekre kivetett jövedéki adó magas, mérsékelt politikát kellene folytatniuk az adóemelés tekintetében, nem megfelelőenkeve arról, hogy a belső piacon fontos az adószintek közelítése.**

Módosítás 3

**Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
5 preambulumbekkezdés**

(5) A cigarettasodrásra szánt finomra vágott dohány tekintetében a közösségi minimumokat úgy kell kifejezni, hogy a cigaretták esetében kiváltképpen hasonló hatást érjenek el. E célból rendelkezni kell arról, hogy a nemzeti adószinteknek **mind a kiskereskedelmi ár százalékában kifejezett, mind pedig a meghatározott összegű minimumnak** meg kell felelniük.

(5) A cigarettasodrásra szánt finomra vágott dohány tekintetében a közösségi minimumokat úgy kell kifejezni, hogy a cigaretták esetében kiváltképpen hasonló hatást érjenek el. E célból rendelkezni kell arról, hogy a nemzeti adószinteknek meg kell felelniük **a 2012. január 1-jére az egyes dohányegységekre kivetett, meghatározott pénzüsszegeben kifejezett minimumnak.**

Módosítás 7

Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 1 pont

92/79/EGK irányelv

2 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

(1) A tagállamok kötelesek gondoskodni **róla**, hogy a **cigarettára kiszabott (tételes és értékarányos) jövedéki adó mértéke legalább az értékesített cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának 57 %-a legyen. Ez a jövedéki adó 1 000 darab cigarettára vonatkozóan a kiskereskedelmi értékesítési átlagártól függetlenül nem lehet kevesebb, mint 64 EUR.**

(1) **2012. január 1-jéig a tagállamok kötelesek gondoskodni arról**, hogy a jövedéki adó 1 000 darab cigarettára vonatkozóan **egyetlen cigarettatípus esetében se legyen kevesebb, mint 64 EUR.**

2009. március 24., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 8**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

92/79/EGK irányelv

2 cikk – 2 bekezdés

(2) 2014. január 1-től kezdve **a tagállamok kötelesek** gondoskodni arról, hogy a **cigaretttára** kiszabott (tétéles és értékarányos) jövedéki adó mértéke **legalább az értékesített cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának 63 %-a legyen**. Ez a jövedéki adó **1 000 darab** cigaretttára vonatkozóan **a kiskereskedelmi értékesítési átlagártól függetlenül nem lehet** kevesebb, mint **90 EUR**.

Azok a tagállamok azonban, amelyek a kiskereskedelmi értékesítési átlagár alapján legalább 122 EUR értékben állapítják meg az 1 000 darab cigaretttára kivetett jövedéki adót, nem kötelesek megfelelni az első albekezdésben előírt 63 %-os követelménynek.

(2) 2014. január 1-től kezdve **valamennyi tagállam köteles** gondoskodni arról, hogy a **valamennyi cigarettakategóriára** kiszabott jövedéki adó mértéke **1 000 darab** cigaretttára vonatkozóan **ne legyen** kevesebb, mint **75 EUR, vagy 8 euróval több, mint a 2010. január 1-jei szint.**

Módosítás 9**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

92/79/EGK irányelv

2 cikk – 3 bekezdés

(3) A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárát minden év **január** 1-jén kell megállapítani az n-1. évre vonatkozóan, a **forgalomba bocsátott** teljes mennyiség és az összes adót **magában** foglaló árak alapján.

(3) A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárát minden év **március** 1-jén kell megállapítani az n-1. évre vonatkozóan, a **forgalomba hozott** teljes mennyiség és az összes adót **magukban** foglaló árak alapján.

Módosítás 10**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

92/79/EGK irányelv

2 cikk – 5 bekezdés

(5) A tagállamok kötelesek fokozatosan emelni a jövedéki adókat annak érdekében, hogy **esettől függően a (2) és a (4) bekezdésben megszabott határidőkre megfeleljenek a (2) bekezdésben** meghatározott követelménynek.

(5) A tagállamok kötelesek fokozatosan emelni a jövedéki adókat annak érdekében, hogy **2012. január 1-éig elérjék az (1) bekezdésben** meghatározott követelményeket.

Azok a tagállamok, amelyekben a 2009. január 1-jén alkalmazott jövedéki adó bármely kiskereskedelmi árkategóriában magasabb, mint 64 EUR/1 000 cigaretta, nem csökkentik a jövedéki adó mértékét.

Módosítás 11**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

92/79/EGK irányelv

2 cikk – 6 bekezdés – 1 a albekezdés (új)

A Bizottság ugyanekkor tájékoztatási jelleggel kiszámítja és közzéteszi a cigaretttára vonatkozó EU minimumárat euróban vagy egyéb nemzeti pénznemben kifejezve, hozzáadva az egységnyi csomag cigarettát terhelő, 0 EUR adózás előtti értékű jövedéki adót és héát.

2009. március 24., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 2 pont

92/79/EGK irányelv

2 a cikk

A 2a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

törölve

„2a. cikk

(1) Ha egy tagállamban a cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárában változás következik be, és ezzel a jövedéki adó a 2. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott szint alá csökken, az érintett tagállam legfeljebb a változás évét követő második év január 1-jéig tartózkodhat a jövedéki adó kiigazításától.

(2) Ha egy tagállam felemeli a cigarettákra kivetett hozzáadottérték-adó kulcsát, akkora összeggel csökkentheti a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár százalékában kifejezett jövedéki adót, amekkora egyenlő a – szintén a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár százalékában kifejezett – hozzáadottérték-adó növekményével, akkor is, ha az említett kiigazítás eredményeképpen a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár százalékában kifejezett jövedéki adó a 2. cikk (1) vagy (2) bekezdéseiben meghatározott szint alá süllyed.

A tagállamok azonban kötelesek a jövedéki adót legkésőbb a csökkentés évétől számított második év január 1-ig ismét az említett szintekre emelni.”

Módosítás 13

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

2 cikk – 1 pont

92/80/EGK irányelv

3 cikk – 1 bekezdés – 8 és 9 albekezdés

2010. január 1-jétől kezdve a tagállamok kötelesek a cigaretta- és dohánypáriszártságra szánt, finomra vágott fogyasztási dohányra **legalább az összes adót magába foglaló kiskereskedelmi ár 38 %-ának** és kilogrammonként legalább **43 EUR** összegnek megfelelő jövedéki adót kivetni.

2014. január 1-jétől kezdve a tagállamok kötelesek a cigaretta- és dohánypáriszártságra szánt, finomra vágott fogyasztási dohányra **legalább az összes adót magába foglaló kiskereskedelmi ár 42 %-ának** és kilogrammonként legalább **60 EUR** összegnek megfelelő jövedéki adót kivetni.

2014. január 1-jétől kezdve a tagállamok kötelesek a cigaretta- és dohánypáriszártságra szánt, finomra vágott fogyasztási dohányra kilogrammonként **legalább 50 EUR, vagy a 2012. január 1-jei szintnél 6 %-kal magasabb** összegnek megfelelő jövedéki adót kivetni.

2012. január 1-jétől kezdve a tagállamok kötelesek a cigaretta- és dohánypáriszártságra szánt, finomra vágott fogyasztási dohányra kilogrammonként legalább **43 EUR, vagy a 2010. január 1-jei szintnél 20 %-kal magasabb** összegnek megfelelő jövedéki adót kivetni.

2009. március 24., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 14**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

92/80/EGK irányelv

3 cikk – 1 bekezdés – 10 és 11 albekezdés

A tagállamok kötelesek fokozatosan emelni a jövedéki adókat, hogy **2014. január 1-jéig** elérjék **a kilencedik albekezdésben megszabott** új minimumkövetelményeket.

2010. január 1-jétől a **százalékban**, kilogrammonkénti összegben vagy adott tételszámban kifejezett árura kivett jövedéki adónak legalább a következőkkel kell egyenlőnek lennie:

- a) szivarok és szivarkák esetén **az összes adót magába foglaló kiskereskedelmi ár 5 %-ával vagy** 1 000 tételként vagy kilogrammonként 12 EUR összeggel;
- b) a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott fogyasztási dohánytól eltérő fogyasztási dohányok esetén **az összes adót magába foglaló kiskereskedelmi ár 20 %-ával vagy** kilogrammonként 22 EUR összeggel.

A tagállamok kötelesek fokozatosan emelni a jövedéki adókat, hogy elérjék **az** új minimumkövetelményeket.

2012. január 1-jétől a kilogrammonkénti összegben vagy adott tételszámban kifejezett árura kivett jövedéki adónak legalább a következőkkel kell egyenlőnek lennie:

- a) szivarok és szivarkák esetén 1 000 *tételenként* vagy kilogrammonként 12 EUR összeggel;
- b) a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott fogyasztási dohánytól eltérő fogyasztási dohányok esetén kilogrammonként 22 EUR összeggel.

Módosítás 15**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****3 cikk – 4 a pont (új)**

95/59/EK irányelv

9 cikk – 1 bekezdés – 3 albekezdés

4a) A 9. cikkben az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A második albekezdés azonban nem akadályozhatja az árszínvonalak ellenőrzésére vonatkozó nemzeti [...] rendszerek végrehajtását, a meghatározott árak betartását **vagy a valamennyi dohánytermékre vonatkozó megfelelő küszöbárakkal kapcsolatos intézkedések végrehajtását a tagállamok illetékes hatóságai által az adott tagállam közegészségügyi politikája keretében a dohányzástól való elkedvetlenítés céljából, elsősorban a fiatalok tekintetében**, feltéve hogy **ezek az intézkedések** összeegyeztethetők a közösségi **joggal.**”

Módosítás 16**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****3 cikk – 5 pont**

95/59/EK irányelv

16 cikk – 1 bekezdés

(1) A jövedéki adó tételes összetevője nem lehet annak a teljes adóterhernek a 10 %-ánál alacsonyabb, illetve **75 %-ánál** magasabb, amely a következők együttes összege:

- a) tételes jövedéki adó;
- b) a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagára kivett értékarányos jövedéki adó és hozzáadottérték-adó.

(1) **2012. január 1-jétől kezdődően** a jövedéki adó tételes összetevője nem lehet annak a teljes adóterhernek a 10 %-ánál alacsonyabb, illetve **55 %-ánál** magasabb, amely a következők együttes összege:

- a) tételes jövedéki adó;
- b) a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagára kivett értékarányos jövedéki adó és hozzáadottérték-adó.

2009. március 24., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárát minden év **január 1-jén** kell megállapítani az n-1. évre vonatkozóan, a forgalomba bocsátott teljes mennyiség és az összes adót magában foglaló árak alapján.

MÓDOSÍTÁS

A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárát minden év **március 1-jén** kell megállapítani az n-1. évre vonatkozóan, a forgalomba bocsátott teljes mennyiség és az összes adót magában foglaló árak alapján.

(1a) 2014. január 1-jétől kezdődően a jövedéki adó tételes összetevője nem lehet annak a teljes adótehernek a 10 %-ánál alacsonyabb, illetve 60 %-ánál magasabb, amely a következők együttes összege:

- a) **tételes jövedéki adó; és**
- b) **a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárra kivetett értékarányos jövedéki adó és hozzáadottérték-adó.**

A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárát minden év **március 1-jén** kell megállapítani az n-1. évre vonatkozóan, a forgalomba bocsátott teljes mennyiség és az összes adót magában foglaló árak alapján.

2009. március 25., szerda

Közös konzuli utasítások: biometrikus azonosítók és vízumkérelmek ***II

P6_TA(2009)0167

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontjáról a diplomáciai és konzuli képviseletek számára kibocsátott, a vízumokra vonatkozó Közös Konzuli Utasításnak a biometrikus adatok bevezetésével, valamint a vízumkérelmek fogadása és feldolgozása megszervezésének rendelkezéseivel kapcsolatos módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös álláspontjára (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
 - tekintettel a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági javaslattal (COM(2006)0269) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0143/2009),
1. jóváhagyja a közös álláspontot;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a közös álláspontnak megfelelően fogadják el;
 3. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy írja alá a jogalkotási aktust, miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően végrehajtottak, illetve a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, 2008.7.10., P6_TA(2008)0358.

2009. március 25., szerda

Az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garancia *I**

P6_TA(2009)0168

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COD(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COD(2008)0910),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. és 179. cikkére, valamint 181. cikkének a) pontjára, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0025/2009),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0109/2009),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0268

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, a 633/2009/EK határozattal)

2009. március 25., szerda

Az európai légiközlekedési rendszer teljesítménye és fenntarthatósága ***I

P6_TA(2009)0169

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az 549/2004/EK, 550/2004/EK, 551/2004/EK és 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0388),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 80. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0250/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0002/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0127

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra az 549/2004/EK, 550/2004/EK, 551/2004/EK és 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, a(z) .../.../EK rendelettel.)

2009. március 25., szerda

A repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a légi-navigációs szolgálatok *I**

P6_TA(2009)0170

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása a 216/2008/EK rendeletnek a repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a légi-navigációs szolgálatok tekintetében történő módosításáról és a 2006/23/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0390),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 80. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0251/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0515/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0128

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra a 216/2008/EK rendeletnek a repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a léginavigációs szolgálatok tekintetében történő módosításáról és a 2006/23/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, a(z) .../.../EK rendelettel.)

2009. március 25., szerda

Új élelmiszerek (közös eljárás) ***I

P6_TA(2009)0171

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az új élelmiszerekről és a(z) XXX/XXXX/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról [közös eljárás] (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))

(2010/C 117 E/46)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0872),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0027/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0512/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra az új élelmiszerekről, az 1331/2008/EK rendelet módosításáról és a 258/97/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

P6_TC1-COD(2008)0002

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ||,

2009. március 25., szerda

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽²⁾,

mivel:

- (1) **A közösségi politika végrehajtása során és tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, biztosítani kell az emberi egészség, a fogyasztók, valamint az állat-egészségügy és a környezet magas szintű védelmét. Ugyanakkor mindig figyelembe kell venni az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ rögzített elővigyázatosság elvét.**
- (2) **A közösségi politikák végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészség magas szintű védelmét, és annak elsőbbséget kell biztosítani a belső piac működésével szemben.**
- (3) **Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikke egyértelműen kimondja, hogy a különböző szakpolitikák kialakításakor és végrehajtásakor az Unió és a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik az állatok mint érző lények kíméletére vonatkozó követelményeket.**
- (4) **A közösségi jogban meghatározott előírásokat a közösségi piacon forgalomba hozott összes élelmiszerre alkalmazni kell, ideértve a harmadik országokból importált élelmiszereket is.**
- (5) **Az Európai Parlament az állatok élelmiszer-ipari célú klónozásáról szóló 2008. szeptember 3-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾ felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat i. az állatklónozásnak, ii. a klónozott állatok vagy utódaik tenyésztésének, iii. a klónozott állatokból vagy utódaikból származó hús- vagy tejtermékek forgalomba hozatalának, és iv. a klónozott állatok, utódaik, továbbá a klónozott állatokból vagy utódaikból származó sperma és embriók, illetve a klónozott állatokból vagy utódaikból készült hús- vagy tejtermékek élelmiszer-ipari célú behozatalának megtiltására.**
- (6) **A Bizottság új és újonnan azonosított egészségügyi kockázatokkal foglalkozó tudományos bizottsága (SCENIHR) 2005. szeptember 28–29-i véleményében arra a következtetésre jutott, hogy jelentős hézagok vannak a kockázatértékeléshez szükséges tudásanyagban. Ilyen hiányosságok tapasztalhatók a nanorészecskék jellemzése, kimutatása és mérése, a nanorészecskék által emberekben és a környezetben kiváltott dózisreakció, ürülés és fennmaradás, valamint a nanorészecskékkel kapcsolatos összes toxikológiai és környezettokológiai kérdés területén; továbbá a SCENIHR vélemény szerint nem biztos, hogy a meglévő toxikológiai és ökotoxikológiai módszerek elegendőek a nanorészecskékkel kapcsolatos összes kérdés megválaszolására.**
- (7) **Az új élelmiszerekre vonatkozó közösségi szabályokat az új élelmiszerekről és az új élelmiszer-összetevőkről szóló, 1997. január 27-i 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾, valamint az egyes információk nyilvánosságra hozatalára és a 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében benyújtott információk védelmére vonatkozó részletes alkalmazási szabályok megállapításáról szóló, 2001. szeptember 20-i 1852/2001/EK bizottsági rendelet ⁽⁶⁾ teremti meg. Az egyértelmű szabályozás érdekében ez a rendelet hatályon kívül helyezi a 258/97/EK rendeletet, és annak helyébe lép. E rendelet a jelenleg az 1852/2001/EK rendelet által szabályozott intézkedésekre is kiterjed.**

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 81. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2009. március 25-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ HL L 43., 1997.2.14., 1. o. ||

⁽⁶⁾ HL L 253., 2001.9.21., 17. o.

2009. március 25., szerda

- (8) A 258/97/EK rendelettel való folytonosság biztosítása érdekében az élelmiszerek „újdonságának” kritériuma továbbra is az, hogy a rendelet alkalmazásának első napja, azaz 1997. május 15. előtt használták-e az adott élelmiszert jelentős mértékben emberi fogyasztásra a Közösségben. **A Közösségen belüli felhasználás a tagállamokban való felhasználást jelenti, függetlenül attól, hogy azok mikor csatlakoztak az Európai Unióhoz.**
- (9) Az új élelmiszer meglévő meghatározását az **újszerűség kritériumainak magyarázata révén** egyértelművé kell tenni és aktualizálni kell, a meglévő kategóriák helyett pedig az élelmiszerek az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről szóló **|| 178/2002/EK ||** rendeletben **|| használt meghatározására** kell hivatkozni.
- (10) **E rendelet értelmében új élelmiszerek minősülnek az új vagy szándékosan módosított primer molekulaszervezetű élelmiszerek, a mikroorganizmusokból, gombákból vagy algákból álló vagy azokból izolált élelmiszerek, új mikroorganizmus-törzsek, amelyek esetében nem igazolt a biztonságos felhasználás, valamint a növényekben természetesen előforduló anyagok koncentrátumai.**
- (11) Azt is tisztázni kell, hogy az olyan élelmiszert is újnak kell tekinteni, amelyet azelőtt nem használt technológiával készítettek. A rendelet hatályának különösképpen a tenyésztés és az élelmiszer-előállítás során használt feltörekvő technológiákra kellene kiterjednie, melyek hatással vannak az élelmiszerekre, tehát ezáltal az élelmiszerek biztonságára is. Az új élelmiszer fogalmába tehát bele kellene tartoznia azoknak az élelmiszereknek is, melyek nem hagyományos módszerrel termesztett/tenyésztett növényekből és állatokból származnak, csakúgy mint az élelmiszerekre ható új technológiákkal - mint a nanotudomány és a nanotechnológia - előállított élelmiszereknek is. A hagyományos termesztési/tenyésztési módszerekkel létrehozott új növényfajtákból vagy új állatfajokból származó élelmiszer nem tekintendő új élelmiszereknek.
- (12) **Az állatok klónozása nem összeegyeztethető a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾, amely mellékletének 20. pontja rögzíti, hogy tilos olyan természetes vagy mesterséges tenyésztési eljárásokat alkalmazni, amelyek az érintett állatok szenvedését vagy sérülését okozzák vagy okozhatják. Ennek következtében a klónozott állatokból vagy utódjaiból készült élelmiszerek nem kerülhetnek fel a közösségi listára.**
- (13) **A jelenleg rendelkezésre álló vizsgálati módszerek nem megfelelőek a nanoanyagokkal kapcsolatos kockázatok értékelésére. Sürgősen ki kell fejleszteni az állatkísérleteket mellőző nanospecifikus vizsgálati módszereket.**
- (14) **Az új technológiák etikai vonatkozásaival foglalkozó európai csoport az állatok élelmiszer-ellátási célú klónozásának etikai szempontjairól szóló, 2008. január 16-i 23. sz. véleményében megállapította, hogy „nem lát meggyőző érveket a klónokból és az utódaikból történő élelmiszertermelés indoklására”; és mivel az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) tudományos bizottsága 2008. július 15-i véleményében ⁽²⁾ megállapította, hogy „a klónok jelentős részének egészsége és jóléte gyakran súlyosan és végzetes kimenetellel károsodott”.**
- (15) **Csak a jóváhagyott nanoanyagok listáján szereplő nanoanyagok lehetnek jelen élelmiszerek csomagolásában, amelyet ezen anyagoknak az ilyen csomagolásban található élelmiszerek anyagába vagy felületére történő bejutására vonatkozó korlátozásnak kell kísérnie.**
- (16) **A klónozott állatokból és leszármazottaikból készített élelmiszereket azonban ki kell zárni e rendelet hatálya alól. A fenti élelmiszereket együtdöntési eljárás keretében elfogadott külön rendeletben kell szabályozni, és a fenti élelmiszerekre nem vonatkozik a közös eljárás. A Bizottságnak erre irányuló jogalkotási javaslatot kell benyújtania még e rendelet alkalmazásának időpontja előtt. A klónozott állatokról szóló rendelet hatálybalépéséig a klónozott állatokból és utódaikból készített élelmiszerek forgalomba hozatalára moratóriumnak kell vonatkoznia.**

⁽¹⁾ HL L 221., 1998.8.8., 23. o.

⁽²⁾ The EFSA Journal (2008) 767., 32. o.

2009. március 25., szerda

- (17) **■** Végrehajtási intézkedéseket kell elfogadni azon **további** kritériumok megteremtésére, melyek segítségével fel lehet mérni, hogy egy bizonyos élelmiszert használtak-e jelentős mértékben emberi fogyasztásra a Közösségben 1997. május 15. előtt. Ha az adott élelmiszert kizárólag étrend-kiegészítőként vagy étrend-kiegészítő részeként használták az *étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közéletéről* szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében, akkor az e dátum után is forgalomba hozható ugyanezzel a felhasználási céllal, anélkül hogy új élelmiszernek minősülne. Azonban az étrend-kiegészítőként vagy étrend-kiegészítő részeként történő felhasználását figyelmen kell hagyni annak megállapítása során, hogy használták-e az adott élelmiszert jelentős mértékben emberi fogyasztásra a Közösségben 1997. május 15. előtt. Következésképp a szóban forgó élelmiszer egyéb, azaz nem étrend-kiegészítőként történő felhasználását e rendelettel összhangban engedélyezni kell.
- (18) A közösségi piacon elérhető élelmiszer-összetevőkből álló élelmiszerek átalakítása, különösképpen az élelmiszer-összetevők összetételének vagy mennyiségének megváltoztatása során keletkezett élelmiszer nem minősül új élelmiszernek.
- (19) *Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről* szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ rendelkezései alkalmazandók azokban az esetekben, amikor valamely termék – valamennyi sajátosságát figyelembe véve – a „gyógyszer” meghatározása és más közösségi jogszabály hatálya alá tartozó valamely termék meghatározása alá is tartozhat. Ebben az összefüggésben egy tagállam – amennyiben a 2001/83/EK irányelvnek megfelelően megállapítja, hogy egy anyag gyógyszernek minősül – a közösségi jognak megfelelően korlátozhatja e termék forgalomba hozatalát.
- (20) A 258/97/EK rendelettel engedélyezett új élelmiszerek továbbra is új élelmiszernek minősülnek, de valamennyi új felhasználásukat engedélyezni kell.
- (21) A technológiai felhasználásra szánt vagy géntechnológiával módosított élelmiszerek nem tartoznak e rendelet hatálya alá, **amennyiben ezen élelmiszerekre más közösségi szabályozás alapján biztonsági értékelés és jóváhagyás vonatkozik**. Ezért az *élelmiszer-adalékanyagokról* szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ hatálya alá tartozó, kizárólag adalékanyagként használt élelmiszereket, az *élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről* szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó aromaanyagokat, az élelmiszerek és az élelmiszer-összetevők előállításánál használt extrakciós oldószerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. június 13-i 88/344/EGK tanácsi irányelv⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó extrakciós oldószereket, az *élelmiszerezimerekről* szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ hatálya alá tartozó enzimeket, valamint a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK rendelet⁽⁷⁾ hatálya alá tartozó géntechnológiával módosított élelmiszereket ki kell zárni e rendelet hatálya alól.
- (22) A vitaminok és ásványi anyagok használatát külön élelmiszeripari ágazati jogszabályok szabályozzák. Ezért a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. május 3-i 89/398/EGK tanácsi irányelv⁽⁸⁾, **|| 2002/46/EK || irányelv**, valamint a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról szóló, 2006. december 20-i 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁹⁾ hatálya alá tartozó vitaminokat és ásványi anyagokat ki kell zárni e rendelet hatálya alól.

⁽¹⁾ HL L 183., 2002.7.12., 51. o.

⁽²⁾ **HL L 311., 2001.11.28., 67. o.**

⁽³⁾ HL L 354., 2008.12.31., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 354., 2008.12.31., 34. o.

⁽⁵⁾ HL L 157., 1988.6.24., 28. o. ||

⁽⁶⁾ HL L 354., 2008.12.31., 7. o.

⁽⁷⁾ HL L 268., 2003.10.18., 1. o. ||

⁽⁸⁾ HL L 186., 1989.6.30., 27. o. ||

⁽⁹⁾ HL L 404., 2006.12.30., 26. o.

2009. március 25., szerda

- (23) A különleges táplálkozási célokra, az élelmiszerek dúsítására vagy étrend-kiegészítésre szánt, vitamínokon és ásványi anyagokon kívüli új élelmiszereket a minden új élelmiszere vonatkozó biztonsági kritériumok és követelmények szerint kell értékelni. Ugyanakkor ezek továbbra is a 89/398/EGK irányelvben meghatározott szabályok, valamint annak 4. cikke (1) bekezdésében és I. mellékletében említett egyes irányelvekben meghatározott, továbbá a 2002/46/EK irányelvben és az 1925/2006/EK rendeletben meghatározott szabályok hatálya alá tartoznak.
- (24) **A Bizottságnak olyan esetekben, amikor nem állnak rendelkezésre adatok az adott élelmiszer 1997. május 15. előtti emberi fogyasztásáról, egyszerű és átlátható eljárást kell létrehoznia. Ebbe az eljárásba a tagállamokat is be kell vonni. Ez az eljárás legkésőbb hat hónappal e rendelet hatálybalépése után kerül bevezetésre.**
- (25) Az új élelmiszereket csak akkor szabad a Közösségben forgalomba hozni, ha biztonságosak, és nem alkalmasak a fogyasztók megtévesztésére. **Biztonsági értékelésüket a 178/2002/EK rendelet 7. cikkében meghatározott elővigyázatossági elv alapján kell végezni.** Ezenkívül azoktól az élelmiszerektől, amelyek helyettesítésére szolgálnak, nem szabad olyan mértékben eltérniük, hogy a fogyasztónak abból táplálkozási hátránya fakadjon.
- (26) A biztonsági értékelésre és az engedélyezésre egy hatékony, határidőkhöz kötött, átlátható eljárást kell bevezetni. Az élelmiszerek különféle engedélyezési eljárásainak további harmonizálása céljából az új élelmiszerek biztonsági értékelését és azok közösségi listára való felvételét az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszer-ipari enzimek és az **élelmiszer- aromaanyagok** egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megállapított eljárással összhangban kell elvégezni. **Az új élelmiszerek jóváhagyásakor figyelembe kell venni a vizsgált kérdés egyéb tényezőit is, beleértve az etikai tényezőket.**
- (27) **Az állatkísérletek elkerülése érdekében, e rendelet alkalmazásában gerinces állatokon csak végső megoldásként lehet kísérleteket végrehajtani. E rendeletnek biztosítania kell, hogy a gerinces állatokon folytatott állatkísérletek a lehető legkevesebb esetben forduljanak elő, és hogy tartózkodjanak az ismételt kísérletektől, továbbá elő kell segítenie a nem állatkísérleteken alapuló kísérleti módszereket és az intelligens kísérleti stratégiákat. A gerinces állatokon végzett kísérletekre vonatkozó meglévő eredményeket meg kell osztani az új élelmiszerek fejlesztésének folyamatában. A kísérleti és egyéb tudományos célokra használt állatok védelmére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. november 24-i 86/609/EGK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban a gerinces állatokon végzett kísérleteket helyettesíteni, korlátozni vagy finomítani kell. E rendelet végrehajtásának lehetőség szerint megfelelő alternatív kísérleti módszerek felhasználásán kell alapulnia. A Bizottság legkésőbb e rendelet hatálybalépését követő hét éven belül felülvizsgálja a gerinces állatokon végzett kísérletekre vonatkozó adatvédelmi szabályokat, amelyeket szükség szerint megváltoztat.**
- (28) Az új élelmiszerekből származó lehetséges kockázatok értékelésének kritériumait is meg kell határozni. Az új élelmiszerek tudományos értékelésének harmonizálása érdekében ezeket az értékeléseket az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (a továbbiakban: Hatóság) kell végeznie **a tagállami hatóságokkal együttműködve.**
- (29) **Az etikai és környezetvédelmi szempontokat a kockázateértékelés részeként figyelembe kell venni az engedélyezési eljárás során. Ezen szempontok értékelését a tudomány és az új technológiák etikájával foglalkozó európai csoport, illetve az Európai Környezetvédelmi Ügynökség végzi el.**
- (30) Az eljárások egyszerűsítése érdekében a kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy a különböző élelmiszeripari ágazati jogszabályok hatálya alá tartozó élelmiszerekre vonatkozóan egyetlen kérelmet nyújtsanak be. Az 1331/2008/EK rendeletet **ezért** ennek megfelelően módosítani kell.
- (31) A biztonsági értékelés alapján szükség esetén a forgalomba hozatalt követő felügyeleti követelményeket kell bevezetni az emberi fogyasztásra szánt új élelmiszerek használatával kapcsolatban.

⁽¹⁾ HL L 354., 2008.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 358., 1986.12.18., 1. o.

2009. március 25., szerda

- (32) Egy új élelmiszernek az új élelmiszerek közösségi listájába történő felvétele nem érintheti annak lehetőségét, hogy valamely élelmiszerhez hozzáadott vagy annak előállítása során felhasznált, vagy ahhoz hasonló anyag teljes fogyasztásának hatásait az 1925/2006/EK rendelet 8. cikkével összhangban értékeljék.
- (33) Bizonyos körülmények között – hogy élénkítsék az agrár-élelmiszeriparhoz kapcsolódó kutatást és fejlesztést, és ezáltal az innovációt is – **helyénvaló az újítók által az e rendelet szerinti kérelem alátámasztására szolgáló információk és adatok összegyűjtésébe történt befektetés védelme.** Az új élelmiszerek közösségi listájára történő felvételére irányuló kérelem alátámasztására benyújtott, újonnan kidolgozott tudományos adatokat és a szellemi tulajdont képező adatokat korlátozott ideig nem lehet más kérelmező előnyére felhasználni az első kérelmező beleegyezése nélkül. Az egy bizonyos kérelmező által szolgáltatott tudományos adatok védelme nem akadályozhatja a többi kérelmezőt abban, hogy saját tudományos adataik alapján az adott élelmiszernek az új élelmiszerek közösségi listájára történő felvételét kezdeményezzék. **Továbbá a tudományos adatok védelme nem akadályozhatja az átláthatóságot és az új élelmiszerek biztonsági értékelése során felhasznált adatokkal kapcsolatos információhoz való hozzáférést. A szellemi tulajdonjogokat azonban tiszteletben kell tartani.**
- (34) Az új élelmiszereknek meg kell felelniük az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott általános címkézési követelményeknek. Bizonyos esetekben szükséges lehet további információkat feltüntetni a címkén, különös tekintettel az élelmiszer leírására, eredetére és használati feltételeire. Következésképpen az új élelmiszerek közösségi listára történő felvételét bizonyos használati feltételekhez vagy címkézési kötelezettséghez lehet kötni.
- (35) Az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ harmonizálja az élelmiszerekkel és egészséggel kapcsolatos állításokra vonatkozó tagállami rendelkezéseket. Ezért az új élelmiszerekre vonatkozó állításokat csak e fenti rendelettel összhangban lehet tenni. **Ha egy kérelmező azt kívánja, hogy egy új élelmiszeren az 1924/2006/EK rendelet 17. vagy 18. cikke szerint engedélyezett, egészségre vonatkozó állítás szerepeljen, és az új élelmiszerre és az egészségre vonatkozó állításra irányuló kérelmekben kéri a szellemi tulajdont képező adatok védelmét, az adatvédelmi időszakok a kérelmező kérésére egyszerre kezdődnek, és egyidejűleg zajlanak.**
- (36) A harmadik országokból származó élelmiszerek biztonsági értékelése és felügyelete kapcsán figyelembe kell venni az élelmiszerek származási helyükön történt, hosszú időn át tartó biztonságos használatát. A nem élelmiszerként történő vagy nem a szokásos étrendhez kapcsolódó felhasználás nem számít bele az élelmiszerek hosszú időn át tartó biztonságos használatába. **Ha a tagállamok és/vagy a Hatóság nem emeltek indoklással ellátott, tudományos bizonyítékkal - például az egészségre káros hatásokról szóló információval - alátámasztott kifogásokat az élelmiszer biztonsága ellen, az élelmiszer Közösségben történő forgalomba hozatala megengedetté válik, feltéve, ha a forgalomba hozatal szándékáról értesítést küldtek, és ha nincsenek etikai kifogások.**
- (37) **Indokolt esetben** tanácsot **kell** kérni az 1997. december 16-i bizottsági határozattal (SEC(97)2404) megalapított, a tudomány és az új technológiák etikájával foglalkozó európai csoporttól **az új technológiák alkalmazása, valamint** az új élelmiszerek forgalomba hozatala által felvetett etikai kérdések kapcsán.
- (38) A 258/97/EK rendelet szerint a közösségi piacon forgalomba helyezett új élelmiszerek továbbra is forgalmazhatók. A 258/97/EK rendelet szerint engedélyezett új élelmiszereket az új élelmiszerek ezen rendelet által felállított közösségi listájára is fel kell venni. Ezenkívül a 258/97/EK rendelet szerint benyújtott kérelmeket, **amelyekkel kapcsolatban ezen rendelet 6. cikkének (3) bekezdése szerinti előzetes értékelő jelentést nem juttatták el a Bizottságnak, valamint amelyekkel kapcsolatban a fent említett ezen rendelet 6. cikkének (3) vagy (4) bekezdése szerinti kiegészítő értékelő jelentésre van szükség ezen rendelet alkalmazásának megkezdése előtt** **■**, az ezen rendelet szerint benyújtott kérelmeknek kell tekinteni. **Ha a hatóságnak és a tagállamoknak véleményt kell nyilvánítaniuk, az előzetes értékelés eredményét figyelembe kell venniük. Az e rendelet alkalmazásának időpontját megelőzően a 258/97/EK rendelet 4. cikke alapján benyújtott egyéb kérelmeket a 258/97/EK rendelet rendelkezései szerint kell feldolgozni.**

⁽¹⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o. ||

⁽²⁾ HL L 404., 2006.12.30., 9. o. ||

2009. március 25., szerda

- (39) Mivel a tervezett intézkedés céljait a tagállamok nem tudják megvalósítani, és azokat közösségi szinten könnyebben el lehet érni, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban e rendelet nem lépi túl a célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (40) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák a rendelet rendelkezéseinek végrehajtását. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (41) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (42) Különösen a tekintetben kell felhatalmazni a Bizottságot, hogy megállapítsa azokat a kritériumokat, amelyek alapján eldöntik, hogy használták-e az élelmiszereket jelentős mértékben emberi fogyasztásra a Közösségben 1997. május 15. előtt. Mivel a szóban forgó intézkedések hatálya általános, céljuk pedig az, hogy ezt a rendeletet nem alapvető fontosságú elemek hozzáadásával kiegészítsék, az 1999/468/EK határozat 5a. cikke szerinti, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással **||** kell őket elfogadni.
- (43) A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ általános szabályokat állít fel az élelmiszeripari jogszabályoknak való megfelelés hivatalos ellenőrzésére. Ezért a tagállamok a 882/2004/EK rendelettel összhangban hivatalos ellenőrzéseket végeznek, hogy biztosítsák az ennek a rendeletnek való megfelelést,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Bevezető rendelkezések

1. cikk

Tárgy

E rendelet – az emberi **élet és egészség, az állatok egészsége és jóléte, a** környezet és a **fogyasztók érdekei** magas **szintű védelmének**, valamint a belső piac **átlátható és** hatékony működésének **biztosítása, továbbá az agrár-élelmiszeriparon belüli innováció ösztönzése érdekében** – **összehangolt** szabályokat határoz meg az új élelmiszerek Közösségben történő forgalomba hozatalát illetően.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet az új élelmiszereknek a Közösségben történő forgalomba hozatalára vonatkozik
- (2) Ez a rendelet, **eltérő rendelkezés hiányban** nem alkalmazandó a következőkre:

a) a következő módon felhasznált élelmiszerek:

i. **1333/2008/EK** rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-adalékanyagok;

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 165., 2004.4.30., I. o.

2009. március 25., szerda

- ii. **1334/2008/EK** rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-aromaanyagok;
 - iii. az élelmiszerek előállításánál használt, a 88/344/EGK || irányelv hatálya alá tartozó extrakciós oldószerek;
 - iv. **1332/2008/EK** rendelet hatálya alá tartozó élelmiszeripari enzimek;
 - v. a 89/398/EGK irányelv, a 2002/46/EK irányelv vagy az 1925/2006/EK rendelet hatálya alá tartozó vitaminok vagy ásványi anyagok, **kivéve azok a már jóváhagyott vitaminok és ásványi anyagok, amelyek olyan gyártási módszerek felhasználásával készülnek vagy olyan új forrásokból származnak, amelyeket a külön jogszabályok szerinti engedélyezésiükor nem vettek figyelembe, ahol ezek a gyártási módszerek vagy új források a 3. cikk (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett számottevő változásokat idéznek elő.**
- b) a 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek,
- c) **klónozott állatokból, vagy azok leszármazottaiból származó élelmiszerek (*)-ig a Bizottság jogalkotási javaslatot terjeszt elő, hogy megakadályozza a klónozott állatokból és leszármazottaikból származó élelmiszerek bekerülését a közösségi piacra. E javaslatot továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.**

(3) **A (2) bekezdés ellenére e rendeletet alkalmazni kell azon élelmiszer-adalékanyagokra, élelmiszeripari enzimekre, élelmiszer-ízesítőkre és bizonyos ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkre, amelyek esetében új, 1997. május 15. előtt nem használt gyártási eljárást alkalmaztak, amely eljárás az élelmiszerek összetételében vagy szerkezetében számottevő változásokat idéz elő, például nanotechnológiával előállított anyagok.**

(4) Adott esetben a **20. cikk (3) bekezdésében** említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással lehet megállapítani, hogy egy adott típusú élelmiszer ennek a rendeletnek a hatálya alá tartozik-e. **Amennyiben egy új élelmiszer gyógyszerhez hasonló hatást gyakorolhat az emberi szervezetre, a Bizottság véleményt kér az Európai Gyógyszerügynökségtől (EMA), hogy az élelmiszer a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ hatálya alá tartozik-e vagy sem.**

3. cikk

Meghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában a 178/2002/EK rendelet meghatározásai alkalmazandók.
- (2) A következő meghatározások szintén alkalmazandók:
- a) „új élelmiszer”:
- i. olyan élelmiszer, melyet 1997. május 15. előtt a Közösségben nem használtak jelentős mértékben emberi fogyasztásra;
 - ii. olyan növényből vagy állatból előállított élelmiszer, melyen nem hagyományos, 1997. május 15. előtt nem használt termelési/tenyésztési módszert alkalmaztak, **a klónozott állatokból és leszármazottáikból származó élelmiszerek kivételével;**

(*) E rendelet közzétételének dátuma után hat hónappal.

(1) HL L 136., 2004.4.30., 1. o.

2009. március 25., szerda

- iii. olyan élelmiszer, amin új, 1997. május 15. előtt nem használt gyártási eljárást alkalmaztak, amely eljárás az élelmiszerek összetételében vagy szerkezetében olyan számottevő változásokat idéz elő, amelyek kihatnak azok tápértékére, az anyagcserére vagy az azokban található nem kívánatos anyagok mennyiségére;
- iv. olyan élelmiszer, amely a Közösségben 1997. május 15. előtt élelmiszer-előállításra nem használt nanotechnológiával előállított anyagokat tartalmaz vagy azokból áll.

Az élelmiszer kizárólag étrend-kiegészítőként vagy étrend-kiegészítő részeként történő felhasználása nem elegendő annak bizonyítására, hogy az adott élelmiszert 1997. május 15. előtt a Közösségben jelentős mértékben használták emberi fogyasztásra. Ha viszont az adott élelmiszert e dátumot megelőzően kizárólag étrend-kiegészítőként vagy étrend-kiegészítő részeként használták, akkor az e dátum után is forgalomba hozható a Közösségben ugyanezzel a felhasználási céllal, anélkül hogy új élelmiszernek minősülne. További - az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására (beleértve a kiegészítéssel történő módosítást is) irányuló - kritériumokat annak megállapítására, hogy egy élelmiszert jelentős mértékben használtak-e a Közösségben emberi fogyasztásra 1997. május 15. előtt, a 20. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással lehet elfogadni.

- b) „harmadik országból származó hagyományos élelmiszer”: olyan **természetes, nem előállított** élelmiszer, melyet az adott harmadik országban ... (*) **megelőzően legalább 25 éve** használnak, azaz a szóban forgó élelmiszer az ország népességének széles körében a szokásos étrend részét képezi, és továbbra is részét fogja képezni;
- c) „hosszú időn át tartó biztonságos használat”: a szóban forgó élelmiszer biztonságosságát az összetételére vonatkozó adatok és a használatával kapcsolatos tapasztalat támasztják alá, valamint az is, hogy az adott élelmiszer az ország népességének széles körében **legalább 30 éve** a szokásos étrend részét képezi;
- d) „klónozott állatok”: olyan állatok, amelyeket **aszexuális, mesterséges reprodukciós módszerrel nemzettek egy egyedi állat genetikailag azonos vagy majdnem azonos másolatának előállítása céljából;**
- e) „klónozott állatok leszármazottai”: olyan állatok, amelyeket **szexuális reprodukció során nemzettek, ahol legalább az egyik felmenő klónozott állat;**
- f) „nanotechnológiával előállított anyagok”: olyan mesterségesen előállított anyagot jelent, amelynek egy vagy több dimenziója 100 nm vagy annál kisebb méretű, és amelynek belső része vagy felülete különálló funkcionális részekből áll, amelyek közül soknak egy vagy több dimenziója 100 nm vagy annál kisebb méretű, beleértve a szerkezeteket, agglomerációkat vagy aggregátokat, amelyek 100 nm vagy annál nagyobb méretűek lehetnek, de amelyeknek a nanotechnikára jellemző tulajdonságaik vannak.

A nanotechnológiára jellemző tulajdonságok a következők:

- i. a szóban forgó anyagok nagy fajlagos felületéhez kapcsolódó tulajdonságok és/vagy
- ii. specifikus fizikai-kémiai tulajdonságok, amelyek eltérnek a nem nanotechnológiával előállított ugyanazon anyagnak a tulajdonságaitól.

(3) Tekintettel a különböző szervek által a nanoanyagok tekintetében nemzetközi szinten közzétett eltérő meghatározásokra és a nanotechnológia területén tapasztalható, folyamatos műszaki és tudományos fejlődésre, a Bizottság a (2) bekezdés f) pontját a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítja, illetve átdolgozza a későbbiekben nemzetközi szinten elfogadott meghatározásokkal. Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 20. cikk (3) bekezdésében foglalt ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással kell elfogadni.

(*) E rendelet közzétételének dátuma után hat hónappal.

2009. március 25., szerda

4. cikk

Az új élelmiszer besorolásával kapcsolatos adatgyűjtés

(1) A Bizottság adatokat **gyűjt** a tagállamoktól és/vagy az élelmiszer-ipari vállalkozóktól **vagy más érdekelt felektől**, hogy **megállapítsa, hogy** egy bizonyos élelmiszer **e rendelet hatálya alá tartozik-e. A tagállamok, a vállalkozások és más érdekelt felek továbbítják a Bizottságnak az adott élelmiszer 1997. május 15. előtti, emberi fogyasztásra szánt felhasználásának mértékére vonatkozó információkat.**

(2) **A Bizottság nyilvánosságra hozza ezeket az adatokat, valamint az így összegyűjtött adatok és egyéb, ezt kiegészítő nem bizalmas jellegű adatok alapján levont következtetéseket.**

(3) **... (*)-ig a 20. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló, olyan ügyekben való eljárást szabályozó végrehajtási intézkedéseket, amelyek esetében a Bizottság nem rendelkezik információval a 1997. május 15. előtt emberi táplálkozásra szánt használatról.**

(4) Az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó végrehajtási intézkedéseket, melyek e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit többek között azok kiegészítése útján hivatottak módosítani, a 20. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban lehet elfogadni.

II. fejezet

Az új élelmiszerekre vonatkozó követelmények és a közösségi listába való felvételük

5. cikk

Az új élelmiszerek közösségi listája

Kizárólag az új élelmiszerek közösségi listájába (a továbbiakban: közösségi lista) felvett új élelmiszerek forgalomba hozatala engedélyezett. **A Bizottság közlésezi és frissíti a közösségi listát a Bizottság honlapjának egy erre szánt, nyilvánosan elérhető oldalán.**

6. cikk

Az előírásoknak nem megfelelő új élelmiszerek tilalma

Új élelmiszerek nem hozhatók forgalomba, ha nem felelnek meg e rendelet rendelkezéseinek.

7. cikk

A közösségi listába való felvétel feltételei

(1) A közösségi listába új élelmiszerek akkor vehetők fel, ha:

a) a rendelkezésre álló tudományos adatok alapján **■** nem veszélyeztetik a fogyasztók és az állatok egészségét, **ami azt feltételezi, hogy a kockázatfelmérés során figyelembe veszik a lakosság egyes rétegeire gyakorolt összesített, szinergikus és esetleg káros hatásokat is;**

b) **■** nem vezetnek félre a fogyasztókat;

(*) E rendelet hatálybalépésnek dátuma után hat hónappal.

2009. március 25., szerda

- c) amennyiben egy másik élelmiszert helyettesítenek, nem különböznek **úgy** a helyettesíteni kívánt élelmiszertől, hogy szokásos fogyasztásuk táplálkozási szempontból hátrányos legyen a fogyasztókra nézve;
- d) az Európai Környezetvédelmi Ügynökség azzal kapcsolatos véleményét, hogy a gyártási folyamat és szokásos fogyasztás mennyire hat negatívan a környezetre, figyelembe veszik az értékelésnél;
- e) a tudomány és az új technológiák etikájával foglalkozó európai csoport azzal kapcsolatos véleményét, hogy mennyire vannak etikai kifogások, figyelembe veszik az értékelésnél;
- f) a lakosság bármely csoportjára esetlegesen káros hatással bíró új élelmiszereket csak akkor szabad engedélyezni, ha intézkedéseket hajtottak végre az adott ártalmas hatások megelőzésére;
- g) amennyiben a biztonságos használat megköveteli, meg kell határozni az új élelmiszerekből önmagukban, más élelmiszer alkotóelemeként, vagy élelmiszerkategóriánként fogyasztható legnagyobb mennyiséget;
- h) felmérték a különböző élelmiszertermékekben vagy élelmiszerkategóriákban használt új élelmiszerek halmozott hatásait.

(2) A közösségi lista nem tartalmazhat olyan élelmiszereket, amelyekhez specifikus kockázatértékelési módszereket igénylő gyártási technológiákat (pl. nanotechnológiák felhasználásával előállított élelmiszerek) használtak, mindaddig, amíg az ilyen különleges módszerek használatát jóvá nem hagyták, és az e módszereken alapuló megfelelő biztonságértékelés alapján be nem bizonyították, hogy az adott élelmiszerek használata biztonságos.

(3) Új élelmiszert csak akkor szabad felvenni a közösségi listára, ha rendelkezésre áll az élelmiszer egészségügyi biztonságosságáról szóló, illetékes hatóság által kiadott szakvélemény.

Klónozott állatokból vagy utódjaikból származó élelmiszerek nem kerülhetnek fel a közösségi listára.

(4) Kétség esetén, például elégséges tudományos bizonyosság vagy adatok hiányában az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni, és a kérdéses élelmiszer nem vehető fel a közösségi listába.

8. cikk

A közösségi lista tartalma

(1) A közösségi listát a 1331/2008/EK rendeletben || meghatározott eljárással összhangban aktualizálják, a Bizottság pedig internetes honlapjának e célra fenntartott részében közzéteszi azt.

(2) A közösségi lista új élelmiszerről szóló bejegyzése kitér a következőkre:

- a) az élelmiszer leírása;
- b) az élelmiszer tervezett felhasználása;
- c) a felhasználás feltételei;
- d) az új élelmiszer közösségi listába történő felvételének időpontja és a kérelem kézhezvételének időpontja;

2009. március 25., szerda

- e) a kérelmező neve és címe;
- f) a 13. cikkben meghatározott felügyeleti követelményeknek megfelelően végzett utolsó vizsgálat ideje és eredménye.
- g) azt a tényt, hogy a bejegyzés új tudományos bizonyítékon és/vagy a 15. cikk értelmében védett adaton alapul;
- h) az a megállapítás, hogy az új élelmiszert csak az e) pont szerinti kérelmező hozhatja forgalomba, kivéve ha egy későbbi kérelmező az eredeti kérelmező védett adataira való hivatkozás nélkül kap engedélyt az élelmiszerre.

(3) Minden új élelmiszer esetén elő kell írni a forgalomba hozatalt követő felügyeletet. 5 év után, valamint ha további tudományos bizonyíték válik elérhetővé, felül kell vizsgálni minden olyan új élelmiszert, amelynek forgalomba hozatalát engedélyezték. A nyomon követés során különös figyelmet kell fordítani az élelmiszer-termékeket legnagyobb mennyiségben fogyasztók csoportjaira.

(4) A 2. cikk (3) bekezdésében említett esetekben a közös eljárást a szokásos gyártási eljárással előállított anyag addigi alkalmazásától vagy engedélyezésétől függetlenül kell elvégezni.

(5) Ha az új élelmiszer olyan anyagot tartalmaz, amely túlzott fogyasztása esetén kockázatot jelenthet az emberi egészségre, akkor annak bizonyos élelmiszerekben vagy élelmiszer-kategóriákban való használatát meghatározott maximális értékeken belül kell engedélyezni.

(6) A nanoanyag formájában jelenlévő összes összetevőt világosan fel kell tüntetni az összetevők között. Az ilyen összetevők nevét zárójelben a „nano” szó követi.

(7) A géntechnológiával módosított takarmánnyal etetett állatokból előállított termékeket „géntechnológiával módosított takarmánnyal etetett állatokból előállítva” feliratú címkével kell ellátni.

(8) A közösségi lista naprakésszé tételéről a 20. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell határozni.

||

(9) A 15. cikkben említett időszak lejártá előtt a közösségi listát nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása által a 20. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban úgy kell aktualizálni, hogy – feltéve, hogy az engedélyezett élelmiszer még mindig megfelel az ebben a rendeletben meghatározott feltételnek – az e cikk (2) bekezdésének g) pontjában hivatkozott adatokra már nem térnek ki.

(10) Az új élelmiszert tartalmazó közösségi lista frissítése, ahol az új élelmiszer nem áll a 15. cikk szerinti adatvédelem alá eső élelmiszerekből, és nem tartalmaz ilyen élelmiszert:

- a) az új élelmiszer megfelel a létező élelmiszerekkel az összetétel, az anyagcsere és a nem kívánatos anyag szintje tekintetében, vagy
- b) az új élelmiszer olyan élelmiszerekből áll vagy olyan élelmiszert tartalmaz, amelyet korábban a Közösségben élelmiszerhasználatra jóváhagytak, és amennyiben a tervezett új felhasználás várhatóan nem növeli jelentősen a fogyasztók – köztük a veszélyeztetett csoportokba tartozó fogyasztók – bevitelét.

2009. március 25., szerda

Az 1331/2008/EK rendelet 7. cikke (3) bekezdésétől eltérve az e rendelet 10. cikkében említett bejelentési eljárást kell megfelelően alkalmazni.

9. cikk

Az új élelmiszerek és az új élelmiszer-összetevők címkézése

A 2000/13/EK irányelv rendelkezéseinek és előírásainak sérelme nélkül a fogyasztók megfelelő tájékoztatásának biztosítása érdekében az új élelmiszerekre vonatkozó összes jellemző adatot ismertetéssel és címkézéssel fel kell tüntetni:

- a) minden forgalomba hozott új élelmiszert világosan megkülönböztető, pontos és könnyen olvasható címkével kell értékesíteni, amely jelzi, hogy a termék új élelmiszer;*
- b) az új élelmiszerek összes jellemzőjét vagy tulajdonságát – például összetételét, tápértékét és megfelelő felhasználását – egyértelműen, pontosan és könnyen olvasható és érthető módon fel kell tüntetni a csomagoláson;*
- c) az élelmiszerben meglévő anyagot vagy összetevőt felváltó új élelmiszer vagy új összetevő jelenlétét egyértelműen, pontosan és könnyen olvasható és érthető módon fel kell tüntetni a címkén, függetlenül attól, hogy az adott élelmiszert egy új élelmiszerral váltották-e fel.*

Ha az új élelmiszer olyan anyagot tartalmaz, amely túlzott fogyasztása esetén nagy kockázatot jelenthet az emberi egészségre, a fogyasztót erről a csomagoláson elhelyezett egyértelmű, pontos és könnyen olvasható címkével kell tájékoztatni.

10. cikk

Harmadik országból származó hagyományos élelmiszer

(1) A harmadik országból származó hagyományos élelmiszert a Közösségben forgalomba hozni kívánó élelmiszeripari vállalkozó értesíti a Bizottságot e szándékáról, megadva az élelmiszer nevét, összetételét és származási országát.

Az értesítéshez csatolják az élelmiszer **bármely** harmadik országban történő, hosszú ideje biztonságos használatát alátámasztó adatokat tartalmazó dokumentációt.

(2) A Bizottság az értesítést, valamint az élelmiszer (1) bekezdésben említett, biztonságos használatára vonatkozó bizonyítékokat haladéktalanul továbbítja a tagállamoknak és a Hatóságnak, **és a nyilvánosság számára elérhetővé teszi azokat honlapján.**

(3) Miután a Bizottság továbbította az (1) bekezdésben előírt értesítést, a (2) bekezdés értelmében valamely tagállam és a Hatóság az ezt követő négy hónapon belül indoklással ellátott, tudományos bizonyítékon nyugvó ellenvetéseket terjeszthet a Bizottság elé az érintett hagyományos élelmiszer forgalomba hozatalának biztonságosságával kapcsolatban.

Ebben az esetben az élelmiszert nem hozzák forgalomba a Közösségben, és az 5-8. cikk alkalmazandó. Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítés az 1331/2008/EK rendelet || 3. cikke (1) bekezdésében említett kérelemként tekintendő. **A kérelmező azonban úgy is határozhat, hogy visszavonja az értesítést.**

2009. március 25., szerda

A Bizottság az (1) bekezdés szerint benyújtott értesítés időpontját követő **legfeljebb** öt hónapon belül ennek megfelelően, **felesleges késedelem nélkül, valamint bizonyítható úton** tájékoztatja az érintett élelmiszer-ipari vállalkozót.

(4) Ha nem emeltek indoklással ellátott, tudományos bizonyítékon alapuló biztonsági kifogást, és az élelmiszeripari vállalkozó a (3) bekezdéssel összhangban semmilyen erről szóló tájékoztatást nem kapott, a hagyományos élelmiszert az (1) bekezdéssel összhangban az értesítés keltezését követő öt hónapon belül forgalomba lehet hozni a Közösségben.

(5) A Bizottság nyilvánosságra hozza a (4) bekezdéssel összhangban a Közösségben forgalomba hozható, harmadik országokból származó, hagyományos élelmiszerek listáját a Bizottság külön erre a célra fenntartott honlapján. **A honlap elérhető az új élelmiszerek közösségi listáját tartalmazó, a 5. cikkben említett honlapon, és elérési útvonala szerepel az említett lapon.**

(6) ... (*) **előtt** e cikk végrehajtásának részletes szabályait, amelyek e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között azok kiegészítése útján történő módosítására irányulnak, a 20. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással **kell elfogadni.**

11. cikk

Technikai iránymutatás

Az 1331/2008/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjának sérelme nélkül és ... () **előtt a Bizottság, adott esetben a Hatósággal, az élelmiszer-ipari vállalkozókkal és a kis- és középvállalkozásokkal szorosan együttműködve,** technikai segítségben részesíti az élelmiszer-ipari vállalkozókat, különös tekintettel a kis- és középvállalatokra, valamint rendelkezésükre bocsátja az e rendeletnek megfelelő kérelmek elkészítéséhez és benyújtásához szükséges eszközöket. **A 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az új élelmiszerek és összetevőik forgalmazására vonatkozó kérelmek alátámasztásához szükséges információk tudományos vonatkozásairól és formátumáról, és a kezdeti értékelő jelentések készítéséről szóló 1997. július 29-i 97/618/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ a kérelmezők számára rendelkezésre áll, amíg egy átdolgozott, az ezzel a cikkel összhangban elkészített technikai iránymutatással fel nem váltják.****

Ezeket a technikai iránymutatásokat és eszközöket legkésőbb ... (*)-ig teszik közzé a Bizottság honlapjának erre a célra szánt, nyilvánosan elérhető oldalán.**

12. cikk

A Hatóság véleménye

A 6. cikkben rögzített előírások alapján az új élelmiszerek biztonságosságának értékelése során a Hatóság:

- a) **felméri,** hogy az élelmiszer **nem káros vagy mérgező hatású-e az emberi szervezetre, függetlenül attól, hogy az adott termék egy már forgalomban lévő élelmiszert hivatott-e helyettesíteni, ugyanakkor figyelembe veszi az esetleges új jellemzőkből eredő következményeket;**
- b) a harmadik országból származó hagyományos élelmiszer esetében figyelembe veszi az élelmiszer hosszú időn át tartó biztonságos használatát.

(*) **Hat hónappal a rendelet közzététele után.**

(**) **E rendelet közzétételének dátuma után hat hónappal.**

(¹) HL L 253., 1997.9.16., 1. o.

(***) **Hat hónappal e rendelet hatálybalépése után.**

2009. március 25., szerda

Etikai kifogások esetén a biztonsági értékelésen túl kikérik az új technológiák etikai vonatkozásaival foglalkozó európai csoport véleményét.

13. cikk

Az élelmiszeripari vállalkozók kötelességei

(1) A Bizottság élelmiszer-biztonsági okokból, valamint a Hatóság véleményét követően a forgalomba hozatalt követő felülvizsgálatot ír elő. A felülvizsgálatot az új élelmiszerek közösségi listába való felvétele után öt évvel kell elvégezni az élelmiszer-biztonsági, állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szempontok, valamint a környezeti hatás figyelembevételével. Különös figyelmet kell fordítani az élelmiszereket legnagyobb mennyiségben fogyasztók csoportjaira.

A felülvizsgálatra vonatkozó előírások a már forgalomban lévő új élelmiszerekre is alkalmazandók, beleértve a 258/97/EK rendelet 5. cikkében foglalt egyszerűsített eljárás (értésítés) szerint jóváhagyott élelmiszereket.

A tagállamok kijelölik a forgalomba helyezést követő felülvizsgálatért felelős illetékes hatóságokat.

(2) A gyártó és az élelmiszer-ipari vállalkozó azonnal tájékoztatja a Bizottságot:

- a) bármilyen új, tudományos vagy technikai információról, amely az új élelmiszer biztonságos használatának értékelését befolyásolhatja;
- b) bármilyen olyan harmadik ország illetékes hatósága által kiszabott tiltásról vagy korlátozásról, amelyben az új élelmiszert forgalomba hozták.

Minden élelmiszer-ipari vállalkozás tájékoztatja a Bizottságot és a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait minden olyan egészségügyi problémáról, amelyről a fogyasztóktól vagy fogyasztói szervezetektől szerzett tudomást.

A tagállamok illetékes hatósága az eredményről jelentést tesz a Bizottságnak a vizsgálat lezárását követő három hónapon belül. A Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az (1) bekezdésben foglalt ötéves időszak lejártát követő egy éven belül.

(3) Az állatkísérletek elkerülése érdekében e rendelet céljából csak akkor folytathatók kísérletek gerinces állatokon, ha a szükséges ismeretek másképp nem szerezhetőek meg. Ösztönözni kell az állatkísérletek nélküli módszerek és intelligens kísérleti stratégiák alkalmazását.

14. cikk

Az új technológiák etikai vonatkozásaival foglalkozó európai csoport

A tudományhoz és az etikai szempontból különösen jelentős új technológiákhoz kapcsolódó etikai kérdésekben a Bizottság adott esetben saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére konzultálhat az új technológiák etikai kérdéseit vizsgáló európai csoporttal.

A Bizottság a nyilvánosságra hozza az új technológiák etikai vonatkozásaival foglalkozó európai csoport véleményét.

2009. március 25., szerda

III. fejezet

Általános rendelkezések

15. cikk

Adatvédelem

(1) Ha a kérelmező úgy kívánja, és a kérelem mellé csatolt dokumentációban megfelelő és igazolható adatokat mellékel, a kérelmek alátámasztására szolgáló, újonnan kidolgozott tudományos bizonyítékok és szellemi tulajdont képező tudományos adatok az új élelmiszer közösségi listára történő felvételét követő öt éven keresztül **nem használhatók fel más kérelem javára, hacsak a későbbi kérelmező nem állapodott meg a korábbi kérelmezővel az adatok és információk felhasználásáról, feltéve, hogy**

- a) a tudományos adatokat és egyéb információkat a korábbi kérelem benyújtásakor a korábbi kérelmező védett adatainak minősítették; és
- b) a korábbi kérelem benyújtásakor a korábbi kérelmezőnek kizárólagos felhasználási joga volt a védett adatokra; és
- c) az új élelmiszer nem lett volna engedélyezhető a korábbi kérelmező által benyújtott védett adatok nélkül.

(2) A részben vagy egészben az Európai Közösség és/vagy közintézmények által finanszírozott kutatási projektekből származó adatokat és kockázatelemző tanulmányokat – pl. takarmányozási tanulmányokat – vagy ilyen tanulmányokhoz kapcsolódó adatokat a kérelemmel együtt közzé kell tenni, és ezen adatok más kérelmezők által szabadon felhasználhatók.

(3) A gerinces állatokon végzett vizsgálatok ismétlésének elkerülése érdekében meg kell engedni egy későbbi kérelmező által a gerinceseken végzett és más, az állatkísérletek megelőzésére alkalmas vizsgálatokra történő hivatkozást. Az adat gazdája megfelelő kártalanítást kérhet az adatok felhasználásáért.

16. cikk

Összehangolt adatvédelem

Az új élelmiszerek az 1331/2008/EK rendelet 7. és 14. cikke szerinti engedélyezése, és az egészségre vonatkozó állítások 1924/2006/EK rendelet 17., 18. és 25. cikke szerinti engedélyezése ellenére az engedély és az engedély Hivatalos Lapban történő közzétételének időpontjai megegyeznek és az adatvédelmi időszakok egyidejűleg zajlanak, amennyiben új élelmiszerekre és az ezen élelmiszerekkel kapcsolatos egészségre vonatkozó állításokra kérnek engedélyt, és ha a fenti két rendelet rendelkezései szerinti adatvédelem indokolt és a kérelmező ezt kéri.

17. cikk

Vizsgálati és ellenőrzési intézkedések

A 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban hatósági ellenőrzéseket kell végezni az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében.

18. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb **tizenkét hónapon belül** értesítik a Bizottságot ezen intézkedésekről, és haladéktalanul tájékoztatják az azokat érintő bármely későbbi módosításról.

2009. március 25., szerda

19. cikk

A tagállamok kiváltságai

(1) Ha valamely tagállam új információ vagy meglévő információ újraértékelése alapján megalapozottan feltételezi, hogy egy olyan élelmiszer vagy élelmiszer-összetevő, amely megfelel az e rendeletben foglaltaknak, veszélyt jelent az emberi egészségre vagy a környezetre nézve, a saját területén a kérdéses élelmiszer vagy élelmiszer-összetevő forgalomba hozatalát és használatát ideiglenesen korlátozhatja vagy felfüggesztheti. Erről haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot, döntése indokainak megjelölésével.

(2) A Bizottság a Hatósággal szoros együttműködésben a lehető leghamarabb megvizsgálja az (1) bekezdésben megjelölt indokokat és megteszi a szükséges intézkedéseket. Az a tagállam, amely az (1) bekezdésben említett döntést meghozta, az intézkedések hatálybalépéséig fenntarthatja azt.

20. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 178/2002/EK rendelet 58. cikkével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság || segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)-(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

21. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb ... (*) a szerzett tapasztalatok figyelembevételével jelentést továbbít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet és különösen a 10. és 15. cikk végrehajtásáról, adott esetben javaslatokkal együtt.

(2) A Bizottság ... (**)-ig jelentést továbbít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a klónozott állatokból, vagy azok leszármazottaiból előállított élelmiszerek összes aspektusáról, amelyet – amennyiben szükséges – megfelelő jogszabályi javaslatok kísérnek.

A jelentést és az esetleges javaslatot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

IV. fejezet

Átmeneti és záró rendelkezések

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 258/97/EK rendelet e rendelet alkalmazásának első napján hatályát veszti.

(*) Három évvel és hat hónappal e rendelet közzétételének dátumát követően.

(**) E rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül.

2009. március 25., szerda

23. cikk

A közösségi lista felállítása

Legkésőbb ... (*)-ig a Bizottság felállítja a közösségi listát, amelybe felveszi a 258/97/EK rendelet alapján engedélyezett **azon új élelmiszereket** és adott esetben valamennyi meglévő engedélyezési feltételt, **amelyek a 2. és 3. cikk szerint e rendelet hatálya alá tartoznak.**

24. cikk

Átmeneti intézkedések

|| A 258/97/EK rendelet 4. cikke szerint a tagállamokhoz benyújtott, új élelmiszer forgalomba hozatalára irányuló minden kérelmet, **amellyel kapcsolatban a 258/97/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdése szerinti előzetes értékelő jelentést** ... (**) előtt nem **juttatták el a Bizottságnak**, az e rendelet szerint benyújtott kérelemnek kell tekinteni. ... (**) **-ig a 258/97/EK rendelet 3. cikkének (4) bekezdése, 4. és 5. cikke alapján benyújtott egyéb kérelmeket a 258/97/EK rendelet rendelkezései szerint kell feldolgozni.**

|

25. cikk

Az 1331/2008/EK rendelet || módosításai

Az 1331/2008/EK rendelet || a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszeripari enzimek, az élelmiszer-aromaanyagok és az új élelmiszerek egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet”

2. A 1. cikk (1) bekezdése első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez a rendelet megállapítja az élelmiszerekben és új élelmiszerekben, illetve azok felületén használt vagy felhasználásra szánt élelmiszer-adalékanyagok, élelmiszeripari enzimek, élelmiszer-aromaanyagok és élelmiszeraromaanyag-források (a továbbiakban: anyagok vagy termékek) egységes értékelési és engedélyezési eljárását (a továbbiakban: egységes eljárás), amely hozzájárul ezen anyagok szabad mozgásához a Közösségben, továbbá az emberi egészség, valamint a fogyasztók érdekeinek nagyfokú védelméhez.”

3. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egységes eljárás meghatározza azon anyagok és termékek listájának aktualizálására vonatkozó eljárási szabályokat, amelyek Közösségen belüli forgalomba hozatala az 1333/2008/EK, az 1332/2008/EK, az 1334/2008/EK és az új élelmiszerekről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: élelmiszeripari ágazati jogszabályok) szerint engedélyezett.”

(*) Hat hónappal e rendelet hatálybalépését követően.

(**) Hat hónappal e rendelet közzétételének dátumát követően.

2009. március 25., szerda

4. Az 1. cikk (3) bekezdésében, a 2. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, a 12. cikk (1) bekezdésében, valamint a 13. cikkben az „anyag”, illetve „anyagok” kifejezés helyébe az „anyag vagy termék”, illetve az „anyagok vagy termékek” kifejezés lép.

5. A 2. cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„Az anyagok vagy termékek közösségi listája”.

6. A 4. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A különböző élelmiszeripari ágazati jogszabályok hatálya alá tartozó különböző közösségi listák aktualizálására elegendő egyetlen, anyagra vagy termékre vonatkozó kérelem benyújtása, amennyiben e kérelem megfelel valamennyi élelmiszeripari ágazati jogszabály által előírt követelménynek.”

7. A 6. cikk (1) bekezdésének elejére a következő mondatot kell beilleszteni:

„Tudományosan megalapozott biztonsági aggályok esetén a kérelmezőtől további információt kérnek a kockázatértékeléssel kapcsolatban.”

26. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ... (*) kell alkalmazni.

A 23. cikk azonban már ... (**) alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ||

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) A rendeletet a közzétételét követően hat hónappal.

(**) E rendelet hatálybalépésének dátuma.

2009. március 25., szerda

Az ózonréteget lebontó anyagok (átdolgozás) *I**

P6_TA(2009)0172

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az ózonréteget lebontó anyagokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Együttdöntési eljárás - átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0505),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 133. cikkére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0297/2008),
- tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az eljárási szabályzata 80a. cikkének (3) bekezdése alapján a Jogi Bizottság által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak küldött 2008. december 17-i levélre,
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapról szóló véleményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 80a., 51. és 35. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0045/2009),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és e módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított és az alábbiakban módosított formában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2009. március 25., szerda

P6_TC1-COD(2008)0165

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra az ózonréteget lebontó anyagokról szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, az 1005/2009/EK rendelettel.)

Az EK és a CARIFORUM közötti gazdasági partnerségi megállapodás ***

P6_TA(2009)0183

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai másrészt a CARIFORUM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (5211/2009 – COM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a CARIFORUM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2008)0156),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai másrészt a CARIFORUM-államok között létrejött gazdasági partnerségi megállapodásra (5211/2009),
 - tekintettel a Tanács által benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre az EK-Szerződés 57. cikk (2) bekezdése, a 133. cikk (1) és (5) bekezdése és 181. cikk értelmében, a 300. cikk (2) bekezdésével összefüggésben (C6-0054/2009),
 - tekintettel eljárási szabályzata 75. cikkére és 83. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására, valamint a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0117/2009),
1. hozzájárul a megállapodás megkötéséhez;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a CARIFORUM-államok kormányának és parlamentjének.

2009. március 25., szerda

Ideiglenes kereskedelmi megállapodás az EK és Elefántcsontpart között ***

P6_TA(2009)0184

Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt Elefántcsontpart közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (5535/2009 – COM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatról szóló javaslatra (COM(2008)0439),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt Elefántcsontpart közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásra(5535/2009),
 - tekintettel az EK-Szerződés 133. és 181. cikke értelmében és 300. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben a Tanács által benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre (C6-0064/2009),
 - tekintettel eljárási szabályzata 75. cikkére és 83. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0144/2009),
1. hozzájárul a megállapodás megkötéséhez;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Elefántcsontpart kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 26., csütörtök

Élelmiszerek elosztása a leginkább rászorulóknak részére („az egységes közös piac-szervezésről” szóló rendelet módosítása) *

P6_TA(2009)0188

Az Európai Parlament 2009. március 26-i jogalkotási állásfoglalása a Közösség leginkább rászoruló személyei részére történő élelmiszerelosztás tekintetében a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendelet és a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) módosításáról (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0563),
 - tekintettel az EK-Szerződés 37. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0353/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0091/2009),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály 1 preambulumbekendés

(1) A kijelölt szervezeteknek az intervenció készletekből származó élelmiszerekkel a Közösség leginkább rászoruló személyei számára történő szétosztás céljából való ellátására vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1987. december 10-i 3730/87/EGK tanácsi rendelet, amelyet később hatályon kívül helyeztek és beillesztettek az 1234/2007/EK tanácsi rendeletbe, több mint két évtizeden keresztül a Közösség legrászorultabb személyei között kiosztott élelmiszerek megbízható forrásául szolgált.

(1) A kijelölt szervezeteknek az intervenció készletekből származó élelmiszerekkel a Közösség leginkább rászoruló személyei számára történő szétosztás céljából való ellátására vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1987. december 10-i 3730/87/EGK tanácsi rendelet, amelyet később hatályon kívül helyeztek és beillesztettek az 1234/2007/EK tanácsi rendeletbe, több mint két évtizeden keresztül a Közösség legrászorultabb személyei között kiosztott élelmiszerek megbízható forrásául szolgált, **és kedvezően járult hozzá az EU régiói közötti kohézióhoz a különböző fejlettségi szinten álló régiók közötti gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése révén.**

2009. március 26., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály
2 preambulumbekkezdés

(2) A közös agrárpolitika (KAP) célkitűzései között, amelyeket a Szerződés 33. cikke határoz meg, szerepel a piacok stabilizálása, valamint a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásának biztosítása. Az évek során a program keretében megvalósított élelmiszerelosztási tervek sikeresen előmozdították mindkét célkitűzés megvalósulását, és a Közösség leginkább rászoruló személyei élelmiszerbiztonságának csökkentésével létfontosságú eszköznek bizonyultak, amely – miközben csökkentette az intervenciók készleteket – hozzájárult az élelmiszerek széleskörű hozzáférhetőségének garantálásához a Közösségben.

(2) A közös agrárpolitika (KAP) célkitűzései között, amelyeket a Szerződés 33. cikke határoz meg, szerepel a piacok stabilizálása, valamint a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásának biztosítása. Az évek során a program keretében megvalósított élelmiszerelosztási tervek sikeresen előmozdították mindkét célkitűzés megvalósulását, és a Közösség leginkább rászoruló személyei élelmiszerbiztonságának csökkentésével létfontosságú eszköznek bizonyultak, amely – miközben csökkentette az intervenciók készleteket – hozzájárult az élelmiszerek széleskörű hozzáférhetőségének garantálásához a Közösségben. **A leginkább rászoruló személyeket támogató új közösségi élelmiszerelosztási programnak az összes régió kiegyensúlyozott, harmonikus és fenntartható fejlődésének biztosítása révén továbbra is biztosítani kell a KAP céljainak betartását és elő kell segítenie a kohéziós célok teljesítését.**

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály
5 preambulumbekkezdés

(5) A jelenlegi élelmiszerelosztási program a közösségi intervenciók készletekből származó termékek szétosztásán alapul, amelyet ideiglenes jelleggel piaci beszerzések egészítenek ki. A KAP sorozatos reformjai és a **termelői árak kedvező alakulása** azonban az **intervenciók készletek, valamint a rendelkezésre álló termékek körének fokozatos csökkenéséhez vezetett**. Következésképpen a piaci beszerzéseket is a program állandó ellátási forrásává kell tenni az intervenciók készletek kiegészítése érdekében arra az esetre, ha nem állnak rendelkezésre megfelelő intervenciók készletek.

(5) A jelenlegi élelmiszerelosztási program a közösségi intervenciók készletekből származó termékek szétosztásán alapul, amelyet ideiglenes jelleggel piaci beszerzések egészítenek ki. **A mezőgazdasági nyersanyagok világpiacon tapasztalható növekvő feszültség, valamint a KAP sorozatos reformjai során a termelés és a készletek vonatkozásában alkalmazott orientációs eszközök fokozatos megszüntetése azonban oda vezetett, hogy csökkent az Unió önállósága az élelmiszer-ellátás területén mind mennyiségben, mind pedig a rendelkezésre álló termékek köre tekintetében, továbbá csökkent a leginkább rászoruló személyek ellátására, valamint a nemzetközi spekulációs élelmiszerválságokra való reagálási képessége. Az EU azonban nem állíthat le meg egy már elindított programot egyik napról a másikra.** Következésképpen a piaci beszerzéseket is a program állandó ellátási forrásává kell tenni az intervenciók készletek kiegészítése érdekében arra az esetre, ha nem állnak rendelkezésre megfelelő intervenciók készletek. **A piaci vásárlásokat versenyorientált módon kell végrehajtani, egyúttal támogatva a közösségi eredetű termékek vásárlását is.**

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály
6 preambulumbekkezdés

(6) Egy közösségi program nem jelentheti a Közösségben az élelmiszersegély iránti növekvő igényre adott egyetlen választ. A leginkább rászoruló élelmiszerbiztonságának megteremtéséhez ugyanígy szükség van a közigazgatás által végrehajtott nemzeti politikákra és a civil társadalom mobilizálására. Egy erős kohéziós elemet tartalmazó közösségi program azonban mintául szolgálhat a leginkább rászoruló részére történő élelmiszerelosztáshoz, segítheti a szinergiahatások létrejöttét és ösztönözheti a

(6) Egy közösségi program nem jelentheti a Közösségben az élelmiszersegély iránti növekvő igényre adott egyetlen választ. A leginkább rászoruló élelmiszerbiztonságának megteremtéséhez ugyanígy szükség van a közigazgatás által végrehajtott nemzeti politikákra és a civil társadalom mobilizálására. Egy erős kohéziós elemet tartalmazó közösségi program azonban mintául szolgálhat a leginkább rászoruló részére történő élelmiszerelosztáshoz, segítheti a szinergiahatások létrejöttét és, **különösen a**

2009. március 26., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

rászoruló *élelmiszerbiztonságának* növelésére irányuló állami és magánkezdeményezéseket. Ezen kívül, tekintettel a rendelkezésre álló csökkenő intervenciókészletek földrajzi szóródására a tagállamokban, hozzájárulhat ezek legjobb felhasználásához. Ezért a közösségi program nem érintheti az ilyen nemzeti politikákat.

kevésbé fejlett régiókban, ösztönözheti a rászoruló *élelmiszerbiztonságának* növelésére irányuló állami és magánkezdeményezéseket. Ezen kívül, tekintettel a rendelkezésre álló csökkenő intervenciókészletek földrajzi szóródására a tagállamokban, hozzájárulhat ezek legjobb felhasználásához. Ezért a közösségi program nem érintheti az ilyen nemzeti politikákat.

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály
7 preambulumbekzdés

(7) A közösségi program kohéziós aspektusának teljes mértékű kihasználása és az így létrehozott szinergiahatások erősítése, valamint a megfelelő tervezés biztosítása érdekében rendelkezni kell arról, hogy a tagállamok társfinanszírozzák az élelmiszerosztási programot. Meg kell határozni a legmagasabb közösségi társfinanszírozási arányt, és a Közösség pénzügyi hozzájárulását hozzá kell adni az Európai Mezőgazdasági Garanciaalaphól (EMGA) történő finanszírozásra jogosult intézkedéseknek az 1290/2005/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésében foglalt felsorolásához. A módosított program alkalmazásának első éveiben magasabb társfinanszírozási arányokat kell alkalmazni a források folyamatos magas szintű igénybevétele érdekében és a társfinanszírozás fokozatos bevezetésének biztosítására, a zökkenőmentes átmenet megteremtésére és azon kockázat elkerülése érdekében, hogy a források esetleges hiánya miatt a program leálljon.

törölve

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály
9 preambulumbekzdés

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a program irányítása terén bizonyos kiigazításokra van szükség, különösen azért, hogy többéves tervek segítségével hosszabb távú perspektívát lehessen nyújtani a tagállamok és a kijelölt szervezetek számára. A Bizottságnak ezért hároméves terveket kell létrehoznia a program végrehajtására, a tagállamok Bizottsággal közölt kérelmei és más, a Bizottság által relevánsnak ítélt információk alapján. A tagállamoknak a hároméves terv keretében kiosztásra kerülő élelmiszerek iránti kérelmüket nemzeti **élelmiszerosztási programokra** kell **alapítaniuk**, amelyek tartalmazzák a leginkább rászoruló személyek részére történő élelmiszerosztásra vonatkozó célkitűzéseiket és prioritásaikat. A Bizottságnak ezért objektív módszereket kell meghatároznia a rendelkezésre álló források elosztására.

(9) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a program irányítása terén bizonyos kiigazításokra van szükség, különösen azért, hogy többéves tervek segítségével hosszabb távú perspektívát lehessen nyújtani a tagállamok és a kijelölt szervezetek számára. A Bizottságnak ezért hároméves terveket kell létrehoznia a program végrehajtására, a tagállamok Bizottsággal közölt kérelmei és más, a Bizottság által relevánsnak ítélt információk alapján. A tagállamoknak a hároméves terv keretében kiosztásra kerülő élelmiszerek iránti kérelmüket nemzeti **élelmiszer-segély-programokra** kell **alapozniuk**, amelyek tartalmazzák a leginkább rászoruló személyek részére történő élelmiszerosztásra vonatkozó célkitűzéseiket és prioritásaikat. A Bizottságnak ezért objektív módszereket kell meghatároznia a rendelkezésre álló források elosztására. **Kivételes esetben, amennyiben a rászorulóok száma a tervezettnél magasabb, a tagállamok felhívhatják a Bizottságot a tervek felülvizsgálatára.**

2009. március 26., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 8**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 1 bekezdés

1. Az intervenciós készletekből termékeket kell rendelkezésre bocsátani, vagy a piacon élelmiszereket kell vásárolni annak érdekében, hogy lehetővé váljék a Közösség leginkább rászoruló személyei számára **történő élelmiszerosztás** a tagállamok által kijelölt szervezeteken keresztül.

Az élelmiszerek piaci beszerzésére csak akkor kerül sor, ha élelmiszerosztásra alkalmas intervenciós készletek nem állnak rendelkezésre.

1. Az intervenciós készletekből termékeket kell rendelkezésre bocsátani, vagy a piacon **közösségi eredetű** élelmiszereket kell vásárolni – **előnyben részesítve a helyben termelt, friss élelmiszert** annak érdekében, hogy lehetővé váljék a Közösség leginkább rászoruló személyei számára **élelmiszer szétosztása** a tagállamok által kijelölt szervezeteken keresztül.

A **közösségi eredetű** élelmiszerek piaci beszerzésére csak akkor kerül sor, ha élelmiszerosztásra alkalmas intervenciós készletek nem állnak rendelkezésre.

Módosítás 9**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 2 bekezdés

2. A programban részt venni kívánó tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti **élelmiszerosztási programjaikat, amelyek tartalmazzák** a hároméves időszak alatt szétosztandó élelmiszer mennyiség iránti kérelmüket és más **releváns** információkat.

2. A programban részt venni kívánó tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti **élelmiszer-segélyprogramjaikat, a fő jellemzőket és célkitűzéseket, az érintett szervezetek megnevezését, a** hároméves időszak alatt szétosztandó élelmiszer mennyiség iránti kérelmüket és más **vonatkozó** információkat.

Módosítás 10**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 3 bekezdés – 2 albekezdés

A hároméves terv tagállamonként meghatározza a Közösség által biztosított éves keretösszegeket **és a tagállamok éves hozzájárulásának legalacsonyabb és legmagasabb összegeit**, amelyet a Bizottság a 43. cikk g) pontjával összhangban elfogadásra kerülő végrehajtási szabályokban meghatározandó módszereknek megfelelően állapít meg. A program második és harmadik évére megállapított keretösszegek indikatív jellegűek. A programban részt vevő tagállamok minden évben megerősítik a (2) bekezdésben említett kérelmeket. E megerősítéseket követően a Bizottság minden következő évben dönt a végleges keretösszegekről, a költségvetésben rendelkezésre álló előirányzatok korlátai között.

A hároméves terv tagállamonként meghatározza a Közösség által biztosított éves keretösszegeket, **amelyeket** a Bizottság a 43. cikk g) pontjával összhangban elfogadásra kerülő végrehajtási szabályokban meghatározandó módszereknek megfelelően állapít meg. A program második és harmadik évére megállapított keretösszegek indikatív jellegűek. A programban részt vevő tagállamok minden évben megerősítik a (2) bekezdésben említett kérelmeket. E megerősítéseket követően a Bizottság minden következő évben dönt a végleges keretösszegekről, a költségvetésben rendelkezésre álló előirányzatok korlátai között.

2009. március 26., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 11**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 4 bekezdés – 3a albekezdés (új)

Ezek a szervezetek az élelmiszerosztás helyszínén információs táblát, illetve az élelmiszerosztás mozgó helyszínein öntapadós plakátot helyeznek el, amelyen jelzik, hogy a szervezet a közösségi élelmiszer-segélyprogram kedvezményezettje. A rászorulóknak ennek révén értesülhetnek arról, hogy közösségi támogatásban részesülnek.

Módosítás 12**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 5 bekezdés – b pont

b) **megfelelő időben** tájékoztatják a Bizottságot az élelmiszerosztási programok végrehajtását érintő fejleményekről.

b) tájékoztatják a Bizottságot az élelmiszerosztási programok végrehajtását érintő fejleményekről.

Módosítás 13**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 6 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

b) a piacon vásárolt élelmiszerek költségei.

b) a piacon vásárolt élelmiszerek költségei **versenyeljárások alapján**.

Módosítás 14**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 6 bekezdés – 2 albekezdés – b pont

b) az élelmiszerek szállításának költségei, valamint a kijelölt szervezeteknek a program végrehajtásával közvetlenül összefüggő igazgatási költségei.

b) az élelmiszerek szállításának **és tárolásának** költségei, valamint a kijelölt szervezeteknek a program végrehajtásával közvetlenül összefüggő igazgatási költségei.

Módosítás 15**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 6 a bekezdés (új)

(6a) A teljes szállítási, tárolási és az igazgatási költségre (beleértve a kommunikációs költségeket is) a tagállamok – adott esetben a helyi sajátosságok figyelembevételével – felső határt állapítanak meg, amely megfelel a vásárolt vagy csere útján beszerzett termékek egy bizonyos százalékarányának. A tagállamok a pénzügyi keretet felosztják e három kiadási tétel között. Az e kereten belül fel nem használt összegeket élelmiszerek vásárlására lehet fordítani.

2009. március 26., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 16**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 7 bekezdés – 1 albekezdés

7. A Közösség **társfinanszírozza** a program keretében támogatható költségeket.

7. A Közösség **finanszírozza** a program keretében támogatható költségeket.

Módosítás 17**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 7 bekezdés – 2 albekezdés – bevezető rész

A Közösség általi társfinanszírozás aránya nem haladja meg ~~törölve~~

Módosítás 18**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 7 bekezdés – 2 albekezdés – a pont

a) a 2010. január 1-jén kezdődő hároméves terv esetében a támogatható költségek 75 %-át, illetve a 2006/596/EK (*) bizottsági határozat I. mellékletében felsorolt, a Kohéziós Alapból a 2007–2013. közötti időszakra történő finanszírozásra jogosult tagállamokban a támogatható költségek 85 %-át. ~~törölve~~

(*) HL L 243., 2006.9.6., 47. o.

Módosítás 19**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 1 pont**

1234/2007/EK rendelet

27 cikk – 7 bekezdés – 2 albekezdés – b pont

b) ezt követő hároméves tervek esetében a támogatható költségek 50 %-át, illetve a 2006/596/EK határozat I. mellékletében és ezt követő határozatokban felsorolt, a Kohéziós Alapból egy adott évre történő finanszírozásra jogosult tagállamokban a támogatható költségek 75 %-át. ~~törölve~~

Módosítás 20**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****2 cikk – 3 pont**

1234/2007/EK rendelet

184 cikk – 9 pont

„(9) legkésőbb 2012. december 31-ig – megfelelő **javaslatok** kíséretében – az Európai Parlament és a Tanács részére a 27. cikkben megállapított, a Közösség leginkább rászoruló személyei részére történő élelmiszerosztási program alkalmazásáról.”

„(9) legkésőbb 2011. december 31-ig – **a rendszernek a jelenlegi finanszírozási időszakot követő folytatásáról szóló határozatra vonatkozó javaslat vagy bármilyen más szükséges megfelelő javaslat** kíséretében – az Európai Parlament és a Tanács részére a 27. cikkben megállapított, a Közösség leginkább rászoruló személyei részére történő élelmiszerosztási program alkalmazásáról.”

2010/C 117 E/17	EK - Cariforum-államok gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről a Cariforum-államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodásról	101
2010/C 117 E/18	EK-Elefántcsontpart átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről Elefántcsontpart, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról	106
2010/C 117 E/19	EK-Ghána átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról	112
2010/C 117 E/20	Az EK és a Csendes-óceáni államok közötti ideiglenes partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről a csendes-óceáni államok, másrészről az Európai Közösség közötti ideiglenes partnerségi megállapodásról	118
2010/C 117 E/21	Az EK és a SADC államai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) gazdasági partnerségi megállapodásban részt vevő államai közötti ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásról	124
2010/C 117 E/22	Az EK és a kelet- és dél-afrikai államok közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteit létrehozó átmeneti megállapodásról	129
2010/C 117 E/23	Az EK és a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről az Európai közösség és tagállamai, másrészről a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteit létrehozó megállapodás megkötéséről	135
2010/C 117 E/24	Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról	141
2010/C 117 E/25	Az EBB és az EBRD 2007. évi jelentése Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank 2007-es éves jelentéséről (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Az autóipar jövője Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az autóipar jövőjéről	157
2009. március 26., csütörtök		
2010/C 117 E/27	Fehér Könyv az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló Fehér Könyvről (2008/2154(INI))	161

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 117 E/28	Az EU és India közötti szabadkereskedelmi megállapodás Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása az EU és India közötti szabad kereskedelmi megállapodásról (2008/2135(INI))	166
2010/C 117 E/29	A termelési láncban tevékenykedő alvállalkozók társadalmi felelősségvállalása Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása a termelési láncban tevékenykedő alvállalkozók társadalmi felelősségvállalásáról (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Az európai élelmiszerárak Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása az európai élelmiszerárakról (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	A kiterjedt spanyolországi urbanizáció hatása az európai polgárok egyéni jogaira, a környezetre és az uniós jog alkalmazására, a beérkezett petíciók alapján Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása a Spanyolországban zajló kiterjedt urbanizáció által az európai polgárok egyéni jogaira, a környezetre és az EU jogának alkalmazására gyakorolt hatásról, a beérkezett petíciók alapján (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	A transzatlanti kapcsolatok állása az amerikai választásokat követően Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása transzatlanti kapcsolatokról az amerikai választásokat követően (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	A biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítése Az Európai Parlament 2009. március 26-i ajánlása a Tanácshoz, a biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítéséről (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	A hajóbontás javítására irányuló EU stratégia Az Európai Parlament 2009. március 26-i állásfoglalása a hajóbontás gyakorlatának javítására irányuló EU-stratégiáról	214

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2009. március 24., kedd

2010/C 117 E/35	Az Európai Közösség és Nepál közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás * Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és Nepál kormánya közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok (kodifikált változat) ***I Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok egyes alkatrészeiről és jellemzőiről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	A vámmentességek közösségi rendszere (kodifikált szöveg) * Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtés * Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló 2533/98/EK szülő tanácsi rendelet módosítására irányuló rendeletre vonatkozó ajánlásról (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Kozmetikai termékek (átdolgozás) ***I Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a kozmetikai termékekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 24-én került elfogadásra a kozmetikai termékekről szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) elfogadására tekintettel	224
	MELLÉKLET	224
2010/C 117 E/40	A biocid termékek forgalomba hozatala ***I Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK irányelvnek egyes határidők meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 24-én került elfogadásra a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK irányelvnek egyes határidők meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	225
2010/C 117 E/41	A dohánygyártmányokra kivetett jövedéki adók szerkezete és adókulcsai * Az Európai Parlament 2009. március 24-i jogalkotási állásfoglalása a dohánygyártmányokra kivetett jövedéki adók szerkezete és adókulcsai tekintetében a 92/79/EGK, a 92/80/EGK és a 95/59/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))	226
	2009. március 25., szerda	
2010/C 117 E/42	Közös konzuli utasítások: biometrikus azonosítók és vízumkérelmek ***II Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontjáról a diplomáciai és konzuli képviseletek számára kibocsátott, a vízumokra vonatkozó Közös Konzuli Utasításnak a biometrikus adatok bevezetésével, valamint a vízumkérelmek fogadása és feldolgozása megszervezésének rendelkezéseivel kapcsolatos módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garancia ***I Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COD(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel	233

2010/C 117 E/44	<p>Az európai légiközlekedési rendszer teljesítménye és fenntarthatósága ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az 549/2004/EK, 550/2004/EK, 551/2004/EK és 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD)) 234</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0127</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra az 549/2004/EK, 550/2004/EK, 551/2004/EK és 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 234</p>
2010/C 117 E/45	<p>A repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a légi-navigációs szolgálatok ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása a 216/2008/EK rendeletnek a repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a légi-navigációs szolgálatok tekintetében történő módosításáról és a 2006/23/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD)) 235</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0128</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra a 216/2008/EK rendeletnek a repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a léginavigációs szolgálatok tekintetében történő módosításáról és a 2006/23/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 235</p>
2010/C 117 E/46	<p>Új élelmiszerek (közös eljárás) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az új élelmiszerekről és a(z) XXX/XXXX/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról [közös eljárás] (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)) 236</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra az új élelmiszerekről, az 1331/2008/EK rendelet módosításáról és a 258/97/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 236</p>
2010/C 117 E/47	<p>Az ózonréteget lebontó anyagok (átdolgozás) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az ózonréteget lebontó anyagokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)) 255</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0165</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 25-én került elfogadásra az ózonréteget lebontó anyagokról szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás) 256</p>
2010/C 117 E/48	<p>Az EK és a CARIFORUM közötti gazdasági partnerségi megállapodás ***</p> <p>Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai másrészről a CARIFORUM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (5211/2009 – COM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC)) 256</p>
2010/C 117 E/49	<p>Ideiglenes kereskedelmi megállapodás az EK és Elefántcsontpart között ***</p> <p>Az Európai Parlament 2009. március 25-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Elefántcsontpart közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (5535/2009 – COM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC)) 257</p>

2009. március 26., csütörtök

2010/C 117 E/50

Élelmiszerek elosztása a leginkább rászorulóknak részére („az egységes közös piacszervezésről” szóló rendelet módosítása) *

Az Európai Parlament 2009. március 26-i jogalkotási állásfoglalása a Közösség leginkább rászoruló személyei részére történő élelmiszerosztás tekintetében a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendelet és a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) módosításáról (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) 258

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU